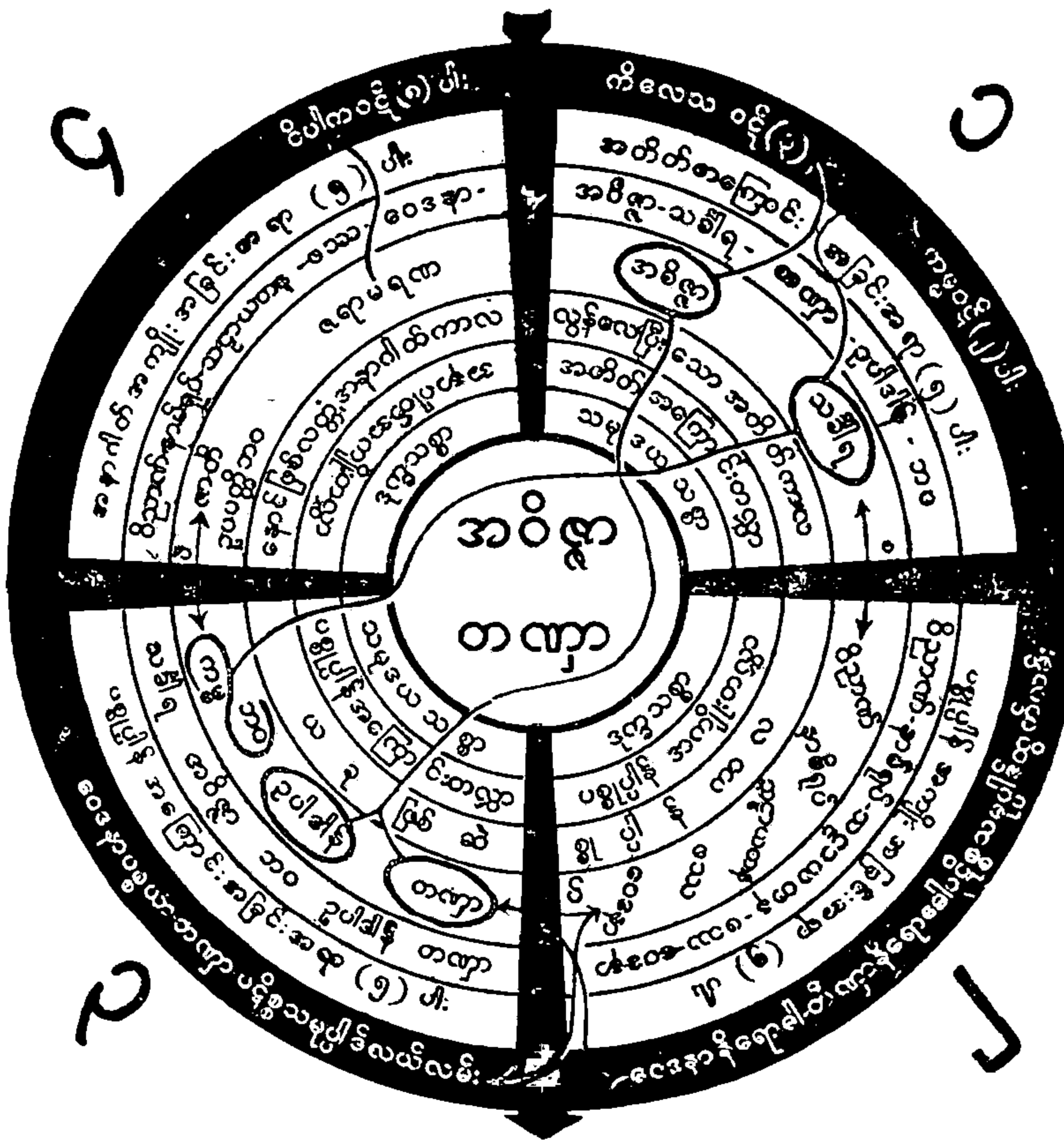

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဘေဒ: ၁၂-ပါး၊ ထင်ရှားပေါ်လွင်-ခေါ်အစဉ်

အပူပူရရှိ၊ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း၊ မိုးကုတ်ဆရာတော် ဦးဝိပလဇ်
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြတ်လမ်းကြည့်ရှုစရာ ခက်ပိုင်းဒေသနာ၊

အဝိဇ္ဇာနှင့်၊ သက္ကာရ၊ ဝိ၊ ဥပါဝါန၊ ကကြောင့်-ရှင်နာမ်ပေါ်၊ အပင်ပျို၊ ပျိုပွအပင်၊ အပျင်ပပြတ်၊ ဆက်စပ်သည့်
 ကကြောင့်နာမ်ရှင်၊ နာမ်ရှင်ကြောင့်ဆံ့ အဆန်ဘန်၊ ဖြစ်မြန်နည်းအလျော်၊ ဖြစ်ဟော-သိကြာ၊ သေသည်ပျား၊ ဆာထင်ရှား၊ ပြုပြင်၊ ဖိရ
 ဆင်၊ အကြောင်းရင်းကြောင့်၊ လူနစ်ပျား၊ ဧ၊ အတ္တဝါဆို၊ ဖြစ်လာရမှု၊ ပဟုတ်ဟု၊ ဥာဏ်မြင့်ရှုရှင်ဖြင့်၊
 (လင်္ကာအောင်ပိုင်) မူလရှင်ဖြင့်၊ အစွာရှင်၊ လေးခုအစွာ၊ အင်္ဂါထမယ်ရှင်ဝါ၊ တရာ၊ ကိုယ်ပျားနှင့်၊ သုံးပါး၊ အဝင်၊ ရှင်ရှင်
 ရှင်၊ ရှင်၊ အလေး၊ ဖြင့်၊ ရှင်အယ်၊ ဤရှင်သွယ်ကို၊ အလွတ်ကျက်မှတ်၊ ဆီဝေဆင်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ခံကြောင်း၊ တည်။

အမရပူရမြို့-မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း

ကျေးဇူးတော်ရှင်

မဟာထေရ်

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား

မိုးကုတ်မြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌

ဟောကြား- ဆုံးမတော်မူသော

(ဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်)

ဤ အလုပ်ပေး တရားတော်

(အမှတ်စဉ် - ၂၅)

- ၁၀။ မှန်ကို ဥပမာပြု၍ ဟောတော်မူသော ။ ၃၄၃
- ၁၁။ ခန္ဓာငါးပါးဟာ မှန်ကြီးနဲ့တူပုံ ။ ၃၇၁
- ၁၂။ စိတ်၏အလိမ်မိနေကြပုံ ။ ၃၉၅
- ၁၃။ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားကြီးအား ခန္ဓာကိုယ် ဆောဂါတွေ
ဖော်ပြ၍ ဝေဒနာနဲ့ပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း သစ္စာ
ဇလးပါး ဒေသနာ ။ ၄၁၂
- ၁၄။ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ- မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကြောင့်
ကွာခြားပုံ ။ ၄၆၁
- ၁၅။ အရှုခံစာရားရော- အရှုဉာဏ်တရားရော
နှစ်ဘက်စလုံး သက္ကာယပြုတ်ရမည် ။ ၄၉၁
- ၁၆။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်သည် သာသနာတိုင်း
တရား။ ၅၂၁

စိတ္တနုပဿနာ ရူပားနည်း

- ၁။ မြင်စိတ်
- ၂။ ကြားစိတ်
- ၃။ နှံ့စိတ်
- ၄။ စားစိတ်
- ၅။ ယားနာကောင်းစိတ်

အပြင်ဧည့်သည်
၅ ယောက်

- ၁။ လောဘစိတ်
- ၂။ ဒေါသစိတ်
- ၃။ မောဟစိတ်
- ၄။ အလောဘစိတ်
- ၅။ အဒေါသစိတ်
- ၆။ တွေးစိတ် တောစိတ်

အတွင်းဧည့်သည်
၆ ယောက်

- ၁။ လေကိုထုတ်သောစိတ်
- ၂။ လေကိုသွင်းသောစိတ်

အိမ်သည်စိတ် ၂ ခု

သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဝါယာမ၊
သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊

၎င်း (၅) ခုသည် ရှုတတ်သော တရားများဖြစ်၏။

ရှုပုံနည်းစံနစ်မှာ အိမ်သည်ကို အမြဲထား၍ ဖြစ်ပျက်ရူပပါ။
အပြင်ဧည့်သည်ပေါ်လျှင် အပြင်ဧည့်သည်ရူ၊ အတွင်းဧည့်သည်
ပေါ်လျှင် အတွင်းဧည့်သည်ကိုရူပါ။ မည်သည့်စိတ်ပေါ်ပေါ်
ပေါ်တိုင်းပေါ်တိုင်းမလွတ်အောင်ရူပါ။ ဧည့်သည်မပေါ်ပါက
အိမ်သည်ကို အမြဲထား၍ ရူပါ။ (သတိ) လေကိုထုတ်သောစိတ်နှင့်
လေကိုသွင်းသောစိတ် ၎င်းစိတ်နှစ်ခုကို အရင်းခံထား၍ ရူရမည်
ဖြစ်ပါသည်။

နိဒါန်း

နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓမ္မိ

ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် တကာတကာမပျား အား ရှေ့-နောက်ခွဲတတ်ဘို့အရေးကြီးကြောင်း အထူးသတိပေး တော်မူသည်။

ရှေ့-နောက်ခွဲတတ်ဘို့ဆိုသည်မှာ မိမိအရေးကရှေ့ထားပါ၊ သားရေး၊ သမီးရေးစီးပွားရေးက နောက်ထားပါဟု ဆိုလိုရင်း ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ လူတရာမှာ တရာလုံးပင် မိမိအရေး ထက် သားရေး၊ သမီးရေး၊ စီးပွားရေးကို ဦးစားပေးနေကြသည် မှာ မျက်မြင်အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တဖူဖူ ဤမျှ ရှေ့-နောက် ခွဲတတ်ဘို့ အကြောင်း သင်ကြားပြသတော်မူနေသည်မှာ အပါယ်ဘေး စိုးရိမ်တော်မူလွန်းလို့ပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ တတွေမှာ “မျက်စိကန်း တစ္ဆေမကြောက်” ဆိုသလို အပါယ်ဘေးဆိုးကြီး ကို ကြောက်ရမှန်းပင် မသိကြချေ။

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် တကာတကာမတွေ့ သဘောကျ အကြိုက်တရား သဒ္ဓါပွားများရုံ၊ သံဝေဂ ဖြစ်ရုံ

ကလေးမျှ ဟောနေသော တရားမဟုတ်၊ အမှန် ဆိုက်အောင် ဟောပြော၍ ဟောပြောသည့်အတိုင်း ကျင့်ကြံ အားထုတ်မည် ဆိုပါက တမင်၊ တဖိုလ်ကိုပင် သေချာပေါက် ရနိုင်သော တရား များပင် ဖြစ်သည်ဟု နားလည် သဘောပေါက်ကြ စေလိုသည်။

ထပ်မံ၍ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏မေတ္တာတော်၊ ကရုဏာတော် ကို ရေးသားဘော်ပြုလိုပါသေးသည်။ တကာ တကာမတို့အား အပါယ်ဘေးကို မဆိုထားနှင့်ဦး၊ နောင် စုတိပဋိသန္ဓေ ထပ်မံ ရမည်ပင် စိုးရိမ်တော်မူပြီးလျှင် ထိုစုတိ ပဋိသန္ဓေသို့ ရောက် ကြောင်းတရားကို ပြသတော်မူ၍ စုတိပဋိသန္ဓေ ရောက်ခြင်း၏ အပြစ်များကို များစွာပြသ၍ စုတိပဋိသန္ဓေ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်သော တရားတော်ကို တဖန် ပြတော်မူသည်။

ယခု ကျွန်တော်တို့တတွေ လူကြ၊ တန်းကြ၊ ဒါန ပြုကြ၊ ကဲ့သိုလ်တရားများ အားထုတ်ကြသည့်အခါ လူချမ်းသာ၊ နတ် ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာချမ်းသာကို တောင်းတပြီး လူကြ၊ တန်းကြ သည် * ။

ဆုအမျိုးမျိုး တောင်းကြသည်။ ရဟန်းတော်တွေ ရှေ့မှ တမျိုး၊ ဘုရားရှေ့မှတဖုံ၊ ဒီသား-ဒီသမီး-ဒီခင်ပွန်းနှင့် ဖြစ်လေ ရာဘဝမှာ အတူတူ ခံစား စံစားရပါလို၏ ဟူ၍ ဆုတောင်း ကြသည်။

အချို့အချို့သော ဆရာများကလည်း ဆုဆိုတာ တောင်းမှ ရ၊ တယ်-ဟူ၍ပင် ပြောဟောကြသေးသည်။ ဘုရားဆု- ပစ္စေက

---

* ခန္ဓာဝန်ကြီးကို ရှံမုန်းပြီး၊ ငြီးငွေ့ပြီး ဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်ရပါ လို၏ဟူ၍ ဆုတောင်းကြသူမရှိသလောက်ဟူ၍ ဆိုနိုင်သည်။

ဗုဒ္ဓဆူ- အဂ္ဂသာဝက မဟာသာဝက ဆုများမှာ တောင်းမှ ရသည်။ သာမည သောတာပန်-သကဒါဂါမ်-အနာဂါမ်-ရဟန္တာများမှာ တောင်းနေစရာမလို၊ ကိုယ်တိုင်အားထုတ်ယူလျှင် ရနိုင်သည်။ ၇-နှစ် ၇-လ ၇-ရက်အတွင်း ရနိုင်ကြောင်း မြတ်စွာဘုရားသခင် သေသေချာချာ အာမခံနှင့် ဟောတော်မူခဲ့သည်။

စုတိပဋိသန္ဓေရောက်ကြောင်းဆိုသည် သံသရာလည်ကြောင်းတရား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆက်သောတရား၊ ကိလေသဝဋ်-ကမ္မဝဋ်-ဝိပါကဝဋ်စသော ဝဋ် ၃-ပါးလည်သော တရားဖြစ်သည်။

စုတိပဋိသန္ဓေ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်သော တရား ဆိုသည် သံသရာဖြတ်သောတရား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြတ်သောတရား၊ ဝဋ်ဖြတ်သောတရား၊ ဒုက္ခသိမ်းသော တရားဖြစ်သည်။

ဝဋ်ဘဝတို့တို့နှင့် မဂ်ဖိုလ် ရ-ရပါလို၏ဟူ၍ မည်မျှပင် ဆုတောင်းသော်လည်း မိမိ ကံပြတ်တရား မပြုလုပ်မူ၍ သံသရာ ချဲ့ထွင်သည့်တရားတွေကို အားထုတ်နေပါက မည်သည့်အခါမှ ဝဋ်ဘဝတို့တို့နှင့် နိဗ္ဗာန် မျက်မှောက် ပြုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

သံသရာချဲ့ထွင်သည့်တရားဆိုသည်မှာ တဏှာ-မာန-ဒိဋ္ဌိတရား ၃-မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ တဏှာ-မာန-ဒိဋ္ဌိဟူ၍ ဒိဋ္ဌိမှာ နောက်ဆုံး၌ ထားသော်လည်း ၎င်းဒိဋ္ဌိကို အရင် ပါယ်သတ်ရမည် ဖြစ်ရာ အယုတ်သုဖြင့် ပညတ်-ပရမတ်ကဲ့ရန် အရေးကြီးပေသည်။

မိမိကိုယ်ကိုမိမိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဟူ၍ ပြောဆိုဝန်ခံကြသူတိုင်း ပညတ်ဆိုတာ အဘယ်နည်း- ပရမတ်ဆိုတာ အဘယ်နည်းဟု စစ်တန်းထုတ်ရန် သင့်လှပေသည်။

ပညတ် ပရမတ်ကဲ့ပြီးနောက်၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာ- ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆိုသည် အဘယ်နည်းဟူ၍ တဆင့်တဆင့် တက်၍ မိမိကိုယ်ကို စစ်တန်းထုတ်ရန်လိုသည်။

ဤစစ်တန်း အထုတ်မခံနိုင်သေးပါက မိမိဗုဒ္ဓဘာသာဟုပြော ဆို ဝန်ခံသော်လည်း မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာပင်ဖြစ်၍ အနှစ်မရှိ သော ဗုဒ္ဓဘာသာဟုပင် ဆိုရပေမည်။ -

ဤပညတ်ပရမတ်ကဲ့မူ၊ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားဆိုသည် ဤသို့တည်းဟုသိရှိနားလည်မှု၊ အာယတနဆိုသည် ဤတရားများ တည်းဟု သိမှု၊ ဓာတ်ဆိုသည် ဤသို့တည်းဟု သိရှိနားလည်မှု၊ သစ္စာဆိုသည် ဤတရားတို့တည်းဟုသိမှု၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား ဆိုသည် ဤသဘောတရားများ တည်းဟု သိမှုနားလည်မှု ရှိရပါ မည်။ ဤသို့သိနားလည်မှုရှိပါမှ ကလျာဏနှယ်ဝင် သပ္ပူရိသ သူတော်စဉ်ဟူ၍ ခေါ်နိုင်မည်။ သို့မဟုတ် အပေးအခေါက် သဘောမျှဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ အနှစ်မရှိသော ဗုဒ္ဓဘာသာ အဖြစ်၌ပင်ရှိသေးသည်မည်၏။

ဤတရားတွေ အဘယ်ကြောင့် ဤမျှအရေးတကြီး သိရှိနား လည်ရန်လိုအပ်ပါသနည်းဟူမူ ကျွန်တော်တို့တတွေမှာ တသံ သရာလုံးက အထင်မှား၊ အမှတ်မှား၊ အသိမှားဟု ဆိုအပ်သော ဝိပုလ္လာသ တရားတွေသည်ကား ဒုဒယ်အလွန်အလွန် ကြီးမား လျက်ရှိသည်။ ယခုဘော်ပြုပါ တရားများ အခြေခံရှိမှသာလျှင် ဤဝိပုလ္လာသ တောင်ကြီးကို ဖြိုနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

သညာဝိပုလ္လာသ၊ စိတ္တာဝိပုလ္လာသ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပုလ္လာသဆိုသည်မှာ စာ၌ဆိုသည်မှာသာ ၃-မျိုးဖြစ်ရာ ချွန်းလိုက်ပါက၊ ဒိဋ္ဌိပင်

တရားကိုယ်တလုံးတည်းရရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ပဋ္ဌမအဆင့်အနေဖြင့် ဒိဋ္ဌိကို အရင်ခွာရမည်ဆိုသည်။

ရှေ့နောက်ခွဲတတ်ပါဆိုသည်မှာ မိမိအရေးဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိကို အရင်ခွာပါ၊ ဖြုတ်ပါ ဆိုလိုသည်။ ဒိဋ္ဌိခွာမှုမှာလည်း ဥာတပရိညာဖြင့်ဖြုတ်ခြင်း၊ တိရဏပရိညာဖြင့်ဖြုတ်ခြင်း၊ ပဟာနပရိညာဖြင့်ဖြုတ်ခြင်းဟူ၍ သုံးမျိုးရှိရာ သိမှုဖြင့် ပဋ္ဌမပါယ်ရမည်။ နောက် ပွားမှုဖြင့်ပါယ်ရမည်။ နောက်ဆုံး အမြစ်ပါပြုတ်အောင် မဂ်ဖြင့်ပါယ်ရမည်ဟူ၍ သုံးဆင့်ရှိသည်။

ဒိဋ္ဌိဆိုသည် အမြင်မှား အယူမှားကိုဆိုသည်။ ဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါး ရှိသည့်အနက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သို့မဟုတ် အတ္တဒိဋ္ဌိကပေါက်ပွားကြသည်သာဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့အနက် သဿတဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ဆက်မှား၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပြတ်မှား၊ အကိရိယ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကုသိုလ်-အကုသိုလ်မရှိ၊ ကောင်းမှု-မကောင်းမှု မရှိဆိုသော အယူမှား။ ဣဿရနိမ္မာန ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော တန်ခိုးရှင်တဦးဦးက လောကကြီးကို ဖန်ဆင်းသည်ဟူသော အယူမှား အဟေတုက ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အကြောင်းအကျိုးမရှိဟုယုံကြည်သော အယူမှား ၎င်းအဓိကဖြစ်သော အယူမှားမျှများသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သဘောတရားကို နားမလည်၍ဖြစ်သည်။ ၎င်းကိုနားလည်မှ သဘောပေါက်မှသာလျှင် ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အမြင်မှား အသိမှား၊ အယူမှားတွေ ကင်းစင်နိုင်ပါမည် ပယ်ခွါနိုင်ပါမည်။

ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သဘောတရားကို အမြန်းဆုံးသဘောပေါက် နားလည်ရန်မှာလည်း ခန္ဓာ ၅-ပါးကိုသိရန်၊ အာယတနဆိုတာ

သိရန်အစရှိသဖြင့် လိုအပ်ပြန်ပါသည်။ လောကုတ္တရာ အခြေခံ တရားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် မဆိုလိုပါ။ လောကုတ္တရာ အခြေခံတရားမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာအမည်ခံနေရုံ နှင့်မပြီးသေးပါ။ ဩကာသ - ဩကာသ ရ၍ ဘုရားရှိခိုး တတ်ရုံမျှနှင့် မပြီးသေးပါ။ သင်္ကြန်တွင်း အခါကြီးရက်ကြီးများ မှာသက်သတ်လွတ်စားပြီးဥပုသ်စောင့်နေရုံနှင့်မပြီးသေးပါ။ ခန္ဓာ ဆိုသည် ဘာလဲဟု သိရန်အလွန်အရေးကြီးပါသည်။ ခန္ဓာဆိုသည် ဤအလေးချိန်ပိဿာ ၃၅.၄၀ ရှိတဲ့ ဤကိုယ်ကောင်ကြီးဟုများစွာ သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ ထင်နေကြပါသည်။ ခန္ဓာငါးပါးပြည့် ပြည့်စုံစုံနားမသည်သူ အသက် ၅၀-ကျော် ၆၀-သမား ဒုန့်ဒေး ရှိနေကြသည်ဆိုလျှင် မှားမည်မထင်ပါ။ မသိသေးလျှင်သိအောင် ကြိုးစားကြပါ။ စုံစမ်းမေးမြန်းပါ။ ဆွေးနွေးပါ။ မရှက်ပါနှင့် ခေတ်ပညာတွေ အဘယ်မျှတတ်နေသော်လည်း သေခါနီးမှာ မကယ်နိုင်ပါ။ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ အဘယ်ပေါ့များ-ပေါ့များ သေ ခါနီးမှာမကယ်နိုင်ပါ။ ရာထူးဌာနန္တရတွေ အဘယ်လောက်ကြီးကြီး သေခါနီး၌မကယ်နိုင်ပါ။ တရားသာကယ်ယူနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ဒိဋ္ဌိပြုတ်မှု၊ ဝိစိကိစ္ဆာပြုတ်မှုဆိုသော တရားများကသာ ကယ်တင် နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဒိဋ္ဌိပြုတ်သည် ဆိုသည်မှာ ခန္ဓာငါးပါးကို ခန္ဓာငါးပါးလို့ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မသိဘဲ၊ မမြင်ဘဲ၊ မယူဘဲ၊ ငါ၊ ငါ့သား၊ ငါ့မယား ဟု အထင်မှား၊ အသိမှား၊ အယူမှားကို ပယ်ခွါ၍ ဟုတ်တိုင်းမှန် စွာ သိမြင်ခြင်း။ ခန္ဓာငါးပါးကို ခန္ဓာငါးပါးဟူ၍ ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ သိတဲ့ ဉာဏ်ပညာ အသိတရား၊ ၎င်းအသိတရား မိမိ

သန္တန်နိမ္မာ ပေါ်ပေါက်ခြင်းကို ဆိုသည်။ သေခါနီး၌ ၎င်းဥာဏ် အသိတရားပညာများရနိုင်၍ အလွန်အလွန် အရေးကြီးသည်။ ၎င်း ဥာဏ်၊ ပညာ၊ အသိတရားသည် သေခါနီး၌ အလွန်အလွန် အဘိုးတန်သည်။ ၎င်းကို ယထာဘူတဥာဏ် ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတဲ့ဥာဏ်၊ ပညာ၊ အသိတရားဟူ၍ခေါ်သည်။

သေခါနီး ၎င်းဥာဏ်ရဘို့မှာ မသေခင်က၊ ကျန်းမာစဉ်က မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအလုပ်(၀၁) ဝိပဿနာအလုပ်ကို လုပ်ဘို့အင်မတန် အရေးကြီးသည်။ ၎င်းအသိတရား မလေ့ကျင့် မပွားများပါက သေခါနီး၌ ရဘို့မလွယ်ကူချေ။ တကြိမ်ထပ်၍ ပြောပြလိုပါသေး သည်။ ဝိပဿနာလုပ်သည်ဆိုသည်မှာလည်း၊ ဝင်လေ-ထွက်လေကို မှတ်နေရတဲ့အလုပ်မဟုတ်ပါ။ နှာသီးဖျား- ရင်ဝစသော ပညတ် တရားများပေါ်၌ ရှုမှတ်နေရသည်မဟုတ်ပါ။ (သမာဓိထူထောင် ခါစကို မဆိုလို့) မိမိခန္ဓာငါးပါးအပေါ်၌ တပါးပါးကို၊ အနိစ္စ တရား၊ ဒုက္ခတရား၊ အနတ္တတရားမျှသာဟူ၍ ဥာဏ်ဖြင့် ရှုပွား နေရခြင်း(၀၁) ခန္ဓာအရှိကို ဥာဏ်အသိဖြင့် ရှုခြင်း၊ ပွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ခန္ဓာအရှိဆိုသည်မှာ ဖြစ်ပြီးပျက်သွားသည်မှ လွဲ၍ ဘာမှမရှိ၊ ပေါ်လာပြီးလျှင် ပျောက်ပျက်သွားသည်သာ ဖြစ် သည်။ ၎င်းကိုစောင့်ပြီး အကဲခတ်ရမည့်အလုပ်ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုခန္ဓာငါးပါးကို သတိပဋ္ဌာန်နှင့်တဖန် ဝေဘန်လိုက်သော် ကာယာနုပဿနာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာ၊ စိတ္တာနုပဿနာ၊ ဓမ္မာ နုပဿနာဟူ၍ သတိပဋ္ဌာန် ၄-မျိုးရှိရာ ရုပ်ကြိုက် ရုပ်ဖြစ်ပျက်ရှု ဝေဒနာကြိုက် ဝေဒနာဖြစ်ပျက်ရှု၊ စိတ်ကြိုက် စိတ်ဖြစ်ပျက်ရှု၊

နောက်ဆုံး သစ္စာဆိုက်အောင်ရွာပါက ဓမ္မာနုပဿနာ အကျုံး
ဝင်သွားသည်သာဖြစ်ရာ။ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ပါလျက် ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဟူ၍ ဝန်ခံနေပါလျက် ဝိပဿနာအလုပ် တစ်ခုမှလုပ်ဘူးသေး
ဆိုပါက အမြန်ဆုံး ယုံကြည် စိတ်ချလောက်သော ဆရာသမား
ထံမှ နည်းနာခံ၍ အားထုတ်တော်မူကြပါဟု တိုက်တွန်းနှိုး
ဆော်လိုက်ရပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ သတိပဋ္ဌာန် (၃) မျိုးရှိရာ (၁) ဝင်လေ- ထွက်
လေကိုမှတ်ခြင်း။ ထိုင်တယ်, ရပ်တယ်, အိပ်တယ်
ဟုမှတ်ခြင်းမျှသည် သတိပဋ္ဌာန်ဟု ခေါ်သည်။

(၂) ထိုင်လိုသောစိတ်, ထလိုသောစိတ်, ရပ်လိုသော
စိတ်, လေကိုထုတ်သောစိတ်, လေကိုရှူသောစိတ်, မြင်စိတ်,
ကြားစိတ်, နှံစိတ်စသည် ပေါ်လဲပေါ်သည်။ ပေါ်ပြီးပျက်လဲ
ပျက်သည်ဟု ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ ဓမ္မသဘောလို သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ
သို့မဟုတ် ဝိပဿနာ, သို့မဟုတ် အနိစ္စနုပဿနာခေါ်သည်။

(၃) ဖြစ်ပျက်တွေ ဆုံးသွားတာသည် (၀၂) ဒုက္ခဆုံး
တာသည် သတိပဋ္ဌာနဂါမိနိ ပဋိပဒါခေါ်သည်။

ဦးသံဒိုင် (ဥက္ကဋ္ဌ)

မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ် ပြန်ပွားရေးအဖွဲ့။

အမှတ် ၃၃- ဆင်းဒွစ်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

မိုးကုတ်မြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌ ဟောကြားတော်မူအပ်သော

ပညတ်နဲ့ ပရမတ်ခဲဘို့ တရားနာကြသည်၊

အရေးကြီးတာ အယင်လုပ်ပြီးမှ ပျော်ယင် ပျော်ကြပါ။

ရှင်ခေမက ဝတ္ထု

ည အလုပ်ပေး တရားတော်

(၂၂ - ၅ - ၆၂) (၂၃ - ၅ - ၆၂)

တကာဘကာမတွေ တရားနာကြတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဘာဖြစ်လို့ နာကြသတုံးခမ်းလို့ ရှိယင်ဖြင့် ကိုယ့်ခန္ဓာအကြောင်း ကိုယ်မသိ လို့ နာကြတာဘဲလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါနော်... (မှန်ပါ) ကိုယ့် ခန္ဓာအကြောင်း ကိုယ်မသိလို့ နာကြတာဘဲလို့ ဦးအောင်ဇံဝေ မှတ်ထားလိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

ဘာဖြစ်လို့ မသိသတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ အမေမိဘ သင်လွှတ်လိုက်တာက နင့်-အဖေ, နင့်-အမေ, နင့်ကိုယ်, နင့်သား, နင့်သမီး, နင့်မြေး, နင့်မြစ် အစရှိသည်နဲ့ အမေမိဘများက တတ် သလောက် သင်လွှတ်လိုက်တော့ အဲဒီ ပညတ်ကြီးက ပညတ် ဆိုတာ သူတို့က ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ထားတာ... (မှန်ပါ)။

အဲဒီ ပညတ်ကြီးက ဖုံးလွှမ်းပြီးသကာလ နေတော့ ဦးမြ
တော်လှန်ရေးက မလာနိုင်တော့ဘူး၊ ဒါတွေ ဖယ်နိုင်သေးရဲ့
လား... (မဖယ်နိုင်ပါဘုရား) တရားမနာယင် ဘယ်နှယ်တုံး...
(မဖယ်နိုင်ပါဘုရား) မဖယ်နိုင်ပါဘူးဆိုတာ သေချာကြပလား
(သေချာပါပြီဘုရား)

အဲဒါကြောင့် တရားနာကြတယ် ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ပညတ်နဲ့
ပရမတ်ခွဲဘို့ နာကြတာဘဲလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါနော်... (မှန်ပါ)။
ခင်ဗျားတို့မှာ ပရမတ်က မနှိပ်စက်ဘူး၊ ပညတ်ကနှိပ်စက်
နေတယ်။ ခင်ဗျားတို့မှာ ဘယ်သူကနှိပ်စက်သတုံး... (ပညတ်က
နှိပ်စက်ပါတယ်) ပညတ်က နှိပ်စက်နေတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်း
ပါနော်... (မှန်ပါဘုရား)။

သားဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် အမေမိဘက ခင်ရချီရဲ့ ကြောင့်ကြ
ရချီရဲ့ စိုးရိမ်ရချီရဲ့ ဆိုတော့ သားဟာ တကယ်ရှိသလား-
အားလုံး သမုတ်ထားလို့ ခေါ်ကြတာလား... (သမုတ်ထားလို့
ပါဘုရား)။

သို့သော်လဲ အမေလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ ညီမသားချင်း လုပ်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်များက တကယ်ထင်ပြီး သကာလ ဦးမြရေး တကယ်
ကိုဘဲ မျက်ရည်ကြီးငယ်ကျ စိုးရိမ်သောက ဗျာပါဒဖြစ်၊ ဒီလို
မနေကြပေဘူးလား... (နေပါတယ်ဘုရား)။

ဒီလိုနေတော့ ဒါ ဘယ်သူနှိပ်စက်တယ် ဆိုကြမလဲ (ပညတ်
နှိပ်စက်ပါတယ်) အဲဒီတော့ တရားမနာလို့ ရှိယင် ဒီ နှိပ်စက်
လုံးဟာ ခေါ်မြင့်တို့၊ မောင်အောင်ချီတို့ တော်လှန်နိုင်ပါ့မလား
(မတော်လှန်နိုင်ပါဘုရား)။

မတော်လှန်နိုင်တော့ကို အမှန်ရှိ ပျောက်ပြီး သကာလ သူများပြောသံကြားရှိနဲ့ ကိုယ်မှာ နှိပ်စက်နေတာ၊ သဘောကျ ပလာ... (ကျပါပြီဘုရား)။

အမှန်ရှိက ဘယ်နှယ်ဖြစ်သွားသတုံး... (ပျောက်သွားပါတယ် ဘုရား) ပျောက်သွားတယ်၊ သူများပြောသံကြားတွေက ကိုယ် မှာ နှိပ်စက်နေတယ်... (မှန်ပါ)။

သူများ သမုတ်ထားတာကြီးက နှိပ်စက်နေတယ်၊ သားရယ်၊ သမီးရယ်၊ ခင်ပွန်းမရယ်၊ မြေးရယ်၊ မြစ်ရယ်ဆိုတာတွေက သူများ ပြောသံကြားတွေက တခါတည်း နှိပ်စက်နေတာကို ကိုယ် အသိက မထိုးဖောက်နိုင်တော့ ဦးအောင်ဇံဝေတို့၊ ဦးမြတို့ ဒုက္ခရောက်တော့တာဘဲ... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ပြောလိုက်စမ်းပါဦးမယ် တကာတကာမတို့ ဘယ်သူဟာ ရင်ထုကြမ်းခွန်ပြီးသကာလ ဘယ်သူ မြေလူးနေ တယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဦးမြ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်စမ်းပါ။ ပညတ်ကြောင့် လား- ပရမတ်ကြောင့်လား... (ပညတ်ကြောင့်ပါဘုရား) ပညတ်ကလဲ သူ့ကိုယ်တိုင် တတ်ထားတာလား- သူများပါးစပ်က လာတာ လမ်းဆုံးနေတာလား... (သူများပါးစပ်က လာတာ ပါဘုရား) သူများပါးစပ်ကလာတာ လမ်းဆုံးပြီးသကာလ နေ တော့တယ်ဆိုတာ မပေါ်လာသေးဘူးလား... (ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပညတ်နဲ့ ပရမတ် မကဲ့လို့ ရှိယင်ဖြင့် ငိုပုံနဲ့ ရင်ထု မှဲ့ဘဲ နေကြမှာဘဲလို့ ဘုန်းကြီးကဘဲ ရှေ့နေအဖြစ်နဲ့ ပြော

လိုက်ပါတယ်၊ တကာတကာမတွေ့ ငြင်းဘို့ လိုသေးသလား...
(မလိုပါတုရား) မဆိုးဝါးဘူးလား... (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် သူများပြောသံကြားပါးစပ်ကို သူများပါးစပ်
လမ်းဆုံးပြီးသကာလ မနေပါနဲ့ ဆိုတာ ဘုရားက သစ္စသံယုတ်
မှာ သေသေချာချာ ဟောတာ၊ ခင်ဗျားတို့မှာ အခု သူများ
ပြောသံကြားပါးစပ် လမ်းဆုံးနေတာနဲ့ ဘဲ သားရယ်၊ သမီးရယ်၊
ဆွေရယ်၊ မျိုးရယ်ဆိုပြီးသကာလ ပူပင်သောက ဗျာပါဒတွေနဲ့
နေကြ၊ ထိုင်ကြတာသည်...တဲ့ ဪ...ဒို့...မှာ မပြင်နိုင်လို့
အရုပ်ဆိုးရတယ်လို့ မှတ်လိုက်တာပေါ့... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လို မှတ်ကြမယ်... (မပြင်နိုင်လို့ အရုပ်ဆိုးရပါတယ်
ဘုရား) ဦးမြ ဒါဟာ ဆရာသမားမှ မကူယင် ရပါ့မလား...
(မရပါတုရား) မရတော့ဘူး...တဲ့ ဒီဥစ္စာ အမြဲ နှိပ်စက်နေမှာ
ဘဲ... (မှန်ပါ)။

နို့ မဟုတ်လို့ ရှိယင် မိမိနဲ့ မဆိုင်ဘူး၊ ဘယ်သူ ဘာဖြစ်တယ်
မိမိနဲ့ မဆိုင်ဘူး၊ ဘယ်သူ ဘာဖြစ်တယ် မိမိနဲ့ မဆိုင်ဘူးဆိုတာ
မလာပေဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

အခုတော့ဖြင့် ဆိုင်ချည့်နေတာဘဲ၊ ဦးအောင်ဇံဝေ ဘာ
ပြုလို့ ဆိုင်ချည့်နေတာတုံး... (ပညတ်နှိပ်စက်လို့ ပါဘုရား)
ပညတ်နှိပ်စက်တာ... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

ဘယ်သူ နှိပ်စက်နေတာတုံး... (ပညတ်နှိပ်စက်နေတာပါ
ဘုရား) ပညတ်နှိပ်စက်နေတော့ ဪ...ဒီတကာတကာမတွေ့

ဒါဖြင့် တသံသရာလုံးမှာ ပညတ်ကိုသာ ပခါနထားခဲ့တဲ့အတွက် ပရမတ်မတွေ့ခဲ့တဲ့အတွက် လူတယောက် တယောက်၏ မျက်ရည် မှာ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းရေထက် များသေးတယ်လို့ ဘုရားဟော တာ ဦးမြကြီးက ငြင်းချင်သေးသလား....(မငြင်းချင်ပါဘုရား) ဘာနှိပ်စက်နေတာတုံး.... (ပညတ် နှိပ်စက်နေတာပါဘုရား) ရှင်းကြရဲ့လား - (မှန်ပါ)။

သမီးရယ်လို့ ပညတ်လိုက်ယင် မျက်ရည်ကျရချေရဲ့ - ခင်ရ ချေရဲ့ - မင်ရချေရဲ့ ၊ သားကလေးရယ်လို့ တခါတည်း သူများ ပါးစပ်က ပြောထားတဲ့ပညတ်ကို ကိုယ်က အဟုတ်ယူလိုက်ပြီ ဆိုမှဖြင့်လဲ ပူရချေရဲ့ - ဆွေးရချေရဲ့ - ချစ်ရချေရဲ့ စိုးရိမ်ရချေရဲ့ ချစ်ရချေရဲ့ - ထောက်ပံ့ ရချေရဲ့ ဆိုတာ မလာဘူးလား - (လာပါ တယ်ဘုရား)။

တော်တော်ကြာ ဒါကလေးတွေက ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးပြီး နာတယ်၊ ကြင်တယ်၊ ကိုက်တယ်၊ ခဲတယ်၊ နာပဲ့တွေ၊ သေပဲ့တွေ တွေ့တဲ့အခါကျတော့ ဦးမြကြီး မျက်ရည်ကြီးငယ်ကျလာတာ ဘဲ... (ကျပါတယ်ဘုရား) ဒါ...ဘယ်သူ့ကြောင့် ကျတာတုံး... (ပညတ်ကြောင့်ပါဘုရား) ပညတ်ကြောင့် ကျတယ်ဆိုတာ နောက်က တကာတကာမတွေ့ ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ပညတ်မကျော်နိုင်သ၍ ကလေးပတ်လုံး ခုနစ်က ပြေးခဲ့တဲ့ ငိုပဲ့ အပါယ်ကျပဲ့ သူတို့နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆုံး နိုင်ပါ့မလား - (မဆုံးနိုင်ပါဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ရှင်းကြပါစို့...တဲ့ ပညတ်ဟာ ခြေ...အခေါ်
သာရှိ၍ တကယ်မရှိလို့ မှတ်လိုက်....(မှန်ပါ)။

ပညတ်ဟာ-(အခေါ်သာရှိ၍ တကယ်မရှိပါဘုရား) ပရမတ်
ကတော့ တကယ် ရှိသည်ဖြစ်သောကြောင့် တကယ်ကို ကြည့်လို့
ရတယ်နော်....(မှန်ပါ) ပညတ်ကတော့ အထင်သာရှိသည် ဖြစ်
သောကြောင့် ကိုင်တွယ်လို့ မရဘူး....(မှန်ပါ) ရသေးရဲ့လား....
(မရပါဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ပညတ်, ပရမတ်ဟာလဲ ဦးအောင်ဇံဝေ
အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ ပေါ်လာပလား.... (ပေါ်လာပါပြီ)
အရေးကြီးတယ်နော်....(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ တကာတကာမတွေ့ကို ဘုန်းကြီးက ဥာဏ်မျက်
လုံး တပ်ပေးရတော့မယ်.... (မှန်ပါ) ဦးမြ ဘုန်းကြီး ဘာလုပ်
ရမှာပါလိမ့်.... (ဥာဏ်မျက်လုံး တပ်ပေးရမှာပါဘုရား) ဥာဏ်
မျက်လုံးတပ်ပေးရမယ်... ဒီဥာဏ်မျက်လုံး မတပ်သ၍ကာလ
ပတ်လုံးဟာဖြင့် ခုနစ်က ဒုက္ခပဲ့တွေဟာ ကိုယ့်ပဲ့ချည့် မဖြစ်ပေ
ဘူးလား.... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ဖြစ်မှဘဲဆိုတာ သေချာ
ပလား....(သေချာပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ပြောကြပါစို့တဲ့၊ ဝတ္ထုတခုထုတ်လိုက်မယ်
ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်က ထုတ်လိုက်မယ် တကာတကာမတွေ့
အလုပ်ပါသွားအောင်....(မှန်ပါ)ဘုရား)။

မိုးကုတ်ဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်တရား (၂၅)

ဘယ်လို အလုပ် ပါသွားရမလဲလို့ မေးလို့ ရှိ ယင် ဖြင့် ပရမတ်ကို ကြည့်တတ်တဲ့ အလုပ်ပါမှ နေရာကျမယ်နော် .... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တရားဟောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က အနာဂါမ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ- တရားနာတဲ့ ရဟန်းခြောက်ဆယ်က ပုထုဇဉ်တွေ့ .... (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

တရားဟောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က....(အနာဂါမ်ပါ့ဘုရား) တရား နာမည့် ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်က.... (ပုထုဇဉ်ပါ့ဘုရား) တရား ဟောမည့် ပုဂ္ဂိုလ်က ရှင်ခေမကလို့ ခေါ်သည်။ အနာဂါမ် တည်ပြီးသား သူက... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်က ကောသမ္မိပြည်မှာ နေတယ်။ ရှင်ခေမက က ဘောထဲမှာသွားပြီး သကာလ ဇီးပင်တွေ့ ပေါ်တဲ့ နေရာ ဇီးတောကျောင်း သွားနေတယ်လို့ မှတ်ထား လိုက်တာပေါ့... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သို့သော်လဲ ရှင်ခေမက သီတင်းက အင်မတန် မွေးတယ်။ သူသာ ဟောရလို့ ရှိယင် သောတာပန်တည်ထိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် သောတာပန်တည်လို့ သကာဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာဖြစ် ထိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆိုလို့ ရှိယင်လဲ သူသာဟောရလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဖြစ်သွားတာဘဲ ဆိုတော့ တကာတကာမတွေ့ မှတ်လိုက်စမ်း အတော်အားကိုးထိုက်တဲ့ ကိုယ်တော်ဘဲ... (မှန်ပါ့) မဆိုနိုင်ဘူး လား.... (ဆိုနိုင်ပါတယ်) အတော် အားကိုးထိုက်တဲ့ ကိုယ်တော် ဘဲလို့ ဦးအောင်ဇံဝေ ဆိုနိုင်ပလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ ... ဒါနဲ့ သူကလဲ ဇာတိတောကျောင်းမှာ တနေ့သဉ္ဇာန် ကျတော့ နေမကောင်းဘဲဖြစ်နေတယ်။ ကောသမ္မိပြည်မှာနေတဲ့ ရဟန်းကြီး ခြောက်ဆယ်ကလဲ သူ့တရားနာချင်တာ လွန်လို့ သို့သော်လဲ မမာဘူးလို့ သတင်းကြားတယ်။ မမာဘူးလို့ သတင်းကြားတော့ စုံစမ်းရေးအတွက် ဒါသကဆိုတဲ့ ရဟန်း တပါးကို လွှတ်လိုက်ပါတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါသက ရာ ဇာတိတောကျောင်းမှာ ရှင်ခေမကရိတယ်ကွာ သွားမေးစမ်းပါကွာ၊ မာတယ် မမာတယ် သွားစမ်းပါဦး ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် သွားမေးလိုက်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

သွားမေးလိုက်တော့ အရှင်ဘုရား-ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်က အရှင်ဘုရား နေကောင်းသလား- နေမကောင်းဘူးလား လို့ အမေးခိုင်းလိုက်ပါတယ်ဘုရား ဆိုတော့ ဟာ .... ငါ့ရှင်- ငါ နေမကောင်းဘူးကွာ၊ ရောဂါက ရှေ့တိုးနေတယ်၊ နောက်ကို မဆုတ်ဘူးကွာ၊ နေလို့ တော့ မကောင်းဘူးဟေ့ ....။

ရှင်ခေမကက ပြောလိုက်တဲ့အခါ ကျတော့ ဒါသက ကပြန် သွားတယ်။ ပြန်သွားတဲ့အခါ ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ် သွား ပြောလိုက်တယ်။ ဟေ့ ... ဘယ်နှယ်တိုးဟေ့ - စကားဘယ်လိုရခဲ သတိုးဆိုတော့ နေမကောင်းဘူးတဲ့ ဘုရား၊ ရောဂါဝေဒနာ ရှေ့တိုးတက်နေတယ်လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

မင်းနဲ့ကော စကားပြောခဲ့ရသေးသလား- ပြောခဲ့ရပါတယ် ဘုရား- ဆိုတော့ ဪ ... သိပ်နေမကောင်းတာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်က အကဲခတ်တယ် .... (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

တရားက အင်မတန် နာချင်နေတယ်နော်... (မှန်ပါ့ဘုရား)
ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်က တရားအင်မတန် နာချင်နေတယ်၊
ဒါနဲ့ သွားချေဦးကွာ- ခန္ဓာကိုယ်ကို ငါ- ငါ့ဥစ္စာများ စွဲသေး
သလားလို့ သွားမေးချေစမ်းကွာ တခေါက်ဆိုပြီး လွတ်လိုက်
ပြန်တော့ ဒါသက ဦးမြဲသွားရပြန်တာပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သွားရပြန်တဲ့ အခါကျတော့ ဟေ့- လာပြန်ပလားကွ၊
လာပြန်ပါပြီဘုရား၊ ဘာများ အမေး ခိုင်း လိုက် သတုံးကွ-
ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်က၊ အရှင်ဘုရား- ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာများစွဲ
ပါသေးသလား ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ဝေဒနာရောက်တဲ့ အခါ
ငါ့၊ ငါ့ဥစ္စာများ စွဲပါသေးသလားတဲ့။

အို... ငါ-ငါ့ဥစ္စာတော့ ငါ့ခန္ဓာကြီး မစွဲပါဘူးကွာ .... တဲ့၊
အနာဂါမ်ကိုးဗျ စွဲစရာရှိသေးရဲ့လား .... (မရှိပါ့ဘုရား)
ငါ့-ငါ့ဥစ္စာလို့ မစွဲပါဘူးတဲ့။

ဒါနဲ့ ဒါသက,က ဒီစကားရတာနဲ့ ပြန်သွားတယ်၊ ပြန်
သွားပြီး ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်နဲ့ တွေ့တော့ ဘယ်နှယ်ပြော
လိုက်သတုံးဟေ့၊ ခန္ဓာကိုယ်တော့ မမာတာအမှန်ဘဲ၊ သို့သော်
ငါ့၊ ငါ့ဥစ္စာတော့ သူ့ခန္ဓာကို မစွဲဘူးလို့ ပြောပါတယ်၊ ရှင်းကြ
ပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ငါ့၊ ငါ့ဥစ္စာတော့....(မစွဲပါ့ဘုရား) ငါ့နာနေတယ်-ငါ့ဥစ္စာ
တွေ နာနေတယ် ဒီလိုတော့ မစွဲပါ့ဘူးတဲ့ .... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါနဲ့ သွားပါဦးကွာ ဒါသကဆိုပြီး ဦးအောင်ဇံဝေ ခိုင်း
ပြန်တယ် ဆက်ပြီး....(မှန်ပါ့) ဒီခန္ဓာကိုယ်ကို ငါ့- ငါ့ဥစ္စာလို့

မစွဲလို့ ရှိယင် အရှင်ဘုရား ရဟန္တာဖြစ်ပလားလို့ သွားမေးစမ်း ကွာတဲ့ ဆိုပြီး ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်က လွတ်လိုက်ပြန်တယ်။ ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်ကလွတ်လိုက်တဲ့အခါ သွားရပြန်တာဘဲ။ သွားရပြန်တော့ အရှင်ဘုရား တပည့်တော် ဒါသကကို အမေး ခိုင်းလို့ လာရပြန်ပါတယ် ဘုရားတဲ့... (မှန်ပါ)။

အေး... ဘယ်လိုများ အမေးခိုင်းသတုံးကွ၊ အရှင်ဘုရားက ခုနစ်ကပြောလိုက်တော့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဘယ်လိုပင်ဝေဒနာရောက် ငြားသေလဲ ငါနာတယ်၊ ငါ့ဥစ္စာတွေ နာတယ်ဆိုတာတော့ မယူဘူးလို့ ပြောတော့ ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်က အမေးခိုင်း လိုက်ပါတယ်ဘုရား...။ ဒါဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ပလားလို့ အမေး ခိုင်းလိုက်ပါတယ်... (မှန်ပါ)။

ဟိုက ရဟန္တာဖြစ်ပလားလို့ အမေးခိုင်းလိုက်တော့ ရဟန္တာ တော့မဖြစ်သေးဘူးကွာ၊ သို့သော်လဲ “ပဉ္စသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု အသ္မိတိ အဓိဂတံ အယမဟမသ္မိတိ နစ သမနုပဿာမိ” ။

ဒါကလေး သူ့ပါဠိနဲ့ ဖြေလိုက်တယ် ကွာတဲ့၊ ငါ- ငါ့ဥစ္စာ တော့မထင်ပါဘူး၊ သို့သော်လဲ ငါယောင်ယောင်ကလေးတော့ ရှိသေးတယ်၊ ရှင်းကြပလား.. (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ငါ- ငါ့ဥစ္စာတော့... (မစွဲပါဘုရား) သို့သော်... (ငါယောင် ယောင်တော့ ရှိပါသေးတယ်) ငါယောင်ယောင်ကလေး ရှိပါ သေးတယ်ဆိုတာက အားလုံး တကာတကာမတွေ မှတ်လိုက် တာပေါ့နော် မာန ငါနဲ့တဏှာ ငါကျန်တယ်လို့ ပြောလိုက် တာ... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘာကျန်နေသတုံး(မာနငါနဲ့ * တဏှာငါ ကျန်နေပါတယ် ဘုရား) သူက အနာဂါမ်ဆိုတော့ ဒါကို အကုန်မပယ်နိုင်သေး ခဲ့ကိုးဗျ။ မာနကိုလဲ အကုန်မပယ်နိုင်သေးဘူး၊ မာနကလဲကျန် သေးတာဘဲ တဏှာကလဲ ကျန်သေးတယ် မဟုတ်လား(မှန်ပါ ဘုရား)။

မာနငါနဲ့ တဏှာငါ ကျန်သေးတယ်လို့ မြန်မာလိုတော့ ဒါဘဲရတယ်၊ ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ငါ- ငါ့ဥစ္စာတော့ သူ့မစွဲပါဘူးတဲ့၊ ရဟန္တာလဲ မဟုတ်ပါ ဘူးတဲ့၊ သို့သော်လဲတဲ့သူ့ ခန္ဓာငါးပါးကို သူ့ငါယောင်ယောင် ထင်တာကလေးတော့ ရှိနေသေးတယ် တဲ့... (မှန်ပါ)။

တကာတကာမတို့ ဘာတဲ့တုံး ... (ငါယောင်ယောင်ထင်တာ ကလေးတော့ ရှိနေပါတယ်ဘုရား)။

ငါယောင်ယောင် ထင်တာကလေးတော့ ရှိနေသေးတယ်တဲ့၊ ဆဲဒီတော့ ဒီ တကာတကာမတွေက အကဲခတ်ရမယ်၊ ဒုက္ခချုပ် သွားလို့ သောတာပန် တည်ငြားသော်လဲ ငါဆိုတဲ့ မာနငါရှိ သေးတယ် မှတ်လိုက်တာပေါ့နော်... (မှန်ပါ) တဏှာလဲရှိသေး တယ်လို့ ဘဲ မှတ်လိုက်တာပေါ့... (မှန်ပါ)။

ဦးမြမှတ်ထိုက်သလား(မှတ်ထိုက်ပါတယ်ဘုရား)မပယ်သေးဘဲ ကိုးဗျ။ မပယ်သေးတော့ တကာ တကာမတွေ တဏှာနဲ့ ဘာ ကျန်နေသတုံး.... (မာနကျန်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာကျန်နေလို့တုံး .... (တဏှာနဲ့ မာန ကျန်နေပါတယ် ဘုရား)တဏှာနဲ့မာန ကျန်နေတယ်လို့ သူဖြေလိုက်တယ်။

* အနာဂါမ်တို့မည်သည် ဘဝတဏှာကျန်ရှိနေသေးသည်။

ဒါနဲ့ ငါ-ရဟန္တာလဲ မဖြစ်သေးဘူးကွ ဒါသက, ရ၊ သို့သော်
လဲ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းအစုကြီးကို ငါယောင်ယောင်တော့ ထင်
နေတာကလေးလဲ ရှိသေးတယ် ဆိုတော့ သူ့ဟာက ဦးအောင်
ဇံဝေက ရှင်းမနေဘူးလား .... (ရှင်းပါတယ်) ခန္ဓာငါးပါး
အပေါင်းကို ငါယောင်ယောင်တော့ ထင်နေသေးတာဘဲတဲ့။

ဒါနဲ့ ဒီလိုပြောလိုက်တော့ ဒါသက, က ပြန်သွားတယ်။
ဒါသက ပြန်သွားပြန်တော့ ဟေ့ .... ဘယ်နှယ်တုံးဟေ့ ဒါသက
ပြန်လာပလား....၊ ပြန်လာပါပြီဘုရား၊ ဘယ်လိုများပြောလိုက်
သတုံးကွ ရှင်ခေမက, က၊ ခန္ဓာငါးပါးကို ငါ-ငါ့ဥစ္စာလို့ တော့
မစွဲပါဘူးတဲ့၊ သို့သော် ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းအပေါ်မှာတော့
ငါယောင်ယောင် ငါထင်သလိုလိုတော့ ရှိသေးသကဲ့လို့ ဖြေလိုက်
ပါတယ်ဘုရား။ ရဟန္တာလဲမဟုတ်သေးဘူးတဲ့၊ ငါယောင်ယောင်
ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို ငါယောင်ယောင်တော့ ရှိနေသေးတယ်၊
တဲ့၊ အဖြေတည့်မနေဘူးလား.... (တည့်ပါတယ်) ဘာကျန်နေလို့
ပါလိမ့်.... (တဏှာနဲ့ မာန ကျန်နေပါတယ်) တဏှာနဲ့ မာန ကျန်
နေတယ်ဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်ပါ။

ဒါနဲ့ ရဟန်းကြီးခြောက် ဘယ်က ဒါသက, သွားဦးကွာ၊
တရားနာချင်တာကိုးဗျ.... (မှန်ပါ)။

တရားနာချင်တယ်၊ သွားပါဦးကွဆိုတော့ ဘယ်လိုမေးရမှာ
တုံးဘုရား ရုပ်ကို ငါယောင်ယောင်ထင်တာလား၊ ဝေဒနာကို
ငါယောင်ယောင် ထင်တာလား ခန္ဓာငါးပါးကို ဘယ်ဟာကို
ငါယောင်ယောင် ထင်နေတာတုံးလို့.... (မှန်ပါ)။

ဣမေသု ပဉ္စသု ခန္ဓေသု = ဤခန္ဓာငါးပါးတို့၌၊ အသ္မိတိ = အသ္မိဆိုတဲ့ ငါယောင်ယောင်သည်၊ အဓိဂတံ = ထင်နေပါသေး၏၊ အယံ = ဤခန္ဓာငါးပါးကို၊ အဟံအသ္မိတိ = ငါတကယ်ဖြစ်၏ဟူ၍တော့၊ နသမနုပဿာမိ = မရူပါဘူးတဲ့၊ ဒါ ခေမက,က ပြောလိုက်တဲ့စကားလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါနော်....(မှန်ပါ)။

ခန္ဓာငါးပါးကို ငါယောင်ယောင်တော့ ကျန်နေသေးတယ်တဲ့၊ တကယ်ငါဖြစ်တယ်လို့ တော့ မယူတော့ပါဘူးတဲ့၊ သဘောပါကြပလား....(ပါ.ပါပြီဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးကို ငါယောင်ယောင်တော့.... (ထင်ပါတယ်) တကယ်ငါဖြစ်တယ်လို့ တော့... (မယူပါဘုရား)။

တကယ် ငါဖြစ်တယ်လို့ မယူတော့ပါဘူးတဲ့၊ ဒါဆိုတော့ ဦးမြတို့ နားကြီးကြီးနဲ့ ထောင်ရမှာပေါ့ ဟင်.... (မှန်ပါ) နားသေးသေးနဲ့ ထောင်လို့ ရပါမလား.... (မရပါဘုရား) မရဘူးတဲ့...။

အဲဒီတော့ ဒီတကာ တကာမတွေ မှတ်ရမှာက ဩော်....ဒုက္ခ ချုပ်တာကို မြင်ပြီးငြားသော်လဲ ငါ့ ဘာမှတ်လို့တုံး ငါ့ခင်လုံးတွေရှိသေးတယ်၊ ငါ့မခွဲနိုင်သေးဘူးဆိုတာတွေဟာ ဒါ.... ရှိထိုက်တယ်သာမှတ်ရမယ်.... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

သို့သော် တကာတကာမတွေ အဲဒီ အခုပြောတဲ့ ငါယောင်ယောင်ထင်တာရယ် ငါ့ခင်သေးတယ်ဆိုတာတွေဟာ အပါယ်တော့မကျဘူး....(မှန်ပါ) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား) ။

ဘာဖြစ်လို့ မကျသတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ တကယ်
ငါဟုတ်၏လို့ ရုပ်-နာမ်ကို တကယ်ငါထင်နေတဲ့ ငါ- ငါ့ဥစ္စာ
ဆိုတာကလေး ဒိဋ္ဌိကပြုတ်သွားတယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ရုပ်နာမ်ကို တကယ် ငါ-ငါ့ဥစ္စာထင်နေတဲ့ နှစ်လုံးကတော့
(ပြုတ်ထွက်သွားပါတယ်) ပြုတ်ထွက်သွားတဲ့အတွက် ခုနစ်က
ပြောခဲ့တဲ့ မာနငါနဲ့တဏှာငါ ကျန်နေငြားသော်လဲ ဘုန်းကြီးတို့
တကာတကာမတွေ့မှာ စိုးရိမ်စရာမရှိဘူးလို့ မှတ်လိုက်တာပေါ့
(မှန်ပါ) ပေါ်ပလား... (ပေါ်သွားပါပြီဘုရား)။

စိုးရိမ်စရာရှိသလား... (မရှိပါဘုရား) ဘာကြောင့်မရှိသတုံး
မေးတဲ့အခါကျတော့ အပါယ်ကျစေတတ်တဲ့မာနနဲ့ အပါယ်ကျ
စေတတ်တဲ့ တဏှာဟာ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ကတည်းက ပါသွားတယ်...
(မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အပါယ်ကျစေတတ်တဲ့မာနနဲ့ အပါယ်ကျစေတတ်တဲ့ တဏှာ
ဟာ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ကတည်းက တွဲပြီး ပြုတ်သွားတယ်... (မှန်ပါ)
သဘောပဲ ပလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား) ခုနစ်က ငါ... ငါ့ဥစ္စာ
မထင်ကတည်းက ဘာတုံး... (ပါသွားပါတယ်ဘုရား) ပါသွားပြီ
(မှန်ပါ)။

အပါယ်ကျစေတတ်တဲ့ ငါယောင်ယောင်ထင်မှု အပါယ်ကျ
စေတတ်တဲ့ခင်မှု ဒီနှစ်ခုဟာ ဦးမြ ဘာပြုတ်ကတည်းက ရောပါ
သွားသတုံး... (ဒိဋ္ဌိပြုတ်ကတည်းက ပါသွားပါတယ်ဘုရား) ဒိဋ္ဌိ

ပြုတ်ကတည်းက ရောပါသွားပြီဆိုတာ တကာ တကာမတွေ့ မှတ်ဘို့မကောင်းဘူးလား... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ...ဘုန်းကြီးက ဟောနေတာလား၊ ရှင်ခေမက,က ဟော နေတာလား(ရှင်ခေမက,က ဟောနေတာပါဘုရား) ရှင်ခေမက အနာဂါမ်က ဟောနေတာ၊ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီဘော့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့မှာ ဒီတရားကို အသာကလေးထားလိုက်ပါဦး...တဲ့၊ ဒီဥစ္စာ ရဟန္တာဖြစ်အောင် ဟောမှာတဲ့၊ ရှင်ခေမက,က သေသေချာချာ ဟောမှာတဲ့....၊ သို့သော်လဲ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့မှာ ငါ့- ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးကိုတော့ဖြင့် လက်ရှိခန္ဓာကြီးပေါ့ လေ....(မှန်ပါ) ငါ့,ငါ့ဥစ္စာ ဖြုတ်ထားဘို့ ဒီနှစ်ခုအရေးကြီး တယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

ဦးအောင်ဇံဝေ ဘာအရေးကြီးပါလိမ့်....(ငါ့, ငါ့ဥစ္စာဖြုတ် ထားဘို့ အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)။

ငါ့, ငါ့ဥစ္စာဆိုတာနှစ်ခု ဖြုတ်ထားဘို့ အလွန်အရေးကြီး တယ်ဆိုတာ တကာတကာမတွေ့ သေသေချာချာ မှတ်ပါ... ငါယောင်ယောင် ကျန်နေတဲ့ဥစ္စာ ငါခင်နေတဲ့ တဏှာမျိုး ကျန်ချင်ကျန်ပါစေတဲ့ ကိစ္စမရှိဘူး အပါယ်သေးပါး လွတ် သွားပြီ၊ ငါ့,ငါ့ဥစ္စာ ဖြုတ်ဘို့က အရေးကြီးပါတယ်.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

တကာတကာမတို့ ဘာအရေးကြီးပါလိမ့်.... (ငါ့, ငါ့ဥစ္စာ ပြုတ်ဘို့အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား) ထဲ...ဦးမှ အရေးကြီးတာကို အယင်ဟောပြီဗျ... (မှန်ပါ) မသေဘဲဘူးလား... (သေသင့် ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ အဲဒီ ငါ့၊ ငါ့ဥစ္စာကံတော့ ဘုန်းကြီးရှင်းရှင်းဘဲ ပြောပါမယ်တဲ့၊ ဒီငါ့၊ ငါ့ဥစ္စာရှိသ၍ ကာလပတ်လုံးတော့ဖြင့် ရှေ့ဘုရားကြီးတည်စာည်၊ ရှေ့ကျောင်းကြီးဆောက်ဆောက် ဦးမြ အပါယ်တံခါးပိတ်ပြီလို့ ဆိုလို့ ရနိုင်ရဲ့လား... (မရနိုင်ပါ) တကာတကာမတို့ ရပါမလား ... (မရပါဘုရား) အဲဒီတော့ လိုသေးတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကော ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဪ ... ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ငါ့၊ ငါ့ဥစ္စာကလေး ဖြုတ်ဘို့ကိုလဲ ဆရာဘုန်းကြီးက အခုရင်းနှီးတဲ့ တကာတကာမ တွေ အသံသွင်းရင်း တရားပြောပြီးသား ဖြစ်နေတယ်(မှန်ပါ) တရားဟောတာ အများစုကို ဟောတာမဟုတ်သေးပါဘူး၊ အသံ သွင်းနေတာ....(မှန်ပါဘုရား)။

ကိုင်း...တကာတကာမတို့ ဒီငါ့၊ ငါ့ဥစ္စာကလေး ဖြုတ်ဘို့ ရာကို ဘုန်းကြီးက အရေးအကြီးဆုံး ပြောလာခြင်း သည် ဦးမြရေ စိုးရိမ်လို့ ပြောတယ်လို့ ဆိုတာဖြင့် ပေါ်သွားပြီ... (ပေါ်သွားပါပြီဘုရား) မပေါ်သေးဘူးလား... (ပေါ်သွား ပါပြီဘုရား)။

စိုးရိမ်လို့ ပြောတယ်တဲ့၊ ငါ့၊ ငါ့ဥစ္စာ မပြုတ်သေးလို့ ရှိယင်ဖြင့် ရှေ့ဘုရားကြီးတည်၊ ရှေ့ကျောင်းကြီး ဆောက်ငြား သော်လဲ တကာတကာမတို့ အပါယ်ဘေးက မလွတ်သေးဘူး (မှန်ပါ) မောင်အောင်ချီ မှတ်မိပလား... (မှတ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘာကြောင့်တုံးလို့ ဦးမြက ခင်ဗျားက လူကြီးဖြစ်နေလို့ မေးပါနော် ... (မှန်ပါ) ငါ့ရဲ့မျိုးစေ့က ဝမ်းထဲမှာ အနုသယ

သဘောနဲ့ ကိန်းလျက်ပါတယ်... (မှန်ပါ) ပေကြပ်ပလား...
(ပေကြပ်ပြီဘုရား ။

ငရဲမျိုးစေ့က အနုသယသဘောနဲ့ .... (ကိန်းလျက် ပါ-ပါ
တယ်ဘုရား) ဝမ်းထဲမှာ ကိန်းလျက် အောင်းလျက်ပါတယ်ဆို
တာ သေချာကြပ်ပလား... (သေချာပါပြီဘုရား) ။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ့ ငရဲမျိုးစေ့ကို အယင်ထုတ်ပစ်
လိုက်လို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ ပျော်ချင်သလို ပျော်နိုင်တယ်၊ နေချင်
သလို၊ နေနိုင်တယ်လို့ ဘုန်းကြီး တာဝန်ခံတယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား) ။

ဝိသာခါတို့ ပျော်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ အနာကပိဏ်တို့ ပျော်
လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း ဘုံစဉ်တွေ့ရှောက်စံပြီး ပျော်တာဘဲ... (မှန်ပါ)
ဘာဖြစ်လို့ ရဲရဲတင်း ပျော်ပါလိမ့်မတုံးလို့ ဦးအောင်ဇံဝေက
မေးလို့ ရှိယင် ငရဲမျိုးစေ့ ပြုတ်လို့ ပျော်တာ .... (မှန်ပါ) ရှင်း
ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ။

ဒါဖြင့် ပျော်ချိန်နဲ့ ငရဲမျိုးစေ့ ထုတ်ချိန်ကို ဘယ်သူ ရှေ့
ထားရမလဲ .... (ငရဲမျိုးစေ့ ထုတ်ချိန်ကို ရှေ့ထား ရပါမယ်
ဘုရား) ။

နောက် မပျော်ရဘူးလို့ ပြောတာမှမဟုတ်ဘဲ .... (မှန်ပါ)
ပျော်ရပါတယ်၊ သား၊ လင်၊ ခင်ပွန်းနဲ့ နေနိုင်ပါတယ်၊ အားလုံး
နေနိုင်ပါတယ်၊ ဥယျာဉ်၊ ဗိမာန် ပဒေသာပင်တွေနဲ့ ပျော်လို့
ရှင်လို့ အကုန်နေနိုင်ကြပါတယ်... ။

သို့သော်လဲ စိတ်မချရတဲ့ နေ့နည်းကို စိတ်ချပြီးမှ နေ့နည်း
ကလေး ပြောင်းလိုက်ဘို့ကောင်းတယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား) ။

တကာ တကာမတွေ ဒါ အရေးကြီးလို့ ပြောတဲ့စကားဆို
တာ ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

စိတ်မချ၊ လက်မချပျော်ရတာနဲ့ စိတ်ချ၊ လက်ချပျော်ရတာ
ဟာ ဦးမြဆုံးဖြတ်ချက်ချ ဘယ်ဟာကောင်းသတုံး... (စိတ်ချ
လက်ချ ပျော်ရတာ ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

စိတ်ချ လက်ချ ပျော်ရတာ ကောင်းတယ်ဆိုတာ တကာ
တကာမတွေ လေးလေးစားစားမှတ်ပါ... (မှန်ပါ) မမှတ်ထိုက်
ဘူးလား... (မှတ်ထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

အခုတော့ဖြင့် အရေးကြုံလာတယ်၊ ကိုယ်ကလဲ ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဖြစ်နေတယ်၊ ဩော်... ငါလွန်သွားပြီ ငါ့မှာတော့ အပါယ်ကျ
ဦးမှာဘဲဆိုတာကလေးက စိတ်ထဲပါပါနေရတယ် .... (မှန်ပါ)
မပါဘူးလား... (ပါရပါတယ်ဘုရား)။

ပါနေတော့ ကိုယ့်ဟာကိုယ်လဲ ပစ္စုပ္ပန်မှာ အတ္တနုဝါဒဘေး
ဆိုတဲ့ ကိုယ့်စိတ်ကလဲ ကိုယ့်ကိုဘေးသင့်အောင် လုပ်နေတယ်...။
သံသရာဘေးကလဲ မလွတ်သေးဘူး၊ ကိုယ့်စွပ်စွဲတဲ့ ဘေးကကော
ရှိရဲ့၊ ကိုယ် ကိုယ်-ကိုယ် စွပ်စွဲတဲ့ဘေးကလေး .... (ရှိပါတယ်
ဘုရား) ရှိနေတယ်၊ ငါတော့ မှားသွားပြီဟေ့၊ မှားသွားတာ
အပါယ်ရောက်ဦးတော့မှာဘဲဆိုတဲ့ ကိုယ့်ကိုယ် စွပ်စွဲတဲ့ဘေးကလဲ
မလွတ်သေး... (မှန်ပါ) ရှင်းပသား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အပါယ်ဘေးကကော... (မလွတ်သေးပါဘုရား) မလွတ်သေး
ဘူး၊ ကိုယ့်စိတ်မချမ်းသာမှုကလဲ မလွတ်သေး၊ အပါယ်ကျဘို့
အရေးကလဲ မလွတ်သေးဆိုတော့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမ

တွေ့ကို ဟ...စိတ်ချရမှ ပျော်ပါဟာ၊ မပျော်နဲ့လို့ ဆရာ
ဘုန်းကြီးက ဟောသလား... (မဟောပါဘုရား) မဟောပါဘူး
တဲ့၊ စိတ်ချပြီးတော့ ပျော်တာပေါ့... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား
(ကျပါပြီဘုရား)။

အိမ်မှာ ငါးမူးမှမရှိဘဲနဲ့ တကျပ်ဘိုးလောက် ပျော်ချင်နေ
လို့ ရှိယင် အပြန်တော့ စားစရာမရှိပေဘူး... (မှန်ပါ) ဒီအပျော်
မျိုးတော့ ကောင်းပါ့မလား... (မကောင်းပါဘုရား) မကောင်း
ပါဘူးတဲ့၊ အိမ်မှာ ငါးမူးမှမရှိဘဲနဲ့ တကျပ်ဘိုး ပျော်လိုက်ဘယ်
ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် အပြန်ထမင်းငတ်ဘို့မှတပါး ဘာမှမရှိဘူး...၊
မောင်မြင့် ဒီအပျော်မျိုး တော်ပါ့မလား... (မတော်ပါဘုရား)
သဘောပါကြပလား... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီအရေးသည်ကားလို့ ဆိုယင်ဖြင့် အိမ်မှာတပုံကြီး
ရှိနေယင် ဘာမှကိစ္စမရှိဘူး၊ ဒါလောက်နဲ့ အရေးမကြီးဘူးဆိုယင်
တော့ တရာဘိုး ပျော်ပျော်၊ တထောင်ဘိုး ပျော်ပျော် ဦးမြ
အရေးကြီးသေးသလား... (မကြီးပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ ရှေ့နောက်
ကလေးသာခွဲတော့ဆိုတာကို ပြန်ပြောလိုက်တယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဘာမှသာသတုံး... (ရှေ့နောက်ခွဲပါဘုရား) ရှေ့နောက်ခွဲလိုက်
ပါဆိုတာကလေးဘဲ သတိပေးလိုက်ပါတယ်၊ ငါ-ငါ့ဥစ္စာပြုတ်မှု
ကို ရှေ့ထားပြီး ပျော်မှုနောက်ထားလိုက်ပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

မောင်ဇီဝ ဘာသတိပေးသတုံး... (ငါ-ငါ့ဥစ္စာပြုတ်မှုကို
ရှေ့ထားရပါမယ်ဘုရား) ပျော်မှုကို... (နောက်ထားရပါမယ်
ဘုရား)။

သူ့ ပြုတ်ပြီးလို့ ပျော်ရတော့ကို အိမ်မှာ တပုံကြီးရှိလို့ တထောင်ဖြုန်းပြီး ပျော်တာ ဘာအရေးကြီးသတုံး... (မကြီးပါဘုရား) မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ) သဘောပါကြပလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

နို့ မဟုတ်လို့ ရှိယင်တော့ကွာတဲ့ ငါဘုရားသခင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး ဟောပါမယ်တဲ့။

မဇ္ဇဝ မညတိ ဗာလော၊ ယာဝပါပံ နပစ္စတိ၊
ယဒါစ ပစ္စတိပါပံ၊ ဗာလောဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။

မွေပဒပါဠိတော်မှာနော်... (မှန်ပါ) လောကီဥပမာ ငါဘုရားဟောမယ်ကွာ... တဲ့၊ ထက်လှစွာသော သင်ဇုန်းသွားကို မောင်အောင်ချီက ပျားရည်ကလေးသုတ်ထားနော်... (မှန်ပါ) ပျားရည် အရသာကလေးကို နှစ်သက်တာနဲ့ သွားလျက်လို့ ရှိယင် လျှာပြုတ်မှာနဲ့ ပျားရည်အရသာနဲ့ ကာမိရဲ့လား (မကာမိပါဘုရား) မကာမိဘူးဆိုတာ သေချာပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒီမွေလဲ ထိုနည်းအတူပါဘဲတဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတော့မှာ အခုပျော်နေတဲ့ဥစ္စာက အပါယ်နဲ့ စာလိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ပျားရည်ချိုတာနဲ့ သင်ဇုန်းရှုတာနဲ့လောက် ကွာခြားသွားမယ်... (မှန်ပါ)။

ဗာလော = သူမိုက်သည်၊ မဇ္ဇဝ = ပျားသကာကဲ့သို့၊ မညတိ = အခက်မေ့၏၊ ပျားသကာ ချိုတနကလေးလောက်သာ သူ့-

အောက်မေ့နေတော့ သင်ခန်းပြတ်မှာ သူမသိသလိုဖြစ်နေတယ်။
သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ယာဝပါပံနပစ္စတိ... တဲ့၊ ယာဝ=အကြင်မျှလောက်၊ ပါပံ=
သူပြုထားတဲ့ ပျားရည် လျက်ထားတာ ကလေးက၊ နပစ္စတိ=
အကျိုးမပေးသေးဘူး၊ တခါအကျိုးပေးလာတော့ မခံနိုင်တော့
ဘူးဟေ့-တဲ့....(မှန်ပါ) ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား) အခုတော့
ချိုသယောင်ယောင် သို့သော် လျှာပြတ်သလောက် ခရီးပေါက်
ကဲလား.... (မပေါက်ပါဘုရား)။

အဲ... အခု ပျော်နေတာကတော့ ပျားရည် ဓါးသွားပေါ်
တင်ပြီးသကာလ လျက်သလောက်သာ ပျော်တာပါကွာ-တဲ့၊
ချိုတာက နည်းနည်း လျှာပြတ် သွားတာက များများ ဖြစ်နေ
တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါ... ငါ- ငါ့ဥစ္စာ မပြုတ်ဘဲနဲ့ ပျားရည်လျက်တဲ့ သူနဲ့
ဥပမာတူတယ်ဆိုတာ ဘုရားက ဦးမြဲ ဟောလိုက်တယ်.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ပြင်ကြဦးဆိုတာကို လတိမပေးထိုက်
ဘူးလား.... (ပေးထိုက်ပါတယ်ဘုရား) ပေးထိုက်တယ်တဲ့ ဒီစီးပွား
ရေးပင်လယ်ထဲ မျောမနေပါနဲ့ ပြောလိုက်တာပါဘဲ.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

နောက်က တကာ တကာမတွေ ဘာပြောတာတုံး.... (စီးပွား
ရေးပင်လယ်ထဲ မျောမနေပါနဲ့ ဘုရား)။

မျောမနေနဲ့ ဆိုတာ ဦးမြဲတို့လိုလူကြီးတွေ၊ ဦးအောင်ဇံဝေ
တို့လိုလူကြီးတွေကျတော့ ဒါပြောရမယ်... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူး

လား.... (မှန်ပါ) စီးပွားရေးက ပျားသကာအပြားကလေး
လောက်ရှိတာအကုသိုလ်က ခုနက် ဓါးရှုတာလောက် ကြီး
ကျယ်နေတာ....(မှန်ပါ) မကြီးကျယ်ဘူးလား.... (ကြီးကျယ်
ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့်....တဲ့ လူကြီးတွေမှာလဲ ဒီအတိုင်း၊ လူငယ်
တွေမှာလဲ ဒီပုံအတိုင်း အကဲခတ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် အတော်ဆိုးဝါး
သွားမယ်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်ဟာ ကြောက်စရာ သိပ်ကောင်းပါတယ်
နော်....(ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ငါ့ငါ့ညွှန် ပြုတ်ဘို့ အရေးဟာဖြင့် ဆရာ
ကောင်းက လမ်းပြရတယ်၊ သူပြုတ်သွားလို့ ရှိယင် စိတ်အေး၊
လက်အေး ပျော်တော့.... (မှန်ပါ) မပျော်နဲ့ ဟောတာလား၊
သူပြုတ်သွားမှ ရဲရဲတင်းတင်း ပျော်လို့ ခိုင်းတာလား....(သူပြုတ်
သွားမှ ရဲရဲတင်းတင်း ပျော်လို့ ခိုင်းတာပါဘုရား)။

သူပြုတ်သွားမှ ရဲရဲတင်းတင်းပျော်ပါလို့ ဆိုတဲ့ညွှန်ကို တကာ
တကာတကာမတို့ သတိပေးတာဟာ ခင်ဗျားတို့ကို အတင်း
အဓမ္မ ဝါးနဲ့ ညှပ်ပြီးဟောတဲ့တရားမဟုတ်ဘူး၊ ရှေ့နောက် အခွဲ
ခိုင်းတာ သက်သက်ပါ.... (မှန်ပါ) သဘောပါလား.... (ပါ-
ပါပြီဘုရား)။

ဘာတဲ့တုံး-(ရှေ့နောက် အခွဲခိုင်းတာပါဘုရား) ရှေ့နောက်
အခွဲခိုင်းတာသက်သက်၊ ဝါးနဲ့ ညှပ်ပြီးသကာလ တခါတည်း
ဟာ....ခင်ဗျားတို့ ဒါ-မလုပ်ရဘူးလို့ ဒီလိုပြောတာမဟုတ်ဘူး-
(မှန်ပါ) ရှေ့နောက်ကလေး ပြန်လိုက်ပါတော့ဆိုတော့ ဒါ....

ဝန်လေးစရာအလုပ်လား... ၊ တာဝန်ခံစရာ အလုပ်လား ဆိုတာ ဦးအောင်ဇံဝေ အကဲခတ်စမ်း- (တာဝန်ခံစရာအလုပ်ပါဘုရား) တာဝန် ခံစရာအလုပ်ဘဲဆိုတာ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ကောင်းပြီ...ဒါဖြင့် ရှေ့နောက်တွင် ဒီအရေး နောက်ကျ နေလို့ ရှိယင် မောင်ဇံဝေ အမှားကြီးမှားမယ်... (မှန်ပါ) ငါ- ငါ့ဥစ္စာပြုတ်တဲ့အရေး နောက်ကျနေလို့ ရှိယင်ဖြင့် လုပ်သ၍ တခါတည်း အပါယ်ချည်းသွားတာဘဲ... (မှန်ပါ)။

ဒီ နှစ်ခုပြုတ်ပြီး သွားမှ လုပ်သ၍ ဟာ .... အပါယ်ကို မရောက်ဘော့ဘူး- (မှန်ပါ) ဆိုဘော့ ဦးမြ အားကိုးလောက် တယ်ဆိုတာ ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) အားကိုးသောက် တယ်ဆိုတာ ဦးနေဖူး ပေါ်ရဲ့လား... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) အဲ...သေသေချာချာမှတ်၊ ခင်ဗျားတို့ နံပါတ်ပြောင်းပြန် ဖြစ် သွားဦးမယ်... (မှန်ပါ)။

နောက်က တကာတကာမတွေ့ကော နားလည်ရဲ့လား.... (လည်ပါတယ်ဘုရား) ခင်ဗျားတို့က အခု ရှေ့နောက် ကိုယ် ကိုယ်တိုင် လွဲနေတာတွေကော သိကြပလား.... (သိပါပြီဘုရား) ရှေ့နောက် ကိုယ်ကိုယ်တိုင် လွဲနေတယ် ဆိုတာတော့ ဦးမြ ဘုန်းကြီး အထူးပြောစရာမလိုဘူးနော်... (မှန်ပါဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ပြောကြပါစို့...တဲ့ ဒီဥစ္စာ တကာတကာ မတွေ့ ငါ-ငါ့ဥစ္စာ ပြုတ်ဘို့ဆိုတာ ဆရာကောင်းနဲ့ ကပ်လိုက် လို့ ရှိယင် အားလုံး နောက်က တကာတကာမတွေ့ မှတ်လိုက်

စမ်းပါ အလှယ်ကလေးနဲ့ ပြုတ်တယ်... (မုန်ပါ) ငါမဟုတ်ဘူး၊
ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ဘူးကလေးသိဘို့ တလုံးဘဲ— (မုန်ပါ)။

ဒါ... သိပ်ခက်တဲ့ အလုပ်မဟုတ်ပါဘူး...။ မယုံလို့ ရှိယင်
ဘုန်းကြီး ရှင်းရှင်းပြောပါမယ်။ တကယ် သူတော်ကောင်းကြီး
တွေကျတော့ ကွာ... သောတာပန်တည်ဘို့ လက်ဖျစ် တတက်
တောင် မကြာပါဘူး။ ဒီလိုတောင် ဟောတာဗျ... (မုန်ပါ) ဒီလို
တောင် ဟောကြတယ်...။ ငါ- ငါ့ဥစ္စာ ပြုတ်ယင် ပြီးတာဘဲ၊
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ငါ- ငါ့ဥစ္စာ ဥဏ္ဍကသာ ပြုတ်ပစေ အသိနဲ့ မပြုတ်စေနဲ့၊
အသိနဲ့ ပြုတ်တာတော့ မပိုင်သေးဘူးပေါ့ကွာ... (မုန်ပါဘုရား)
ဥဏ္ဍထဲမှာ တကယ်ပြုတ်သွားယင် အဲဒါ သောတာပန်တည်ပါ
တယ်ဆိုတာ နောက်က တကာတကာမတွေ့လဲ သေသေချာချာ
မှတ်ပါ... (မုန်ပါ)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးကဘဲ ဟောတယ်လို့ မယူဘဲနဲ့
ငါ... ငါ့ဥစ္စာပြုတ်ဘို့အရေးကို ဘုရားက ဘယ်လောက် မြန်မြန်
အလိုရှိတယ်ဆိုတာ ရင်ဝကို သူများက လှုံ့နဲ့ ထိုးလိုက်တယ်။
ဦးမြ အဝေးကြီး လှုံ့ကို လှမ်းရှောင်တယ်...။ ကိုယ့်ဆီလာတာ
မြင်ယင် ဦးမြ ဖြေးဖြေးရှောင်မလား...တဲ့။ အသက်ကြီးငြား
သော်လဲ သွက်နှိုင်းသမျှသွက်ပြီး ရှောင်မလား... (သွက်သွက်
ရှောင်မှာပါဘုရား) သွက်သွက်ရှောင်မယ်နော်... (မုန်ပါဘုရား)
ဘာဖြစ်လို့ တုံး ဆိုလို့ ရှိယင် သေမည့်ဘေးကိုး၊ မဆိုထိုက်ဘူး
လား... (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီမှာ ဦးခေါင်း မီးလောင်တယ် ဆိုလို့ ရှိယင်လဲ တကာ တကာမတွေ့ သူများဆေးလိပ်မီးပွားကလေး ကိုယ့်ခေါင်းပေါ် လွင့်လာလို့ ကိုယ့်ခေါင်းပေါ်လဲ ဆီနဲ့ ဗဆလင်တွေနဲ့ဆိုယင် လောင်ချင် လောင်ပစ်လိုက်မှာ... (မုန်ပါ) ဒါ... မြန်မြန် ငြိမ်း မှာလား- နှေးနှေး ငြိမ်းမှာလားဆိုယင် ဒီ ထက်မြန်တဲ့ အလုပ် ရှိကြပါဦးမလား- (မရှိပါဘုရား)။

အဲဒါထက် ငါတော့ မြန်စေချင်တာဘဲကွာ...တဲ့၊ ငါ-ငါ ဥစ္စာ ဖြုတ်တဲ့နည်းကို... (မုန်ပါ) ကဲ ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါ ပြီဘုရား)။

ငါ-ငါ ဥစ္စာဖြုတ်တဲ့နည်းကို ရင်ဝလှုံနဲ့ထိုးလိုက်တာ ရှောင် တာ မြန်သလို၊ ဦးခေါင်းမီးလောင်တာ မြန်မြန် ပွတ်ချေတာ မြန်သလို ဒီ ထက်တောင် မြန်စေချင်သေးတယ်ကွာတဲ့၊ ဒါက သံယုတ်ပါဠိတော်နော်... (မုန်ပါ) သဘောကျကြပါလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုရားကလဲ အမြန်ဖြုတ်ခိုင်းတာ ဦးမြကြီးက ရိပ်မိ ပါရော့မယ်၊ ငရဲမျိုးစေ့ကို မြန်မြန်ထုတ်ပစ်ပါ ပြောတာ - (မုန်ပါဘုရား)။

ဘာပြောတာတုံး ... (ငရဲမျိုးစေ့ကို မြန်မြန်ထုတ်ပစ်ပါ ပြောတာပါဘုရား) အဲဒီတော့ ငရဲမျိုးစေ့တွေတော့ မြန်မြန် မဖြုတ်ဘဲနဲ့ ငရဲမျိုးစေ့တွေချည့် မျှီနေလို့ရှိယင် ဘယ်ကောင်း တော့မတုံးကွ၊ ကောင်းနိုင်စရာ ရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါဘုရား)။

မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ ဒါကလေးဟာ ငါ့သမီးကလေးဘဲ၊ ဒါကလေးဟာ ငါ့သားကလေးဘဲ၊ ငါ့ညီမလေးဘဲ ဆိုလို့

ရှိယင် အပြောတွင်လားလို့ မေးတဲ့အခါ ကိုယ့်ညီမဖြင့် ကိုယ် ခင်ရမှာဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုယ့်သမီးဖြင့် ကိုယ်ပူရမှာဘဲ၊ ကိုယ့်သားဖြင့် ကိုယ်ချစ် ရမှာဘဲဆိုတော့ ကိုယ့်သားလို့ ထင်လိုက်လို့ ချစ်ရမှာဘဲဆိုတဲ့ တဏှာက နောက်ကလိုက်တာဘဲ.... (မှန်ပါ့) ကိုယ့်သားဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိက ရှေ့သွားလို့ ချစ်ရမှာဘဲဆိုတဲ့ တဏှာက နောက်က လိုက်တာ... (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား .... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကဲ- ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိနဲ့ တဏှာ ဘယ်သူက ရှေ့သွားသတိုး .... (ဒိဋ္ဌိကရှေ့သွားပါတယ်ဘုရား)ကဲ.... ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိပြုတ်တော့ တဏှာချည့် အပါယ်မရောက်ဘူးဆိုတာ သေချာပလား.... (သေ ချာပါပြီ)ဒိဋ္ဌိပြုတ်တော့ တဏှာက အပါယ်ပို့သေးရဲ့လား.... (မပို့ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိနဲ့ တဏှာ ဘယ်ဟာအယင်သတ်ကြမယ် .... (ဒိဋ္ဌိ အယင်သတ်ရပါမယ်ဘုရား)ကဲ - ဦးမြ ရှင်းသွားပြီ- (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ရှင်းသွားတော့ တကာတကာမတွေ့ ဝတ္ထု အသာထားပြီး သကာလ ညွှန်...ဆရာဘုန်းကြီးက ရှေ့ထားရမည့် အရေးကို ရှေ့ထားပါ ဆိုတာကလေးကို ရှေ့ထားနည်းကလေးကို ပြပေး တော့မယ်လို့ မောင်မြင့် မှတ်ရမယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘာပြမလဲ....(ရှေ့ထားနည်း ပြပါမယ်ဘုရား)ရှေ့ထားနည်း ပြပေးမယ်နော်....(မှန်ပါ့) ဘာကြောင့်တုံး ဆိုတော့ ဘုန်းကြီး မပြလို့ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ ဘယ်အခြေအနေရောက်သွားမတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ဘုရားကလဲ သူတို့ ဒီလိုပြုတ်ဘို့ဟာ ရင်စွဲ

လှုံ့နဲ့ထိုးလိုက်တဲ့အခါ မြန်မြန်ရှောင်သလို ဦးခေါင်းမီးလောင်တဲ့ အခါ တပြာကရာ ပွတ်ခြေသလို ဒီထက်မြန်မြန်ကလေးလုပ်ပါ။ ဆိုတော့ ဘုန်းကြီးက ဒီဟာကို အဟော နောက်ကျနေမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ကလဲ မသိလို့ မသိသလိုနေမယ် ဆိုလို့ ရှိယင် ဒါ ဆရာပြစ်သင့်ပါတယ်.... (မှန်ပါ) မသင့်ဘူးလား.... (သင့်ပါတယ် ဘုရား)။

ဆရာဆိုတာ မကောင်းရာပယ်- ကောင်းရာညွှန်ကြားရမှုကို (မှန်ပါ) ဒါ ဆရာတာဝန်.... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့တာဝန်က ဘာတုံး- ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း မလိုက်မှ ခင်ဗျားတို့အပေါ် အပြစ်ရောက်တာကို... (မှန်ပါ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒီတရားကို ဦးမြတို့၊ ဦးအောင်ဇံဝေတို့ကဘဲ အကဲ ခတ်တာပေါ့၊ အယင်ဟောရမည့် တရားလား- နောက်ဟော ရမည့်တရားလား.... (အယင်ဟောရမည့် တရားပါဘုရား) ပေါ် ကြပလား တကာတကာမတို့.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒီတရား အယင်ဟောရမှာလား- နောက်မှ ဟောရမှာပါ (ဘုရား) မဟောယင် ဆရာ့ဝတ္တရားပျက်- မပျက် (ပျက်ပါတယ် ဘုရား) မလိုက်နာယင် ဘယ်သူပျက်သတုံး ... (တပည့်ဝတ္တရား ပျက်ပါတယ်ဘုရား)။

မလိုက်နာယင် တပည့်ဝတ္တရားပျက်တယ်၊ အဟောနှေးနှေးယင် ဆရာ့ဝတ္တရားပျက်တယ်ဆိုတာ ကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်ပါပြီ ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဆရာ့ဝတ်တော့ အပျက်အပျက်မခံနိုင်ပါဘူး ဆိုတာကိုလဲ တရားဟောတယ်ဆိုတာ သနားလို့ ဟောတာ

ဖြစ်လေသောကြောင့် ဦးမြ ဒါအယင်ပြောတော့မှာဘဲနော် ...
(မှန်ပါ) မပြောထိုက်ဘူးလား... (ပြောထိုက်ပါတယ်ဘုရား)
အယင် ပြောလိမ့်မယ်ဆိုတာ တကတကမတွေ့ မှတ်လိုက်ပါ-
(မှန်ပါ)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီး သင်ထားပါတယ်၊ နေ့လည်ကဘဲ
ဦးမြတို့ စာနဲ့ ရေးလိုက်တယ်၊ ဦးနေဖူးကြီးလဲ စာရေးပေးလိုက်
တယ်-နော်... (မှန်ပါ)။

စိတ်ကလေးတွေ ရေးပေးလိုက်တယ်၊ မြင်တယ်၊ မြင်စိတ်
ကလေးကို ကြည့်ပါ... တဲ့၊ မြင်စိတ်ကလေးဟာ ဘာတုံးဆိုတာ
ကြည့်ပေးပါဆိုတော့ မြင်တဲ့စိတ်ကလေးကို ဦးမြက ကြည့်လိုက်
ဦးနေဖူးက ကြည့်လိုက်၊ ကြည့်တဲ့စိတ်လာယင် မြင်စိတ်ရှိ၊ မရှိ...
(မရှိပါဘုရား)။

ဘယ် နှယ်ကြောင့် မရှိပါလိမ့်မတုံးမေးတော့ ငါလဲ မဟုတ်
လို့၊ ငါ့ဥစ္စာလဲ မဟုတ်လို့ တားလို့ မရဘူးဘုရား၊ မပေါ်သေး
ဘူးလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ငါကော... (မဟုတ်ပါဘုရား) ငါ့ဥစ္စာကော... (မဟုတ်ပါ
ဘုရား) ငါလဲ မဟုတ်၊ ငါ့ဥစ္စာလဲ မဟုတ်လို့ တားမရဘူး
ဆိုတော့ ဪ...ကြည့်လိုက်တော့ မရှိတာကလေး တွေ့လိုက်
လို့ ရှိယင် ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်တာ သေချာသွားတယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ငါ...ငါ့ဥစ္စာဖြုတ်ချင်လို့ ရှိယင်ဖြင့်
ဘုန်းကြီးရေးပေးတဲ့ ဆဲ နှစ်ချက်ကို လှည့်ကြည့်နေလို့ ရှိယင်

ဒါ-ဘာလုပ်နေတာတုံးမေးတော့ အပါယ်ငရဲမျိုးစေ့ကို ခင်ဗျား
တို့ နှင်ထုတ်နေတာဆိုတာကော ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

ဘာနှင်ထုတ်တာပါလိမ့်... (အပါယ်ငရဲမျိုးစေ့ကို နှင်ထုတ်
တာပါဘုရား)။

အပါယ်ငရဲမျိုးစေ့ကို နှင်ထုတ်နေတယ်ဆိုတော့ နောက်က
ဟိုလူငယ်တွေ မောင်အောင်ချို၊ တို့ လူစု၊ မောင်မြင့်၊ တို့ လူစု
ဪ... ဒါကလေးဟာ အလွယ်သားဘဲ၊ သူ့အယင်ထုတ်လိုက်
ယင် ဒို့... ဘာကြာမတုံးဆိုပြီး အယင်သာ ထုတ်ပစ်လိုက်...
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါ... ခဲယဉ်းတဲ့အလုပ်လားတဲ့၊ ကြည့်တတ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် မရှိ
တာ သိမှားဘဲ... (မှန်ပါ)။

ကဲ... မြင်တဲ့စိတ်ကလေး ပေါ်လာပြီ၊ မီးမြင်မြင်၊ ဘာမြင်မြင်
မြင်တဲ့စိတ်ကလေးဟာ မျက်လုံးထဲ ပေါ်မှားဘဲ... (မှန်ပါ)
ပေါ်တာကလေးကို ဦးမြကြီး သူ့သဘောကို ဆုံးအောင်ကြည့်
စမ်း၊ နောက်ကနေ ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်လိုက်စမ်းဆိုတော့ ဘာတွေ့ရ
မယ်ထင်သတုံး ခင်ဗျားတို့... (ဖြစ်တာနဲ့ ပျက်တာ တွေမှာပါ
ဘုရား) ဖြစ်တာနဲ့ပျက်တာကို တွေ့တော့ ဖြစ်တာကိုလဲ ခင်ဗျား
တားလို့ ရသလား... (မရပါဘုရား) ပျက်တာကိုကော...
(တားလို့ မရပါဘုရား) ဒါဖြင့် ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်လို့ ပေါ့ဗျ
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့်ပါလိမ့် ... (ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်လို့ ပါ
ဘုရား) ငါဖြစ်လို့ ရှိယင် ငါ့သဘောအတိုင်း သူတည်တံ့နေရ

မယ်....(မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာဖြစ်လို့ ရှိယင် ကိုယ်သိမ်းပိုက်ထားလို့
ရရမယ်....(မှန်ပါ) ဒီလို ရရဲ လား....(မရပါဘုရား)။

မရတော့ ဒီတချက်မြင်လိုက်လို့ ရှိယင်ဘဲ သြော်-ငါ့၊ ငါ့ဥစ္စာ
မဟုတ်ကြောင်းကို သိပြီ၊ ဒါ ကိုယ့်ခန္ဓာဘဲ၊ ဒါ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ
ခေါ်တယ်....(မှန်ပါဘုရား) ကိုယ့်ခန္ဓာကို ငါ့၊ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်
ကြောင်း သိတာပေါ့... (မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ... မောင်အောင်ချီ ခဲယဉ်းသလား.... (မခဲယဉ်းပါဘုရား)
မောင်မြင့်တို့ ခဲယဉ်းသလား....(မခဲယဉ်းပါဘုရား) ကြီးစားလုပ်
လိုက်ပါ၊ ဒါ ကလေးကို ရှေ့ထားပြီးတော့ (မှန်ပါဘုရား)။

နောက်က တကာတကာမတွေ ဘာတဲ့တုံး... (ကြီးစားလုပ်ရ
ပါမယ်ဘုရား) ဆင်ခြေမလဲနဲ့နော်၊ ဆင်ခြေလဲလို့ ရှိယင် ငရဲ
မျိုးစေ့ ကြီးပွားပရစေဦးဆိုတာနဲ့ ဦးမြ .. (အတူတူပါဘုရား)
အတူတူဘဲ ဦးအောင်ဇံဝေရ .. (မှန်ပါဘုရား)။

ငရဲမျိုးစေ့ ကြီးပွားလေလေ ငရဲသက်ရှည်လေလေဆိုတော့
ငရဲဆိုတာ အပြောသာ ငရဲနော် တကယ်ရောက်သွားတဲ့ အခါ
ကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် ရောက်သည်နဲ့ တပြိုင်နက်တည်း အင်မတန်
ရဲရဲတောက်တဲ့ သံပြားအပူကြီး အပေါ်မှာ ငရဲသားတွေစာ
ဆွဲလှဲတာဗျ....(မှန်ပါ) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဆွဲလှဲပြီးတော့မှ လက်တွေ့ဘာတွေ တခါတည်း အင်မတန်
ပူလှတဲ့ ရဲရဲတောက်သံပူကြီးတွေနဲ့ အောက်သံပြားနဲ့ သူနဲ့
တခါတည်း ကျုပ်တို့ သံမှိုတေသလို တေတာဗျ .... (မှန်ပါ)
ခံနိုင်ရည်ရှိပါ့မလား... (မရှိပါဘုရား)။

ဒါ ငရဲအိုးထဲ မချခင် ဖြစ်ရတဲ့အဖြစ်၊ ရောက်သွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ
(မှန်ပါ) မဆိုးဝါးဘူးလား....(ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား) ခြေဆော

လက်ရော အကုန် ဗိုက်ပါ ဖောက်တေလိုက်တာဘဲ ... (မှန်ပါ့
ဘုရား)။

တကာတကာမတို့ ဒီကနေ တွေးကြည့်ယင်ဘဲ ကြက်သိမ်းထ
စရာကြီးပါ... (မှန်ပါ့) ဒါက ဒီပြင်ငရဲတွေကို စီရင်ချက်ချ
ပြီးတော့ ဒီပြင်ငရဲတွေ မပို့သေးပါဘူး၊ ကျင်ကြီးငရဲကြီးများ
ပို့လိုက်တယ်ဆိုယင်ဖြင့် အပ်သွားလောက်ရှိတဲ့ ပိုးကောင်တွေ
ကျင်ကြီးပိုးတွေက တခါတည်း ရိုးတွင်းချဉ်ဆီဖောက်စားတာဗျ
အသားတွေ အကုန်ဖောက်ပြီး ရိုးတွင်းချဉ်ဆီ အကုန်စုပ်ယူတာ၊
ခံနိုင်ရည်ရှိပါ့မလား... (မရှိပါ့ဘုရား)။

အဲဒါတွေကလဲ တတွင်းလုံး ပြည့်နေတဲ့အထဲ ပစ်ချလိုက်တာ
ဆိုတော့ မောင်ဇီဝ ခံနိုင်ရည်ရှိပါ့မလား- မရှိဘူးကွ... (မှန်ပါ့)
မောင်မြင့်ကော... (မရှိပါ့ဘုရား) နောက်က တကာ တကာမ
တွေ... (မရှိပါ့ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ငရဲ ဘာကိစ္စရှိသတုံးလို့ များ သွားပြီး လုပ်
မနေနဲ့နော်...၊ သွားပြီး လုပ်မနေကြနဲ့ အပျော်စကား ပြော
မနေနဲ့... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား) မွေးတနေ
သေတနေတွေ လုပ်မနေနဲ့...၊ တကယ်တမ်း ချလိုက်တဲ့ အခါ
မခံနိုင်ဘူးဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်ပါ... (မှန်ပါ့)။

ဒီငရဲမဖြုတ်လို့ ပြိတ္တာဘုံကြီးများဖြစ်တဲ့ အခါကျတော့
ဦးမြ ကြောက်စရာ ကောင်းလိုက်တာ ပြိတ္တာ ဖြစ်နေတာ...
(မှန်ပါ့ဘုရား) လူကတော့ အတောင်လေးဆယ်လောက်ရှိတယ်၊
ဂင်္ဂါမြစ်နားမှာ သွားဖြစ်တယ်၊ ပါးစပ်ပေါက်ကတော့ အပ်
ဖျားကလေးလောက်ပါတယ်၊ လုံးပတ်ကလဲ သစ်တုံးကြီးလောက်
ဘဲ ရှိတယ်။

မနက် ရဟန်းတွေ ဆွမ်းခံသွားတော့ ဒါကြီး တွေတယ်၊
တကာကြီး ဘာလုပ်မလို့တုံး ဒီအနားမှာဆိုတော့ တပည့်တော်
ရေသောက်ချင်လွန်းလို့ ဘုရား...တဲ့၊ ဟိုမှာ မြစ်ကြီးဗျ၊ ခင်ဗျား
မမြင်ဘူးလားလို့ မေးတော့ အရှင်ဘုရား.... တပည့်တော် ဆင်း
သွားယင် ဖုတ်တထောင်းထောင်းထ၊တယ်လို့ လျှောက်တယ်။

ကိုင်း....ဒါ...ပြိတ္တာရှိသေးတယ်...(မှန်ပါ) သူဆင်းသွားယင်
ဘာတဲ့တုံး (ဖုတ်တထောင်းထောင်းထ၊ ပါတယ်ဘုရား) ဒီအထဲက
အကုန်ဘေးရှုံးပြီးတော့မှ ကြားထဲ ဖုတ်တထောင်းထောင်းထတာ
ကြီး မြေပေါ်လာတာတဲ့၊ သဘောကျကြပလား... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါနဲ့ တပည့်တော် ဒီလိုမြစ်ကြီးမြင်ပါရဲ့ ဘုရား မသောက်
ရဘူးပြောတာ၊ ဒါနဲ့ တပည့်တော်လွဲအိပ်နေလိုက်တယ်။

ဒါဖြင့် တကာကြီး ခင်ဗျား ပက်သက်လွန်နေဆီပြီး ရဟန်း
လေးဆယ် မနက်ခြောက်နာရီခါလောက်က သပိတ်တွေနဲ့ ရေ
လောင်းကြတာ သူ့ပါးစပ်ကလေးထဲ ၇-နာရီလောက်ရှိတော့
ရဟန်းတွေကလဲ ဆွမ်းခံချိန်ရောက်လာတော့ ခင်ဗျားသက်သာရာ
ရပသား နည်းနည်းများစိုပလားတဲ့ ပါးစပ်ထဲပေါ့လေ-(မှန်ပါ
ဘုရား)။

အရှင်ဘုရား.... ရှင်းရှင်းဘဲ တပည့်တော်သစ္စာဆိုပရစစ၊ အရှင်
ဘုရားတို့ အခု ရဟန်းလေးဆယ် တနာရီခန့် လောင်းတယ်၊
တပည့်တော်ပါးစပ်ထဲကို ရေလောင်းကြတယ်၊ အပ်ဖျားကလေး
လောက်ဝင်လို့ ရှိယင် တပည့်တော် ဒီ-ပြိတ္တာဘဝမှလွတ်ရပါလို့၏။

ဒီအတိုင်း ပြောတာဘဲ .... (မှန်ပါ) အကျိုးပေးကျတော့
ခံနိုင်ပါ့မလား ကဲ....(မခံနိုင်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ငရဲ ဘာကိုစွဲရိုသတုံးလို့ များ သွားမလုပ်နဲ့ဆိုတာ
သဘောပါလား....(ပါ-ပါပြီဘုရား) ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

အဲဒါလောက် ဆိုးဝါးပါတယ်၊ အဲဒါ မျိုးစေ့ကလေး
မပျောက်လို့ သွားဖြစ်ရတာ....(မှန်ပါ)။

ဦးမြ ငါ-ငါ့ဥစ္စာကလေး မပြုတ်လို့.... (မှန်ပါ) သဘော
ကျကြပါလား.... (ကျပါပြီဘုရား) ဘာတဲ့တုံး.... (ငါ-ငါ့ဥစ္စာ
မပြုတ်လို့ပါဘုရား)။

ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မပြုတ်ဘော့ကိုတဲ့ ဒီ-အပါယ်သွားကျတယ်၊
ငါ့- ဘယ်လိုမှတ်လို့တုံး ဆိုတော့ အကုသိုလ်လုပ်ဖြစ်လား
မလုပ်ဖြစ်သေးဘူးလား....(လုပ်ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား)။

ငါ့ ဘယ်လိုအချိုးအစားမှတ်လို့တုံး ငါ့-ဘယ်လိုအောက်ကျ
နောက်ကျမှတ်လို့တုံး၊ ငါ့ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား မှတ်လို့လား
ကျောမဲ့မှတ်လို့လား....၊ သူကလာတဲ့ ရန်ဖြစ်တာတွေ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ရန်ဖြစ်တာဟူသ၍၊ ကြားတာ-မော်တာဟူသ၍ ဘယ်ကလာ
တာတုံး....(ဒိဋ္ဌိကလာတာပါဘုရား) ဒီ-ငါကလာတာချည့်ဘဲ....
(မှန်ပါ)ရိပ်မိပါလား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ငရဲမျိုးစေ့ ဟုတ်-မဟုတ် ဦးမြတို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ
စမ်း....(ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းကြပါလား....(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒါကလေးကို အခုမြင်စိတ်ကလေးကို တကာတကာမ
တွေ့ကို ရေးပေးထားတယ် ဘုန်းကြီးက၊ ဒါကလေးရှိ-မရှိကြည့်
ရုံပါဘဲဆိုတော့ ဦးမြ ကြည့်ဘို့ ခက်သလား .... (မခက်ပါ
ဘုရား)

နောက်ကနေ ဥာဏ်နဲ့ ကြည့်တဲ့အခါကျတော့ သူကတော့
မြင်မှာဘဲ ရှေးဦးစွာ၊ ဒီ မြင်စိတ်ကလေး ရှိ-မရှိ နောက်ကနေ
ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ မျက်လုံးထဲ ဥာဏ်လှည့်လိုက်တယ်၊
ဝမ်းထဲကဥာဏ်က မျက်လုံးဘက်လှည့်လိုက်တယ်၊ ဘာတွေ့မယ်
ထင်ကြသလဲ.... (ပျက်သွားပါတယ်ဘုရား) မရှိတာဘဲတွေ့မယ်၊
ဖြစ်ပျက်သွားတာဘဲသ့မှာ၊ ဖြစ်ပျက်သွားတော့ သ့မှာရှိသေး
ရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား) ဒီတော့ မရှိတဲ့အနိစ္စကလေး သ့မမြင်
ပေဘူးလား... (မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

အနိစ္စသည်ကားလို့ ဆိုယင် ဖြစ်ပြီး မရှိတာကို ခေါ်တော့
ဪ... ငါမဟုတ်လို့ မရှိဘဲဖြစ်သွားတာဘဲ၊ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်လို့
ပျောက်ပျက်သွားတာဘဲဆိုတာကလေး ဥာဏ်က အထူးလိုက်ဘို့
လိုသေးသလား.... (မလိုပါဘုရား) မောင်ဇီ ဝရှင်းပလား....
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါကလေးဟာ ငါ-ငါ့ဥစ္စာဟုတ်နေလို့ ရှိယင် ကိုယ်ခန္ဓာဘဲ၊
ကိုယ်ခန္ဓာ ဖြစ်ခဲ့လို့ ရှိယင်ဖြင့် ငါ-ငါ့ဥစ္စာ ဆိုလို့ ရမှာပေ၊
အခုတော့ ရှုရှင်းမတ္တနဲ့ ဘဲ ဦးအောင်ဇီဝေ ပျောက်ယှက်သွား
တယ်.... (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် ငါ-ငါ့ဥစ္စာ ဟုတ်-မဟုတ်.... (မဟုတ်ပါ
ဘုရား)။

အဲဒီလို မဟုတ်မှန်းသိသိ သွားယင် ဒိဋ္ဌိပြုတ်တာဘဲ၊ ငရဲမျိုး စေ့ပြုတ်တာဘဲ.... (မှန်ပါ) တကာတကာမတွေ့ ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

မဟုတ်မှန်းသိယင်.... (ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပါတယ်ဘုရား) နောက်က တကာတကာမတွေ့....(ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

မပျော်နဲ့ ဆိုသလား- ရှေ့ နောက်ခွဲဆိုသလား....(ရှေ့ နောက် ခွဲဆိုပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်လုပ်ဘို့ရာက အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ မှတ်ထားရမယ် နော်... (မှန်ပါ) ဝတ္ထုတွေ အခု ခေမက ထုတ်မှာပါဘဲ၊ ရဟန္တာ ဖြစ်သည်တိုင်အောင် ထုတ်မှာဘဲ၊ ထုတ်ပင် တုတ်ငြားသော်လဲ ဒါ သူများအလုပ်စဉ်၊ ကိုယ်-ကိုယ်တိုင် အတုခိုးပြီးလုပ်ဘို့ရာက တော့ ရှေ့ပိုင်းမှာ ဆရာသမားပြောတာကို သေသေချာချာ မှတ်ပါ....(မှန်ပါ)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဥပမာ အခုစိတ်ရှုနေကြတယ်၊ ဝေဒနာရှုနေ ကြတယ်ဆိုတော့ တပည့်တော်တို့ ဘယ်တော့ ဒီရှုတဲ့စခန်းပြီးမှာ တုံးဆိုတဲ့ မေးခွန်းလာတယ်နော်.... (မှန်ပါ) ဘယ်တော့ပြီးမှာ တုံးလို့ ဦးမြတ် မေးဘို့ရာ အကြောင်းရှိတယ်နော်.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

မေးဘို့ရာ အကြောင်းရှိတော့ ဦးအောင်ဇံဝေကြီးက စိတ္တံ အနိစ္စသည်လို့ ဒီစိတ်ကလေးတခုကို ဖြော် - ဒါကလေးဟာ ဖြင့် အနိစ္စလို့ ဘဲလို့ တခါတည်းမှတ်မိအောင် မှတ်ပါဘဲနော်.... (မှန်ပါ)။

ပေါ်လာတဲ့တရားကလေးကို နောက်ကနေကြည့်တဲ့အခါကျတော့ ဒါကလေးဟာ စိတ်မဟုတ်ပါဘူး...။ ကိုယ်တွေ့တာဖြင့် အနိစ္စပါဘဲလို့ ဆိုလို့ ရှိယင် ဒါ- မဂ်ဉာဏ်- ဖိုလ်ဉာဏ်နီးပြီလို့ အောက်မေ့လိုက်... (မှန်ပါ)။

ဦးမြ စိတ်တွေ့နေယင် မဟုတ်သေးဘူးနော်... (မှန်ပါ) ဘာတွေ့မှတုံး... (အနိစ္စတွေ့မှပါဘုရား) အနိစ္စဆိုတဲ့ အပျက်တွေ့မှလို့ မှတ်ထားစမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

အနိစ္စာနုပဿတဲ အနိစ္စလို့ ကို ရှုပြီး အနိစ္စလို့ ကို မှတ်ဖြစ်အောင်မှတ်လိုက်စမ်းပါတဲ့... (မှန်ပါ)။

ရှေးဦးစွာ အနိစ္စဘဲရှုပြီးတော့ အနိစ္စဘဲ ဒီဉာဏ်ကလေးကို မှတ်ဖြစ်အောင်မှတ်ပါ။ စိတ်လို့ မှတ်မနေကြနဲ့ ဝေဒနာလို့ မှတ်မနေကြနဲ့ နော်... (မှန်ပါ) ဒါက တခဏနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရအောင်လို့ ပြောနေတဲ့တရားလို့ သေသေချာချာမှတ်ကြပါဦးနော် (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ ဆရာဘုန်းကြီးက စိတ်အရှုခိုင်းပြီး စိတ်ပယ်နေပါလိမ့်မလဲလို့ ဦးမြတို့ မေးဘို့မလိုဘူးလား... (လိုပါတယ်ဘုရား)။

လိုတယ်နော်၊ လိုတော့ကို ခင်ဗျားတို့ရှုတဲ့ဉာဏ်ထဲမှာ ရှုတဲ့ဉာဏ်ကလဲ စိတ်ဖြစ်နေသောကြောင့် ပြိုင်နိုင်ပါ့လား... (မပြိုင်နိုင်ပါဘုရား) ရှေ့သွားက ချုပ်မသွားပေဘူးလား... (ချုပ်သွားပါတယ်ဘုရား) ချုပ်သွားတော့ စိတ်တွေ့သလား မရှိတာတွေ့သလား အမှန်ပြောကြစမ်းပါ... (မရှိတာတွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

မရှိတာတွေ့ကာတည်းက ဦးအောင်ဇံဝေတို့၊ ဦးမြတို့လူကြီးတွေက စဉ်းစားတာပေါ့၊ ဪ... စိတ်အရှုခိုင်းပေမဲ့ စိတ်မရှိမှုကို သိဘို့အရေးကြီးတာပါကလားလို့ ဥာဏ်ပြောင်းပစ်ကြပါ။ (မှန်ပါ)။

စိတ်မရှိမှုကို... (ဥာဏ်ပြောင်းပစ်ရပါမယ်ဘုရား) သိဘို့အရေးကြီးတယ်ဆိုတာကို အားထုတ်မည့် လူတွေလဲ သေသေချာချာ တံကြရပါလိမ့်မယ်နော်... (မှန်ပါ)။

စိတ်တော့ အရှုခိုင်းတာဘဲ၊ နောက်က တကာတကာမတွေ့က ဘာအရှုခိုင်းပါလိမ့်... (စိတ်အရှုခိုင်းပါတယ်ဘုရား)။

စိတ်အရှုခိုင်းပေမဲ့ ပဌမတွေ့တာက ဥပမာမယ် နားထဲမှာ ဖြစ်တဲ့စိတ်၊ အဲဒါလာယင် ရှုပါဆိုတော့ ဝမ်းထဲက မနေထဲက နေ ရှုရမှာဖြစ်နေတော့ ဒီစိတ်နဲ့ ဒီစိတ်ကလဲ ပြိုင်ဖြစ်ရဲ့လား၊ အရှုခံတဲ့စိတ်နဲ့ ရှုတဲ့စိတ်ကလဲ ပြိုင်ဖြစ်နိုင်ရဲ့လား... (မဖြစ်နိုင်ပါဘုရား) မရှိတာကို ထောက်လိုက်တော့ကို ဪ... မရှိတာကို ရှုတဲ့ဥာဏ်က တွေ့မှာဘဲလို့ သေသေချာချာမှတ်ပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘာတွေ့မယ်ထင်သတိုး... (မရှိတာကို တွေ့ပါမယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဦးအောင်ဇံဝေတို့၊ ဦးမြတို့ အကဲခတ်စမ်း၊ စိတ် အရှုခိုင်းငြားသော်လဲ တပည့်တော်တို့ ဘာတွေ့မှ အမှန်ရောက်တယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပါလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) ဘာတွေ့မှတိုး... (မရှိတာတွေ့မှပါဘုရား) မရှိတာတွေ့မှ အမှန်ရောက်တယ်ဆိုတာ ဒီနေ့ တရားပွဲမှာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ... (မှန်ပါ)။

အားလုံး ရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနော် မရှိတာတွေ့ဘို့ အရေးကြီး ပါတယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

စိတ်ဆဲ နှစ်မျိုး ပေးထားပြေးသော်လဲ ဦးအောင်ဇံဝေတို့ ဘာတွေ့ဘို့ အရေးကြီးသတုံး... (မရှိတာတွေ့ဘို့ အရေးကြီးပါ တယ်ဘုရား) ဦးမြကြီး ဘာတွေ့ဘို့ အရေးကြီးသတုံး... (မရှိတာ တွေ့ဘို့ အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ရှိတာတွေ့နေသေးယင် လိုရင်းလမ်းမှန်သို့ မရောက်သေးဘူး လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

ဦးမြ ရှိတာတွေ့နေသေးယင်... (လမ်းမှန် မရောက်သေးပါ ဘုရား) ရှိတာတွေ့နေသေးယင် မပြိုင်နိုင်တာ၊ ပြိုင်မဖြစ်နိုင်တာ ပြိုင်ဖြစ်တဲ့အဓိပ္ပာယ်ရောက်တယ်... (မှန်ပါ) မရောက်ဘူးလား... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဆိုတာ ဘာတုံးဘုရားလို့ စောဒက တက် မေးကြလို့ ရှိယင် ဩော်... ဒီနေရာဖြစ်ပြီး ဒီနေရာ ပျက် သွားသကဲ့သို့ ဉာဏ်ရောက်တာကို ဆိုတာပါ... (မှန်ပါဘုရား) သူ့ကို တကယ် မြင်လိုက်တာကတော့ မရှိတာသိတာပါဘဲ... (မှန်ပါ) ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဘာတွေ့ကြသတုံး... (မရှိတာတွေ့ကြပါတယ်ဘုရား) မရှိတာ တွေ့တာပါဘဲလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ။

အနိစ္စသည်၊ ဒါ-မရှိတာကလေးဟာ အနိစ္စလို့ သာမှတ်လိုက်၊ အနိစ္စာနုပဿ...တဲ့ အနိစ္စလို့ဘဲ ခင်ဗျားတို့က သိပေး၊ အနိစ္စ လို့ မှတ်၊ အနိစ္စလို့ သိ တလုံးတည်းကိုနော်... (မှန်ပါ)။

မောင်အောင်ချိုတို့၊ မောင်မြင့်တို့က အရေးကြီးတယ် ကလုပ်မည့်လူတွေ... (မှန်ပါ) အနိစ္စလို့ သာ ရှေးဦးစွာမှတ်လိုက်၊ မရှိတာကလေးဟာ အနိစ္စလို့ ဘဲမှတ် အနိစ္စလို့ ဘဲ သိလိုက်တော့ (မှန်ပါ)။

သတတံ...တဲ့၊ ဒါကလေးဟာ အမြဲတွေ့ဘဲ အရေးကြီးတယ် ဟေ့... (မှန်ပါ) သတတံ=အမြဲ၊ သမိတံ=မပြတ်တဲ့၊ မပြတ်အောင် တွေ့နေဘို့ အရေးကြီးတယ်...တဲ့။

အညေဟိ အသမ္မိဿံ...တဲ့၊ ဒါကလေး ပြော ချင် လို့ ဦးမြ ဒီစကား စ,လာတယ်နော်... (မှန်ပါ) အညေဟိ=တပါးသော တရားတို့နဲ့၊ အသမ္မိဿံ =မရောဘူးတဲ့၊ ဒီအပျက်ကလေးနဲ့ မင်းတို့ ရှုနေတဲ့တရားကလေး ကြားထဲမှာ ဘာမှ မရောစေနဲ့တဲ့၊ ကြားမခိုစေနဲ့ လို့ ဆိုလိုက်ပါတယ်... (မှန်ပါ)။

အညေဟိ= တပါးသော တရားတို့နှင့်၊ အသမ္မိဿံ = မရောစေနဲ့...တဲ့၊ အနိစ္စလို့ သိ အနိစ္စလို့ မှတ် အနိစ္စလို့ ရှုနေတဲ့ အထဲမှာ တပါးသော တရားကလေး မောင်မြင့် ကြားမဝင်စေနဲ့တဲ့နော်... (မှန်ပါ)။

တပါးသောတရားဆိုတာ လောဘကလေး ကြားမဝင်စေနဲ့၊ ဒေါသကလေး ကြားမဝင်စေနဲ့...၊ တခြားသော စိတ်ကလေး ကြားမဝင်စေနဲ့ဆိုတာ ဦးအောင်ဇံဝေတို့က မှတ်မိပလား... (မှတ်မိပါပြီဘုရား)။

သတတံ=အမြဲ၊ သမိတံ= မပြတ်၊ အသမ္မိဿံ = တပါးသောစိတ်နှင့် မရောမူ၍၊ (စါ) တပါးသောစိတ် မခြားမူ၍တဲ့၊

စေတသာ အဓိမုစ္စမာနော...တဲ့၊ စေတသာ = ခင်ဗျားတို့ရှုတဲ့ စိတ်နဲ့...၊ အဓိမုစ္စမာနော = နှလုံးသွင်းလျက်၊ ဒါကလေးဘဲ ဒါ... အနိစ္စမှတစ်ပါး ဘာမှ မဟုတ်ဘူး၊ အနိစ္စအစစ်ဘဲလို့သာ နှလုံးသွင်းနေပါတဲ့ ပေၤတိုင်း၊ ပေၤတိုင်း ကြားလဲ မခြားစေနဲ့ (မှန်ပါ)။

ဒီလိုဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ပညာယ ပရိယောဂါဟမာနော...တဲ့၊ ပညာကလေးနဲ့ လဲ ဟုတ်သားဘဲ၊ မရှိတာကလေးတွေလိုက်တာ ဘဲ၊ စိတ်အရှုခိုင်းတာ၊ ဘုန်းကြီးကတော့ စိတ်အရှုခိုင်းတာ၊ ဘုရားကလဲ စိတ္တာနုပဿနာလို့ ဟောတော်မူတယ်၊ ကိုယ်ရှုတော့ မရှိတာဘဲ တွေ့တယ်လို့ ရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဒီအတိုင်းတွေကြာလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဦးအောင်ခဲဝေ နည်းလမ်းမှန်ကျပြီလို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချပါ... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) နည်းမှန် လမ်းမှန်ကျပြီလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

ဒီလိုများ ရှိယင်ဘုရား တပည့်တော်တို့ ဘယ်တော့ အပါယ် လေးပါး တံခါးပိတ်တဲ့ သောတာပတ္တိမဂ်ရမှတ်တုံးဆိုတဲ့မေးခွန်း ထုတ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် “ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ” တဲ့ အင်္ဂုတ္တိရုံ ပါဠိတော်မှာ ဒီပါဠိဆက်လာတာဘဲ၊ အခုကို ရပါတယ်ကွာတဲ့၊ တပါးသော တရားသာ ကြားမခိုစေပါနဲ့။

ဦးမြကြီး ဘာတဲ့တုံး... (အခုကိုရပါတယ်ဘုရား) အခုရတယ်၊ ဘယ်သူမခိုမှတ်တုံး... (တပါးသောတရား ကြားမခိုမှပါဘုရား) အနိစ္စနဲ့ ရှုတဲ့ဥာဏ်နဲ့ ကြားထဲမှာ မောင်မြင့် တပါးသောတရား ကြားမခိုစေနဲ့တဲ့... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ) မောင် အောင်ချီကော... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဝင်ယင် ကြာမှစိုးလို့ ဘုရားက ... (မှန်ပါ) ဦးမြကြီး ကြားခိုယင်... (ကြာမှစိုးလို့ ပါဘုရား)။

ကြာမှစိုးလို့ ဆိုတော့ “ပညာယ ပရိယောဂါဟ မာနော” (မှန်ပါ) “ယော အာသဝါနံ ခယာ” ကွဲတဲ့ အိုဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အာသဝကုန်ပါတယ်ကွဲတဲ့ ဆိုတော့ ဒိဋ္ဌာသဝ အယင်ကုန်မှာဘဲ၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

“ဒိဋ္ဌဝဓမ္မေတံ” ငါဘုရားကွဲတဲ့ သဗ္ဗညုတဉာဏ်နဲ့ အမှန် အစစ်ကို ပြောနေပါတယ်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မရမှာပါ၊ မင်းတို့ ဘာမှ သံသယမရှိပါနဲ့၊ ကေနိတကယ်ကို ရမှာ အခုဘဲ ရမှာပါတယ်လို့ ရဲဝံ့စွာ ဘုရားတာဝန်ခံတာ ဒီပါဠိတော်ဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒီပါဠိတော်မှာ အခုတရားနာနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အရေးအကြီးဆုံး အချက်ကို ဘုန်းကြီး ပြော ရလို့ ရှိယင် ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်ဘို့ရာဟာ ဦးမြ အရေးအကြီးဆုံးဘဲ... (မှန်ပါ) ကြားထဲမှာ ခြားဘို့လို့သေးသလား- မလိုဘူးလား ... (မလိုပါဘုရား) မခြားယင် ဒီတနာရီအတွင်းမှာဘဲဦးအောင်ဇံဝေ ရနိုင်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ကြာနေတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာက ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ဟာ အနိစ္စနဲ့ မဂ္ဂနဲ့ဟာ ကိုက်တဲ့အခါလဲ ကိုက်တယ်၊ မကိုက်တဲ့ အခါလဲ တခြားသောစိတ်က ကြားဝင်ခိုနေတယ်၊ ရှုတဲ့ဉာဏ်က နောက်ကျနေတယ်... (မှန်ပါ) အဲဒီလိုဆိုလို့ ရှိယင် တာဝန်မခံ နိုင်ဘူး၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်မှာနော်... (မှန်ပါ) သဘောကျကြ ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒီနေ့ ထိုင် လို့ မကောင်းပါဘူး ဘုရား ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဦးမြ ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) ကိလေသာ ကြားခိုတာ .... (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

ဦးအောင်ဇံဝေ ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား) ဘာတဲ့တုံး (ကြားခိုတာပါဘုရား) ကြားခိုတာ ဘယ်သူတုံး- ကိလေသာ ပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့) လောဘခို၊ ဒေါသခို၊ မောဟခို၊ တနည်း အားဖြင့်လဲ ခင်ဗျားတို့ ဣဿာခို၊ မစ္ဆရိယခို၊ မာနခို၊ သောကခို၊ ပရိဒေဝတွေခိုလို့ ရှိယင်လဲ ဒါဒီနေ့တော့ ဒိဋ္ဌာသဝဟာ ကျန်နေ မှာဘဲ၊ ဦးမြ မကျန်ပေဘူးလား... (ကျန်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျကျနန မှတ်စမ်းပါတဲ့၊ ရီကော်ဒါ ထဲမှာလဲ ဒါဘယ် ရောက်ရောက် သိရအောင်လို့၊ အနိစ္စနဲ့ မဂ္ဂနဲ့ ကိုက်ဘို့ အရေး ကြီးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘာတဲ့တုံး .... (အနိစ္စနဲ့ မဂ္ဂနဲ့ ကိုက်ဘို့ အရေးကြီးပါတယ် ဘုရား) အနိစ္စဆိုတာက ရှေ့က ပျောက်ပျက်သွားတာ(မှန်ပါ့) မဂ္ဂဆိုတာက ပျောက်ပျက်တယ်လို့ သိလိုက်တာ .... (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

ပျောက်ပျက် သွားပြီဟေ့ - ပျောက်ပျက်သွားပြီ ဟေ့လို့ သိလိုက်တာက ဘာပါလိမ့်.... (မဂ္ဂပါဘုရား) ပျောက်ပျက် သွားတာက... (အနိစ္စပါဘုရား)။

အဲ-ပျောက်ပျက်သွားတာက အနိစ္စ၊ ပျောက်ပျက်သွားပြီလို့ သိလိုက်တာက.... (မဂ္ဂပါဘုရား) ဆိုတော့ ဟိုက ပျောက်ပျက် တာနဲ့ ဒီသိတာနဲ့ ကြားထဲမှာ ဘာမှမရောလို့ ရှိယင် တနာရီ

အတွင်းဘဲ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ရနိုင်ပါတယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)
ဒီလိုချည်း ဆက်သွားပါ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

“သတတံ သမိတိ” သတတံ=အမြဲ၊ သမိတံ=မပြတ်၊ အဗ္ဗော
ကိဏ္ဍံ=တပါးသောတရား မရောမူ၍၊ အညေဟိအသမ္မိဿံ -
လို့ အဋ္ဌကထာဆရာဖွင့်သောကြောင့် တပါးသောစိတ် မရောဘဲနဲ့
ခင်ဗျားတို့ ကြိုးစားကြမယ် ဆိုယင်တဲ့ တနာရီ အတွင်းဖြင့်
အရောကို မခံဘူးကွ၊ ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ မျက်လုံးက ဖြစ်ပျက်
လာလဲ ဖြစ်ပျက်နဲ့ ဉာဏ်မဂ်နဲ့ ကိုက်အောင်လုပ်မယ်၊ အနိစ္စနဲ့
မဂ္ဂနဲ့ ကိုက်အောင်လုပ်မယ်၊ နားပေါ်လို့ ရှိယင်လဲ နားကဟာနဲ့
မဂ္ဂနဲ့ ကိုက်အောင် လုပ်ရမယ်၊ ရှုစိတ်၊ ရှုက်စိတ်ကို ရှုနေလို့
ရှိယင်လဲ ရှုစိတ်၊ ရှုက်စိတ် အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ကိုက်အောင် လုပ်
မယ်ဆိုယင် ဦးအောင်ဇံဝေ ဒီတနာရီအတွင်းမှာ ခင်ဗျားတို့
အဋ္ဌာန်လုပ်ကြည့်ပါ... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ တုံးဆိုလို့ ရှိယင် အညေဟိ အသမ္မိဿံ တပါး
သောတရားမရောလို့ ရှိယင် ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေဘ္ဘံ အခုခဏချင်းဘဲခုမယ်
ကွာတဲ့... (မှန်ပါ့) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်းမတွေ့တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်များ ပြေးပြေးရမှာဘဲဆိုတဲ့ အသွားဟာ အတော်များ
တယ်၊ ဒီပါဠိတော်တွေ မတွေ့လို့ဖြစ်နေတာ... (မှန်ပါ့) ရှင်းကြ
ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ တကာတကာမတွေ့ ဪ... အနိစ္စနဲ့ မဂ္ဂနဲ့
ကိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် သောမာတို့စတဲ့ အမျိုးသမီးတွေဟာ အနိစ္စနဲ့

မဂ္ဂနဲ့ ကိုက်တာဟာ နဂိုရ်ကလဲ ဆရာသမားဆီ နည်းယူထားပြီး အနိစ္စနဲ့ မဂ္ဂနဲ့ ကိုက်သွားတော့ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ဟင်းရွက်တွေ ဘာတွေ ကြော်ရင်း ခပ်ရင်းနဲ့ တောင် ဦးမြ ရသွားတယ် .... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ ရပါလိမ့်.... (အနိစ္စနဲ့ မဂ္ဂ ကိုက်လို့ ပါဘုရား) ကြားကိလေသာ မခြားလို့.... (မှန်ပါ့) ဦးအောင်ဇံ ဝေတို့ ရှင်း ပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် “သော အာသဝါနံ ခယာ၊ သော = ထိုအနိစ္စနဲ့ မဂ္ဂနဲ့ မပြတ်ကိုက်သွားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာသဝါနံ = အာ သဝတို့၏၊ ခယာ = ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ = ယခုခဏ၌ ဆိုတော့ မောင်အောင်ချိုတို့၊ မောင်မြင့်တို့က သြော်.... ဒို့.... နက်ဖြန် ဒါ ကိုက်အောင်၊ ည ဒါကိုက်အောင် လုပ်မယ်ဆိုယင် သိပ်အဘိုးတန်သွားမှာဘဲ.... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဦးမြတို့ကော ဒါ ကိုက်အောင်လုပ်ရမယ်.... (မှန်ပါ့) ဒါ ကိုက်အောင်လုပ်ရမယ်၊ ဦးအောင်ဇံ ဝေ.... (မှန်ပါ့) ဘာလုပ်ရ မတုံး.... (ကိုက်အောင်လုပ်ရပါမယ်ဘုရား) အနိစ္စနဲ့ မဂ္ဂနဲ့ ကိုက် အောင်လုပ်ရမယ်.... (မှန်ပါ့) ကြားထဲမှာ... (ကိလေသာ ကြား မခိုရပါဘုရား)။

ကြားမခိုရအောင် အထူး ဂရုစိုက်ပေး.... (မှန်ပါ့) ဒါ... အလုပ်သက်မရှည်ရအောင်ပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့) နို့ မဟုတ်လို့

ရှိယင်ဖြင့် အလုပ်သက်တွေ ရှည်နေလို့ရှိယင်လဲ ခင်ဗျားတို့မှာ နှစ်နာသွားလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မှတ်လိုက်ပါ... (မှန်ပါ)။

အလုပ်သက်ရှည်သွားတော့ ဘာဖြစ်လို့ နှစ်နာမှာတုံးလို့ မေးတော့ တကာတကာမတွေ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက စိတ်မချရဘူး (မှန်ပါ)။

ဦးမြ ခန္ဓာကိုယ်က ဘာတဲ့-(စိတ်မချရပါဘုရား)ဘယ်စိတ်ချ ရမတုံး...တဲ့၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေနေပြီးတဲ့နေ့ကစပြီးသကာလ သင်းချိုင်းပြေးနေတာ ရပ်မှ မရပ်ဘဲ... (မှန်ပါ) ရပ်ကဲ့လား... (မရပ်ပါဘုရား)။

ဘယ်ပြေးနေသလဲ... (သင်းချိုင်းပြေးနေပါတယ်ဘုရား) သင်းချိုင်းပြေးနေတယ်...၊ ရပ်မှ မရပ်ဘဲလို့ ခင်ဗျားတို့က တကယ်တမ်းသိပြီဆိုမှဖြင့် သူ သင်းချိုင်းရောက်သွားလို့ ရှိယင် ဖြင့် ဒီတခါတွင် သေမှာမဟုတ်ဘူး၊ အဖန်ဖန်သေမည့်ကိစ္စတွေ အများကြီးရှိနေတယ်ဆိုပြီး သကာလ ဒီ တကာတကာမတွေ့က အင်း...သူ သင်းချိုင်းမရောက်ခင် ကိုယ် အနိစ္စနဲ့ မဂ္ဂကိုက်ပြီး အပါယ်လေးပါးတံခါးပိတ်တဲ့ ဒိဋ္ဌိပြုတ်အောင် လုပ်လိုက်မယ်၊ မဂ္ဂနဲ့ ကိုက်သွားယင် ဒိဋ္ဌိပြုတ်သွားတာ... (မှန်ပါ) အဲ... ဒိဋ္ဌိ ပြုတ်လိုက်လို့ရှိယင်ဖြင့် အသေက မဦးခင် မဂ်ဉာဏ်က ဦးသွား တယ်လို့ တကာတကာမတွေ့က ဆုံးဖြတ်ချက်ချ... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမလဲ-(အသေကမဦးခင် မဂ်ဉာဏ်က ဦးသွား ပါတယ်ဘုရား) မဂ်ဉာဏ်က ဦးသွားတယ်ဆိုတော့ ကိုယ်လို

ချင်တဲ့ပန်းတိုင် ရောက်ပလား... (ရောက်ပါပြီဘုရား) ရှင်းကြ
ပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တကာတကာမတွေ့ ခင်ဗျားတို့ တိုက်လဲ တိုက်တုန်းရတယ်
ဦးအောင်ဇံဝေရ တရားလဲဟောရသေးတယ်၊ လွယ်တာမဟုတ်
ဘူး ....(မှန်ပါ)။

တိုက်တုန်းရတာလဲ နောက်ကတခါ တုန်းပေးနေရသေးတယ်
(မှန်ပါ) ဟ....လုပ်ပါဟ....၊ ဟ....လုပ်ပါဟဆိုတာလဲ တုန်းလဲ
ပေးရသေးတယ် လုပ်နည်းလဲ ပေးရသေးတယ်ဆိုတော့ တရား
ဟောတဲ့ ဘုန်းကြီးက မလွယ်ဘူး၊ လွယ်ပါမလား....(မလွယ်ပါ
ဘုရား)။

ဒီ-တုန်းမပေးပြန်လို့ ရှိယင်လဲ သူတို့ကမရွေ့ဘူး လုပ်နည်း
မပေးပြန်လို့ ရှိယင်လဲ မလုပ်တတ်ဘူးဆိုတော့ ခက်လိုက်တာ
ရွေ့ဘို့ရာကတမျိုး၊ လုပ်တတ်ဘို့ရာကတမျိုးဆိုတော့ အတော်
ကလေးကိုဘဲ အရေးကြီးတယ်၊ တရားဟောတဲ့ ဘုန်းကြီးက
ဒီတရားဟောတတ်ရုံနဲ့ ဦးမြ မပြီးသေးဘူးဗျ-(မှန်ပါ)တိုက်တုန်း
နည်းကိုလဲ ပြောဦးမှ....(မှန်ပါ)။

တိုက်တုန်းတဲ့ အခါလဲ ဘာကြောင့် တုန်းရတယ် ဆိုတဲ့
အကြောင်းကိုလဲ လုံလောက်အောင် ပြောဦးမှ....(မှန်ပါ)။

အခုတော့ ပြောပြီးပါပြီတဲ့၊ အသေက ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက
အသေဆီသွားနေတော့ အသေက ဦးပြီးသွားလို့ ဥာဏ်က
အပါယ်လေးပါးတံခါးပိတ်တဲ့ အနိစ္စနဲ့ မဂ္ဂနဲ့ကိုက်တဲ့ မဂ်ဥာဏ်

ကလေးမရလိုက်ဘဲနဲ့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် နောက် ဒီဆရာနဲ့လဲ မတွေ့ ဒီ-သာသနာတော်နဲ့လဲမတွေ့၊ သွားပြီဗျ ... (မှန်ပါ) ဘယ်လိုကယ်မတုံး....၊ ကယ်စရာအကွက် မြင်သေးရဲ့လား.... (မမြင်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ကွာ...တဲ့ ကျောက်ခဲရေကျ ဖြစ်သွားပြီတဲ့....(မှန်ပါ) ကျောက်ခဲရေထဲကျ တော့ ဘာဘူပေါ်သေးရဲ့လား....(မပေါ်ပါဘုရား)။

အဲဒီလိုဖြစ်သွားမယ်တဲ့၊ အသေကဦးလို့ ဥဏ်ကမဦးရှိယင် ကျောက်ခဲရေကျဖြစ်သွားမယ်၊ အောက်သံသရာသာ လှည့်နေ တော့မှာကိုး.... (မှန်ပါ)ဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဘာတဲ့တုံး.... (အောက်သံသရာသာ လှည့်နေမှာပါဘုရား) အောက်သံသရာဘဲ လှည့်နေတော့မယ်ဆိုတော့ ဘုရားမှန်းလဲ မသိ၊ တရားမှန်းလဲမသိ၊ သံဃာမှန်းလဲမသိ၊ ရုပ် နာမ်မှန်းလဲ မသိဘူး၊ ဦးမြ၊ ဦးအောင်ဇံဝေတို့ ဒီလို လှည့်နေလို့ရှိယင် ကမ္မဿကတဉာဏ်တောင် ရှိသေးရဲ့လား မေးလိုက်ပါတယ်.... (မရှိပါဘုရား)။

ကမ္မဿကတ ဉာဏ်မရှိတော့ ဒီပြင်ဉာဏ်ဆိုတာ ဘယ်နှယ် နေတော့မလဲ.... (ဒီပြင်ဉာဏ်လဲ မရပါဘုရား) ဒီပြင်ဉာဏ်လဲ လုံးဝမရနိုင်ဘူးဆိုတော့ သံသရာ့သစ်ငုတ်ဖြစ်တယ်၊ ဘယ်ဘုရား လာလာ သစ်ငုတ်ဘဲတဲ့.... (မှန်ပါ)ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

သစ်ငုတ်ဆိုတာက သူ့နား ဘုရားရောက်လို့ ကော သူ့သိရဲ့
လား....(မသိပါဘုရား) သူ့မျှားခလုတ်တိုက်သွားလို့ သူ့သိရဲ့
လား... (မသိပါဘုရား) သူ့မျှားမီးရှို့ ဘော့ကော.... (မသိပါ
ဘုရား)။

အဲ-မင်းတို့ ဒီတခါကျော်သွားလို့ ရှိယင်တဲ့ သံသရာသစ်ငုတ်
ဖြစ်မယ်ဆိုတာ ကော်န်မှတ်ပါ... (မှန်ပါ)။

ဘာဘူ ကြောက်စရာမကောင်းဘူးလား....(ကောင်းပါတယ်
ဘုရား) သိပ် ကြောက်စရာ ကောင်းတယ်ဆိုတာ နောက်ဓာ
တကာတကာမတွေ့ ပေါ်ပလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ အမြင်ကလေးနဲ့ လောက်ဖြင့် ကိုယ် ဟာကိုယ်
ဘာမှ အသုံးမကျသေးဘူးဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ အမြင်ကလေးကလဲ စီးပွားရေးကလေးက မလုံ
လောက်သေးလို့ ဆိုတဲ့ အမြင်ကလေးပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ)။

သားသမီးကလေးတွေက စိတ်မချလောက် သေးလို့ ဆိုတဲ့
အမြင်တိုကလေးတွေဟာ သံသရာသစ်ငုတ်ကို စိတ်ကူးတဲ့အလုပ်
ဘဲလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချယင် လွဲပါ့မလား.... (မလွဲပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ကြပ်ကြပ်သတိထားတကာတကာမတွေ့သံသရာ
သစ်ငုတ်ကိုဖြစ်သွားလို့ ရှိယင်ဖြင့် သွားပြီ...တဲ့၊ ဘယ်မှာ ဘုရား
ပွင့်လဲ သူက ငဲ့ရဲနေတာဘဲ၊ သံသရာသစ်ငုတ်ကိုးဗျာ.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဘုရားပွင့်လဲ သူက တိရစ္ဆာန်ဘုံဖြစ်ချင်ဖြစ်နေတာ၊ ဘုရားက သူ့ဟာသူ ပွင့်နေတာဗျ၊ သူက တိရစ္ဆာန်ဖြစ်နေတာ၊ ဦးအောင် ဇာတိရဲ့ ဘာဆိုင်သေးသတုံး... (ဘာမှ မဆိုင်ပါဘုရား) ဘာမှ မဆိုင်ဘူးဆိုတာ သေချာပလား (သေချာပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ... တိရစ္ဆာန်ဆိုတာက နေမကောင်းလဲ ကိုယ့်ဟာ ကိုယ် မြေကြီးပေါ်လူးပြီး သေလိုက်ရုံဘဲရှိတယ်၊ ဘယ်သူဆေး ပေးလို့... ဘယ်သူက ကူညီလို့... ဘယ်သူက ထူပေး မတုံး... ဦးအောင်ဇာတိ... (မရှိပါဘုရား) သေပွဲဝင်ရုံမှတစ်ပါး ဘာရှိ သေးသတုံး... (ဘာမှ မရှိပါဘုရား)။

ကဲ...သေပွဲဝင်တာ သေပေစေတော့၊ သေတော့ ဘယ်စိတ်နဲ့ သေသတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ သူ့ခန္ဓာကြီး မစွန့်ချင်တဲ့ တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိနဲ့ သေသွားတယ်...၊ အပါယ်ဘဲ ပြန်ရောက်တယ်၊ တိရစ္ဆာန်ကနေပြီး အပါယ်ငရဲပြန်ရောက်သွားတယ်၊ မဆိုးဝါး ဘူးလား... (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ဦးမြကြီးတို့၊ ဦးအောင်ဇာတိတို့ အသက်တိုင်းနုယင် မှီရုံကလေးရှိတာ... (မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ဆိုမလဲ... (မှီရုံကလေးရှိပါတယ်ဘုရား) မှီရုံကလေး ရှိတယ်ဆိုတာ နောက်က တကာတကာမတွေ့ကော သေချာကြ ပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ လဲမည့် ဆင်ခြေများ မသုံးကြလို့လိက်စမ်းပါနဲ့ ဆို တာကို သေသေချာချာသတိပေးပါတယ်... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့ လဲတဲ့ ဆင်ခြေသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ကြာလေ အရုပ် ဆိုးလေဘဲ... (မှန်ပါ)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် မနေ့တရား ပြန်စကြပါစို့၊ ဒါက တိုက်
တွန်းပြီး လုပ်နည်းပြတယ်လို့ မှတ်လိုက်တာပေါ့.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့်.... တကာတကာမတို့ ဇီးတောကျောင်းမှာ နေတဲ့
ရှင်ခေမကက အနာဂါမ်တည်ပြီးသားပါ... ကောသမ္မိပြည်မှာ
နေတဲ့ ရဟန်းပေါင်း ခြောက်ဆယ်ဟာ ပုထုဇန် ရဟန်းတွေပါ။

ရှင်ခေမကကတရားဟော နာမည်ရဖြစ်သောကြောင့်သူဟော
ယင် ကျွတ်ဘမ်းဝင်တာချည်း များသောကြောင့် ရှင်ခေမကရဲ့
တရားကိုလဲ ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်က နာချင်တယ်၊ နာချင်ပင်
နာချင်ငြားသော်လဲ.... မမာဘူး ဆိုတာလဲ သတင်းကြားတော့
ဦးအောင်ဇေဝ ပင့်ဘို့ရာလဲ ခဲယဉ်းတယ်.... (ခဲယဉ်းပါတယ်
ဘုရား)။

သူ့ကို ကိုယ်တိုင်သွားပြီး နာမည်ဆိုပြန်တော့လဲ ဇီးတော
ကျောင်းဆိုတာ တခန်းကျောင်းကလေးဖြစ်နေတော့ နေစရာ၊
ထိုင်စရာမရှိဘူး.... (မှန်ပါ) သဘောပါလား.... (ပါ-ပါပြီ
ဘုရား)။

ပင့်ရမှာက ရှင်ခေမကက ဘာဖြစ်နေသလဲ (နေမကောင်းပါ
ဘုရား) သွားရမှာက သူ့ကျောင်းက ဆန့်ရဲ့လား... (မဆန့်ပါ
ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်က ဒါသက သွားချေ
စမ်းကွာ ရှင်ခေမကဆီကို၊ ဒို့-တရားနာချင်တယ်၊ နေကောင်း
သလား-မကောင်းသလားလို့ သွားမေးချေလို့ ပဌမ ခန့်ပါတ်
အခေါက် ခိုင်းလိုက်ပါတယ်.... (မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ ဒါသကဆိုတဲ့ ရဟန်းက သွားလိုက်တယ်။ ရဟန်းကြီး
ခြောက်ဆယ်က အမေးလွှတ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား။ အရှင်ဘုရား
နေကောင်းသလား-မကောင်းဘူးလားလို့၊ ဟာ-နေသိပ်မကောင်း
သေးဘူးကွာ ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်ကို လျှောက်လိုက်ပါဆိုလို့
ပြန်သွားတယ်။

အဲဒီတွင် တခေါက်ပြန်ပြီးတော့ မေးတယ်။ နေမကောင်း
တာသည်ကား ငါက နေမကောင်းတာလား-သူကနေမကောင်း
တာလား သွားကွာ မေးချေပါဦးဆိုတဲ့သဘောနဲ့ အမေး ခိုင်း
လိုက်တဲ့အခါကျတော့ အရှင်ဘုရား နေမကောင်းတာသည်ကား
လို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ငါ-ငါ့ဥစ္စာ ရုပ်နာမ်ပေါ်များ ထားသေး
သလား...တဲ့၊ နေ မကောင်းတာကို တချို့က ငါနာတယ်၊
သူနာတယ်က ရှိသေးတင်ကိုးဗျ... (မှန်ပါ)။

အရှင်ဘုရား... ငါ-ငါ့ဥစ္စာရယ်လို့ ခန္ဓာပေါ်များ ထားသေး
သလားလို့ မေးလိုက်တယ်။ အို...ငါ-ငါ့ဥစ္စာတော့ မထားပါ
ဘူးကွာ...တဲ့... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ သွားပြောချေကွာ ရဟန်းကြီး ခြောက်ဆယ်ကို
ငါ- ငါ့ဥစ္စာတော့ ပြုတ်ပြီးသားပါလို့ သွားလျှောက်ချေကွာ
ဆိုတော့ သူ သောတာပန်တည်ပြီးပြီ၊ သကဒါဂါမ် တည်ပြီးပြီ၊
အနာဂါမ်တည်ပြီးပြီလို့ ပြောလိုက်တာဘဲ... (မှန်ပါ) ရှင်းကြ
ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ငါ...ငါ့ဥစ္စာ ပြုတ်လို့ ရှိယင် သောတာပန် တည်တယ်လို့
မောင်မြင့်တို့၊ မောင်အောင်ချီတို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချကွာ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ငါ-ငါ့ဥစ္စာပြုတ်သွားယင် သောဘာပန်တည်ပြီလို့ ဆုံးဖြတ်
ချက်ချ- (မှန်ပါ)။

ရှေ့တွင် ပျက်တာကလေးမြင်ပြီး ရှေ့တွင် ပျောက်တာ
ကလေးသာ မြင်ပေ့စေ၊ ဪ... ဒီဥစ္စာကလေး ငါ- ငါ့ဥစ္စာ
ဟုတ်တာ အသေအချာဘဲ၊ ငါ့စိတ်လို့ သာ ထင်နေရတယ်၊
သူများကတော့ ငါ့စိတ်လို့ ငါမြင်တယ်လို့ ထင်တယ်၊ ဒီမြင်တဲ့
စိတ်ကလေးကိုဘဲ ငါမြင်တယ်လို့ ထင်တဲ့ ဥစ္စာကလေးကိုဘဲ
ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဖြစ်ပေါ်ပြီး ပျောက်ထွက်သွား
တော့ကို တားလို့ ဆီးလို့ ရကြရဲ့လား... (မရပါဘူး)။

မရတာထောက်လိုက်တော့ကို ဒါ... ငါ- ငါ့ဥစ္စာလို့ ဆိုကြ
မလား... (မဆိုနိုင်ပါဘူး)။

အဲဒီလို တခါ စိတ်ကလေးတခု ငါ...ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူး
ငါ-ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ဘူး ဒါကလေးဟာ တကာ တကာမတွေ့က
စိုက်ပြီးသကဲ့သို့ ပေါ်လာတဲ့စိတ်ကလေး ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်
ဘူး အနိစ္စကလေး သက်သက်ဘဲ၊ ဒုက္ခကလေး သက်သက်ဘဲ၊
အနတ္တကလေး သက်သက်ဘဲလို့ ကိလေသာ မခြားဘဲနဲ့ မြင်နေ
အောင်သာ ကြည့်နေစမ်းပါ။ ငါ- ငါ့ဥစ္စာ ဖျပ်ဆို ပြုတ်လိုက်
ယင် အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်သွားတာဘဲ... (မှန်ပါ)
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘူး)။

ကောင်းပြီ ဒါ-ရှုရင်း ပြုတ်ရမှာနော်...၊ ဒီအတိုင်းပြုတ်လို့
တော့မရဘူးနော်... (မှန်ပါ)။

အဲ...စာသမားပြုတ်နဲ့ ဦးမြ ရပါ့မလား .... (မရပါဘုရား)
မရဘူးတဲ့၊ ပွားများပြီးပြုတ်မှဆိုတာ မှတ်လိုက်ကြစမ်းပါ....
(မှန်ပါ့)။

ဘယ် လို့ မှတ် ကြ မယ် ... (ပွားများပြီး ပြုတ်မှရပါမယ်
ဘုရား)။

အေး...ပွားများပြီးပြုတ်ရမယ်၊ ပွားများပြီးပြုတ်တာတောင်
မှ သစ္စာသိပြီး ပြုတ်မှတဲ့....(မှန်ပါ့)။

ဒါကလေးဟာ ပျောက်ပျက်သွားတာ အနိစ္စဒုက္ခသစ္စာဘဲဟာ
(မှန်ပါ့) အနိစ္စလဲဟုတ်တယ်၊ ဒုက္ခသစ္စာကော....(ဟုတ်ပါတယ်
ဘုရား)။

အဲဒီလို ဥာဏ်ထဲမှာ ရှင်းသွားအောင် ပြုတ်လိုက်လို့ ရှိယင်
တော့ဖြင့် အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်ပြီ။

ဒါ့ကြောင့် မနေ့ကပြောသလိုဘဲ ဒီလိုပြုတ်ပြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှ
ပျော်မှု၊ သားသမီးများ လုပ်ကျွေးမှုသားပါဆိုတဲ့ဥစ္စာ ပြောရ
တယ်နော်....(မှန်ပါ့) ကိုယ့်အတွက် စိတ်ချရပြီးတော့မှ သူများ
အတွက်လုပ်တာပေါ့.... (မှန်ပါ့) မဆိုနိုင်ဘူးလား.... (ဆိုနိုင်ပါ
တယ်ဘုရား)။

အခုတော့ ကိုယ့်အတွက်ကလဲ စိတ်မချရသေးဘူး၊ သူများ
အတွက် လုပ်နေရသေးတယ်ဆိုတော့ ကိုယ့်လဲ အနာမပျောက်
သေးဘူး၊ သူများအနာလဲ ကုချင်သေးတယ်ဆိုတော့ ယုံကြည်
စရာကောရှိရဲ့လား.... (မရှိပါဘုရား) အလကားဆေးသမားနဲ့
တူနေတယ်နော်....(မှန်ပါ့)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ရှင်းလောက်ပါပြီတဲ့၊ ဒါနဲ့ ရှင်ခေမက,က ပြော
လိုက်တာနဲ့ ငါ-ငါ့ဥစ္စာတော့ မဟုတ်ပါဘူးလို့ ပြောလိုက်တာနဲ့
ဒါသက ပြန်ပြီးတော့ ရဟန်းကြီးတွေပြောတဲ့အခါ အရှင်
ဘုရားတဲ့ နာတော့ နာတာဘဲ ကျင်တော့ ကျင်တာဘဲ၊ ခန္ဓာကိုယ်
ဖျားတာ၊ နာတာတော့ဟုတ်ပါရဲ့။ သို့သော်လဲ ခန္ဓာကိုယ်တကိုယ်
လုံးမှာ ငါ-ငါ့ဥစ္စာ အဖြစ်တော့ဖြင့် မစွဲပါဘူးလို့ လျှောက်
လိုက်ပါတယ်ဘုရား။

ဒါသက လာဦးကွာတဲ့ ရဟန်းကြီးတွေက၊ သွားမေးချေဦး
ကွာ၊ ငါ-ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်လို့ ရှိသင် အရှင်ဘုရား ရဟန္တာသား
လို့ သွားမေးချေဦးတဲ့ ခိုင်းပြန်ပြီနော်... (မှန်ပါ) ဦးအောင်ဇံဝေ
ခိုင်းပြန်ပြီတခေါက်၊ သုံးခေါက်ရှိသွားပြီနော် .... (မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ ရှင်ခေမကစီ သွားပြန်တယ်၊ ဟာ... မင်း- လာပြန်
ပလားလို့ မေးဆော့ လာပြန်ပြီလို့ လျှောက်တယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

အရှင်ဘုရားကို အမေးခိုင်းပြန်တယ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားက
ငါ-ငါ့ဥစ္စာတော့ စွဲလမ်းမှု မရှိဘူးလို့ ပြောလိုက်တဲ့အတွက်
ငါ-ငါ့ဥစ္စာမရှိလို့ ရှိသင် အရှင်ဘုရား ရဟန္တာ ဖြစ်ပလားလို့
အမေးခိုင်းပါတယ်...တဲ့... (မှန်ပါ)။

ဘာဆိုသတုံးဦးမြရဲ့ အနာဂါမ်ရှိသေးတာဘဲနော် (မှန်ပါ)
ရဟန္တာဖြစ်ပလားလို့ ကိုယ်တော်ကြီးတွေက အမေးခိုင်းလိုက်တာ
တရားနာချင်လို့ အမေးခိုင်းလိုက်တာနော်... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုကြောင့် အမေးခိုင်းသတုံး... (တရားနာချင်လို့ ပါ
ဘုရား)။

တရားနာချင်လို့ သူ့ဘယ်လိုဟောမတုံးဟ၊ ဒီ-ဟောသံကို ကြည့်ပြီးတော့ သူတို့ အားထုတ်မလို့.... (မုန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒီ-တရားပွဲမှာတကာတကာမတွေ့ဒီကိုယ်တော်ကြီး များကို ရှင်ခေမက,က ဆက်ဟောနေတာ ခန္ဓာကြည့်ဟောနေ တယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်စမ်း.... (မုန်ပါ)။

ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်ကလဲ သူပြောသ၍ ရှင်ခေမက ဖြေ လှုတ်လိုက်တာတွေကို ခန္ဓာကြည့်ပြီး သူတို့ ရှုရင်းမတ္တနဲ့ နေကြ တာဘဲလို့ မှတ်လိုက်ပါ.... (မုန်ပါ၊ဘုရား)ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဟောသမားကလဲ ခန္ဓာကြည့်ပြီးဟောတယ်နော်.... (မုန်ပါ) တရားနာသမားတွေကကော.... (ခန္ဓာကြည့်ပြီးနာပါ တယ်ဘုရား) ခန္ဓာကြည့်ပြီး နာနေကြတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ ထားပါ....(မုန်ပါ)။

ဒါနဲ့ဘဲကွာတဲ့ ဒါသက ဒီလိုမှတ်သွားကွာတဲ့၊ ငါ-ငါ့ဥစ္စာလဲ မယူပါဘူး၊ ရဟန္တာတော့ မဟုတ်သေးဘူး၊ မဟုတ်ပေမဲ့လဲ အခု ငါဖြားတဲ့အချိန်မှာတော့ဖြင့် ဒီ-ခန္ဓာငါးပါးကို

ပဉ္စသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု အသ္မိတိအဓိဂတံ၊
အယမဟ မသ္မိတိ နစ သမနုပဿာမိ၊

ဒါသကတဲ့... ငါ- စင်စစ်အမှန်ကိုပြောရလို့ ရှိယင် ခန္ဓာငါး တို့၌၊ အသ္မိတိ=ငါယောင်ယောင်ဟူ၍၊ အဓိဂတံ= ထင်နေပါ သေးတယ်ကွာတဲ့၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းတို့ကို ငါရယ်လို့ ထင် နေသေးတယ်တဲ့၊ အယံ= ဤခန္ဓာငါးပါးသည်၊ အဟံအသ္မိတိ=

ငါတကယ်ဖြစ်၏ဟူ၍ကား၊ နှစ်သမနုပဿာမိ = ရှုလဲမရှုပါဘူးတဲ့၊ ဒီလိုတော့ မယူတော့ပါဘူးတဲ့၊ ငါတကယ်ဖြစ်တယ်လို့တော့ မယူပါဘူးတဲ့ ငါတကယ်ဖြစ်တယ်လို့တော့ မယူပါဘူးတဲ့...၊ ငါသယောင်ယောင်တော့ ထင်သေးတယ်ကဲ့တဲ့... (မှန်ပါ!) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ငါတကယ်ဖြစ်တယ်လို့တော့... (မထင်ပါဘုရား) မယူတော့ဘူးနော်... (မှန်ပါ!) ငါယောင်ယောင်တော့ဖြင့်... (ထင်ပါသေးတယ်ဘုရား) ခန္ဓာအပေါင်းကို... (မှန်ပါ!) သဘောပါပလား... (ပါ) ပါပြီဘုရား။

ခန္ဓာငါးပါးကို ငါဖြစ်တယ်လို့တော့ ယူသေးသလား... (မယူပါဘုရား) ငါယောင်ယောင်တော့ (ထင်နေပါသေးတယ်ဘုရား) ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို ငါယောင်ယောင်တော့ထင်နေသေးတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဒီမှာ ဦးအောင်ဇံဝေတို့၊ ဦးမြတို့က အဖြေထွက်သွားပြီဗျနော်... (မှန်ပါ!)။

သူဟာ အနာဂါမ်သာ တည်ပါသေးတယ်၊ ရဟန္တာမဟုတ်သေးပါဘူး၊ မာနကျန်ပါတယ်၊ တဏှာကျန်ပါတယ်ပြောလိုက်တာ... (မှန်ပါ!)။

တကာတကာမတို့ ဘာကျန်တာတုံး... (မာနနဲ့တဏှာကျန်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒိဋ္ဌိသာပယ်သွားတာကိုးဗျ... (မှန်ပါ!) နောက်တကာတကာမတွေ ဘာသာပယ်သတုံး... (ဒိဋ္ဌိသာပယ်ပါတယ်ဘုရား) မာနနဲ့ တဏှာက... (ကျန်ပါသေးတယ်ဘုရား)။

အဲ... ပပဉ္စတရားသုံးပါးမှသာ ဘယ်နှစ်ပါးပယ်သတုံး... (တပါးပယ်ပါတယ်ဘုရား) ဦးမြ ဘယ်နှစ်ပါးပယ်သတုံး.... (တပါးပယ်ပါတယ်ဘုရား) တပါးဘဲနော်.... ဒိဋ္ဌိပပဉ္စကိုဘာတုံး.... (ပယ်ပါတယ်ဘုရား) တဏှာနဲ့ မာန ပပဉ္စတော့... (ကျန်ပါသေးတယ်ဘုရား) မပယ်သေးဘူး။

သို့သော် ဒီတကာတကာမတွေ့ကို ဘုန်းကြီးက ရှင်းပြောလိုတာက ဒိဋ္ဌိပပဉ္စတော့ အမြစ်နဲ့ တကွပယ်ပြီးပြီ သောတာပတ္တိမဂ်ကနော်(မှန်ပါ) တဏှာပပဉ္စနဲ့ မာနပပဉ္စဟာလဲတဲ့ လေးပိုင်းတပိုင်းပယ်ပြီးပြီလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

တကာတကာမတို့ ဘယ်လိုမှတ်မယ်... (လေးပိုင်းတပိုင်း ပယ်ပြီးပါပြီဘုရား)။

လေးပိုင်းတပိုင်း ပယ်ပြီးပြီလို့ မှတ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဪ... လေးပိုင်းတပိုင်းဆိုတာ ဘာပါလိမ့်မဘူးလို့ မသိဘဲ နေမှာစိုးလို့ တဏှာနဲ့ မာနကို ၄-ပုံ ပုံပြီးတော့ အပါယ်ကျစေတတ်တဲ့ အပုံကို ပယ်ပြီးပြီလို့ မှတ်လိုက်... (မှန်ပါ)။

ဦးမြ ဘယ်လိုမှတ်မယ်... (အပါယ်ကျစေတတ်တဲ့ တပုံကိုပယ်ပြီးပါပြီဘုရား) ကျန်တဲ့သုံးပုံကျန်တယ်... (မှန်ပါ) မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိတွင်ပယ်သလား မာန, တဏှာပါပယ်သလား မေးလို့ ရှိသင်လဲ ဒိဋ္ဌိကို စင်းလုံးချော ပယ်လိုက်တယ်၊ မာန, တဏှာကို လေးပိုင်းတပိုင်းပယ်လိုက်တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိကို....(စင်းလုံးချော ပယ်ပါတယ်ဘုရား)မာနနဲ့ တဏှာကို (လေးပိုင်းတပိုင်း ပယ်ပါတယ်ဘုရား) လေးပိုင်းတပိုင်းပယ်လိုက် တယ်ဆိုတော့ လေးပိုင်းတပိုင်းဟာ ဘယ်သူတုံး မေးလို့ ရှိယင် ဦးအောင်ဇံဝေက ဘယ်နှယ်ဖြေမတုံး....(အပါယ်ကျစေတတ်တဲ့ တပိုင်းပါဘုရား) အပါယ်ကျစေတတ်တဲ့အပိုင်းကို ပယ်ချလိုက် တယ်... (မှန်ပါ) ဒီပျော်မဲ ပါးမဲ အပိုင်းကို ချန်ထားလိုက်တယ်။ အဲဒါတော့ မပယ်နိုင်သေးဘူးကွတဲ့... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် မနေ့က ပြောခဲ့တာနဲ့ ဦးမြ ကိုက်ကဲ့လား... (ကိုက်ပါတယ်ဘုရား) အပျော်ကိုမပျော်ရဘူးလို့ ဟောတာလား အပါယ်စိတ်ချရမှ ပျော်လို့ ခိုင်းတာလား... (အပါယ်စိတ်ချရမှ ပျော်လို့ ခိုင်းတာပါဘုရား)ကဲ... အခု ပါဠိတော်နဲ့ တော ရှင်း မနေဘူးလား... (ရှင်းနေပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ပယ်ပြီးသားပါတဲ့၊ အပါယ် မကျစေတတ်တဲ့ တဏှာတွေတော့ ရှိတာပေါ့တဲ့၊ မာနတွေလဲ ရှိတာပေါ့၊ ကိစ္စမရှိဘူး၊ အဲဒီတော့ ဘယ်လို ပျော်ပျော် ဘယ်လိုမာနသောင်ထောင် ဒါတွေဟာ အပါယ် ကျစေတတ်တဲ့ အကြောင်းမရှိဘူး ဆိုတော့ ဦးအောင်ဇံဝေ မသေချာသေးဘူးလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါနဲ့ ဒါသက ပြန်သွားတယ်၊ သူဟာ ခန္ဓာ ငါးပါးငါးသယောင်ယောင်တော့ထင်ပါသေးတယ်ကွာ၊ တကယ် ငါတော့ မယူပါဘူးဆိုတဲ့ စကားကလေး ယူပြီးတော့ ဒါသက ရဟန်းကြီးတွေဆီ ပြန်သွားတယ်။

ပြန်သွားတော့ ရဟန်းကြီးတွေကရှုကြတာပေါ့လေ၊ ဘယ်နှယ် ပြောသတုံးကွ၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းကိုတော့ ငါယောဝင် ယောဝင် ထင်သေးတယ်လို့ တော့ ပြောပါတယ်ဘုရား၊ တကယ် ငါဖြစ်ပြီးလို့ တော့ သူမယူဘူးလို့ ပြောပါတယ်ဘုရားဆိုတော့ သူတို့လဲ ရှုကြ၊ ပွားကြပေါ့လေနော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ရဟန်းကြီးတွေဘဲ ခန္ဓာရှုနေကြတာဘဲ၊ သို့သော်လဲ တရား နှစ်ချင်တဲ့စိတ်က ပြင်းပြနေတော့ ဦးအောင်ဇံဝေ အမေးခိုင်း ပြန်တာဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါသက လာဦးကွာ- မင်း ပင်ပန်းတယ်လဲ မအောက်မေ့နဲ့ သွားမေးစမ်းပါဦး၊ ရုပ်တရားကို ငါယောဝင်ယောဝင် ထင်တာ လား- ရုပ်မှတပါးကို ငါယောဝင်ယောဝင် ထင်တာလား၊ ဒါကို သွားမေးပေးစမ်းပါ၊ ဝေဒနာကိုငါယောဝင်ယောဝင် ထင်တာလား ဝေဒနာမှ တပါးကို ငါယောဝင်ယောဝင်ထင်တာလားကွ- အကုန် စေ့အောင် အမေးခိုင်းတာပေါ့ဗျာ- ခန္ဓာငါးပါးစလုံး (မှန်ပါ့) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါနဲ့ ဒါသကက သွားရပြန်တယ်၊ ဟေ့ မင်းဘာလို့ လာပြန်သတုံးကွတဲ့၊ ဒီလို ဒီလိုဘဲဘုရား အမေးခိုင်းပြန်တယ် ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်က၊ ရုပ်တရားကို ငါယောဝင်ယောဝင်ထင် တာလား ရုပ်မှတပါးကို ငါယောဝင်ယောဝင် ထင်တာလား- ဝေဒနာမှ တပါးကို ငါယောဝင်ယောဝင် ထင်တာလား၊ စိတ်ကို ငါယောဝင်ယောဝင် ထင်တာလား- စိတ်မှတပါးကို ငါယောဝင် ယောဝင် ထင်တာလားလို့ မေးပါတယ်ဘုရား။

ကွာ .... မင်းပြန်ရ သွားရနဲ့ တနေ့ထဲ မင်းလေးခေါက်ရှိ
တော့မယ်၊ ကဲကွာ ငါလိုက်ပါတော့မယ်ဆိုပြီး တောင်ဝှေးသာ
ယူခဲ့ဟေ့ ဆိုပြီး သကာလ သူ့တောင်ဝှေး အယူခိုင်းပြီး တောင်
ဝှေးထောက်ပြီးတော့ ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်ရှိရာ ကောသမ္မိ
ပြည် လိုက်လာတယ်၊ လိုက်လာတော့ ရဟန်းကြီးခြောက်ဆယ်နဲ့
ဦးမြ တွေ့ပြီနော်... (မုန်ပါ) ဦးအောင်ဇံဝေ တွေ့ကြတယ်နော်
(မုန်ပါဘုရား)။

ရဟန်းကြီး ခြောက်ဆယ်နဲ့ တွေ့ကြတဲ့အခါ ရဟန်းကြီး
ခြောက်ဆယ်က တခါတည်း ဆီးပြီးမေးတာဘဲ၊ အရှင်ဘုရား
ဒါသက,ကို ပြောလိုက်တဲ့ စကားထဲမှာ ရုပ်ကိုငါယောင်ယောင်
ထင်တာလား၊ ရုပ်မှတပါးကို ငါယောင်ယောင် ထင်တာလားလို့
မေးတော့ တပည့်တော်ဘုရား လျှောက်ပါရစေတဲ့ အရှင်ဘုရား
များကိုဆိုပြီး ဥပမာနဲ့ လျှောက်တယ်... (မုန်ပါဘုရား)။

အရှင်ဘုရား ပဒုမ္မာကြာပွင့် တခု ယူခဲ့ပါဘုရားတဲ့၊ အဲဒီ
ကြာပွင့်ကလေးကို အရှင်ဘုရားတို့ မှတ်ထားပါတဲ့၊ ဒီကြာပွင့်ဟာ
နမ်းကြည့်လိုက်ယင် မွှေးပါတယ်၊ ဝတ်ဆံက မွှေးတာလား-
အရှက်က မွှေးတာလား- အရိုးက မွှေးတာလားလို့ မေးလို့
ရှိယင် အရှင်ဘုရားတို့ မှန်မှန်ကန်ကန် ဖြေမယ်ဆိုယင် တပွင့်
လုံးက မွှေးတာလို့ ဖြေရမှာဘဲတဲ့၊ ရိပ်မိပလား .... (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

ဝတ်ဆံချည့် မွှေးတာကော ဟုတ်ကဲ့လား .... (မဟုတ်ပါ
ဘုရား) အချပ်ကလေးတွေက မွှေးတာကော (မဟုတ်ပါဘုရား)

ဒါဖြင့် အရိုးတမ္းတာကော... (မဟုတ်ပါဘုရား) တပွင့်လုံးက
ဘာတုံး... (မ္းတာပါဘုရား)။

အဲ... မှန်မှန်ဖြေယင် တပွင့်လုံးက မ္းတယ် ဆိုသလိုဘဲတဲ့
တပည့်တော်ဟာ ငါယောင်ယောင် တင်တယ်ဆိုတာ ခန္ဓာ
ငါးပါးအပေါင်းကို ငါယောင်ယောင် ထင်နေတာပါ။ သဘော
ကျပလား... (ကျပါပြီ) တခုစီ ငါထင်တာမဟုတ်ပါဘူးတဲ့ ...
(မှန်ပါဘုရား)။

ဘာတဲ့တုံး... (တခုစီ ငါထင်တာ မဟုတ်ပါဘုရား) ခန္ဓာ
ငါးပါးအပေါင်းကို... (ငါထင်တာပါဘုရား) ငါယောင်ယောင်
ထင်တာနော်... (မှန်ပါ) တကယ်ငါစစ်ကော ဟုတ်ကဲ့လား ...
မဟုတ်ပါဘုရား)။

ငါယောင်ယောင် ထင်တာ ဆိုတော့ ဖြေပုံ ကလေးကော
ဦးအောင်ဇံဝေ မကောင်းဘူးလား ... (ကောင်းပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါ ဝတ်ဆံ၏ အနံ့ ဆိုကြမလား- အရိုး၏အနံ့ ဆိုကြမလား-
အရွက်၏ အနံ့ ဆိုကြမလားဆိုတော့ အမှန်အကန် ပြောမယ်
ဆိုယင်ဖြင့် ကြာပွင့်တပွင့်လုံး၏ အနံ့ လို့ ဆိုရမှာဘဲ ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခန္ဓာကိုယ် ငါးပါးစလုံးကို ငါယောင်ယောင်
ထင်တာပါတဲ့၊ တခုတခုစီကျတော့ သူမထင်ဘူးတဲ့ ... (မှန်ပါ)
ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အနာဂါမ် တည်ပြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဘယ်လိုထင်လေ့ရှိ
ပါလိမ့်... (အပေါင်းကို ငါယောင်ယောင်ထင်တာပါဘုရား)

အပေါင်းကိုတော့ ငါယောင်ယောင် ထင်ပါတယ်၊ ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား) တခု တခုစီကျတော့... (မထင်ပါဘုရား) ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဪ — ဒါဖြင့် အပေါင်းကိုတော့ ငါယောင်ယောင် ထင်တယ်၊ တခုတခုစီကျတော့ ငါမထင်တော့ပါဘူး ဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိက တခုတခုစီပေါ်မှာ အကုန်ပြုတ်ပြီးသားဗျ... (မှန်ပါ) အပေါင်းပေါ်မှာ မာနကျန်တာ၊ တဏှာကျန်တာလို့ ဦးအောင် ဇံဝေ မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် သူကဆက်ပြီးတော့ ဟောပြန်တယ်၊ အရှင်ဘုရားတို့တဲ့ ယခုအပေါင်းအပေါ်မှာ ငါကျန်တယ်ဆိုတာ အရှင်ဘုရားတို့ ရိပ်မိပါပြီတဲ့၊ ရိပ်မိတော့ကို ဒီဥစ္စာကို ဒီအနံ့ဟာ အခု တဏှာနံ့၊ မာနနံ့ တော့ ခန္ဓာငါးပါးမှာ ရှိမနေဘူးလား- (ရှိနေပါတယ်ဘုရား) ရှိနေတာ ဒီလိုလုပ်ရတယ်ဘုရားတဲ့၊ တကာတကာမတို့ လုပ်ပုံကိုဟောပြန်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီအနံ့ကြောင့် ဒီအနံ့ဆိုတာ တဏှာနံ့၊ တဏှာနဲ့ထင်နေတဲ့ အနံ့၊ မာနနံ့ ထင်နေတဲ့ ငါယောင်ယောင် အနံ့တွေပေါ့ဗျာ နော်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘာပါလိမ့်... (ငါယောင်ယောင် အနံ့တွေဆိုတာ သေချာ ကြပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ဒီလိုလုပ်ပါဘုရားတဲ့- အရှင်ဘုရားတို့ ဒီခန္ဓာငါးပါးကို တခါတည်း ဖြစ်ပျက်သာပြန်ရပါ၊ ဟောပြန်တယ် ... (မှန်ပါ ဘုရား)။

တကာတကာမတို့ ဘာဟောသလဲ... (ဖြစ်ပျက်လို့ ပြန်ရှုရ မယ်ဘုရား) အဲဒါဘဲ ပြန်ရှုပါ တဲ့။ “ဣတိ ရူပံ- ဣတိ ရူပဿ သမုဒယော- ဣတိ ရူပဿ အတ္တင်္ဂမော”။ ဒါကလေးဟာ ဖြစ် တာဘဲ။ ဒါကလေးဟာ ပျက်တာဘဲ...။ ဣတိ ဝေဒနာ- ဣတိ ဝေဒနာယ သမုဒယော- ဣတိ ဝေဒနာယ အတ္တင်္ဂမော။ ဒီလို အရှင် ဘုရားတို့ ရှုပါတဲ့။ ရှုလိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် ခုနစ်က နဂိုရ်က ကပ်နေတဲ့ အနုသယ၊ သဘောနဲ့ကပ်နေတဲ့ တဏှာ၊ မာန ဟာ ဖြစ်ပျက်မြင်- ဖြစ်ပျက်မုန်းလို့ ရှိယင် ဖြစ်ပျက် စတုတ္ထ ဆုံးသွားပြန်လို့ ရှိယင် သူတို့ ငါယောင်ယောင် ထင်တာတွေ သွားရောဘုရား...တဲ့... (မုန်ပါ!) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

စတုတ္ထမဂ်ကျယ်... (ငါယောင်ယောင်ထင်တာတွေ သွား ပါပြီဘုရား) ငါယောင်ယောင်ထင်တဲ့ မာနနဲ့ တဏှာ... (ကုန် ပါပြီဘုရား) ကုန်သွားပြီ။

အဲဒီတော့ကို တပည့်တော် ဥပမာကလေးနဲ့ အရှင်ဘုရား များ လျှောက်ပါမယ်... တဲ့။ လူတယောက်ကဘုရားတဲ့။ အဝတ် နှမ်းတခုကို ဒိုဘီခဝါကို ပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒါ... ရှင်ခေမက၊ က ပြောတာ။ ဒိုဘီခဝါကို ပေးလိုက်ပါတယ်တဲ့။ ဒိုဘီအလုပ်၊ လုပ် စားတဲ့လူ -ခဝါဖွပ်စားတဲ့လူ ပေးလိုက်ပါတယ်တဲ့။

ထိုကဲ့သို့ ပေးလိုက်တဲ့အခါ သူတို့ မြင်ချေးရေတွေ၊ ဆပ်ပြာ ရေတွေနဲ့တော့ သူတို့ ဖွတ်ကြ၊ လျှော်ကြမှာဘဲတဲ့။ သဘော ကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဖြူတော့ သွားမှဘဲ...တဲ့၊ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အဖြူ ရောက်
အောင် ပေးလိုက်တော့ ဖြူတော့ ဖြူသွားမှဘဲ၊ ရောပင်
ရောက်ငြားသော်လဲ မြင်းချေးနဲ့တို့ ခုနင်က ဆပ်ပြာနဲ့တို့က
တော့ ပါလာလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)။

အဝတ်ကတော့ ဖြူရဲ့၊ ဆပ်ပြာနဲ့တော့ ... (ပါ-ပါတယ်
ဘုရား)။

အဲဒီတော့ကို အိမ်မှာရှိတဲ့ အမွှေးအကြိုင်ထည့်တဲ့ သေတ္တာထဲ
သူပေးတဲ့ ဒိုဘီက ဖြူအောင်ဖွပ်ထားတာကို ပြန်ပေးတဲ့အခါ
သေတ္တာထဲထည့်လိုက်တာပေါ့တဲ့၊ သေတ္တာထဲ ထည့်လိုက်တော့
အနံ့ ဘယ်နှယ်နေသတုံး... (ပျောက်ပါတယ်ဘုရား) မွှေးကြိုင်
နေတဲ့ သေတ္တာထဲထည့် လိုက်တာကိုး၊ မပျောက်ဘူးလား ...
(ပျောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီလိုဘဲဘုရားတဲ့ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်
ဖြစ်နေတုန်းက ဒိုဘီပေးရတဲ့ အဝတ်နဲ့ တူနေတယ်တဲ့ ... (မှန်ပါ)
ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား) ဘာနဲ့ တူနေသလဲ ... (ဒိုဘီ
ပေးရတဲ့အဝတ်နဲ့တူပါတယ်ဘုရား)။

ဒိုဘီပေးရတဲ့ အဝတ်နဲ့ တူနေတယ်တဲ့၊ ဖြူငြားသော်လဲ အနံ့
ရှိနေသေးတယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒိုဘီပေးထားတော့ ပေးထားတာဘဲ...တဲ့၊ အောက်မင်တွေနဲ့
ဖွပ်လျှော်ထားတာပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ) သို့သော် အနံ့က ဘယ်
နှယ်နေသလဲ... (ရှိပါသေးတယ်ဘုရား)။

အောက်မင် သုံးမင်နဲ့ ဖွပ်လျှော်ထားပါတယ်...တဲ့၊ သို့သော်
အနံ့က ရှိတယ်၊ ဒီအနံ့က မာနနဲ့ -တဏှာနဲ့... (မှန်ပါ) ပေ
လာပလား... (ပေါ်လာပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ အရဟတ္တ မဂ်တည်းဟူသော ခုနက်က ဖြစ်ပျက်တွေ ပြန်အားထုတ်လို့ ဆုံးတဲ့ဆီဆိုတဲ့ အရှင်ဘုရားတို့ ဒီသေတ္တာထဲ ထည့်မှ ရမယ်တဲ့၊ ဒါမှ ဒီအနံ့တွေ ပျောက်မယ်တဲ့၊ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် နောက်ဆုံးမဂ်ကျမှ အနံ့ ပျောက်မယ်လို့ ပြေးလိုက် တာဘဲ....(မှန်ပါ)။

တကာတကာမတို့ သယ်လိုဟောပါလိမ့် ... (နောက်ဆုံးမဂ် ကျမှ အနံ့ ပျောက်မှာပါဘုရား) နောက်ဆုံးမဂ်ကျမှ အနံ့တွေ အကုန်ပျောက်မယ်လို့ ဟောလိုက်တော့ နောက်ဆုံးမဂ်ဟာတဲ့ အမှေးအကြိုင်ထည့်ဘားတဲ့ သေတ္တာနဲ့တူတယ်....(မှန်ပါ) အယင် သုံးမဂ်ကတော့ ဖြူအောင်တင် ဖွပ်ထားတဲ့ အဝတ်နဲ့ တူတယ် (မှန်ပါ)။

အယင် သုံးမဂ်ကတော့.... (ဖြူအောင်သာ ဖွပ်ထားတဲ့ အဝတ်နဲ့ တူပါတယ်ဘုရား) ဖြူအောင်သာ ဖွပ်ထားတဲ့ အဝတ်နဲ့ တူပါတယ်....တဲ့၊ ချေးညော်တော့ မရှိဘူး....၊ အနံ့ မပျောက်ဘူး... (မှန်ပါ)။

ချေးညော်တော့.... (ပျောက်ပါတယ်ဘုရား) အနံ့ကတော့ (မပျောက်ပါဘုရား) အနံ့တော့ ကျန်နေတယ်...တဲ့၊ တကာ တကာမတို့ ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ အနံ့ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကော ကောင်းပါသလားလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ဦးမြကဘဲ ဖြေပါ.... (မကောင်းပါ ဘုရား)။

မကောင်းဘူး၊ အနံ့ရှိနေတော့ ဖြူသာ ဖြူတယ်ဟေ့...
နံ့စော်လိုက်တာဆိုယင်ကော... (မကောင်းပါဘုရား) မကောင်း
သေးဘူးဆိုတော့ စတုတ္ထမြောက် သေတ္တာထဲ ထည့်သင့်၊ မထည့်
သင့်... (ထည့်သင့်ပါတယ်ဘုရား) ဘာဖြစ်လို့တုံး... (အနံ့
ပျောက်အောင်လို့ပါဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ... ဘုန်းကြီး ထင်ရှားအောင် တကာ တကာမတွေ့ကို
လုံလောက်အောင် ပြောပါမယ်၊ ရှင်အာနန္ဒာဟာ သောတာပန်
တည်ပြီးသားနော်... (မှန်ပါ)။

ပဌမ သံဃာယနာတင်တော့မယ်ဆိုတော့ ရှင်အာနန္ဒာ ဝင်
သွားတော့ ဒို့အထဲကွာ ပြင်းထန်တဲ့အနံ့ ထွက်လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
တယောက် ပါနေတယ်ကွ ပြောကြတယ်— (မှန်ပါ) မပြောဘူး
လား... (ပြောပါတယ်ဘုရား) ဒါ... ဘယ်သူ့ကို ပြောတာတုံး
(ရှင်အာနန္ဒာကို ပြောတာပါဘုရား) သောတာပန် ဆိုတော့
ခုနစ်က အနံ့ရှိတယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား... (သေချာပါ
ပါတယ်ဘုရား)။

ဒို့အထဲ ကိလေသာနံ့ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တပါး ပါနေတယ်ကွ...
ဆိုတော့ ရှင်အာနန္ဒာ စူးစောင်းပြောတာ... ဒို့ပြင်ဟာက
ရဟန္တာချည့်ဘဲ အနံ့ မရှိဘူး- သံဃာငါးရာ အစည်းအဝေးမှာ...
(မှန်ပါဘုရား) သူတပါးဝင်သွားယင်ဘဲ ဟိုက ကဲ့ရဲ့ကြတယ်၊
သဘောပါပလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် တည်
ပြီးသားတောင် အနံ့ ကျန်နေတယ်၊ အဝတ် ဖြူငြားသော်လဲ

နော်....(မှန်ပါ) ခန္ဓာဖြူငြားသော်လဲ အနံ့က.... (ကျန်နေပါ တယ်ဘုရား)။

တကယ် ပုထုဇန်ဆီလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒါကြောင့် လူနံ့ကို နတ် တွေက မခံနိုင်ဘူး....(မှန်ပါဘုရား) တန်ခိုးကြီးတဲ့ နတ်ဟူသ၍ ဆင်းမလာတဲ့ဘူး၊ တယူဇနာက နံတယ်....(မှန်ပါ)ရိပ်မိကြပလား (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

တယူဇနာက....(နံပါတယ်ဘုရား) ဒါ-ဘာတုံးဆိုတာတော့ ဦးအောင်ဇံဝေ ရိပ်မိပြီ....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား) လေဘာ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ ကိလေသာ အညစ်အကြေးတွေပေါ်ဗျာ.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

တကာတကာမတွေ့ ကောင်းသေးရဲ့လားတဲ့.... (မကောင်း ပါဘုရား) နတ်တွေကတောင် ဆင်းမလာနိုင်ဘူး... တဲ့ ဒီအနံ့ တွေ ကြောက်လွန်းလို့....၊ တယူဇနာကနေ နံပါတယ်ဆိုတာ ဆဲ သုံးမိုင်ကနေ နံတာ၊ ဦးမြက ဒီက နေတယ် ဟိုမှာ ဆဲ သုံး မိုင်အထက်ကနေတဲ့သူတွေက....(နံပါတယ်ဘုရား) တကာတကာ မတွေ့ သဘောပါပလား.... (ပါပါပြီဘုရား) ကဲ ... ဒါဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာပြောတာကော ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရှင်ခေမက,က ဟောလိုက်တာက ဖြစ်ပျက် ပြန် အားထုတ်ပြီးသကာလ အရဟတ္တမဂ်ဆိုတဲ့ စတုတ္ထသေတ္တာထဲ ထည့်မှ ဒီအနံ့ ပျောက်မယ်တဲ့၊ ပေပါပလား.... (ပေပါပြီ) စတုတ္ထမဂ်ရမှပေါ့လေ....(မှန်ပါ)။

နို့ မဟုတ်လို့ သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ်လောက် ဆိုယင် ဖြူသာဖြူ၍ အနံ့ မပျောက်....(မှန်ပါ)။

ဘယ်လို ဆိုကြမယ်... (ဖြူသာဖြူ၍ အနံ့ မပျောက်ပါဘုရား) ဖြူသာ ဖြူပါတယ်...တဲ့ တကာတကာမတို့ အနံ့ မပျောက်ပါဘူး...တဲ့၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်.... အရှင်ဘုရားတို့ ဒီလိုလုပ်ပါဆိုတော့ ရဟန်းကြီး ခြောက်ဆယ်ကလဲ အလုပ် လုပ်ပါဘယ်နော်၊ သူလဲ ခန္ဓာကြည့်ပြီး အလုပ် လုပ်ဘာဘဲ သူလဲ အနာဂါမ်ကိုး...၊ သူကလဲ ခန္ဓာကြည့်ပြီး ခုနစ်က သူ့ဟောတဲ့အတိုင်းဘဲ လုပ်တာဘဲ၊ “ ဣတိ ရူပံ ဣတိ ရူပဿ သမုဒယော ဣတိ ရူပဿ အတ္ထင်္ဂမော ” ဒါကလေးဟာ ဖြစ်ပျက်ဘဲ ရုပ်ဖြစ်ပျက်ဘဲ၊ ဝေဒနာဖြင့် ဝေဒနာ ဖြစ်ပျက်ဘဲလို့ ဟောရင်း ရှုရင်းနဲ့ သူလဲ ရဟန္တာဖြစ်တာဘဲ... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါ... ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံးလို့ မေးတဲ့အခါ ကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် နာရုံကလေးနာလို့လား၊ ရှုလို့လား... (ရှုလို့ပါဘုရား) ဟိုကတော့ ဟောရုံကလေး ဟောလို့လား၊ ရှုလို့လား... (ရှုလို့ပါဘုရား)။

အဲဒါ သံယုတ်ပါဠိတော်ကြီးမှာ ဦးအောင်ဇံဝေတို့ဦးမြတို့ သေသေချာချာ လာတာဘဲ (မှန်ပါ) သဘောကျပသား... (ကျသွားပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ ခန္ဓာကိုယ်ကြည့် ဟောပေါ့ဗျား နားထဲ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ... (ခန္ဓာကိုယ်ကြည့်နာရပါမယ်ဘုရား) ခန္ဓာကိုယ်ကြည့်ပြီးနာ၊ အလုပ် လုပ်ရင်းနာပါ နောက်ကိုနော်....

အလုပ်, လုပ်ရင်းနာ၍ ဟောတဲပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ အလုပ်, လုပ်ရင်း
ဟောကြမယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် နှစ်ဦး နှစ်ဝ ကျေးဇူးရှိတယ်ဆိုတဲ့
စကားဟာ သေချာသွားပြီ... (သေချာသွားပါပြီဘုရား) ရှင်းကြ
ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ယနေ့ ဒီတိုင် တော်ကြဦးစို့.

သာဓု... သာဓု... သာဓု...

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

မိုးကုတ်မြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌ ဟောကြားတော်မူအပ်သော

အာစယဂါမိနောဓမ္မာနှင့် အပစယဂါမိနောဓမ္မာ တရားများ

ည အလုပ်ပေး တရားတော်

(၂၆ - ၅ - ၆၈)

“အာစယဂါမိနောဓမ္မာ၊ အပစယဂါမိနောဓမ္မာ” လို့ ဦးမြ
နှစ်ခုမှတ်ရမယ်။ ဒါ... ဓမ္မသင်္ဂဏီပိဋိတော်လို့ မှတ်ပါ။

“အာစယဂါမိနောဓမ္မာ၊ အပစယဂါမိနောဓမ္မာ” ဘုရား
တဆူဘဆူပွင့်မှ တခါဟောတာ... (မှန်ပါ)။

“ အာစယဂါမိနောဓမ္မာ၊ အပစယဂါမိနောဓမ္မာ ” တဲ့
မှတ်မိကြပလား... (မှတ်မိပါပြီဘုရား) ဘာတဲ့တုံး ဦးအောင်
ဇံဝေ(အာစယဂါမိနောဓမ္မာ၊ အပစယဂါမိနောဓမ္မာပါဘုရား)
နောက်က တကာတကာမတွေ့ ရှုတ်စမ်း ဒီဥစ္စာ ဘာတဲ့တုံး...
(အာစယဂါမိနောဓမ္မာ၊ အပစယဂါမိနောဓမ္မာပါဘုရား)။

အာယစယဂါမိနော=စုတိ ပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဓမ္မာ=ဘုရားတို့သည်၊ အပစယဂါမိနော= စုတိ ပဋိ
သန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ = တရားတို့

သည်၊ တရားနှစ်မျိုးခွဲတယ်လို့ ဦးမြကြီး မှတ်ထားလိက်စမ်းပါ (မှန်ပါ)။

စုတိပဋိသန္ဓေရောက်ကြောင်း တရားတမျိုး၊ စုတိပဋိသန္ဓေသို့ မရောက်တဲ့တရားတမျိုး၊ ဘယ်နှစ်မျိုးခွဲသွားသတုံး—(နှစ်မျိုးပါ ဘုရား) မှတ်ထားပါ—၊ မှတ်ထားပါ။

အာဝယဂါမိနောဓမ္မာ ဆိုတဲ့ ၁-နံပါတ်က စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းတရားတဲ့၊ အာဝယဂါမိနောဓမ္မာ ဆိုတာက စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းမဟုတ်တဲ့တရား။ ဘယ်နှစ်မျိုးပါ လိမ့်—(နှစ်မျိုးပါ)ဘုရား) ဦးမြ ဘယ်နှစ်မျိုးခွဲသတုံး—(နှစ်မျိုးပါ)ဘုရား)။

ဪ... ဒါ ဘာပါလိမ့်မတုံးမေးဘော့မှ မွက်ကိပ်ငွေဘော် လို့ ကိုပေကြီး မှတ်ထားပါ ... (မှန်ပါ) စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းတရားတမျိုး၊ စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်တဲ့တရားတမျိုး ဘယ်နှစ်မျိုးခွဲကြသတုံး... (နှစ်မျိုးပါ ဘုရား)။

ဒါ သေသေချာချာမှတ်ထားပါ။ ဒါ တကာရင်း၊ ဆရာရင်း တွေဟောနေတဲ့တရားလို့ လဲမှတ်ထားပါ။ ဖျမ်းချကြေး၊ သဘာ ကျရုံကလေး၊ သဒ္ဓါတရား ဖြစ်ရုံကလေး ဟောနေတဲ့တရားလို့ ဦးမြကြီးက ဒီလိုမှတ်မနေနဲ့ ဦး— (မှန်ပါ)။

သဒ္ဓါတရားပွားအောင် ဟောတဲ့တရားကတမျိုး၊ အမှန်ဆိုက် အောင်ဟောတဲ့တရားကတမျိုး၊ တရားဘယ်နှစ်မျိုး ခွဲသတုံး... (နှစ်မျိုးပါ)ဘုရား)။

တချို့ တကာတကာမတွေ့ ကြိုက်နေကြတာက ဒို့...တရား
နာလိုက်ရတာ သဒ္ဓါကိုပွားတယ်... တဲ့၊ ဟာ...မဟုတ်သေးဘူးဟ၊
ဦးမြ မဟုတ်သေးဘူးလို့ စွဲချက်တင်လိုက်တယ်... (မုန်ပ!) ဒါက
သဒ္ဓါတရားပွားဘို့ မဟုတ်ပါဘူး။

စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း တရားဆိုတာက ဥပမာ
နတ်ရွာရောက်ကြောင်းတရားကို ဘုန်းကြီးက ဟောလိုက်မယ်
ကိုပေါ်ရဲ့... (မုန်ပ!)။

ဟာ...လူချင်တန်းချင်တဲ့လူတွေ တခါတည်းပြည့်ပုံလာမှာဘဲ
သူ စုတိပဋိသန္ဓေ ရောက်မှာကိုးဗျ ... (မုန်ပ!) မရောက်ပေဘူး
လား... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို သဒ္ဓါပွားတဲ့တရားတမျိုး၊ ပညာမျှားတဲ့တရားတမျိုး
အဲဒီနှစ်မျိုးမှာ အခုဟာက ပညာမျှားတဲ့တရားမျိုး... (မုန်ပ!)
သဒ္ဓါတရားပွားတဲ့ တရားက စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း
တရား(မုန်ပ!)ဘုရား)။

ပညာမျှားတဲ့တရားက စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း
မဟုတ်တဲ့တရား... (မုန်ပ!) ဒေါ်အုန်းမေကြီးတို့ တရားကိုက
နှစ်မျိုးပါလား... (မုန်ပ!)။

ကဲ... ဦးအောင်ဇ'ဝေ တရားနာဘို့ မလွယ်ဘူး ... (မုန်ပ!)
လွယ်သေးရဲ့လား... (မလွယ်ပါဘုရား)။

သေသေ ချာချာ တကာ တကာမတွေ့ မှတ်ပါ မောင်
အောင်ချိုတို့လူစုတွေနော်... (မုန်ပ!) စုတိပဋိသန္ဓေရောက်စေ
တတ်တဲ့ တရားက တမျိုး၊ စုတိပဋိသန္ဓေ မရောက်စေတတ်တဲ့
တရားကတမျိုး၊ ဦးမြ ငယ်နှစ်မျိုးတုံး... (နှစ်မျိုးပါဘုရား)။

ဒါ- ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်မှာ သေသေချာချာ ဟောထား
တယ်၊ ဘယ်မှာဟောထားသတုံး... (ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်မှာ
ဟောထားပါတယ်ဘုရား) ဘယ်သူဟောသတုံးမေးတော့ ကိုယ်
တော်တိုင်ဟောတာပေါ့... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းတရားကို ခင်ဗျားတို့
ကြိုက်နေကြမယ်ဆိုယင်ဖြင့် စုတိဒုက္ခသစ္စာ၊ ပဋိသန္ဓေကကော...
(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

အဲဒီရောက်ကြောင်းတရားဆိုယင် ခင်ဗျားတို့ ဒါတွေ့ကြိုက်
နေကြမယ်ဆိုယင်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ကြိုက်နေကြတာ... (မှန်ပါ)
ဆိုထိုက်ပလား.. (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းမဟုတ်တဲ့ တရားကို ကြိုက်
ပါမှ နိဗ္ဗာန်ကြိုက်တဲ့တရား... (မှန်ပါ)။

တကာတကာမတွေ့ မခြားနားသေးဘူးလား (ခြားနားပါ
တယ်ဘုရား) ဪ... တော်တော်ခက်နေပါကလား၊ ဒို့မှာ
တရားနာရပေမဲ့လဲ ဒို့ကလဲ ဘာမှပြင်ဆင်ထားတာ မဟုတ်ဘူး၊
ထည့်ပေးတာယူလာတဲ့ ဈေးဝယ်နဲ့တူနေမှာကြောက်ရသေးတယ်-
(မှန်ပါ)။

ဟိုက အစိတ်သားထည့်ပေးလိုက်တယ် ဒါ- အစိတ်ထင်ပြီး
ယူသွားတာဘဲ၊ ခုနစ်ဆယ်ငါးကျပ်သား ထည့်ပေးလိုက်လဲ...
(ယူသွားပါတယ်ဘုရား)။

စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းတရားကိုမှ တကာတကာမ
တွေ့က သဘောကျချင်ကျနေတာဘဲ... (မှန်ပါ) ဦးမြ မခက်ဘူး
လား... (ခက်ပါတယ်ဘုရား) ဦးအောင်ဇံ ဝေ... (ဒီအတိုင်းပါတဲ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီနေ့ည တကာတကာမတွေ့ ထူးထူးခြားခြား သိရ တော့မယ်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ် ရှင်းချောပေါ့... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အာစယဂါမိနောဓမ္မာ ဆိုတာက စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက် ကြောင်းတရား၊ အပစယဂါမိနောဓမ္မာ ဆိုတာက စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းမဟုတ်တဲ့တရား၊ ကဲ .. မင်းတို့ ဘယ်ဟာကြိုက်ကြ သတုံး... (အပစယဂါမိနောကြိုက်ပါတယ်ဘုရား) ဒါဘဲကြိုက်ရ မယ်၊ နောက်ကတကာတကာမတွေ့ ဘာကြိုက်ရမယ်... (အပစယ ဂါမိနော ကြိုက်ပါတယ်ဘုရား) စုတိပဋိသန္ဓေသို့ရောက်ကြောင်း မဟုတ်တဲ့တရားကို ကြိုက်ရမယ်... (မှန်ပါ)။

နို့ မဟုတ် ဘုရားက ဦးအောင်ဇံဝေ နှစ်မျိုးထားပြီး ဟော နေစရာမလိုပါဘူး... (မလိုပါဘုရား) ဦးမြ လိုသေးသလား... (မလိုပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ တခုကိုဖြင့်ပယ်၊ တခုကိုဖြင့်ဆောင်းဒီလိုဟောတဲ့ တရားလို့ မှတ်ကြစမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဘာလူလို့ ဘာဖြစ်တယ်၊ လူ စည်းစိမ်၊ နတ်စည်းစိမ် အကြိမ်ကြိမ် ခံစားရတယ်ဆိုတာ စုတိ ပဋိသန္ဓေရောက်-မရောက် ... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် စုတိ ပဋိသန္ဓေရောက်ကြောင်းတရား သူက... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အပစယဂါမိနောက နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း တရား... ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ) စုတိပဋိသန္ဓေပါသေးလား... (မပါပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ သိအောင်၊ ရှင်းအောင်၊ လင်းအောင် ပြောကြပါစို့ ဆိုတော့ အာစယဂါမိနောဓမ္မာက ဒုက္ခ ဖြစ်ကြောင်းတရား... (မှန်ပါ) အာစယဂါမိနောဓမ္မာက ဒုက္ခချုပ်ကြောင်းတရား... (မှန်ပါ) မက္ခာဘူးလား... (ကွာပါတယ်ဘုရား)။

တကာတကာမတို့ တရားသားမဖေ၍ သေးပါဘူး၊ ဪ... တရားနှစ်မျိုးရှိတယ်လို့ မှတ်ထားလိုက်စမ်းပါ ... (မှန်ပါ) တရားသားမဖေ၍ ရသေးပါဘူး၊ တရားနှစ်မျိုး ရှိတယ်ဆိုတာကို ကိုပေ၍တို့ သိနှင့်ဘို့အရေးကြီးပါတယ်... (မှန်ပါ)။

စုတိပဋိသန္ဓေသို့ရောက်ကြောင်းတမျိုး၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတမျိုး၊ ဘယ်နှစ်မျိုးရှိကြသဘူး... (နှစ်မျိုးပါဘုရား) နှစ်မျိုးရှိတယ်လို့ မောင်အောင်ချီတို့ မောင်မြင့်တို့ မှတ်စမ်းပါကွာ... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ကို ဒီတကာတကာမတွေ တရားကို မနာတတ်တော့ဘူး၊ ဆရာကလဲ ခပ်ဖျင်းဖျင်း၊ လမ်းကလဲမပြတတ်ဆိုလို့ ရှိယင် ကျောင်းဆောက်ယင် ဘု ပေါက်၊ ဘု ပေါက် သွားနေမယ်၊ ဟင်- ဟိုသွားပြီး ပဋိသန္ဓေနေဦးမယ် ပြောတာဘဲ... (မှန်ပါ) ဟိုသွားသေဦးမယ်ကော... (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ ဘာတရားခေါ်ကြမလဲ- စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းတရား... (မှန်ပါ) ဦးမြကြီး ရှင်းလား - (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်တဲ့ တရားဆိုတဲ့ ဥစ္စာလဲရှိတယ်၊ အဲဒီတော့ ဒုက္ခရောက်တဲ့တရား၊ ဒုက္ခလွတ်တဲ့တရား၊ ဘယ်နှစ်မျိုးရှိကြသလဲ... (နှစ်မျိုးပါဘုရား)။

ဒုက္ခရောက်တဲ့ တရား ဒုက္ခလွတ်တဲ့တရားဆိုတော့ ဒါ ဒီနေ့ ညမှာ ဪ...အတော်အရေးကြီးပါလားဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့ သေသေချာချာ မှတ်ကြည့်စမ်းပါ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

“အာစယ ဂါမိနောဓမ္မာ” ဆိုတာကဒီလိုကွဲတဲ့အုတ်များဟာ အုတ်တိုက်တည်တယ်ဆိုတော့ တချပ်ပေါ် တချပ်ဆင့် တချပ်ပေါ် တချပ်ဆင့်တည်ရတယ်၊ မတည်ကြဘူးလား... (တည်ကြရပါတယ်ဘုရား) အဲ... စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း တရားကတော့ တခန္ဓာပေါ် တခန္ဓာဆင့်ပြီး အလောင်းထပ်တဲ့တရားကွဲတဲ့... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဟာ... ဦးမြ သွားပြီ... (မှန်ပါ့) မသွားသေးဘူးလား ... (သွားပါပြီဘုရား) ဘာထပ်တဲ့ တရားတုံး ... (အလောင်းထပ်တဲ့ တရားပါ့ဘုရား)။

အံမာလေး ... နာအောင်ပြောတော့ ဒီရောက်လာတယ် ... (မှန်ပါ့) တလောင်းပေါ် တလောင်းထပ်တဲ့တရား တလောင်းပေါ် တလောင်းထပ်တဲ့တရားကို အာစယဂါမိနော ဓမ္မာ ... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုပေါ်ရေ ... ဟောရမည့် ဘုန်းကြီးကိုက ခင်ဗျားတို့ကို အတော်ပြင်ရလိမ့်မယ် ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ရင်လေးစရာ ပြောနေတဲ့ အင်္ဂုပ္ပိယ်မျိုး မောင်အောင်ချီတို့ ရောက်သွားတယ်... (မှန်ပါ့) မရောက်ဘူးလား... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) ဦးမြ သေသေချာချာ ရောက်နေပြီ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တဏှာတကာမတို့ အလောင်းသိမ်းတဲ့ တရား၊ အလောင်းထပ်တဲ့တရား ဘယ်နှစ်မျိုးတုံး... (နှစ်မျိုးပါ့ဘုရား) အာစယ

ဂါမိနော ဓမ္မာဆိုတာက ဘာတဲ့ ... (အလောင်းထပ်ဘဲတရားပါ
ဘုရား)တလောင်းပေင် တလောင်းထပ်မြုပ်တယ် ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဦးမြကြီး တလောင်းပေင် တလောင်း(ထပ်ပြီးမြုပ်ပါတယ်
ဘုရား) ထပ်မြုပ်တဲ့ တရားကို ဘယ်တရား ခေါ်ကြမလဲ ...
(အာစယဂါမိနော ဓမ္မာပါဘုရား)။

အလောင်းသိမ်းတဲ့ တရားတော့ “အာစယဂါမိနော ဓမ္မာ”တဲ့
ခြားနားလိုက်တာ ဟင်....(မှန်ပါဘုရား)။

အလောင်းသိမ်းတဲ့ တရားကျတော့ ... (အာစယဂါမိနော
ဓမ္မာပါဘုရား) အာစယ ဂါမိနောဓမ္မာလို့ ဟောထားတော့
ဪ ... ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟာ တယ်လဲကရုဏာ
တော် ကြီးပါကလား- အလောင်း ထပ်မှာတော့ဖြင့် စိုးရိမ်
ရှာတယ်၊ အလောင်းသိမ်းလို့ ရှိယင်လဲ သူဝမ်းမြောက်တော်
မူတယ်၊ သဘောပါပလား....(ပါ-ပါပြီ ဘုရား)။

အလောင်းထပ်မှာတော့ .... (စိုးရိမ်ပါတယ်ဘုရား)စိုးရိမ်
ရှာတယ်နော်-(မှန်ပါ) အလောင်းသိမ်းမှာကျတော့....(ဝမ်းသာ
ပါတယ်ဘုရား)ဒါဖြင့် ဘုရားဝမ်းသာတဲ့ဘုရား၊ ဘုရားနည်းပြတဲ့
တရားလို့ နှစ်မျိုးမှတ်ကြ (မှန်ပါဘုရား)။

ဦးမြ နှစ်မျိုးမှတ်စမ်း.... (မှန်ပါ) ဘုရားနည်းပြတဲ့ တရား
တမျိုး၊ ဒီလမ်းလိုက်ယင် ဒီလိုဖြစ်လိမ့်မယ် ပြောတာကတော့
ဒါန, သီလတွေနဲ့ နိဗ္ဗိန္ဒမပါဘဲနဲ့ လှူခဲ့ တန်းခဲ့လို့ ရှိယင် အဲဒါ
အလောင်းထပ်တယ်ကွ၊ သဘောကျပလား .... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါန, သီလတွေ ဒုက္ခမမြင်ဘဲနဲ့ လှူကြ, ပေးကြ, ကမ်းကြလို့
ရှိယင် အလောင်းထပ်တယ်ကွ ဆိုတာလဲဘုရားဟောမှုသိရမှာဘဲ

(မှန်ပါ)ဟာ... သစ္စာသိပြီး လုပ်လို့ ရှိယင်လဲ အလောင်းသိမ်း တယ်ကုဆိုတာလဲ သူပြောမှ သိရမှာဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ သူပြောတာက သူမကြိုက်တဲ့တရားတမျိုး၊ သူ ကြိုက်တဲ့ တရားတမျိုးလို့ ဆိုတာ တကာတကာမတွေ့ ကြိုက် နေတာက သူမကြိုက်တဲ့ တရားကြိုက်နေတာ ... (မှန်ပါဘုရား) သူကြိုက်တဲ့တရားကိုတော့... (မကြိုက်ပါဘုရား)။

မကြိုက်ဘူးဆိုတော့ ဘုရား၏ စိတ်ထူးကိုလဲ မဝေဘန်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရောက်တယ်... (မှန်ပါ) ရမ်းနာဘဲအဓိပ္ပာယ်ကော... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ပယ်ရမည့် တရားကိုတော့ မင်းတို့က သိမ်းတယ်၊ သိမ်းရမည့် တရားကိုတော့ ပယ်တယ်... (မှန်ပါ) ဆိုတော့ ဈေးဝယ်မတတ် သလို ဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ) ဦးမြ ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေသတုံး ... (ဈေးဝယ်မတတ်သလို ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား)။

တကာတကာမတွေ့ ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ တရားချီးကတည်းက ခင်ဗျားတို့ သိလောက်ပါပြီ၊ မသိသေး ဘူးလား... (သိပါပြီ) အလောင်းထပ်တဲ့ တရားဟာ ဘုရား ကြိုက်တဲ့တရားလား- ဘုရားပါယ်တဲ့တရားလား... (ဘုရားပါယ်တဲ့ တရားပါဘုရား)။

ဟာ... ခင်ဗျားတို့က ဘုရားပါယ်တဲ့တရားကိုတော့... (ကြိုက် ပါတယ်ဘုရား) ဘုရားစက်ဆုပ်တော်မူတဲ့ တရားကိုတော့ လူစည်း စိမ်၊ နတ်စည်းစိမ် အကြိမ်ကြိမ် ခံစားရပါလို့၏နဲ့ ဘုရားရှေ့ သွားပြီး ကန့်လန့်လုပ်လိုက်ဦးမကွ၊ ဘာတဲ့တုံး ဦးမြရ- မပြော တတ်ပါဘုရား အရူးထနေကြတာ၊ မောင်အောင်ချီတို့၊ မောင် မြင့်တို့ကော သဘောကျရဲ့လား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဘုရားရှေ့ သွားပြီး ကိုယ်က အကြိမ်ကြိမ်ခံစားပြီး၍ ဆိုတော့
မောင်မြင့် အလောင်း မထပ်ဘူးလား- ထပ်မလား ...
(ထပ်သွားတာပါဘုရား) အကြိမ်ကြိမ်ခံစားယင် အကြိမ်ကြိမ်
သေမှာဘဲ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အလောင်းထပ်တဲ့တရားဟာ ဘုရားစက်ဆုပ်တော်
မူတဲ့ တရားလား- ဝမ်းမြောက်တော်မူတဲ့ တရားလား (စက်ဆုပ်
တော်မူတဲ့တရားပါဘုရား)အဲ ... အရှင်ဘုရား စက်ဆုပ်တာကို
တပည့်တော်တို့ကို ဆုပေးစမ်းပါဘုရား ပြည့်အောင်... (မှန်ပါ့)
ဘယ်နှယ် လုပ်တာတုံး ဦးမြရဲ့ ရှင်းစမ်းပါဦး ခင်ဗျားဟာ
(ကန့်လန့်လုပ်တာပါဘုရား) ဦးအောင်ဇံငေကြီးကော ရှင်းတတ်
ပလား... (အရူးထ, တာပါဘုရား) တရူးထတာ၊ အဲ... ခင်ဗျားတို့
တည့်ပြီ။

အရူးထ, တယ်ဆိုတာ ဦးမြကမှတ်လိုက်မမှားဘူးဗျ၊ ဝိပုလ္လာသ
ကြောင့် တောင်းတာကိုး ... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား .. (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား) ဝိပုလ္လာသဆိုတာ သညာဝိပုလ္လာသ, စိတ္တဝိပုလ္လာသ, ဒိဋ္ဌိ
ဝိပုလ္လာသဆိုတော့ အရူးဘဲမဟုတ်လား... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒါ ဘုရားရှေ့ သွားပြီး အရူးထတာလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ-
(မှန်ပါ့) မောင်အောင်ချီ ဘယ်နှယ်မှတ်မလဲ... (ဘုရားရှေ့
သွားပြီး အရူးထနေပါတယ်ဘုရား)။

ဟာ.... မင်းတို့ဟာမင်းတို့ အိမ်နောက်ဖေးသွားပြီး အရူး
ထယင် ဘာကိစ္စရှိသတုံးကွ... (မှန်ပါ့) ဦးမြကြီးဟင်... (မှန်ပါ့)
ပန်းတွေနဲ့ တကယ်ကြည်ညိုဘယ်နှိတဲ့ ကိုယ်တော်ကြီးရှေ့မှာ

သွားပြီး မောင်မြင့်တို့က အရူးထယ်ထယ် တော်ပါမလား....(မတော် ပါဘုရား) အရူး- အရူးနေရာ မနေဘူးလို့ ပြောရမှာလား မပြောရဘူးလား....(ပြောရမှာပါဘုရား)။

နောက်က တကာတကာမတွေ့ အရူး- အရူး နေရာမှာ နေမှ သင့်တယ်နော် .... (မှန်ပါ) အခုဟာ ဘယ်မှာတုံး အရူးတ ညွှန်ခန်းလှူလို့ တော်ပါမလား.... (မတော်ပါဘုရား)။

ဒါ ဘုန်းကြီးက စကားကြီးတာလား ဦးအောင်ဇံဝေရ ခင်ဗျားတို့ရူးချက်က သန်တာလား.... (ရူးချက်က သန်တာပါ ဘုရား)။

ရူးချက်သန်တယ်... ၊ အံမာလေး ... ဦးမြရေ ဒီလိုဆရာသမား ကောင်းနဲ့ မတွေ့လို့ ရှိယင် အာစယဂါမိနောဓမ္မာကြိုက်တဲ့ လူတွေထဲ ခင်ဗျားတို့ ရာခိုင်နှုန်းတက်ကြည့်စမ်း အများကြီး ရှိလိမ့်မယ်ထင်တယ်....(ရှိပါတယ်ဘုရား)။

အပစယဂါမိနောဓမ္မာကြိုက်တဲ့လူက အတော် နည်းလိမ့်မယ် လို့ ဆိုယင် လွဲပါမလား....(မလွဲပါဘုရား)။

ဘုရားစက်ဆုပ်တဲ့ တရားကြိုက်တဲ့လူနဲ့ ဘုရားနှစ်သက်တဲ့ တရားကြိုက်တဲ့လူနဲ့ တရားတပဲ့လုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ချစမ်း ဘယ် သူကများပါမတုံး .... (ဘုရားစက်ဆုပ်တဲ့ တရားကြိုက်တဲ့လူက များပါတယ်ဘုရား)။

အင်း...ဒါဖြင့် တရားမနာတတ်သေးဘူးဆိုရမှာလား ဦးမြ၊ နာတတ်ပြီလို့ ဆိုရမှာလား... (မနာတတ်သေးဘူးဘို့ ဆိုရမှာပါ ဘုရား)။

ကဲ... တရားနာဘို့ မောင်မြင့် ဘယ်လောဘက်ခဲယဉ်းတယ် ဆိုတာ မပေါ်သေးဘူးလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

သေသေချာချာ တွေးမှတ်....(မှန်ပါ) နိဗ္ဗာန်မရမီစပ်ကြား ဒီသား၊ ဒီသမီး၊ ဒီမြေး၊ ဒီမြစ်နဲ့ အတူတူသေ၊ သူက အတူတူ နေတာမြင်တာကိုးကွ၊ အတူတူသေမှ သည့်တော့ဘဲ.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

အတူတူနေယင်တော့.... (အတူတူသေရမှာပါဘုရား)အတူတူ သေရမှာဘဲ၊ အတူတူပရမှာဘဲ၊ အတူတူဆွေးရမှာဘဲ၊ ဦးမြဟုတ် ပါရဲ့လား....(ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ အတူတူနေတလုံးဖုံးလိုက်တာနဲ့ အတူတူသေပျောက် သွားတယ်....(မှန်ပါ) မဆိုးဝါးဘူးလား.... (ဆိုးဝါးပါတယ် ဘုရား) ပေါ်ကြပလား နောက်က တကာတကာမတွေ့....(ပေါ် ပါပြီဘုရား)။

အေး....ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ အရူး-အရူးနေရာနဲ့ ရူးပါလို့ ဆရာဘုန်းကြီးကပြောတာ ဦးမြ စကားကြီးသလား....(မကြီးပါ ဘုရား) အရူး-အရူးနေရာနဲ့ နောက်ဖေးချောင် သွားရူးပါ၊ ဟုတ်လား....(မှန်ပါ)။

ပန်းတွေတင်ထားတဲ့ ဘုရားရှေ့မှာ ကြည်ညိုဘွယ်ဆောင် ထားတဲ့ဘုရားရှေ့မှာ သွားပြီးသကာလ လက်အုပ်ချီရူး- ရူးတာ ကတော့ ဦးမြ ဆိုးတယ်....(မှန်ပါ) မသင့်မလျော်ပါဘုရား၊ မသင့် မလျော်ဘူးဆိုတာ ရိပ်မိပသား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် အာစဂါမိနောဓမ္မာဆိုတာစုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းတရား နော်.... (မှန်ပါ) အာစဂါမိနောဓမ္မာ ဆိုတာက စုတိပဋိသန္ဓေကိုဖျက်ချပြီး အကာလ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက် ကြောင်းတရား၊ ရှင်းကြပသား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် အာစယဂါမိနောဓမ္မာ ဘာပါလိမ့်မတုံး
လို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ အကုသိုလ်စိတ်တွေလဲ အာစယဂါ
မိနောဓမ္မာဘဲ... (မှန်ပါ!)ဘု ဘဝတောင်းတလုပ်ဘဲ ကုသိုလ်တွေ
ဟူသ၍လဲ....(အာစယဂါမိနောဓမ္မာပါဘုရား) စုတိပဋိသန္ဓေဘဲ
ပြန်ရတယ်....(မှန်ပါ!)။

မောင်မြင့် စုတိ ဘာသစ္စာတုံး.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)
ပဋိသန္ဓေကော....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)ဒါဖြင့် မင်းတို့လုပ်တဲ့
ကုသိုလ်တွေ ဘု ဘဝလို့ချင်ကြလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒုက္ခပေးပါလို့
သွားတောင်းတာ....(မှန်ပါ!)။

နောက်က တကာတကာမတွေ့ ဘယ်လိုတုံး.... (ဒုက္ခပေးပါ
လို့ သွားတောင်းတာပါဘုရား)။

ဒုက္ခပေးပါလို့ သွားတောင်းတော့ ဟိုဒင်းလို ဖြစ်နေပြီထင်
တယ် ဦးမြရ ပုဏ္ဏားမိုက်လို ဟင်.... (မှန်ပါ!) သို့မှာ နွားက
တကောင်တည်းရှိတာနဲ့ ရှင်ဘုရင်ဆီ သွားတောင်းဘယ်၊ နွား
တကောင် သွားတောင်းတယ်၊ ရှင်ဘုရင်ဆီကျတော့ ကြောက်
တာလန့်တာနဲ့ အရှင်မင်းကြီး အကျွန်ုပ်မှာ နွားတကောင်
ရှိတယ်၊ အဲဒါ သိမ်းတော်မူပါဘဲ့၊ ဝှက်သွားတာပေါ့ကွ၊ မကျ
သေးဘူးလား.... ကျသလား....(ကျပါတယ်ဘုရား)။

နဂိုရိုက နွားတကောင်ရှိတာကိုး၊ အဘေ- ရှင်ဘုရင်ဆီသွား
တောင်း တကောင်ရလို့ ရှိယင် တစုံဖြစ်မယ်၊ တစုံရှိယင် ခိုင်းလို့
စေလို့၊ ထွန်လို့၊ ထယ်လို့၊ ဖြစ်မယ်လို့ ဆိုပြီး သူ သွားက လွတ်
လိုက်တာ၊ ဟိုကျတော့ အရှင်မင်းကြီး အကျွန်ုပ်မှာ နွား

တကောင်ရှိတယ်၊ တကောင်သိမ်းတော်မူပါ့ဆိုတော့ ဘယ်မှာတုံး
ကွ အရင်းဆုံးနေပြီ... (မှန်ပါ) ဦးမြ ဘယ်နှယ်နေသတုံး...
(အရင်းရှုံးပါတယ်ဘုရား)။

ဒီမှာလဲ စုတိပဋိသန္ဓေပြန်တောင်းလို့ ရှိယင် ဘယ်နှယ်ဆိုကြ
မတုံး... (အရင်းရှုံးပါတယ်ဘုရား)။

ဒုက္ခရှိလျက်နဲ့ ဘာတောင်းတာတုံး .... (ဒုက္ခတောင်းတာပါ
ဘုရား) ဒါဖြင့် ဒုက္ခရှိလျက်နဲ့ ဒုက္ခတောင်းတော့ကို ဒီ ဒုက္ခ
မကျေနပ်လို့ ဟိုဒုက္ခကို တချက်ရိုက်တဲ့ဥစ္စာ / မကျေနပ်လို့
နှစ်ချက်ရိုက်သတ်ပါဆိုတာနဲ့ ကော... (အတူတူပါဘုရား)။

ဦးမြ ဒါငြင်းချင်သေးသလား ခင်ဗျားတို့ .... (ငြင်းစရာ
မလိုပါဘုရား) ငြင်းစရာမလိုပါဘူးဆိုတာ နောက်က တကာ
တကာမတွေ့ ကျေနပ်သား... (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

ကဲ... မောင်အောင်ချီတို့၊ မောင်မြင့်တို့ မဆိုးဘူးလားကွာ
(ဆိုးပါတယ်ဘုရား) ဒါကြောင့် တကယ်တမ်းသိတဲ့ဆရာသမားကို
ကိုသောင်ကြီး ရှာထိုက် မရှာထိုက်... (ရှာထိုက်ပါတယ်ဘုရား)
ဦးအောင်ဇံဝေ .... (ရှာထိုက်ပါတယ်ဘုရား) မရှာယင် သွားပြီ...
(မှန်ပါ) မရှာယင်သွားပြီဆိုတာ မသေချာဘူးလား... (သေချာ
ပါတယ်ဘုရား)။

အေး . ဒါကြောင့် ဦးမြတို့ ဒီလာပြီးကြုံတဲ့ဥစ္စာ ခင်ဗျား
အင်မတန်ကြီးကျယ်တဲ့ အကြုံကြီးဘဲဆိုယင်ကော လဲ့ပါ့မလား-
(မလဲ့ပါဘုရား)။

ကိုင်း... ပြောကြပါစို့... ကုသိုလ်စိတ်ရယ်၊ အကုသိုလ်စိတ်
ရယ်၊ ကုသိုလ်စိတ်ပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့ပြုတဲ့ ဘုံဘဝတောင်းတာဘဲ

ကုသိုလ်စိတ် မကောင်းတဲ့အကုသိုလ်စိတ် ဒါနှစ်ခုဟာမောင်မြင့်က မှတ်လိုက်စမ်း စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းချည့်မှတ်လိုက်... (မှန်ပါ)။

ဘု ဘဝတောင်းတတဲ့ကုသိုလ်တွေဟူသ၍ ဘာရောက်ကြောင်း တုံး... (ဘု ဘဝရောက်ကြောင်းပါဘုရား) စုတိပဋိသန္ဓေထည့်ပါ (စုတိပဋိသန္ဓေသို့ရောက်ကြောင်းပါဘုရား)။

စုတိပဋိသန္ဓေ ရောက်ကြောင်းဆိုတော့ စုတိဒုက္ခသစ္စာ၊ ပဋိ သန္ဓေဒုက္ခသစ္စာဆိုတော့ ဒုက္ခရောက်ကြောင်း... (မှန်ပါ) ရှင်းပ လား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အပစယဂါမိနောဓမ္မာ ဆိုတာကတော့ စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းမဟုတ်တဲ့ တရားဆိုတော့ ဘယ်ဟာကိုခင်ဗျားတို့ ကိုးကွယ်ထိုက် ဆည်းကပ်ထိုက် လုပ်ထိုက်တယ်ဆိုတာပေါ်လာ တယ်... (မှန်ပါ) ဘယ်ဟာပေါ်လာသတုံး... (စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းမဟုတ်တဲ့ တရားပါဘုရား)။

စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းမဟုတ်တဲ့တရားကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ် သိမ်းပိုက်ပါ... (မှန်ပါ) ဘာဘူ သေသေချာချာမှတ် နော်... (မှန်ပါ)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ပြောပြီတဲ့ မင်းတို့လုပ်နေတဲ့ မဂ်စိတ်တွေက တော့ စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းမဟုတ်တဲ့တရား (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မင်းတို့လုပ်နေတဲ့ အကုသိုလ်နဲ့ ဘုတွေ၊ ဘဝတွေလိုချင်တဲ့ ကုသိုလ်တွေကတော့ ဘာတဲ့... (စုတိပဋိသန္ဓေသို့ရောက်ကြောင်း တရားပါဘုရား)။

စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်တဲ့ တရားလို့ဆိုတော့
ဪ တရားသားပေါ်လာပြီ ဦးမြရေ... (မှန်ပါ) မပေါ်သေး
ဘူးလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ပေါ်ပြီတဲ့၊ ဒါဖြင့် အုတ်တိုက်တည်နေတဲ့ တရားကတော့
ဆင့်ဆင့်- ဆင့်ဆင့်ပြီး တည်သွားတယ်နော်... (မှန်ပါ) အုတ်တိုက်
ဖျက်ချတဲ့တရားလဲရှိတယ် အုတ်တိုက်တည်တဲ့ တရားလဲရှိတယ်...
(မှန်ပါ)။

အာစယဂါမိနောဓမ္မာဆိုတာ အုတ်တွေ တချပ် တချပ် စီစီ
သွားသလို အသေပေါ် အသေထပ်တဲ့တရားက အာစယဂါမိ
တရား၊ အသေကို ရုပ်သိမ်းတဲ့တရားက အပစယဂါမိတရား...၊
ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုရား တပည့်တော်တို့ အာစယဂါမိတော့မကြိုက်ပါ
ဘုရား၊ အပစယဂါမိတရားသာ ကြိုက်ပါတော့တယ် ဆိုတော့
မြန်မာလို့ မင်းတို့မှတ်စရာက စုတိပဋိသန္ဓေရောက်ကြောင်းတရား
တော့ မကြိုက်ဘူးဖြစ်မှာဘဲ... (မှန်ပါ) ဟုတ်သား... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

စုတိပဋိသန္ဓေသိမ်းပြီး နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားတော့...
(ကြိုက်ပါတယ်ဘုရား) ဒါကလေးဟာ လိုရင်းပါတဲ ဦးမြတို့
ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒါ-ဘယ်နှယ်လုပ်ရမှာတုံးတ ည့်တော်တို့
ဒါဖြင့်ဘုရားစုတိပဋိသန္ဓေသို့ရောက်ကြောင်းတရားတော့မို့ပေါက်
နေပြီဘုရား၊ မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား) သားနဲ့

မယားနဲ့ အရောင်းနဲ့ အဝယ်နဲ့ဟာ စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းတွေပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား.... (မှန်ပါဘုရား)။

မသိခင်တုန်းက လူဒါန်းပေးကမ်း တာတွေလဲ ဦးမြကြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ချစမ်း- (စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းပါဘုရား) ဦးအောင်ဇံဝေ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် စုတိပဋိသန္ဓေသို့ရောက်ကြောင်းတရားဘော့ ခင်ဗျား တို့က မှီပေါက်နေပြီဆိုတော့ အုတ်တိုက်တော့တည်သားကြပြီ၊ အလောင်းချင်း ထပ်ဘဲ အုတ်တိုက်တော့- (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား.... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အလောင်း သိမ်း တဲ့ အလုပ် ဘော့ မလုပ် တတ် သေးဘူးဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ထပ်လို့ဘဲ ဆုံးနိုင်စရာ မြင်သေးရဲ့လား.... (မမြင်ပါဘုရား) ဒေါ်အုန်းမေကြီး မြင်သေးရဲ့လား.... (မမြင်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်အလုပ်နဲ့ တပည့်တော်တို့ ဘယ်လိုလုပ်မှ စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း မဟုတ်တဲ့ တရားဖြစ်ရမှာလဲ-၊ မောင်မြင့်တို့ မေးဘို့လိုတယ်.... (မှန်ပါ) မလိုဘူးလား.... (လိုပါတယ်ဘုရား)။

အခု အရှင်ဘုရားဟောထားတာလဲ တပည့်တော်တို့ ရှင်းပြီဘုရား၊ စုတိ ပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း တရားလဲ သိပြီဘုရား၊ အကုသိုလ်လုပ်နေတာလဲ အပါယ် စုတိ အပါယ် ပဋိသန္ဓေတွေ ဒုက္ခတွေ ရောက်တော့မှာဘဲဆိုတာ သိပြီဘုရား၊ မသိခင်တုန်းက

ပေါ်များချင်လို့၊ နောက်ဘဝ ကောင်းစားချင်လို့ လူတဲ အလှ
တွေလဲ တပည့်တော်တို့ စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းဆိုတာ
မောင်အောင်ချီ သိပလား... (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် အမှားဟာဖြင့်
ကျွဲခဲပြီ၊ ဦးမြ ပြင်ဘို့ လိုတော့တာဘဲ... (မှန်ပါ)။

အမှားကတော့... (ကျွဲခဲပါပြီဘုရား) ပြင်ဘို့ဘဲ... (လိုပါ
တယ်ဘုရား) လိုတော့တယ်ဆိုတာဖြင့် ဒါ... သေသေချာချာ
မှတ်ပေတော့ နော်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ပြင်ပုံ၊ ပြင်နည်းဘဲဘုရား အမိန့်ရှိပါတော့ တပည့်
တော်တို့ မှားချက်ကဖြင့် ပြင်းထန်လှချီရဲ့...။ မှားတာလဲ
ခုနစ်က အရှင်ဘုရားပြောလို့ ရိပ်မိပါပြီ၊ တချို့ဟာ ဘုရား
ရှေ့ သွားမှားတယ်၊ တချို့ ဟာကော ထာကလေးနဲ့ မှားတယ်၊
မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား) တချို့က ကျောက်ကုန်
သည်ဆိုတော့ ထာကလေးနဲ့မှားနေတယ်၊ ဟင်... (မှန်ပါ) ရလို့
မှုတွေနဲ့ ဝယ်ချမ်းစစ်ဆေးကြ၊ လုပ်ကြ၊ ဒါ... စုတိ ပဋိသန္ဓေသို့
ရောက်ကြောင်း ဟုတ်ပါရဲ့လား... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

တချို့ကျတော့လဲ ထာကလေးနဲ့ မမှားဘူး မောင်မြင့်၊ ရ၊
ဘုရားရှေ့ သွားမှားတာလဲ ရှိသေးတယ်... (မှန်ပါ) မရှိဘူးလား
(ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ဘုရားရှေ့ သွားပြီး ဒီသား၊ ဒီသမီး၊ ဒီမြေး၊ ဒီမြစ်နဲ့ ဒီပန်း
လူရတဲ့အတွက် ဘယ်အခါကာလမှ မခွဲဘဲနဲ့ နေပရစေ ရောက်
ရာ ဘဝမှာဆိုတော့ သွားပြီကွာ... စုတိ ပဋိသန္ဓေနဲ့ သွားပြီ၊ မပါ
သေးဘူးလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ...ကိုယ်ပါနေတဲ့ပါးစပ်ထဲကဟာကို ငါ-ဘာလုပ်နေတယ် လို့ ကို မသိဘူး....(မှန်ပါ) ဦးမြကြီး ကိုယ်ပါးစပ်ကို ကိုယ်သိ သေးရဲ့လား.... (မသိပါဘုရား)။

အံမာလေး...ကြောက်စရာကြီးပါလား။ ခေါင်းဖြူဖြူနဲ့ အသက်ကြီးတဲ့ တကာတကာမတွေ့လဲ ကြပ်ကြပ် သတိထားစမ်း ပါ။ မှားချက်ပြင်းထန်လွန်းလို့ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ တော်တော် ရှင်းရှင်း တဲ အခုပြောထားပြီ နာရီဝက်ရှိသွားပြီနော်.... (မှန်ပါ) ဒါလဲ ရှင်းရှင်းကိုပြောနေတာ။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်ကြပါစို့ - စုတိ ပဋိသန္ဓေသို့ ရောက် ကြောင်းတရားတွေ မှီပေါက်နေလို့ တပည့်တော်တို့ကို ရောက် ကြောင်းတရား မဟုတ်တာကို ပြောပါတော့၊ ဒါဘဲ မင်းတို့ တောင်းပန်ဘို့ရှိတယ်....(မှန်ပါ)။

စုတိ ပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းမဟုတ်တဲ့တရားကို ပြောပါ တော့ ဆိုတော့မှ ဦးမြ, ရေ ပြောပြီနော်....(မှန်ပါ) ပြောတော့မှ ဒါ...ဘယ်ကလာတာတုံးဆိုတော့ ဓမ္မသင်္ဂဏိက လာတယ်နော် အခုပြောခဲ့တဲ့ ပါဠိတော်ဟာ....(မှန်ပါ) ဓမ္မသင်္ဂဏိနဲ့ သံယုတ်နဲ့ တဲ့ဟောရမယ်....(မှန်ပါ)။

ဦးနေဖူး....ဓမ္မသင်္ဂဏိနဲ့ သံယုတ်နဲ့ တဲ့ဟောရမယ်....(မှန်ပါ) သဠာယတနသံယုတ်ကျတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး က မင်းကွာ....စုတိ ပဋိသန္ဓေသို့ရောက်ကြောင်းတရား မဖြစ်ချင် လို့ ရှိယင် လွယ်ပါတယ်ကွာ၊ တခါမှ မမြင်ဘူးတဲ့၊ ရှေးကလဲ မမြင်ဘူး-ဘူး၊ အခုလဲ မမြင်ဘူး-ဘူး။

ရှေးကလဲ မမြင်ဘူးဘူးနော် တခုသော ပစ္စည်း.... (မှန်ပါ့) အခုကော မြင်ဆဲကော.... (မဟုတ်ပါဘုရား) မြင်ဆဲလဲ မဟုတ်ဘူး.... (မှန်ပါ့) ရှေးကလဲ မမြင်ဘူးဘူး၊ အခုလဲ မြင်ဆဲလဲ မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ အဲဒီ ပစ္စည်းတခုကို ကျုပ် ရချင်တယ်လို့ ဘယ်သူပြောမလဲတဲ့....(ဘယ်သူမှ မပြောပါဘုရား)။

ရှေးကလဲ မမြင်ဘူးဘူး၊ အခုကော.... (မြင်ဆဲ မဟုတ်ပါဘုရား) အခုလဲ မမြင်ရသေးဘူး၊ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား) အဲဒါ ကျုပ်ကြည့်ချင်လိုက်တာလို့ ဘယ်သူပြောမတုံး (ဘယ်သူမှ မပြောပါဘုရား)။

ကြည့်ချင်လိုက်တာဆိုတော့ ဦးအောင်ဇံဝေက တွေးလိုက်၊ ကြည့်ချင်လိုက်တာဆိုတဲ့ ဥစ္စာသည် တဏှာသံ ထွက်တယ်.... (မှန်ပါ့) မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ့)။

အခုတော့ ရှေးကလဲ မမြင်ဘူးဘူး၊ အခုလဲ မြင်ဆဲ မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ကြည့်ချင်လိုက်တာဆိုတဲ့ စကားဟာ မောင်မြင့်လားမလား၊ မလာဘူးလား.... (မလာပါဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မလာဘူးနော်.... (မှန်ပါ့) ဒါဖြင့် တွေ့ချင်တဲ့တဏှာ၊ မြင်ချင်တဲ့တဏှာ၊ ကြားချင်တဲ့တဏှာ လာပါ့မလား... (မလာပါဘုရား) ဘာဖြစ်လို့တုံး- ရှေးကလဲ မမြင်ဘူး မကြားဘူးလို့ မစားဘူးလို့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) အခုလဲ မြင်ဆဲ၊ ကြားဆဲဆိုတာ မရှိလို့....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီ ပစ္စည်းမျိုးကို ရချင်လိုက်တာ...လို့ ပြောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဒီအထဲ တယောက်မှ ပါမှာမဟုတ်ဘူး- (မပါပါဘုရား)ပါသေး

ရဲ့လား... (မပါ-ပါဘုရား) ဦးမြ ရှင်းပြီ၊ မရှင်းသေးဘူးလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ရှေးကလဲ မမြင်ဘူး၊ မတွေ့ဘူး၊ မကြားဘူးတာ၊ အခု မြင်-
ကြား-တွေ့ ဆိုတာ မောင်မြင့် လက်ရှိလဲ မဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ)
အဲဒီပစ္စည်းမျိုးကို ကျုပ်ရချင်လို့က်တာလို့ ရချင်တဲ့တဏှာ လာ
ရဲ့လား- မလာဘူးလား... (မလာပါဘုရား) မလာယင်
ဥပါဒါန်ကော... (မလာပါဘုရား) ဥပါဒါန်မလာလို့ ရှိယင်
အားထုတ်တဲ့ကံကော .... (မလာပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဦးမြ တရားသား နည်းနည်း ပေၤလာ
တယ်၊ တရားသား နည်းနည်းပေၤလာတယ်... (မှန်ပါ)။

တကာ တကာမတို့... အဘိဓမ္မာ တရားကို ဟော ရတော့
ဦးအောင်ဇံဝေ မလွယ်ဘူးနော်... (မလွယ်ပါဘုရား) မလွယ်ဘူး
သေသေချာချာ ဉာဏ်နားနဲ့ ထောင်မှ ခင်ဗျားတို့ အမှားကို
အကုန်ပြင်နေတာ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဉာဏ်နားနဲ့ ကြီးကြီး
ကျယ်ကျယ်ကိုထောင်မှ သူကကိုက်မှာ ... (မှန်ပါဘုရား)။

မောင်အောင်ချို ဉာဏ်နားနဲ့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ထောင်
နော်... (မှန်ပါ) ဝမ်းသာစရာ မပါဘူး၊ ဒုက္ခသိမ်းတာဘဲဟော
မှဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဝမ်းသာစရာဒတာ့ မပါ-ပါဘူး၊ ဒုက္ခသိမ်းစရာစော့့ ...
(ဟောမှာပါဘုရား) ဒုက္ခသိမ်းကစော့့ ပါမယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ရှေးက မမြင်ဘူး- မကြားဘူးတဲ့ပစ္စည်း၊ ယခုလဲ
မြင်ကြားစားဆိုတာ အခုလဲ မရှိပါဘူး၊ အဲဒီပစ္စည်းမျိုးကို အား

လုံးတရားတပဲ့လုံးက မြင်ချင်တယ်၊ ကြားချင်တယ်၊ စားချင်တယ်၊ တွေ့ချင်တယ်လို့ လာမလား.... (မလာပါဘုရား) ဘာကြောင့်တုံး ဆိုတော့ ရှေးကလဲ မမြင်၊ မကြား၊ မတွေ့၊ အခုလဲမြင်ဆဲ၊ တွေ့ဆဲ၊ ကြားဆဲ၊ ဦးမြ ဟုတ်ပါရဲ့လား.... (မဟုတ်ပါဘုရား) သဘော ပါပလား.... (ပါ·ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ တဏှာလာသေးရဲ့လား.... (မလာပါဘုရား) တဏှာမလာယင် .... (ဥပါဒါန် မလာပါဘုရား) ဥပါဒါန် မလာယင်.... (ကံ၊ မလာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကံလာယင် ဟိုဘက် ပဋိသန္ဓေပေါ်မယ်၊ ပဋိသန္ဓေ ပေါ်ယင် မောင်မြင့် စုတိကော... (ပေါ်မှာပါဘုရား) ပဋိသန္ဓေ နေယင် သေရမှာဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းတရားဟာ အခု ပဋိသန္ဓေသမ္ပုဒ်နဲ့ ပြောလိုက်တော့မှ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်လဲ စုတိ ပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်း၊ ကံလဲရောက်ကြောင်း.... (မှန်ပါ) ပေါ်ပလား.... (ပေါ်သွားပါပြီဘုရား)။

တဏှာ၊ ဥပါဒါန်လဲ.... (စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းပါ ဘုရား) ကံကော... (စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းပါဘုရား)။

ဪ... စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းတရား အခုပဋိသန္ဓေ သမ္ပုဒ်နဲ့ သေသေချာချာ ထောက်ပြလိုက်တော့မှ ဦးမြရေ ပိုရှင်းတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်ကံတုံးဘုရား၊ အို- ဘယ်ကံရယ်လို့ မဟောပါဘူး၊ ကံ ဟူသ၍ဟာ ဒီလိုပါဘဲ.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား .... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဘယ်ကံရယ်လို့ ဘုန်းကြီးကကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံရယ်လို့ မဟောတော့ပါဘူး မောင်မြင့်ရ.... (မှန်ပါ) စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းချည့် မှတ်လိုက်ပါ....(မှန်ပါ) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ တကာတကာမတွေ့က ဆင်ခြေလဲပြီး သကာလ ကျုပ်တော့ ကံကောင်းကလေး လုပ်နေတယ်လို့ အံ့မာလေး.... ဆင်ခြေလဲမနေနဲ့ စုတိတော့ လာဦးမှာဘဲ ပဋိသန္ဓေကော .... (လာမှာပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် နေ့လည်က မောင်မြင့်တို့၊ မောင်အောင်ချိုတို့ ကံပြတ်အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ အရေးတကြီး မပြော ထိုက်ဘူးလား....(ပြောထိုက်ပါတယ်ဘုရား) ကံမပြတ်ယင် နိဗ္ဗာန် ရောက်ပါ့မလား....(မရောက်ပါဘုရား)။

ကဲ .... ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက် ကြောင်းတရား တွေ့ပြီနော်... (မှန်ပါ) တဏှာ၊ ဥပါဒါန်ဟာ ဘာတရားပါလိမ့် .... (စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းတရားပါ ဘုရား)ကံတရားကော ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ .... (စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းတရားပါဘုရား)။

ကမ္မဘဝပစ္စယာ ဇာတိကိုး ဘုန်းကြီးက ဆောင်ဟောနေ တာလား ဦးမြကြီးတို့၊ ဦးအောင်ဇံ ဝေတို့.... (မဟုတ်ပါဘုရား) ဓမ္မနိယာမလား....(ဓမ္မနိယာမပါဘုရား)။

ဓမ္မနိယာမအဘိုင်းဟောနေတာဖြစ်တော့ကို ဟာ-ဘုန်းကြီးက စကားတတ်လို့ဘဲ တကာတကာမတွေ့ကို အမျိုးမျိုးဟောနေ

တယ်လို့ ဒီလိုမဆိုနဲ့ တော့....(မှန်ပါ) ကမ္မဘဝပစ္စယာ ဇာတိဘဲ
(မှန်ပါ)ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏဆိုတော့ ဟိုဘက်က အသေလဲ
ပါလာတာဘဲ....(မှန်ပါ)မပါသေးဘူးလား .... (ပါ-ပါတယ်
ဘုရား)ပါတော့ ငြင်းဘို့လို့သေးသလား....(မလိုပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းတရား လက်သည်
တွေ့ပြီ....(မှန်ပါ) တဏှာ, ဥပါဒါန်ရယ်, ကံရယ်... (မှန်ပါ)
ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာတွေ့သလဲ....(တဏှာ, ဥပါဒါန်နဲ့ ကံတွေ့ပါတယ်ဘုရား)
တဏှာ, ဥပါဒါန်ရယ် ကံရယ်....(မှန်ပါ) မပေပါသေးဘူးလား....
(ပေပါပြီဘုရား)။

တို့တို့ပြောတော့ တဏှာ, ဥပါဒါန်ဖြစ်တဲ့ တရားနှစ်ခုရယ်-
ကံတခုရယ်ဆိုတော့ ကိလေသဝဋ်နဲ့ ကမ္မဝဋ်ဆိုရုံပါဘဲ (မှန်ပါ)
မဆိုနိုင်ဘူးလား....(ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဘယ်ကံတုံးလို့ မောင်အောင်ချိုတို့မေးယင်
ဘယ်နှယ်ဆိုပါ့မယ်... (အပါယ်ချတဲ့ ကံပါဘုရား)ဘယ်ကံဖြစ်ဖြစ်
ဒီကံကကောင်းတယ်၊ ဒီကံက မကောင်းဘူး၊မကောင်းတဲ့ကံကလဲ
စုတိပဋိသန္ဓေတော့ ပေးတာဘဲ....(မှန်ပါ)ကောင်းတဲ့ကံကကော
(စုတိပဋိသန္ဓေ ပေးတာပါဘဲဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ ဝေဘန်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဒုက္ခ
ပေးတာချည်ဘဲ....(မှန်ပါ) ဆိုနိုင်ကြပလား ... (ဆိုနိုင်ပါတယ်
ဘုရား)။

အဲ...ဆိုနိုင်ကြတော့ကိုတဲ ဒါ အာစယာဂါမိနောဓမ္မာ စုတိ ပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းတရားဆိုတာ သူဘဲ-(မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

မောင်မြင့်တို့ ရှင်းပလားက... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ကိုင်း... ဒါဖြင့် စုတိပဋိသန္ဓေသို့ရောက်ကြောင်းတရားဆိုတဲ့ဥစ္စာ အခု ရှင်းသွားတော့ စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ကြောင်းတရား မဟုတ် တာကတော့ တကာ တကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ စိတ်ကလေးကို ခင်ဗျားတို့ ရှေးကကော မြင်ဘူးရဲ့ လားလို့ မေးယင် ဘယ်နှယ် ပြောကြမလဲ... (မမြင်ဘူးပါဘုရား) အခုလဲ မြင်ဆဲလားလို့ မေးလို့ ရှိယင်... (မမြင်ပါဘုရား)။

သို့သော်... ဆရာဘုန်းကြီးက အခု ဆဲ နှစ်ခု နည်းပေးထား တယ်၊ တစိတ်ကလေးစီ ပေါ်နေတာ... (မှန်ပါ့) မပေါ်ဘူး လား....(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဦးမြ ဘယ်နှစ်ခုပေးထားသတုံး- (ဆဲ နှစ်ခုပေးထားပါတယ် ဘုရား) အဲဒါ ရှေးက မြင်ဘူးရဲ့ လားမေးယင် ဘယ်နှယ် ဖြေ ကြမလဲ... (မမြင်ဘူးပါဘုရား) ယခုလဲ မြင်ဆဲလားမေးယင် (မဟုတ်ပါဘုရား)။

အဲဒါကလေးကို ဆရာဘုန်းကြီးက ကွာ .. လာတဲ့ အခါကျ လို့ ရှိယင်ဖြင့် သူတို့သဘောကို လမ်းဆုံးလိုက်ကြည့်စမ်းပါ...၊ ဒီဆဲ နှစ်ခု၏သဘောကို လမ်းဆုံး လိုက်ကြည့်စမ်းပါလို့ ဆရာ ဘုန်းကြီးက ဟောတယ်၊လမ်းဆုံးလိုက်ကြည့်တော့ မောင်အောင်

ချီတို့၊ မောင်မြင့်တို့က ဘာသွားတွေ့သတုံး....(အပျက်တွေ့ပါတယ် ဘုရား) မရှိတာဘဲ တွေ့တယ်.... (မှန်ပါ) ဟင် ... ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ မရှိတာဘဲတွေ့တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ရှိတာတွေ့သလား- မရှိတာတွေ့သလား .... (မရှိတာတွေ့ပါ တယ်ဘုရား) ဪ... အဲဒီမရှိတာကလေးကို မင်းတို့က စား ချင်တယ်၊ သောက်ချင်တယ်၊ ဝတ်ချင်တယ်လို့ ပါသေးသလား- (မပါပါဘုရား) မရှိတာကလေး ကြည့်ရတော့ စိတ်ပျက်တယ် လို့ ကော လာသေးသလား... (မလာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် မရှိတာကလေး မြင်လိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာတဲ့ တဏှာ၊ ဥပဒါဒါနိလဲ မောင်မြင့် လာသေးသလား.... (မလာပါဘုရား) စိတ်ပျက်တဲ့ ဒေါသ၊ သောကကော ... (မလာပါဘုရား) မသိ၊ မမြင်တဲ့ အဝိဇ္ဇာကော....(မလာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူ့ကို ရှေးကလဲ မမြင်ဘူး၊ အခုလဲ မြင်ဆဲမဟုတ်ဘူး နော်....(မှန်ပါ) အခုလဲ မြင်ဆဲမဟုတ်တဲ့ တရားကို ဘုန်းကြီးက အကြည့်ခိုင်းလိုက်တော့ကို သူ့ကိုမြင်လဲမမြင်ရဘူး၊ ဖြစ်ပေင် သွားတာလဲ အမှန်သား၊ ပျက်သွားတာလဲ အမှန်သား၊ ကြည့် လိုက်တော့လဲ မရှိတာဘဲတွေ့တယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်နှယ်တုံး ကြည့်လိုက်တော့ ဘာတွေ့သတုံး....(မရှိတာဘဲ တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ တုံး...ဆိုတော့ မြင်ဆဲလဲ မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ဒီအမြင်ခံတဲ့စိတ်နဲ့ မြင်တဲ့စိတ်နဲ့ ပြိုင်နိုင်ပါ့မလား.... (မပြိုင်နိုင် ပါဘုရား)၊

ဒါကြောင့် မြင်ဆဲလဲ မဟုတ်ဘူး.. (မှန်ပါ) ရှေးက မြင်ဘူး
ရဲ့လားဆိုတော့ အို...ချုပ်သွားတာကြီး ခင်ဗျားတို့က မြင်ပါ
တယ်ဆိုတော့ အပိုပြောတာပေါ့... (မှန်ပါ) ရှေးကကော
မြင်ဘူးကြရဲ့လား....(မမြင်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတရားကို ရှုလိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များကျတော့ မြင်ဘူးလဲ
မဟုတ်၊ မြင်ဆဲလဲ မဟုတ်သောကြောင့် ခင်ဗျားတို့မှာ ငြိမ်-
မရှိတာဘဲ သိလိုက်တယ်ဆိုတော့ တဏှာ၊ ဥပါဒါန် လာသေး
ရဲ့လား... (မလာပါဘုရား)။

မလာလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဝိဇ္ဇာလာမယ်... (မှန်ပါ) မဆိုနိုင်ဘူး
လား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား) မဂ်ပညာလာတယ် ဦးမြ
ကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

ရှေးကကော မြင်ဘူးတာကို သူ့ရှုတာ ဟုတ်သေးရဲ့လား...
(မဟုတ်ပါဘုရား) မြင်ဆဲရှုတာကော... (မဟုတ်ပါဘုရား)
မြင်ဆဲလဲ နှစ်ခုမပြိုင်နိုင်ဘူး၊ ပြိုင်နိုင်ကြရဲ့လား... (မပြိုင်နိုင်ပါ
ဘုရား) မပြိုင်နိုင်တော့ သူ-မရှိတာဘဲသိလိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် မင်းတို့ ည၊ ရှုဘူးအခါမရှိတာ သိယင်တော်ပြီ...
(မှန်ပါ) မျက်သုံးစိတ်ကလေးပေါ်သွားတာ မရှိတာပင်၊ ခုမယ်
နားထဲပေါ်သွားယင်... (မရှိတာပင်သိရပါမယ်ဘုရား)။

မရှိတာသိလိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် မရှိတာသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒီ-မရှိ
တာကလေးကို လိုချင်တယ်၊ ရချင်တယ် လာသေးရဲ့လား...
(မလာပါဘုရား) မလာယင် တဏှာဥပါဒါန်ချုပ်တယ် (မှန်ပါ)
တဏှာဥပါဒါန်ချုပ်ဆင် ကံချုပ်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒီမရှိတာကလေးကိုပင်လျှင် ကျုပ် စိတ်ပျက်လိုက်တာ၊ မရှိ-
မရှိနေတဲ့ဥစ္စာကလေး စိတ်ပျက်လိုက်တာလို့ ကော လာသေးရဲ့
လား... (မလာပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဒေါသ၊ သောကဆိုတဲ့ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်ကော လာသေးရဲ့လား.... (မလာပါဘုရား)။

မရှိတာကလေးကို ကျုပ်ဖြင့် မှန်မှန်သိပြီလို့ ဆိုသဖြင့် မသိ
တာလား... သိတာလား... (သိတာပါဘုရား) သိတာဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘိ
(မှန်ပါ) အဝိဇ္ဇာချုပ်ပြီ ... (မှန်ပါ) မချုပ်သေးဘူးလား...
(ချုပ်သွားပါပြီဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မင်းတို့ကို ပေးထားတဲ့တရားဟာ စုတိပဋိသန္ဓေကို
ဖျက်ချနေတဲ့တရားပါလား ... (မှန်ပါ) စုတိပဋိသန္ဓေရောက်
ကြောင်းဖြစ်တဲ့ တဏှာ ဥပါဒါန်ကော လာသေးရဲ့လား...
(မလာပါဘုရား)ကံကော... (မလာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် စုတိပဋိသန္ဓေ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်
အလောင်းထပ်တဲ့ တရားတွေကို ကျုပ်တို့က ဖယ်ထုတ်နေတာ...
(မှန်ပါ)။

ဘာပါလိမ့် ... (ခန္ဓာကိုယ်အလောင်းထပ်တဲ့ တရားတွေ ဖယ်
ထုတ်နေပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာကိုယ်အလောင်းထပ်တဲ့ တရားကို
ဖယ်ထုတ်နေတဲ့ တရားဆိုတော့ နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း တရား
ဟုတ်-မဟုတ် ... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဦးနေဖူးကြီး တွေ့ပြီဒါဖြင့်၊ မတွေ့သေးဘူးလား... (တွေ့ပါပြီ
ဘုရား) ဦးမြကြီး ကောင်း-မကောင်း မတွေ့သေးဘူးလား...
(တွေ့ပါပြီဘုရား)။

တကာတကာမတို့ ဒါက သံယုတ်ပါဠိတော် ကြည့်ပြောနေ
တယ်၊ ဟို ပါဠိတော်နှစ်ခုက ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်... (မုန်ပါ)
အခု ဥပမာနဲ့တကွပြတာက သံယုတ်ပါဠိတော်... (မုန်ပါ)ရှင်း
ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် မောင်မြင့်တို့၊ မောင်အောင်ချိုတို့က အားထုတ်
နေဆဲပုဂ္ဂိုလ်တွေမို့ ကြားစိတ်ကလေးပေါ်တယ်၊ ရှေးကဒီစိတ်မျိုး
ဒီနေရာမှာ ပေါ်ဘူးရဲ့လား... (မပေါ်ဘူးပါဘုရား)။

အခုလဲ မင်းတို့ရှုနေတော့ပေါ်ဆဲ ဟုတ်ကဲ့လား... (မဟုတ်ပါ
ဘုရား) မရှိတာ သိလိုက်တာဘဲရှိတယ်... (မုန်ပါ)။

အဲဒီမရှိတာကလေးကို မင်းတို့က သာယာသေးသလား...
(မသာယာပါဘုရား) ပြစ်မှားသေးသလား... (မပြစ်မှားပါ
ဘုရား)။

ဟာ...ဒါဖြင့် မင်းတို့ သာယာယင်လဲ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ
ဆိုတဲ့ စုတိပဋိသန္ဓေ ဆောက်ကြောင်း တရား လာမယ်ဟေ့...
(မုန်ပါ)ဆိုနိုင်မလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

မသာယာလို့ ရှိယင် စိတ်ပျက်လို့ ရှိယင်လဲ ပြစ်မှားလို့
ရှိယင်လဲ ဒေါသ၊ သောက၊ ပရိဒေဝလာမယ်ဟေ့... (မုန်ပါ)
စုတိပဋိသန္ဓေဆောက်ကြောင်းဘဲ လာဦးမယ်... (မုန်ပါ)ဦးမြကြီး
မလာပေဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

အခု ခင်ဗျားတို့က မရှိတာသိ၊ မရှိတာသိ၊ မရှိတာသိဆိုတော့
မောင်အောင်ချိုတို့က အင်း...စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ဆောက်ကြောင်း
တရား လာသေးရဲ့လား... (မလာပါဘုရား)။

သေသေချာချာ မှတ်ပါနော်...၊ စုတိပဋ္ဌိသန္ဓေသို့ ရောက်
ကြောင်းတရား လာသေးရဲ့လား... (မလာပါဘုရား) မလာလို့
ရှိယင်ဖြင့် အလောင်းတွေ့ရုပ်သိမ်းတဲ့ တရားဆိုယင် ဦးအောင်
ဇံဝေကငြင်းချင်သေးသလား (မငြင်းချင်ပါဘုရား) နောက်လာ
မည့် အလောင်းတွေ့ကိုဘာတုံး(ရုပ်သိမ်းပါတယ်ဘုရား) အကုန်
ရုပ်သိမ်းတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် အသုဘဇာတ်၊ မသာဇာတ်ကို သိမ်းတဲ့တရား...
(မှန်ပါ) မင်းတို့လုပ်နေတဲ့တရားဟာ ဘာတရားပါလိမ့် ...
(အသုဘဇာတ်၊ မသာဇာတ်သိမ်းတဲ့ တရားပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့တခါတခါ ညည်းကြတယ် မြို့ထဲရှာထဲမှာ တကာ
တကာမတွေ့က မသာဘိတ်စာတွေ့က လာလိုက်တာ စိတ်များ
ပျက်ပါပေါ့၊ မလာဘူးသား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

မသာဘိတ်စာတွေ့က မနည်းပါဘူး ဟိုကလာ ဒီကလာနဲ့
စိတ်များပျက်ပါပေါ့ဆိုတော့ မသာဆိုယင် စိတ်ကိုပျက်နေတာ
(မှန်ပါ) စိတ်ပျက်ပေမဲ့ မသာမသိမ်းတတ်ဘူး သူ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ကိုယ့်မသာသိမ်းတတ်လို့ ရှိယင် သူများမသာလိုက်ဘို့လိုသေး
သလား... (မလိုပါဘုရား) အခုတော့ ကိုယ့်မသာမသိမ်းဘတ်
တာနဲ့ သူများမသာတွေ့ကျမှ ခင်ဗျားတို့ စိတ်ပျက်နေရတယ်...
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မောင်မြင့် ဘာမသာအယင်သိမ်းရမှာတုံး... (ကိုယ့်
မသာအယင်သိမ်းရမှာပါဘုရား) ကိုယ့်မသာ အယင်သိမ်းရမယ်
ဆိုတော့ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက အသုဘကိုး... (မှန်ပါ)။

နောက်က တကာတကာမတွေ့ ဘယ်သူ့ မသာအယင်သိမ်းရ မတုံး... (ကိုယ့်မသာအယင်သိမ်းရပါမယ်ဘုရား)။

ကိုယ့်မသာ ကိုယ့်အသုဘကြီးကို အယင် သိမ်းမှသာလျှင် မောင်အောင်ချီ ဒီပြင် အသုဘတွေ သိမ်းပြီးသားဖြစ်မှာကိုး... (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်အသုဘမရှိလို့ ရှိယင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့လိုက်နေကတည်းက သြော်... သူ့အသုဘ မလိုက်လို့ ရှိယင် ကိုယ့်ကိစ္စရှိ ဘယ်နှယ် လုပ်မတုံး၊ ဟာ...လှည့်လာတာဘဲ... (မှန်ပါ) ဦးမြဘယ်နှယ်တုံး မလှည့်ဘူးလား- လှည့်သလား... (လှည့်ပါတယ်ဘုရား)။

သြော်... ဒါကြောင့် မသာပို့ တယ်ဆိုတာ ရိပ်မိပြီ တကာ တကာမတို့၊ ရိပ်မိကြပလား... (မှန်ပါ)ဘုရား) မသာပို့ တာများ ခင်ဗျားတို့ ခုမှရိပ်မိတယ်ထင်တယ်... (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်မသာ ရှိနေတော့ တကာတကာမတွေ့က ဒါကလေး တော့ သွားလိုက်ဦးမှကောင်းတယ်၊ မလာဘူးလား... (လာပါ တယ်ဘုရား) ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံးဆိုတော့ စပ်နေကြတယ်...၊ နောင် ကိုယ့်အရေးကြုံတော့လဲ ဒါမှ ဝိုင်းဖော်ရမှာပေါ့ (မှန်ပါ) ဘုရား)။

ဟာ... ဒါဖြင့် တကာတကာမတွေ့ ခင်ဗျားတို့ဟာ လက် ဖက်ကမ်းသလိုဖြစ်နေပြီ၊ သူ့ လက်လာလို့ ကိုယ် လက်လာအောင် လုပ်နေကြတာဘဲ... (မှန်ပါ) မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ် ဘုရား)။

ဒါကိုပင်လျှင် တကာတကာမတွေ့ကို စုတိပဋိသန္ဓေသို့ရောက် ကြောင်း မောင်မြင့်ထပ်လုပ်နေမယ်ဆိုလို့ ရှိယင် ဟိုမသာကြောင့်

စိတ်ပျက်၊ ကိုယ်မသာမလာမှစပြီး စိုးရိမ်၊ ဒါနဲ့ အချိန်ကုန်
နေမှဘဲ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဟိုမသာအတွက်လဲ သွားရပါများတော့ စိတ်ပျက်တယ်၊
မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ့) သို့သော် ကိုယ် မသာအတွက်ကလဲ
စိုးရိမ်တယ်၊ ကိုယ်မသာလဲ လူမစည်၊ သူမစည်ဖြစ်မှလဲ ဦးမြဲစိုးရိမ်
သေးတာကိုးဗျ... (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဇာတ်ထုပ်ကြီးကဖြင့် ကြောက်စရာ
ဇာတ်ထုပ်ကြီးပါလား...။ မျက်စိကလည်လိုက်တာ လွန်နေပြီ...
(မှန်ပါ့) မလည်ဘူးလား... (လည်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းကြရဲ့ လား
နောက်က တကာတကာမတွေ့ (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ပြောကတည်းက ခင်ဗျားတို့ဟာက သူ့လက်လာမှ ကိုယ်
လက်လာတော့မပေါ့၊ ဟေ့... မောင်မြင့် ဒီအပြောမျိုး မရှိဘူး
လားကွာ... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

သူ့လက်လာမှ ကိုယ် လက်လာမှာတဲ့၊ သူ့ မသာပို့မှ ကိုယ်
မသာပို့မှ ဆိုတဲ့စကားနဲ့ ဘာထူးသေးသတဲ့... (မထူးပါ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိုယ်မသာသိမ်းလိုက်၊ သူများမသာအတွက် စိတ်
ပျက်စရာ... (မလိုပါဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူများမသာ မသေပါစေနဲ့ဆုတောင်းလို့ မဖြစ်ဘူး-
(မှန်ပါ့) ကိုယ်မသေရအောင် လုပ်တဲ့အလုပ်သာ အရေးကြီး
တယ်... (မှန်ပါ့)။

ဦးမြဲ တရားသားပေါ်လာပြီ ဟင်... (မှန်ပါ့) တရားသား
ပေါ်လာပြီတကာတကာမတို့၊ သူများမသာတွေ လိုက်ပို့နေရ

တာ စိတ်ပျက်နေရတာ ခင်ဗျားတို့ အပိုဘဲ....(မှန်ပါ) ကိုယ်
မသာ မသိမ်းတတ်သ၍ ပို့ နေရမှာဘဲ... (မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်တုံး.... (ကိုယ် မသာ မသိမ်းတတ်သ၍ ပို့ နေရမှာ
ပါတဲဘုရား)။

အံမာလေး.... ဘုန်းကြီး အတော် ပြောတယ်လို့ ကိုပေ
ကလဲ အောက်မေ့ချင် အောက်မေ့ နေဦးမှာ၊ ခင်ဗျားတို့ လွဲ
နေလို့ ဖေပြောနေရတာ... (မှန်ပါ)။

ဟေ... ဒို့ အရပ်က လူတွေ ဒီလိုနေလို့ မဖြစ်ဘူးဟေ...၊
ဒို့ အရပ်ကိစ္စရှိတော့ ခက်လိမ့်မယ်ဆိုတာ မသာပြောနေတာ
သူ့ ဟာက... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘာပြောနေကြတာတုံး.... (မသာပြောနေကြတာပါတဲဘုရား)
ဒို့ အရပ်ကိစ္စရှိတော့ မခက်ဘူးလားကွာ၊ အစရှိသည်နဲ့ ဦးမြ
ရေ - ဒါဘဲဗျ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရွာထဲ အသင်း အပင်းကလေးတွေ ဖွဲ့ကြတာလဲ
ဘာကြောင့်ပါလိမ့်.... (မသာကြောင့်ပါတဲဘုရား) အံမာလေး...
ကြောက်စရာကြီးပါလား... ။

ဒါဖြင့် ဒီရွာထဲ မသာမရှိချင်ဘူးလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်တော့ဖြင့်
ခင်ဗျားတို့ ကိုယ် မသာရှိနေယင် အသင်းအပင်းဖွဲ့နေရဦးမှာဘဲ
ဟင်... (မှန်ပါ)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဒီလို လုပ်ကြပါစို့ ဆိုတော့ သူများမသာကို
စိတ်ပျက်ချင်လို့ ရှိယင်ဖြင့် စိတ်ပျက်တာ ဇာတ်သိမ်းချင်ယင်
ကိုယ် မသာသိမ်း.... (မှန်ပါ)။

ဘာတဲ့တုံး....(ကိုယ့်မသာ အယင်သိမ်းရမှာပါဘုရား) သူများ
မသာ စိတ်ပျက်ယင် မောင်မြင့် ဘာလုပ်မတုံးကွ... (ကိုယ့်မသာ
သိမ်းရမှာပါဘုရား) ကိုယ့်အသုဘကြီး သိမ်းလိုက်.... (မှန်ပါ)
ဦးမြ ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သိမ်းနည်းဟာ....တဲ့ မင်းတို့သန္တာန်မှာ ဒီစိတ်ကလေး
တွေ ဘယ်စိတ်ပေါ်ပေါ် ဆဲ နှစ်ချက်ရုံပါတယ်၊ အဲဒီ ဆဲ နှစ်
ချက်ဟာ ရှေးကလဲ မမြင်ဘူးဘူး၊ မြင်ဘူးကြရဲ့လား... (မမြင်
ဘူးပါဘုရား)။

အခုကော မြင်ဆဲ ဟုတ်ပါရဲ့လား....(မဟုတ်ပါဘုရား)အဲဒါ
ကလေးသာ ရှုနေလို့ ရှိယင် သာယာတဲ့တဏှာမလာဘူးကွ....တဲ့-
(မှန်ပါ) ပြစ်မှားတဲ့ဒေါသ... (မလာပါဘုရား) မိုက်မဲတဲ့အဝီဇွာ
(မလာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒို့ လုပ်နေတဲ့အလုပ်ဟာ မသာသိမ်းတဲ့အလုပ်ပါလား
(မှန်ပါ) ဘယ်သူ့ မသာ သိမ်းတာတုံး.... (ကိုယ့်မသာ သိမ်းတဲ့
အလုပ်ပါဘုရား)။

ကိုယ့်မသာသိမ်းတဲ့တနွကျလို့ ရှိယင် သူများ မသာကော
အဘိတ်ခံရသေးရဲ့လား....(မခံရပါဘုရား) အသင်းအဖွဲ့ကိုကော
(မလိုပါဘုရား) မလိုတော့ဘူးဆိုတာ ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်
ပါပြီဘုရား)။

ဒါ... ဘယ်မှာ ဟောသလဲလို့ ဦးမြကြီး မေးတော့မှ သံယုတ်
ပါဠိတော်မှာ ဟောတယ်နော်....(မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ ကြားတော့ ကြားဘူးတယ်တဲ့၊ ဒါ... မာလုကျ
ပုတ္တ ဟောနေတာ.... (မှန်ပါ) ရိပ်မိကြပလား... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

မာလုကျပုတ္တဆိုတာက အသက် (၇၀)လောက်ရှိမှ ဘုရားဆီ တရားတောင်းတာ သင်္ကန်းဝတ်ပြီးတော့... (မုန်ပ!) မာလုကျ ပုတ္တက အရှင်ဘုရား.... တပည့်တော်ကို တိုတို တရားကလေး သနားစမ်းပါ။ အသက်က ကြီးပြီဘုရား- တိုတိုတရားမှကိုက်မယ်၊ အသက်နဲ့တရားနဲ့ ဟာ တရားရှည်ကြီး ဆိုလို့ ရှိယင်လဲ တပည့် တော်တို့ ဘာမှ ကျင့်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး-အသက် စောမှာဘဲတဲ့။

မင်းက အသက်လဲကြီးသေးတယ် တရားတိုလဲ တောင်းသေး တယ်ဆိုတော့ လူငယ်တွေအတွက် ဘယ်လို စကား ပြောရ မှာတုံးကွ... ဘုရားကတောင် လှောင်သေးတယ်....(မုန်ပ!)။

အသက်လဲကြီးသေးတယ်၊ တရားတိုလဲ တောင်းတယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့်...တဲ့ လူငယ်တွေကျတော့ ငါ-ဘယ် နှယ်လုပ် ပြော မှာတုံး၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြောရမှာတုံး....တဲ့။

အို...အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော် အိုလဲအိုလို့ တပည့်တော် ရှိတဲ့ တပည့်တော်ခန္ဓာနဲ့ တပည့်တော် ချိန်တောင်းတာဘဲ....၊ သို့သော်...တပည့်တော် ရအောင်အားထုတ်မယ်ဆိုတော့ကွာတဲ့ ရှေးကလဲ မမြင်ဘူးဘူး၊ အခုလဲ မြင်ဆဲမဟုတ်တာကို မင်းသည် ကားလို့ ဆိုယင် သာယာပြစ်မှားလာရဲ့ လားလို့ မေးတာဘဲ.... (မုန်ပ!) ဦးမြ ပြေစမ်း၊ သာယာပြစ်မှား ဘယ် နှယ်တုံး... (မရှိပါ)ဘုရား)။

သာယာတာက လောဘနော်.... (မုန်ပ!) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အလည်က စ,တယ်၊ ပြစ်မှားတာက ဒေါသ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အဆုံးက စ,တယ်၊ မသိတာက အဝိဇ္ဇာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစက

စ,တယ်....(မှန်ပါ) ဒီတော့ သာယာ, ပြစ်မှား, မသိတာ လာ
သေးရဲ့လား....(မလာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်... မင်းတို့ အခုပေါ်နေတဲ့ စိတ်ကလေးကို မင်းတို့
ရှုလိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ရှေးကလဲ ဒီစိတ်ဟာ မပေါ်ဘူးဘူး၊ စိတ်
ဆိုတာ ဒီတခါပေါ်ပြီး နောက် ဘယ်တော့မှ ဒီစိတ်မလာတော့
ဘူး၊ လာသေးရဲ့လား.... (မလာပါဘုရား) ဒါဖြင့် ရှေးကလဲ
ဘယ် နှယ်တုံး....(မလာပါဘုရား)။

“မနံ ဒိသ္မာ” ဆိုတဲ့အတိုင်းဘဲ ဒါ- ပါဠိတော်မှာလဲ ရှိပါ
တယ်၊ ဒီ- မာလုကျပုတ္တသုတ်မှာ “ သတိမုဋ္ဌံ ပေယံ နိမိတ္တံ
မနုသိကရောတော ” လို့ ဆိုထားတာပါ... တဲ့၊ ဒါကြောင့်
“ ဝိဝဋ္ဌစေတော ဝေဒေတိ ” တဲ့၊ မင်းတို့ မဂ်နဲ့သာ ခံစားပါ
ကွာ... တဲ့၊ ဖြစ်ပျက်နဲ့မဂ်သာ ခံစားပါ....တဲ့၊ တဏှာနဲ့ မခံစား
ပါနဲ့... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ကို ဘာနဲ့ခံစားရမလဲ....(မဂ်နဲ့ခံစားရပါမယ်ဘုရား)
မဂ်နဲ့ ခံစားလဲ ဝေဒနာပါတာကိုးဗျ... (မှန်ပါ) ဝေဒနာ စိတ်
စာရ ယုတ်ကိုးဆယ်မှာ ယှဉ်တယ်ဆိုတော့ မဂ်မှာဝေဒနာပါတယ်။

အဲဒီတော့ ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့မဂ်နဲ့ သာ ခံစားပြီး နေကြလို့
ရှိယင်ကွာ... တဲ့ အလောင်းထပ်တဲ့ဇာတ်ကို အကုန် သိမ်းပါ
တယ်... တဲ့၊ ဒါ-မာလုကျပုတ္တ ဟောနေတာ။

မဂ်ဖြစ်လို့ ရှိယင် ဟိုဘဝများစွာက မိုက်ခဲ့တာတွေ အကျိုး
မပေးရတာတွေကော ..(မကျန်ပါဘုရား) ယခု ငယ်စဉ်ကာလ

မသိမလိမ္မာလို့ မိုက်ထားတာတွေ့ကော.... (မကျန်ပါဘုရား)
ဒီမင်္ဂလာသေးယင် မိုက်လတ္တံ့ တွေ့ကော- (မကျန်ပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် မဂ်သည်ကား... လို့ ဆိုလို့ ရှိယင် မင်းတို့
သေသေချာချာ အားကိုးထိုက်တဲ့ တရားဘဲဆိုတာ ယနေ့ည
ဆုံးဖြတ်ချက်ချ.... (မှန်ပါ) ချထိုက်ပလား.... (ချထိုက်ပါပြီ
ဘုရား)။

ကဲ....ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့။။

သာဓု...သာဓု...သာဓု...

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
မိုးကုတ်မြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌ ဟောကြားတော်မူအပ်သော

ပဉ္စာနန္ဒရိယကံထက် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံက
အပြစ်ပိုကြီး၍ ကြောက်စရာကောင်းပုံ (၁)

ည အလုပ်ပေး တရားတော်

(၂၇ - ၅ - ၆၈)

ဒီ တကာတကာမတွေ့မှာ ဘယ်ဟာ အပြစ်ကြီးသတဲ့၊ ဒီ
ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ အပြစ်အကြီးဆုံးအလုပ် ဘယ်ဟာပါလိမ့်မလဲလို့
မေးလို့ ရှိယင် ပြောကြားမှာဘဲ၊ အမိသတ်တဲ့ကံ၊ အဘသတ်တဲ့ကံ၊
ရဟန္တာသတ်တဲ့ကံ၊ ဘုရားကို သွေးစိမ်းတည်အောင် လုပ်တဲ့ကံ၊
သံသံသင်းခွဲတဲ့ကံ၊ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံပေါ့၊ ဒါကိုတော့ လူတိုင်း
သိပြီးသကာလ နေကြတယ်၊ ငြော်... ဒီကံဟာဖြင့် ပြုမိပြုဆံ့ဖြင့်
ဘယ်နည်းနဲ့မှ မလွတ်တော့ဘူး ငရဲကျမှာဘဲ၊ ဒါလောက်တော့
ဦးအောင် ဇဝေတို့လဲ သိသားတယ်နော်... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူး
ကုတ်- ဘုရားက၊ သူ့ထက်ကြီးတာရှိသေးတယ်။

တကာတကာမတို့ ဘာတဲ့တုံး... (သူ့ထက်ကြီးတာ ရှိပါသေး
တယ်ဘုရား) သူ့ထက်ကြီးတာ ရှိသေးတယ်ဆိုတာ သေသေ
ချာချာမှတ်ရမယ်နော် - (မှန်ပါ ဘုရား)။

သူ့ထက်ကြီးတာ ရှိသေးတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာက ဘာတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ခန္ဓာငါးပါးရှိတယ်... (မှန်ပါ) ခန္ဓာ ငါးပါးကို ငါထင်နေတဲ့အလုပ်၊ ဘယ်တော့မှလဲ ဆရာကောင်း သမားကောင်းနဲ့ မတွေ့လို့ ရှိယင် မပြုတ်တော့ဘဲ ငါထင်နေတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အဲဒီ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလောက်ကြီးတာ ငါဘုရားသဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကြီးနဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ မမြင်ဘူးကွဲ့တဲ့ ... (မှန်ပါ) ဆိုတော့ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံထက် ကြီးတာကဲ့ သေသေ ချာချာဟောတယ်နော်... (မှန်ပါ ဘုရား) ။

ပါဠိတော်ကို မှတ်လို့ ရှိယင် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်မှာ ကိုယ် တော်တိုင်ဟောတယ်၊ မြတ်စွာဘုရားဟာ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် ကြီးနဲ့ ဝေဘန်လိုက်ပါတယ်၊ ကံတွေထဲမှာ ဘယ်ကံဟာ အပြစ် အကြီးဆုံးပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံကိုလဲ တွေ့တယ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလဲတွေ့တယ်၊ အဲဒီတော့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက အပြစ်အကြီးဆုံး ဖြစ်ပြီးသကာလ နေတာကို သဗ္ဗညုတဉာဏ်ချိန်ခွင်နဲ့ချိန်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ သူ့ ကိုဘဲလာတွေ့တယ်ဆိုတော့ တကာတကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ရုပ်ဘုရားငါထင်၊ စားသောက် ကောင်းတဲ့ ဝေဒနာငါထင်၊ မြင်တဲ့ စိတ်ကလေးကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာ စာလေးကို ငါမြင်တယ်လို့ ထင်၊ ငါလူတယ်လို့ ထင်၊ စေတနာ အလုပ်ကို ငါလူတယ်လို့ ထင်နေတယ်၊ အဲဒီသက္ကာယဒိဋ္ဌိ သူဟာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအပါအဝင်ဘဲ၊ အဲဒါဟာ အပြစ်အကြီးဆုံးဘဲဟေ့တဲ့ ဆိုတော့ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံနဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဘယ်ဟာက ပိုကြီးသတုံး- (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကကြီးပါတယ်ဘုရား၊ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံထက် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ပိုကြီးတယ်... (မှန်ပါ) မှတ်မိကြပလား... (မှတ်မိပါပြီဘုရား) ။

အဲဒီတော့ တကာတကာမတို့....

နာဟံဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဓမ္မဗ္ဗိ သမနုပဿာမိ၊
ယံ ဝေမဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ယထယံဒံ ဘိက္ခဝေမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပရမာနိ ဘိက္ခဝေ မဟာသာဝဇ္ဇာနိ။

ဘုရားက ဟောလိုက်တယ်၊ ဒါကို နားမလည်ပါဘူး တကာ
တကာမတွေ ဘုန်းကြီး ရှင်းပြောပါမယ်၊ ငါဟာတဲ့ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်တော်ကြီးနဲ့ ကွာ....တဲ့၊ အလုံးစုံဝေဘန်ပြီး သကာလ ကြည့်
ပါတယ်၊ ကံတွေထဲမှာ ဒီ့ပြင် အကုသိုလ်ကံတွေ နှားသတ်၊
ဖါးသတ်ဆိုတဲ့ ကံတွေဟာ မကြီးပါဘူး၊ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံဆိုတဲ့
အမိသတ်တဲ့ကံ၊ အဘသတ်တဲ့ကံ၊ ရဟန္တာသတ်တဲ့ကံ၊ ဘုရား
သွေးစိမ်းတည်အောင် လုပ်တဲ့ကံ၊ သံဃာသင်းခွဲတဲ့ကံ၊ ဒီငါးပါးကို
အကြီးဆုံးထားကြတယ် မဟုတ်ဘူးကွာတဲ့၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကကြီးတာ
ကွ...တဲ့။

ဦးမြ ဘယ်သူက ကြီးသတဲ့တုံး... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကကြီးပါတယ်
ဘုရား) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ကြီးတာလို့ သေသေချာချာမှတ်ပါ (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ကိုင်း ... တကာတကာမတို့ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံနဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ဘယ်သူက ကြီးသတဲ့တုံး... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ကြီးပါတယ်ဘုရား)
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကကြီးတယ်လို့ မှတ်ထားလိုက်စမ်းပါ ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကကြီးရပါလိမ့်မလဲလို့ တကာတကာမ
တွေက မေးတဲ့အခါကျတော့ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံက နက်ဖြန်ကမ္ဘာ
ပျက်မယ်၊ ယနေ့ ကံငါးပါး တပါးပါး ကျူးလွန်ထားတယ်

ဆိုယင် တရက်သာ အဝိစိကျပြီး လွတ်ထွက်ပြေးတယ်၊ ကမ္ဘာပျက်သွားလို့ - (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

သူက ဒီငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာထင်နေတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးကို ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာလို့ ထင်နေတဲ့ အသွားက နက်ဖြန်ကမ္ဘာပျက် ဒီအထင်ကြီးက မပြုတ်ဘဲနေလို့ ရှိယင် ဒီစကြာဝဠာငရဲ ရှိတော့တာ မဟုတ်လို့ တခြားသော စကြာဝဠာသွားခံရတယ် ... (မှန်ပါ) ဘုရား)။ *

ဒါဖြင့် ဘယ်သူက မြဲသတုံး... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမြဲပါတယ်ဘုရား) ပဉ္စနန္ဒရိယကံကမြဲပါတယ်၊ သို့သော် နက်ဖြန် ကမ္ဘာပျက်မယ် ဆိုတော့ လွတ်သွားတယ် - (မှန်ပါ) တရက်ခံပြီးလွတ်တယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ဘုရားက “နာဟံဘိက္ခဝေ ဧကဓမ္မဗ္ဗိ သမနုပဿာမိ” ဘိက္ခဝေ = ရဟန်းတို့၊ အဟံ = ငါဘုရားသည်၊ အညံ = တပါးသော၊ ဧကဓမ္မဗ္ဗိ = တခုသောတရားမျှကိုလည်း၊ နသမနုပဿာမိ = ငါမမြင်ဘူးတဲ့၊ ဣဒ = ဤအပြစ်ကြီးတယ်ဟူသည်၊ ယထာ = အဘယ်သည်တို့နည်းဟုမကား၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ = မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘဲ... (မှန်ပါ) ဘုရား)။

ဘိက္ခဝေ = ရဟန်းတို့၊ ဝဇ္ဇာနိ = အပြစ်တို့သည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပရမာနိ = ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာထင်တဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကခေါင်က ဖုံးပြီး

---

* အဟောတုကဒိဋ္ဌိ၊ အင်္ဂါရိယဒိဋ္ဌိ၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ ဆိုသည့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသုံးပါးမှာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိလျှင်အကြောင်း ရင်းခံလျက်ရှိသည်။ သို့ဖြစ်၍ အကြောင်းရင်းသက္ကာယကို တင်စား၍ ဆိုသည်။

အကြီးဆုံးသော အပြစ်ကြီးပါပေတည်း တဲ့၊ ဘုရားသေသေ
ချာချာဟောတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ကိုယ်တော်တိုင်ဟောတဲ့
ပါဠိတော်လို့ သေသေချာချာ မှတ်ကြ... (မှန်ပါ့) ရှင်းကြ
ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပဉ္စာနန္ဒရိယကံနဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဘယ်ဟာကိုကြောက်စရာ
ကောင်းသတုံး ... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ပိုကြောက်စရာကောင်းပါတယ်
ဘုရား)။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပိုကြောက်စရာကောင်းတယ်လို့ ဆိုတော့ ဒီအထဲမှာ
တရားထူး တရားမြတ်တွေ မနာရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိကြလို့
ရှိယင် ခြောက်... ငါတို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါကလားလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ-
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်မှာ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ရုပ်တရားကြီးကိုလဲ ငါ့လက်၊
ငါ့ခြေ ဒါ တကယ်ထင်နေလို့ ရှိယင် အပြောတင် ထင်တာ
မဟုတ်ဘူး၊ စိတ်ထဲက စွဲစွဲမြဲမြဲ ထင်နေလို့ ရှိယင် ဒါ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ဘဲ.... (မှန်ပါ့) ဦးအောင်ဇံ ဝေ ကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်ပါပြီ
ဘုရား) ဦးမြတော့.... (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

မျက်လုံးကိုဘဲ ငါထင်နေကြမယ်၊ မြင်စိတ်ကလေးကိုဘဲ ငါ-
ထင်နေကြမယ်- ဒါ ဘာဆိုကြမလဲ.... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါဘုရား) မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိဆိုတော့ ခြောက်... ဒို့ သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိတွေပါလား၊ နာမည်က ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ပေမဲ့ အယူက မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိ မစင်သေးပါကလားလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ ... (မှန်ပါ့
ဘုရား)။

နာမည်က.... (ဗုဒ္ဓဘာသာပါဘုရား) ယူထားတဲ့ အယူက....
(မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမစင်သေးပါဘုရား) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမစင်သေးတော့ အခုလို
ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်းကမ္မဒါကို ခဲ့ကာ၊ ရှင်းကာ၊ လင်းကာ
မပေးတော့ဘူးဆိုလို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့ ဘဲသေပွဲ
ဝင်ရမယ်... (မှန်ပါ)။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့ သေပွဲဝင်လို့ ရှိယင်ဖြင့် သူများ ကမ္ဘာပျက်လဲ
တခြားသောကမ္ဘာသွားပြီးခံနေရုံဘဲ၊ ဒီကမ္ဘာမှ မြေရော၊ လေရော
ရေရော အောက်မှာ မရှိတော့ဘူးထား၊ ငရဲအိုး၊ ငရဲထိန်းတွေလဲ
မရှိတော့ဘူးထား ဟိုဘက်ကမ္ဘာသွားပြီး ခံရုံဘဲဆိုတော့ ဒီပြင်
ကံထက်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ ယနေ့ည ရှင်းရှင်း
လင်းလင်းပြောပါမယ်... (မှန်ပါ)။

ပဉ္စာနန္ဒရိယကံဟာ အင်မတန်ကြီးတယ်လို့ အောက်မေ့ကြ
တယ်၊ မြေမျိုတယ်လို့ တောင် ပြောနေကြတယ်၊ မြေမျိုတာ
ဘာမှအရေးမကြီးဘူး၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ အဝီစိလဲ ကျသေးတယ်
ကြားထဲ လွတ်ရက်မပါလို့ သူက သာဆိုးတယ်၊ ရှင်းပလား...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ပဉ္စာနန္ဒရိယကံ ကြားထဲမှာ လွတ်ရက်ရှိတယ် .... (မှန်ပါ)
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ ... (လွတ်ရက်မရှိပါဘုရား)။ *

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ရောင်းကာ၊ ဝယ်ကာနဲ့ ဟိုဦးမြကြီး
တို့က ဘာလုပ်-ညာလုပ်နဲ့နေပြီး ဒါတော့ အရေးတကြီး ငရဲ

---

* ကမ္ဘာပျက်မည်ဆိုလျှင် လွတ်ရက်၊ လျှော့ရက်မျိုးကို ဆိုလို
သည်။

မျိုးစေ့ကိုတော့ အရေးတကြီးဖြုတ်တာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဆရာ
ဘုန်းကြီးက ပြောနေတယ်။ မပြောထိုက်ဘူးလား.... (ပြောထိုက်
ပါတယ်ဘုရား) ပြောထိုက်တယ်ဆိုတာ ဦးအောင်ဇ'ဝေ ကျေ
နပ်ပလား.... (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတွေ့က စီးပွားရေးဆိုတာ ခွေးတောင်
ရှာစားနေတာဘဲ။ ခွေးလဲခွေးစီးပွားရေးရှိတာဘဲ။ မနက်ရှာတဲ့
ကိစ္စဟာ မရှိဘူးလား.... (ရှိပါတယ်ဘုရား) ရှိတာပါဘဲ....တဲ့။
ဒါက မအားလို့ ဘုရား...။ အဝီစိကျမှာကြီးတော့ အခုအရှင်
ဘုရားပြောလို့ သိပါပြီ။ ကျချင်ကျပစေတော့ ရှာစားရတဲ့ အလုပ်
ကလဲ မလွယ်ဘူးဘုရားဆိုလို့ ရှိယင်လဲ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီး ကျွေးပြီး
သကာလမှ အပါယ်သွားမလို့ လုပ်နေတာဟေ့.... (မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ.... (ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီး ကျွေးပြီးတော့
အပါယ်သွားမလို့ လုပ်နေကြတာပါဘုရား) အပါယ်သွားမလို့
လုပ်နေတာ။

ကျွေးပြီး နွားကျွေးတယ်ဆိုတာ ခိုင်းဘို့ကျွေးတာ၊ ကိုယ်
စီးပွားရေးလဲပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ဟာက ကျွေးပြီးတော့ ကိုယ့်
စီးပွားရေးမပါဘူး.... (မှန်ပါ)။

နွားကျွေးကြတယ် ဆိုတာက ကိုယ်စီးပွားရေး ပါ-မပါ...
(ပါ-ပါတယ်ဘုရား) သူ့ကို နှစ်ကျပ်ရယင် တကျပ်ဘိုး ကျွေး
မယ်ကွာ၊ တကျပ်ဘိုး ဒို့ စားမယ်ကွာ ..။ ဒီလိုစားလို့ ရတယ်။
မင်းတို့စီးပွားရေးက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသာ မဖြုတ်တော့ဘူးဆိုလို့ ရှိယင်
ဒီခန္ဓာကြီးတည်းဟူသော နွားကို ကျွေးလဲကျွေး၊ ကျွေးပြီးတော့မှ

ဒီခန္ဓာတည်းဟူသော နွားနဲ့ အပါယ်သွားဆိုတော့ အမြတ်ပါ
သေးရဲ့လား... (မပါပါဘုရား) ဦးမြ-အရေးကြီးပုံ ပေါ်ပလား
(ပေါ်ပါပြီဘုရား) ဘာဘူတို့ ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)
သေသေချာချာမှတ်ကြပါ။

ကိုင်း...တကာတကာမတို့ ဘုရားက “နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ
ကေမ္မဗ္ဗိသမနုပဿာမိ ”၊ တပါးသောတရားကို ငါ မမြင်
ဘူး... ကွ...တဲ့၊ အပြစ်အကြီးဆုံးတွေ ငါ-ရှောက်ရှာလိုက်တာ၊
ပဉ္စာနန္ဒရိယကံဟာ အပြစ်ကြီးတယ်လို့ ထင်ငြားသော်လဲ မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိလောက် မကြီးဘူး... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

ဦးမြ ဘယ်သူအကြီးဆုံးလဲ... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက အကြီးဆုံးပါ
ဘုရား) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆိုတာ ငါ့သား၊ ငါ့မယား၊ ငါ့ပစ္စည်း၊ ငါ့ဥစ္စာ
လို့ တကယ်ထင်တာဆိုတာပါ... (မှန်ပါ) ပြောနေတာထင်တာ
မဟုတ်ပါဘူး၊ ပြောနေတာ ထင်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ တကယ်
ထင်တာကို ဆိုနေတာပေါ့နော်... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီ-တကာတကာမတွေမှာ အရေးမကြီးရမှာကြီး၊
ကြီးရမှာမကြီးဖြစ်နေတော့ အရွယ်ကြီးသလောက် အဘိုးတန်
ကြပလားမေးယင် ဦးအောင်ဇံဝေ အဖြေထွက်စမ်း... (အဘိုး
မတန်သေးပါဘုရား) ဦးမြကြီးကော... ထွက်နိုင် ရဲ့ လား...
(ထွက်နိုင်ပါတယ်ဘုရား) အရွယ် ကြီးသလောက် အဘိုးမတန်
သေးဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် သေသေချာချာ သေချာပါတယ်...
(မှန်ပါ) မောင်သိန်းတို့ သေချာပလား... (သေချာပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အခု ဆရာသမားက ပြောတာလား-ဘုရားက အကြီးဆုံး အပြစ်လို့ ပြောတာလား... (ဘုရားက အပြစ်အကြီးဆုံးလို့ ပြောတာပါဘုရား)။

သဗ္ဗညုတဉာဏ်နဲ့ အကုန် ရှောက်ရှာတယ်...။ ရှာတော့ ငါ့သား၊ ငါ့သမီး၊ ငါ့မြေး၊ ငါ့မြစ်၊ ငါ့ကိုယ်လို့ အဲဒီ အထင်ကြီးဟာ အပြောတင် မဟုတ်ဘဲနဲ့ တကယ်ထင်ပြီးသကာလနေတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ...။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကြောင့် ဖြစ်လာရတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရဲ့ ရေသောက်မြစ်လို့ ဦးမြကြီးကလဲ မှတ်လိုက်ပါဦး... (မှန်ပါ) ဦးနေဖူး သေသေချာချာမှတ်... (မှန်ပါ)။

“ ဒါ သိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိယော ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပမုခေနေဝ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ” ။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိက အရင်းပြုပြီး ကြီးလာတာက...တဲ့၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိက ကြီးထွားလာလို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်တာကုဆိုတော့ သူ့ဘဲ အရင်းမကျဘူးလား - (ကျပါတယ်ဘုရား) ပေါ်ကြပသား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဪ...ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးကလဲ အခု အသံသွင်းနေတယ် ရန်ကုန်ပို့ ဘို့ကို၊ ဒါ - အခု ခင်ဗျားတို့က လာနာနေကြတယ်၊ နာတော့လဲ အခု ထိုက်တန်သလောက် ပြောဆိုနေရတယ်၊ တရားဟောတာမဟုတ်ဘူး၊ အသံသွင်းနေတာ၊ ဒါ... ချောင်းမြောင်း ပြီး လာနာနေလို့ လူများနေတာ... (မှန်ပါ)။

ကဲ...ဒါဖြင့် သနားကရုဏာရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေတော့ အသံသွင်းရင်းဘဲ အဓိပ္ပာယ်တွေ အမျိုးမျိုးပြောရတော့ ဪ...။

ငါတို့လုပ်နေတဲ့ဥစ္စာဟာ ဝက်အသားတိုးအောင်လို့ လုပ်နေတာနဲ့ တူလိုက်တာ....(မှန်ပါ)။

ဦးမြ ဘာတဲ့တုံး.... (ဝက်အသားတိုးအောင် လုပ်နေတာနဲ့ တူပါတယ်ဘုရား) ဝက်အသားတိုးအောင်လုပ်တယ်၊ ဝက်အသားတိုးအောင်လို့ ဝက်ဟာ အစာစားနေတယ်၊ အသားတိုးလာတဲ့ အခါမှာ သူ အယင်သေရရှာတယ်—(မှန်ပါ) ဝ,တုန်းသတ်မှ အချိန်စီးတာကိုးဗျ....(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ရှာကျွေးနေတာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မဖြုတ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ငရဲလှံချက်မိဘို့ ဝက်အသားတိုးအောင် လုပ်နေတာနဲ့ တူနေတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

လုပ်မစားချင်အောင်ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အနိမ့်အမြင့် ချိန်တာပါ.... (မှန်ပါ) မောင်မြင့် အနိမ့်အမြင့်ချိန်တာပါ၊ ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဦးမြ လုပ်မစားချင်အောင် ပြောတာလား၊ အနိမ့်အမြင့် ချိန်တာလား.... (အနိမ့်အမြင့် ချိန်တာပါဘုရား) အနိမ့်အမြင့် ချိန်တာ၊ လုပ်မစားနဲ့လို့ ဒီဆရာဘုန်းကြီးက မဟောပါဘူး၊ သို့သော်လဲ ရှေ့နောက်ခွဲပေးဆိုတဲ့ ဟို-အမရပူရတုန်းက ဟောသလိုပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ)။

ရှေ့နောက်ကလေးခွဲပေး၊ သူ့ကို အယင်ဖြုတ်လိုက်ကွာ၊ ဖြုတ်ပြီးကော့မှ မင်းတို့ သားရေး၊ သမီးရေး၊ စီးပွားရေးလုပ်တာ ပေါ့ကွာဆိုတော့ ခုနစ်က လှံချက်မိမှာကို သိမ်းပြီးတော့မှ

ကိုယ်က လွတ်လပ်ရေးရတဲ့အခါကျတော့မှ ကျွေးချင်သလိုကျွေး-
မွေးချင်သလိုမွေးဆိုတော့ အပြစ်မရှိတော့ဘူး....(မှန်ပါ!) ရှိသေး
ရဲ့လား....(မရှိပါဘုရား)။

ဝိသာခါတို့များ ကျွေးလိုက်တာ သူ့ခင်ပွန်းသည်၊ဘာနည်း
မလဲ၊ သို့သော်....မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ဖြုတ်ပြီးသားဖြစ်နေတော့ ဦးမြ
အပါယ်ကျသေးရဲ့လား....(မကျပါဘုရား)။

သိကြားမင်းကြီးကြည့်ပါလား-သောင်းပေါင်းများစွာ နတ်
သမီးတွေနဲ့ နေကြ၊ ထိုင်ကြ၊ ပျော်ကြ၊ ရှင်ကြတာပါ။ အပါယ်
ကျသေးသလား....(မကျပါဘုရား)။

အဲဒါ ဘာကြောင့်တုံး....ဆိုတော့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပြုတ်သွားလို့
ရှေ့နောက် မှန်သွားလို့....(မှန်ပါ!) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ဘာမှန်သွားတာတုံး.... (ရှေ့နောက် မှန်သွားတာပါဘုရား)
ရှေ့နောက် မှန်သွားတယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ အခုဟောတာ
ဘုန်းကြီးက ဟောတာလား- ဘုရားက ရှေ့နောက်ခွဲ ဟောတာ
လား....(ဘုရားက ရှေ့နောက်ခွဲဟောတာပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ကို ခင်ဗျားတို့ ပေတေတေ လုပ်နေလို့ ရှိယင်ဖြင့်
ဪ .. ကိုယ့်အကျိုးယုတ်ဘို့ ပေဘာမူတပါး ဘာမှအဖြေထွက်
စရာမရှိဘူး... (မှန်ပါ!)။

မောင်အောင်ချီတို့ ပေတေတေလုပ်နေယင်လေ... (မှန်ပါ!)
နောက်မှလုပ်မဟေ့၊ နောက်မှလုပ်မဟ၊ အရေးတော့ကြီးတယ်
အရေးကြီးတာ နောက်မှလုပ်မယ်ဆိုတော့ ဝှက်လှိုက်တာကွာ....

အရေးကြီးတာ နောက်မှလုပ်မယ်ဆိုတော့ ဦးမြ ကံကောင်းရဲ့လား... (မကောင်းပါဘုရား)။

ခင်ဗျား ဘယ်ဘက်က ဆောက်နေသတုံး...။ အရေးကြီးတာ နောက်မှလုပ်မည့်ဘက်က ဆောက်နေတာပေါ့လေ ဦးမြကြီးကလဲ (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတော့ သေသေချာချာပြင်လိုက်လို့ ဟိုအမရပူရက ကတည်းက သေသေချာချာပေးပြီးပြီနော်... (မှန်ပါ)။

ဦးအောင်ဇံဝေ ကိစ္စမရှိတော့ဘူး ခင်ဗျားအတွက်က စိုးရိမ်စရာမရှိဘူး၊ ဖြစ်ပျက်တော့ သေသေချာချာတွေ့ပြီးပြီ၊ ဒီအထဲမှာ ငါမပါဘူးဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးပြီးမဟုတ်လား... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါတွေဟာ အနိစ္စဘဲ၊ ရုပ်နာမ်တွေဘဲ ငါ-ငါ့ဥစ္စာလို့ မရှိဘူးဆိုတာ... (မှန်ပါ) အဲဒီလိုဆိုလို့ ရှိယင် ဒါ ခင်ဗျား ရှေ့နောက်တည့်သွားပြီ... (မှန်ပါ)။

ကဲ...ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအရေးကြီးပုံပေ ကြပလား... (ပေပါပြီဘုရား) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအစ သက္ကာယဒိဋ္ဌိက... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအစ (သက္ကာယဒိဋ္ဌိကပါဘုရား) သက္ကာယဒိဋ္ဌိကလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါနော်... (မှန်ပါ) သက္ကာယဒိဋ္ဌိက ကြီးထွားလာတာလို့ တကာတကာမတွေ့မှတ်ပါ... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့်ဘုန်းကြီးက ခင်ဗျားတို့ကိုပြောရတယ်၊ ဒီမိုးကုတ် တကာတကာမတွေ့အားလုံး အရင်းအချာတွေဖြစ်နေတော့မင်း-

တိုက်ကြီးတွေ၊ တိုက်တာကြီးတွေနဲ့ မော်တော်ကား သိန်းကိုး
သောင်းတန် ဝယ်စီးတာကို ငါကြည့်ညှိပါတယ်ကွ ဝမ်းသာပါ
တယ်။ ဒို့လဲ စီးရတာပါတဲ မင်းတို့မှာရှိတယ်ဆိုယင်၊ သို့သော်
ရှေ့နောက်က လွဲနေတော့ ငါ သဘောမကျသေးဘူးဟေ့...။
ပြောထိုက်-မပြောထိုက်.... (ပြောထိုက်ပါတယ်ဘုရား) မင်းတို့
ဟာက နက်ဖြန် အဝီစိကျရမှာ ယနေ့ပြုံးနေတာနဲ့တူလွန်းလို့-
(မှန်ပါ)။

ဦးမြ ဘယ်နှယ်တုံး၊ နက်ဖြန် အဝီစိကျရမှာ.... (ယနေ့ပြုံး
နေတာနဲ့တူပါတယ်ဘုရား) ပြုံးနေတော့ မသိပြုံး၊ အရူးပြုံး
ဖြစ်နေလို့ ပြင်ပေးပါတယ်ဆိုတာကော ယနေ့တရားမှာသဘော
ကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား) ရှင်းကြပြီနော်.... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပဉ္စာနန္ဒရိယကံနဲ့ ဦးအောင်ဇံဝေ ဘယ်သူက အပြစ်
ကြီးသတုံး.... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံက ကြီးပါတယ်ဘုရား) အဲ... ငါ့ကိုယ်
ငါ့ဟာထင်နေတာက အကြီးဆုံးဘဲ... (မှန်ပါ)။

ငါ့ကိုယ်- ငါ့ဟာ ထင်နေတာက အကြီးဆုံးဘဲ ဆိုတော့
ဒါကြောင့် ဘုရားကဟောလိုက်တယ်။ ဒီမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိလျက်နဲ့လူဒါန်း
ပေးကမ်းနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကွာ ကုသိုလ်မရဘူးတော့ ငါမဟော
ပါဘူးတဲ့ နိဗ္ဗာန်မရဘူးတော့ ဟောရလိမ့်မယ်တဲ့....။ ဒါကလေး
မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

ကုသိုလ်မရဘူးလို့ တော့ မဟောဘူး၊ နိဗ္ဗာန်မရဘူးလို့ တော့
ဟောရလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ကုသိုလ်မရဘူးလို့ တော့....(မဟောပါဘုရား) နိဗ္ဗာန်မရဘူး
လို့ တော့....(ဟောပါတယ်ဘုရား) ငြော်.... တော်တော်အရေး
ကြီးပါကလား....၊ နိဗ္ဗာန်ကန့်ကွက်တာပါကလား.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒုက္ခသိမ်းတဲ့နိဗ္ဗာန်ကို... (ကန့်ကွက်ပါတယ်ဘုရား) ကန့်ကွက်
တာဘဲဆိုတာ ပေါ်လာကြပလား.... (ပေါ်လာပါပြီဘုရား) ဦးမြ
ဒီစကား အရေးမကြီးဘူးလား... (ကြီးပါတယ်ဘုရား) ဒီစကား
သိပ်အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိလျက်နဲ့... ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိလျက်ဆိုတော့ သစ္စာမမြင်
ဘူး၊ ဖြစ်ပျက်တွေမမြင်ဘူး၊ ဖြစ်ပျက်မြင်ယင် သစ္စာမြင်တာဘဲ၊
ဖြစ်ပျက်ဟာ ဒုက္ခသစ္စာကိုး....(မှန်ပါ)။

အဲဒီရှိလျက်နဲ့ လူဒါနိန်းပေးကမ်းပြီးသကာလ နေကြလို့ရှိ
ယင် ကုသိုလ်ရပါတယ်၊ နတ်ရွာသုဂတိရောက်ပါတယ်၊ နိဗ္ဗာန်
မရောက်ဘူး....။

ဘာကြောင့်တုံးလို့ ဦးမြ သူများမေးယင် ပြောတတ်ပလား
သက္ကာယဒိဋ္ဌိခံနေတယ် .... (မှန်ပါ) ဒါကြောင့် ဘုရားသခင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောထားပါတယ်တဲ့ ဓမ္မဟဒယဝိဘင်း
ဆိုတာမှာ၊ ဝိဘင်းပါဠိတော်ဆိုတာ ကြားဘူးကြတယ်မဟုတ်
လား.... (ကြားဘူးပါတယ်ဘုရား) အဲဒီမှာ သေသေချာချာ
ဟောထားတယ်။

ပုညတေဇေန = မင်းတို့ပြုတဲ့ ကုသိုလ်ရှိန်စော် အာနုဘော်
သည်၊ ဥက္ခိတ္တာ = ပစ်လွှတ်၍ တင်လိုက်သည်ရှိသော်၊ ကာမရူပ

ဂတိံ = ကာမဘူ၊ ရူပဘူ သို့ ရောက်သွားတယ်တဲ့ မင်းတို့ကုသိုလ်
တွေ... (မှန်ပါ)။

ဒါတွင်မကသေးဘူးကုတ်၊ ဘဝဂ္ဂတမ္ပိ = ဟို-နေဝသညာ နာသ
ညာယတနဘူတောင် ရောက်ပါတယ်တဲ့၊ ပုန = တဖန်၊ ဒုဂ္ဂတိံ =
အပါယ်ဋ္ဌာနဒုဂ္ဂတိဘဝသို့၊ အာယန္တိံ = ပြန်ကျမယ်ကုတ်၊ ဒါ-
ဓမ္မဟဒယဝိဘင်းပါဠိတော်လို့ သေသေချာချာ မှတ်စမ်းပါ...
(မှန်ပါ)။

ကဲ... ဒါ ဘယ်သူက ချလိုက်တယ်ဆိုတာ မောင်အောင်ချိုတို့
ပေါ်ရောပေါ့... (မှန်ပါ) ဘယ်သူက ဆဲချလိုက်တာတုံး... (မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိကပါဘုရား) သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပေါ့ကွာ အတူတူပေါ့-
(မှန်ပါ)။

သူတို့က ဆဲချလိုက်တာ တကာတကာမတို့၊ ခင်ဗျားတို့ပြုတဲ့
ကုသိုလ်တွေ နိဗ္ဗာန်မရောက်ကြောင်းကို ပါဠိတော်ကသက်သေခံ
ပစ်လိုက်တယ်... (မှန်ပါ) ဦးမြ ပါဠိတော်က သက်သေခံပစ်လိုက်
တယ်... (မှန်ပါ) ဦးအောင်ဇံဝေ ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးက ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြောတော့
ခင်ဗျားတို့ပြုတဲ့ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘဲနဲ့ လုပ်တဲ့ ကုသိုလ်တွေဟာ ကုသိုလ်
ရတယ် နတ်ရွာသူဂတိရောက်တယ်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကျအောင်ရောက်
နိုင်တယ်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ရောက်ကြောင်းလုပ်ယင်၊ သို့သော် ဒုဂ္ဂတိ
ပြန်ရောက် ဦးမယ်၊ အပါယ် လေးပါး ပြန်ရောက် ဦးမယ်ပေါ့
မောင်မြင့်တို့... (မှန်ပါ)။

ဘာဖြစ်လို့တုံး မေးတဲ့အခါကျတော့ မင်းတို့အဖြေထွက်နိုင်ကြရဲ့လား .... (တွက်နိုင်ပါတယ်ဘုရား) ဘာထွက်ကြမယ်... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိမပြုတ်လို့ပါတဘုရား) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မပြုတ်တဲ့အတွက် ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ။

အဲဒီတော့ ဒီတကာတကာမတွေ့မှာ ဪ... ရှေ့နောက် မခွဲယင် မဖြစ်တဲ့အလုပ်ကို ဆရာသမားက ယနေ့ည အသံသွင်းတရား ပြောနေပါလားဆိုတာ ပေါ်လာတယ်... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား) မပေါ်လာဘူးလား... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား) ။

ဘာအယင်ဖြုတ်ရမလဲ... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယင်ဖြုတ်ရပါမယ်ဘုရား) အဲ... ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာမဟုတ်ဘူးလို့ ဉာဏ်ကသိထားရမယ်... (မှန်ပါ) ။

သိပေမဲ့လဲ ဒီအလောင်းကြီးကိုသိရမယ်လို့ ဆရာဘုန်းကြီးစာမဆိုလို့ ဒီခန္ဓာယဲမှာ အစိတ်, အစိတ်ကလေးတွေ ပေါ်လာလို့ ဝေဒနာကန္ဓာ ဪ... ဒါလဲ အနိစ္စပါကလားလို့ ဉာဏ်နဲ့ မြင်လိုက်ရမယ်... (မှန်ပါ) ။

စိတ်ကလေးပေါ်လာလဲဒါလဲအနိစ္စပါလား၊ ဝိညာဏကန္ဓာလဲ အနိစ္စပါလား၊ ရုပ်ကလေးပေါ်လာပြန်ကော .... (အနိစ္စပါတဘုရား) စေတနာကလေး ပေါ်လာပြန်ကော .... (အနိစ္စပါတဘုရား) ။

ဒီလိုသိပြီးသကာလ ဪ... အနိစ္စတွေသာရှိတာဘဲ ဖြစ်ပျက်တွေသာရှိတာဘဲ၊ ဘယ်မှာသာလျှင် ငါ့ကိုယ်ငါ့ဟာလို့ ရှိမတုံး၊ အနိစ္စတွေနေတာပါကလား .... အဲဒါသိပြီးမှ ခင်ဗျားတို့ ဉာဏ်

ပရိညာနဲ့ ပြုတ်ပြီးတော့မှ ဦးမြတ်တို့ တန်ဆောင်း ဆောက်ချင်၊ ဆောက်ပေးပါဗျာ၊ ဘုရားတည်တည်၊ ဦးအောင်ဇံဝေတို့ ဟင် (မုန်ပါ) ရှေ့တိုက်ကို ရှေ့ပြားကပ်ကပ်ပေးပါဗျာ အရေးမကြီးတော့ဘူး... (မုန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အပြောနဲ့ ပြီးမှလား အမြင်ပါဦးမှလား... (အမြင်ပါဦးမှပါဘုရား) အဲဒါကြောင့် မင်းတို့ ဝိပဿနာ အယင်လုပ်စမ်းပါဆိုတဲ့ဥစ္စာ မင်းတို့က ထမင်းလောက် အရေးမကြီးဘဲနဲ့ ဖြစ်နေတော့ ဆရာဘုန်းကြီးက အပြောကြပ်တယ်လို့ ဦးအောင်ဇံဝေတို့၊ ဦးမြတ်ဆိုချင်ဆိုရတော့မှာဘဲ (မုန်ပါ) ကဲ... ဒါဖြင့်ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် တပည့်တော်မှာ ဒီမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယင်ဖြုတ်ဘို့ အရေးဟာ ၁- နံပါတ်အရေး၊ လူမှု၊ တန်းမှု၊ ပေးမှု၊ ကမ်းမှုအရေးဟာ ၂- နံပါတ်အရေးလို့ ၁-နဲ့ ၂- ပြောင်းလိုက်... (မုန်ပါဘုရား)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြုတ်ဘို့အရေးက... (၁-နံပါတ်အရေးပါဘုရား) လူမှု၊ တန်းမှု၊ ပေးမှု၊ ကမ်းမှုအရေးက... (၂-နံပါတ် အရေးပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ အခု တကာတကာမတွေ့ လုပ်နေတာကတော့ ဦးအောင်ဇံဝေ ရှေ့နောက်တည့်ရဲ့လား... (မတည့်ပါဘုရား) ဘယ်သူက ရှေ့ကျသလဲ... (၂- ကရှေ့ကျပါတယ်ဘုရား) ၂-က ရှေ့ကျပြီး ၁-ကနောက်ကျနေတယ်... (မုန်ပါဘုရား)။

၁- နောက်ကျနေတော့ ခုနစ်ကပါဠိတော်ထဲ ဝင်သွားတယ် (မုန်ပါ) နတ်ရွာသူဂတိ ဗြဟ္မာ့ပြည် ရောက်ငြားသော်လဲ မေ့

ဟဒယဝိဘင်း ပါဠိတော်က အပါယ်ကျတယ်ကဲ့တဲ့၊ နတ်ပြည်
တော့ရောက်မှာဘဲ၊ အဲဒီကပြီးယင် အပါယ်ကျဦးမှာဘဲ ဆိုတော့
ဒီမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ဆွဲချလိုက်တာ(မှန်ပါ)ရိပ်မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးမြ ဘာလဲ့နေတာတုံး.... (ရှေ့ နောက်လဲ့နေတာပါ
ဘုရား) ရှေ့ နောက် လဲ့နေတာဆိုတာ တကာတကာမတွေ့
ကောင်းကောင်းကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ဒီကရှေ့မှာဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဆရာသမားကအရေးကြီး
ပြောတာလား- ဘုရားက အရေးကြီး ပြောတာလား- (ဘုရားက
အရေးကြီးပြောပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က ဂျပန်မိုက်၊ မိုက်နေလို့ မဖြစ်ဘူး၊
ဟိုက 'အတွမ်းမိတ်' ချမယ်၊ လက်နက်ချလိုက်လို့ ပြောတာ သူတို့က
အယုံအကြည်မရှိဘဲကိုးဗျ... (မှန်ပါ) မရှိတော့ သိန်းပေါင်း
များစွာ မသေဘူးလား.... (သေပါတယ်ဘုရား)။

ဒီမှာလဲ ဘုရားက ဟောတာက မင်းတို့သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မပြုတ်
လို့ ရှိယင်ဖြင့် ငရဲဟာ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်း လို့ ပြောထားတာ
ဟုတ်တန်မထင်ပါဘူးတော့ လုပ်မနေနဲ့၊ ဂျပန်တွေလို အကုန်
သေကုန်လိမ့်ဦးမယ်.... (မှန်ပါ)ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါ ဘုရားဟောပါဠိကို သေသေချာချာ ပြောနေပါတယ်
ဆိုတဲ့ဥစ္စာ တကာတကာမတို့ အလုံးစုံသိဇဟာ်မူတဲ မြတ်စွာ
ဘုရားက ပြောတာကို ဟုတ်မထင်ပါဘူးလို့ မလာပါနဲ့၊ မဟုတ်
ဘူးလား.... (မှန်ပါ)ဘုရား)။

‘အတုမ်းမိတ်’ ချလို့ ရှိယင် ဆယ်မိုင်ပတ်လည်အတွင်း အကုန် သေပါလိမ့်မယ်ဆိုတာ ဟိုမှာလုပ်တဲ့သူက သိပြီးသားဖြစ်နေတာ ဟုတ်တန် မထင်ပါဘူးဆိုတော့ သေပဲ့ဝင်ချင်လို့သာ မှတ်ပေ တော့... (မှန်ပါ) ဒီပြင် ဘာပြောစရာရှိသေးသတုံး - (မရှိပါ ဘုရား) အတော်မဆိုးဘူးလား... (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

ဦးမြ သက္ကာယဒိဋ္ဌိနဲ့ ‘အတုမ်းမိတ်’ ဘယ်ဟာကသာကြောက် စရာကောင်းသတုံး... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိက ကြောက်စရာကောင်းပါ တယ်ဘုရား) သက္ကာယဒိဋ္ဌိက ပိုပြီးကြောက်စရာ ကောင်းတယ် ဆိုတာ သူကမှ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအစုံပွားလာတာ... (မှန်ပါဘုရား)။

ကြည့်လေ - “ဒွါသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိယော ဥပုဇ္ဇမာနာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပမုခေနေဝ ဥပုဇ္ဇန္တိ” တဲ့၊ ဒွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိယော = ခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါး ကုန်သော ဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ဥပုဇ္ဇမာနာ = ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သည် ရှိသော်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပမုခေနေဝ = သက္ကာယဒိဋ္ဌိကအကြီးအမှူး ပြု၍သလျှင်(ဝါ) သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိမှသလျှင်၊ ဥပုဇ္ဇန္တိ = ဖြစ် ကုန်၏၊ ကဲ... မပေါ်သေးဘူးလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိဟာ ဘယ်သူရှိမှ ဖြစ်မှာတုံး... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိမှဖြစ်မှာပါဘုရား) သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိမှဖြစ်တယ် ဆိုတော့ သူက ကြီးပွားလာတာဆိုတာကော မသေချာသေး ဘူးလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် အိုကြီး အိုမေ့ ဦးအောင်ဇံ ဝေတို့က ဦးမြကြီး တို့က သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြုတ်တဲ့ အလုပ်ကို မလုပ်ဘဲနဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ခိုင်းတဲ့ အလုပ်လုပ်လို့ ရှိယင် ငါးပါး မှောက်ပါလိမ့်မယ် ...

(မှန်ပါ) မပြောထိုက်ဘူးလား... (ပြောထိုက်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်း ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် အားလုံးတကာတကာမတွေ့ အရေး ကြီးတာ ကြီးသလို မှတ်ရမယ်... (မှန်ပါ) အရေးကြီးတာကို... (ကြီးသလိုမှတ်ရပါမယ်ဘုရား) ဟုတ်တန် မထင်ပါဘူးဆိုချင် သေးသလား... (မဆိုချင်ပါဘုရား) ဆိုချင်ယင် ဂျပန်သေ- သေ လိမ့်ဦးမယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဒီသက္ကဿဒိဋ္ဌိဟာဘုရား တယ်ဆိုးပါလား၊ အရှင်ဘုရားက ဘုရားဟောတာကြီးကို ချဲ့ထွင်ပြီး သကာလ ပြောလိုက်တော့ တော်တော် အရေးကြီးပါလားဘုရား၊ ပဉ္စာ နန္ဒရိယကံထက် အရေးကြီးပါသေးကလား၊ ပေင်ကြပလား... (ပေင်ပါပြီဘုရား)။

ဒီ သက္ကဿဒိဋ္ဌိက ဘယ်ကလာတာတုံးဘုရားဆိုတော့ ဒါ မေးခွန်းထွက်လာတယ်... (ထွက်လာပါတယ်ဘုရား) ဒီသက္ကဿ ဒိဋ္ဌိဟာ ဘယ်ကလာတာတုံးဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ကို ရှင်းပေး ပါဦးလို့ ဦးမြ တောင်းပန်ရတော့မယ်... (မှန်ပါ) သက္ကဿ ဒိဋ္ဌိဟာ ဘယ်ကလာတာတုံး ဆိုတာ မောင်အောင်ချီ တို့က ဘုန်းကြီးကို တောင်းပန်ရမယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား။

ဘုန်းကြီး တောင်းပန်တော့ကို ဘုန်းကြီးက ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောထားတာတွေကို အကုန်လုံး မှေ့ နှောက်ပြီး ရှာထားတော့ ဘုရားလက်ထက်က ဝတ္ထုထုတ်တော့

မယ် တကာတကာမတို့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဘယ်က လစတယ်ဆိုတာ ပေါ်လိမ့်မယ်နော်....(မုန်ပါ)။

အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးဟာ တကာ တကာမတို့ ဘုရား ကျောင်းတော်ကို နေ့လယ် ဆဲ နှစ်နာရီလောက် သွားတယ်။ သွားတော့ သူ ကျောင်းတော် မရောက်ခင် သတိထားလိုက် တယ်။ ဩော်....ငါ့ကို အင်မတန် စိတ်နှလုံးကို ရှင်ပြုံးအောင် ဟောနိုင်တဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့လဲ ဒီအချိန်မှာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး နေ့သန့်စင် နည်းနည်း ဣရိယာပုထ်ကလေး မျှတအောင် ကျိန်းစက်တဲ့အချိန်ဘဲ။ ဘုရားကလဲ ဒီအချိန် ကျိန်း စက်တဲ့အချိန်ဘဲ... ဒီအချိန်တော့ ကျောင်းထဲသွားလို့ မဖြစ် သေးပါဘူးဆိုပြီး ဘုရားကျောင်းတော်အနီးမှာ တိတ္ထိကျောင်း တကျောင်းရှိတယ်နော်....(မုန်ပါ)။

အဲဒီ တိတ္ထိတွေ့ဆီကို သူက ခြေဦးလှည့်လိုက်တယ်။ ခြေဦး လှည့်လိုက်တော့ တိတ္ထိတွေ့က မြင်တယ်။ ဟေ့.... ဂေါတမ၏ သာဝက တယောက်လာတယ်ကွာ ငြိမ်ငြိမ်နေကြကွာ၊ အသံတွေ မကျယ်ကြနဲ့ ကွာ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကြကွာ၊ ဂေါတမ၏ တပည့်တွေက ဆိတ်ဆိတ်နေမှ ကြိုက်တာဆိုပြီး တိတ္ထိ ခေါင်းဆောင်ကြီးက ပြောလိုက်တဲ့အခါ အကုန်ဆိတ်ဆိတ်နေပြီ အဲဒီတိတ္ထိတောထဲ မှာဘဲ ဦးအောင်ဇံဝေ ဝင်ထိုင်လိုက်တယ်....(မုန်ပါ၊ဘုရား)။

ထိုင်လိုက်တော့ တိတ္ထိတွေ့က အလ္လာပ သလ္လာပ ပြောပြီး သကာလ တကာကြီး ကျုပ်တို့ မေးစမ်းပရစေတဲ့၊မေးတာပေါ့ ဆိုတော့ ဘုရားအယူကိုပြောစမ်းပါ၊ ဒါမေးတာဘဲ။

ဦးမြ ဘယ်နှယ်မေးလိုက်သလဲ .... (ဘုရားအယူ ပြောစမ်း ပါတဲ့ပါဘုရား) ဘုရားအယူပြောစမ်းပါလို့ မေးလိုက်ပါတယ်။

အရှင်ဘုရားတို့-ဘုရားအယူဟာ အများကြီးဘဲ တပည့်တော် ဘယ်ကုန်အောင်သိနိုင်ပါ့မလဲ- ဖြေလိုက်တယ်နော်... (မှန်ပါ) ဘုရားအယူတွေဟာ အင်မတန် များပါတယ်ဘုရားတဲ့၊ သူယူ ထားတာ အကျင့်၊ သိက္ခာ၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ အယူတွေဟာ နည်းတာတွေ မဟုတ်တော့ တပည့်တော် ဘုရားအယူကိုအကုန် မသိပါဘူးတဲ့၊ ဖြေလိုက်တယ်နော်... (မှန်ပါ)ဘုရား။

ဒီတိုင် တိတ္ထိတွေကမကျေနပ်ဘူး၊ ဒါဖြင့်ဘုရား၏ တပည့်သား ရဟန်းတွေအယူကို ပြောဦးတကာကြီးတဲ့၊ ဟာ.... ကိုယ်တော်တို့ မေးတာ၊ စမ်းတာလဲ ရဟန်းတွေမှာလဲ သူတို့မှာ နှစ်ရာ့နှစ်ဆယ် ခုနှစ်သွယ်သော သိက္ခာပုဒ်တွေနဲ့ သီလ၊ သမာဓိ ပညာတွေနဲ့ ပညာစခန်းဆိုလဲ အင်မတန် ကျယ်ဝန်းတော့ သူတို့အယူလဲ တပည့်တော် အကုန်ဘယ်သိမတုံး၊ ဒါကြောင့် သူတို့အယူလဲ အကုန်မသိဘူးလို့ ဖြေလိုက်တယ်....(မှန်ပါ)။

ဦးမြ ဘယ်နှစ်ခုရှိသွားပလဲ(နှစ်ခုရှိသွားပါပြီ)ဘုရားအယူလဲ သူတို့အကုန်မသိဘူးပေါ့သေ.... (မှန်ပါ) ရဟန်းတွေအယူလဲ.... (မသိပါဘုရား) အကုန်မသိဘူးဆိုပြီး သကာလ ဖြေလိုက်တယ်။

ဒါနဲ့ တိတ္ထိတွေက မောင်မြင့် မကျေနပ်ဘူးကွ၊ ခင်ဗျား အယူပြောဦးတဲ့၊ လာပြန်တာဘဲ။

ဦးမြ ဘယ်သူ့ အယူမေးသတုံး... (ခင်ဗျားအယူမေးပါတယ် ဘုရား)ခင်ဗျားအယူ ပြောဦးဆိုတော့ သူက သောတာပန်နော်၊

သောတာပန်တည်ပြီးပြီ၊ ဘုရားနဲ့တွေ့တွေ့ခြင်းတည်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်...
(မှန်ပါ) သောတာပန်အလုပ် လုပ်ပြီးသား ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီးသား၊
သုကဟောမှာ ဒိဋ္ဌိကိုအခု... (မှန်ပါ)

ဒိဋ္ဌိဘယ်ကလာတယ်ဆိုတာ သူပြောမယ်၊ ပြီးတော့မှဘုရားက
ထောက်ခံချက်ပေးမှ ဒီဝတ္ထုဟာ၊ ဒသကနိပါတ်အင်္ဂုတ္တိရုပ်ဂါဠိ
တော်လို့ သေသေချာချာမှတ်၊ ကိ ဒိဋ္ဌိသုတ်တဲ့ သုတ်နာမည်က
တော့... (မှန်ပါ)။

ကဲ... ဒါနဲ့ တကာကြီး ခင်ဗျားအယူ ပြောဦး၊ အို တပည့်
တော် အယူပြောဘို့ ဝန်မလေးပါဘူး၊ သူကဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီးသားဘဲ
(မှန်ပါ)။

တပည့်တော်အယူပြောဘို့ ဘာမှ ဝန်လေးစရာမရှိပါဘူးတဲ့၊
တပည့်တော်က တခွန်းတည်းနဲ့ပြီးပါတယ်၊ သို့သော် တိတ္ထိများ
ယူတဲ့အယူကို ပြောစမ်းပါတဲ့၊ သူများဆီ စကားတောင်းလိုက်
တယ်... (မှန်ပါ)။

သူ့အယူကို ပြောပါမယ်တဲ့၊ အရှင်ဘုရားတို့ တိတ္ထိတွေ
ယူထားတဲ့ အယူကို ပြောပါဦးဆိုတော့ ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ပြော
မယ်တဲ့ ပေါ်ထွက်လာတယ်နော်... (မှန်ပါ)။

ကျုပ်တို့က ရုပ်နာမ်ကြီးဟာ မြဲတယ်လို့ ယူတယ်တဲ့၊
သူကမှတ်ထားတယ်၊ ရုပ်နာမ်ကြီးမြဲတယ်လို့ ယူတယ်၊ အရှင်
ဘုရားအယူကဒါကိုး၊ နောက်တခါ တိတ္ထိတယောက်က ဝင်လာ
ပြန်တယ်၊ ရုပ်နာမ်တွေဟာပြတ်သွားပြန်တယ်လို့ ယူတယ်၊ အခု
ဘဝဆုံးပြီး နောက်ဘာမှမဖြစ်ဘူးလို့ ယူတယ်၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို သူ
ပြောပြန်တယ်... (မှန်ပါ)။

တချို့ကလဲ ချုပ်နာမ်လောကဟာ အန္တဝါ အဆုံးရှိတယ်၊ တချို့ကလဲ အဆုံးမရှိဘူး၊ နောက်ဆုံးပိတ်ပြောတော့ သတ္တဝါ သေသည်၏ အခြားမဲ့ မှာ မဖြစ်ဘူးလို့ ကျုပ်တို့ကယူတယ်၊ အနာထပိဏ်သုဋ္ဌေးကြီးကလဲ မှတ်လျက်ဘဲနော်....(မှန်ပါ)။

သတ္တဝါသေသည်၏အခြားမဲ့ မှာမဖြစ်တော့ဘူးလို့ ယူတယ်၊ တချို့ကဖြစ်တယ်လို့ ယူတယ်၊ သဿတဒိဋ္ဌိနဲ့ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိချည့် ပြောနေကြတာဘဲ....(မှန်ပါ)။

ဒါတွေကိုတော့ မရှင်းပါရစေနဲ့ တော့နော် လိုရင်းကိုပြော ချင်လို့....(မှန်ပါ)။

သတ္တဝါသေသည်၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်ချိတလှည့် မဖြစ်ချိ တလှည့်ကလဲဖြစ်တယ်၊ ကျုပ်တို့အယူဒါဘဲ၊ ကိုယ်အယူ ကိုယ် ပြောလိုက်ကြတာ တခါတည်း ဆယ်ယောက်ဝင်ပြောလိုက်တယ် ဦးမြ တိတ္ထိအယူချည့်ပြောတာဘဲနော် (မှန်ပါ)။

ကဲ.... ဒါနဲ့ တိတ္ထိတွေက ဆယ်ယောက်လောက် ပြောပြီး တော့ ကျုပ်တို့အယူပြောပြီးပြီ၊ ခင်ဗျားအယူ ပြောပါဦး....၊ ခင်ဗျားပြောမယ်လို့ ပြောထားတယ်တဲ့၊ အနာထပိဏ်သုဋ္ဌေး ကြီးကို သူတို့ပြောကြတာပေါ့ကွာ - (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားအယူ ပြောစမ်းပါဆိုတော့ နေဦးတဲ့၊ တပည့်တော် အယူ နောက်ထားပါဦး၊ အရှင်ဘုရားတို့အယူ တပည့်တော်ရှင်း ပေးဦးမယ်တဲ့။

တကာတကာမတို့ ဒီစကားဟာ ဒီတပဲ့လုံးဟာ အဘိုးတန်တဲ့ စကားဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်ပါ....(မှန်ပါ)။

တိတ္ထိတို့ အယုတ္တရားတာ ဒသဝတ္ထုက အန္တဒိဋ္ဌိခေါ်တယ်၊ ဆယ်ပါးပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ) ဆယ်ပါးကို အခုဆယ်ယောက် စေ့အောင် ပြောသွားတာကိုး....(မှန်ပါ)။

အဲဒီ သူတို့ပြောတဲ့အယုကို မှတ်လိုက်လို့ ရှိယင် သဿတ ဥစ္ဆေဒနဲ့ အမရာဝိက္ခေပချည်းဘဲလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ.. (မှန်ပါ) ပြောတော့ ဆယ်ယောက်ပြောတာကိုပေါင်းလိုက်ယင် ဒီသုံးခုဘဲ ရှိတယ်....(မှန်ပါ)။

ရုပ်နာမ်ကို ခိုင်တယ်ယူတာရယ်၊ ရုပ်နာမ်ကို နောက်ဘာမှ မဖြစ်ဘူးယူတာရယ်၊ ရုပ်နာမ်ဘာမှ မဖြစ်ဘူးယူတော့ ရုပ်နာမ် ကွယ်မသွားဘူးလား....(ကွယ်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ရုပ်နာမ် ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ် ဆိုတော့ အမရာဝိက္ခေပ သွားဖြစ်နေတယ်.... (မှန်ပါ) အချို့ ရုပ်နာမ်ဖြစ်တယ်၊ အချို့ ရုပ်နာမ်မဖြစ်ဘူး၊ ဒီလိုနေလို့ ရှိယင်လဲ ဦးမြ တည့်သေးရဲ့လား....(မတည့်ပါဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ဖြေကြတော့ တကာကြီး နောက်ဆုံးပိတ်ခင်ဗျား အယုကိုပြောမယ်လို့ ပြောတယ်၊ အဲဒါ ပြောစမ်းပါဦး၊ အို... တပည့်တော်အယု မပြောချင်လို့ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်တော်တို့အယု ကို တပည့်တော်ရှင်းပေးဦးမယ်။

ကိုယ်တော်တို့ဟာဘဲ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးထဲမှာ ဝေဒနာ ကြည့် ကြည့် ရုပ်ကြည့်ကြည့် ခန္ဓာငါးပါးကို သေသေ ချာချာ ကြည့်လို့ ရှိယင် သူဟာ သင်္ခတတရား၊ သင်္ခတဆိုတာ ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့တရား(မှန်ပါ)။

ရုပ်နာမ်ဟာ ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့တရား .... (မှန်ပါ)
မပြုပြင်ဘဲနဲ့ ပေါ်လာတဲ့တရား ဟုတ်ကဲ့လား .... (မဟုတ်ပါ
ဘုရား)။

မင်းတို့ကြည့်ပါလား၊ ကံများမကောင်းဘူးဆိုတော့ ကံက
ပြုပြင်ပေးတယ်လို့ ပြောတာ(မှန်ပါ)ဘယ်နှယ်တုံး နင်တို့ရုပ်တွေ
ညှိုးလှချည်လားဆိုတော့ အို စိတ်မကောင်းဘူးဆိုတော့ စိတ်က
ပြုပြင်ထားတာ....(မှန်ပါ) အကြောင်းမရှိဘူးလား... (ရှိပါတယ်
ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်တုံး ပိန်လှချည်လားလို့ ဆရာဘုန်းကြီးကမေးယင်
အို စားမကောင်းဘူးဆိုတော့ အာဟာရကပြုပြင်ပေးထားတဲ့ရုပ်
(မှန်ပါ) အကြောင်းရှိတာချည့်ဘဲ မနေဘူးလား.... (နေပါတယ်
ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်တုံး နွေအခါကြီးမှာ ခင်ဗျားတို့ ကြည့်ရတာရင်
တွေက ချောက်လို့ပါလား အို ဥတုက အင်မတန်ကြမ်းတယ်
ဆိုတော့ ဥတုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ရုပ်က သေချာနေတယ်....(မှန်ပါ)
မသေချာဘူးလား .. (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ကို အရှင်ဘုရားတို့ တိတ္ထိတွေ့ဟာတဲ့ ဒီခန္ဓာကိုယ်
ကြီးကို ငြိတယ်လို့ ယူတယ်၊ တချို့ကလဲ ပြတ်တယ်လို့ ယူတယ်၊
တချို့က မပြတ်တပြတ်နေတယ်လို့ ယူတော့ အရှင်ဘုရားတို့ဟာ
သင်္ခတတရားကိုလဲ အရှင်ဘုရားတို့မသိဘူး၊ သဘောကျပလား....
(ကျပါပြီဘုရား)။

သင်္ခတတရားကို မသိဘူးတဲ့၊ မသိတော့ သင်္ခတတရားဖြင့်လဲ
ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့တရားပြုပြင်မှုသိမ်းယင် ပျက်တယ်ဆိုတာလဲ
အရှင်ဘုရားတို့ မသိဘူးတဲ့....(မှန်ပါ)။

မှန်စော မမှန်ဘူးလား... (မှန်ပါတယ်ဘုရား) ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့တရားဟာ ပြုပြင်မှုမရှိတော့... (ပျက်သွားပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပြုပြင်တုန်းကပေါ်လာတာက အဖြစ်ပေါ့ (မှန်ပါ) ပြုပြင်မှုသိမ်းတော့... (ပျက်သွားပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် မင်းတို့ သန္တာန်မှာ ဖြစ်ပျက်ဘဲရှိတယ်.. (မှန်ပါ)။

တကိုယ်လုံးမှာ ဘာရှိသလဲ (ဖြစ်ပျက်ဘဲ ရှိပါတယ်ဘုရား) ဖြစ်မှုနဲ့ ပျက်မှုဘဲ ရှိတယ်... (မှန်ပါ) ဝေဒနာ ကြည့်လိုက်ပြန် ကော... (ဖြစ်မှုနဲ့ ပျက်မှုဘဲ ရှိပါတယ်ဘုရား) စိတ်ကြည့်လိုက်ပြန် ကော .. (ဖြစ်မှုနဲ့ ပျက်မှုပါတဲဘုရား) ။

အဲဒါတွေရှိလျက်သားနဲ့ အရှင်ဘုရားတို့က ဒီဟာတွေတော့ နားမလည်ဘူး၊ အနိစ္စတရား သင်္ခတ တရား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရား အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တာတွေ ဒါတွေကို အရှင်ဘုရား တို့က ဒိဋ္ဌိသုံးမျိုးယူထားတယ်တဲ့၊ သဿတ၊ ဥဒ္ဓစ္စဒ၊ အမရာဝိက္ခေပ ဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိသုံးမျိုးယူထားတာ အရှင်ဘုရားတို့ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်နေတာတဲ့၊ ပေါ်လာပြီ တကာတကာမတို့... (ပေါ်လာ ပါပြီဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိ ဘယ် နယ်ကြောင့်ဖြစ်သတုံး... (နှလုံးသွင်းမှားလို့ ပါ ဘုရား) ၁ နံပါတ် အရှင်ဘုရားတို့ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ် ပါတယ်တဲ့၊ ၂-နံပါတ်ကတော့ သူများဟောတဲ့တရားကို တရား နာမှားလို့ ဖြစ်ပါတယ်တဲ့... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း နှစ်ကြောင်း၊ ကိုယ်,ကိုယ်တိုင် နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်းအကြောင်း....(မှန်ပါ) ဒါ-နုတ် လုပ်ရမယ် နုတ် တကာတကာမတွေ့....(မှန်ပါ)။

ကိုယ်,ကိုယ်တိုင် နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်းအကြောင်း၊ ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား) တရားနာမှားလို့ - (ဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း တကြောင်း) ဘယ်နှစ်ကြောင်းရှိသလဲ.... (နှစ်ကြောင်းပါ ဘုရား)။

ဒါကို ဒီနေ့ည ဘုန်းကြီး တော်တော်ရှင်းရမယ်တဲ့- ရှင်းပေး ရမယ်၊ ဦးမြ... တော်တော်ရှင်းရမယ်နော်....(မှန်ပါ) ဦးနေဖူး ကြီး သေသေချာချာမှတ်ပါ၊ ဘာဘူ သေသေချာချာမှတ်.... (မှတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း ဘယ်နှစ်ကြောင်းပါလိမ့်.... (နှစ် ကြောင်းပါဘုရား) ၁-နံပါတ်က ဘာတဲ့.... (နှလုံးသွင်းမှားလို့ ပါဘုရား)။

ဪ... ခန္ဓာကိုယ် ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဖြစ်ပြီးပျက်နေတာ အနိစ္စ နိစ္စလို့ ထင်တာနဲ့ နှလုံးသွင်းက မှားသွားပြီ.... (မှန်ပါ) မမှားဘူးလား....(မှားပါတယ်ဘုရား)။

အနိစ္စကို နိစ္စ...လို့ နှလုံးသွင်း မှားလိုက်တာ တခါတည်း ခိုင်တယ်ဆိုတဲ့ သဿတဘက်ကို ဦးအောင်ဇံဝေ မပြေးဘူးလား (ပြေးပါတယ်ဘုရား) ဒါ-ဘယ် နှယ်ကြောင့်တုံး.... (နှလုံးသွင်း မှားလို့ ပါဘုရား)။

နှလုံးသွင်းမှားလို့၊ ဪ... ဒါ... ပျိုင့်ကလေး တခုတဲ့၊ ဒါကလေးဟာ အရေးကြီးပါလားဆိုတာ နှလုံးသွင်းမှန်အောင်

ဆရာဘုန်းကြီးက ပြောပေးဘို့ရာနဲ့ နှလုံးသွင်း ကိုယ့်ဟာကိုယ် မှန်ဘို့ကို မောင်မြင့်တို့က ဪ... ငါ-နှလုံးသွင်းမှန်လာပြီ ဆိုတာ ဖြစ်ပျက်တွေမှ နှလုံးသွင်းမှန်လာတာ... (မှန်ပါ) ဖြစ်ပျက် မတွေ့သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာဖြင့်... (နှလုံးသွင်း မမှန်သေးပါ ဘုရား)။

အလှကြီးတွေလဲ မဏ္ဍာပ်ကြီးတွေထိုး၊ ဘာလုပ်နေနေ နှလုံး သွင်းက မမှန်သေးဘူး... (မှန်ပါ) ဖြစ်ပျက် မတွေ့သေးယင် နှလုံးသွင်းမှန်ပလား ... (မမှန်သေးပါဘုရား) ဦးမြ ကျေနပ် ပလား... (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ၁-နံပါတ်မှာ နှလုံးသွင်းမှားလို့ အရှင်ဘုရားတို့ ပြောတဲ့ ဒီအယူဆယ်မျိုးဟာ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တာ... (မှန်ပါ) ဒါ- သောတာပန်က စွဲချက်တင်လိုက်တာနော်... (မှန်ပါ)။

ဘယ်သူက စွဲချက်တင်ဘာတုံး... (သောတာပန်က စွဲချက် တင်တာပါဘုရား) အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးဆိုတော့ သောတာ ပန်က တည်ပြီးသား၊ သူက စွဲချက်တင်လိုက်တာ... (မှန်ပါ ဘုရား)။

တကာတကာမတို့ ဒိဋ္ဌိဟာ ဘယ်သူ့ကြောင့် ဖြစ်ပါလိမ့်... (နှလုံးသွင်းမှားလို့ပါဘုရား) အနိစ္စတရားကို နိစ္စထင်နေတာ ကိုးဗျ... (မှန်ပါ) မမှားသေးဘူးလား... (မှားပါတယ်ဘုရား) ဒုက္ခတရားကို သုခထင်နေယင်... (မှားပါတယ်ဘုရား) အနတ္တကို အတ္တထင်နေယင်... (မှားပါတယ်ဘုရား) အသုဘကို သုဘ ထင် နေယင်... (မှားပါတယ်ဘုရား) အဲ... နှလုံးသွင်းမှားက လေးမျိုး ရှိတယ်... (မှန်ပါ)။

ဦးမြ ဘယ်နှစ်မျိုးပါလိမ့်... (လေးမျိုးပါဘုရား) ဦးအောင်
ဇံဝေ.... (လေးမျိုးရှိပါတယ်ဘုရား) လေးမျိုးရှိပါတယ်နော်....
(မှန်ပါ)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် နှလုံးသွင်းမှားလို့လဲ အရှင်ဘုရားတို့ ဒိဋ္ဌိ
ဖြစ်တာတဲ့.... (မှန်ပါ) ၂-နံပါတ်ပြောပြီ တကာတကာမတို့
ဒါ- အရေးတကြီး မှတ်လိုက်စမ်းပါ၊ တရားနာမှားလို့လဲ ဒိဋ္ဌိ
ဖြစ်တယ်.... (မှန်ပါ)။

၂-နံပါတ်က ဘာတဲ့.... (တရားနာမှားလို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်
ဘုရား) တရားနာမှားလို့လဲ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်ဆိုတာ နောက်က
တကာတကာမတွေ့ သေသေချာချာမှတ်ပါ... (မှန်ပါ)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် ဦးမြတို့ ခင်ဗျားတို့ ဦးအောင်ဇံဝေတို့
ရှင်းတော့မယ်နော်.... (မှန်ပါ) တရားနာမှားလို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်
ဆိုတော့ အို.... မင်းလုပ်လို့ရှိယင် မင်းဘဲနတ်ဖြစ်မှာပေါ့ကွ...
ဘယ်သူဖြစ်စရာရှိသေးသတုံး... တဲ့.... (မှန်ပါ)။

ဦးမြ ဒီစာရား မှန်သလား- မှားသလား.... (မှားပါတယ်
ဘုရား)။

မင်းလုပ်ယင် မင်းဘဲ နတ်ဖြစ်မှာပေါ့ကွ.... တဲ့၊ တကာတကာ
မတို့ သူက ကမ္မဿကတဉာဏ်လောက် ဟောထားတာကိုး....
(မှန်ပါ) ကမ္မဿကတဉာဏ်ကလေး ဟောထားတာ ဦးမြရဲ့....
(မှန်ပါ) သစ္စဉာဏ်ပါရဲ့လား.... (မပါပါဘုရား)။

မပါတော့ ဒီဥစ္စာ မင်းလုပ်ယင် မင်းဖြစ်တာပေါ့၊ မင်း
သွားရမှာပေါ့၊ အဲဒီနေရာမှာ မင်းနေရမှာပေါ့....၊ ဟောတဲ့လူက

ဟောပြော... (မှန်ပါ) မဟောသေးဘူးလား... (ဟောပါပြီဘုရား)
ဘာဒိဋ္ဌိ သူဟောနေသတုံးမေးယင်... (သဿတဒိဋ္ဌိဟောပါတယ်
ဘုရား)။

ဒီလိုဟောတော့ တကာတကာမတွေ့ကလဲ စာအုပ်က ရေး
လို့ဖြစ်စေ၊ လူကြီးသူမက ပေးလို့ဖြစ်စေ ယုံကောမယုံကြဘူး
လား... (ယုံပါတယ်ဘုရား)။

ဪ... ငါလုပ်မှ ငါရတာဘဲ၊ ဘယ်နှယ်တုံး... (မှားပါ
တယ်ဘုရား) ဦးမြ ငါ-လုပ်မှ ငါရတာဘဲဆိုတဲ့ အသွား မလာ
ဘူးလား- လာသလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးအောင်ဇံဝေ ဒါ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီအယူကြီး
ယူလိုက်ပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဦးမြက
အဖြေထွက်လိုက်... (တရားနာမှားလို့ ပါဘုရား) တရားနာ မှား
လို့၊ မမှားသေးဘူးလား... (မှားပါတယ်ဘုရား) ဘယ်လိုမှား
သတုံးဆိုတော့ ကမ္မဿကတဉာဏ်သာဟော၍ လက္ခဏာရေး
သုံးပါး ဉာဏ်မဟောဘူး... (မှန်ပါ) ဟောသေးရဲ့လား...
(မဟောပါဘုရား) သစ္စဉာဏ်ကော... (မဟောပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သစ္စဉာဏ်နဲ့ လက္ခဏဉာဏ်ကိုမှ လက္ခဏာရေးသုံးပါး
ဖြစ်ပျက်ကိုမှ မဟောဘဲနေလို့ ရှိယင် ဒီ သဿတဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ဘို့
ဘယ်နှယ်နေသလဲ... (မပြုတ်နိုင်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တရားနာမှားလို့လဲ သဿတဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ် (မှန်ပါ)
ရှင် ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တရားနာမှားလို့... (သဿတဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) အင်း...
ဒီတကာတကာမတွေ့ ကံကောင်းသေးတယ်နော်...၊ မောင်မြင့်

ဦးမြ ဘယ်နှစ်မျိုးပါလိမ့်... (လေးမျိုးပါဘုရား) ဦးအောင်
ဇံဝေ... (လေးမျိုးရှိပါတယ်ဘုရား) လေးမျိုးရှိပါတယ်နော်...
(မှန်ပါ)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် နှလုံးသွင်းမှားလို့လဲ အရှင်ဘုရားတို့ ဒိဋ္ဌိ
ဖြစ်တာတဲ့... (မှန်ပါ) ၂-နံပါတ်ပြောပြီ တကာတကာမတို့
ဒါ- အရေးတကြီး မှတ်လိုက်စမ်းပါ။ တရားနာမှားလို့လဲ ဒိဋ္ဌိ
ဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ)။

၂-နံပါတ်က ဘာတဲ့... (တရားနာမှားလို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်
ဘုရား) တရားနာမှားလို့လဲ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်ဆိုတာ နောက်က
တကာတကာမတွေ့ သေသေချာချာမှတ်ပါ... (မှန်ပါ)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဦးမြတို့ ခင်ဗျားတို့ ဦးအောင်ဇံဝေတို့
ရှင်းတော့မယ်နော်... (မှန်ပါ) တရားနာမှားလို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်
ဆိုတော့ အို... မင်းလုပ်လို့ ရှိယင် မင်းဘဲနတ်ဖြစ်မှာပေါ့ကွ...
ဘယ်သူဖြစ်စရာရှိသေးသတုံး... တဲ့... (မှန်ပါ)။

ဦးမြ ဒီစာရား မှန်သလား- မှားသလား... (မှားပါတယ်
ဘုရား)။

မင်းလုပ်ယင် မင်းဘဲ နတ်ဖြစ်မှာပေါ့ကွ...တဲ့၊ တကာတကာ
မတို့ သူက ကမ္မဿကတဉာဏ်လောက် ဟောထားတာကိုး...
(မှန်ပါ) ကမ္မဿကတဉာဏ်ကလေး ဟောထားတာ ဦးမြရဲ့...
(မှန်ပါ) သစ္စဉာဏ်ပါရဲ့လား... (မပါပါဘုရား)။

မပါတော့ ဒီဥစ္စာ မင်းလုပ်ယင် မင်းဖြစ်တာပေါ့၊ မင်း
သွားရမှာပေါ့၊ အဲဒီနေရာမှာ မင်းနေရမှာပေါ့...၊ ဟောတဲ့လူက

ဟောပြု... (မှန်ပါ) မဟောသေးဘူးလား... (ဟောပါပြီဘုရား)
ဘာဒိဋ္ဌိ သူဟောနေသတုံးမေးယင်... (သဿတဒိဋ္ဌိဟောပါတယ်
ဘုရား)။

ဒီလိုဟောတော့ တကာတကာမတွေ့ကလဲ စာအုပ်က ရေး
လို့ဖြစ်စေ၊ လူကြီးသူမက ပေးလို့ဖြစ်စေ ယုံကောမယုံကြဘူး
လား... (ယုံပါတယ်ဘုရား)။

ဪ... ငါလုပ်မှ ငါရတာဘဲ၊ ဘယ်နှယ်တုံး... (မှားပါ
တယ်ဘုရား) ဦးမြ ငါ-လုပ်မှ ငါရတာဘဲဆိုတဲ့ အသွား မလာ
ဘူးလား- လာသလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးအောင်ဇံဝေ ဒါ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီအယူကြီး
ယူလိုက်ပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဦးမြက
အဖြေထွက်လိုက်... (တရားနာမှားလို့ ပါဘုရား) တရားနာ မှား
လို့၊ မမှားသေးဘူးလား... (မှားပါတယ်ဘုရား) ဘယ်လိုမှား
သတုံးဆိုတော့ ကမ္မဿကတဉာဏ်သာဟော၍ လက္ခဏာရေး
သုံးပါး ဉာဏ်မဟောဘူး... (မှန်ပါ) ဟောသေးရဲ့လား...
(မဟောပါဘုရား) သစ္စဉာဏ်ကော... (မဟောပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သစ္စဉာဏ်နဲ့ လက္ခဏဉာဏ်ကိုမှ လက္ခဏာရေးသုံးပါး
ဖြစ်ပျက်ကိုမှ မဟောဘဲနေလို့ ရှိယင် ဒီ သဿတဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ဘို့
ဘယ်နှယ်နေသလဲ... (မပြုတ်နိုင်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တရားနာမှားလို့လဲ သဿတဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ် (မှန်ပါ)
ရှင် ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တရားနာမှားလို့... (သဿတဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) အင်း...
ဒီတကာတကာမတွေ့ ကံကောင်းသေးတယ်နော်...၊ မောင်မြင့်

ကံကောင်းသေးတယ်လို့ ဟောတယ်လို့ ဟောတယ်... (မှန်ပါ)
ဘာဖြစ်လို့ တုံးဆိုလို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ သားနဲ့ သမီးနဲ့ ဆုံးမ
နေတဲ့စကားထဲမှာ နင်လုပ်ချင်လုပ် နင်မလုပ်ချင်နေ၊ ကုသိုလ်
ရေးဘဲ နင်မလုပ် နင်မရမှာပေါ့၊ အမေမိဘကလဲ ဦးမြ ပြော
ဘူးရဲ့ သား... (ပြောဘူးပါတယ်ဘုရား)။

အင်း... ခင်ဗျားတို့ ဘာဒိဋ္ဌိနဲ့ ပြောလိုက်တာတုံး... (သဿတ
ဒိဋ္ဌိနဲ့ ပြောလိုက်တာပါဘုရား) ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကလဲ ဒီအယူ
ရှိ၊ မရှိ... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ဟာ... ဒါဖြင့် တရားနာမှားတာနဲ့ သွားပြီ သဿတဒိဋ္ဌိ...
(မှန်ပါ) ကုသိုလ်မရဘူးလား... (ရပါတယ်ဘုရား) နိဗ္ဗာန်
ရမလား... (မရပါဘုရား)။

ဒါကို ဒီအထဲကို သေသေချာချာသွင်းရမယ်... (မှန်ပါ)
မောင်အောင်ချို အရေးမကြီးဘူးလား... (ကြီးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တရားနာမှားဘို့ အရေးဟာလဲ တကာတကာမတို့
ဟောဒီ ဦးအောင်ဇံ ဝေတို့လို အသက်ကြီးတွေ၊ ကိုပေင်တို့လို
ဦးအောင်မြတ်တို့လို ပုဂ္ဂိုလ်တွေ တော်တော်အရေးကြီးပါလား
ဆိုတာ ယနေ့ မပေင်သေးဘူးလား... (ပေင်သွားပါပြီဘုရား)။

တော်တော် အရေးကြီးတယ်နော်... (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် ဒါ
ဘုရားဘခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အကြိမ်ပေါင်း (၁၇၉၂) ကြိမ်
ဆရာရှာကွဲ မှာတော်မူတာများ ကျေကျေနပ်နပ် သဘောကျဘို့
ကောင်းတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်နှယ်တုံး... (ဆရာရှာခိုင်းပါတယ်ဘုရား) ဟုတ်တိုင်း
မှန်စွာကို မင်းတို့ဒိဋ္ဌိခွာပြီး ပြောတတ်တဲ့ဆရာကို ရှာစမ်းပါကွဲ

ဆိုပြီး ဘုရားက ၄၅-ဝါတည်းနေသွားတာ ၁၇၉ ၂-ကြိမ်တိုင်တိုင် မှာတယ်ဆိုတော့ သာမညအရေးကြီးတဲ့စကားလား(အများကြီး အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား) အလွန်အရေးကြီးတဲ့ စကားဆိုတာ သေချာကြပလား....(သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့အတွက်ဟာ အင်မတန်သနားစရာ ကောင်းတယ်ဆိုတာ ပေါ်လာတယ်....(မှန်ပါ!)ဦးမြ မပေါ်ဘူး လား....(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီ ကမ္မဿကတ ဉာဏ်လောက်သာ ဟောထားမယ်ဆိုယင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိက ပြုတ်ကို မပြုတ်ဘူး....(မှန်ပါ!)ပြုတ်ပါ့မလား.... (မပြုတ်ပါဘုရား)။

ကွာ....မင်းဆောက်ထားတဲ့ ကျောင်း၊ မင်းဆောက်ထားတဲ့ တန်ဆောင်း တွေ ကြောင့် အခုလောက်ရှိ နတ်ပြည်မှာ ဘု ပေါက်ပြီး မင်းသေယင် စိတ်ချရပြီကွာ၊ မင်းသွားရမှာကွာ၊ မင်းဘဲရမှာဘဲတဲ့၊ မင်းသွားဖို့ ခံစားရဦးမှာဆိုတော့ သွားရ ဦးမှာ သူ့ဟာက....(မှန်ပါ!)ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒီက သွားနိုင်တဲ့ ရုပ်နာမ်များပါရဲ့လား.... (မပါပါ) မပါတာကိုပင်လျှင် သဿတဒိဋ္ဌိနဲ့ ဦးမြကြီး တခါတည်းသွား တယ်- အဓိပ္ပာယ်ကော မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား) ဘာဒိဋ္ဌိပါလိမ့်....(သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

ဟာ....ဒါဖြင့် တကာတကာမတွေ့ အင်မတန်မှ ဆရာကောင်း လိုပါလား ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ခင်ဗျားတို့ နဖူးပေါ်လက်တင်ပြီးစေ့ စေ့ တွေးတော့မှ သြော်....ဒို့ ကလဲ သူများပါးစပ် လမ်းဆုံးနေတာနဲ့

ခက်ပါသေးရဲ့ ဆိုပြီး ကျူကျူချ ငိုဘို့ကောင်းတယ်....(မှန်ပါ)
ငိုဘို့မကောင်းဘူးလား....(ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ခက်ပါသေးရဲ့၊ ကိုယ်ကလဲ ဘာမှမသိ၊ သူများပါးစပ်လဲ
လမ်းဆုံးနေပြန်တယ်ဆိုတော့ ဦးမြ ဘယ်နှယ်နေသလဲ.... (ကျူ
ကျူချငိုဘို့ ကောင်းပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ကဲ... သစ္စသံယုတ်ကို ဦးမြ ထည့်လိုက်ဦးမယ်နော်
(မှန်ပါ) သစ္စသံယုတ်မှာ မြန်မာလိုဘဲပြောပါမယ်၊ မင်းတို့
သူများပါးစပ် လမ်းဆုံးနေကြတယ်၊ ဆရာကောင်းဆီမှာ လမ်း
ဆုံးနေလို့ ရှိယင် မင်းတို့ ကျောက်တိုင်မဖြစ်ဘဲနဲ့ ဝါဂွမ်းဖြစ်မယ်
ကွာတဲ့၊ ဟောပြီ သစ္စသံယုတ်မှာ....(မှန်ပါ)။

ဘာတဲ့တုံး....(ကျောက်တိုင်မဖြစ်ဘဲနဲ့ ဝါဂွမ်းဖြစ်လိမ့်မယ်တဲ့
ဘုရား) ဝါဂွမ်းဆိုတာ ဟိုဘက် ဒါနသန်တဲ့ဆရာက ဟောလိုက်
လို့ ရှိယင်လဲ ဒါနဘက် ယိုင်သွားတာဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား)။

သီလသန်တဲ့ဆရာက ဟောလိုက်ပြန်တော့.... (သီလဘက်ယိုင်
သွားပါတယ်ဘုရား) ခုနင်က မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟောတော့လဲ မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိဘက် ယိုင်သွားတာဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

သူများမှတ်သလို လွင့်သွားတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကိုးဗျ ....(မှန်ပါ)
ဒါဖြင့် ဝါဂွမ်းနဲ့ တူ မတူ.... (တူပါတယ်) ရှင်းပလား.... (ရှင်း
ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မင်းတို့ သူများပါးစပ်ဆိုတာ ခုနင်က တရားနာ
မှားတာ ဒါကိုဆိုတာဘဲ....(မှန်ပါ) သူများပါးစပ် လမ်းဆုံးတယ်
ဆိုတာ ဘာတုံး....(တရားနာမှားတာဆိုတာပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ သစ္စသံယုတ်မှာ ကျောက်တိုင်ဖြစ်အောင် မင်းတို့ လုပ်ပါတဲ့၊ ဝါဂွမ်းအဖြစ်နဲ့ မင်းတို့ နေလို့ ရှိယင်ဖြင့် သံသရာ ခရီးမှာ မင်းတို့သည်ကား...လို့ ဆိုယင်ဖြင့် လွင့်ချင်သလို လွင့် တော့မယ်လို့ သေသေချာချာ ဟောတာဘဲ... (မှန်ပါ) ရှင်း ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက် မသိသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာ ဘယ်လို စဉ်းစားကြမယ် (ဝါဂွမ်းဖြစ်နေပါဘယ်ဘုရား) ဝါဂွမ်းဘဲနော် (မှန်ပါ) ဘုရား။

ဝါဂွမ်းဆိုတော့ ဒီကလေးတိုက်လိုက်တယ်ကွာ... ဟိုဘက်မှာ နွားကျင်ကြီး၊ လူကျင်ကြီးထဲလဲ မကျဘူးလား၊ ကျမလား... (ကျပါမယ်ဘုရား) တခါ...ဟိုကနေ အောက်လေက ပင့်လိုက် ပြန်တဲ့အခါ ဟိုမီးပုံထဲကော... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဦးမြ ဝါဂွမ်းနေရာ မြဲရဲ့လား... (မမြဲပါဘုရား) အဲဒါ ဘာကြောင့်တုံး... လို့ မေးတော့ ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခသစ္စာကို မသိလို့ (မှန်ပါ) ဘယ်လောက်နစ်နာသတုံး... (နစ်နာပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ဟာ ဘာသစ္စာတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာပါ) အဲဒီ ဒုက္ခသစ္စာ သိထားတော့ အင်း.. ဒုက္ခသစ္စာသိတဲ့ ဒုက္ခဖြင့် ဒုက္ခဆုံးမ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာဟုတ်တာဘဲ၊ ဒါရှိနေယင် နိဗ္ဗာန်မဟုတ်သေးဘူး... (မှန်ပါ) ဘုရား။

ဒီလိုဆိုတော့ သစ္စာသိထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ သူများက မင်း...ခံစားရလိမ့်ဦးမယ်ဆို အို... မင်း-မရှိပါဘူး... ဒုက္ခသစ္စာ ရှိတာဘဲ၊ အဖြေကထွက်လာပြီ... (မှန်ပါ) မထွက်သေးဘူးလား (ထွက်ပါပြီဘုရား)။

သူကောရိရဲ့ လား....(မရှိပါဘုရား)အပြောသာ သူရှိတာပါ၊
တကယ်ရှိတာကတော့.... (ဒုက္ခသစ္စာရှိတာပါ) ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခ
သစ္စာဘဲရှိတယ်....(မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မောင်မြင့်တို့ ဒီတရားထူး၊ တရားမြတ်ကို မောင်
အောင်ချိုတို့ မနာရတော့ဘူး၊ မပြုရတော့ဘူး၊ ဒီအလုပ်မှာ
ဥာဏ်မတည့်မိဘူးဆိုယင် ဦးမြ ခုနင်က အကြီးဆုံးဒိဋ္ဌိက ဘယ်လို
ထွက်သွားမလဲ ခန္ဓာထဲက....(မထွက်နိုင်ပါဘုရား)။

မထွက်နိုင်လို့ ရှိယင် အကြီးဆုံးအပြစ်သင့်မည့် ဥစ္စာတွေဟာ
ဒီဟာနားမလည်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဘဲ.... (မှန်ပါ) ပဉ္စနန္ဒရိယကံထက်
ကြီးတဲ့အပြစ်ကို သင့်နေတာ....(မှန်ပါ) ဘယ်လောက် ကြောက်
စရာကောင်းသတုံး....(ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့.... ခင်ဗျားတို့က ကျောက်တိုင်းကလေး တူးလို့၊
ကျောက်ကလေးရလို့၊ ဈေးကောင်းကလေးမိလို့၊ ပြုံးများ နေ
လိုက်သေးတယ်၊ ဟိုနက်ဖြန် အဝီစိသွားမှာကိုတော့ သိမှ၊မသိဘဲ
(မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ-ခင်ဗျားတို့ ကျောက်ကို အဘိုးမတန်ဘူးလို့ ဘုန်းကြီး
က လေးကီမျက်လုံး နားမလည်လို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့က
အတန်ကြီးထင်ပြီးသကာလ တကယ်တန်တာကို မသုံးဘဲနေလို့
ပြောနေတာပါ....(မှန်ပါ)။

တကယ် အရေးကြီးတဲ့အလုပ်ကို မသုံးဘဲ မလုပ်ဘဲနေတော့
ယနေ့ ထောပတ်ထမင်း၊ ဒန်ပေါက်ထမင်းစားပြီး နက်ဖြန် အဝီစိ
သွားမှာကို ထောပတ်ထမင်း၊ ဒန်ပေါက်ထမင်းလောက် မခင်ဘဲ

ဖြစ်နေလို့ ဒါလောက်ဟောနေတာပါ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား....
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် တရားနာမှားလို့လဲ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်းဆိုတဲ့ဥစ္စာသည်
ကမ္မဿကတဉာဏ်လောက်နဲ့ မရသေးဘူး.... (မှန်ပါ) ရှင်းကြ
ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ကောင်းတာလုပ်ယင် ကောင်းကျိုး
ပေးတယ်ဆိုတာကလေးလောက်နဲ့ မရသေးဘူး၊ သဘောကျ
ပလား .. (ကျပါပြီဘုရား)။

ကောင်းတာလုပ် ကောင်းကျိုးပေးတယ် ဆိုတာနဲ့.... (မရ
သေးပါဘုရား) မရသေးဘူး၊ လိုသေးတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာကို ဘာ
ကြောင့် လိုသတုံးဆိုတော့ အို...ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခသစ္စာ ခန္ဓာထဲမှာ
ဖြစ်မှုနဲ့ပျက်မှု အနိစ္စခန္ဓာကိုယ်၊ “သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာ, သဗ္ဗေ
သင်္ခါရာဒုက္ခာ, သဗ္ဗေဓမ္မာ အနုတ္တာ” တွေကို ဉာဏ်ထဲမှာ မရောက်
သေးသ၍ ကာလပတ်လုံးဖြင့် ငါကလဲ မပြုတ်တော့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
က ရှိလျက်ဘဲ... (မှန်ပါ) (မှန်ပါ) မရှိပေဘူးလား.... (ရှိပါတယ်
ဘုရား)။

အင်း....ငါတော့ ကြိုးစားလုပ်ရမှာဘဲ....၊ ဒါမှ ငါ့နေ့ခက်
ပါမှာကိုး၊ ငါတော့ ရှေ့က သွားခတ်မှယ်ပေါ့လေ၊ သူက
နေ့ခက်က လိုက်ဦးမယ်.... (မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်တုံး ဦးမြ ဒီလိုဘဲ ယူတော့မလား.... (မှန်ပါ)
ငါက ဘာတုံး.... (ရှေ့က သွားမယ်) လူဒါန်း, ပေးကမ်းတာက
ငါ့နေ့ခက်လိုက်မယ်.... (မလိုက်ပါဘုရား)။

ဟာ... အခုတော့ ပါးပြီပေါ့ ခင်ဗျားက၊ ဟင်.... (မှန်ပါ)

နဂိုရိက ဒီဥစ္စာ ငါလုပ် ငါ့နောက် လိုက်မှာပေါ့၊ ဒီအယူယူ ထားတာ....(မှန်ပါ့)။

ငါကလဲ ရှေ့က ပြေးမယ်....၊ နောက်ကလဲ ပြုလုပ်ထားတာ တွေက ငါ့နောက်လိုက်ဦးမယ်ဆိုတော့ ဘုရားမဟောဘူးလား- လို့ မေးတော့ ဦးအောင်ဇံ ဝေရဲ့ ဟောဘယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဆောင်ဟောထားတာ....၊ မင်းတို့ နားလည်မှု ပြောထားတာ တကယ်မယူပါနဲ့ ပြောထားတာ.... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား) နိယုတ္တဒေသနာတဲ့ ဦးမြ....(မှန်ပါ့)။

ဘာဒေသနာတဲ့တုံး... (နိယုတ္တဒေသနာပါဘုရား) ဒီလိုမှ မဟောယင် နားလည်မှာမဟုတ်လို့ ဟောချလိုက်တာ....(မှန်ပါ့ ဘုရား) စင်စစ်တော့ ဘယ်ဟာမှ မလိုက်ဘူး၊ ဒီအကြောင်း ချုပ်ပြီးတော့ ဟို-အကျိုးပေါ်တာဘဲရှိတယ်၊ ဒီဘက်က ဘယ် သူမှ မလိုက်ဘူး....(မှန်ပါ့)။

ဒီဘက်က ရုပ်နာမ်က ဘယ် နှယ်တုံး.... (မလိုက်ပါဘုရား) နို့ မဟုတ် ရုပ်နာမ်ချင်းဆက်နေယင် သဿတဖြစ်ဦးမှာပေါ့.... (မှန်ပါ့) မဖြစ်ပေဘူးလား....(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီက နာမ်ရုပ်က ဒီမှာ လှူဒါန်း ပေးကမ်းတဲ့ ရုပ်နာမ်က ဒီတွင် ချုပ်ခဲ့တယ်၊ ဟိုမှာ ရုပ်နာမ်က အလားတူပေါ်တယ်၊ ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်မရသေးယင် ဦးမြ ဘာတဲ့ ဟိုမှာ ဘာပေါ်မှာတုံး (အလားတူ ရုပ်နာမ် ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား....

(ရှင်းပါပြီဘုရား) ဒီက ရုပ်နာမ် တတို့ တစ လိုက်သေးရဲ့လား။
(မလိုက်ပါဘုရား) သေချာပလား....(သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကလဲ ခင်ဗျားတို့ အပြောသေချာလို့ မဖြစ်ဘူး....။
ဪ-ဒီနေရာကလေး ယားတဲ့ဝေဒနာကလေးဟာ မောင်အောင်
ချို ဒီနေရာမှာဘဲ ချုပ်တာဘဲ.... (မှန်ပါ) ဘယ်ကို လိုက်သေး
သတုံး (ဘယ်မှ မလိုက်ပါဘုရား) ဟိုနေရာ ယားပြန်တော့ကော
(ဟိုနေရာတွင် ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဟိုနေရာယားတဲ့အခါ ဟိုနေရာတွင် ချုပ်တာဘဲ....(မှန်ပါ)
ဒါ....ခန္ဓာတွေမဟုတ်လား- ဝေဒနာကန္ဓာတွေ မဟုတ်လား....
(မှန်ပါ) လိုက်နိုင်ရဲ့လား....(မလိုက်နိုင်ပါဘုရား)။

သိတဲ့စိတ်ကလေးဟာကော သိပြီးချုပ်သွားတာဘဲ မဟုတ်
လား....(မှန်ပါ) စိတ်ဟာ ဝိညာဏကန္ဓာမဟုတ်လား- (မှန်ပါ)
ဒီခန္ဓာ ဘယ်လိုက်မတုံး.... (ဘယ်မှ မလိုက်ပါဘုရား) ဘယ်မှ
မလိုက်ဘူးဆိုတာ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)
ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒါလောက်ဆိုတော့ တရားနာမှားလို့လဲ ဘာဖြစ်တတ်
သလဲ....(ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာတရားထဲတောင် အောက်တန်း တရား
ဆိုလို့ ရှိယင် ဦးမြ ဘာဖြစ်နိုင်သတုံး.... (ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ပါဘုရား)
ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီပြင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ ဟောတဲ့ တရားဆိုတာတော့ ဘုန်းကြီး
တို့က ထည့်ကိုထည့်တော့ဘူး... (မှန်ပါ) ဒါ-ဒိဋ္ဌိအစစ်တွေဘဲ!
မဆိုနိုင်ဘူးလား....(ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဗုဒ္ဓဘာသာတောင်မှ ကမ္မဿကတဉာဏ်ဟာ ဒိဋ္ဌိမခွါနိုင်
ဘူးလို့ ပဏ္ဏာသမ္ပာ သေသေချာချာလာတယ်— (မှန်ပါ့ဘုရား)
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အင်မတန် အရေးမကြီးဘူးလား.... (ကြီးပါတယ်
ဘုရား) ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း ဘယ်နှစ်ကြောင်းပါလိမ့်
(နှစ်ကြောင်းပါ့ဘုရား)ဘာပါလိမ့်.... (နှလုံးသွင်းမှားနှင့် တရား
နာမှားမှုပါ့ဘုရား)။

ကိုင်း....အခုတော့ဖြင့် ဆရာသမားကလဲ မမှားဘူးဟောနေ
တာ....၊ မင်းတို့ကလဲ နှလုံးသွင်းမမှားလို့ ဖြစ်ပျက်တွေ့ကြပြီ
ဆိုတော့ သြော်-ငါတို့ ကံကြီးတော့ဖြင့် ကုန်ပြီဟေ့.... (မှန်ပါ့)
မဆိုနိုင်ဘူးလား.... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

အပါယ်ကျမည့်ကံကြီးတွေကတော့.... (ကုန်ပါတယ်ဘုရား)
ဒါဖြင့် ဦးမြ အတော်အားကိုးထိုက်ဘယ်.... (မှန်ပါ့) ဘယ်နှယ်
တုံး ဦးအောင်ဇံဝေ— (အားကိုးထိုက်ပါတယ်ဘုရား) အင်မတန်
အားကိုးထိုက်တယ်ဆိုတာ မပေါ်သေးဘူးလား.... (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ခုနစ်က ပြောခဲ့တဲ့ အကြီးဆုံးဒိဋ္ဌိ ဘယ်က
လာတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကလေးတော့ ပေါ် သွားပြီ.... (မှန်ပါ့)
ဘယ်နှစ်ကြောင်းပါလိမ့်.... (နှစ်ကြောင်းပါ့ဘုရား)။

နှစ်ကြောင်းကို ဦးမြ ဖြေစမ်းပါ။ ဘာတုံး.... (နှလုံးသွင်း
မှားလို့တကြောင်း တရားနာမှားလို့ တကြောင်းပါ့ဘုရား)

ဒီနှစ်ကြောင်းကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်၊ ရှင်းပလား....(ရှင်းပါ ပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် တရားနာတာက မှားတယ်ထားဦးတော့ ခန္ဓာက သက်သေခံတာကို လုံလောက်အောင်ကြည့်ပါ... (မှန်ပါ) ခန္ဓာက ဟိုနေရာမှာ ရှုရှု၊ ရှုရှုနဲ့ ပျက်စီးလိုက်၊ ဒီနေရာယားတာ ပေါ် လာတာ ပျက်စီးလိုက်၊ ရုပ်က ပျက်စီးလိုက်၊ ဝေဒနာက ပျက်စီး လိုက်၊ စိတ်က ပျက်စီးလိုက်ဆိုတော့ ဒါတွေ ဘယ်သူပျက်စီးနေ တာတုံးမေးတော့ မောင်အောင်ချို ရှုလို့ ရှုယင် မောင်အောင်ချို ခန္ဓာပျက်စီးနေတာ.... (မှန်ပါ) လှည့်နဲ့ ရှုလို့ ရှုယင်.... (လှည့်နဲ့ ခန္ဓာ ပျက်စီးပါတယ်ဘုရား) မောင်မြင့် ရှုယင်.... (မောင်မြင့် ခန္ဓာပျက်စီးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီခန္ဓာ ဘာမက်စရာရှိသတုံးကွ၊ မဟုတ်ဘူးလား.... (မှန်ပါ) မင်းလုပ်-မင်းရမှာဘဲဆိုတော့ ဒီခန္ဓာ ဟိုကို သွားသေး သလား .. (မသွားပါဘုရား)။

မသွားတာကိုပင် သွားတဲ့ အဓိပ္ပါယ်မျိုးနဲ့ တချို့ ဦးမြ အယူမရှိဘူးလား-ရှိသလား....(ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ရှိတယ်တဲ့၊ ဟိုတနေ့ကပြောခဲ့တဲ့ မချုပ်နိုင်သေးဘူး ဝိညာဏ် ကလေးဟာ သွားစရာ တွယ်စရာ မရှိသေးလို့ဆိုတော့ ဒါ.... ဝိညာဏ်ကွန္ဓာ သွားတာပြောနေတာ... (မှန်ပါ)။

ဦးမြ ဘာဒိဋ္ဌိဖြစ်သတုံး....(သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား) ဦးအောင် ဇံဇေ... (သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား) ကဲ.... ဘယ်လောက် ကြောက် စရာကောင်းသတုံး....(ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ငါ့ဥစ္စာ ထင်နေတာ ပိုကြောက်ပါ... (မှန်ပါ) ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကိုကြောက်ပါ။

ဘာဖြစ်လို့ တုံးဆိုလို့ ရှိယင် ဘုရား သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်နဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ကေမမ္မမ္ပံ သမန္တ ပဿာမိ၊ ဘိက္ခဝေ = ရဟန်းတို့၊ အဟံ = ငါဘုရားသည်၊ အညံ = တပါးသော၊ ကေမမ္မမ္ပံ = တခုသောတရားကိုမျှလည်း၊ နသမန္တ ပဿာမိ = ကြီးကျယ်တယ်လို့ မမြင်ဘူးတဲ့၊ တေံ = ဤကြီးကျယ် သောတရားဟူသည်၊ ယထာ = အဘယ်နည်းဟူမကား၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ = ငါ့-ငါ့ဥစ္စာ ခိုင်တယ်၊ မြဲတယ်ထင်တဲ့ ဒိဋ္ဌိတည်း၊ ဘိက္ခဝေ = ရဟန်းတို့၊ စဇ္ဇာနိ = အပြစ်တို့သည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပရမာနံ = မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ခေါင်ကဖုံး၍ အကြီးဆုံးသော အပြစ်ကြီးဖြစ်ပါပေသတည်း... လို့ ကိုယ်တော်တိုင်ဟောတယ်.... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ပဉ္စာနန္တရိယကံနဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဘယ်ဟာကိုကြောက်ရ မလဲ.... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ကြောက်ရပါမယ်ဘုရား)။

ပဉ္စာနန္တရိယကံက နက်ဖြန် ကမ္ဘာပျက်မယ်၊ ယနေ့ ပဉ္စာ နန္တရိယကံကို ကျူးလွန်ထားလိုက်တယ်၊ သဘက်ခါလွတ်တာဘဲ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလောက် အရေးမကြီးဘူးလို့ သေသေချာချာမှတ်ပါ နော်.... (မှန်ပါ)။

နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ဒီကမ္ဘာပျက်ယင် ဟိုကမ္ဘာကိုရွှေ့ပြီးခံရ တယ်လို့ မောင်နိုင်မှတ်ရမယ်.... (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် ဘယ်သူကကြီး ပါလိမ့်.... (နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ကြီးပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ဒီအထဲဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ သာသနာ တွင်းမို့ ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ် စကား ပြောလိုက်ပါတယ်။

သာသနာပဆိုယင် ဘယ်သူမှပြောမည့်သူရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး...
(မှန်ပါ)။

ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာထင်နေတာ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို
ကြည့်ပြီး ယားတာကလေးလဲ ငါယားတယ်လို့ ထင်တော့
ဝေဒနာကို ငါလုပ်တာဘဲ၊ ဝေဒနာကန္ဓာဆိုတဲ့ ခန္ဓာကြီးကို ငါ
လုပ်တာဘဲ... (မှန်ပါ)။

ကျုပ် ဒေါသဖြစ်လိုက်တာ ဆိုလို့ ရှိယင်လဲ ဒေါသစိတ်
ကလေးကို ကျုပ် ငါလုပ်လိုက်တာဘဲ၊ ဦးမြ မဆိုးဝါးဘူးသား
(ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခန္ဓာနဲ့ငါနဲ့ ရောမနေဘူးလား... (ရောနေပါတယ်
ဘုရား) ခန္ဓာနဲ့ ငါနဲ့ ရောနေတော့ ဒါ-သမ္မာဒိဋ္ဌိလား၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
လား... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီ-တကာတကာမတွေ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုံပြီးအရေးကြီးတယ်
ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံထက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ ပေါ်
သွားရောပေါ့... (မှန်ပါ) မပေါ်သေးဘူးလား... (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဟာကို ဖြုတ်မိအောင်ဖြုတ်ပါလို့ ဘုန်းကြီးတို့
တကာတကာမတွေ့ သတိပေးလိုက်ပါတယ်... (မှန်ပါ)။

ဖြုတ်တော့ ဒီအတိုင်းဖြုတ်လို့ ရမလားလို့ မေးတဲ့အခါကျ
တော့ မောင်အောင်ချိုတို့ မှတ်ရမယ်နော်... (မှန်ပါ) ခန္ဓာကိုယ်ထဲ
ပေါ်လာတဲ့အခုစိတ်အရှုခိုင်းထားတယ်ဘုန်းကြီးက၊ ကဲ- ဝေဒနာ
ကြိုက်လို့ ရှိယင်လဲ ဝေဒနာရှုကြလို့ ခိုင်းထားတယ်၊ အဲဒီ

ဝေဒနာကလေးကို သြော်.... ဒါ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သက်သက်ဘဲ၊ အနိစ္စသက်သက်ဘဲလို့ ဥာဏ်ကမြင်မှသာလျှင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ပြုတ် ထွက်သွားတယ်.... (မှန်ပါ) နို့မဟုတ်ယင် မပြုတ်ဘူးဆိုတာ အသေအချာမှတ်ပါ....(မှန်ပါ)။

နို့မဟုတ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် အလှူပေးနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘယ်သူ တုံးဟေ့၊ ဒါ မပြုတ်ဘဲနဲ့ ဥာဏ်ထဲမှာ ဒါ တလုံးတပါဒမှမမြင် ဘဲနဲ့ဆို အို.... မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အလှူပေးနေတယ် မောင်မြင့် ဆိုသာ ဆို... (မှန်ပါ)။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက အလှူပေးနေတယ် ဦးမြ ဆိုနိုင်-မဆိုနိုင်.... (ဆိုနိုင် ပါတယ်ဘုရား) ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ သူ့မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမှ မပြုတ် ဘေးဘဲကိုး.... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျောင်းတကာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ကျောင်းအမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ ရှိ-မရှိ ဦးအောင်ဇံဝေအကဲခတ်စမ်း.... (ရှိပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဦးမြရေ ဆရာကောင်း သမားကောင်း မတွေ့လို့ ရှိယင်ဖြင့် မောင်နိုင်တို့ သွားရောပေးကွာ....(မှန်ပါ)။

ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကျောင်းတကာ၊ ကျောင်းအမသာအခေါ်ခံ နေတာမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်နေတာ သိမှမသိဘဲ(မှန်ပါ)ဦးမြ စကားကြီး သလားတဲ့ မှန်သလား အကဲခတ်စမ်း .... (မှန်ပါတယ်ဘုရား) မှန်တယ်ဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ပါ ခင်ဗျားတို့နော်... (မှန်ပါ)။

ဒါ သေသေချာချာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းမှတ်ပါ ခန္ဓာထဲမှာ ဖြင့် ယားတာကလေး ပေါ်လာလို့ ရှိယင် ဝေဒနာဘဲဆိုတာ

မှတ်ထားကြပါ။ ငါနဲ့ မရောစေနဲ့၊ ငါက အခု ပါးစပ်ထဲက လုပ်တဲ့ငါ။ ရှိတာက ဝေဒနာ... (မှန်ပါ)။

ရှိတာက ဘာပါလိမ့်... (ဝေဒနာပါဘုရား) အဲဒီထဲမှာ ငါ့ ယားတယ်လို့ သွားပြီး သကာလ အပြောသဘောတရားပါ။ အထင် မရောက်လိုက်ပါနဲ့ ဆိုတာ သတိပေးပါတယ် ... (မှန်ပါ)။

အပြောတော့ဖြင့် ပြောနိုင်ပါတယ်။ သမုတိသစ္စာကပြောတာ အထင်ကတော့ ဒါကလေးပေါ်တာ၊ ပျောက်သွား ပြန်လဲ ဝေဒနာကလေး အနိစ္စရောက်တာ၊ ဘယ်သူ့အနိစ္စတုံးလို့ မေးလို့ ရှိယင်ဖြင့် ခန္ဓာအနိစ္စ ရောက်တာ ပေါင်းပြော လိုက်တော့... (မှန်ပါ)။

ပေါင်းပြောလိုက်တော့... (ခန္ဓာ အနိစ္စ ရောက်သွားတာပါ ဘုရား) ခန္ဓာအနိစ္စ ရောက်တာလို့ တကာတကာမတွေ့က မှတ် ထားလိုက်တာပေါ့။

ဪ... ဒါဖြင့် ဝေဒနာတောင် အနိစ္စဆိုယင် ဝေဒနာနဲ့ တွဲနေတဲ့ စိတ်ဟာကော ဦးမြကြီး ဘယ်နှယ်ဆိုမတုံး... (အနိစ္စ ပါဘုရား) တွဲလျက်နေကြတာကိုး... (မှန်ပါ) သညာကော... (အနိစ္စပါဘုရား) သူက ရုပ်ပေါ်မှာမှီပြီး ဖြစ်ရတော့ ဒီရုပ်က ကော... (အနိစ္စပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးစလုံးဟာ အနိစ္စဘဲမှတ်ထားလို့ အနိစ္စ ဘဲသိ၊ အနိစ္စလို့ မြင်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီတကာတကာမတွေ့မှာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပြုတ်ပါတယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီ) ဒါမသိဘဲနဲ့ စေတနာကို ငါလုပ်ပြီး ငါ့အလှူလုပ်နေလို့ ရှိယင် ဦးမြ သွားပြီ... (မှန်ပါ)။

စေတနာကို ငါလုပ်တဲ့ အလှူကော မရှိဘူးလား... (ရှိပါတယ် ဘုရား) အဲဒီ စေတနာကို ငါလုပ်လို့ ရှိယင် ငါ့အလှူဆိုတော့ အလှူ ရှင်ဟာ ဘာဖြစ်သွားသတုံး... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သွားပါတယ် ဘုရား) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါက တော်တော့ ဆရာသမားနဲ့ ဆိုယင် မောင်နိုင်ခဲ့လို့ ရမှာမဟုတ်ပါဘူး... (မှန်ပါ) တနည်းခဲပေးတဲ့ လူရှိပြန်လဲ ဥာဏ်က ဒီလိုရဦးကုဆိုတာမှ ရှုလို့ မတွေ့သေးလို့ ရှိယင်လဲ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက မဖြိုသေးဘူးလို့ ဦးအောင်ဇံ ဝေတို့ မှတ်ရမယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ “ဝေဒနံ အတ္တတော သမနုပဿတိ” ဝေဒနံ = ဝေဒနာကို၊ အတ္တတော = ငါဟူ၍၊ သမနုပဿတိ = ရှု၏။ “အယံဝစ္စတိ ဘိက္ခဝေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ” တဲ့၊ ကဲ... မပေါ်သေးဘူးလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ယားတဲ့ ဝေဒနာကလေးကို ငါယားတယ်လို့ ထင်လိုက်လို့ ရှိယင် ဘာဆိုကြပါ့မယ်... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါဘုရား) ငါ့အလှူသာ ပေးနေတာကွ ငါ့မှာအယားက ထနေသေးတယ် ဆိုလို့ ရှိယင် ဘယ်နှယ်ဆိုမတုံး... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါဘုရား) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်နေတယ်၊ ဒါလွယ်ပါ့မလား... (မလွယ်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဝိပဿနာလုပ်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ အပြော သာရှိတော့တယ်၊ အထင်ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား)။

ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ အရေးမကြီးတော့ပါဘူးတဲ့၊ ဒါ ပါဠိ တော်တော်ကလဲ ရှိပြီးသားဖြစ်နေလို့ ဦးမြတို့ကို ရဲရဲတင်းတင်းဘဲ

ဆုံးဖြတ်ချက်ချပေးလိုက်တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ပဉ္စာနန္ဒရိယကံထက် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအပြစ် ကြီးတယ်ဆိုတာ မောင်နိုင်တို့ ရိပ်မိပါပြီ... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ရိပ်မိတော့ကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဘယ် နှယ်ကြောင့် အပြစ်ကြီးသတုံး လို့ မေးတာ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံ ထိုက်သွားတဲ့ အဇာတသတ် တို့ ဒေဝဒတ်တို့ အဇာတသတ်က အဖ သတ်လိုက်လို့ ပဉ္စာ နန္ဒရိယကံထိုက်သွားတယ်၊ ငရဲက တက်လာသည်နဲ့ တပြိုင်နက် တည်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်မယ်၊* ဒိဋ္ဌိက ပြုတ်ပြီးသားဖြစ်နေတယ် (မှန်ပါ)။

မောင်နိုင်... ပဉ္စာနန္ဒရိယကံကြောင့် ကျဉ်းသော်လဲ တက် လာယင် ဒိဋ္ဌိက ပြုတ်ပြီးသားဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါဘုရား) သူ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်မယ်... (မှန်ပါ) ဒေဝဒတ်တက်လာလို့ ရှိယင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်မယ်၊ ဒီငရဲက ကျွတ်လို့ ရှိယင်... (မှန်ပါ) မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိသာ ရှိနေယင် ဘယ် နှယ်တုံး... (မကျွတ်နိုင်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံဟာ အားလုံး တကာ တကာမတေ့ ဘယ်ဟာ ကြောက်စရာကောင်းသတုံး... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ က ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကလဲ အခုလို ဖြစ်ပျက်မမြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ကဲ ... ဦးအောင်ဇံဝေတို့ ဦးမြဘို့ဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက် ချကြည့်တာပေါ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိမှဘဲ... (ရှိပါတယ်ဘုရား) ရှိနေတယ်ဆိုတာ သေချာ ကြပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

---

* ဥာတပရိညာနှင့် ဒိဋ္ဌိပြုတ်သည်ကိုဆိုသည်။

ဒါဖြင့် ဒီ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ပြောပါတော့မယ်တဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟာ အကြောင်းမရှိဘဲနဲ့ မလာပါဘူး၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟာ အကြောင်းရှိလို့ လာတာ... (မှန်ပါ)။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟာ အလို့လို့ပေါ်တဲ့တရားလား... အကြောင်းရှိတဲ့ တရားလား... (အကြောင်းရှိတဲ့တရားပါဘုရား)။

အဲ...အကြောင်းရှိတဲ့တရားဆိုတာ ယနေ့ ရှင်းရှင်း လင်းလင်း တကာတကာမတွေ့ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးက ဖြေကြားပုံ ဘုရားကထောက်ခံချက်ပေးပုံ ဒါတွေကိုယနေ့ရှင်းပြတော့မယ်ဆိုတာ အောက်မေ့လိုက်ပါတော့၊ မနေ့က တဝက်ဟောထားလို့ ရှေ့ပိုင်းမှာ ခပ်ကျဲကျဲသွားမယ်၊ နောက်ပိုင်းကျမှ စိပ်မယ်... (မှန်ပါ)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ဒီတကာတကာမတွေ့၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဘယ်က လာတယ်ဆိုတာ သိရအောင် ဝတ္ထုကလေးတခု ထုတ်လိမ့်မယ်လို့ ဦးအောင်ဇံဝေတို့ မှတ်လိုက်တာပေါ့... (မှန်ပါ)။

သာဓတ္ထိပြည် ဇောဘဝန်ကျောင်းတော်မှာ ဘုရားသီတင်းသုံးနေတယ်၊ မွန်းတည့် ၁၂-နာရီလောက်မှာ အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးက ကျောင်းသွားနေကျ ဖြစ်လို့ သွားတယ်၊ ခါတိုင်းထက် နည်းနည်းစောနေတာနဲ့ ဘုရားလဲ ဒီအချိန် ခဏတဖြုတ် ကျိန်းစက်တဲ့အချိန်၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့လဲ ကျိန်းစက်တဲ့အချိန်၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေကလဲ ကျိန်းစက်တဲ့အချိန် ငါ ကျောင်းထဲဝင်လို့ မတော်သေးပါဘူး ဆိုပြီး သကာလ

မောင်နိုင် ကျောင်းနားမှာရှိတဲ့ တိတ္ထိကျောင်းမှာ ခဏဝင်ပြီး နားပါတယ်.... (မှန်ပါ) တိတ္ထိကျောင်းမှာ ခဏဝင်ပြီးနားပါတယ်လို့ မှတ်လိုက်ပါ။

နားတော့ တိတ္ထိ တွေက တိရစ္ဆာန်ကထာတွေ * ပြောနေတယ် ဦးမြကြီးရ.... (မှန်ပါ)ဘုရား) တိရစ္ဆာန်ကထာ ဆိုတာ မချဲ့တော့ပါဘူး၊ သားရေး၊ သမီးရေး၊ စီးပွားရေးလို့ စကားမျိုးတွေ ပြောနေတယ်ဆိုကြပါစို့....။

အဲဒီလို ပြောနေတော့ တိတ္ထိခေါင်းဆောင်ကြီးက ဟေ့ - ဂေါတမ၏ တပည့်သား လူထဲကပေမဲ့ လူချွန်ကဲ့သောတာပန် ဆိုတာ တည်ပြီးသားတဲ့ ဆိတ်ဆိတ်နေကြကဲ့၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတာကို ဂေါတမလဲကြိုက်တယ်၊ ဂေါတမ၏ တပည့်သားလဲ ကြိုက်တယ်ဆိုပြီး အမိန့်ပေးလိုက်တာနဲ့ ဆိတ်ဆိတ်နေကြတယ်။

ဆိတ်ဆိတ်နေတုန်းဘဲ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးက တိုင်စရာ ရှိတဲ့ နေရာဝင်ထိုင်တယ်၊ ထိုင်တော့ တိတ္ထိတွေကလာကြပါတယ်၊ လာပြီးသကာလ တကာကြီးလာတာ ကောင်းတယ်၊ ဝမ်းသာတယ် အစရှိသည်နဲ့ အလ္လာပ သလ္လာပ စကားတွေ ပြောပြီး သကာလ တကာကြီးကို ကျုပ်တို့မေးချင်တယ်၊ တကာကြီး ဂေါတမဘုရား ဘယ်အယူရှိသတုံးတဲ့၊ မေးပြီ ဝ - နံပါတ်နော်.... (မှန်ပါ)ဘုရား)။

---

* မဂ်ဖိုလ်နှင့်မဆိုင်။ မဂ်ဒိုလ်မှ ဖိလာကန်လန်ဖြစ်သောစကား မျိုးကို တိရစ္ဆာန်ကထာဟု ခေါ်သည်။

တကာကြီး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေတဲ့ ဂေါတမ ဘယ်အယူ ရှိသတုံး၊ ဟာ အရှင်ဘုရားတို့ မြတ်စွာဘုရားအယူတွေက အများ ကြီးဘုရား တပည့်တော် ဘယ်သိမလဲ။

ကဲ... ရှိပါစေဗျာ ဂေါတမဘုရား၏အယူ မသိလို့ ရှိယင် ဂေါတမဘုရား၏ တပည့်သားဖြစ်တဲ့ ရဟန်းတွေ ဘယ်အယူ ရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ကို ပြောစမ်းပါတဲ့။

ရဟန်းတွေလဲဘုရား ၂၂၇ သွယ်သော သိက္ခာပုဒ်တွေနဲ့ သမထ ဝိပဿနာတွေနဲ့ အများကြီးဘုရား၊ အဲဒီတော့ ဒါလဲ တပည့်တော် အကုန်မသိနိုင်ဘူး...။

ကဲ... ရှိပါစေဗျာ ခင်ဗျား မသိလို့ ရှိယင် ခင်ဗျားအယူကို ပြောရမယ်၊ မောင်နိုင် မေးပြီ... (မှန်ပါ) ခင်ဗျား ဘယ်အယူ ရှိတယ်ဆိုတာ ပြောရမယ်ဆိုတော့ တပည့်တော်အယူကို ပြောဘို့ ဝန်မလေးပါဘူးတဲ့၊ သူက သောတာပန် တည်ပြီးသားကိုးဗျ... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ယနေ့သောတာပန်က ဟောတဲ့တရားကို တကာ တကာမတွေ့ ကြားရလိမ့်မယ်၊ မှတ်ရလိမ့်မယ် ... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဘယ်သူက ဟောတာကြားရမှာတုံး... (သောတာပန်ကဟော တာကြားရမှာပါဘုရား) သောတာပန်ကဟောတဲ့တရားကိုကြား ရလိမ့်မယ်လို့ သေသေချာချာမှတ်ထားပါ... (မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ တပည့်တော်ပြောဘို့ ဝန်မလေးပါဘူးတဲ့၊ သို့သော် အရှင်တိတ္ထိတွေ ယူတဲ့အယူကို တပည့်တော် အသင်ကြားချင်

ပါတယ်၊ ကြားပြီးယင် တပည့်တော်အယူကို နောက်ဆုံးပိတ်
ပြောမယ်ဆိုတော့ တိတ္ထိတို့တွေက ရုပ်နာမ်ဓမ္မသည် မြဲတယ်၊
သဿတော လောကောနံ သူပြောလိုက်တယ် .... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

တခါ တယောက်က လာပြန်တယ်၊ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသည် မမြဲ
ဘူးတဲ့ ပြတ်သွားတာဘဲ မောင်နိုင် ဥစ္ဆေဒတွေ ပြောတယ်....
(မှန်ပါ) သဿတ ဥစ္ဆေဒတွေမပြောကြဘူးလား(ပြောပါတယ်
ဘုရား)။

ရုပ်နာမ်ဓမ္မ မြဲသည်လည်းမဟုတ်- မမြဲသည်လည်းမဟုတ်
တဲ့၊ အမရာင်ကွေပဒိဋ္ဌိတွေ ပြောပြန်ပြီ....(မှန်ပါ) သတ္တဝါ
သေယင် မဖြစ်ဘူး ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိပြောတာဘဲ.... (မှန်ပါ)။

သတ္တဝါမှ မရှိဘဲ ဖြစ်စရာဘယ်ရှိမလဲ.... (မှန်ပါ) သတ္တဝါ
သေယင် ဖြစ်သေးတယ်၊ မြဲသေးတယ်၊ သဿတ ဒိဋ္ဌိဘဲ
ပြောတာဘဲ၊ သတ္တဝါနဲ့ ပြောယင် သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ မှတ်
ပါနော်....(မှန်ပါ)။

သတ္တဝါသေယင် ဖြစ်ချည်တလှည့်၊ မဖြစ်ချည်တလှည့်ဆိုတာ
လဲ ရှိသေးတယ်....(မှန်ပါ)ဘုရား) “ကေစ္စ သဿတဒိဋ္ဌိ အမရာ
ဝိကွေပဒိဋ္ဌိ” ဟော ဖြေလိုက်တော့ ဆယ်မျိုး စေ့သွားပြီလို့
ပြောလိုက်ပါတော့၊ ဒါတွေ မချဲ့တော့ပါဘူး ကိုပေ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒီတုန်းမှ ကျုပ်တို့အယူတွေ အသီးသီး ကျုပ်တို့ အခု ဆယ်
မျိုးတောင် ပြောပြီးပြီ၊ ခင်ဗျားအယူ ပြောပေတော့တဲ့၊ တကာ

တကာမတို့ ဒါမှတ်ရမယ်၊ ခင်ဗျားအယူပြောပါတဲ့ တကာ
တကာမတို့နော်....(မှန်ပါ)။

ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သောတာပန်မဟုတ်လား .... (မှန်ပါ) သော
တာပန်အယူကိုပြောလိမ့်မယ်၊ တပည့်တော်အယူကို မပြောမိတဲ့
အရှင်တိတ္ထိတို့ကို စွဲချက်တင်လိုက်ဦးမယ်တဲ့....(မှန်ပါ)ဦးအောင်
ဇံဝေ သူတို့ဘဲ စွဲချက်တင်ဦးမယ်တဲ့နော်.... (မှန်ပါ)။

အရှင်တိတ္ထိတို့ဟာတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးရှိတယ်တဲ့၊ ခန္ဓာငါးပါး
ဟာ အနိစ္စတရားဘဲ၊ ၎င်းအနိစ္စတရားဟာ ဒုက္ခတရား....၊ အဲဒီ
ဒုက္ခတရားကို အရှင်တိတ္ထိတို့က ငြိတယ်နေတယ်၊ စွဲလမ်းနေတယ်၊
အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို တဏှာဥပါဒါနဲ့စွဲလမ်းနေတာဘဲ....၊
ဒါ့ကြောင့် အရှင်တိတ္ထိတို့ဟာ မှားတယ်....(မှန်ပါ)။

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို တဏှာဥပါဒါနဲ့ စွဲတိုလို့သေးသလား
(မလိုပါဘုရား)။

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို ဘာနဲ့စွဲနေသတဲ့လဲ .... (တဏှာ
ဥပါဒါနဲ့စွဲနေပါတယ်ဘုရား)တဏှာဥပါဒါနဲ့ စွဲနေတဲ့အယူကို
အရှင်တိတ္ထိတို့ ယူတယ်တဲ့။

ဒီအယူကိုလဲ အရှင်ဘုရားတို့ ဘာကြောင့် ယူတယ်ဆိုတာ
အကြောင်းပြလိုက်ဦးမယ်တဲ့ ဆိုတော့ အရှင်တိတ္ထိတို့နှလုံးသွင်း
မှားလို့ ယူတဲ့ အယူ အနိစ္စကို နိစ္စလို့ နှလုံးသွင်းလိုက်လို့ ....
(မှန်ပါ) ဒုက္ခကို....(သုခလို့ နှလုံးသွင်းလိုက်လို့ ပါဘုရား)
အနတ္တကို (အတ္တလို့ နှလုံးသွင်းလိုက်လို့ ပါဘုရား)အသုဘကို....
(သုဘလို့ နှလုံးသွင်းလိုက်လို့ ပါဘုရား)။

အရှင်ဘုရားတို့ ၁-နံပါတ်မှာနှလုံးသွင်းမှားလို့ အခုပြောခဲ့တဲ့ သဿတ, ဥစ္ဆေဒတွေ ယူတာဘဲတဲ့ ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တနည်း စာနားနာမှားလို့ အရှင်ဘုရားတို့ ယူတာဘဲတဲ့... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိကြပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းနှစ်ပါးလို့ တကာ တကာမတွေ လေးလေးစားစား မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ့) နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်၊ အတိုကောက်ရေးရမယ်၊ တရား နာမှားလို့... (ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ကိုသောင် သိပ်ကြောက် စရာကောင်းပါလား... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

နောက်က တကာတကာမတွေ ဖြေစမ်း ဘာတဲ့တုံး ... (နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) တရားနာမှားလို့လဲ (ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟာ နှစ်ပါးတဲ့၊ အရှင်ဘုရားတို့ ဒီနှစ်ခုကြောင့် အခု သဿတအယူတွေ၊ ဥစ္ဆေဒအယူတွေယူနေ တာတဲ့၊ ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘာကြောင့်တဲ့တုံး... (နှလုံးသွင်းမှားလို့, တရားနာမှားလို့ ပါဘုရား)။

စာလိုဒတာ ပရတောသောသ = သူတပါးအသံ ကြားရလို့ ဆိုတော့ တရားဆိုတာပါဘဲ ... (မှန်ပါ့) ဒီတော့ မောင်မြင့်တို့ ကြောက်စရာမကောင်းဘူးလား... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ကို ဆရာဘုန်းကြီးက ခေါင်းဆောင်လုပ်ပြီးတော့ ဆုံးမနေတာ ဪ... တရားနာ

ပေမဲ့လဲ နာတတ်ဦးမှကိုး... (မှန်ပါ) ပေကြာပလား... (ပေကြာ ပါပြီဘုရား)။

တရားနာပေမဲ့လဲ... (နာတတ်ဦးမှပါဘုရား) နာတတ်ဦးမှဘဲ ဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ် မရှင်းသေးဘူးလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ တရားနာပေမဲ့ နာတတ်ဦးမှဆိုတော့ မနာ တတ်ယင် ဦးမြကြီး ဒိဋ္ဌိဖြစ်ဦးမှာ... (မှန်ပါ) မနာတတ်ယင် ဒိဋ္ဌိဖြစ်ဦးမယ် တကာတကာမတို့၊ ဘာဒိဋ္ဌိဖြစ်ဦးမလဲလို့ မေးတဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် မင်းသေလို့ ရှိယင်ဖြင့် မင်းရောက်ရာမှာ မင်းပစ္စည်းတွေနဲ့ မင်းစားရုံဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဟော... မင်းသေလို့ ရှိယင်တဲ့ မင်းရောက်ရာမှာ ဟုတ်လား... (မှန်ပါ) မင်းပြုထားတဲ့ အထုပ်တွေဟာ ဖြေစားဘို့ပေါ့ကွာ၊ ဘာဒိဋ္ဌိတုံး... (သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

ဦးမြကြီး စဉ်းစားစမ်း၊ မင်းသေလို့ ရှိယင် မင်းရောက်ရာမှာ ဆိုတော့ မင်းသွားတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကော မရောက်ဘူးလား ... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

မင်းအထုပ် မင်းဖြေစားရတာပေါ့ ဆိုတော့ အထုပ်ကလဲ ထမ်းသွားရတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပါတယ် ... (မှန်ပါ) မပါဘူးလား... (ပါပါတယ်ဘုရား) ဘာဒိဋ္ဌိတုံး... (သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

ဒီဒိဋ္ဌိရှိနေတဲ့ဥစ္စာ တကာတကာမတို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါ့မလား (မရောက်ပါဘုရား)။

ကဲ... ဒါနတရားလောက်ကို နာရလို့ ရှိယင် တကာတကာ မတို့ ဒိဋ္ဌိပြုတ်မပြုတ်... (မပြုတ်ပါဘုရား) ဦးမြကြီး စဉ်းစား စမ်း... (မပြုတ်ပါဘုရား) မပြုတ်ဘူး...တဲ့။

မပြုတ်တော့ ဒီအယူကိုဘဲ သေသည်တိုင်အောင်ဘဲ ကိုယ် ဆရာကလဲ ဒါဟောတယ်၊ ဒါနဲ့ဘဲ သေသွားတော့ကို နတ်ရွာ သူဂတိရောက်၊ သူ့အထုပ် သူ့ဖြေစားတော့ စားရပါရဲ့၊ နိဗ္ဗာန် တော့ မရတော့ဘူး... (မှန်ပါ) မရနိုင်တော့ဘူး၊ မောင်အောင်ချီ ဘယ်နှယ်တုံး... (မရနိုင်ပါဘုရား) ဘာခံနေပါလိမ့်... (သဿတ ဒိဋ္ဌိခံနေပါတယ်ဘုရား) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိခံနေပါတယ်ဘုရား) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ခံတယ်ဆိုလိုက်ပါတော့... (မှန်ပါ)။

ဘာခံနေကြသလဲ.... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိခံနေပါတယ်ဘုရား) ဒီအယူ ဟာ တကာတကာမတွေ ခင်ဗျားတို့အထဲမှာကိုဘဲ အခု တရား မျိုး မနာရသေးလို့ ဘုန်းကြီးပြောတဲ့ တရားကို ရှင်းရှင်းလင်း လင်း နားမလည်သေးလို့ ရှိယင် ဒီအယူဟာ ရှေးက ရှိတယ်.... (မှန်ပါ) ကိုပေါ် မရှိဘူးလား... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

မင်းလုပ်·မင်းရမှာပေါ့ကွာ၊ မင်းပစ္စည်း ဘယ်သွားမတုံးကွာ၊ မင်းနောက် လိုက်မှာပေါ့ဆိုတော့ မင်းက ရှေ့ကသွားတာ....၊ အထုပ်က နောက်က လိုက်မယ်...၊ ဒီအဓိပ္ပာယ် မယူဘူးလား တရားနာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က... (ယူပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတရားနာမှားတာနဲ့ သူ့ဘာဒိဋ္ဌိဖြစ်သတုံး- (သဿတ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ ဦးမြ သေချာပြီ- သေချာပြီ... (မှန်ပါ)။

ကဲ- တကာ တကာမတွေ ခင်ဗျားတို့ ပြုတဲ့ ကုသိုလ်ဟာ ဒီအတိုင်းဘဲ ပြုကြလို့ ရှိယင်ဖြင့် ကုသိုလ်ရတယ် မောင်နိုင် မှတ်လိုက်.... (မှန်ပါ) နိဗ္ဗာန်မရဘူး... (မရပါဘုရား) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာတဲ့တုံး နောက်က တကာတကာမတွေ့... (ကုသိုလ်တွေ့
ရပါတယ်ဘုရား၊ နိဗ္ဗာန်မရပါ) ဘာခံနေသတဲ့... (သဿတဒိဋ္ဌိ
ခံနေပါတယ်ဘုရား) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ မခံဘူးလား... (ခံပါ
တယ်ဘုရား) ဦးမြ၊ ရေ-ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါက သူ- ကမ္မဿကတဉာဏ်လောက် ဟောပြီး သကာလ
ထားတာလဲ တမျိုး တနည်းအားဖြင့်လဲ ဘုရားက ဆောင်ဟော
ထားတဲ့တရား... (မှန်ပါ)။ သူက တိုက်ရိုက်ယူပြီးသကာလ ဆရာ
လုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဟောလိုက်တော့ နောက်က ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အကုန်
ယောင် မကုန်ဘူးလား... (ယောင်ကုန်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဆောင်ဟောတဲ့တရားကို တိုက်ရိုက်ယူပြီး ပြေးလိုက်
တဲ့အတွက် မမှားဘူးလား- မှားသလား... (မှားပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် တရားဟောမယ်ကြံလို့ ရှိယင် နိယျတ္ထဒေသနာ
ကို ဟောထားလို့ ရှိယင် ကိုယ်က နိတတ္ထ တိုက်ရိုက်ယူလိုက်လို့
ရှိယင် ဘုရားက ဒီလိုမှ မဟောလို့ ရှိယင် နားလည်မှာ မဟုတ်
လို့ ဟောရတာ၊ စင်စစ်တော့ ဒီက ရုပ်နာမ်မလိုက်ဘူး၊ လိုက်သေး
ရဲ့ လား... (မလိုက်ပါဘုရား) အဲ... မလိုက်တာကို အလိုက်လုပ်
ဟောတာသည် နားလည်အောင်လို့ ဆောင်ဟောထားတာ...
(မှန်ပါ)။

မောင်မြင့် ရှင်းရဲ့ လား... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား) ဒီက လိုက်
နိုင်ပါ့မလား... (မလိုက်နိုင်ပါဘုရား) ဒီမှာရဲ့ရုပ်နာမ် ကိုယ်
တိုင် ရှုကြည့်- မောင်အောင်ချို...၊ ဒီနေရာဖြစ် ဒီနေရာကကို
ရှေ့နိုင်ရဲ့ လား... (မရှေ့နိုင်ပါဘုရား) ကဲ... လိုက်စရာရှိရဲ့ လား

(မရှိပါဘုရား) လိုက်ယင် ဘာဒိဋ္ဌိဖြစ်မလဲ... (သဿတဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပါမယ်ဘုရား)။

ကဲ—မလိုက်နိုင်တာကြီးကို လိုက်တယ်လို့ ဓမ္မပဒများ ဟောထားချက်ရှိပါတယ်။ အဲဒါများ မင်းတို့ကို ဆောင်ပြီးသကာလ ဟောထားတာကွ...တဲ့၊ မင်းတို့နားလည်မှုကြောင့်၊ စင်စစ်တော့ ဖြင့် ဒီအတိုင်းသာ မှတ်ပါ...တဲ့၊ ဒီမှာဖြစ်တဲ့ ရုပ်နာမ်သည် ဒီနေရာက ဘယ်နေရာမှ မရှေ့ဘဲနဲ့ ဒီတွင် ချုပ်သွားတာဘဲကွ ဟိုမှာ အသစ်သာ ထပ်ပြီးပေါ်တာဘဲ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) လိုက်တာပါသေးရဲ့လား... (မပါပါဘုရား)။

ဦးမြ ရှင်းပလား... (မှန်ပါ) အလားတူပေါ်တာသာ မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

ဒီမှာ ရုပ်နာမ်နဲ့ လုပ်လို့ ဒီရုပ်နာမ်ကတော့ ဘာမှ မလိုက်ဘူး ဟိုမှာ ရုပ်နာမ်တခုပေါ်တာဘဲ... (မှန်ပါ) ဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ-ဘယ်ပါဠိတော်က လာသတုံးလို့ မေးတော့မှ “အနန္တရ နိရုဒ္ဓါ စိတ္တ စေတသိကာ ဓမ္မာ ပဋ္ဌုပ္ပန္နာနံ စိတ္တစေတသိကာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော” ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်- (မှန်ပါ) အနန္တရဆိုတာ ရှေးစိတ်ချုပ်ပြီးမှ နောက်စိတ်ပေါ်တာ- (မှန်ပါ) ဘုရား)။

ရှေးစိတ် ချုပ်ပြီးမှ... (နောက်စိတ် ပေါ်တာပါဘုရား) အဲဒီတော့ နောက်စိတ်ဟာ ရှေးစိတ်နဲ့ တော့ မတူဘူးလား၊ စိတ်ဘဲ မဟုတ်လား... (မှန်ပါ)။

သို့သော်... အယင် ချုပ်သွားနှင့်တဲ စိတ် ဟုတ်ကဲ့လား...
(မဟုတ်ပါဘုရား) ဒါဖြင့် အလားတူပေါ်တာပေါ့... (မှန်ပါ)
ဦးမြ သေချာပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘာပေါ်တာပါလိမ့်... (အလားတူပေါ်တာပါ
ဘုရား) ဒီကလိုက်တာ ဟုတ်သေးရဲ့လား... (မဟုတ်ပါဘုရား)
နို့ မဟုတ်ယင် အနန္တရနိရုဒ္ဓါ = အခြားမဲ့ဖြစ်၍ ချုပ်လေကုန်ပြီး
သောလို့ ကို ဟောဘို့ရာ လိုသေးသလား (မလိုပါဘုရား) ချုပ်ပါ
တယ်လို့ ဟောထားတာ ဘုရားက... (မှန်ပါ)။

အဲဒါက တိုက်ရိုက်ဟောတဲ့ဒေသနာ - (မှန်ပါ) တိုက်ရိုက်
ဟောတဲ့ဒေသနာကို အမှန်ယူ၍ ဆောင်ဟောတဲ့ ဒေသနာက
သဒ္ဓါဖြစ်အောင် ဟောထားတာ... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဆောင်ဟောတဲ့ဒေသနာ... (သဒ္ဓါဖြစ်အောင်ဟောထားတာ
ပါဘုရား) သဒ္ဓါပွားအောင်လို့ ဟောထားတာ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

တိုက်ရိုက်ဟောတဲ့ဒေသနာကျတော့ အနန္တရ နိရုဒ္ဓါ = ယခု
ဖြစ်သွားသောတရားသည် ယခုချုပ်ကုန်သော၊ ယခုဖြစ်၍ ယခု
ချုပ်ဘဲ တဲ့၊ စိတ္တစေတသိကာတဲ့ = စိတ်စေတသိက် အကုန်ချုပ်
တာဘဲ... (မှန်ပါ)။

ပဠုပ္ပန္နာနံ = မိမိနဲ့ အလားတူဖြစ်၍ ပေါ်ကုန်သော...တဲ့၊
နောက် ပေါ်လာတာက အလားတူ ပေါ်လာတာ၊ ဒီက ဟာ
တော့ ချုပ်လျက်ဘဲတဲ့... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ရှေ့တရားက... (ချုပ်လျက်ပါဘုရား) နောက်ဆက်ပေါ်
လာတာက... (အလားတူပေါ်တာပါဘုရား) အလားတူပေါ်
တာတဲ့၊ ဒီကလိုက်တာ ဟုတ်ကဲ့လား... (မဟုတ်ပါဘုရား) အဲဒီ
တော့ မင်းသွားရာ လိုက်လိမ့်မယ်ဆိုတာနဲ့တော့ ကန့်လန့်ကြီး
ဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါလဲ ခန္ဓာနှစ်ခုကို ပြတာဘဲ... (မှန်ပါ) ရှေ့ချုပ်သွားတဲ့
ခန္ဓာ၊ နောက်ပေါ်လာတဲ့ခန္ဓာ ခန္ဓာပြတာဘဲ... (မှန်ပါ) ဦးမြ
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် “အနန္တရနိရုဒ္ဓါ စိတ္တ စေတသိကာ ဓမ္မာ ပဋုပ္ပန္နာနံ
စိတ္တ စေတသိကာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော” ဆိုတာ
အနန္တရနိရုဒ္ဓါ ရှေးဖြစ်၍ ချုပ်လေကုန်ပြီးသော၊ မင်းတို့ လူတုန်း
တန်းတုန်းက စေတနာတွေ အကုန်ချုပ်သွားတာဘဲ၊ ရုပ်ရော
နာမ်ရောချုပ်တာ... (မှန်ပါ) ဘုရား) သသောကျပလား... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

စိတ္တစေတသိကာတဲ့ စိတ်စေတသိတ်တွေအကုန်ချုပ်ပါတယ်တဲ့
ပဋုပ္ပန္နာနံ = အလားတူဖြစ်၍ ပေါ်ကုန်သောတဲ့၊ ဟိုဘက်သွား၊
ပေါ်တာကဘာတဲ့တုံး... (အလားတူပေါ်တာပါဘုရား) တေသံ
ဓမ္မာနံ = ထိုအလားတူဖြစ်၍ ပေါ်ကုန်သော တရားတို့အား
အနန္တရပစ္စယေန = အနန္တရပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယောဥပကာရ
ကော = ကျေးဇူးပြုသည်၊ ဟောတိ = ဖြစ်၏ဆိုတော့ ဒါက
နိတတ္တဒေသနာ... (မှန်ပါ)။

ဒါ ခွဲသိရမယ်... (မှန်ပါ) ခွဲမသိဘဲနဲ့ ခင်ဗျားတို့ ဒီအတိုင်း
လမ်းဆုံးနေကြမယ်ဆိုယင် ကိုပေါ်သွားပေါ့ (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့
နဂိုရ်က ဒီအတိုင်း လမ်းဆုံးနေတာဘဲ... (မှန်ပါ)။

ဦးမြတို့ကော... (ဒီအတိုင်း လမ်းဆုံးနေပါတယ်ဘုရား) အခု ဆုံးသေးရဲ့လား... (မဆုံးတော့ပါဘုရား) ဒါဖြင့် ခင်ဗျား ဒိဋ္ဌိ ပယ်ပြီ... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိပယ်သွားပြီ မောင်အောင်ချီ ပယ်ပလား ကွ... (ပယ်ပါပြီဘုရား)။

ဒီက နာမ်ရုပ်ဟာ ဘယ်လိုက်သေးသတုံး... (မလိုက်တော့ပါ ဘုရား) နို့ ဟိုမှာ နာမ်ရုပ်တခု နိဗ္ဗာန် မရသေးယင်ပေတော့ ကော... (အလားတူပါဘုရား) အလားတူပေတယ်၊ သဘော ကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒီက ကျေးဇူးပြုချက်တော့ ကင်းရဲ့လား... (မကင်းပါ ဘုရား) လိုက်တော့ မလိုက်ဘူး ကျေးဇူးတော့ပြုတယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

လိုက်တော့... (မလိုက်ပါဘုရား) ကျေးဇူးတော့... (ပြုပါ တယ်ဘုရား) ပြုတယ်တဲ့ လောကီ ဥပမာ ပြောမယ်ဆိုလို့ ရှိယင် ဖယောင်းတိုင် တတိုင်ကို ဦးမြကြီး မီးထွန်းလိုက်စမ်းနော်... (မှန်ပါ)။

မီးတွေ တောက်နေတယ်ဆိုကြပါစို့၊ မောင်နိုင်က ညှိလိုက် တော့ မီးတိုင် တတိုင် ဟိုဘက်ပွားလိုက်တော့ မရောက်ဘူးလား ကွာ... (ရောက်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဒီက မီးလိုက်သွားယင်လဲ ဒီမှာငြိမ်းရမယ်... (မှန်ပါ) ဟိုမှာလဲ မီးတပွင့်တော့ မပေတဘူးလား (ပေတပါတယ်ဘုရား) ပေတပေမဲ ဒီက မီးကလိုက်သလားလို့ မေးယင် လိုက်ယင်ငြိမ်းရမယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။

လိုက်ယင် ငြိမ်းရမယ်ဆိုကတည်းက သြော် သူ့ အကြောင်း အကျိုးမကင်းလို့ သူနဲ့ အလားတူပေ၍ တာကိုး ဆိုတာတော့... (ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား)ဦးမြ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အကြောင်းအကျိုးတော့ ဆက်တယ်... (မှန်ပါ) ဒီက တော့... (မလိုက်ပါဘုရား) လိုက်ယင် ပဋ္ဌမမီးတိုင်ပါ ငြိမ်းရမယ် (မှန်ပါ)။

ဟာ.... ဒီမီးတိုင်ဟာ လိုက်သွားပဟေ့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ငြိမ်း ရမယ်... (မှန်ပါ) မောင်နိုင် ငြိမ်းရမှာဘဲဆိုတာ မသေချာဘူး သား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဟိုမှလဲ ဒီလိုဘဲပေ၍ တယ်ဆိုတော့ ဒီမီးတိုင်၏သတ္တိလဲမကင်း ဒီမီးတိုင်ကလဲမလိုက်.... (မှန်ပါ) ဒီလိုယူပါ၊ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီမီးတိုင်ကလဲ.... (မလိုက်ပါဘုရား) ဒီမီးတိုင်သတ္တိလဲ (မကင်း ပါဘုရား) ဒီမှလဲ ခင်ဗျားတို့ ဟိုဘဝ နောက်ရုပ်နာမ်ပေ၍ စာယ်ဆိုတာ ဒီက အကြောင်းအကျိုးသတ္တိလဲ မကင်းပါဘူး... (မှန်ပါ) အထည်လဲမလိုက်ပါဘူး... (မှန်ပါ) ပေ၍ပလား (ပေ၍ ပါပြီဘုရား)။

ဒီလိုဆိုတော့ ဘာဒိဋ္ဌိပြုတ်သွားသတုံး.... (သဿတဒိဋ္ဌိပါ ဘုရား) သဿတဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘူးလား .... (ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား) ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကျော.... (ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား) ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိလဲပြုတ်တယ် အလိုက်ဘူးယူမှ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ.... (မှန်ပါ)။

ဟိုမှာ မီးက လင်းလျက်ဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒီတော့ ဥစ္စေဒ
ကော ဟုတ်သေးရဲ့လား....(မဟုတ်ပါဘုရား) သဿတဒိဋ္ဌိဆိုတာ
ဒီမှာတွင် ခိုင်နေတယ်၊ ဘယ်မှမရွေ့ဘူးကော ဟုတ်ကဲ့လား....
(မဟုတ်ပါဘုရား)။

သူ ဒီနေရာတွင်ချုပ်တာဘဲ၊ ဖယောင်းတိုင်ကုန်ယင် သူသေ
မှာဘဲ၊ ဟိုမှာကျန်နေမှာဘဲ.... (မှန်ပါ) မကျန်ဘူးလား.... (ကျန်ပါ
တယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သဿတနဲ့ ဥစ္စေဒကို ဖယောင်းတိုင်နှစ်တိုင်ကူးတာနဲ့
ရှင်းပြလိုက်သဖြင့် ဦးအောင်ဇံဝေတို့ ဦးမြကြီးတို့ မရှင်းသေးဘူး
လား.... (ရှင်းသွားပါပြီဘုရား) ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ခုနက်က ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဘုန်းကြီး
ဒီတရားကို ဒီဥပမာနဲ့ ပြပြီး ဟောရပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ ခုနက်စာ
တရားနာလဲ့ထားတဲ့ တကာတကာမတွေ့က ငါ့နောက် အကုန်
လိုက်မယ်လို့ ထင်နေလို့.... (မှန်ပါ)။

ငါလဲသွားမယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ် (မှန်ပါ) ငါ့နောက်လဲ
အကုန်လိုက်မယ်လို့ .... (အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်ဘုရား) ဒီအတိုင်း
ယူထားတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ဦးအောင်ဇံဝေ ရှင်းမနေဘူးလား....
(ရှင်းနေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီဟာ အယူမှန်ဘဲလား- အယူမှားဘဲလား- (အယူမှား
ပါဘုရား) အဲဒီအယူမှားက ဘယ်သူ့ကြောင့် မှားတာတုံးမေး
တော့.... (နှလုံးသွင်းမှားကြောင့်ပါဘုရား) မဆိုင်ဘူး နှလုံးသွင်းနဲ့

(မှန်ပါ) ဒါက နှလုံးသွင်းနဲ့မဆိုင်ဘူး...၊ ဦးမြစဉ်းစားစမ်း
ဘာကြောင့်မှားတာတုံး... (တရားနာမှားလို့ ပါဘုရား)။

ခေါင်းဆောင်က မှားတာကိုးဗျ၊ ခေါင်းဆောင် တရား
ဟောတဲ့လူက မှားထားတာနဲ့ ခင်ဗျားတို့ မှားချက်ပြင်းထန်နေ
တာ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

နဂိုရ်တုန်းက မွေးတုန်းက ဘာမှမပါခဲ့ဘူးဗျ ... (မှန်ပါ)
ဒီတရားနာမိတာနဲ့ ဘဲ ဟာ... ဟုတ်တယ်ဟေ့၊ ငါလုပ်မှဘဲ ငါ
သွားရာ ငါ့နောက်ပါအောင်တော့။

ဟေ့... ဒီအသံဟာ တရားမနာခင်က ထွက်တဲ့အသံလား၊
တရားနာပြီးမှ ထွက်တဲ့အသံလား... (တရားနာပြီးမှထွက်တဲ့အသံ
ပါဘုရား) ဟာ... တရားနာမှားတာ... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား-
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒါ ဘုန်းကြီးက ပြောတာလား အနာတပိဏ်သုဋ္ဌေး
ကြီးက ပြောတာလား... (အနာတပိဏ်သုဋ္ဌေးကြီးက ပြောတာ
ပါဘုရား)။

အယင် ခင်ဗျားတို့ ယူထားတဲ့ဥစ္စာက နှလုံးသွင်းမှား၍
သော်လည်းကောင်း၊ တချက်... (မှန်ပါ) တရားနာမှား၍သော်
လည်းကောင်း၊ မိဒိဋ္ဌိကိုယူထားတာ... (မှန်ပါ) ဆိုတော့ တန်း
မနေဘူးလား... (တန်းနေပါတယ်ဘုရား) အင်မတန်မရှင်းသေး
ဘူးလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒီ တကာတကာမတွေ အထူးတလည်
ပါရမီရှိပါပေတယ်လို့ ဦးမြ ချီးမွမ်းတော့... (မှန်ပါ) ဒီလိုဆရာ

ကောင်း၊ သမားကောင်း မတွေ့ယင် မောင်နိုင် မင်းလဲ ဒီအတိုင်း သွားတော့မှာဘဲ... (မှန်ပါ) မသွားပေဘူးလား... (သွားပါ တယ်ဘုရား)။

ဟေ့... ငါလုပ် ငါရမှာပေါ့၊ မင်းတို့အိမ်လုံး ဘာမှ မလုပ်ချင်နေကြ၊ ဒါ-ငါ့နောက်ပါမှာ၊ ငါလုပ်မှ ငါရမှာထင် ကော မထင်ဘူးလား... (ထင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ ဘယ်နှယ်ကြောင့် မောင်နိုင်မှာ ဒီဒီဌိသံကြီးထွက်နေပါ လိမ့်မတုံးလို့ မေးလို့ ရှိယင်တော့ တရားနာထားပြီ... (မှန်ပါ) တရားနာထားပြီ။

နောက်ကတကာတကာမတွေ့... (တရားနာထားပါပြီဘုရား) တရားနာထားပြီ ဘာတရားနာထားသတုံးဆိုတော့ နေယျတ္ထ ဒေ သနာနာထားတယ် (မှန်ပါ) နိတတ္ထ=တိုက်ရိုက်ဟောတာကို သူ့ နားမလည်တော့ဘူး... (မှန်ပါ) တိုက်ရိုက်ဟောတာကမလိုက်ဘူး ဟေ့တဲ့၊ သဘောကျပသား... (ကျပါပြီဘုရား) မလိုက်ဘူးကွ၊ အလားတူပေတဘဲ ရှိတယ်ကွနော်... (မှန်ပါ)။

မင်းသွားရာ မလိုက်ဘူးကွ အလားတူပေတဘဲ ရှိတယ်ကွ ဆိုတာ တိုက်ရိုက်ဟောတာ ... (မှန်ပါ) လိုက်တယ်ဆိုတာက ဆောင်ဟောတာ... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ ဒီနှစ်ချက်မှ ကောင်း ကောင်းမှန်မှန် မရှင်းတော့ပါဘူး ဆိုယင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်မရတဲ့ အလှူတွေနဲ့ဘဲ သေကြမှာဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဗုဒ္ဓဘာသာတွေ့တောင်မှ ဦးမြ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၊ ဘယ်အလှ
တွေ့များမယ်ထင်သတုံး... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိအလှတွေ့ပါဘုရား) မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိအလှတွေ့ကို လူကြံ့များများတယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီလိုဆိုတော့ စကားကြမ်းတော့ကို နိဗ္ဗာန်မရတဲ့ အလှတွေ့ကို
လူကြံ့တော့မှဘဲ... (မှန်ပါ့) ပေါ်ကြပလား ... (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား) ။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် မောင်နိုင် နိဗ္ဗာန်မရတဲ့ အလှတွေ့လုပ်
လိမ့်မတုံးဆိုတော့ သုဂတိတော့လဲ ရောက်သေးတာကိုး ...
(မှန်ပါ့) နိဗ္ဗာန်ကို ဘယ်နှယ်ကြောင့် မချပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့
သူ့မှာ ဒိဋ္ဌိက မပြုတ်လို့... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဦးမြ ဘယ်နှယ်တုံး... (ဒိဋ္ဌိက မပြုတ်လို့ ပါဘုရား) မပြုတ်
တော့ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ ဘာတားတာတုံး မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်
တားတယ်... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိဆိုတာ ဘာတားပါလိမ့်... (မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်
တားပါတယ်ဘုရား) ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့တကာတကာမ
တွေ့ ယနေ့ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ခုနင်ကပြောတဲ့ စကားကလေးကို သေသေချာချာမှတ်ပါ-
(မှန်ပါ့) အရှင်ဘုရားတို့ တရားနာမှားလို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါလိမ့်မယ်တဲ့၊
အရှင်ဘုရားတို့ယူတဲ့ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဟာ တရားနာ
မှားလို့ ဖြစ်တာတဲ့၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးက စွဲချက်တင်နေ
တယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဦးအောင်ဇံဝေ တင်ပြီနော်....(မှန်ပါ) ဘယ်သူက တင်တာ တုံး.... (အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးက တင်တာပါဘုရား)သူက ဘာတုံးဗျ....(သောတာပန်ပါဘုရား) သူကတော့ ဒိဋ္ဌိတွေ ပြုတ်ပြီးသားဗျ.... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိအကြောင်းလဲ သိပြီးသားဖြစ် နေတယ်၊ သူ့ကိုယ်တိုင်ကတော့ ပြုတ်ပြီးသားနော်၊ ဘုရားနဲ့ တွေ့လျှင်တွေ့ခြင်း သောတာပန်တည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုးဗျ (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတကာတကာမတွေ့ တရားနာမှားလို့လဲ ဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ခြင်းဆိုတာ အခု ကုသိုလ်နေရာဟောတာ.... (မှန်ပါဘုရား) အကုသိုလ် နေရာကျတော့ ငါလုပ်, ငါခံရမှာဘဲလာတာဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်နှယ်တုံး... (ငါလုပ်, ငါခံရမှာပါဘုရား)ဒီ ငါဘဲသွားခံ ရမည့် အဓိပ္ပာယ်ပေါ့....(မှန်ပါ) မရောက်ဘူးလား .... (ရောက် ပါတယ်ဘုရား) ဘာဒိဋ္ဌိနဲ့ ပြောပါလိမ့်.... (သဿတဒိဋ္ဌိနဲ့ပြော ပါတယ်ဘုရား)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဥစ္စာလဲ ခုနင်ကဟာနဲ့ တယ်ထူးတာမဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ) ကိုယ်လုပ်လို့ ကိုယ်ရတယ်, ဟုတ်လား၊ ကိုယ်မလုပ် ကိုယ်မရရုံပေါ့ အစရှိသည်နဲ့ လာတာနဲ့ ဘာထူးသေးသတုံး .... (မထူးပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီဒိဋ္ဌိဟာဖြင့် ယနေ့ ဘုန်းကြီးက ဟောတာလား- အနာထပိဏ် သောတာပန်ကြီးက ဟောနေ တာလား- တရားနာမှားလို့ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ (အနာထပိဏ်သောတာ

ပန်က ဟောတာပါ) ဘုရားစာလဲ ဟောပါလိမ့်မယ် တော်တော်
ကြာကျတော့... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့အတွက် အင်မတန် သနားလို့
ဒီတရားကိုဟောပေးနေတာမောင်အောင်ချီ မင်းသေသေချာချာ
သိပလား... (သိပါပြီဘုရား)။

ဦးမြ နားကြီးကြီးနဲ့ထောင်မှ အဘိုးကဘန်မှန်းသိတယ်နော်
(မှန်ပါ) နားသေးသေးနဲ့ ထောင်လို့ ရှိယင် ဘယ်နှယ်ပြောနေ
ပါလိမ့်မတုံးလို့ ထင်တတ်တယ်၊ ဒို့ သိဘူးတာနဲ့ တခြားစီလို့
ထင်တတ်တယ်၊ ဒို့ သိဘူးတာက နေယျတ္တနာထားတာ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဆောင်ဟောထားတာကို နာထားတာ... (မှန်ပါ) တိုက်ရိုက်
ဖြစ်စဉ်ကိုက် ဟောထားတာ ဟုတ်ပါရဲ့လား (မဟုတ်ပါဘုရား)
ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ဦးအောင်ဇံဝေတို့လဲ ကြီးပြီ၊ ဦးမြတို့လဲ ကြီးပြီ၊ ကိုပေ
တို့လဲ ကြီးကုန်ပြီ... (မှန်ပါ) နောက်ကို ဒီလိုနှစ်ခုခွဲပြီး ဟော
ပေးမည့်သူ မရှိလို့ ရှိယင် မောင်နိုင် ခက်သေးတယ်ကွ ... (ခက်
ပါတယ်ဘုရား) မခက်ဘူးလား... (ခက်ပါတယ်ဘုရား)။

နှစ်ခုမှ ခွဲပြီးတော့ ပြတတ်တဲ့ဆရာနဲ့ မတွေ့တော့ဘူးဆိုယင်
ခင်ဗျားတို့ လူသ၍၊ ပေးသ၍၊ ကမ်းသ၍ ဟာဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာသာ
ရ၍ နိရောဓသစ္စာမရ... (မှန်ပါ) ဦးမြ ပေပါပလား... (ပေပါပြီ
ဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္စာတော့ ... (ရပါတယ်ဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာတော့
လူဒုက္ခသစ္စာ၊ နတ်ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဗြဟ္မာဒုက္ခသစ္စာတော့ ရမှာဘဲ....

(မုန်ပါ) ဒုက္ခဋ္ဌိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကျတော့....(မရပါဘုရား)မရဘူး ဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲဒါတွေ သေသေချာချာ ရှင်းတော့မှ ဦးမြရေ ဒီဟာ အရေးကြီးတယ်....(မုန်ပါ)ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်တုံး... (ဒီဟာတွေ အရေးကြီးပါတယ်) မပေါ်လာ သေးဘူးလား....(ပေါ်လာပါပြီဘုရား)။

အခုတော့ မင်းတို့ ဘယ်ဘဲသွားတရားနာနေနေ ငြိမ်... ဒီဟာက လူသွားရာ အရိပ်ပါသလို လိုက်တာဘဲလို့ ဟောတော့ ဟောတာဘဲ၊ ဟောပေမဲ့လဲ ဒါက ဘုရားက သတ္တဝါတွေ နားလည်မှုကြည့်ဟောတာ... (မုန်ပါ)စင်စစ်တော့ မလိုက်ပါဘူး အကြောင်းနဲ့ အကျိုးတော့ ဆက်မှာပေါ့လေ.... (မုန်ပါ) ဒီလို ယူတတ်ပြီ အခုတော့....(မုန်ပါ) ဝေဘန်တတ်ပြီမဟုတ်လား.... (ဝေဘန်တတ်ပါပြီဘုရား)။

ဒီလို ဝေဘန်တတ်တော့ ဒါ ဒိဋ္ဌိပြုတ်လို့ ဝေဘန်တတ်တာ (မုန်ပါ) ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ယင်....(မဝေဘန်တတ်ပါဘုရား) မဝေဘန် တတ်ဘူးဆိုတာ ပေါ်ပလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါကလဲ ဒီနေ့မှစပြီး ဝေဘန်တတ်ပြီ သုံးရတာကိုးဗျ ... (မုန်ပါ) ရှေးက ဒီလိုနှစ်ခု ဝေဘန်ပါမယ်လို့ - အို ... နာမတော့ ကောင်းတာစား၊ ဝေဘန်တာလား- ကောင်းတယ်လို့ ပြောနေ တာလား....(ကောင်းတယ်လို့ ပြောနေတာပါဘုရား)။

ဟာ...သွားပြီ အဲဒါ....(မုန်ပါ) သွားပြီ- သွားပြီကိုပေါ်... (မုန်ပါ)မောင်နိုင် ဘယ်လောက်ကြောက်စရာ ကောင်းသတုံး- (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အေး ... ဒါကြောင့် ဒီအရေးကလဲ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံထက် ကြီးလေးသေးတယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်... (မှန်ပါ) စကားကြီး သလား မောင်နိုင်... (မကြီးပါဘုရား)။

ပဉ္စာနန္ဒရိယကံထက် သူပြုတ်ဘို့ရာ အရေးကြီးတယ်တဲ့ ... (မှန်ပါ) ပဉ္စာနန္ဒရိယကံက လွတ်ရက်, ကျွတ်ရက်ရှိသေးတယ်၊ သူက လွတ်ရက်, ကျွတ်ရက်... (မရှိပါဘုရား) ဒါဖြင့် မောင်မြင့် သူ့ကို ပို့ကြောက်ပေါ့ (မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် အခုတော့ဖြင့် ဆရာကောင်းတပည့်တွေ ဖြစ် နေတဲ့အတွက် သြော်... ဒို့ သွားရာ အရိပ်ပါတယ်၊ နွားသွားရာကို နောက်က လှည်းဘီးပါတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဆောင်ဟောတာကိုး... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) တကယ်တော့ဖြင့် တခုနဲ့တခုဟာ အကြောင်းအကျိုးသာ ဆက်တယ် မလိုက်ဘူး... (မှန်ပါ)။

ဦးမြ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ... (အကြောင်းအကျိုးသာ ဆက်ပါတယ်ဘုရား၊ မလိုက်ပါဘုရား) မလိုက်ဘူး ဆိုတော့ ကိုက်မနေဘူးလား... (ကိုက်နေပါတယ်ဘုရား)။

မလိုက်မှလဲ ခင်ဗျားတို့ သဿတပြုတ်မယ်... (မှန်ပါဘုရား) အကြောင်းအကျိုးဆက်မှလဲ ဥစ္စေဒပြုတ်မယ်... (မှန်ပါ) ဒါ... သေသေချာချာမှတ်... (မှန်ပါ)။

မလိုက်ဘူးဆိုမှ ဘာပြုတ်သတုံး... (သဿတပြုတ်ပါတယ် ဘုရား) အကြောင်းအကျိုးဆက်တယ်ဆိုမှ... (ဥစ္စေဒပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကလေးဟာ ဘယ်လောက်အရေးကြီးတဲ့ စကားနှစ်လုံး ဆိုတာ ကိုသောင်ကြီး ဘယ်လောက် ပေါ်လာပလဲကဲ... (ပေါ်လာပါပြီဘုရား) ဒါ တော်တော်အရေးကြီးတယ် ဦးမြရဲ့... (မှန်ပါ)။

ကိုင်း... တကာဘကာမတွေ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ) ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းနှစ်ပါးရှိတော့ ခင်ဗျားတို့နှလုံးသွင်းလဲ မလဲပါစေနဲ့... (မှန်ပါ) တရားနာလဲ မမှားပါစေနဲ့... (မှန်ပါ) ဒီနှစ်ခုလုံးလောက်ယင် ဒိဋ္ဌိလွတ်ပါတယ်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါတယ်- (မှန်ပါ)။

ဒီနှစ်ခုကို ခင်ဗျားတို့ နှလုံးသွင်းလဲ မှားမယ်ဆိုလဲ ဒိဋ္ဌိဖြစ် မှာဘဲ... (မှန်ပါ) အနိစ္စကို နိစ္စထင်တော့ နိစ္စဒိဋ္ဌိဖြစ်မှာဘဲ... (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခကို သုခထင်တော့လဲ မှားတဲ့မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) အနတ္တကို အတ္တ = ခိုင်တယ်၊ မြဲဘယ်ထင် လိုက်ပြန်တော့လဲ... (ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒါကတော့ ဦးမြကြီး တရားနာမှားလို့... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း ဘယ်နှစ်ပါး ပါလိမ့်... (နှစ်ပါးပါဘုရား) ဘယ်သူ့- ဘယ်သူပါလိမ့်... (နှလုံးသွင်းမှားနဲ့ တရားနာမှားမှုပါဘုရား) ဒါ ရှင်းသွားပြီ... (မှန်ပါ)။

တော်တော် အရေးကြီးတယ် ဆိုတာကိုဖြင့် ခင်ဗျားတို့ဖြင့် မပြောတတ်ဘူး၊ အမြင်ကျယ်ကျယ်နဲ့ မြတ်စွာဘုရားသခင်ဟော

တာတွေကိုကြည့်တဲ့ ဆရာဘုန်းကြီးကဖြင့် ဪ... ဒါမှမသိယင် ဒီတာတာတာတာမတွေ သွားပေါ့ဟ... (မှန်ပါ) ဆိုနိုင်ပလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဦးမြ ဆိုနိုင်- မဆိုနိုင်... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား) ဆိုနိုင်တယ်တဲ့ ဒီဥစ္စာ အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့ တရားဆိုတာ ခင်ဗျားတို့မှတ်ဖြစ် အောင် မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

နေယျတ္တဒေသနာ မောင်နိုင်၊ နိတတ္ထဒေသနာတို့တွင် ဘယ် ဟာ အမှန်ယူရမလဲ... (နိတတ္ထဒေသနာ အမှန်ယူရပါမယ်ဘုရား) နေယျတ္တကို ပြင်ပြီးတော့ နိတတ္ထဘက်ဆွဲယူရမယ် (မှန်ပါ) ရှင်းပ လား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဆောင်ဟောထားတာကို တကယ်ဖြစ်စဉ်ကို ကိုယ်ကယူရမယ် (မှန်ပါ) ဆောင်ဟောထားတာကို ဆောင်ထားတဲ့အတိုင်း ယူလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဥပမာကို အဟုတ်ထင်ပြီးသကာလ ဥပမေယျကို မရောက်ဘဲဖြစ်ပါလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ) မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင် ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် နောက်စာ တကာတာတာမတွေ ခင်ဗျားတို့ ဝမ်းမြောက်ကြပလား... (ဝမ်းမြောက်ပါပြီဘုရား) ဪ... ငါတို့ သည် သမ္မာဒိဋ္ဌိဘက်ကို ဒီနေ့ည နာရတာဖြင့် သက်ရောက်ပါပြီ ဆိုတော့ ဘာလူလူ၊ ဘာတန်းတန်း ခင်ဗျားတို့က ဝိပဿနာ ဥာဏ်လုပ်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်က မမှားတော့ဘူး ... (မှန်ပါ) ဦးမြ မှားသေးသလား... (မမှားပါဘုရား)။

ဝိပဿနာဉာဏ်လုပ်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်က ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကြည့်
လိုက် ဖြစ်ပျက်ရှိတာဘဲ၊ နောက်ရမည့်ခန္ဓာကိုယ်လဲ အကြောင်း
ညီညွတ်လို့ အကြောင်းအကျိုးဆက်ပေါ်မည့်ဥစ္စာလဲ ဖြစ်ပျက်
ရှိမှဘဲဆိုတာ မလာသေးဘူးလား....(လာပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဖြစ်ပျက်ကို ဖြစ်ပျက်မှန်းသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကဖြင့်
လူလိုက်ပေမဲ့လဲ ဟိုဖြစ်ပျက်တော့ မရချင်ပါဘူး ဆိုကတည်း
ကိုက ဖြစ်ပျက်သင်္ခါရသိမ်းတဲ့ နေရာကို သူ-ညွတ်ပြီ... (မှန်ပါ)
သင်္ခါရက ဖြစ်ပျက်ကိုး.... (မှန်ပါ) သင်္ခါရသိမ်းတဲ့နေရာ သူ-
မညွတ်ပေဘူးလား....(ညွတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီညွတ်မှလဲ ဒါက နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့ ဒါနဖြစ်မယ်(မှန်ပါ)
နို့ မဟုတ်ယင်....(နိဗ္ဗာန်မရောက်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးမြကြီးတို့က နက်ဖြန်သွားမှ့ဖြစ်လို့ သေသေ
ချာချာမှတ်လိုက်စမ်း၊ အခုစကားကလေး အထူးပြောလိမ့်မယ်
နော်... (မှန်ပါ)။

ဒါနဟာ ဝိပဿနာမခြံရံလို့ ရှိယင် အယုတ်ဒါန၊ အဋ္ဌက
နိပါတ်အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်လို့ မှတ်ပါ....(မှန်ပါ)ဝိပဿနာ မသိ
သေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် လူတဲ့ဒါနဆိုတာ အယုတ်ဒါနချည်းဘဲ... (မှန်ပါ)
မပေါ်သေးဘူးလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဝိပဿနာရှုထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဝိပဿနာခြံရံတဲ့ ဒါနက
တော့ မောင်နိုင်ရေ ဖြစ်ပျက်လဲ သူမြင်တာဘဲ...(မှန်ပါ)နောင်လဲ
ဘာမှမယ်ထင်သတုံး.... (ဖြစ်ပျက်ရမှ့ပါဘုရား) နိဗ္ဗာန်မရသေး
ယင် ဖြစ်ပျက်ရမယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာတုံး....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)အင်း ဒီဒုက္ခသစ္စာပြီး ဟိုဒုက္ခသစ္စာတော့ မလိုချင်တဲ့လူအဘို့ လာမှာ မဟုတ်တော့ဘူး... (မှန်ပါ) လာဦးမလား.... (မလာပါဘုရား)။

အဲဒါကို ဝိပဿနာခြံရံပြီးလူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဒီဖြစ်ပျက် ပြီး ဟိုဖြစ်ပျက်လာမှာကို မလိုချင်ဘဲနဲ့ ဖြစ်ပျက်ချုပ်ငြိမ်းရာကို ရည်မှန်းပြီးရော့- နိဗ္ဗာနပစ္စယော ဆိုပြီးလူလိုက်တယ်....(မှန်ပါ) ပေါ်ပလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒါနဟာ ဝိပဿနာခြံရံတဲ့ ဒါနမှ အမြတ်ဆုံးကုလို့ ဘုရားက သေသေချာချာဟောလောက်တယ်... (မှန်ပါ) ဦးမြကြီး ဒါ-အဋ္ဌကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်လို့ မှတ်လိုက်....(မှန်ပါ)နားလည်ကြ ပလား....(နားလည်ပါပြီဘုရား)။

ပြန်ပြီး တခေါက်ပြောလိုက်ပါဦးမယ်၊ ခင်ဗျားတို့က နေ့စဉ် လိုဘဲ ဆွမ်းလောင်း၊ ဆွမ်းကျွေး လုပ်နေကြတော့ကို ဖြစ်ပျက် သိပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ အခုချက်ပြုတ်နေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဟာလဲ ဖြစ်ပျက်ဘဲ... (မှန်ပါ) ဘာသစ္စာတုံး.... (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား) အကယ်၍ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည် အကျိုးပေးလိမ့်မယ် လို့ ဆိုပြန်တော့လဲ ဘာရမယ်လို့ ထင်ကြသလဲ... (ဒုက္ခသစ္စာဘဲ ရမှာပါဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခသစ္စာဘဲ ရလိမ့်မယ်ထင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ကျတော့ ကိုင်း... နတ်ပြည် ရ, ရပါလို့၏ ဗြဟ္မာ့ပြည် ရ, ရပါလို့၏တောင်း ဦးမလား- မတောင်းဘူးလား.... (မတောင်းပါဘုရား)ဘာ ကြောင့်တုံး ဝိပဿနာကို သူ-ခြံရံထားလို့... (မှန်ပါ) အလုပ်

လုပ်ရင်း ခန္ဓာကို ဥာဏ်မြင်ထားလို့.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အလုပ်- လုပ်ရင်း....(ခန္ဓာကို ဥာဏ်မြင်ထားပါတယ်ဘုရား) အဲဒီခန္ဓာကို ဥာဏ်မြင်ထားတဲ့ ဒါနုဖြစ်လေသောကြောင့် ဟို- ခန္ဓာကိုမလိုချင်တဲ့ ဒါနုဖြစ်သွားတယ်....(မှန်ပါ)ဝိပဿနာခြံရံ လိုက်လို့....(မှန်ပါ)။

ဒါနုလုပ်ရင်း ဝိပဿနာနဲ့ ခန္ဓာလှည့်လိုက်တဲ့အတွက် မောင် အောင်ချီတို့၊ မောင်မြင့်တို့ ဟိုဘက်မှာ ဒီလိုဖြစ်ပျက်ရချင်သေး သလား....(မရချင်ပါဘုရား)။

မရချင်တော့ လှလဲလှတယ်.... (မှန်ပါ) ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခသစ္စာ မရချင်လို့ လှတယ်ဆိုတော့ ဒုက္ခချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို ရချင်တဲ့ အဓိပ္ပာယ် သေချာသွားတယ်....(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒါနုရှစ်မျိုးရှိတဲ့အနက်က နောက်ဆုံးပိတ် ဒါနုလို့ ဦးမြကြီး မှတ်လိုက်နော်... (မှန်ပါ) ဒါနုမှာ ရှစ်မျိုးဟောထား သည့်အနက်က ဒီဒါနုမှသာလျှင် နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်၊ ကျန်တာ တွေ မရောက်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မှတ်လိုက်....(မှန်ပါ)။

ကျန်တာ ဝိပဿနာ မခြံရံဘူး.... (မှန်ပါ) ခြံရံသေးရဲ့လား- (မခြံရံပါဘုရား) မခြံရံတော့ လူ့နတ်၊ဗြဟ္မာ သတ္တဝါကို လိုချင်လာတာဘဲ.... (မှန်ပါ) လိုချင်လာတော့ နိဗ္ဗာန် ပါသေး ရဲ့လား....(မပါပါဘုရား)။

ထည့်တော့ ထည့်ပါရဲ့ အဆုံးစွန်သောဘဝ၌၊ ဆုံးမှာလဲ မဟုတ်ပါဘူး....(မှန်ပါ) ဆုံးစရာကော... (မရှိပါဘုရား) လူ့

နတ်၊ ဗြဟ္မာ ဖြစ်လာတည်းက ဟိုမှာ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာအဖြစ်နဲ့ ဖောက်ဦးမှာတွေ့က နည်းသလား... (မနည်းပါဘူး)။

အဲဒီဖောက်နေကတည်းက ဦးမြကြီး ရှေ့ဆက်ပြီး နိဗ္ဗာန် အဆုံးစွန်သောဘဝ ဆုံးစရာမြင်သေးရဲ့လား... (မမြင်ပါဘူး)။
အဲဒါတွေ သေသေချာချာမှတ်ပါ ဦးနေဖူးကလဲ နော်... (မှန်ပါ) မှတ်တယ် မဟုတ်လား... (မှတ်ပါတယ်ဘူး)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီနေ့ ဒါနကို ထည့်ပြီး တိုးပေးလိုက်တယ်။ ဦးမြကြီး ကိုယ်ဟာကိုယ်ပြီးလို့ ရေခက် ချယ်လဲ ဝိပဿနာမခြံရံယင် လုပ်ကိုမလုပ်နဲ့ဦး၊ ရက်ဆိုင်ထား လိုက်နော်... (မှန်ပါဘူး)။ ဝိပဿနာခြံရံလို့ ခန္ဓာဥာဏ်မြင်ပြီး သကာလမှ ခင်ဗျား တန်ဆောင်းရေစက်ချချင်ချ၊ ဒီအတိုင်း ဆိုယင် ချိတ်သာထားလိုက်ဦး... (မှန်ပါဘူး)။ ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘူး)။

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးက ဖြေတယ်။ အရှင်တိတ္ထိတို့ အယူတဲ အယူဆယ်မျိုးဟာ အယူဆယ်မျိုးသာ ဆိုတယ် ဒိဋ္ဌိကတော့ လေးမျိုးတည်းရယ် သူ့ ဟာက၊ သဿတ ဒိဋ္ဌိနဲ့ သူမေးတယ် တိတ္ထိတွေ့ကနော်... (မှန်ပါ) ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနဲ့... (မေးပါတယ်ဘူး) တစိတ်တဒေသ ဒိဋ္ဌိနဲ့ မေးတယ် * ၊ “အမရာ ဝိက္ခေပ ဒိဋ္ဌိနဲ့ မေးတယ်၊ လေးမျိုးတည်းနဲ့ မေးရတာ (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘူး)။”

* ကေစွသဿတဒိဋ္ဌိကို ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

အဲဒါ-လေးမျိုး အရှင်တို့ထွ်ထွ်ဖြစ်ခြင်းဟာဖြင့် နှလုံးသွင်း
မှားလို့၊ တရားနာမှားလို့ ဖြစ်တာပါဘုရား....တဲ့၊ ဒါ...နေရာ
မကျပါဘူး....တဲ့။

ဒါဖြင့် တကာကြီး အယူရှင်းပေတော့....တဲ့၊ အကျွန်ုပ်
အယူကတော့ဘုရား.... ဥပမာ ဝေဒနာကလေး ခန္ဓာကိုယ်ထဲ
ပေါ်ပါတယ်၊ ဝေဒနာကလေးဟာ ‘ဖျပ်’ဆို အာရုံနဲ့တိုက်ဆိုင်
တဲ့အခါ ဒေါမနဿကလေး ဖြစ်လိုက်ပါတယ်တဲ့၊ ဒေါမနဿ
ဝေဒနာဖြစ်တယ်ထားလိုက်တော့....(မှန်ပါ) ဒါကလေး ‘ဖျပ်’ဆို
မပျောက်ဘူးလား....(ပျောက်သွားပါတယ်ဘုရား) ဒါကလေး
ဟာ အနိစ္စတဲ့၊ ပျောက်သွားတာကလေးဟာ အနိစ္စတဲ့။

ပျောက်သွားတာကလေးကို တခါ- ဒုက္ခဆိုယင်ကော လွဲ
သလား.... (မလွဲပါဘုရား) ပျောက်သွားတာ ဒုက္ခသစ္စာကိုးဗျ-
(မှန်ပါ)။

ပျောက်သွားတာလဲ အနိစ္စ၊ ပျောက်သွားတာလဲ ဒုက္ခတဲ့
ဆိုတော့ အဲဒီဒုက္ခဖြစ်နေတော့ တပည့်တော် ဒီဥစ္စာကို “နေတံ
မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ န မေ သော အတ္တာ” ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ
ငါ့ဥစ္စာ မလုပ်ဘူးဘုရား၊ ဒီအယူကိုယူတယ်.... (မှန်ပါ) ရှင်း
ပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အကျွန်ုပ်ကတော့ဖြင့် ဘယ်ခန္ဓာ ကြည့်လိုက် ကြည့်လိုက်-
အနိစ္စတရား၊ ဒုက္ခတရား၊ ဒီဒုက္ခတရားဟာ ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊
ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ဘူးလို့ ယူပါတယ်....(မှန်ပါ) မရှင်းသေးဘူးလား
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တဏှာနဲ့ကော ယူသေးရဲ့လား... (မယူပါဘုရား) မာနနဲ့
ကော... (မယူပါဘုရား) ဒိဋ္ဌိနဲ့ကော... (မယူပါဘုရား)။

အဲ... ပျောက်သွားတဲ့တရားကို မင်းတို့ ရှုလို့ရိယင် ဒါ
ကလေးဟာ ဩော်... ငါ့ကိုယ်မဟုတ်လို့ ပျောက်တာဘဲ ငါ့ဟာ
မဟုတ်လို့ ပျောက်တာဘဲ၊ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်လို့ ပျောက်တာဘဲ
ရှုလို့ကံရုံဘဲ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ဦးမြ
ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါက ဘယ်သူ့ အယူပါလိမ့်ဗျာ... (အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး
အယူပါဘုရား) အနာထပိဏ်သူဌေးက ဘာပါလိမ့်... (သော
တာပန်ပါဘုရား) အဲ... သောတာပန် ယူတာတဲ့... (မှန်ပါ)
ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

သောတာပန်အယူသည်ကားလို့ ဆိုယင် ဒီတရားကလေးဟာ
အနိစ္စဘဲ၊ ဥပမာ ရုပ်ကလေး ပေါ်လာတယ်၊ ပူတဲ့ရုပ်ကလေး
ပေါ်လာတယ် တေဇောရုပ်ကလေး၊ ဒါကလေးဟာ တော်တော်
ကြာ ခဏရှိ ပျောက်သွားတာဘဲ၊ အဲဒါ ပျောက်သွားတာဘဲတဲ့၊
ပျောက်သွားခြင်းကြောင့် ဒုက္ခဘဲ...တဲ့၊ အဲဒါကလေး တပည့်
တော်က ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ကြောင်း ကောင်း
ကောင်း သိတယ်...တဲ့၊ ဒီလိုသိထားတဲ့အယူဟာ အကျွန်ုပ်
အယူပါ...တဲ့... (မှန်ပါ) ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကဲ - ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ့ ဒီအယူ ခင်ဗျားတို့
ရှိပလား - (မရှိသေးပါဘုရား) ရှိအောင် လုပ်ရမယ်နော်...
(မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်မြင်လိုက်တော့ ဖြစ်ပျက်ဟာ ငါ့ဟာလား- (မဟုတ်ပါဘုရား) ငါ့ကိုယ်လား.... (မဟုတ်ပါဘုရား) အဲဒီလို ငြော်... ဒါ- ငါ့ကိုယ်, ငါ့ဟာ, ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ပါလားလို့ ကြည့်ကြည့် ပေးစမ်းပါ.... (မှန်ပါ)။

သို့သော်... ဖြစ်ပျက်တလုံး မြင်လိုက်ယင် ပြီးတာပါဘဲ... တဏှာဟာ ဒိဋ္ဌိသိမ်းတာဘဲ.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်မြင်လိုက်ကတည်းက ငါ့ကိုယ်မဟုတ်တာလဲ ပါသွားပြီ.... (မှန်ပါ) ငါ့ဟာ မဟုတ်တာကော.... (ပါသွားပါပြီဘုရား) ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်တာကော.... (ပါသွားပြီဘုရား) အဲ... ဖြစ်ပျက်မြင်လိုက်ကတည်းက ပါသွားပြီ.... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်တလုံးဟာ ဦးအောင်ဇံဝေ ဘယ်လောက် အရေးကြီးသတုံး... (ကြီးပါတယ်ဘုရား) သောတာပန်အလုပ်တဲ့ (မှန်ပါဘုရား) အကျွန်ုပ်တို့ အယူဟာ ဒါဘဲ...တဲ့... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါနဲ့ တိတ္ထိတွေက နားမှ မသည့်ဘဲကိုဗျ၊ စကားတို့ ပြန်ချေတာပေါ့.... (မှန်ပါဘုရား) ခင်ဗျားလဲ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တကို တဏှာ, ဥပါဒါန်နဲ့ စွဲနေတာဘဲတဲ့၊ သူတို့က ဒီလိုချေလိုက်တယ် (မှန်ပါ)။

မစွဲဘူးတဲ့ အကျွန်ုပ် ငါ့ကိုယ်, ငါ့ဟာ, ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူး ယူထားတာတဲ့... (မှန်ပါ) ငါ့ကိုယ်မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ တဏှာ

ပါသေးရဲ့လား....(မပါ-ပါဘုရား) ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ဘူးဆိုတော့
ကော... (မပါ-ပါဘုရား) ငါမဟုတ်ဆိုတော့ကော.... (မပါ-ပါ
ဘုရား) မပါ-ပါဘူး....တဲ့၊ တပည့်တော် အထဲမှာ မပါ-ပါ
ဘူးတဲ့၊ သူတို့က မတတ်လို့ ပြောတာကိုးဗျ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)
ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ သူတို့ကပြန်ပြီး တကာကြီးလဲ အနိစ္စ- ဒုက္ခ-
အနတ္တကို ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာလုပ်နေတာဘဲတဲ့၊ သူတို့ကို
ခုနစ်က ပြောထားတာကိုး ဦးမြဲရဲ့....(မှန်ပါ့) ဒါကြောင့် သူတို့
လက်စားချေတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အရှင်တိတ္ထိတို့ဟာတဲ့ ဒီ သင်္ခယတရားတွေ၊ ဖြစ်ပျက်တရား
တွေကို ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာလုပ်နေတဲ့ အတွက် အရှင်
တိတ္ထိတို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်နေတာတဲ့၊ ဒါ သူတို့ကို အနာထပိဏ်သုဋ္ဌေးက
ပြောထားပြီးပြီ- (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား .... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

အနိစ္စတရားကို သူတို့က ခိုင်တယ်၊ မြဲတယ်ယူတော့ ငါ့ကိုယ်၊
ငါ့ဟာ ယူမနေဘူးလား- (ယူပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ....အရှင်တိတ္ထိတို့ အယူက တရားနာမှားတာနဲ့ ငါ့ကိုယ်၊
ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာလို့ အနိစ္စတရား- ဒုက္ခတရားတွေကို ယူထား
တာလို့ အနာထပိဏ်သုဋ္ဌေးက တိတ္ထိတွေကို စွဲချက်တင်လိုက်
ပြီ- (မှန်ပါ့၊ ပေါ်ကြပလား .... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့လဲ ဒါရှုဖြစ်အောင်ရှုပါ၊ မရှုလို့ ရှိယင်
ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာ ထင်ချင်ထင်ဦးမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက် မမြင်သေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မောင်အောင်ချိုတို့၊ မောင် မြင့်တို့ ဘယ့်နှယ်ထင်သတုံး ... (ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာလို့ ထင်ပါတယ်ဘုရား)။

ထင်မှားဘဲ၊ ဒါ ငါ့ကိုယ်ကွ၊ ဒါ ငါ့ဟာကွ၊ ဒါ ငါ့ဥစ္စာကွ၊ ထင်- မထင်....(ထင်ပါတယ်ဘုရား)။

ထင်နေသေးသ၍ ကာလပတ်လုံးဖြင့် သူပြုတဲ့ ဒါန၊ သူပြုတဲ့ သီလ၊ သူပြုတဲ့သမထ ဦးမြ သွားပြီ ... (မှန်ပါ) သုဂတိသာ ရောက်၍ နိဗ္ဗာန်မရောက်လို့ မှတ်လိုက်(မှန်ပါ)ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား) သုဂတိတော့ ... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) နိဗ္ဗာန်တော့....(မရောက်ပါ) ရှင်းကြပလား(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ မနေ့က ပြောတဲ့ အတိုင်းဘဲ ပြန်မှတ်လိုက်တာပေါ့၊ ဝိပဿနာရှေ့ထားပြီး ဒါန နောက်ထားယင် ခင်ဗျားတို့ မမှားဘူးနော်....(မှန်ပါ) ဦးမြ... (မမှားပါဘုရား) နို့ မဟုတ်ယင်.... (မှားပါတယ်ဘုရား)မှား ရမယ်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်.... (မှန်ပါ) မရှင်းကြသေးဘူးလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဝိပဿနာကလဲ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ဥာဏ်ရောက်မှရမှာ ... (မှန်ပါ)ဒီ ပြင်နေရာ ဥာဏ်ရောက်လို့ တော့ ဦးမြ(မရပါဘုရား) ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် ဥာဏ်ရောက်မှ၊ခန္ဓာငါးပါးကပြောမှ ဝိပဿနာ ဖြစ်မှာကိုး... (မှန်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးက ကျုပ်ဟာ ခန္ဓာငါးပါးပါ၊ ဒီခန္ဓာငါးပါး ကိုလဲ ခန္ဓာတော့ ငါးပါးဘဲ၊ သို့သော်လဲ အနိစ္စခန္ဓာပါ၊ ဒုက္ခ

ခန္ဓာပါ၊ အနတ္တခန္ဓာပါလို့ သူက ပြောမှ....(မှန်ပါ) ကိုယ့်ဉာဏ်ကလဲ ယုံလိုက်ဦးမှ....(မှန်ပါ) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား) ခန္ဓာကပြော- ကိုယ့်ဉာဏ်ကယုံမှသာလျှင် ဒိဋ္ဌိပြုတ်တယ်(မှန်ပါ) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ခန္ဓာကပြော....(ကိုယ့်ဉာဏ်ကယုံမှပါ) ကိုယ့်ဉာဏ်က အဓိမောက္ခနဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှ ဒိဋ္ဌိပြုတ်တယ်(မှန်ပါ)နဲ့ မဟုတ်ယင်ပြုတ်ပါ့မလား....(မပြုတ်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ တကာတကာမတွေ အတွက်ဟာ အင်မတန် သနားလွန်းလို့ ပြောနေတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ဟာဖြင့် ဦးခအောင် ဇံဝေ ပေပါသွားပြီ....(ပေပါပြီဘုရား နဲ့ မဟုတ် လုပ်သ၍ အမှားကိုး....(မှန်ပါဘုရား)။

ခုနင်က ပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား-ကျောင်းတကာ ဒိဋ္ဌိပါကွ၊ ကျောင်းအမ ဒိဋ္ဌိပါကွ၊ ဦးမြ မကြီးဘူးဆိုမလား- ကြီးသေးသလား....(ကြီးပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်လူတန်းနေတာ ဒိဋ္ဌိဟုတ်ရမတုံးတဲ့... (မှန်ပါ) အထဲမှာ ရှိတဲ့ ဒိဋ္ဌိကိုမှ မသိဘဲ .... (မှန်ပါ) ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာ အထင်က ပျောက်ကဲ့လား.... (မပျောက်ပါဘုရား)မပျောက်လို့ ရှိယင် ဒိဋ္ဌိဘဲ....(မှန်ပါ)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးက ပြောပြန်တယ်၊ အရှင်တိတ္ထိတို့က အခု လက်စားချေတယ် တဲ့၊ တကာကြီးလဲ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို တဏှာနဲ့ စွဲနေတာဘဲ ဥပါဒါန်နဲ့စွဲနေ

တာဘဲဆိုပြီး လက်စားချေတယ်။ မဟုတ်ဘူးတဲ့- အကျွန်ုပ်တို့ ပြောတာ အရှင်တိတ္ထိတို့ နားထောင်ကြည့်ဦးတဲ့။

တခုသော ဝေဒနာကလေးဖြစ်တယ်။ ခန္ဓာငါးပါးထဲက တပါးပါးပေါ့ကွာ မင်းတို့မှတ်လိုက်တာပေါ့... (မှန်ပါ) အဲဒါ ကလေးဟာ အနိစ္စတရား၊ ဒီအနိစ္စတရားကလေးဟာ ပျောက် ပျက်သွားတော့ ဒုက္ခရောက်သွားတယ်လို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား .... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒုက္ခရောက်သွားတဲ့ တရားဟာ ငါ့ကိုယ်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မသေချာဘူးလား(သေချာပါတယ်ဘုရား) ငါ့ဟာကော(မဟုတ် ပါဘုရား) ငါ့ဥစ္စာကော.... (မဟုတ်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတဲ့ဥစ္စာ အကျွန်ုပ်မှာ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ကုန်နေတာတဲ့- ကုန်ပြီး ရှုတာတဲ့... (မှန်ပါဘုရား)။

ဦးနေဖူး ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား) ပျက်တဲ့တရား ကလေးဟာ ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ဘူးလို့ တပည့် တော် ယူပါတယ်တဲ့။ အရှင်တိတ္ထိတို့ သေသေချာချာသာ မှတ် ကြပေတော့တဲ့- ဒီထက် ယထာဘူတ ကျတဲ့တရား မရှိဘူးတဲ့... (မှန်ပါ)ဟောပြီ အနုထပိဏ်သုဋ္ဌေးက... (မှန်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးဟာ ဖြစ်ပြီး ပျက်တာဘဲ၊ ပျက်တာလဲဒုက္ခဘဲ၊ အဲဒီဒုက္ခကို “နေတံမမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ နမေသောအတ္တာ” ဆိုတဲ့ ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ မြန်မာလို ပြန်လိုက် တာပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ဘူးလို့ မြန်မာလိုပြန်
လိုက်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်မှတစ်ပါး- အရှင်တိတ္ထိတို့ သေသေချာချာမှတ်
ဘာမှမရှိဘူး၊ ဒါ ယထာဘူတအကျဆုံး၊ ဒီ ထက်လွန်ပြီး ရှုစရာ
နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းမရှိဘူးလို့ မှတ်လိုက်.... (မှန်ပါ) ပေါ်ကြ
ပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒီ ထက်လွန်ပြီးတော့ကို (နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းမရှိပါဘုရား)
မရှိဘူးတဲ့၊ ဒါ လမ်းဆုံးတဲ့၊ ဒါ ယထာဘူတ အကျဆုံးဆိုတာ
သေတာပန်က ပြောတာ.... (မှန်ပါဘုရား)။

တကာတကာမတို့ သေတာပန်တည်ပြီးသားပုဂ္ဂိုလ်က ပြော
တာလား-မတည်သေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကပြောတာလား (တည်ပြီးသား
ပုဂ္ဂိုလ်ကပြောတာပါဘုရား) ဒါဖြင့် သူများပြောလား-ကိုယ်တွေ
လား.... (ကိုယ်တွေပါဘုရား)။

ဒါနဲ့ဘဲ တိတ္ထိတွေလဲ အကုန် ကြံမိုင်တုံးဆပြီး ဘယ်နှယ်မှ
အဖြေမထုတ်နိုင်တော့ဘူး၊ ဒါနဲ့ အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးကလဲ
ဘုရားကျိန်းစက်ရာက နိုးချိန်ရောက်ပါပြီဆိုပြီး ထ၊ သွားတယ်၊
ထ၊ သွားပြီးသကာလ ဘုရားနဲ့ တွေ့တဲ့အခါကျတော့ တကာကြီး
ဘယ်က လာသတုံး၊ ဒီကိုလာတာ စောသေးတာနဲ့ ဘုရား
တိတ္ထိကျောင်းခဏ ဝင်နေခဲ့ရပါတယ်၊ ဘာတွေများ ပြောရဆိုရ
သတုံး၊ ဘုရားကတော့ သိပြီးသားပေါ့လေ .... (မှန်ပါဘုရား)။

တိတ္ထိတွေနဲ့ဘုရား ပြောရပါတယ်၊ သူတို့ ယူတာ တွေက
သဏ္ဍတ၊ ဥစ္ဆေဒ၊ ကေစုသဿဘ၊ အမရာဝိက္ခေပဆိုတဲ့ လေးမျိုး
ဒိဋ္ဌိချည်ဘဲယူထားတာဘုရား.... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါနဲ့ အရှင်တိတ္ထိဘို့ အယူတွေဟာ နှလုံးသွင်းမှားလို့ တရားနာမှားလို့ ဤနှစ်ခုကြောင့် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို အရှင်တိတ္ထိတို့က တဏှာ ဥပါဒါန်နဲ့ စွဲလမ်းနေခြင်းကြောင့် မှားပါတယ်လို့ ပြောလို့ သူတို့မိုင်ပြီး ကျန်ရစ်ကြတယ်ဘုရား...။

ဘုရားက သာဓု သာဓု ခေါ်တော်မူတယ်။ အသက်ခြောက် ဆယ် ခုနှစ်ဆယ်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့ ဟုတ်သော နည်းလမ်းနဲ့ အယူမဖြောင့်သေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြောင့်ပေးဘို့ရာ ငါတိုက်တုန်း တယ်ကွာတဲ့ ဘုရားက... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား ... (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

အသက်ဘယ်လောက်ကြီးကြီး ကိုယ်တတ်တဲ့ပညာနဲ့ အယူမှန် ကလေးရဘို့ရာ ငါတိုက် တုန်းတယ်...တဲ့ဒီလိုမှ မတိုက်တုန်းလို့ ရှိယင်ဖြင့် ခုနှင်ကပြောတဲ့ ကျောင်းတကာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကျောင်းအဓ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဒါတွေ ဖြစ်တော့မှားတဲ့...တဲ့၊ မဖြစ်ပေဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ဘယ်လောက်များ ကြောက်စရာ ကောင်း တယ်ဆိုတာ ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အို ... တချို့ ဘုန်းကြီးများကျတော့ ဦးအောင်ဇံဝေတို့ ဦးမြတို့ အကုန်တွေ့ရတာပေါ့...။ ဝမ်းသာလိုက်တာ ဘုရား... တပည့်တော် ဒီအထုပ်ကြီး ထုပ်လိုက်ရတော့တဲ့ အံ့မာ... သေ သေချာချာပြောတာ မောင်နိုင်... (မှန်ပါ)။

ဒီအထုပ်ကြီး ထုပ်လိုက်ရတာ တပည့်တော်ဖြင့် ဝမ်းသာလိုက် တာ တပည့်တော်ဖြင့် သွားလေ ရာရာ မပူတော့ဘူး...တဲ့၊

အင်း...သဿတဒိဋ္ဌိက သွားပြီ၊ သွားလေရာရာ...တဲ့၊ မသွား
ဘူးလား...သွားသလား... (သွားပါတယ်ဘုရား) သွားယင်
ဘာဒိဋ္ဌိတုံး... (သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

အခုမှ ရင်အေး သွားပေတော့တယ်...တဲ့... ဒိဋ္ဌိရောက်မှ
အေးတာကိုး... (မှန်ပါဘုရား) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

ဘာလာမှ အေးတာတုံး... (ဒိဋ္ဌိလာမှ အေးတာပါဘုရား)
အင်း... သူကတော့ ဒိဋ္ဌိရောက်မှန်း မသိရှာဘူး... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒါနဲ့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကကွာ...တဲ့ အသက်
ခြောက်ဆယ်၊ ခုနစ်ဆယ်ပင် ရှိငြားသော်လဲ တရားသောနည်း
လမ်းနဲ့ တော့ဖြင့် အယူကို ပြောပေးဘို့ ဝတ္တရားဟာဖြင့် ငယ်
တာ၊ ကြီးတာ မရှေးကြနဲ့ ပြောပေးကြပါ...တဲ့၊ သေသေ
ချာချာဘုရားဟောတယ်... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား...
(ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒါနဲ့ အနာထပိုက်သူဌေးကြီးလဲ ပြန်သွားရော့ ရဟန်း
တွေကို ဒါတွေ ခေါ်ဟောတာဘဲ၊ ရဟန်းတို့...အသက်ခြောက်
ဆယ်၊ ခုနစ်ဆယ် ရှိချင်ရှိပါစေ၊ တရားသောနည်းနဲ့ မှန်ကန်
သောနည်းနဲ့ ဒိဋ္ဌိဖြုတ်တဲ့အရေးကို ဖြုတ်ဖြစ်အောင် ဖြုတ်ပေး
ကြပါ။

၁၉၄ မိုးကုတ်ဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်တရား (၂၅)

နို့ မဟုတ်လို့ ရှိယင် ကျောင်းတကာဒိဋ္ဌိ၊ ဘုရားတကာဒိဋ္ဌိ
ဒါတွေဖြစ်မှာ စိုးရိမ်လွန်းလို့ သေသေချာချာ ဖော်ဟော
တာဘဲ.... (မှန်မပြုဘုရား) သဘောပါကြပလား.... (ပါ.ပါပြီ
ဘုရား။

ကဲ....ယနေ့ ဒီတုင် တော်ကြဦးစို့။

သာဓု.... သာဓု.... သာဓု....

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

မိုးကုတ်မြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌ ဟောကြားတော်မူအပ်သော
သံသရာဖြတ်ခင်း၏ ရေသောက်မြစ်ရှာသည့်တရားတော် (၁)

သဿတ၊ ဥစ္ဆေဒ၊ အသိနဲ့ဖြုတ်ပုံ

(အစေလက ကဿပသုတ်)

ည အလုပ်ပေး တရားတော်

(၁၃ - ၉ - ၆၁)

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အဆုံးမှာ ဒီဟာ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ....တဲ့၊
ဒီအတိုင်းသိတယ်။ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏဆိုတဲ့ဥစ္စာ သြော်....အနာ
ဂတ်မှာ ဇာတိ ပဋိသန္ဓေနေရလို့ ဇရာ၊ မရဏနဲ့နေရတယ်။ ပဋိ
သန္ဓေ နေမှရိလို့ အိမ်၊ သေမှု ရှိတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မှတ်ထားပါ....
(မှန်ပါ) ပုထုဇန်သာ အိမ်၊ သေမှုရိလို့ ရှိယင်...တဲ့ ဘုရားက
သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ နောက်ကလိုက်တယ်။ မလိုက်
ဘူးလား... (လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ပုထုဇန်က အိုတဲ့ သေတဲ့အခါကျလို့ ရှိယင်...တဲ့ သောက
ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ နောက်က လိုက်တယ်... (မှန်ပါ)
အရိယာတော့ မလိုက်ပါဘူး။ အရိယာတော့ သောက ပရိဒေဝ
ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ချုပ်ပြီးသားကိုးကွ * (မှန်ပါ) ပုထုဇန်

---

* အနာဂါမ် ရဟန္တာကို ရည်ရွယ်သည်။ အနာဂါမ်ရောက်
လျှင် သောက စသည် မလိုက်တော့ပြီ။

တော့ အိမ်၊ သေမဲ့ တွေကြုံတယ်ဆိုယင် သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ လိုက်တယ်လို့ မှတ်ထားပါ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီဟာတွေဟာ ဇာတိလဲ ဒုက္ခ၊ ဇရာ-မရဏလဲ ဒုက္ခ၊ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿတွေကော... (ဒုက္ခပါဘုရား) အကုန် ဒုက္ခချည့်ဘဲ... (မှန်ပါ) ဒါ... ဒုက္ခအစုကြီး... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒါကြောင့်... တကာတကာမတွေရတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မှာ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ = ဒုက္ခအစု၏၊ သမုဒယော = ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ = ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခအစုကြီး က... ဟဲ... (မှန်ပါ)။

ပဋိသန္ဓေနေသည်ကစ၍ အိမ်၊ သေမဲ့... (မှန်ပါ) နောက် သေခါနီးမှာ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ ဆိုတော့ ပဋိသန္ဓေက စလို့လိုက်တာ အိုတာရော-သေတာရော အအို-အသေ နဲ့ ကြုံတဲ့အချိန်မှာလဲ သောက-ဆိုတဲ့ စိုးရိမ်မဲ့ ပရိဒေဝ ဆိုတဲ့ ငိုကြွေးမှု ကိုယ်ဟာကိုယ်နော် . (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် တဘဝလုံးမှာ ဘာအစုကြီးတုံး... (ဒုက္ခအစုကြီးပါ ဘုရား) ကြည့်လေ... ဒါက ဇာတိ... (မှန်ပါ) ဒီဘက်က ဇရာ မရဏ... (မှန်ပါ)။

ဇရာ၊ မရဏ တွေတဲ့အခါကျတော့ ပုထုဇန်မှာ သောက ပရိ ဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿက လာပြန်တယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဘုရားက စုချိုးပြီး ငါ ဟောရလို့ ရှိယင်ဖြင့် ပုထုဇန်မှန်က ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ကြုံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသ၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်

ဖြစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသ၍ ဇာတိက အစ ဇရာ မရဏ အဆုံး သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေ မနဿ လိုက်တာဘဲ....(မှန်ပါ) ဒါ့ကြောင့် ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ....(မှန်ပါ)။

ဦးလှ ဘာတဲ့တုံး.... (ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိပါ ဘုရား) ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ = ဒုက္ခအစု၏၊ သမုဒယော = ဖြစ်နေခြင်း သည်၊ ဟောတိ = ဖြစ်၏....(မှန်ပါ)။

ဪ... ပုထုဇန်မှ ပဋိသန္ဓေနေတုန်းကလဲ ဒုက္ခဘဲ၊ ဒို့တော့ လဲ....(ဒုက္ခပါဘဲဘုရား) သေခါနီးတော့ကော... (ဒုက္ခပါဘဲ ဘုရား) သေရတာကော... (ဒုက္ခပါဘဲဘုရား) သေကာနီး ဒုက္ခက ဒီဘက်ကဟာ....(မှန်ပါ) သေရတဲ့ ဒုက္ခနော်....(မှန်ပါ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ပုထုဇန်မှာ အစ- အလည်- အဆုံး သုံးပါးစလုံး ဒုက္ခ--(မှန်ပါ) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစ-အလည်-အဆုံး သုံးပါးစလုံး ဒုက္ခ၊ ရှင်းပြီနော်... (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ... အခု တရားနာတဲ့ တကာတကာမတွေမှာ အခု အလည်ရောက်နေတယ်.... (မှန်ပါ) အခု ဒုက္ခပြီးခဲ့ပြီ၊ အလည် ဒုက္ခနဲ့နေတယ်.... (မှန်ပါ) နောက်ကျတော့ အဆုံးဒုက္ခတွေနဲ့ ကော....(တွေ့ရဦးမှာပါဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် တကာမတွေ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးက ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ဟောတယ်၊ သတ္တဝါတွေ မသိကြလို့ ဟေ့....ဒုက္ခအစ-ဒုက္ခအလည်-ဒုက္ခအဆုံး....(မှန်လှပါ) စ တာက (ဒုက္ခပါဘုရား) အလည်မှာ.... (ဒုက္ခပါဘုရား) အဆုံးမှာ....

(ဒုက္ခပါဘုရား) အဆုံးလဲ ဒုက္ခဘဲတဲ့၊ ဒါဖြင့် ဘာမှ ဆိုတာ မဟုတ်ဘူး ဒီခန္ဓာကြီးဆိုနေတာ.... (မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော်.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီခန္ဓာကြီးမှာဖြင့် အလဲ ဒုက္ခ၊ အလည်လဲ ဒုက္ခ၊ အဆုံး မှာလဲ ဒုက္ခ၊ ပေါ်ပေါက်လာတာ စ,နေတာ၊ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ဘဲ နေရရှာတယ်၊ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ဘဲ သေရရှာတယ်....(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် သူ့မှာဖြင့် တကိုယ်လုံး အပ်သွားချစရာ မရှိဘူး.... ဒုက္ခအစုကြီး....(မှန်ပါ) သဘောပါပလား.... (ပါ ပါပြီဘုရား) ဒုက္ခအစုကြီးနဲ့နေရတယ်ဆိုတာ ရှင်းသွားပြီ... (ရှင်းသွားပါပြီ ဘုရား)။

ဒီဒုက္ခအစုကြီးဟာ ခင်ဗျားတို့က မေးဘို့ ကောင်းပါတယ်၊ တပည့်တော်တို့ဟာ အစလဲ ဒုက္ခနဲ့ ဘုရား ပဋိသန္ဓေနေတယ် ဟိုဘက်မှာ....(မှန်ပါ)။

အလည် အိုမဆိုတာလဲ ဒုက္ခနဲ့ သေမှုဟာလဲ ဒုက္ခနဲ့၊ သေကာ နီးလဲ ဒုက္ခ ပရိဒေဝ- ဒုက္ခ ဒေါမနဿတွေနဲ့၊ လာပြန်တော့လဲ အစ-အလည်-အဆုံး သုံးပါ စလုံး ဒုက္ခအစုကြီး ဖြစ်နေတယ်.... (မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်ကများ လာပါလိမ့်မတုံး- ဒုက္ခဟာ မိမိ ပြုတာလား၊ မိမိပြုတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ မိမိပြုလို့ ရတဲ့ ဒုက္ခလဲ မဟုတ်ဘူး.... (မှန်ပါ) သူတပါးပြုလို့ ရတဲ့ဒုက္ခလဲ....(မဟုတ်ပါဘုရား) မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသားပြုလုပ်လို့ ရတဲ့ဒုက္ခလဲ မဟုတ်ဘူး...(မှန်ပါ) အလိုလိုပေါ်လာတဲ့ ဒုက္ခလဲ မဟုတ်ဘူး....(မှန်ပါ) ဒါ- ဒီလေး ချက် မှတ်ထားပါ....(မှန်ပါ)။

မိမိပြုလို့ ရတဲ့ဒုက္ခလဲ မဟုတ်ဘူး(မဟုတ်ပါဘုရား) သူတပါး ပေးတဲ့ ဒုက္ခကော.... (မဟုတ်ပါဘုရား) မိမိ, သူတပါး နှစ်ဦး သား ပြုလုပ်တဲ့ဒုက္ခကော....(မဟုတ်ပါဘုရား) အလိုအပေါ်တဲ့ ဒုက္ခလားဆိုတော့လဲ....(မဟုတ်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒုက္ခဟာ မိုးပေါ်ကျဖြစ်နေတယ်....တဲ့၊ အခုအတိုင်း ဆိုလို့ ရှိယင်.... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ ဘုရား)။

ကောင်းပြီ....ဒီတကာတကာမတွေ့၌ ဒုက္ခအစုကြီးလဲ ရှိနေ ပြီ၊ မိမိပြုခဲ့လို့ ရတဲ့ဒုက္ခလဲ မဟုတ်ဘူး.... (မှန်ပါ) သူတပါး ပေးလို့ ရတဲ့ ဒုက္ခလဲမဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ)။

မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသားပေးတဲ့ ဒုက္ခကော .... (မဟုတ်ပါ ဘုရား) အလိုလိုပေါ်တဲ့ဒုက္ခလား....(မဟုတ်ပါဘုရား)အဲဒီတော့ ဒီလေးချက်မဟုတ်တာကို မှတ်ထားမှ....(မှန်ပါ)။

ဒီလေးချက် မဟုတ်တော့ဖြင့် အကြောင်းကင်းနေ ရောပေါ့ လို့ ဒီလိုဆိုလိုက်ပြန်တော့လဲ အဟောတုက ဒိဋ္ဌိဖြစ်လိမ့်မယ်.... ဒီလိုလဲ အကြောင်းမကင်းဘူးဆိုတော့ စောစောစီးစီး သိထား ပါတဲ့ ဝတ္ထုမထုတ်ခင်... (မှန်ပါ)။

ဒီဇာတိ၏အကြောင်းကို ဦးလှရော, ဦးမာဒင်တို့ကရော ရှာ ရလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ) ကံကြောင့်ဖြစ်တယ်, ကမ္မဘဝဘဲ(မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ကမ္မဘဝဟာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဘဲ....(မှန်ပါ)။

သူက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်, သူက ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န, သူကအကြောင်း၊ ဒီဘက်ကဇာတိက....(အကျိုးပါဘုရား) ဒါဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကြောင့်ဖြစ်တာ....(မှန်ပါ)။

ဒုက္ခ ဘယ်သူ့ကြောင့်ဖြစ်သတုံး... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့်
ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) သူက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် မဟုတ်ဘူးလား...
(မှန်ပါ) ဒီက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်... (မှန်ပါ)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တမျိုး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တမျိုး... (မှန်ပါ) ဘုရား
အကြောင်းက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ အကျိုးက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်... (မှန်ပါ)
ဒါဖြင့် ဒုက္ခဟာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့်ဖြစ်တာလို့ မှတ်ထားလိုက်
ပါ... (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ ဒါ ကံ၊ ဘယ်သူ့ကြောင့် ဖြစ်သတုံး ဆိုတော့
ဥပါဒါန်ကြောင့်ဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား... (ဟုတ်
ပါတယ်ဘုရား)။

ဥပါဒါန်ပစ္စယာ ကမ္မဘဝေါ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ
ဘုရား) တဏှာကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဒီ-ဥပါဒါန်... (မှန်ပါ) ဆိုနိုင်
မလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒီတဏှာ ဘယ်သူ့ကြောင့် ဖြစ်ပါသတုံးလို့ မေး
ပြန်တော့လဲ အယင်သိတဲ့အတိုင်း ခန္ဓာငါးပါးကြောင့်လာဦးမှ
ဘဲ... (လာမှပေါ်ဘုရား) မလာပေဘူးလား... (လာပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဒုက္ခအစုကြီး၊ အခု ရ၊ ထားတဲ့ဒုက္ခအစုကြီးအတိတ်က
ကျုပ်တို့ ဒါတွေလုပ်ခဲ့လို့ ဒီအကြောင်းတွေကြောင့် ယခုဒုက္ခ
အစုကြီးရတယ်... (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့်ဖြစ်တာ
ပေါ့... (မှန်ပါ) သဘောပါပလား... (ပါ၊ ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့်ဖြစ်တယ်လို့ သိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
ကျတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစကို ဖြတ်လိုက်ယင်ပြီးတာဘဲ (မှန်ပါ)

ဒီခန္ဓာကြောင့် ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တွေဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီခန္ဓာခင်မှုကြောင့် ဒီတဏှာဖြစ်တယ်ဆိုတော့* သူက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သူက ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န... (မှန်ပါ) သူ့ကို ခင်ဗျားတို့က ချုပ်အောင် မလုပ်ပြန်တော့ သူက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သူက ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န... (မှန်ပါ)။

တခါ သူ့ချုပ်အောင် မလုပ်ပြန်ဘူး ခင်ဗျားတို့က သူက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ သူကကော... (ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နပါဘုရား)။

သူ့ကိုချုပ်အောင်မလုပ်ပြန်ဘူး ခင်ဗျားတို့က သူက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြစ်ပြန်တယ်... (မှန်ပါ) သူက... (ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ဒီလိုချည်း သွားမှာဘဲ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို အစဆုံး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆုံးအောင်လုပ်ရမယ်... (မှန်ပါ) အဲ... ဒီမှာ လာတွေ့ပြီ (မှန်ပါ) မတွေ့ဘူးလား... (တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

သူက အစဖြစ်နေတယ်၊ သူက အစဖြစ်နေတော့ သူမဆုံးသ၍ သူဆုံးပါ့မလား... (မဆုံးပါဘုရား) ဒါ သေသေချာချာစဉ်းစားပါ။ ဒီဥစ္စာ အရေးကြီးတယ်... (မှန်ပါ) သံသရာဖြတ်ခဏ်း၏ ရေသောက်မြစ်ရှာတဲ့တရားလို့ မှတ်ထားပါ... (မှန်ပါ)။

ဘာရှာကြမလဲ... (သံသရာဖြတ်ခဏ်း၏ ရေသောက်မြစ်ရှာပါတယ်ဘုရား) မှတ်ထား တကာမကြီးတွေ သံသရာဖြတ်ခဏ်း၏ ရေသောက်မြစ်ရှာတဲ့တရား... (မှန်ပါ)။

---

* ဤနေရာ၌ ပုံစံကိုပြု၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န တလှည့်စီဖြစ်ပုံကို ပြတော်မူသည်။

ဒါဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြတ်မှ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နုပြတ်မယ် ဒီနေ့
တရားက... (မှန်ပါ) ဒီဒုက္ခအစုကြီးဟာ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နု၊ သူက ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်.. (မှန်ပါ) တခါသူက ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နု၊ သူက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
(မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား.... (မှန်ပါ)။

သူက ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နု ဖြစ်တဲ့အခါ သူက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် (မှန်ပါ
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါဘုရား) သူက ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နုဖြစ်တဲ့အခါ သူက
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်.... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစဟာ ဒီဘဝမှာဖြင့် ဖြတ်ချင်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ခန္ဓာက စ, ဖြတ်ရမယ်.... (မှန်ပါ) သဘောကျပါလား-
(ကျပါပြီဘုရား)။

ဘယ်က စ, ဖြတ်ချမလဲ.... (ခန္ဓာက စ, ဖြတ်ရပါမယ်ဘုရား)
ခန္ဓာက စ, ဖြတ်ရမယ်.... (မှန်ပါ) ခန္ဓာက စ, ဖြတ်ရမယ်ဆိုတော့
ခန္ဓာဝိပဿနာဉာဏ်ဝင်မှာဘဲ.... ဒီက ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နုတွေပြတ်မယ်
(မှန်ပါ)။

ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ ဒီကပဋိစ္စသမုပ္ပန္နုနဲ့ ဒီအကြောင်းနဲ့
ဒီအကျိုး ဖြတ်ပေးရမယ်.... (မှန်ပါ) မဆက်မိစေနဲ့.... (မှန်ပါ)
ဆက်မိယင် တောက်လျှောက်သွားမယ်.... (မှန်ပါ)။

ဆက်မိယင် ဘယ်နှယ်ဆိုကြမယ်.... (တောက်လျှောက်သွား
မှာပါဘုရား) သဘောပါလား.... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဒုက္ခဖြစ်ချင်လို့ ရှိယင် တပည့်တော်တို့
ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီးလိုချင်ပါတယ်ဆိုလို့ ရှိယင်
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို မဆက်မိစေနဲ့ ဟေ့.... ပြောရုံဘဲ ... (မှန်ပါ)
ဟုတ်ပါလား.... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုပြောကြမယ်.... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မဆက်မိစေနဲ့ ဘုရား) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နနဲ့ မဆက်မိစေနဲ့၊ ဒါဘဲပြောရမယ်.... (မှန်ပါ) သဘောကျပါလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘာနဲ့ ဘာမဆက်မိစေရမလဲ.... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န မဆက်မိစေနဲ့ဘုရား) ရှည်နေလိမ့်မယ်တဲ့၊ ဒါ အခု သိသွားပြီ၊ ဒီအကြောင်းနဲ့ ဒီအကျိုး မဆက်မိစေနဲ့ကွ.... (မှန်ပါ) ရှင်းပါလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ထိုတို့ပြောတော့ ခန္ဓာနဲ့ တဏှာနဲ့ မဆက်မိစေနဲ့... (မှန်ပါ) ဘယ်နှယ်ပြောမလဲ.... (ခန္ဓာနဲ့ တဏှာနဲ့ မဆက်မိစေနဲ့ ဘုရား) ခန္ဓာနဲ့ တဏှာ မဆက်မိစေနဲ့၊ ဪ... အတော်နေရာကျပြီ.... (မှန်ပါ)။

ဦးလှ ဘာတဲ့တုံးဗျ.... (ခန္ဓာနဲ့ တဏှာ မဆက်မိစေနဲ့ဘုရား) အဲဒီတော့ ခန္ဓာနဲ့ တဏှာ မဆက်မိလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒုက္ခက္ခန္ဓာ သနိရောဓေါ ဟောတိ၊ ဒုက္ခအစုကြီးချုပ်တယ်... (မှန်ပါ) မချုပ်ပေဘူးလား .... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား) ဘယ်နှယ်ကြောင့်ချုပ်သတုံးလို့ မေးယင်၊ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်နှယ် ဖြေမလဲ.... (ခန္ဓာနဲ့ တဏှာ မဆက်မိလို့ ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီမဂ်မဂ်ယင် အလကားဘဲ.... (မှန်ပါ) ဒီမဂ်မဂ် သ၍ကာလပတ်လုံး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န ဆက်နေမှာဘဲ (ဆက်ပါတယ်ဘုရား)။

အကြောင်းနဲ့အကျိုး.... (ဆက်နေမှာပါဘုရား) သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခလဲ.... (ဆက်နေပါတယ်ဘုရား) ဪ... ဒီလိုသွားနေမှာဘဲ (မှန်ပါ) ပေါ်ကြပါလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒီနေ့တရားက သိပ်အဘိုးတန်တယ်... (မှန်ပါ) ဦးမာဒင်
သေသေချာချာမှတ်ပါ... (မှန်ပါ) သေသေချာချာမှတ်ပါ။
ဒီဥစ္စာ သိပ်အရေးကြီးတယ်လို့ သိကြပလား... (သိပါပြီ
ဘုရား)။

ထိုဒုက္ခအစုကြီးဟာက ဒီက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကြောင်းနဲ့
အကျိုးဆက်နေလို့ သူတွေ့ရတာ... (မှန်ပါ) ဒီက မဆက်မိသင်
(မတွေ့ပါဘုရား) မတွေ့ရဘူး... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာတုံးလို့ ခန္ဓာနဲ့ တဏှာ
မဆက်ဘို့ အရေးကြီးတယ်... (မှန်ပါ) ဘာအရေးကြီးသလဲ...
(ခန္ဓာနဲ့တဏှာမဆက်မိဘို့ အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)။

လိုရင်းတွေပြီဗျ— (မှန်ပါ) လိုရင်းတွေပြီဗျ ဦးလှရဲ့...
(မှန်ပါဘုရား) ဘာတဲ့တုံး... (ခန္ဓာနဲ့ တဏှာ မဆက်ဘို့ပါ
ဘုရား)။

ခန္ဓာနဲ့ တဏှာ မဆက်ဘို့ဆိုတာက ဒီလိုသိရုံမျှနဲ့ လဲ ခန္ဓာနဲ့
တဏှာမဆက်လို့ ရှိယင် ဒုက္ခအစုကြီးတော့ မလာတော့ဘူး...၊
ခဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာနဲ့တဏှာမဆက်လို့ ရှိယင်... (ဒုက္ခအစုကြီးတော့ မလာ
တော့ပါဘုရား) သေချာပြီ... (မှန်ပါ သေချာပါပြီဘုရား)။

ဪ...ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ ခဏခဏ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ ဆင်းရဲ
အိုနာ ဆင်းရဲ သေကပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခဒေါမနုဿတွေနဲ့ ဒီတကာ
တကာမတွေ့မှာ နေရတာ ဘာပါလိမ့်မလဲလို့ မေးဘို့ မလိုဘူး

လား(လိပိတယ်ဘုရား) တွေပြီ ဒီမှာ....(မှန်ပါ)ဘာတွေသလဲ-
(ခန္ဓာနဲ့ တဏှာ မဆက်မိဘို့ပါဘုရား)။

ကိုင်း... ဘုရားက ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ၊ ဒုက္ခ
အစုကြီး မင်းတို့ဖြစ်နေပြီတဲ့.... (မှန်ပါ) တကာတကာမတွေ့မှ
အခု ဘာဖြစ်နေကြသလဲ....(ဒုက္ခအစုကြီးဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား)။

ဒုက္ခအစုကြီးဖြစ်နေတယ်၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဆင်းရဲဟာလဲ
ဒုက္ခဘဲ၊ အခု တောက်လျှောက်အိုလာတာလဲ.... (ဆင်းရဲပါ)
သေခါနီးကော....(ဆင်းရဲပါတဲဘုရား) သေခါနီးမှာ တွေ့ရမည့်
သောက, ပရိဒေဝ, ဒုက္ခ, ဒေါမနဿ, ဥပါယာသတွေကော....
(ဆင်းရဲပါတဲဘုရား)။

အဲဒီ ဒုက္ခအစုကြီးဟာ အလိုလိုဖြစ်သလားလို့ မေးယင်
ဘယ်နှယ်ပြောကြမလဲ... (မဟုတ်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပြန်မေးတယ်၊ ဒုက္ခအစုကြီးဟာ မိမိပြုတာလား ....
(မဟုတ်ပါဘုရား) သူတပါးပြုတာလား(မဟုတ်ပါဘုရား) မိမိ
သူတပါးနှစ်ဦးသား ပြုတာလား (မဟုတ်ပါဘုရား) အလိုလိုဖြစ်
တာလား(မဟုတ်ပါဘုရား)ဟောဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့် ဟောဒီ
ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဖြစ်တယ် .... (မှန်ပါ) ဆိုနိုင်ကြသလား....(ဆိုနိုင်
ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခုနစ်က ပြောခဲ့တဲ့ အကြောင်းလေးကြောင်း လွတ်
သွားတယ်....(မှန်ပါ)ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် သံသရာထဲမှာ ခင်ဗျားတို့တဘဝ ရောက်လာ
ပြန်လဲ ပဋိသန္ဓေနေလိုက်, အိုလိုက်, နာလိုက်, သေလိုက်, ငိုကြွေး

လိုက်....(မှန်ပါ)ဘယ်ကများ လာပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါ မိမိပြုတာလဲမဟုတ်ဘူး ဒီ အို့နာ,သေဟာနော်(မှန်ပါ)ဘုရား။

သူတပါးပြုတာလဲ မဟုတ်ဘူး .... (မဟုတ်ပါဘုရား)မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသားပြုတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့် ဖြစ်သည် .... (မှန်ပါ) ဘယ်နှယ်ဆိုကြမယ်.... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န မဖြတ် သ၍ ကာလပတ်လုံး ဦးလှတို့၊ ဦးမာဒင်တို့ ဂျမ်းထိုးမှောက်ခုံ ဖြစ်လိမ့်မယ်....(မှန်ပါ)ဘုရား။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ.... (ဂျမ်းထိုးမှောက်ခုံဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န မဖြတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘာဖြစ်မယ် ထင်ကြသတုံး-(ဂျမ်းထိုးမှောက်ခုံပါဘုရား) ဂျမ်းထိုးမှောက်ခုံဘဲ၊ သံသရာခရီးသည်တွေဘဲ.... (မှန်ပါ)ဘုရား။

ဒီနေ့ ဒါဖြင့် ထူးထူးခြားခြား သိရတယ်....(မှန်ပါ)ဘုရား) သံသရာထဲ ဟိုအိမ်ကြည့်လိုက်ပြန်လဲ သူ့ အပူနဲ့ သူ၊ ဒီဘက် အိမ်ကြည့်လိုက်ပြန်လဲ သူ့ အရှုပ်နဲ့သူ.... (မှန်ပါ) ဟိုဘက်အိမ် ကြည့်လိုက်ပြန်လဲ သူ့ ငိုပဲ့နဲ့သူ....(မှန်ပါ)ဘုရား)။

ဟိုဘက် အိမ်ကြည့်လိုက်ပြန်လဲ ဟိုမှာ လူမမာတွေ ဝိုင်းနေ တာနဲ့ .... (မှန်ပါ) ဘယ်အိမ်က ကြက်သရေမင်္ဂလာရှိသတုံး မေးယင်ကော....(ဘယ်အိမ်မှမရှိပါဘုရား)။

ဟိုဘက်အိမ်မှာလဲ ခန္ဓာငါးပါးရှိလို့ ဒုက္ခရှိတာဘဲ (မှန်ပါ) ဒီဘက်အိမ်ကြည့်လိုက်ပြန်လဲ....(ခန္ဓာငါးပါးရှိလို့ ဒုက္ခရှိပါတယ် ဘုရား) ရှင်းပလား - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ဆွမ်းခံကြတယ်... (မှန်ပါ) အစေလက၊ ကဿပဆိုတာက အဝတ်မပါဘူး (မှန်ပါ) အဝတ်မပါဘဲနဲ့ သူတို့ တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်အတိုင်း ကျင့်တယ်။ သူကလဲ ဆွမ်းခံလာတယ်... (မှန်ပါ) ဆွမ်းခံလာတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနဲ့ ဆွမ်းခံရင်း တွေ့ကြတယ်... (မှန်ပါ) ရှင်ကြီးဂေါတမ ပုစ္ဆာကလေးတခု အခွင့်ရယင်မေးစမ်းချင်ပါတယ်တဲ့... (မှန်ပါ) ဘုရား။ ။

မေးစမ်းချင်တယ်ဆိုတော့ ဘုရားက ကဿပ ဆွမ်းခံရင်းက မတော်ပါဘူး... (မှန်ပါ) ဒါနဲ့ ဒီအတိုင်း ဆွမ်းခံထွက်ကြတယ်။ နောက် * တပြလောက် ရောက်ပြန်တော့ အရှင်ကြီးဂေါတမ သိပ်လဲမများပါဘူး ပုစ္ဆာကလေး မေးခွင့်ရယင် မေးစမ်းပရစေတဲ့၊ အို ... ဆွမ်းခံရင်းရှိသေးတယ်ကွာ မမေးအပ်ပါဘူးတဲ့၊ ဒီလိုပြောလိုက်တယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား။ ။

နောက် သုံးခါကျတော့ ရှင်ကြီးဂေါတမ ပုစ္ဆာမေးပရစေ အခွင့်ရလို့ ရှိယင်တဲ့... (မှန်ပါ) မေးတော့ကွာ၊ ဘုရားကမေးတော့ ကွာလို့ အမိန့်လဲပေးလိုက်ရော သူမေးတယ်။ ရှင်ကြီးဂေါတမ ဒုက္ခကို မိမိပြုတာလားတဲ့၊ ဒါတွေ မိမိပြုတာလားမေးတာဘဲ- (မှန်ပါ) မဟုတ်ပါဘူးကွာ...တဲ့။ ကဿပ ဒီလိုမပြောနဲ့၊ ဒီလို မဆိုပါနဲ့ကွာ၊ ဒုက္ခမိမိပြုတာလားလို့ မပြောပါနဲ့... (မှန်ပါ) ဘုရား။ ။

ဒါနဲ့ မကျေနပ်ဘူး သူက၊ ဒါဖြင့် ရှင်ကြီးဂေါတမ ဒုက္ခကို သူတပါးပြုတာလားတဲ့... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးကွာ။

---

* တပြ နှစ်ပြဆိုသည် မန္တလေးမှာ သုံးသော အသုံးဖြစ်သည်။

သုတပါးပြုတာလဲ မဟုတ်ဘူးတဲ့... (မှန်ပါ) နှစ်ခုရှိပြီနော်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဆက်မေးတယ်၊ ဒါဖြင့် အားလုံးသတ္တဝါတွေမှာ ဒုက္ခဟာ မိမိ-သုတပါး နှစ်ဦးသားပြုတာလားတဲ့၊ မေးပြန်တယ် (မှန်ပါ) ဒီလိုလဲ မဟုတ်ပါဘူးကွာတဲ့ .. (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရှင်ကြီးဂေါတမ ဆက်မေးပရစေဦး- ဆက်မေး ပရစေဦးတဲ့နော် ... (မှန်ပါ) မိမိ- သုတပါး နှစ်ဦးသားမပြုလို့ ရှိယင် အလိုလိုပေါ်တဲ့ ဒုက္ခတွေလားတဲ့... (မှန်ပါ) ဟာ- ဒီလိုလဲ မဟုတ်ပါဘူးကွာတဲ့၊ လေးချက်ရှိသွားပြီ ... (မှန်ပါ) သဘောကျ ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘယ်နှစ်ချက်ရှိသွားပလဲ... (လေးချက်ရှိသွားပါပြီ) နောက် နှစ်ချက်မေးဦးမယ်... (မှန်ပါ) ရှင်ကြီးဂေါတမ ဒါဖြင့် ဒုက္ခဟာ မရှိဘူးလားတဲ့... (မှန်ပါ) ဟာ... ကဿပ ဒုက္ခရှိတယ်ကွာတဲ့... (မှန်ပါ) ဒုက္ခရှိတယ်၊ ဒါတွေဟာ ဒုက္ခတွေဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

ခုနင်က ဘုရားက တခုမှမဖြေခွဲတော့ သူကဆက်မေးတယ်၊ အခု ငါးခုမေးသွားပြီ... (မှန်ပါ) ခြောက်ခုမြောက် ဆက်မေး တယ်၊ အရှင်ကြီးဂေါတမတဲ့- ဒါဖြင့် အရှင်ကြီးဂေါတမ ဒုက္ခကိုမသိဘူးလားတဲ့ မေးပြန်ပြီ... (မှန်ပါ) သိပါတယ်ကွ...တဲ့၊ ဒုက္ခကိုသိပါတယ်လို့ ဘုရားကဖြေလိုက်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ခက်တယ်တဲ့ ရှင်ကြီးဂေါတမ မေးရတာ၊ ဒုက္ခကိုမိမိပြုတာ လားဆိုတော့လဲ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ဒုက္ခကို သုတပါးပြုတာလား ဆိုတော့လဲ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ဒုက္ခကို မိမိ-သုတပါး နှစ်ဦးသား ပြုတာလားဆိုတော့လဲ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ဒုက္ခအလိုလို ပေါ်တာ လားဆိုတော့လဲ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ဒုက္ခမသိဘူးလား ဆိုတော့လဲ

သိတယ်လို့ ပြောပြန်တယ်၊ ဒုက္ခမရှိဘူးလားလို့ မေးပြန်တော့လဲ ရှိတယ်လို့ ပြောပြန်တယ်... (မှန်ပါ) အဲဒီတော့ ကျုပ်တော့ဖြင့် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း တရားဟောမှတ်ရှင်းမှာဘဲတဲ့၊ နို့ မဟုတ်လို့ ရှိယင် မရှင်းတော့ဘူးတဲ့... (မှန်ပါ) ဘုရား။

အေး... မင်းဒါဖြင့် သေသေချာချာနာ၊ ငါသေသေချာချာ ရှင်းပြမယ်ဆိုပြီး ဘုရားကဟောတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့် ဖြစ်တာကွာတဲ့... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒုက္ခဘယ်သူ့ကြောင့် ဖြစ်သတုံး ... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

မှတ်ထားကြပါ နောက်က တကာတကာမတွေ့က ဒုက္ခ ဘယ်သူ့ကြောင့် ဖြစ်သတုံး (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား) အကြောင်းကြောင့် အကျိုးဖြစ်တာတွေနော် ... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒါ... ခင်ဗျားတို့က သြော်... ဘုန်းကြီး ဒါကိုဘဲ လည်လည် ပယ်ပယ် ပြောပြီးသကာလ နေတယ် ဝိပဿနာလုပ်စေချင်လို့ ဒါကိုဘဲ ဟောနေတာဘဲလို့ ဒီလို မထင်နဲ့ဦး၊ ဒိဋ္ဌိ သတ်လိမ့်ဦးမယ် ဘုရားက... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိသတ်လိမ့်ဦးမယ်၊ ဒိဋ္ဌိသတ်ယင်လဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်မှာဘဲ၊ ပဋ္ဌမနိဗ္ဗာန်ဟာ ဒိဋ္ဌိသတ်မှ ရောက်မယ် (မှန်ပါ)။

ကဿပ... တဲ့၊ ငါပြောမယ် မင်း သေသေချာချာနားထောင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်တယ်၊ အကယ်၍ မင်းမေးတဲ့အတိုင်း... တဲ့ ဒုက္ခဟာ မိမိပြုတာလားလို့ မင်းက မေးတယ်... တဲ့၊ ဝ-နံပါတ်... (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခဟာ မိမိပြုတာလားလို့ မေးလိုက်တဲ့အခါကျလို့ ရှိယင် မိမိပြုတယ်လို့ ငါက ဖြေလိုက်လို့ ရှိယင် မင်းမှာ သဿတဒိဋ္ဌိ ဖြစ်တော့မယ်တဲ့... (မှန်ပါ) မိမိပြုလို့ မိမိခံရတယ်၊ ဒီလို မင်း ယူလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)။

ကိုယ်ပြုလို့ ကိုယ်ခံရတယ်၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ) ပြုတဲ့လူကလဲ ကိုယ်၊ ခံရတာလဲ... (ကိုယ်ပါဘုရား) အဲဒါ သဿတဒိဋ္ဌိ... (မှန်ပါ) အဲဒီလို အစွဲမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ မှာတောင် ရှိနေတယ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေမှာ ဒီဒိဋ္ဌိရှိနေတယ်က... (မှန်ပါ) ဦးလှ ရှင်းရဲ့ လား... (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်တိုင်သုံးနေတာပါ၊ ဦးမာဒင်တို့ ကိုယ်တိုင် သုံးနေတာပါ... (မှန်ပါ) မင်းပြု မင်းခံရမှာပေါ့ကွ၊ ဘာဒိဋ္ဌိနဲ့ သုံးနေသတုံး... (သဿတဒိဋ္ဌိနဲ့သုံးနေပါတယ်ဘုရား) ဖြစ်မှဖြစ်ရ ပလေ၊ ခင်ဗျားတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုပြီး ဒိဋ္ဌိဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ကဲ... ဒါမသိယင် မခက်ဘူးလား... (ခက်ပါတယ်ဘုရား) မိမိပြုယင် မိမိခံရမှာဘဲ...တဲ့၊ နောက်က တကာတကာမတွေ့ ဒီအတိုင်း ယူထားတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့်... ပြုတာလဲ မိမိ၊ ဟိုလိုက်ခံရမှာကလဲ မိမိဆိုတော့ ဒီ-မိမိက ဟိုသွားခံတယ်ဆိုတော့ သဿတဒိဋ္ဌိ သွားဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ) မဖြစ်ဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ...မသိလို့ ပြောတာ၊ အထင်နဲ့ပြောယင် တကယ်ဒိဋ္ဌိဘဲ... (မှန်ပါ) အထင်နဲ့ပြောယင်... (တကယ်ဒိဋ္ဌိပါဘုရား) မိမိပြုယင် (မိမိခံရပါတယ်ဘုရား) ဘာဒိဋ္ဌိတုံးဗျ... (သဿတဒိဋ္ဌိပါ ဘုရား)။

အံမာလေး...ကြောက်စရာကြီးပါလား၊ ခင်ဗျားတို့ ထင်လဲ ထင်တယ်... (မုန်ပါ)။

ဦးမာဒင်က ကျောင်းဆောက် ထားတယ်၊ ဦးလှက ကျောင်းဆောက် ထားတယ်၊ အို... ငါလုပ် ငါရမှပေး၊ အံမာ...ခင်ဗျားတို့က အတော် လေမြင့်တဲ့လူတွေ... (မုန်ပါ) ငါလုပ် ငါရမှပေးတဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့လား...ဟင်...။

ဘယ်နှယ်တုံး-ဦးလှရဲ့ ငါလုပ် ငါရမယ် ဆိုတော့ ဒီက ငါသည် ဟိုသွားပြီးတော့... (ဖြစ်တယ်လို့ ယူပါဘုရား) မဟုတ် ဘူးလား... (မဟုတ်ပါဘုရား)။

ဒီက ငါဟာ... (ဟိုသွားပြီးတော့ ငါဖြစ်ပါတယ်) ဟိုသွား ဖြစ်တော့ ဒီငါနဲ့ ဟိုငါ ပြတ်သေးရဲ့လား... (မပြတ်ပါဘုရား) မပြတ်ယင် ဘာဒိဋ္ဌိတုံး... (သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

သဿတဒိဋ္ဌိသွားဖြစ်တယ်၊ ငါလုပ် ငါရတယ်... (မုန်ပါ) ငါလုပ်လို့ ငါရတယ်ဆိုတော့ ဒီမှာရှိတဲ့ငါ ဟိုကို ရောက်သွား တယ်... (မုန်ပါ) ဘဝကူးတယ်လို့ ဆိုသလိုပေး၊ ဗျာ... (မုန်ပါ) ဘုရားက ဘဝကူးတယ်ဆိုတာ မရှိဘူး ဟောပါလျက်သာနဲ့ ခင်ဗျားတို့က ဘဝကူးတယ်... (မကူးပါဘုရား) သဘောကျ ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘဝကူးနိုင်ရဲ့လား... (မကူးနိုင်ပါဘုရား) ကူးတယ်ဆိုယင် သဿတဒိဋ္ဌိဖြစ်မှပေး... (မုန်ပါ) အကြောင်းအကျိုးသာ ဆက်တာ၊ ကူးတာ ဟုတ်ကဲ့လား... (မဟုတ်ပါဘုရား) ရေကူး သလို လူကြီးမြင်နေရတဲ့ ကူးတဲ့သဘောမျိုး... (မဟုတ်ပါဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ကိုယ်ပြု ကိုယ်ရဘယ်... ဒါကြောင့် ဘုရားကို ကာယပုဂ္ဂိုလ် မေးတယ် ဒုက္ခကို မိမိပြုတာလား...တဲ့... (မှန်ပါ) မိမိပြုတယ်လို့ မင်းကို ငါ ဖြေလိုက်လို့ ရှိယင် မင်း-သဿတဒိဋ္ဌိ ဖြစ်တော့မယ်တဲ့... (မှန်ပါ) ကိုင်း - မဖြစ်ပေဘူးလား... (ဖြစ်ပါ တယ်ဘုရား) ကိုယ်ပြုလို့ ကိုယ်ခံရတယ်...တဲ့... (မှန်ပါ)။

ဟာ... ဦးလှကြီးတို့ သေခါနီးမှ ဒါ-နားလည်အောင် လုပ် ဦး... (မှန်ပါ) ဒါ...နားလည်အောင် မလုပ်လို့ ရှိယင်တော့ ခင်ဗျားတို့ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘဲနဲ့သေရဲ့၊ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ) တနေ့က ဒိဋ္ဌိဆိုတာ ကိုယ့်မှာ လည်ပတ်ကြီးလို့ ပြောထားတယ် (မှန်ပါ) လည်ပတ်ကြီးပါ မြှုပ်လိုက်ရတဲ့အခိပွယ် ရောက်မယ် (မှန်ပါ) မဆိုးဝါးဘူးလား ကဲ... (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် တရား တခါနာရုံ၊ နှစ်ခါနာရုံနဲ့ နေရာမကျဘူး (မှန်ပါ) သိစရာတွေက နည်းတာမဟုတ်ဘူး၊ သိစရာတွေက ဘာဖြစ်လို့ များရသတုံးဆိုတော့ များတာတွေက များလွန်းလို့ (မှန်ပါ) ရိပ်ခိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘုရားက ဟောတာက များလွန်းလို့ လား- ခင်ဗျားတို့ များ တာက များလွန်းလို့ လား ရှင်းစမ်းပါဦး... (များတာက များ လို့ ဖြေရှင်းရတာ များတယ်ပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ) များတာနည်း နေယင် ဖြေရှင်းရတာ... (နည်းပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ တရားတွေက ဘုန်းကြီးကလဲ တနေ့တမျိုး၊ တနေ့ တမျိုးဟောတယ်၊ များဘဲ များလွန်းလှတယ်လို့ ခင်ဗျားတို့က ဆိုမလား၊ ငါ့အများက ကြီးဘဲ ကြီးလွန်းလှတယ်လို့ ဆိုမလား

(အမှားတ ကြီးပါတယ်ဘုရား) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ)။

အံ့မာလေး... တကာ တကာမတွေ့ တော်တော်ကြာ သူတို့
စာဘဲ ဦးအောင် ပြောချင်ပြောနေဦးမှာ... (မှန်ပါ) အတော်
ဆိုးတယ်၊ အခုကြည့် အစေလက ကဿပက ဒုက္ခ မိမိပြုတာလား
လို့ ဆိုတော့ ဘုရားက ပယ်လိုက်တယ်၊ မဟုတ်ပါဘူးကွာ...တဲ့
(မှန်ပါ)။

အကယ်၍ မိမိပြုတာလို့ မင်းကို ငါ-ဟောလိုက်လို့ ရှိယင်
ဖြင့် ကိုယ်ပြု ကိုယ်ခံဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်ရတယ်... (မှန်ပါ) ကိုယ်ပြု
ကိုယ်ခံ၊ ခင်ဗျားတို့ သုံးသလား-မသုံးဘူးလား... (သုံးပါတယ်
ဘုရား) ဘာဒိဋ္ဌိတုံး... (သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား) ဒါကြောင့်
ခင်ဗျားတို့ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘူးပြောတာဗျ... (မှန်ပါ)။

ကမ္မဿကတဉာဏ်ကတော့ ဒီအတိုင်းလာတာဘဲ၊ မဟုတ်
ဘူးလား... (မှန်ပါ) ကမ္မဿကတဉာဏ်ကတော့ဖြင့် သြော်...
ကံဟာ မိမိပြုလို့ ရှိယင် မိမိ ခံစားရမှာဘဲ၊ “ ကမ္မံ သတ္တေ
ဝိဘ ဇတိ” မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

အို... ကမ္မဿကတဉာဏ် ဟောတာမှ မဟုတ်ဘဲ ဒါက ‘ကမ္မ
ဿကတ သမ္မာဒိဋ္ဌိ’ ဟောတာ မဟုတ်ဘူးတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဟောနေ
တာ... (မှန်ပါ) ထူးပလား... (ထူးပါတယ်ဘုရား)။

ဟိုဟာက သူတို့ ဟောတာက ကမ္မဿကတ သမ္မာဒိဋ္ဌိ...
(မှန်ပါ) သမ္မာဒိဋ္ဌိက ငါးမျိုးခေတင်ရှိတယ်၊ သဘောကျာလား
(ကျပါပြီဘုရား)။

---

* ကမ္မဿကတသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဂ္ဂ သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိ၊ ဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ပဗ္ဗဝေက္ခသမ္မာဒိဋ္ဌိ။

ဒါက ဘာတဲ့တုံး... (မဂ္ဂ သမ္မာဒိဋ္ဌိပါဘုရား) အေး... မဂ္ဂ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ခေါ်တယ်...။ ဟိုဟာက ကမ္မဿကတ သမ္မာဒိဋ္ဌိ... (မှန်ပါ) ကမ္မဿကတ သမ္မာဒိဋ္ဌိက ခုနစ်က ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘူးက... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ဒါက ဥပရိပဏ္ဏာသ မဟာစတ္တာလီသကသုတ်မှာ သေသချာချာလာတယ်။ အာသဝ နယ်ပယ်ကက... တဲ့... (မှန်ပါ) သဘောပါပလား... (ပါ-ပါပြီ ဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က ကမ္မဿကတ ဥာဏ်ကလေးလောက်နဲ့ တင်းတိမ်နေဦးမယ်ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ခုနစ်က ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ တို့၊ မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့ ခင်ဗျားတို့ လုံးဝမရတော့ဘူး... (မရပါ ဘုရား) မရယင် နိဗ္ဗာန်မရောက်နိုင်ဘူး... (မှန်ပါ) ရောက်နိုင် ပါ့မလား... (မရောက်နိုင်ပါဘုရား)။

အခု ကြည့်ရမ်း ခင်ဗျားတို့ယူထားတဲ့ အယူက ကိုယ်ပြုယင် ကိုယ်ခံရမယ်တဲ့... (မှန်ပါ) ဒီလိုဆိုတော့ ဒီကိုယ်သည်ပင်လျှင် ဟိုကိုယ်ဘဲ... (မှန်ပါ) ဟိုသွားပြီး ခံစားစံစားရမယ်ဆိုတဲ့ အရိပ္ပုယ်မရောက်ဘူးလား... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဘာဒိဋ္ဌိတုံး... (သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

အဲ... သဿတဒိဋ္ဌိနဲ့ ခင်ဗျားတို့မှာ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား) အဲဒါကြောင့် ဘုရားက ဒုက္ခ မိမိပြုတာလား လို့ မေးလို့ရှိယင်ဖြင့် မဟုတ်ဘူးကဲ့တဲ့... (မှန်ပါ) နို့ မဟုတ် ကိုယ်ပြုကိုယ်ခံ ဖြစ်နေမှာစိုးလို့... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒုက္ခ မိမိပြုတာလားလို့ မေးလိုက်ယင်.... (မဟုတ်ပါ)ဘုရား) ဘယ်နှယ်ကြောင့် မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောလိုက်သတုံး ဆိုတော့ ကိုယ်ပြု ကိုယ်ခံဆိုယင် သဿတဒိဋ္ဌိဘက်ကို အစေလက ကဿပ သူ့ဥာဏ်ပြေးသွားမှစိုးလို့....(မှန်ပါ)ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒါနဲ့ သူ့ ဒုတိယမေးခွန်းကို ဘယ်နှယ် မေးပြန်သတုံး... (သူတပါးပြုတာလားလို့ မေးပါတယ်ဘုရား)ဒုက္ခကို သူတပါး ပြုတာလားလို့ သူ့ဆက်မေးပြန်တယ် .... (မှန်ပါ) မမေးဘူး လား... (မေးပါတယ်ဘုရား) ခုနင်က အစောကြီးကတည်းက ဒါတွေမေးထားတယ်....(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် သူတပါးပြုတာလားဆိုတော့ ဘုရားက မဟုတ်ဘူး ကွတဲ့....(မှန်ပါ) အေး.... ဒါ နိဒါနဝဂ္ဂ သံယုတ် ပါဠိတော်မှာ အစေလက ကဿပသုတ်ဆိုပြီးတော့ ဟောတယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒီဥစ္စာကတော့ ဘယ်ဘက် သွားပြန်သတုံး ဆိုတော့ ဒုက္ခ သူတပါးပြုတာလားဆိုတော့ ဘုရားက မဟုတ်ဘူးလို့ ဖြေလိုက် တယ်....(မှန်ပါ) သူတပါးပြုတာလို့ ဘုရားက ဖြေလိုက်လို့ ရှိယင် အစေလက ကဿပဟာ ဥစ္ဆေဒဘက် ပြေးတယ်(မှန်ပါ ဘုရား)။

ပြုတဲ့လူကတခြား၊ ခံရတဲ့လူက....(တခြားပါ)ဘုရား)ဆိုတော့ အကြောင်းအကျိုး မပြတ်ဘူးလား .... (ပြတ်ပါတယ်ဘုရား) ဥစ္ဆေဒဘက် သွားပြန်တယ်... (မှန်ပါ) မသွားဘူးလား....(သွား ပါတယ်ဘုရား)။

သုတပါးပြု- သုတပါးခံ၊ ပြုတဲ့လူကလဲ သုတပါး၊ ခံရတဲ့လူ
ကလဲ... (သုတပါးပါဘုရား) ဒါဖြင့် ပြုတဲ့လူက သုတပါး
ခံရတဲ့လူကလဲ သုတပါးဆိုတော့ နှစ်ယောက်ပြားသွားတယ်...
(မှန်ပါ) မပြားသေးဘူးလား... (ပြားပါတယ်ဘုရား) ဒါက
ဘယ်ဒိဋ္ဌိဘက်တုံး... (ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဘက်ပါဘုရား)။

ပြုတဲ့လူကတခြား၊ ခိုးတဲ့လူကခိုး၊ ဖမ်းတော့ ပန်းတိမ်သည်၊
မကိုက်ဘူး ဒီဥစ္စာ... (မှန်ပါ) ခိုးတဲ့လူ- သူ့ခိုးမိယင်တော့
တော်ပါရဲ့၊ ပန်းတိမ်သည်သွားမိနေယင်တော့ အလကားဖြစ်
မှာဘဲ... (မှန်ပါ) မဖြစ်ပေဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)
အဲဒီလို ကျပြန်တော့လဲ ဘာဒိဋ္ဌိဖြစ်ပြန်သတုံး... (ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြစ်
ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုရားက ဥစ္ဆေဒသဿတ ကြားကနေပြီးတော့
ကျင့်ရမယ်ဆိုပြီး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့် ဖြစ်တဲ့ဒုက္ခ... (မှန်ပါ)
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သုခ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်း
ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဒီဓာရေ့ မိမိပြု- မိမိခံဆိုတာဖျောက်...
(မှန်ပါ) သုတပါးပြု သုတပါးခံဆိုတာကော .... (ဖျောက်ရပါ
မယ်ဘုရား)။

ဖျောက်ရမယ်၊ မဖျောက်ယင် သဿတသော်၎င်း... (ဖြစ်ရ
ပါမယ်ဘုရား) ဥစ္ဆေဒသော်၎င်း... (ဖြစ်ရပါမယ်ဘုရား) ဖြစ်မှာ
ဘဲတဲ့ သဿတ, ဥစ္ဆေဒဖြစ်မှာဘဲ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်း
ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဒီလိုပါဠိတော်တွေ ဒီလိုပြောဆိုညွှန်ကြား
တတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ မတွေ့ယင် အခက်ကြီးပါလား.... (ခက်ပါ
တယ်ဘုရား) အတော်ခက်နေပြီ ... (ခက်ပါတယ်ဘုရား)။

မင်းပြု မင်းရမ္မာပေါ့ကွာ ဆိုတာကို နှုတ်တက်နေပြီ (မုန်ပါ
ဘုရား) ဘာဒိဋ္ဌိ ပြောလိုက်တာတုံး.... (သဿတဒိဋ္ဌိပြောလိုက်
တာပါဘုရား)။

သဿတဒိဋ္ဌိပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား၊ ကိုယ်ပြု-ကိုယ်ရတယ်ကိုး
(မုန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား၊ မင်းပြု- မင်းရတယ်ဆိုတာ ဆတူတူ
ပေါ့... (မုန်ပါ) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သူတပါးပြု-သူတပါးရတာပေါ့လို့ တချို့က သုံးချင်တယ်-
(မုန်ပါ) ဘာဖြစ်သတုံး... (ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိပါဘုရား) ရှင်းပလား...
(ရှင်းပါပြီဘုရား) ပြုတဲ့လူက သူတပါး၊ ရတဲ့လူကလဲ... (သူတပါး
ပါဘုရား) ဘာဖြစ်ပြန်သတုံး... (ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

အဲ... ဒီနှစ်ခုကို ဖြေလိုက်သဖြင့် ကျန်တဲ့ဥစ္စာ ဖြေစရာမလို
တော့ဘူး.... (မုန်ပါ) သဿတ, ဥစ္ဆေဒ လှုတ်သွားအောင်
ခင်ဗျားတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နပြုတယ်လို့ မှတ်လိုက်...
(မုန်ပါ)။

ဘယ်လိုဆိုကြမယ် (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဖြစ်အောင်
ပြုပါတယ်ဘုရား) အဲဒီတော့ မိမိလဲ ဟုတ်သေး ရဲ့လား...
(မဟုတ်ပါဘုရား) မိမိပြုတာကော ဟုတ်သေးရဲ့လား (မဟုတ်
ပါဘုရား) သူတပါးကော... (မဟုတ်ပါဘုရား) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က
ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နကို ပြုလုပ်တယ်.... (မုန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က... (ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နကို ပြုပါတယ်ဘုရား)
အကြောင်းက အကျိုးကို ပြုလုပ်သည်... (မှန်ပါ) သဘောကျပ
လား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အကြောင်းက... (အကျိုးကိုပြုလုပ်ပါတယ်ဘုရား) ဒီတုန်းမှတ်
ထားပါ။ ဒါလောက်ကလေး မှတ်ထားလို့ ရှိယင် သဿတ
ဥစ္ဆေဒစင်ပြီ၊ ဒါ အသိနဲ့ စင်တာပါ... (မှန်ပါ) အလုပ်နဲ့ မစင်
သေးဘူး... (မှန်ပါ)။

နာရီစေ့ပြီ အလုပ်နဲ့ နက်ဖြန်မှစင်အောင်ပြောမည်၊ ကဲ...
ရပ်ကြဦးစို့...။

သာဓု... သာဓု... သာဓု...

ကျေးဇူးတော်ရှင် - အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

မိုးကုတ်မြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌ ဟောကြား ဆုံးမတော်မူသော

သံသရာဖြတ်ခင်း၏ရေသောက်မြစ်ရှာသည့် တရားတော် (၂)

အလုပ်စခန်းနဲ့ သဿတ၊ ဥစ္ဆေဒဖြုတ်ပုံ

(အစေလက ကဿပသုတ်)

ညအလုပ်ပေး တရားတော်

(၁၃ - ၅ - ၆၂)

ဒီဘက်က သုံးခုက ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ၊ ဒါက ဒုက္ခဥပါယာသ ဒုက္ခလို့ မှတ်ထားပါ။ မနေ့က ဝတ္ထုက မဆုံးလို့ ပြန်ပြောရ ပါတယ်....(မုန်ပါ)။

ဒီဒုက္ခဟာ တကာတကာမတွေ့မှာ အခု ဇာတိကလဲ လွန်ခဲ့ ပြီဆိုပါတော့၊ အခု ဇရာထဲရောက်နေကြတယ်၊ အိုတဲ့အထဲရောက် နေကြတယ်၊ အိုရာကနေပြီး အခု သေကာနီးသွားနေကြတယ်.... (မုန်ပါ)။

ဒါကို ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားကြည့်ပါတဲ့၊ ဒီဒုက္ခ အလိုလိုဖြစ် တာလားလို့ မေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ (မဟုတ်ပါဘုရား) မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ သြော် - အလိုလိုဖြစ်တဲ့တရားလဲ မဟုတ်ဘူး....၊ သူတပါးပြုတာလဲ....(မဟုတ်ပါဘုရား)။

အလိုလိုဖြစ်တာလား... (မဟုတ်ပါဘုရား) မိမိသုတပါး နှစ်ဦး
သော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တာကော... (မဟုတ်ပါဘုရား)
ဒါဖြင့် ဒုက္ခသည် အခု တကာတကာမတွေ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဒုက္ခ
အပြည့်နဲ့ ရှိတယ်... (မှန်ပါ)။

မိမိပြုထားတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ သုတပါးပြုထားတာလဲမဟုတ်
ဘူး၊ မိမိ သုတပါး နှစ်ဦးသား ပြုလုပ်ထားတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊
အလိုလိုဖြစ်တာလဲမဟုတ်ဘူး။

အဲဒီတော့ ဒီဒုက္ခသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင် အကြောင်းရှိပါ
လိမ့်မယ်၊ မဆိုထိုက်ကြဘူးလား... (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား) ဒီဒုက္ခ
ဟာ အကြောင်းရှိပါလိမ့်မယ်ဆိုတော့ အကြောင်းဟာက သေ
သေချာချာမှတ်ကြပါ ဓမ္မအကြောင်းရှိလိမ့်မယ် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ
နဲ့ မဆိုင်ဘူး... (မှန်ပါ)။

ဘာရှိလိမ့်မလဲ... (ဓမ္မအကြောင်းပါဘုရား) ဓမ္မအကြောင်း
ရှိမယ် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါနဲ့ မဆိုင်ဘူး၊ ဓမ္မတည်းဟူသောအကြောင်း
ကြောင့် ဖြစ်ရလိမ့်မယ်ဆိုတော့ ဓမ္မကိုရှာလိုက်တဲ့အခါကျတော့
ဪ... ဒီဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏဟာ ကမ္မဘဝကြောင့်ဖြစ်တာဘဲ...
(မှန်ပါ) ဆိုနိုင်ကြရဲ့လား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်သူ့ကြောင့် ဖြစ်သလဲ... (ကမ္မဘဝကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်
ဘုရား) ဒါကတော့ မိမိလဲမဟုတ်ဘူး၊ သုတပါးလဲမဟုတ်ဘူး၊
မိမိ သုတပါးနှစ်ဦးသားလဲ... (မဟုတ်ပါဘုရား) ကမ္မဘဝကြောင့်
ဖြစ်တာဘဲလို့ မှတ်ထားကြပါ... (မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော်... (ရှင်း
ပါပြီဘုရား)။

ဒါ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက မိမိပြုတာလဲမဟုတ်ဘူး၊ သူတပါးပြုတာလဲ မဟုတ်ဘူးကွ ဒီဒုက္ခ တွေဟာ မိမိ၊ သူတပါး နှစ်ဦးသားပြုတာလဲမဟုတ်ဘူးကွ၊ အလိုလို ဖြစ်တာလဲ မဟုတ်ဘူးကွ ကဿပရ ဆိုတော့ ဒါ-ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ပျောက်တဲ့ သုညတဓမ္မကပြုလုပ်တာ.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်သူက ပြုလုပ်တာတုံး.... (သုညတဓမ္မက ပြုလုပ်တာပါ ဘုရား) ဒါ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါကော ဟုတ်ကဲ့လား... (မဟုတ်ပါ ဘုရား)။

သို့သော်လဲ ဒီဓမ္မကင်း၍ ဒီဓမ္မတွေဖြစ်နိုင်ပါ့မလား (မဖြစ် နိုင်ပါဘုရား) ကမ္မဘဝကင်း၍ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ မဖြစ်နိုင်ဘူး (မဖြစ်ပါဘုရား)။

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကျတော့ ကုသလာ၊ ကုသလံ ဇဟံ... ကမ္မဘဝကို စွန့်လိုက်တယ်.... (မှန်ပါ) ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် စွန့်လိုက်တယ်ဆိုတာ ကမ္မဘဝစွန့်ချလိုက်တယ်.... (မှန်ပါ) ကမ္မ ဘဝ စွန့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မို့ သူ့မှာ ဒီဒုက္ခမရဘူး.... (မှန်ပါ)။

ကျုပ်တို့က ကမ္မဘဝကိုဘဲ အလိုရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်နေသော ကြောင့် အခု ရ၊ ထားတဲ့ ဒုက္ခဟာ ကမ္မဘဝကြီး.... (မှန်ပါ) ရှင်း ပလား.... (ရှင်းပါပြီ) ဘာကြောင့် ရကြသလဲ.... (ကမ္မဘဝ ကြောင့် ရ၊ ပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က ဘယ်တော့ကံကောင်းပါ့မတုံး မျှော်နေတာ ဘဲ... (မှန်ပါ) ရှေ့ကို ကံကောင်းအောင် ဘယ်နှယ်လုပ်ရပါ မတုံး ဒါဘဲမျှော်နေတယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့မျှော်တာ ဘာမျှော်တာတုံးလို့ မေး
လို့ ရှိယင် ဦးလှတို့၊ ဦးမာဒင်တို့ ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ.... (ဒုက္ခ
မျှော်နေပါတယ်ဘုရား) ဒုက္ခမျှော်တယ်။

ဪ...ဘယ်တော့အခါကျမှ တပည့်တော်တို့ ကံလေး
များ ကောင်းပါ့မတုံး၊ အခုဖြင့် ကံက မကောင်းတာနဲ့ ချည့်
ကြုံနေရတယ်။ ဘယ်တော့များ ကံကောင်းပါ့မလဲတဲ့၊ အင်း...
ဘာများမျှော်ကြပါလိမ့် ဟင် (ဒုက္ခမျှော်ပါတယ်ဘုရား) ကမ္မဘဝ
ပစ္စယာ ဇာတိ၊ ဇာတိဒုက္ခမလာဘူးလား... (မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော်
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာမျှော်ကြသတုံး (ဇာတိဒုက္ခမျှော်ပါတယ်ဘုရား) တနည်း
“ကမ္မ’ ဝိပါကဿ”တဲ့ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းမှာကျတော့ အကျိုးပေး
မျှော်လိုက်တယ်... (မှန်ပါ) ကံက သမုဒယသစ္စာ၊ အကျိုးက
ဒုက္ခသစ္စာ... (မှန်ပါ) ဘာမျှော်သတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာမျှော်ပါတယ်
ဘုရား)။

ဪ...ခင်ဗျားတို့ ရူးလဲ ရူးတဲ့လူတွေဘဲ (မှန်ပါ) အဘိုးကြီး
တွေ အရွယ်ကြီးမှ အရူးထတာ မကောင်းဘူးဗျ၊ အရွယ်ကြီးမှ
အရူးထတာ အတော်ဆိုးဝါးတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သေသေ
ချာချာစဉ်းစားမှ ပေါ်ပါတယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား။

ကံကလေးများ ဘယ်နှယ်နေသတုံးလို့ ဗေဒင်ကလေးများ
မေးချင်တယ်၊ မမေးချင်ဘူးလား... (မေးချင်ပါတယ်ဘုရား)
ကံကလေးများ ဘယ်နှယ်နေသတုံးလို့ ဗေဒင်မေးချင်တော့
တပည့်တော် ဒုက္ခဘယ်တော့ ရောက်ပါ့မတုံး... (မှန်ပါ) ဒါမေး

တာပါ... (မုန်ပါ) အခုရှိနေသော ဒုက္ခထက် ဘယ်တော့ ဒုက္ခ ပိုပါ့မလဲ၊ ဒါမေးတာပါ... (မုန်ပါဘုရား)။

ဘယ်တော့များ သိန်းပေါင်းများစွာ ချမ်းသာပါ့မလဲ- အခု ရှိတဲ့ ဒုက္ခထက် ဘယ်တော့များ ပိုပါ့မလဲ၊ ဆရာကြည့်ဟော စမ်းပါ။ အံ့မာလေး... လူတွေအတော်ရူးတဲ့ လူတွေထဲက ရိပ်မိ ပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

“ကမ္မံ ဝိပါကဿ ကမ္မပစ္စယေန ပစ္စယော” ပဋ္ဌာန်းဒေသ နာတော်က ရှိပြီးသားဘဲ... (မုန်ပါ) ကမ္မံက = သမုဒယသစ္စာ၊ ဝိပါကဿက = ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဘယ်တော့များ တပည့်တော် အကြီး အကျယ် ဒုက္ခရောက်ပါ့မလဲ၊ အခုရောက်ရတဲ့ဒုက္ခ နည်းသေး တယ်၊ ဦးလှ ဒါမေးတာ... (မုန်ပါဘုရား)။

မျက်စိကသိပ်လည်တယ် (မုန်ပါလည်ပါတယ်ရာဘူး) ဘုရားက ဒီဥစ္စာ ဒီကံနိပိစက်နေတာကွာတဲ့ မဟုတ်ဘူးလား... (မုန်ပါ) သူက ကမ္မဝဋ်၊ ဒါက ဝိပါကဝဋ်... (မုန်ပါ) သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဝိပါကဝဋ်မှ ခင်များတို့က ကြိုက်နေတာ... (ကြိုက်ပါတယ် ဘုရား) ဦးလှကြီးတို့များ ဆံပင်ဖြူမှ အရူးထ၊ နေလို့ ခက်နေတာ (မုန်ပါ) ရိပ်မိပလား ... (ရိပ်မိပါပြီ) နားမလည်ယင် ဒီဥစ္စာ အရူးထ၊ နေတာ ... (မုန်ပါ) သဘောပါပလား ... (ပါ-ပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မြို့ထဲ၊ ရွာထဲမှာ ဒီလိုသမုဒယနဲ့ ဒုက္ခမသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် တွေက များတယ်... (များပါတယ်) များတာဟာ ဒုက္ခကြိုက် သမားများတယ်... (မုန်ပါဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ (ဒုက္ခကြိုက်သမား များပါတယ်ဘုရား)
ဒုက္ခကြိုက်သမား များတယ်၊ သားသမီးတယောက်က နှစ်ယောက်
နှစ်ယောက်က သုံးယောက်ဆိုယင် ထွန်းကားလာတယ်ယူတာ...
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ထွန်းကားလာတာလား- ဒုက္ခကြီးတာလား.... (ဒုက္ခကြီးတာ
ပါတ်ဘုရား) ဒုက္ခကြီးတာကို ဦးမာဒင်တို့ လူစုက လူလာလို့
ညှော်ခံယင် ဘာနဲ့ညှော်ခံသတိုး.... (ဒုက္ခနဲ့ ညှော်ခံပါတယ်ဘုရား)။

သားကလေး၊ သမီးကလေးတွေ ထွန်းကားလာတယ်၊ အိစာ
မင်းစာတဲ့... (မှန်ပါ့) ဦးလှ ဒီအတိုင်းဖြစ်နေတာ ... (မှန်ပါ့
ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘုရားကလဲ ဒီကံကို တနေ့ကဘဲ ဟိုအင်္ဂုတ္တိရုံ
ပါဠိတော်မှာလာတဲ့ အတွက် အကဏှ အသုက္ကကံဖြစ်အောင်
မဂ္ဂင်ပွားများကွ- အကဏှအသုက္ကကံမှ ကံကိုဖြတ်တာ (မှန်ပါ့)
မပြောဘူးလား.... (ပြောပါတယ်) အကဏှ အသုက္ကဖြစ်တဲ့ မဂ္ဂင်
ရှစ်ပါးမှ ကံကိုဖြတ်တယ်၊ ဒီကံကိုဖြတ်မှ မင်းတို့ ဟောဒီဝိပါက
ဝဋ်ကျွတ်မယ် ... (မှန်ပါ့) မဟောဘူးလား... (ဟောပါတယ်
ဘုရား)။

အဲ ... ဘုရားကလဲ ကျွတ်စေချင်၊ ခင်ဗျားတို့ကလဲ ဝဋ်
မျှော်တဲ့ လူတွေနဲ့ တော့ အတော်ကန့်လန့်ကျနေတာ (မှန်ပါ့)
မကျဘူးလား... (ကျပါတယ်) ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီ)
နည်းနည်းရူးတာလား- များများရူးတာလား- စဉ်းစားကြည့်
ပါဦး.... (များများ ရူးတာပါတ်ဘုရား) များများရူးနေတာ (မှန်ပါ့
ဘုရား)။

အဲဒါက သေသေချာချာ စဉ်းစားတော့မှ အတော်သိခဲ ပါလားဆိုတာ ပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါ) အခုသေသေချာချာ ပေါ်ပလား... (မှန်ပါ) တုနား)။

ဒါ ဘာသစ္စာကြီး ပြန်လာသတုံး ... (ဒုက္ခသစ္စာပြန်လာပါ တယ်တုနား) ကြည့်လေ ဒါက ဘာသစ္စာတုံး ... (သမုဒယသစ္စာ ပါတုနား) ဒီဘက်က (ဒုက္ခသစ္စာပါတုနား) ဒါကို ခင်ဗျားတို့က ဒီအကျိုးပေး ဘယ်တော့ ကြီးကျယ်ပါ့မတုံး ပြောနေတာ ... (မှန်ပါ) ကံကလေး ဘယ်တော့ကောင်းပါ့မတုံး၊ ကံကိုလိုချင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့လိုချင်တာက ဒါကိုလိုချင်တာ... (မှန်ပါ) အကျိုးပေးဒုက္ခကို လိုချင်တာပါတုနား)။

အကျိုးပေးဒုက္ခ လိုချင်တော့ သေးသေး လိုချင်တာလား- ကြီးကြီးလိုချင်တာလား မေးယင် (ကြီးကြီးလိုချင်တာပါတုနား) ကြီးကြီးလိုချင်တယ် (မှန်ပါ) တမင်ပြုစုယူနေကြပါတယ်တုနား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့စွဲစွဲက ခဲကြီးကြီးမှန်ယင် ကြိုက်တယ် (မှန်ပါ) ခဲသေးသေးမှန်ယင်... (မကြိုက်ပါ) ပက်သက်လန်သဲပြီး ဂျမ်းထိုးခမှောက်ခုံသေရမှ ဒီလိုကြိုက်တာကိုး... (မှန်ပါ) တုနား)။

အင်း... ပိပ္ပလ္လာသ၊ အတော် ကြောက်စရာကောင်းတာမျှ ... (မှန်ပါ) တုနားကို ဆက်လိုက်လို့ ရှိယင် တဆတ်တည်းခဲ... (မှန်ပါ) ဟိုအရူးကျအောင် ခဲကြီးကြိုက်နေတယ်၊ မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါ) တုနား)။

အရူးကျအောင် ... (ခဲကြီးကြိုက်ဖြစ်နေပါတယ်) ခဲကြီးနဲ့ ခဲလေးမှန်တော့ ကဲ... ဘယ်သူကနစ်နာသလဲ ... (ခဲကြီးကနစ်နာ ပါတယ်တုနား)။

သို့သော်...ခင်ဗျားတို့က ဘာကြိုက်သတုံးမေးယင်... (ခဲကြီး
ကြိုက်ပါတယ်) ခဲကြီးကြိုက်တယ်၊ တရာလုံးနဲ့ ပေါက်ယင်
မကြိုက်ဘူး၊ တသိန်းလုံးနဲ့ ပေါက်ယင်တော့ ကံကောင်းတယ်
အောက်မေ့နေတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဘောရဝိသံ ဟေ့-ဟိုမှာ
အဆိပ်တွေက၊ အာနန္ဒာကြည့်စမ်း၊ ဟိုမှာ ငွေတုပ်ကြီးမြင်တော့
အဆိပ်တွေပြောနေတာ .... (မှန်ပါ့) မပြောဘူးလား .... (ပြော
ပါတယ်ဘုရား)။

ဘုရားကတော့ ပြန်ကြည့်သွားတာဘဲ၊ အဆိပ်တွေက မြေတွေက
ကိုက်လိုက်မယ်က၊ ပြောပြီးပြန်သွားတာဘဲ၊ ဟိုမှာ လယ်ထွန်
သမားက မြေဆိုတော့ သွားကြည့်တော့ ငွေဖြစ်နေတော့
သိမ်းပိုက်ထားတော့ ဝိုင်းပြီးရိုက်တာပေါ့ .... (မှန်ပါ့) ကဲ...
ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒီအကျိုးပေးကို မိမိပြုတာလား... (မိမိ
ပြုတာမဟုတ်ပါဘုရား) သူတပါးပြုတာလဲ မဟုတ်ဘူး (မှန်ပါ့)
သူတပါးဆိုယင် ဒါ ခင်ဗျားတို့ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သွားလိမ့်မယ် ...
(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

မိမိပြုတာလား... (မဟုတ်ပါ) မိမိဆိုလို့ ရှိယင်လဲ ဒီဥစ္စာ
သဿတဒိဋ္ဌိဖြစ်ပြီ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကံကို မိမိယူယင်... (သဿတဒိဋ္ဌိပါ) အေး...ကံက, ကံဘဲ
မိမိဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမဖြစ်ဘူး.... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား....
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သူတပါးလား....(မဟုတ်ပါဘုရား) မိမိသူတပါးနှစ်ဦးသား ပြုတာကော... (မဟုတ်ပါဘုရား) အလိုလိုဖြစ်တာလား .... (မဟုတ်ပါ)ဒါဖြင့် ဘာတုံး ဒီအကျိုးပေးဟာ သုညတဓမ္မက လုပ်လိုက်တာ....(မှန်ပါ)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်သူက လုပ်သတုံး.... (သုညတဓမ္မကလုပ်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒါမှ သူ-သုညတက ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမဟုတ်တဲ့တရားက လုပ်တယ် (မှန်ပါ) အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က ငါလုပ်လို့ ငါခံရတာ....တဲ့.... (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုပြောလေ့ရှိသတုံး.... (ငါလုပ်လို့ ငါခံရတယ် ပြောလေ့ရှိပါတယ်ဘုရား) အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ သုညတကို နားမလည်တဲ့အတွက် ဒီမှာ သဿတ ဝင်နေတာ.... (မှန်ပါ) ဘုရား)။

သုညတနားမလည်လို့ ဘာဝင်လို့သတုံး.... (သဿတ ဝင်လာပါတယ်ဘုရား)။

တယ်လဲ ကြောက်စရာကောင်းပါလား ခင်ဗျားတို့ ဥစ္စာက၊ တဖက်က နည်းနည်းကလေး လျှော့ပေးလိုက်ပြန်လို့ ရှိယင်သဲ ဒိဋ္ဌိက ဝင်အောင် ထိုးသွင်းလိုက်တယ်....(မှန်ပါ)။

တဖက်ကိုသာသာကလေးပြောလိုက်ပြန်လို့ ရှိယင်လဲ ခင်ဗျားတို့က မဟုတ်တာကြီးစွဲပြီးသကာလ ပြင်းပြင်းထန်ထန် လုပ်ကြတယ်....(မှန်ပါ) အလည်လမ်းကို ခင်ဗျားတို့ မဆောက်နိုင်ဘူး ... (မဆောက်ပါဘုရား) အတော် ကြောက်စရာ ကောင်းနေပြီ... (မှန်ပါ)။

ကဲ...ဒါဖြင့် သွား၊ ဒီကံ ဘယ်ကလာသတုံး-သွားဦး မနေ့က လိုဘဲနော်၊ ဥပါဒါန်က လာတယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျ ပလာ... (ကျပါပြီ) ဥပါဒါန်က သမုဒယသစ္စာ ကံက ဒုက္ခ သစ္စာ... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့က ဒီကံကို ဒုက္ခသစ္စာလို့ မထင်ဘူး (မှန်ပါ-မထင်ပါဘုရား) ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ... ဥပါဒါန် ဘယ်သူက လုပ်သတုံး... (တဏှာက လုပ်ပါတယ်ဘုရား) တ ဏှာက သမုဒယသစ္စာ၊ ဥပါဒါန်က... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒါ... ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိတော်မှာ လာ တယ်... (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ... ဒီတဏှာကလဲ ဥပါဒါန် ကံတွေကို အို့နာ၊ သေ တွေကို လုပ်လိုက်တယ်၊ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီ တဏှာတွေက အို့နာ၊ သေကျအောင်ဘဲ ဆက်သွယ်ပေးပါလိမ့်မတုံး... ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့က ခန္ဓာငါးပါးကို ဒုက္ခသစ္စာတရားလို့ မသိလို့ နော်... (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာငါးပါးကို... (ဒုက္ခသစ္စာတရားလို့ မသိလို့ ပါဘုရား) မသိတော့ ခင်ဗျားတို့က ခင်လိုက်တယ်... (မှန်ပါ) ခင်လိုက်ပြီး စွဲလမ်းလိုက်တယ်... (မှန်ပါဘုရား) စွဲလမ်းလိုက်တော့ကို ရရာရ ကြောင်း အားထုတ်တယ်... (မှန်ပါ) အားထုတ်တဲ့အတွက် ဟိုမှာ ဘာတွေ့ရသလဲ (ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏရူပပါတယ်ဘုရား) ဘာသစ္စာတွေ ရသတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာတွေရပါတယ်ဘုရား)။

ဪ... ဒီဟာ ဒုက္ခသစ္စာမသိလို့ ဒီဟာ ဒုက္ခသစ္စာရက... (မှန်ပါဘုရား) မူလပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာကို ဒုက္ခသစ္စာလို့ မသိတာနဲ့ အနာဂတ် ဒုက္ခသစ္စာရတယ်နော် (မှန်ပါ-ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ အခုရ, ထားတာက နောက်ဘဝက ခန္ဓာကို ဒုက္ခသစ္စာလို့ မသိခဲ့ဘူး.... (မှန်ပါ) ယခု ရ, ထားလို့ အတူတူနေရ တယ်.... (မှန်ပါ) ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ အတူတူနေရဘူးလား.... (နေရ ပါတယ်ဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ အတူတူ နေရတာကို တခါ ဒီ ဒုက္ခသစ္စာကို ခင်ဗျားတို့က သိအောင် အားမထုတ်ပြန်ဘူး ဆိုလို့ ရှိဟင်လဲ ဒီဒုက္ခသစ္စာက ဒီနေရာ ပြန်ရောက်မှာဘဲ.... (ရောက်မှာပါဘုရား) မရောက်ပေဘူးလား.... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) ရောက်မယ်ဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ဟာက ဒုက္ခပြီး ဒုက္ခရှာတယ်.... (မှန်ပါ) ရော.... ခက်နေပြီကော၊ ခင်ဗျားတို့ သူ့ကို တခါမှ မရှာဘူးဘူး (မှန်ပါ) ဘာပြီး ဘာရှာနေသတုံး... (ဒုက္ခပြီး ဒုက္ခရှာနေပါ တယ်ဘုရား)။

အံ့မာ.... ရူးချက် အတော်သန်နေပါကလားလို့ ဆိုမလား၊ ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ- (ရူးချက်သန်နေပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခပြီးယင် ဘာရှာသတုံး.... (ဒုက္ခရှာပါတယ်ဘုရား) ဒုက္ခပြီး ဒုက္ခရှာတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ အခု.... ဥာဏ်မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လို့ သာ ဪ... ဒုက္ခပြီး ဒုက္ခရှာတာဘဲ...၊ နောက်ဘဝက ဒါတွေ ဒုက္ခ သစ္စာလို့ မသိခဲ့လို့ တဏှာ, ဥပါဒါန်, ကံနဲ့ ခင်လို့ ယခု ဒုက္ခ သစ္စာ ရပြန်တယ်... (မှန်ပါ)။

ယခု အနာဂတ်ဘဝရောက်ခဲ့ပြီ....၊ ရောက်ပေမဲ့လဲ ဒီဟာ တွေက ပြီးခဲ့တယ်၊ ဒါ... ပစ္စုပ္ပန်ပြန်ဖြစ်တယ်.... (မှန်ပါ) ဒါကြီး

ဒုက္ခသစ္စာ မသိလိုက်လို့ ရှိယင် ဒီသုံးခု ပြန်လာဦးမယ်... (မှန်ပါ့
ဘုရား) လာယင် ဟိုဘက် ဘာလာဦးမလဲ... (ဒုက္ခသုံးပါးလာ
ပါမယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဒီ-ဒုက္ခမသိလို့ ဒီဒုက္ခရတယ်- (မှန်လှပါ
ဘုရား) ဒီဒုက္ခ မသိပြန်လို့ ရှိယင်... (နောက်ဒုက္ခရပါမယ်ဘုရား)
နောက်ဒုက္ခမသိပြန်ယင်... (နောက်ဒုက္ခရပါမယ်ဘုရား)။

နို့... ခင်ဗျားတို့ဟာက ဘာတွေ အမေ့ပြန်ရနေသတုံး...
(ဒုက္ခတွေ အမေ့ပြန်ရပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ဒုက္ခဘဲ အမေ့ခံ ရနေတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဒါဖြင့်... ခင်ဗျားတို့
အကဲခတ်ကြည့်လို့ ရှိယင် ပေါ်ပြီ... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်တော့မှ
ဝိပဿနာများ လုပ်ဘူးပုံ မရပါဘူး... (မှန်လှပါ-မရပါဘုရား)
ဘယ်တော့မှ ဝိပဿနာလုပ်ဘူးပုံမရဘူး၊ ဝိပဿနာလုပ်ဘူးလို့
ရှိယင် ဝိဘင်းပါဠိတော်က သစ္စာနဲ့လောမိကဉာဏ်ဆိုတာ ရှည်
ရှည်ပြောနေဘို့မလို့ပါဘူး “ ရှုပ် အနိစ္စ ဒုက္ခ ” - အနိစ္စ ဆိုတာ
ပါတဲ၊ ဒုက္ခဆိုတာပါတဲ... (မှန်ပါ့ဘုရား) အနတ္တဆိုတာဘဲ
ဆိုတော့ အဲဒီ သစ္စာနဲ့လောမိကဉာဏ်ကို မရခဲ့ဘူး... (မရပါ)
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီဘဝက မရခဲ့လို့ ရှိယင်လဲ ဒီဒုက္ခနဲ့ မြဲဘယ်... (မှန်ပါ)
အခု ဒီဘဝရောက်ပြီနော်... (မှန်ပါ) ဒီဘဝမှာ ဒါကို ဒုက္ခသစ္စာ
လို့ သစ္စာနဲ့လျော်စွာ သိတဲ့ဉာဏ် ခင်ဗျားတို့ မရသေးလို့ ရှိယင်

ဒီဒုက္ခသွားဦးမယ် အနာဂတ်တမျိုးနဲ့... (မုန်ပါ) မသွားပေဘူး
လား... (သွားပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် မနေ့က အစေလက ဇာယပကို ပြန်ဆက် သူ့
ဝတ္ထုနဲ့သူ... (မုန်ပါ) ဘုရား) ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင်း ဆွမ်းခံသွားတော့
အစေလဇာယပက ဟောဒီဒုက္ခတွေ့ မိမိပြုတာလား... ဆိုတော့
ဘုရားက မဟုတ်ဘူးက... တဲ့... (မုန်ပါ) မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသား
ပြုတာလားလို့ မေးပြန်တော့... (မဟုတ်ပါဘုရား) အလို့လို့ ဖြစ်
တာလားလို့ မေးပြန်တယ်... (မဟုတ်ပါဘုရား) လေးချက်ရှိပြီ
နော်... (မုန်ပါ) နောက်နှစ်ချက် နားထောင်ဦး။

ရှင်ကြီးဂေါတမ... တဲ့၊ ဒုက္ခမရှိဘူးလား... လို့ မေးတော့
ဘုရားက ဘယ်နှယ်ဖြေသလဲ... (ရှိတယ်လို့ ဖြေပါတယ်ဘုရား)
ဒါကြီးရှိနေတယ်... (မုန်ပါ)။

တခါဆက်မေးပြန်တယ်၊ ရှင်ကြီးဂေါတမ ဒုက္ခမသိဘူးလား
လို့ မေးပြန်တော့ ဘုရားက ဘယ်နှယ်ဖြေသလဲ... (သိတယ်လို့
ဖြေပါတယ်ဘုရား) နောက်နှစ်ချက်ကျတော့ အဖြေထွက်တယ်
နော်... (မုန်ပါ) ဒုက္ခဟာလဲ ရှိလဲ-ရှိတယ်တဲ့၊ သိလဲသိတယ်တဲ့...
(မုန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ရှင်ကြီးဂေါတမ ဒုက္ခရှိတယ်လို့ လဲပြောတယ်၊ သိတယ်
လို့ လဲပြောတယ်၊ ဟောစမ်းပါတဲ့... (မုန်ပါ)။

ကွာ... တဲ့ ငါမဟောခင် မင့်ကို ဆုံးမစရာရှိသေးတယ်တဲ့...၊
မဟောသေးပါဘူးတဲ့၊ မင့်ကို ဆုံးမ ရဦးမယ်တဲ့... (မုန်ပါ) မင်းက
ဟောဒီဒုက္ခကို မိမိပြုသလားလို့ မေးတယ်တဲ့... (မုန်ပါ)။

မိမိပြုတယ်ဆိုယင် ဟောဒီကံကို သူ့မိမိယူလိမ့်မယ် (မှန်ပါ)
ဥပါဒါန်ကို မိမိယူလိမ့်မယ်၊ တဏှာကို မိမိယူမှပါ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

တဏှာဥပါဒါန်ကံတို့ကတော့ ဒါလုပ်တာကိုး၊ သူတို့က
သမုဒယသစ္စာသုံးခု သူက ဒုက္ခသစ္စာတခု၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ကျမှ
ဒါတွေက သိနိုင်မယ်နော်... (မှန်ပါ) အဘိဓမ္မာပိဋကတ် ဓမ္မ
သင်္ဂဏီလောက် ကြည့်လျှင်တော့ ဒါကလေးတလုံးတည်းယူထား
တယ်... (မှန်ပါ)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဒုက္ခမိမိပြုတာလားလို့ မေးတော့ ငါက
မဟုတ်ဘူးလို့ ဖြေလိုက်တယ်... (မှန်ပါ) ဖြေရမယ်ကွ၊ မဖြေယင်
မင်းအတွက် ဒါအများကြီးခက်သွားမယ်... (မှန်ပါ)။

မင်းအတွက် အများကြီးခက်သွားမယ်တဲ့ ဒီဒုက္ခကို မိမိပြုတာ
လားလို့ မေးလို့ ရှိယင်ဖြင့်တဲ့ မိမိပြုလို့ မိမိဒုက္ခရောက်တယ်
ဆိုတော့ မိမိ တဆက်တည်း မနေဘူးလား... (နေပါတယ်
ဘုရား)။

မိမိ တဆက်တည်းနေတော့ မိမိဟာ ဒီကြားထဲမှာ အခြား
မရှိတော့ဘူး အနန္တရမရှိတော့ဘူး... (မှန်ပါ) အနန္တရမရှိတော့
သဿတသွားဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ) မဖြစ်ဘူးလား... (ဖြစ်ပါ
တယ်ဘုရား)။

အဲ... ဒုက္ခဟာ မိမိပြုတာလားလို့ မေးလိုက်တော့ မင်းက
မိမိပြုတယ်လို့ ငါဟောလိုက်လို့ ရှိယင်မင်းဟာ သဿတဒိဋ္ဌိ ဖြစ်
ရှာတော့မယ်... (မှန်ပါ)။

သဿတဒိဋ္ဌိဖြစ်လို့ ရှိယင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်တာဘဲကွ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ထက် အပြစ်ကြီးတာလဲ ငါဘုရားရှာမတွေ့ဘူးတဲ့... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဘုရားအဆူဆူ ချွတ်တာတောင် ရနိုင်ခဲတယ် ... (မှန်ပါ)
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဒီတလုံးရှိယင် သံသရာသစ်ငုတ်မှတ်ပါ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

သဿတဒိဋ္ဌိရှိယင် ဘယ်နှယ်ဆိုမလဲ... (သံသရာသစ်ငုတ်ပါ
ဘုရား) ဘုရားအဆူဆူ ခလုတ်သာတိုက်သွားတယ်၊ တကယ်မကျွတ်
ဘူး... (မှန်ပါ) သဘောပါပလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့မှာ ကိုယ်ပြုလို့ ကိုယ်ခံရဘယ်ဆိုတာ
ခင်ဗျားတို့မှာ ဘာဒိဋ္ဌိရှိသတုံ ... (သဿတဒိဋ္ဌိရှိပါတယ်ဘုရား)
အဲဒါ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေမှာတောင် ရှိနေတတ်တဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိခေါ်
တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာခေါ်ကြမယ်... (ဗုဒ္ဓဘာသာတွေမှာ ရှိနေတတ်တဲ့ မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိပါဘုရား) ကိုယ်ပြုလို့ ကိုယ်ခံရတယ်... (မှန်ပါ) ဒါလဲ
ကိုယ်ဘဲ၊ တဏှာဥပါဒါန်ကံကိုလဲ ကိုယ်ယူတယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒီကို ဇာတိဇရာမရဏကိုလဲ... (ကိုယ်ယူပါတယ်ဘုရား) ကိုယ်
ပြုလို့... (ကိုယ်ခံရတယ်ဘုရား) ပြန်သေးရဲ့လား... (မပြတ်ပါ
ဘုရား) ဘာဒိဋ္ဌိတုံး... (သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

အဲဒီ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ရှိနေလို့ ရှိယင်ဖြင့်တဲ့ ငါ...
ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သဗ္ဗညုတဥာဏ်နဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့
အခါကျလို့ ရှိယင်...

နာဟံ ဘိက္ခုဝေ အညံ ကေမ္မေမ္မိ သမနုပဿာမိ၊
ယံ ဝေ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ယထာယံဒံ ဘိက္ခုဝေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပရမာနိ ဘိက္ခုဝေ မဟာသာဝဇ္ဇာနိ။

အင်္ဂုတ္တိရိပါဠိတော်မှာ... (မုန်ပါ) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလောက်အပြစ်ကြီး
တာ ငါ-ရှာလို့ ကို မတွေ့ဘူးတဲ့၊ ပဉ္စာနန္ဒရိယကံထက်ကြီးသေး
တယ်... (မုန်ပါ) သဘောပါလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့မှာ သဿတဒိဋ္ဌိ သွားပြီးဖြစ်နေတယ်-
(မုန်ပါ) အဲဒါ ကမ္မဿကတ သမ္မာဒိဋ္ဌိလောက် ယူထားတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမလွတ်သေးဘူး... (မုန်ပါ)။

ပဏ္ဏာသမာလဲ ဒီအတိုင်းလာတာဟဲ့၊ ခုနစ်က အင်္ဂုတ္တိရိတ
တော့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အပြစ်ကြီးကြောင်းလာတယ်၊ ပဏ္ဏာသကတော့
ကမ္မဿကတဉာဏ်လောက်နဲ့ လှူး၊ နိုး၊ ပေးကမ်းနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မလွတ်ပါဘူးကွာတဲ့... (မုန်ပါ)။

သုလုပ်လို့ သူ့ရထားတာ... (မုန်ပါ) မယူဘူးလား (ယူပါ
တယ်ဘုရား) ဘာဒိဋ္ဌိဖြစ်နေသတုံး... (သဿတဒိဋ္ဌိဖြစ်နေပါ
တယ်ဘုရား) သဘောပါလား... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ကမ္မဿကတ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ
မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဖိုလ်သမ္မာဒိဋ္ဌိလို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိတွေ အများကြီးရှိ
တာကို ခင်ဗျားတို့က တလုံးတည်းယူထားလို့ ဝံကျနေတယ်...
(မုန်ပါ) သဘောပါလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကမ္မဿကတ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ တော်သောက်ပါလား...
(မတော်လောက်ပါဘုရား) မတော်လောက်သေးဘူးတဲ့၊ ဒါ-

သေသေချာချာ မှတ်ရမယ်... (မုန်ပါ) သဿတ မလွတ်ဘူးတဲ့၊ လွတ်ပလား(မလွတ်ပါ)ဘုရား၊ ကိုယ်ပြုလို့ ကိုယ်ရတယ်ဆိုတော့ ဒါ ဘာဒိဋ္ဌိတုံး... (သဿတဒိဋ္ဌိပါ)ဘုရား။

နို့ - ကမ္မဿကတဉာဏ်နဲ့ တော့ မဟုတ်ဘူးလားဗျ၊ သူပြု ထားတာ သူအကျိုးပေးတာ- ဆာယာဝ အနုပါယိနိ မဟုတ် ဘူးလား... (မုန်ပါ) စက္ကံဝ ဝဟတောပဒံ...တဲ့ မေ့ပဒပါဠိ တော်ကလာတယ်၊ သုတ္တန်နည်းတွေ၊ နေယျတ္ထဒေသနာတော် တွေ၊ နိတတ္ထဟောမဟုတ်ဘူး... (မုန်ပါ) ဘယ်မှာ နေ့ခက်က လိုက်နေတယ်ဆိုယင် သဿတဖြစ်မှာပေါ့... (မုန်ပါ)။

အဲဒီတော့ နေယျတ္ထဒေသနာ ဆောင်ပြီး ခင်ဗျားတို့ နား လည်ဆောင် ဟောထားတော့ ခင်ဗျားတို့က တိုက်ရိုက်ယူထား လို့ ဝှက်ကတ... (မုန်ပါ)ဘုရား၊ သဘာဝပါပလား... (ပါ-ပါပြီ ဘုရား)။

ဘုရားကတော့ သိလွယ်အောင်လို့ ဖြေ... ဒီလိုမှန်ပြော လို့ ရှိယင်လဲ သူတို့ ဘာမှ နားလည်တော့မှာမဟုတ်ဘူး၊ မင်းတို့ နောက်က ကံက အမြဲလိုက်နေတယ်ကွာလို့ ဟောလိုက်တာ... (မုန်ပါ)။

ဘယ်မှာ အကောင်းဆုံးထည်ကြီးနဲ့တော့ လိုက်နိုင်လိမ့်မလဲဗျ၊ စေတနာဆိုတာ အနိစ္စ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စ ဆိုတာ ဘယ်မှာ လိုက်နေနိုင်လိမ့်မလဲ၊ လိုက်နိုင်ပါ့မလား... (မလိုက်နိုင်ပါ)ဘုရား၊ ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ)ဘုရား။

အကြောင်းအကျိုး သဘာဝဆက်စပ်မှုကို ဆောင်ဟောထား တာ ခင်ဗျားတို့က တိုက်ရိုက်ယူမိလိုက်တယ်... (မုန်ပါ) ဥပမာ

အားဖြင့် ပြုရလို့ ရှိယင် ဒီလိုတော့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်ကွာလို့ ဥပမာပြောတဲ့ဥစ္စာကို ခင်ဗျားတို့ ဥပမာပြောတဲ့ဥစ္စာကိုတကယ် လိုက်တယ် ယူထားပစ်လိုက်တယ်.... (မှန်ပါ) မဆိုးဝါးဘူးလား- (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ဘာဒိဋ္ဌိဖြစ်နေသလဲ... (သဿတ ဒိဋ္ဌိဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား) အဲ... ကမ္မဿကတဉာဏ်လောက် ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သဿတဒိဋ္ဌိ မလွတ်ဘူးတဲ့.... (မှန်ပါ)ပဏ္ဏာသ အဋ္ဌ တထာမှာ သိပ်ဖွင့်တာဘဲ ဒီဥစ္စာ.... (မှန်ပါ)။

အတ္တဒိဋ္ဌိ ပရာမသတ္တာ = အတ္တဒိဋ္ဌိကို သုံးသပ်သည်ဖြစ်သော ကြောင့် ကမ္မဿကတဉာဏ်ဟာ ဒါကြောင့်သူ့အာသဝနယ်က မလွတ်ဘူးဟေ့တဲ့.... (မှန်ပါ)ဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

နတ်ရွာသူဂတိပို့ လိုက်တော့ သူ့- အာသဝနယ်မကျဘူးလား (ကျပါတယ်ဘုရား) နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်ပါ့မလား.... (မရောက်နိုင် ပါဘုရား) အာသဝနယ်က မလွတ်ဘူးတဲ့၊ ရှင်းပြီနော်.... (ရှင်းပါ ပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် တရားဟော မလွယ်ဘူးဆိုတဲ့ဥစ္စာက ကိုယ်ဟော လိုက်တာက ကိုယ်ကမှ မပိုင်တော့ နိတတ္ထလား၊ နေယျတ္ထလား မသိ၊ ကျမ်းကလဲမစုံတော့ ထင်မိထင်ရာ စွတ်ပြောရော- ကိုယ်ပါ ဒိဋ္ဌိဖြစ်နေတယ်.... (မှန်ပါ) ဘယ်လောက် ကြောက်စရာကောင်း သလဲ.... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်ပါ အာဖြစ်နေသတုံး .... (ဒိဋ္ဌိဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား)
သိပ်ကြောက်စရာ ကောင်းတယ်တဲ့၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ပြီးတော့ သူညီတလဲ နားမလည်တဲ့အတွက် ဒါတွေဟာ မိမိ
လာတာဖြစ်နေတယ် .... (မှန်ပါ) မိမိပြု၍ မိမိဖြစ်တာလား
အစေလကကဿပမေးသလိုဖြစ်နေတယ်....(မှန်ပါ) ကြောက်စရာ
မကောင်းဘူးလား... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

အေး... ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ အလုပ်ကြိုးစားလုပ်၊ အလုပ်
ကြိုးစားမလုပ်ယင် သူညီတကမတွေ့ဘူး.... (မှန်ပါ) မတွေ့သေး
လို့ ရှိယင် တခါတည်း ဒီအထဲမှာ ငါလုပ်လို့ ငါရတာဆိုတာ
လာနေမှဘဲ....(မှန်ပါ) မလာပေဘူးလား(လာပါတယ်ဘုရား)
အလွန်အရုပ်ဆိုးသနော်....(မှန်ပါ)။

ကဲ... တခါ သွားပါဦး၊ အစေလက ကဿပ တချက်မေး
တာ ဘုရားက ဖြေလိုက်တယ်နော်....(မှန်ပါ) ရှင်ကြီးဂေါတမ
ဒုက္ခ မိမိပြုတာလားဆိုတော့ ဘုရားကမဟုတ်ဘူးကဲ့တဲ့... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

မိမိပြုတာလို့ ဆိုယင်ဒီအစေလကကဿပ တပ်သွားမယ်ထင်
ကြသလဲ....(သဿတဒိဋ္ဌိတက်သွားပါမယ်ဘုရား) ဒုက္ခ မိမိပြုတာ
လား၊ အေး....မိမိပြုတယ်လို့ ပြောလိုက်လို့ ရှိယင် အစေလက
ကဿပ ကယ်ထဲသွားမယ်ထင်ဘက်ုံး.... (သဿတဒိဋ္ဌိထဲသွားပါ
မယ်ဘုရား) သွားပြီအပါယ်၊ သဿတဒိဋ္ဌိစွန့်တာနဲ့... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

သုဂတိကတော့ ရောက်တော့ ရောက်မှာဘဲ ရောက်ပြီး အပါယ်ပြန်သွားမယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ဘာဒိဋ္ဌိစွဲလိုက်လို့လဲ... (သဿတဒိဋ္ဌိစွဲလို့ပါ) သဘောပါပလား (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

တခါ ဒုတိယမေးခွန်း သူမေးပြန်တယ်၊ ရှင်ကြီးဂေါတမ ဒုက္ခကို သူတပါးပြုတာလားတဲ့၊ ဒါ သူညာတနားမလည်လို့... (မှန်ပါ) ဒုက္ခ သူတပါးပြုတာလားလို့ မေးလိုက်တော့ မဟုတ်ဘူးလို့ဘဲ ဘုရားကဖြေတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီလိုမဟုတ်ဘူးတဲ့၊ သူတပါးပြုတယ်ဆိုရင် သူက ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဘက် သွားတော့မယ်... (မှန်ပါ) ပြုတဲ့လူက သူတပါးခံတဲ့လူက တခြား... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ) ဘာဒိဋ္ဌိဖြစ်နေသတုံး... (ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ဖြစ်နေပါတယ်) အကြောင်းအကျိုး ဆက်သေးရဲ့လား... (မဆက်ပါဘုရား)။

ပြုတဲ့လူက တယောက်၊ ခံတဲ့လူက... (တယောက်ပါ) ဒီလို ပြောလိုက်ပြန်တော့ ဘုရားက မဟုတ်ဘူးလို့ ဖြေလိုက်တယ်... (မှန်ပါ) သူ့အယူအတိုင်းဖြေလိုက်ယင် ဟုတ်တယ်ကွ ဖြေလိုက်ယင် သူ့ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဘက် သွားမယ်... (မှန်ပါ) မသွားပေဘူးလား... (သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သူဒေးတာ သေးခွန်းပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ) မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသားပြုတာ လားဆိုတော့ သဿတ၊ ဥစ္ဆေဒရောမေးတာ... (မှန်ပါ) အလိုလို ဖြစ်တာလားလို့ သူမေးလိုက်တယ်၊ အဲဒါ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ

သူမေးချလိုက်တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ) အဟေ
တုကဒိဋ္ဌိလဲ မဟုတ်ဘူးကွ ဖြေလိုက်တယ် ဘုရားက ... (မှန်ပါ)
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ။

ဒါဖြင့် ပြောစမ်းပါဆိုတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကလုပ်တာ ...
(မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ) ဘယ်သူကလုပ်တာတုံး
(ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က လုပ်တာပါဘုရား) ။

ဒုက္ခဟူသ၍ကို ဘယ်သူက လုပ်တာတုံး... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က
လုပ်တာပါ) ဒါဖြင့် သူက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ဒုက္ခကပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ။

အကြောင်းက... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါ) အကျိုးက ... (ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်ပါ) အဲ... ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့် ဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ)
ဒါကြောင့် ဪ... ဒုက္ခဟူသ၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့်ဖြစ်တယ်
ခင်ဗျားတို့တဖွဲ့လုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ... (မှန်ပါဘုရား) ။

ဒုက္ခဟူသ၍... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်) ဘယ်
သိကြားကလာပြီး နှိပ်စက်လို့ ဘယ်သူကလာပြီး နှိပ်စက်လို့
မဟုတ်ဘူးဒီဥစ္စာ... (မှန်ပါ) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့်ဖြစ်တာ...
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ။

ဘယ်သိကြား ဗြဟ္မာ ဘယ်သူက ဘယ်စိုးကြောင့် ဘာမှ
မဆိုင်ဘူး၊ ဒုက္ခဟာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့်ဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)
ဘယ်သူကြောင့်တုံး... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့်ပါ) ဒုက္ခဟူသ၍
ဘယ်သူကြောင့်တုံး... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြောင့်ပါဘုရား) ။

ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားဘို့ကောင်းပါဘယ်၊ ဪ... ဒုက္ခမျိုးစုံ
အကုန်ချုပ်ချင်လို့ ရှိယင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြတ်မှဘဲ ... (မှန်ပါ)
ပေါ်ပြီဟင်... (မှန်ပါဘုရား) ။

ဒုက္ခမျိုးစုံ အကုန်ချုပ်ချင်ယင်... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြတ်မှပါ)
အဲဒါကျတော့ ခင်ဗျားတို့က မလုပ်ဘူး၊ ဟုတ်လား၊ ယတြာတော့
ချေနေတယ်... (မှန်ပါ) အတော်ရှောင်တဲ့လူတွေ- ရိပ်မိပလား...
(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

လွဲတာက အင်မတန်လွဲနေလို့ ဒါ သိပ်ပြီးတည့်နေရတာ...
(မှန်ပါ) ဒုက္ခမျိုးစုံ အကုန်ချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းချင်လို့ ရှိယင်
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြတ်အောင် လုပ်ရမယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပ
လား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒုက္ခမျိုးစုံ ချုပ်ငြိမ်း ရိပ်သိမ်းချင်ယင် ... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
ပြတ်အောင်လုပ်ရပါမယ်) ဒီပြင် ဘာမှမလုပ်နဲ့၊ သဘောကျပ
လား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြတ်တဲ့ နည်းကိုပြောကြပါစို့ ဆိုတော့
ခင်ဗျားတို့ နေ့တိုင်းဟောနေတဲ့ ခန္ဓာ့နောက်က မဂ်လိုက်ရမယ်
(မှန်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာ့နောက်က ဘာလိုက်ရလဲ... (မဂ်လိုက်ရပါမယ်ဘုရား)
မဂ်လိုက်ယင် တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ ဘယ့်နှယ်တုံး... (ပြတ်ပါဘယ်
ဘုရား) လာပါစေသတည်းဆိုလို့... (မရပါဘုရား) သွားစေ
သတည်းဆိုလို့... (မရပါ) လာပါစေသတည်း၊ သွားပါစေ
သတည်းဆို၍ မဂ်ကိုမရဘူး... (မရပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဝဋ်တိုတိုနဲ့ မဂ်ဖိုလ်ရရပါလို့၏ ဘုရားလို့
ဘုရားရှေ့ သွားသွားပြီး ခင်ဗျားတို့က ပူစာတာ ဘာဖြစ်လို့
ပူစာရသတုံးလို့ ဆိုလို့ ရှိယင် အမေမှတ်နေလို့ လား- မဟုတ်ဘူး၊
သူ့အာရုံနဲ့ သူတိုက်မှ ပေါ်မယ်... (မှန်ပါဘုရား) သူ့အာရုံနဲ့

သူမတိုက်လို့ ရှိယင်....(မပေပါ) ဒါဖြင့် သူ့အာရုံနဲ့ သူတိုက်ဘို့ သိပ်အရေးကြီးတာဘဲ....(မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား .... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကဲ-ဒါဖြင့် သူ့အာရုံနဲ့ သူတိုက်တယ်ဆိုတော့ ခန္ဓာနဲ့ဥာဏ်နဲ့ သွားတိုက်ရမယ်... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ခန္ဓာဆိုတာသည် တကာတကာမတို့ ငါးပါးရှိတယ်လို့ မှတ်လိုက်တာပေါ့....(မှန်ပါ) ငါးပါးတွင် တပါးပါးနဲ့ ဥာဏ်နဲ့ ဟာဖြင့် တိုက်ရမယ်၊ မတိုက်ဘဲဖြစ်ကိုမဖြစ်ဘူး (မှန်ပါ ဘုရား)။

ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော် သွားကြည့်၊ ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော် ဆိုတာ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါငဲ့ပြီးဟောတဲ့ တရားမဟုတ်ဘူး၊ ဓမ္မနိယာမတရား ဟုတ်လား.... (မှန်ပါ) နိတတ္ထတရား- တိုက်ရိုက်ဟောတာ၊ နေယျတ္တဆောင် သိမနေနဲ့၊ မဟုတ်ဘူးလား....(မှန်ပါ ဘုရား)။

“သင်္ခါရေ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော အနတ္တတော ဝိပဿတိ” ဒီသင်္ခါရတွေကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ ဝိပဿနာလုပ်မှ မဂ်ပေပါမှ (မှန်ပါ) သင်္ခါရကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ ဝိပဿနာရုံမှ ရှုတဲ့မဂ် ပေပါမယ်.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

“သင်္ခါရေ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော အနတ္တတော ဝိပဿတိ” သင်္ခါရတွေကိုဝိပဿနာရုံမှ မဂ်ဖြစ်တယ်တဲ့၊ သင်္ခါရကို ဝိပဿနာ မရှု ယင်....(မဂ်မဖြစ်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကဲ...မဂ်ဟာ ဆုတောင်းလား- သင်္ခါရကိုအာရုံပြုရမှာလား (သင်္ခါရကို အာရုံပြုရမှာပါ) * ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့က ဘုရား

* ဝိပဿနာမဂ်ကို ဆိုလိုသည်။

ရှေ့သွားပြီး တောင်းနေရုံနဲ့ ဘယ်ကသာ ရမ္မာတုံး... (မုန်ပါ)
ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

သင်္ခါရကို အာရုံပြုမှ ဝိပဿနာမဂ်ပေါ်မယ်၊ နို့ မဟုတ်ယင်
အာရုံအာရမ္မဏိက တလွဲဖြစ်မှာပေါ့ (မုန်ပါ) အာရုံအာရမ္မဏိက
ဆိုတာ လွဲကောင်းတာလား- မလွဲဘဲနေရမှာလား... (မလွဲဘဲ
နေရမှာပါ) အာရုံကြောင့် အာရမ္မဏိက ဖြစ်တာကိုးဗျ၊ အလုံလုံ
ဖြစ်တဲ့တရား ရှိကို-မရှိဘူး... (မုန်ပါ) ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မဂ်ဟာ သင်္ခါရအာရုံကို မပြုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ... (မပေါ်
ပါဘုရား) မပေါ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သေချာပလား... (သေချာပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မဂ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းက ဆုတောင်းနဲ့လဲ
မဆိုင်ဘူး၊ ဘုရားကလဲ ရော့ အင့်လို့ မပေးနိုင်ဘူး ... (မုန်ပါ)
ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘုရားကလဲ ရော့ .. အင့်...လို့ မမေးနိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့က
လဲ ပေးတော်မူပါတဲ့၊ ငါ့ဟာလဲ မရှိဘူးပြောမှာဘဲ... (မုန်ပါ)
ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ဟာက လူ့ဂွဏ်တို့ပေါ့၊ မသိ ဂွဏ်
တွေ... (မုန်ပါ) မသိလဲ မသိဘူး၊ မပေးနိုင်တာလဲ မသိဘူး၊
ရမ်းတောင်းတာဘဲ ခလေးများလို့ ကျနေတယ်...၊ အမေဖြင့်
ပိုက်ဆံရှာရတာ မောလို့ ရှိလဲ မရှိဘူး မုန့်တိုးတောင်းတာက
ကော်နေတယ်... (မုန်ပါ)။

ဒီလိုဖြစ်နေတော့ ခင်ဗျားတို့ အမေမိဘက ဘယ်နှယ်ဆိုမလဲ
ခလေးများ တယ်မိုက်ပါလား၊ ရှိ-မရှိ မသိဘူး၊ ရမ်းတောင်း
တာဘဲ၊ မဟုတ်ဘူးလား... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ဘုရားရှေ့ သွားတောင်းနေတာ မဂ်ဖိုလ် ပေး
တော်မူပါဆိုတာ ရှိ-မရှိ သိလို့ တောင်းတာလား- ပေးနိုင်လို့
တောင်းတာလား- မပေးနိုင်လို့ တောင်းတာလား... (မပေးနိုင်
တာ တောင်းတာပါ ဘုရား) မပေးနိုင်တာ တောင်းတာ...
(မှန်ပါ) မပေးနိုင်တာတောင်းတော့ ကိုယ်က ခလေးမိုက်
ဖြစ်နေတယ်၊ မဖြစ်ဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အခု ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်က ဘယ်လိုတဲ့ တုံး... သင်္ခါရကို အာရုံ
ပြုတဲ့ တရားမှ ဝိပဿနာမဂ်က... (မှန်ပါ) သင်္ခါရတရား အာရုံ
မပြုယင်... (ဝိပဿနာမဂ်မဖြစ်ပါဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါ
ပြီဘုရား) ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ အာရုံပြုယင်လဲ မဂ်မဖြစ်ဘူး...တဲ့
(မှန်ပါ)ဘုရား) သင်္ခါရ အာရုံပြုမှ... (ဝိပဿနာမဂ်ဖြစ်ပါတယ်
ဘုရား)။

အခု တိုက်ရိုက်ဘဲ “သင်္ခါရေ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော အနတ္တ
တော ဝိပဿတိ”၊ ပါဠိတော်ကိုက ဒီအတိုင်းလာတာ... (မှန်ပါ
ဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒါ... သင်္ခါရ မဟုတ်ဘူးလား- ဟုတ်သလား...
(ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား) ဒါ-ခင်ဗျားတို့ မရှင်းလို့ ရှိယင် ကျုပ်က
နောက်က ဆက်ပေးရဦးမှာ ခင်ဗျားတို့က အတော်ထိုင်းတဲ့
လူတွေ... (မှန်ပါ)။

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ.... (သင်္ခါရာပါဘုရား) သင်္ခါရပစ္စယာ -
(ဝိညာဏ်ပါဘုရား) ဝိညာဏ်ဆိုတော့ ခန္ဓာငါးပါးလို့ ကျုပ်
ပြောခဲ့တယ် ဝိညာဏ် နှစ်ရပ် သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာဟာ
တပြိုင်နက် ဖြစ်တာ....(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒီတရားက ပြုလိုက်လို့ သူ ပေါ်လာတာ....
(မှန်ပါ) သူများပြုလို့ ပေါ်လာတာဟာ သင်္ခါရတရား....
(မှန်ပါ) အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်တယ်၊ ဒီ-သင်္ခါရက ပြုပြင်
လို့ ခန္ဓာငါးပါး....(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတာ သင်္ခါရတရား.... (မှန်ပါ)
ဒါကြောင့် “ သင်္ခါရေ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော အနတ္တတော
ဝိပဿတံ” လုပ်ပါ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)
သင်္ခါရကပါ စပြီး ရှင်းပေးနေရတယ်....(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့သည် ဝေဒနာကြိုက်တဲ့လူက ဝေဒနာ
သင်္ခါရကို ဖြစ်ပျက်ရှု....(မှန်ပါ) စိတ်ကြိုက်တဲ့လူက.... (စိတ်ကို
ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ် ဘုရား) စိတ် သင်္ခါရကို ဖြစ်ပျက်ရှုရမယ်။

ဒါကြောင့်.... “ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာ ယဒါ ပညာယ
ပဿတံ” နဲ့ လာတာ.... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာငါးပါး၊ သုံးပါးကို လှည့်ရှု.... (မှန်ပါ)
စိတ်ဖြင့်လဲ စိတ်ဆဲ သုံးပါးကို လှည့်ရှု၊ ရှုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ခင်ဗျား
တို့သည် အနိစ္စနဲ့ မဂ္ဂနဲ့ သွားကိုက်တယ်....(မှန်ပါ) မဂ္ဂနဲ့ သွား
ကိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ပြောတဲ့ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ

ဆိုတဲ့ အကြောင်းတရားတွေချုပ်တယ်၊ အကြောင်းတရားတွေ
ချုပ်ယင် အကျိုးဒုက္ခတွေ....(ချုပ်ပါတယ်ဘုရား) သဘောကျ
ပလား....(ကျပါပြီ) ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါ... အလုပ်-လုပ်လို့ ရှိယင် ဝေဒနာကြိုက်တဲ့လူ ဝေဒနာ
သင်္ခါရကို ဖြစ်ပျက် ရှု၊ စိတ်ကြိုက်တဲ့လူ စိတ်သင်္ခါရကို ဖြစ်ပျက်
ရှုရမယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား) သန်ရာဘခုတည်းရှု .... (မှန်ပါ)
ရုပ်နဲ့ နာမ်နဲ့ တွဲရှုလို့ ရှိယင်မဖြစ် (မှန်ပါ့)ဘာဖြစ်လို့တုံ့ သတိ
ပဋ္ဌာန်ရောမှစိုးလို့ (မှန်ပါ့ဘုရား)နောက်ဆုံးပိတ်တနေ့ကျတော့
ဖြစ်ပျက်သွားဆုံးတော့ အတူထူပါတဲ၊ ရုပ်သင်္ခါရနဲ့ နာမ်သင်္ခါရ
မရောနဲ့....(မှန်ပါ့) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ရုပ်သင်္ခါရနဲ့....(နာမ်သင်္ခါရ မရောနဲ့) မရောနဲ့၊ ရုပ်သင်္ခါရ
ဖြင့် ရုပ်ချည့်ရှု၊ နာမ်သင်္ခါရဖြင့် နာမ်ချည့်ရှု၊ နာမ်လေးပါး
ကတော့ ဖြစ်တူပျက်တူ သဟဇာတပစ္စယောဘဲ.... (မှန်ပါ)
သဘောပါပလား....(ပါ ပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့။

သာဓု ... သာဓု... သာဓု-

ကျေးဇူးတော်ရှင် - အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

မိုးကုတ်မြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌ ဟောကြား ဆုံးမတော်မူသော

လူမိုက်နှင့် လူလိမ်မာ သိရှိရန် ဗာလပဏ္ဍိတသုတ် (၁)

ညအလုပ်ပေး တရားတော်

(၁၃ - ၅ - ၆၂)

ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်၊ ဗာလက=လူမိုက်၊ ပဏ္ဍိတက=ပညာရှိ၊ လူမိုက်နှင့် လူလိမ်မာ ထူးခြားပုံကို ငါ.. သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့် ကြည့်ဟောမယ်ကွ၊ မင်းတို့ သေသေချာချာ နားထောင်ကြ ဆိုပြီး ဘုရားက နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်မှာ သူကိုယ်တိုင် ဟောတယ်လို့ မှတ်ရမယ်....(မှန်ပါ)။

သူကိုယ်တိုင်ဟောတော့ ရဟန်းတွေ အနားမှာ ရှိတယ်... ရဟန်းတို့... လူမိုက်နှင့် လူလိမ်မာ ဘာထူးသလဲကွ၊ တပည့်တော် များတော့ အရှင်ဘုရားဟောမှ ပြောမှ သိရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ် ပါတယ်၊ အရှင်ဘုရားဘဲ လူမိုက်နှင့် လူလိမ်မာ ထူးခြားကြောင်း ကို ဟောတော်မူပါလို့ လျှောက်တော့ ကိုင်း....ငါ- မင်းတို့ကို ဖြစ်စဉ်နဲ့တကွ ပြမယ်ဆိုပြီး သကာလ လူမိုက်ဟာလဲ ကွာ...တဲ့ အတိတ် အကြောင်းက အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ် တယ်။

အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ အတိတ်အကြောင်း နှစ်ခုကြောင့် ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ် သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါတယ်။ လူလိမ်မာမှာလဲကွာ အတိတ်အကြောင်းမှာ အတူတူဘဲ။ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ် သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာ ဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်တာဘဲ... (မုန်ပါ)။

ဒီဘက်က လူမိုက် ဒီဘက်က လူလိမ်မာ ဖြစ်ပုံမှာ အတူတူ ဘဲ။ ဖြစ်ပုံမှာ ထူးကြသေးရဲ့လား... (မထူးပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ် သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာ ဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်တာချည်းဘဲ... (မုန်ပါ)။

လူမိုက်မှာ ဒီအတိုင်းဖြစ်တယ်။ လူလိမ်မာမှာလဲ ထို့အတူဘဲ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ် သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်တာဘဲလို့ မှတ်လိုက်ပါ... (မုန်ပါ ဘုရား)။

ဪ...ဒါဖြင့် လာပုံမှာ ဘာထူးသေးသလဲ...လို့ မေးတဲ့ အခါကျတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောဒီ လူမိုက်မှာတော့ကွာ...တဲ့ မိမိခန္ဓာကို ခင်မှု၊ စွဲလမ်းမှု ခန္ဓာငါး ပါး ယုယမှု နောက်ခန္ဓာရမှုကို သူ-ကြီးစားတယ်ကွ...တဲ့... (မုန်ပါ) တဏှာ ဥပါဒါန် ကံနဲ့ နောက်ခန္ဓာရမှု ကြီးစားတော့ လူမိုက်မှာတော့ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏဆိုတဲ့ နောက်ခန္ဓာကြီး ပြန်ရ တယ်ကွ...တဲ့။ လူလိမ်မာမှာတော့ကွာတဲ့ ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူးတဲ့ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်- ဒီ ရ, ထားလိုက်တဲ့ ခန္ဓာငါးပါး ကြီးကို ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ကြီးစားလိုက်တဲ့ အတွက် ခုနစ်က တဏှာ

ဥပါဒါန် ကံတွေ မလာဘဲနဲ့ အနာဂတ်ဘဝဆိုတဲ့ ဇာတိ ဇရာ မရုဏဆိုတာ မလာဘဲနဲ့ ဒီဘက်က သမုဒယသစ္စာတွေ ချုပ် တယ်ကွ... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါ... မနေ့က တရားဘဲ ရှိသေးတယ်၊ ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် လူလိမ်မာနဲ့ လူမိုက် ဘာထူးသတုံးလို့ မေးလို့ ရှိယင် ခန္ဓာ နောက်က မဂ်လိုက်တာ လူလိမ်မာ...၊ ခန္ဓာနောက်က တဏှာ ဥပါဒါန်လိုက်တာ... (လူမိုက်ပါဘုရား)။

သဘောကျသွားပြီ၊ ဪ... လူမိုက်ဆိုတာက ဒုတ်၊ ဓါးကိုင် တာကို ဆိုတာ မဟုတ်ပါလား၊ တောထွက်ပြီးသကာလ ဆိုး သွမ်းနေတာကိုဆိုတာ မဟုတ်ပါလား...၊ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ လာလို့ ရှိယင် ကိုယ့်ခန္ဓာကြောင့် တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ လာ တယ်၊ ဒါလာတာ လူမိုက်ဆိုတယ်...၊ ဒီခန္ဓာအကြောင်းရင်းခံပြီး သကာလ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ မလာဘဲနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ လူလိမ်မာပါကလား၊ ရှင်းပြီ... (ရှင်းပါပြီဘုရား) သဘောပါ သွားပြီ... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ထူးပုံကို ပြောစမ်းပါဦး ဆိုလို့ ရှိယင် ပါဠိတော်နှင့် ပြော လို့ ရှိယင် လူလိမ်မာမှာ ခန္ဓာငါးပါးကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ကြိုက်ရာ ရှုတဲ့ အတွက် ကြိုက်ရာ မဂ္ဂ ဗြဟ္မ စရိယ အကျင့်ကို ကျင့်တဲ့အတွက် ဟိုဘက်ကကြည့် တဏှာနိရောဓေါဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ) တဏှာနိရောဓါ ဥပါဒါန်နိရောဓေါ - (မှန်ပါ)။

ဥပါဒါန် နိရောဓါ - (ကမ္မနိရောဓေါပါဘုရား) ကမ္မနိရော ဓါ... (ဇာတိနိရောဓေါပါဘုရား) ဇာတိနိရောဓါ... (ဇရာမရုဏ

နိရောဓေါပါတုရား) သြော်... သူကတော့ တဏှာ ဥပါဒါန်ကံ
ဇာတိဇရာမရဏ ချုပ်သဟေ... (မှန်ပါ)။

လူမိုက်မတော့ ခန္ဓာကြောင့် ခန္ဓာခင်တွယ်တဲ့တဏှာ၊ တဏှာ
ပစ္စယာ ဥပါဒါန်... (မှန်ပါ) ဥပါဒါန်ပစ္စယာ ကမ္မဘဝေါ၊
တမ္မာပစ္စယာ ဇာတိဇရာမရဏ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါ
မနဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ ဆိုတော့ သူ့ကျတော့
ဒုက္ခတွေ့ဆက်ဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ)။

သြော်... လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာဟာ ဒုက္ခပြတ်တာနဲ့၊ သမု
ဒယဒုက္ခပြတ်တာ၊ သမုဒယသစ္စာသုံးခု၊ ဒုက္ခသစ္စာသုံးခု၊ ဒါ-
လူမိုက်မှာပေတယ်... (မှန်ပါ) လူလိမ်မာမှာ သမုဒယသစ္စာ
သုံးခုနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာသုံးခုပြတ်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့်ပြတ်ပါလိမ့်မတုံးဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် အရိယာ
တို့၏စကားကို နားလဲနားထောင် ကျင့်ကြံတဲ့အတွက် မဂ်ဆိုတဲ့
ဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို သူ့ ကျင့်တဲ့အတွက် သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခချုပ်
တယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပြီ... (ကျပါပြီဘုရား)။

လူမိုက်မှာတော့ မဂ်ဆိုတဲ့ ဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို မကျင့်ဘူး၊
မကျင့်တဲ့အတွက် ထုံးစံအတိုင်း တဏှာ ဥပါဒါန်ကံ ဇာတိဇရာ
မရဏ ဒီကိုသွားရမယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် လူလိမ်မာနဲ့လူမိုက်သည် ထူးခြားပါပြီလို့ ဆိုတာ
ဒီတရားပွဲမှာ ဝန်ခံရတော့မယ်... (မှန်ပါ) ဒါက လူလိမ်မာ
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြတ်ပုံကိုပြတယ်... (မှန်ပါ) ဒါက လူမိုက် ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်ဆက်ပုံကို ပြတယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ကို လူလိမ်မာ လူမိုက်လို့ ဘုရားကတော့ ပညတ်တင်ပြီးဟောပါတယ်... (မှန်ပါ) စင်စစ်တော့ လူလိမ်မာ လူမိုက် မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီဓမ္မတွေ ဖြစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒီဓမ္မ ဒီဓမ္မပြီးတော့ ဒီဓမ္မဖြစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒီဓမ္မကိုကြိုးစားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သံသရာ ပြတ်တယ်... (မှန်ပါ) ဒီဓမ္မတွေဆက်နေတဲ့ဥစ္စာ သံသရာဆက် တာဘဲ... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ လူလိမ်မာ လူမိုက်ဆိုတာကတော့ ပြောမည့်ပြော နေတာလို့ မှတ်ရမယ်... (မှန်ပါ) စင်စစ်တော့ ဒီဓမ္မတန်းတာနဲ့ ဒီဓမ္မမတန်းတာကွာတယ်ဆိုတော့ ဘာဖြစ်လို့ ဒီအကြောင်းကို ဆရာဘုန်းကြီးက နောက်ထပ် သုံးရသတုံး ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ချုပ်ပြီးသားဖြစ်အောင်လို့ သုံးလိုက်တာ- (မှန်ပါ) ဒီဓမ္မ မတန်းယင် လူမိုက်၊ ဒီဓမ္မ ဒီတွင်ရပ်နေယင်ကော (လူလိမ်မာ ပါဘုရား) ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ပါသေးလား ဒီအ သဲမှာ... (မပါပါဘုရား) ဓမ္မတန်းယင် လူမိုက်... (မှန်ပါ) မိုက်တဲ့ဓမ္မတန်းယင် မိုက်တယ် (မှန်ပါ)။

လိမ်မာတဲ့ဓမ္မတန်းယင် လူလိမ်မာ... (မှန်ပါ) ဆိုတော့ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ အသေဝနာဝ ဗာလနံ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနံ လုပ် ကြစို့... (မှန်ပါ)။

အသေဝနာဝ ဗာလနံ= ဘောဒီ မမှီဝဲအပ်သည့်သုံးခု...၊ မပေါ်ထိုက်တဲ့ သုံးခု ပေါ်လို့ ရှိယင် ဒါ ဗာလတရား- (မှန်ပါ) ဗာလတရားကြောင့် သိတဲ့အတိုင်း ဒုက္ခဆိုတဲ့ ဆင်းရဲတဲ့ ဒုက္ခတွေ ပေါ်တယ်... (မှန်ပါ)။

မမှီဝဲကောင်းတာ မှီဝဲလို့ မရကောင်းတာ ရတယ် (မှန်ပါ) ရကောင်းတာ မှီဝဲလို့.... (ရကောင်းတာ ရပါတယ်ဘုရား) မှီဝဲကောင်းတဲ့နိဗ္ဗာန်ရတယ်... (မှန်ပါ) ပေပါပလား... (ပေပါပြီ ဖြစ်ဘုရား)။

မင်္ဂလာသုတ်တော်က ဒါကိုဟောတာ.... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့က ဟိုကောင်နဲ့ မပေါင်းနဲ့.... (မှန်ပါ) ဒီအတိုင်းထင်နေပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့က ပုဂ္ဂိုလ်အပေါ် သွားထုတ်နေတယ် .... (မှန်ပါ) ပုဂ္ဂိုလ်က ဘယ်သူမှမမှိုက်ဘူး၊ ဟောဒီဓမ္မကမှိုက်တာ.. (မှန်ပါ) ဒီဓမ္မချုပ်တဲ့အတွက် မမှိုက်တာ.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား.... (ရှင်း ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ပူဇာစ ပူဇာနေယျာနံ = ပူဇော်ရမယ် ခင်ဗျားတို့ ပူဇော်ရမယ်.... (မှန်ပါ) ဧတံမင်္ဂလာမုတ္တမံ၊ မုတ္တမံ = မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ = နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတိ = ဖြစ်၏.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီက အသေဝနာစ ဗာလာနံ- ဒါတွေမှီဝဲလို့ ဗာလ ဖြစ်တယ်၊ ဒါတွေမှီဝဲလို့ ပဏ္ဍိတဖြစ်တယ်၊ မဟုတ်ဘူးလား.... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ မနေ့က ပြောခဲ့တဲ့စကား ပါဠိတော်နဲ့ ကိုက် ပလား.... (ကိုက်ပါတယ်ဘုရား) မှိုက်ချိန်၊ လိမ်မာချိန် ပေပါပ လား.... (ပေပါပြီဘုရား)။

ဒါ မှီဝဲလိုက်လို့ ရှိယင် မှိုက်တယ်၊ ဒါ မမှီဝဲလိုက်လို့ ရှိယင် လိမ်မာတယ်ဆိုတော့ အသက်ကြီးတာ အသက်ငယ်တာ လိုရင်း

မဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ) မှီဝဲတာ- မမှီဝဲတာ လိုရင်းဘဲဆိုတာ မှတ်
ပါ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ သူများက ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ရမယ့်အခါ၊ မိမိကိုယ်ကို
မိမိ စစ်ဆေးပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ရမယ့်အခါ အကဲခတ်ပါ။ ဘယ်လို
ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြမလဲ... (မိမိကိုယ်ကို မိမိစစ်ဆေးပြီး ဆုံးဖြတ်
ချက်ချကြရမှာပါဘုရား)။

မိမိကိုယ်ကို မိမိဆုံးဖြတ်ချက်ချလို့ ရှိယင်ဖြင့် စာတအုပ်လုံး
မှိုက်ပေ့ မှိုက်ပေ့ ချည့်ရေးရမှာဘဲ... (မှန်ပါ) စာတအုပ်လုံးဟာ
မှိုက်ပေ့ ချည့်ရေးရမှာဘဲ၊ ဒါချည့်လာနေတာကိုး... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒါက မျက်စိတမှိတ်တောင် မရပ်ဘူး... (မှန်ပါ) ဒီဟာလုပ်
နေယင်ရပ်မယ်... (မှန်ပါ ရပ်ပါမယ်ဘုရား) ဒါ မလုပ်လို့ ရှိယင်
ဒါဟာ ပေါ်နေမှာဘဲ... (ပေါ်နေမှာပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ကို ဘုရားက ဟောလိုက်တယ်၊ လူတသိန်းသေလို့
သုဂတိ သွားတဲ့ လူတယောက် ငါ့- မမြင်ပါဘူးတဲ့... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

လူတသိန်းသေယင် တယောက်သွားတဲ့လူ ငါ့-မမြင်ဘူးတဲ့—
(မှန်ပါ) ဒါဖြင့် သူ့လက်ထက်တုန်းက သူ ကြီးစိုးနေတုန်းက
မမြင်ယင် အခုအကုန်သွားဘဲ (မှန်ပါ) အတော်မဆိုးဘူးလား-
(ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

သို့သော် ဘုရားဟောချက်ကို ကိုယ်ဖြစ်စဉ်နဲ့ ကိုက်-မကိုက်
ကြည့်... (မှန်ပါ) ကိုယ်ဖြစ်စဉ်က ဒီအတန်းကများသလား...။

ဒီဖြတ်တာကများသလား အကဲခတ်.... (ဖြတ်တာက များပါ)
တယ်ဘုရား)ဖြတ်တာက များတယ်။

ဒါဖြင့် မမှီဝဲအပ်တာကို မှီဝဲသောကြောင့် ဗလ .... (မှန်ပါ)
မှီဝဲအပ်တာကို မှီဝဲယင် ပဏ္ဍိတ.... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား....
(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီပုဂ္ဂိုလ်မှာ မင်္ဂလာမရှိဘူး ... (မှန်ပါ) ဒီပုဂ္ဂိုလ်မှာ
မင်္ဂလာရှိတယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ သပြေပန်းကိုင်တာ အလကားဘဲ....
(မှန်ပါ)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)သပြေပန်းဟာ ခင်ဗျားတို့ဟာ
ခင်ဗျားတို့ မင်္ဂလာလုပ်ထားတာကိုး၊ ဒီတရားရှိယင် အမင်္ဂလာ
ဒီတရားချုပ်ငြိမ်းယင် မင်္ဂလာဘဲ....(မှန်ပါဘုရား)။

ကြည့်လေ....အသေဝနာစ ဗာလာနံ မမှီဝဲအပ်တာမှီဝဲတယ်
ဆိုတော့ မပေါ်ကောင်းတဲ့ တရားပေါ်လို့ ရှိယင် ဒါ ဗာလာဘဲ
(မှန်ပါ)ပဏ္ဍိတာနဉ္စသေဝနာ ဒါကလေးချေည့် ပေါ်အောင်လုပ်
နေမယ်၊ ဒါကလေးချေည့် မှီဝဲဆည်းကပ်နေမယ်ဆိုယင် ပဏ္ဍိတ
ဖြစ်တာဘဲ....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် မင်္ဂလာသုတ်ဟာ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟောတာလား- ဓမ္မဟော
တာလား(ဓမ္မဟောတာပါဘုရား) ဓမ္မဟောတာကိုခင်ဗျားတို့က
ပုဂ္ဂိုလ်ဘက် လှည့်သွားတယ်.... (မှန်ပါဘုရား)အဲဒါ ခင်ဗျားတို့
ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောတာကတခြား၊ ကိုယ်
ယူတာက တဖုံ၊ ဒီလိုဖြစ်မနေဘူးလား....(ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား)

ဖြစ်နေတော့ကို အလုပ်-လုပ်ပါလို့ ပြောတဲ့တရား ပုဂ္ဂိုလ်မမှီဝဲနဲ့
ဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ) သွားပြီ- သွားပါပြီ ခင်ဗျားတို့.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

အလုပ်- လုပ်ပါလို့ ဟောတာ ခင်ဗျားတို့က ပုဂ္ဂိုလ်မမှီဝဲနဲ့
သွားယူတယ်.... (မှန်ပါ) ဘယ်နှယ်တုံး.... (တပည့်တော်တို့က
ငယ်ငယ်တုန်းက ဒီမင်္ဂလာသုတ် ကျက်ရတုန်းက အရှင်ဘုရား
အမိန့်ရှိသလိုဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲတယ်) ဒါဘဲ ဆရာသင်တာဘဲ။

အခုထိဘဲ၊ ခုထက်တိုင်တိုင် ဒီအတိုင်း ယူနေကြမှာဘဲ၊
ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘယ်တော့မှ နဂိုရ်ကလဲ မရှိလို့ မိုက်စရာလဲမရှိဘူး...
(မှန်ပါဘုရား)။

ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နဂိုရ်ကလဲမရှိလို့.... (မိုက်စရာလဲမရှိပါဘုရား)
ဓမ္မက နဂိုရ်က သူ့ဟာ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်ယင် ပေါ်တဲ့
အတွက် မိုက်တတ်တဲ့တရားမို့ မိုက်တာဘဲ.... (မှန်ပါ) သူက
တဏှာဆိုတာ မိုက်တဲ့တရား.... (မှန်ပါ) ဥပါဒါန်ကော.... (မိုက်
တာပါဘဲ) ဥပါဒါန်က ပိုမိုက်တယ်၊ သူ့အုပ်ချုပ်နေတဲ့ကံကော....
(ကံဟာလဲ မိုက်တာပါဘဲဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒါတွေဟာ မမှီဝဲအပ်တဲ့တရား.... (မှန်ပါဘုရား)
အသေဝနတရား... (မှန်ပါ) သူက သေဝနတရား မှီဝဲရမယ်တဲ့....
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် မှီဝဲအပ်တဲ့ တရားဟာ ကျုပ်တို့အခု
အချိန်မှာဖြင့် အသက်တွေလဲ ကြီးကုန်လို့ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲဖြုတ်ပြီး

သကာလ မှီဝဲအပ်တဲ့ ဓမ္မစွဲဘဲ- ဓမ္မဘဲမှီခိုကြစို့တော့ .... (မှန်ပါ)
ဒါ ဆုံးဖြတ်ချက် ချပေးလိုက်တယ်....(မှန်ပါ) ဘုရား။

ပုဂ္ဂိုလ်က အခုရှိခိုးခံနေတယ်၊ သူ့ရှိခိုးပေမဲ့ သူ့ဝမ်းထဲစိတ်က
ဘာမှန်းမသိဘူး.... (မှန်ပါ) ရှိခိုးပါ၏ဆိုပေမဲ့ သူ့စိတ်က
ခဏကလေး ပြောင်းချင် ပြောင်းသွားမယ်- ဟင် .... (ပြောင်း
မပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ပုဂ္ဂိုလ်မှီဝဲလို့တော့ဖြင့် အမှန်မရောက်ဘူး ....
(မှန်ပါ) မွေမှီဝဲယင်....(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ဓမ္မမှီဝဲလို့ ရှိယင် အမှန်ရောက်မယ်
ဆိုတာ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ့်သိတတ်တဲ့ သဘောရှိရမယ် (မှန်ပါ)
ဒါမှ ဓမ္မမှီဝဲရာရောက်မယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား။

ကဲ... ဒါဖြင့် သံသရာရှည်တာကတော့ဖြင့် ဒီဓမ္မတွေသာဆက်
နေမယ်ဆိုယင် သံသရာကတော့ အဝိုင်းပြေးဘဲ ... (မှန်ပါ)
အဲဒီတော့ အခုအချိန်အခါ ကာလလေးဘဲ ဒါပေါ်တယ် ...
(မှန်ပါ) နေ့လည်ကပြောလိုက်တဲ့ “ဝိပဿနာဉာဏ် သာသနသ္မိ”
ယေဝ ဟောတိ” ဝိပဿနာဉာဏ်ဟာ သာသနာရှိတုန်းသာ
ပေါ်တယ်၊ နောက်မပေါ်တော့ဘူး....(မပေါ်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့အသေစောသွားမှာ စိုးရိမ်တယ်ပြော
တာ... (မှန်ပါ) မစိုးရိမ်သင့်ဘူးလား .... (စိုးရိမ်သင့်ပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဝိပဿနာဉာဏ်ဟာ ဘယ်အချိန်ပေါ်သတုံး၊
သာသနာရှိတုန်းမှာ ပေါ်တယ်... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား၊

သာသနာရှိတော့ အားထုတ်ဖြစ်တာပေါ့... (မှန်ပါ) သာသနာ မရှိတော့ ဒီနည်းမှပေးမည့်သူ မရှိယင်.... (မရပါဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ဗာလပဏ္ဍိတ သဘောကိုဖြင့် မင်္ဂလာထုတ်က လာတဲ့ ဗာလပဏ္ဍိတနဲ့ သံယုတ်ကလာတဲ့ ဗာလပဏ္ဍိတနဲ့ အတူတူဘဲ... (မှန်ပါ) အတူတူဘဲ... (မှန်ပါ အတူတူပါဘဲဘုရား) ဒါက ကိုယ်ကလဲတာ.. (ဆရာကလဲ လွဲတာပါတယ်) အဲ...နှစ်ခု စလုံးဘဲတဲ့(မှန်ပါဘုရား)

ကဲ...ဒါဖြင့် သွားကြစို့တဲ့ သာသနာတိုင်း ကျုပ်တို့ရောက် ကြစို့.... (မှန်ပါ) အခုဟာက အသိသာရောက်သေးတာ၊ အလုပ်နဲ့ မရောက်သေးဘူး.... (မှန်ပါ) အသိသာရောက်သေးတာ၊ ငြော်- ဒို့ပဏ္ဍိတဘက်တော့ဖြင့် ကူးအောင်ကြိုးစားမယ်၊ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ အဖြစ်တော့ဖြင့် ဒို့ရှောင်တော့မယ်... (မှန်ပါ) ဆိုတော့ ဒီ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ရှောင်ပြီး ဒီ- ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြတ်တာ မှီလဲယင် ပြီးတာဘဲ.... (မှန်ပါ) သူ့ ကိုလွတ်လို့ မရဘူး.... (မှန်ပါ) ရပါမလား.... (မရပါဘုရား)။

ဒီ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ဘဲ လိမ်မာတယ်... ၊ ဒီ- ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ဘဲ မိုက်တယ်ဆိုတော့ ဒါဘဲရှိတာဘဲ၊ ဓမ္မက မိုက်၍ ဓမ္မက လိမ်မာ တယ်- ဒါဘဲရှိတာဘဲ.... (မှန်ပါ) ဒီ့ပြင် ဘာမှ ပြောစရာ မရှိ ဘူး.... (မှန်ပါ)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါး....၊ ခန္ဓာငါးပါးဆိုတာ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို ဝိညာဏ်, နာမ်ရုပ်, သဗ္ဗာယတန, ဖဿ, ဝေဒနာ ဒါ- ပေါင်းလိုက်ယင် ခန္ဓာငါးပါး လာဖြစ်တာဘဲ.... (မှန်ပါ) ရှင်း ပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးဆိုတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ တခြားစီလားလို့ မေး
တော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ငါးမျိုးပေါင်းလိုက်လို့ ရှိယင် ခန္ဓာငါး
ပါးဖြစ်တယ်—(မှန်ပါ့)။

ဝိညာဏ် ရုပ်နာမ် သဗ္ဗဓယတန ဖဿ ဝေဒနာပေါင်းလိုက်
တော့....(ငါးပါး) ခန္ဓာဖွဲ့လိုက်တော့ကော— (ငါးပါးပါ
ဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် တခြားစီမဟုတ်ပါလားဆိုတာ ပေင်္ဂါလာ
တယ်...(ပေင်္ဂါလာပါတယ်ဘုရား) နို့ မဟုတ်လို့ ရှိယင် ခင်ဗျား
တို့က အံမာ ရုပ်စရာမရှိယင် ကြံဖန်ရုပ်မည့်လူတွေက ရှိသေးတယ်
(မှန်ပါ့) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က တန်းပြီးပြတယ် ဘုန်းကြီးက ပေါင်း
ပြီးပြတယ်....(မှန်ပါ့)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က မနေ့ကပြောခဲ့တယ်၊ ပဲန်းလိုသိတာ....
(မှန်ပါ့)ပဲန်းဆိုတာက သိထားတော့လဲ တန်းနေတယ်....(မှန်ပါ့
ဘုရား) ပွင့်တော့လဲ အဆုပ်ကလေးတွေပွင့်တယ်၊ ဒါအဆုပ်
ကလေးတွေပွင့်တယ်၊ ဒါအဆုပ်ကလေးတွေ ပွင့်တာဘဲ၊ပင်ကိုယ်
ပွင့်ကိုပြောတာ.... (မှန်ပါ့) ပင်ကိုယ်ပွင့်ပေမဲ လူပယောဂနဲ့
သိထားတာ—(မှန်ပါ့) အဲ...သုတ္တန်နည်းကလဲ လူပယောဂနဲ့
သိထားတာ....(မှန်ပါ့)။

သိတံနဲ့ သိထားတာကို ဘာခေါ်မယ်.... (သုတ္တန်နည်းပါ
ဘုရား) သုတ္တန်နည်းဆိုယင် တန်းသွားလိမ့်မယ် .... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

သီတံနဲ့ သီမထားပါဘူး၊ ဖြစ်စဉ်ကိုက် ဟောမယ်ဆိုတာ ခန္ဓာငါးပါး ပေါင်းပြတာ... (မုန်ပါ) အဘိဓမ္မာနည်းကပေါင်း ပြတယ်၊ ရှင်းပလင်း... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဘိဓမ္မာနည်းဟာ ဖြစ်စဉ်ကိုက်အမှုန့်... (မုန်ပါ) သုတ္တန်နည်းက သိလွယ်အောင်လို့ တန်းပြတာ... (မုန်ပါ) သိလွယ် အောင်လို့ တန်းပြတာ၊ ဖြစ်စဉ်တော့မဟုတ်ဘူး ... (မုန်ပါ) ဒါဖြင့် အခုပြတာ ဘာတုံး...၊ ဖြစ်စဉ်ကိုက်ပြမယ်... (မုန်ပါ ဘုရား)။

ဖြစ်စဉ်ကိုက်ပြတော့ ခန္ဓာငါးပါး... (မုန်ပါ) ခန္ဓာငါးပါး ဟာ ငါးပါးစလုံးရှုခဲ့သော် နိဗ္ဗာန် မရနိုင်ဘူး၊ ဘာကြောင့် တုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ဖြစ်ပုံနဲ့ ချုပ်ပုံ အသက်တမ်းမတူ လို့... (မုန်ပါ) ဒါမှတ်ထား။

ဖြစ်ပုံနဲ့ ချုပ်ပုံ... (အသက်တမ်းမတူပါဘုရား) ရူပက္ခန္ဓာက အသက်ရှည်တယ်၊ နာမက္ခန္ဓာက အသက်တိုတယ် (မုန်ပါ ဘုရား)။

အဲ... ပေါင်းမရှုရဘူး... (မုန်ပါ) ဘုရားကဟောလိုက်တော့ ပေါင်းမရှုပုံ ရှင်းပြမယ်ဆိုပြီး ကာယာ နှုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ဆိုပြီး ရုပ်ပြတယ်... (မုန်ပါ)။

ဝေဒနာ နှုပဿနာဆိုတော့ ဝေဒနာပြတယ်၊ ဓမ္မာနှုပဿနာ ဆိုတော့ သညာသင်္ခါရပြတယ်၊ စိတ္တာနှုပဿနာဆိုတော့ စိတ်ပြ တယ်... (မုန်ပါ) ပေါင်းမရှုနဲ့ လို့ ပြောတာ... (မုန်ပါ) ပေါ်ပ လင်း... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ပြောသတုံး... (ပေါင်းမရှုနဲ့ ပြောပါတယ်ဘုရား)
ကြည့်လေ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ခဲ့လိုက်တယ်... (မှန်ပါ) ပေါင်း
မရှုနဲ့ဆိုတော့ ကာယာနုပဿနာ ရှုချင်ရှု၊ ဝေဒနာနုပဿနာ
ရှုချင်ရှု၊ မမ္မာနုပဿနာ ရှုချင်ရှု၊ စိတ္တာနုပဿနာ ရှုချင်ရှု သဘော
ပါပလား... (ပါ-ပါ) ပြီဘုရား။

ဪ... ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးကို သတိပဋ္ဌာန်နဲ့ ဝေဘန်
လိုက်တော့ လေးပါးဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ) ပေါ်ပလား... (ပေါ်
ပါ) ပြီဘုရား။

ကောင်းပြီ၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ပေါင်းလိုက် ဦးမယ်
ကျုပ်က... (မှန်ပါ) သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ပေါင်းလိုက်ဦးမယ်
တဲ့ ခင်ဗျားတို့က လေးပါးတောင်ဘုရား...၊ များလိုက်တာ
လူတယောက်တည်း လေးလုပ်၊ လုပ်ရမယ်ဆိုယင် မဖြစ်ပါဘူးလို့
ခင်ဗျားတို့ကလဲ ခပ်ပျင်းပျင်းနဲ့ ခပ်ဖျင်းဖျင်းနဲ့ ဆင်ခြေများ
များနဲ့ နဂိုရ်က ဟန်မရတဲ့အထဲ ခြေးကထူးသေးတယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒီလိုရှိသေးတော့ ဒီလိုလုပ်ပါတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးကို သစ္စာဖွဲ့
လိုက် ဆိုတော့ ဒုက္ခသစ္စာချည့် ဖြစ်သွားတယ်... (မှန်ပါ) မဖြစ်
ဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) သံခိတ္တေန ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ
ဒုက္ခာ ကိုး... အကုန် ဒုက္ခဖြစ်သွားတယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ အကုန်ဒုက္ခကိုသိလိုက်တော့ ဪ... ဒါ ဒုက္ခ
တခုတည်း ဖြစ်သွားပြီ၊ ပေါ်ပြီ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒုက္ခတခုတည်း ဖြစ်သွားပြီ၊ ဒုက္ခတခုတည်း ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဖြစ်ရသတုံးဆိုလို့ ရှိယင် ဒီနှစ်ခုစလုံးဟာ ဖြစ်မှုနဲ့ ပျက်မှုတဲရီတယ်- (မှန်ပါ) ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ဘာသစ္စာတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္စာတလုံးတည်းဆိုယင် ခင်ဗျားတို့ အလျော့ နောက် ထပ်မခိုင်းနဲ့တော့ မရဘူး... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

ဘာရှုရမတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာရှုရပါမယ်ဘုရား) ဆဲဒီ ဒုက္ခသစ္စာ တလုံးတည်းရှု၊ ဒီ ထက်လျော့လို့ တော့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ အိပ်နေ ရုံတဲရီတော့တယ်... (မှန်ပါ) ဒုက္ခသစ္စာတလုံးတည်း ရှုလိုက်ယင် ပြီးတာဘဲ၊ မပြီးဘူးလား... (ပြီးပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ-ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ကာယာနုပဿနာကြိုက်လဲဖြစ်ပျက်ရှု- (မှန်ပါ) ဒုက္ခသစ္စာဘဲရှု... (မှန်ပါ) ဝေဒနာနုပဿနာကြိုက် ကော... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်ဘုရား) ဓမ္မာနုပဿနာကြိုက်ကော (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်ဘုရား) စိတ္တာနုပဿနာ ကြိုက်ကော... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်ဘုရား)။

ဒီအထဲ အကုန်ဝင်တာဘဲ... (မှန်ပါ) မြတ်စွာဘုရားဥာဏ်ကြီး ဘယ်လောက်ကြီးသတုံးဟင်... (မှန်ပါ) အင်မတန်ကြီးကျယ် တယ်... (ကြီးပါ) တယ်ဘုရား)။

သို့သော် ခင်ဗျားတို့ ပြောတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလို့သာ ခင်ဗျားတို့က နားလည်တာ၊ နို့ မဟုတ်လို့ ရှိယင် ဝေဒနာမှ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ် ထင်ချင်ထင်နေတာ... (မှန်ပါ)။

စိတ်မှ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်လို့ ထင်ချင်ထင်နေတာ... (မုန်ပါ)
မဟုတ်ဘူးတဲ့ နောက်ဆုံးနိဂုံးချုပ်တော့ ဖြစ်ပျက်မြင်ကြဘို့ပါ
တဲ့... (မုန်ပါ) ပေပါပလား... (ပေပါပြီဘုရား)။

ဘာမြင်ကြရမလဲ... (ဖြစ်ပျက်မြင်ပါမယ်ဘုရား) နို့-ဝေဒနာ
ရှုတာမှ မဟုတ်ဘဲ ခင်ဗျားတို့၊ သမုဒယနဲ့ ဝယရှုတာ (မုန်ပါ)
သမုဒယဆိုတာ ဖြစ်တာ ဝယဆိုတာ ပျက်တာ ... (မုန်ပါ)
သမုဒယနဲ့ ဝယရှုတာဘဲ... (မုန်ပါ)။

နောက်ဆုံးပိတ်ကျတော့ ဘာတွေ့သတိုး... (ဖြစ်ပျက်တွေ့ပါ
တယ်ဘုရား) ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာတိုး... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)
ဒီဒုက္ခသစ္စာတလုံးတည်း ရှုရမှာ၊ ရှုလိုက်ယင် သမုဒယသစ္စာပယ်
မယ်၊ မပယ်ဘူးလား... (ပယ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ - ဒါဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာတလုံးတည်း ခင်ဗျားတို့ရှုရတော့
မယ်၊ ဒုက္ခသစ္စာတလုံးတည်း ရှုရတော့မယ်ဆိုတော့ ဖြစ်ပျက်
တခုတည်းဘဲ... (မုန်ပါ)။

ဖြစ်ပြီး ပျက်ဘာချည့်ဘဲရှိတယ်ဆိုတော့ သြော် ဖြစ်ပျက်
ဆိုတာ သစ်ပင်လဲ ဖြစ်ပျက်ဘဲ၊ တောတွေတောင်တွေလဲဖြစ်ပျက်
ဘဲ၊ ရုပ်နာမ်ရှိတဲ့ဟာတွေမှာကော (ဖြစ်ပျက်ပါဘုရား) ဖြစ်ပျက်
ချည့်ဘဲလို့ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ မြင်သ၍ ဖြစ်ပျက်ရှုရမယ်
ဆိုတော့ ရှုပ်သွားတယ်... (မုန်ပါ) မြင်သ၍ ဖြစ်ပျက်ရှုရမယ်
ဆိုတော့... (ရှုပ်သွားပါတယ်ဘုရားရှုပ်သွားတယ်) ဥာဏ်ကမင့်
နိုင်ဘူး (မုန်ပါ)။

ဥာဏ်ကမဋ် နိုင်တော့ ဘုန်းကြီးက ဒိဋ္ဌိများတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် စိတ္တာ
နုပဿနာရူ - (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိများတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်.... (စိတ္တာနုပဿနာရူ
ပါမယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ စိတ်ကို ဘုန်းကြီးက ခင်ဗျားတို့ကို ဟောရမယ်-
(မှန်ပါ) ဖြစ်ပျက်တော့ ဖြစ်ပျက်ဘဲ၊ စိတ်ဖြစ်ပျက်ဟောရတော့
မှာဘဲ.... (မှန်ပါ)။

အဲ.... စိတ်ဝေဘန်ကြစို့၊ စိတ်ကို ဝေဘန်ကြစို့ ဆိုတော့
စိတ်ဟာ ဘုရားကဟောထားတာက သတိပဋ္ဌာန်ပါဠိတော်မှာ
ကာမစိတ်၊ ရူပါစိတ်၊ အရူပစိတ်၊ လောကုတ္တရာစိတ် (မှန်ပါ)
ဘုရားက ကာမရူပ၊ အရူပ၊ လောကုတ္တရာလို့ ဝေဘန်ထားတယ်
(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ကာမစိတ် ဩော်.... ဒါ ခင်ဗျားတို့နဲ့ကိုက်တယ်
ကာမဘုံ သား.... (မှန်ပါ) ရူပ-အရူပ-လောကုတ္တရာဆိုတော့ ကိုက်
ပါမလား.... (မကိုက်ပါဘုရား) အဲဒီတော့ ဒါကိုလဲ နှုတ်တက်
ရသေးတယ်.... (မှန်ပါ) ဒါနှုတ်မတက်ယင် သွားပြီ (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒါ.... မနှုတ်လို့ ရှိယင် ပါဠိတော်က အကုန်ဆိုတယ်၊ မင်းက
ဘာဘုံသားတုံးမေးမှာဘဲ... (မှန်ပါ) ဘုရား) ပါဠိတော်က ကာမ
ပုဂ္ဂိုလ်လဲ သူဟောတယ်၊ ရူပပုဂ္ဂိုလ်ကော... (ဟောပါတယ်
ဘုရား) အရူပပုဂ္ဂိုလ်ကော.... (ဟောပါတယ်ဘုရား) လောကုတ္တ
ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကော.... (ဟောပါတယ်ဘုရား) ခင်ဗျားက ဘာပုဂ္ဂိုလ်
တုံး.... (ကာမပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား) ကာမပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ယင် ရူပစိတ်

ခင်ဗျားသန္တာန် ရှိပါ့မလား... (မရှိပါဘုရား) အရူပစိတ်ကော
(မရှိပါဘုရား) လောကုတ္တရာစိတ်ကော....(မရှိပါဘုရား)။

အဲ...ရှိတာကိုရှု၊ မရှိတာရှုယင် ပညတ်ဖြစ်သွားမယ်၊ ဒါ...
ဝေဘန်ရသေးတယ်... (မှန်ပါ) ပေပါပလား... (ပေပါပြီ
ဘုရား)။

အလုပ်ပေးနည်းက မလွယ်ဘူး... (မှန်ပါ- မလွယ်ပါဘုရား)
ဒါကြောင့် တနေ့က ရန်ကုန် မင်းကွန်းက ဘုန်းကြီးတပည့်
ကလေးတွေ တရားဟောရသေးတယ်၊ မိုးကုတ် လိုက်လာတယ်
(မှန်ပါ) မင်းတို့ အလွဲတွေ ရှောက်လုပ်မနေနဲ့၊ မင်းတို့ ဘုရားက
ဟောထားတာက ကာမပုဂ္ဂိုလ် ကာမစိတ်တွင် ရှုနိုင်တယ်...၊
ဘုရားမှာတော့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံမှာမို့ ပုဂ္ဂိုလ်စုံအတွက် အကုန်ဟောစ
ခဲ့ရတယ်၊ မင်းတို့က ရန်ကုန်သူတွေ ဟောနေတာ ပုထုဇန်တွေ
ဟောတော့ ကာမပုဂ္ဂိုလ် ကာမစိတ်ကွက်ပြီးဘော့ အရှုခိုင်း...
(မှန်ပါ)။

ဪ...ဒီလိုပါလားလို့ အဲဒီကျမှ ရိပ်မိတယ်... (မှန်ပါ)
နို့မို့ ပါဠိတော်အတိုင်း သွားနေမယ်... (သွားပါတယ်ဘုရား)။

ပါဠိတော်ကတော့ အကုန် သိမ်းကြုံးပြီး ဟောတာ၊ ရှင်း
ပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပါဠိတော်ဆိုတိုင်း အကုန်လိုက်မလား၊ ကိုယ်နိုင်ရာ
ကိုယ်လုပ်ရမှာလား... (ကိုယ်နိုင်ရာ ကိုယ်လုပ်ရမှာပါဘုရား)။

အံ့မာလေး... မနည်းစစ်ရပါလား... (မှန်ပါ) ကိုယ်နိုင်ရာ
ကိုယ်လုပ်ရမယ်... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့သန္တာန်မှာ အများဆုံးဖြစ်တာ ၃၇-ဘဲ ရှိတယ်... (မှန်ပါ) ဒါဘဲ လှည့်ပေါ်တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့သန္တာန်မှာ... (၃၇-ဘဲပေါ်ပါတယ်ဘုရား) ဒါဘဲ၊ အကုသိုလ်ကံ ၁၂-ခု ဒါကတော့ ခင်ဗျားတို့ တခုမှ မပယ်သေး တာ ပေါ်ချင်တာပေါ်မယ်... (မှန်ပါ) အဟိတ် စိတ်က ၁၈- ရှိတယ်၊ ၁၈-ပါးရှိပေမဲ့ ရဟန္တာမှာသာဖြစ်တဲ့ ဟုသိတုပ္ပာဒ် စိတ်တခုနှုတ်လိုက်တော့ သူကလဲ ဘယ်လောက်ရမလဲ... (၁၇-ခု ရပါမယ်ဘုရား) အေး... ဒါဘဲရမယ် ဟုတ်လား... (မှန်ပါ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ မဟာကုသိုလ်စိတ် ၈-ခု ထည့်လိုက်... (၃၇-ခုပါ ဘုရား) ဝိပါက်တွေဆိုတာ ခင်ဗျားတို့သန္တာန် အများအားဖြင့် အိပ်မှဖြစ်တာ၊ ဒါကို ခင်ဗျားတို့ ရှုလို့ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ)။

ဪ... ဒို့ ရှုရမှာ ၃၇-ထဲမှာလား၊ ဒါ... ရကော်တာထဲ ပါမှ အဘိုးတန်မယ်... (မှန်ပါ) ရမ်းရှုလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ၃၇-ထဲ ပေါ်တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

၃၇-ကို တခါ ဘုန်းကြီးက ဟာ... ၃၇-တောင်များလှတယ်၊ ဒါ... ပညာသည်ဆိုတော့ ချုံးပြနိုင်တာကိုး... (မှန်ပါ)။

ဟာ... ၃၇-ကို ဒီလိုလုပ်မနေနဲ့ ကြာတယ်၊ ၃၇-ပေါ်တိုင်းလဲ ခင်ဗျားတို့ ထင်ရှားတဲ့နေရာကို ရှုဆိုတော့ မြင်စိတ်... (မှန်ပါ) မလှဘူးလား၊ မြင်စိတ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့က သိပြီ၊ ဒါ...

၃၇-ထဲကဘဲ... (မှန်ပါ) ကြားစိတ် ဟုတ်လား... (မှန်ပါဘုရား)
နံစိတ်၊ စားစိတ် သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား) ယားယံ
နာတဲ့စိတ်- ကိုယ်စိတ်ပေါ့လေ ကာယဝိညာဏ်စိတ်... (မှန်ပါ)
ကောင်းစိတ် ကိုယ်ပေါ်မှာ သုခစိတ်... (မှန်ပါ) သုခသဟဂကံ
စာယဝိညာဏ်... (မှန်ပါ) ဒါ... အပြင်ညွှန်သည် ခြောက်
ယောက်ကွ၊ ဘုန်းကြီးက တခါ ချုံးလိုက်ပြန်တယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ပြီးတော့မှ မင်းတို့သန္တာန်မှာ လောဘစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊
မောဟစိတ် ဟုတ်လား... (မှန်ပါ) ပြီးတော့မှ အလောဘ၊
အဒေါသ၊ ဟော...ဒါ အတွင်းညွှန်သည်ဆိုတာ ဝမ်းထဲပေါ်
တာ... (မှန်ပါဘုရား) အတွင်းမှာလဲ သူတို့ငါးခု ပြိုင်ပေါ်တာ
မဟုတ်ဘူး၊ တခုစီပေါ်တာ... (မှန်ပါ)။

ပြီးတော့မှအိမ်သည်နှစ်ခုရှိသေးတယ်ကွ...ဆိုတာက မရွူဘဲ
ခရိုက်ဘဲ မနေနိုင်လို့ လေထုတ်တဲ့ စိတ်၊ လေရှိက်တဲ့ စိတ်...
(မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီမှာ အမောဟချန်ပစ်ခဲ့တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ ချန်ပစ်ခဲ့သတုံး
ဆိုတော့ ရှုရမည့် တရားဖြစ်လို့ ချန်ပစ်ခဲ့တယ်... (မှန်ပါ) ဒါ
တွေကတော့ အရှုခံတရားမို့၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)
မြင်စိတ်... (ကြားစိတ်၊ နံစိတ်၊ စားစိတ်) ယားနာတဲ့စိတ်၊
ကောင်းတဲ့စိတ်၊ ဒါ ... ကိုယ်ပေါ်မှာချည့် ပေါ်တာ ...
(မှန်ပါ) အပြင်ညွှန်သည် ခြောက်ယောက်... (မှန်ပါ)။

ဒါ... အပြင်မှာပေါ်တာ၊ စာလိုတော့ အဗျတ္တိကာယတန၊
ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်သန္တာန်မှာ ဒါ... အပြင်ဘက်ပေါ်လို့ အပြင်

ညွှေသည်သာမှတ်လိုက်.... (မှန်ပါ) အပြင်မှာပေါ်လို့ အပြင်း ထာဝရမပေါ်လို့ ညွှေသည်... (မှန်ပါ) ဒါကြောင့် ပေါင်း လိုက်တော့ အပြင်ညွှေသည်....(မှန်ပါ)။

အတွင်းညွှေသည်က ငါးခု....၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ အလောဘ၊ အဒေါသ....(မှန်ပါ)။

အမောဟ ဘာဖြစ်လို့ မပါသတုံး မရှုရမှာကြောင့်-(မှန်ပါ) ဘုရား) အမောဟကနေပြီး အကုန်ရှုမှာ....(မှန်ပါ) ပေါ်ပလာ (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ဒါက လေထုတ်တဲ့စိတ်၊ ဒါက လေပြန်ရှိုက်တဲ့ စိတ်....(မှန်ပါ) သူက အိမ်သည် နှစ်ခု၊ အိမ်သည်နှစ်ခုဆိုတော့ သက်စောင့်.... (မှန်ပါ) သူ မရှိသေသွားမယ်....(မှန်ပါ-သေရမှာ ပါဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဒီနေ့ အလုပ်စ၊ ပေးပြီ... (မှန်ပါ) ဒါပေါ်ယင် ဒါ-ဖြစ်ပျက်လိုက်.... (မှန်ပါ) ဒါပေါ်ယင်... (ဖြစ်ပျက်ကြည့်လိုက်ရပါမယ်ဘုရား)။

အဲ....အပြင်ညွှေသည်ပေါ်ယင်လဲ တခုစီပေါ်မှာဘဲ၊ အကုန် ဖြစ်ပျက်လိုက်.... (မှန်ပါ) အတွင်းညွှေသည် ငါးယောက် တယောက်ယောက်ပေါ်ယင်... (ဖြစ်ပျက်လိုက်ရပါမယ်ဘုရား) ဘာမှမရှိဘူးဆိုယင် ဒီနှစ်ခုလှည့်ရှု... (မှန်ပါ) ပေါ်ယင်ပြန် လိုက်၊ သဘောပေါ်ပလာ....(ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် စိတ်ဘယ်နှယ်မျိုးပြသတုံးကြည့်.... (ဆဲ သုံးမျိုးပါ ဘုရား) အဲ....သုံးဆဲ ခုနစ်ခုကို ချုံးလိုက်ယင် ဒါဘဲ ရှိတယ် (မှန်ပါ)။

သုံးဆဲ ခုနှစ်ကို ချိုးလိုက်ယင် (ဆဲ သုံးဘဲဂိုပါတယ်ဘုရား) အဲ ... ဆဲ သုံးမျိုးဘဲဂိုတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ တုံးဆိုတော့ ဟိုမှာ တော့ အင်မတန် ကျယ်ဝန်းအောင်ပြတယ်... (မှန်ပါ) ဒွံဟိတ် ပုဂ္ဂိုလ်ရော- တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ပါပြတယ်... (မှန်ပါဘုရား) ဒါက ခင်ဗျားတို့က ဒွံဟိတ်ဖြစ်ဖြစ်၊ တိဟိတ်ဖြစ်ဖြစ် ဒါတော့ ပေပြီ ရမယ်... (မှန်ပါ) မပေပြီဘူးလား... (ပေပြီပါတယ်ဘုရား)။

လောဘမပေပြီနဲ့ ဆိုလို့ မရဘူး...၊ အကြောင်း တိုက်ဆိုင် ယင်ပေပြီရမှာဘဲ... (မှန်ပါ) ဒေါသ မပေပြီပါနဲ့ဆိုလို့ မရဘူး၊ မောဟမပေပြီပါနဲ့ဆိုလို့ မရဘူး- အကြောင်းတိုက်ဆိုင် ပေပြီ မှာဘဲ၊ ပယ်မှမပယ်သေးဘဲကိုး... (မှန်ပါ)။

အလောဘဆိုတဲ့ လူချင်၊ တန်းချင်တာကော၊ အဒေါသဆိုတဲ့ မေတ္တာကော... (ပေပြီပါတယ်ဘုရား) ရှုမူ၊ ရှိုက်မှုကကော ကင်းရဲ လား... (မကင်းပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ အပြင်ညွှန်သည် ၆၊ အတွင်းညွှန်သည် ၅၊ အိမ် သည် ၂-ခုကို ခင်ဗျားတို့ အမောဟနဲ့ရှု... (မှန်ပါ)။

အမောဟက သူချဉ်းတခုတည်း ဖြစ်လေ မရှိသောကြောင့် ၅-ခုပြတယ်... (မှန်ပါ) သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ ဒီ ၅-ခုနဲ့ရှု... (မှန်ပါ)။

ရှုတာ ဘယ်သူတုံးလို့ မေးယင် ဓမ္မ... (မှန်ပါ) အရှုခံတာ ဘယ်သူတုံးလို့ မေးယင်ကော ဓမ္မဘဲ၊ ဓမ္မကို ဓမ္မနဲ့ရှု... (မှန်ပါ) ဓမ္မကို ဓမ္မနဲ့ရှုဆိုတော့ ဘုန်းကြီးတ အထူးပြောဘို့မလိုတော့ဘူး

သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်တယ်... (မှန်ပါ) မပြုတ်သေးဘူးလား...
(ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဓမ္မကို... (ဓမ္မနဲ့ရှုရပါမယ်) အဲ... ဒါဟာ ပြီးသွားတာပေါ့
ဓမ္မကို ဓမ္မနဲ့ ရှုနေရတာ သိလို့ ရှိယင်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီ...
(မှန်ပါဘုရား)။

ဓမ္မကို ဓမ္မနဲ့ ရှုနေယင်... (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)
ဒီဓမ္မတွေဟာ အကြောင်းကင်း ဖြစ်တာမဟုတ်ဘူး၊ အကြောင်း
ကြောင့် ဖြစ်တယ်လို့ သိလို့ ရှိယင် ဝိစိကိစ္ဆာပြုတ်ပြီ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒီဓမ္မတွေဟာ အလိုလိုပေါ်တာလား- အကြောင်းကြောင့်
ဖြစ်တာလား... (အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်တာပါ) အဲ-အကြောင်း
ကြောင့် ဖြစ်တယ်ဆိုတော့ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အကျိုး
တရားတွေဘဲလို့ သိနေလို့ ရှိယင် ဝိစိကိစ္ဆာပြုတ်ပြီ ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒီသမ္မသနဆိုတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ် ခင်ဗျားတို့
ယနေ့စပြီ... (မှန်ပါ) ဘာမှမရှိယင် ဒါကလေးရှုနေ (မှန်ပါ)
ပေါ်ယင် ပေါ်ရာလိုက်၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဖြစ်ပျက်- မဂ်၊ ဖြစ်ပျက်- မဂ်၊ ဖြစ်ပျက်- မဂ်
ကြားက ကိုလေသာ ကြားမခြားဘူး၊ ဒါနဲ့ ဒါနဲ့ ကြားမှ
မခြားတော့ဘူးဆိုယင် ညနေအားထုတ်၊ မနက်ရမယ် (မှန်ပါ)
မနက်အားထုတ်ယင်... (ညနေရပါမယ်) မရယင် ခင်ဗျားတို့
ကြားခြားလို့ ဆိုတာ ကျုပ်က ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီ... (မှန်ပါ)

ဘယ်နှယ်နေသတုံး မေးလို့ ရှိယင် တယ်ကိလေသာ ပေါ်တဲ့
လူတွေဗျာ... (မုန်ပါ) ဒါဘဲ ဆိုရမှာဘဲ၊ ဒီပြင်ဘာဆိုစရာရှိသေး
သတုံး.... (ဒါဘဲဆိုရမှာပါဘုရား)။

ဘုရားကညနေအားထုတ်-မနက်ရ၊ ရမယ်တဲ့၊ မနက်အားထုတ်
ညနေရမယ်ဆိုတော့ မရသေးဘူးဘုရား၊ မရယင် ကိလေသာ
ကြားခိုတယ်.... (မုန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ယနေ့ ဒီတွင်တော်ကြဉ်းစို့

သာဓု... သာဓု... သာဓု

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
မိုးကုတ်မြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌ ဟောကြားတော်မူအပ်သော
လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ (၂) ၊ ဥပက, တွေ့နှင့် ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့
ဒုက္ခသစ္စာ ဓမ္မာနုပဿနာရှုနည်း

ည အလုပ်ပေး တရားတော်

(၂၂ - ၈ - ၆၁)

လူမိုက်မှလဲ သစ္စာလေးပါးမသိမှု အဝိဇ္ဇာကြောင့် ပြုချင်
သလိုပြုတဲ့ သင်္ခါရ ဟောင်းချင်သလို တောင်းတဲ့ တဏှာနော်၊
ဘယ်နှစ်ခုဖြစ်သတုံး .... (နှစ်ခုပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ....
(သင်္ခါရာပါဘုရား) ။

ဒါ လူမိုက်မှလဲ ဒီအတိုင်းဘဲ၊ သစ္စာလေးပါးမသိတဲ့အဝိဇ္ဇာ
ကြောင့် ပြုမိပြုရာ ပြုတဲ့ကုသိုလ်၊ တောင်းမိတောင်းရာတောင်းတဲ့
တဏှာပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ) တောင်းမိ တောင်းရာတောင်းတယ်၊
ဘဝတဏှာနော်.... (မှန်ပါဘုရား) ။

အဲဒီတော့ မသိလို့ ပြုတယ်၊ ပြုလို့ ခင်ဗျားတို့ ဝိညာဏ်၊
နာမ်ရုပ်၊ သဠာယာတနု၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာဆိုတာခန္ဓာငါးပါးရတယ်
(မှန်ပါဘုရား) ။

ဘယ်နှစ်ပါးရသလဲ.... (ငါးပါးရပါတယ်) ဒီခန္ဓာငါးပါး
ဘာသစ္စာတုံး.... (ဒုက္ခသစ္စာပါ) အင်း... မသိတဲ့လူများ ကုသိုလ်
ပြုယင် ဒုက္ခသစ္စာရတာကိုး.... (မှန်ပါဘုရား) ။

မသိတဲ့လူ ကုသိုလ်ပြုယင်....(ဒုက္ခသစ္စာရပါတယ်ဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာဘဲရတယ်၊ မသိတဲ့လူ ကုသိုလ်ပြုတော့ ဒုက္ခသစ္စာရတယ် ဆိုတော့ ပြုန်းကန်ဆိုတော့ ဦးလှတို့၊ ဦးမာဒင်တို့က နားထဲ ကန်လန်ကြီးဖြစ်မှာဘဲ၊ မသိတဲ့လူ ကုသိုလ်ပြုပြီးသကာလဘုဘဝ ဆုတောင်းတယ်....(မှန်ပါ ဒုက္ခသစ္စာဘဲရပါတယ်ဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာ ဘာတုံးလို့ မေးတော့ ခန္ဓာငါးပါး၊ မဟုတ်ဘူးလား.... (မှန်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးကို သုခသစ္စာလို့ မဟောဘူး....(မှန်ပါဘုရား) “သံခိုတ္တေန ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ”လို့ ဟောတာဘဲ — (မှန်ပါဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ ဒုက္ခလို့ ဟောရသတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ဦးမာဒင် မှတ်ထားပါ- ဒီခန္ဓာကြီးကိုက နှိပ်စက်တတ်တယ်၊ ဒီခန္ဓာထဲမှာကိုက ပထဝီဓာတ်၊ အာပေါဓာတ်၊ တေဇောဓာတ်၊ ဝါယောဓာတ်ဆိုတဲ့ ဓာတ်လေးပါး မြေလေးကောင်က ကိန်းရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုက်တာပါဘဲ— (မှန်ပါဘုရား)။

သူ့ကျောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဘဲ၊ မြေကျောင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဘဲ၊ မြေကိုက်တာဘဲ....(မှန်ပါ ကျောင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဘဲ မြေကိုက်ပါတယ် ဘုရား)အဲဒါ ဒါဖြင့် နှိပ်စက်တတ်တဲ့ ခန္ဓာကြီးရထားတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာဘဲ... (မှန်ပါ) အနှိုက်စက်ခံရတဲ့ ခန္ဓာကြီးရထားလို့ ဒုက္ခသစ္စာဘဲ....(မှန်ပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် လူလိမ်မာလဲ ဒီဥစ္စာရတာဘဲ....(မှန်ပါ) လူမိုက်မှာလဲ မသိတာဘဲ၊ သဘောကျပလား....(မှန်ပါ)မသိလို့

ပြုချင်သလိုပြုပြီးသကာလ သူ့စွဲပြုတာဘဲ၊ ပြုပြီးဆုတော့ဘာတော့
တောင်းတာဘဲ၊ ထို့အတူဘဲ ခန္ဓာငါးပါးရတယ်... (မှန်ပါ) မရ
ဘူးလား... (ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မိုက်ပုံချင်းအတူတူရပုံချင်း အတူတူလို့ မှတ်လိုက်
စမ်းပါ... (မှန်ပါ) ဒီဘက်က လူမိုက်၊ ဟိုဘက်ကလူလိမ်မာ ...
(မှန်ပါ) အခုအခြေအနေမှာ မထူးသေးပါဘူး... (မှန်ပါ) ဒါဖြင့်
အတိတ်မှာမထူး ရှင်းပြီ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အတိတ်မှာ... (အတိတ်မှာ ဘာမှမထူးပါ) ပစ္စုပ္ပန်အရမှာလဲ
(မထူးပါဘုရား) မထူးသေးဘူး ခန္ဓာငါးပါးချင်း အတူတူဘဲ...
(မှန်ပါဘုရား)။

ဘုရားက ရဟန်းတွေမေးတော့ ဟေ့... လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ
ဘာထူးသတုံးကွ၊ လူမိုက်လဲ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး
ဖြစ်တာဘဲ၊ လူလိမ်မာလဲ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး
ဖြစ်တယ်၊ ဘာထူးလဲကွတဲ့နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်မှာဘုရား
မေးတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

မေးတဲ့အခါကျတော့ ရဟန်းတွေက အရှင်ဘုရား ပြောမှ
ဟောမှ သိရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်ပါတယ်၊ ဆိုတော့ ဒါဖြင့်မင်းတို့
သေသေချာချာနာကြ ဆိုပြီးသကာလ လူမိုက်ကျတော့ကွာ-
အားကြီးမိုက်ဟယ်နော်... (မှန်ပါ) သူ့ခန္ဓာကြီးကို ကျွေးမှု
မေးမှု ခင်မှု မင်မှုဆိုတဲ့ တဏှာလာတယ်ကွတဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာပေါ့
(မှန်ပါ) ဥပါဒါန်ဟုတ်လား... (မှန်ပါ) ဒီခန္ဓာကောင်းစားရေး
တခါ သူလုပ်ပြန်တယ်ကွတဲ့... (မှန်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာကောင်းစားရေး....(မှန်ပါ့- လုပ်ပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာ
ကောင်းစားရေးလုပ်တဲ့အခါ ကျလို့ ရှိယင် ဒီကံသည် ကမ္မဘဝ
ပစ္စယာ ဇာတိဆိုတဲ့ ဇရာ မရဏဆိုတဲ့အနာဂတ်ခန္ဓာရတယ်ကုတ်
(မှန်ပါ့)ဒါ လူမိုက်၏ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

လူမိုက် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ထူးလာဘယ်.... (မှန်ပါ့) အဝိဇ္ဇာ
သင်္ခါရကြောင့် ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်တယ်၊ ဒီခန္ဓာငါးပါးကို သူသည်
ခင်မင်ပြီး ကျွေးမွေးနေတယ်....(မှန်ပါ့) ဒီခန္ဓာကိုဘဲစွဲလမ်းတယ်
(မှန်ပါ့ စွဲလမ်းပါတယ်ဘုရား) ဒီခန္ဓာအတွက်ဘဲ အားထုတ်တယ်
(မှန်ပါ့) ဒီခန္ဓာအတွက် ကာယကံ၊ ဝစီကံတွေ အားထုတ်တဲ့
အတွက် နောက်ခန္ဓာရရမယ်....(မှန်ပါ့ ရရပါမယ်ဘုရား)။

ဒီခန္ဓာအတွက် အားထုတ်ငြားသော်လဲ ဒီခန္ဓာအတွက်ကို
အကုသိုလ်တွေ အားထုတ်တယ်၊ နောက်ခန္ဓာရရမယ်.... (မှန်ပါ့
ရရပါမယ်ဘုရား) မရပေဘူးလား....(ရပါတယ်ဘုရား)။

ဪ....ဒါဖြင့် လူမိုက်သည် တို့တို့ပြောလိုက်မယ် သမုဒယ
သစ္စာနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာလာတယ်....(မှန်ပါ့)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

လူမိုက်မှာ ခန္ဓာငါးပါးရပြီးသည်၏အခြားမဲ့မှာ သမုဒယ
သစ္စာနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာရတယ်....(မှန်ပါ့) သမုဒယသစ္စာသုံးခု ...
(မှန်ပါ့) အကြောင်းသုံးခုနဲ့ အကျိုးတခုလာတယ်ဆိုတာ ရိပ်ခါ
ပလား....(မှန်ပါ့)။

လူလိမ်မာကျတော့ကို ဒီလို မဟောပါဘူး...တဲ့၊ လူလိမ်မာ
ကျတော့ကို အခု ရှုထားတဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးကို ခန္ဓာငါး

ပါးကြောင့် မဂ်ပေင်္ဂါအောင်လုပ်တယ်၊ (၀၂) အသိဉာဏ်ရ အောင် လုပ်တယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကောင်းပြီ... ခန္ဓာငါးပါးကို သိမှု မဂ်ပေင်္ဂါအောင်လုပ်လိုက် တဲ့အတွက် ဒီ... သမုဒယနဲ့ ဒီဒုက္ခ လူလိမ်မာမှာ မလာဘူး... (မလာပါဘုရား) လာသေးရဲ့လား... (မလာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးလှတို့၊ ဦးမာဒင်တို့ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ ဘာထူး သတုံးမေးတော့ ဒီနှစ်ခုဟာ ထူးတာဘဲ... (မှန်ပါ့) မထူးဘူး လား... (ထူးပါတယ်ဘုရား) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သူက ပြတ်တယ် သူက ဆက်တယ်... (ဆက်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ပြတ်မှုနဲ့ဆက်မှု ထူးခြားတယ်... (မှန်ပါ့) လူမိုက်က ဆက်ပြီး သကာလ အနာဂတ်ဘဝကျအောင် ရတယ်... ဒါက ခန္ဓာ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ မရဘူးလား... (ရပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါ... မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား) ဩော်... လူလိမ်မာက မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို ကျင့်တယ်၊ လူမိုက်က မကျင့်ဘူး... (မှန်ပါ့)။

အဲဒါကြောင့် မနွေက ခင်ဗျားတို့ကို ဆုံးမတယ်... သူနဲ့ သူဟာ သူက အားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာသာ လာတယ်... သူက အားမထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ လာတယ်... (မှန်ပါ့) ဒါ-လူမိုက်အချိန် ဒါက... (လူလိမ်မာအချိန်ပါဘုရား)။

ဒါ— သူများပြောလား- ခန္ဓာဖြစ်စဉ်လား... (ခန္ဓာဖြစ်စဉ်ပါ
ဘုရား) ခန္ဓာဖြစ်စဉ်၊ သူများပြော မဟုတ်ပါဘူး... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

သူများပြောမဟုတ်ပါဘူး ခန္ဓာဖြစ်စဉ်လို့ ခင်ဗျားတို့ သိ
ပြီးသကာလ နေတဲ့ အတွက် ဒါ... ဘယ် သူတောင်းငန်လို့ မှ
ဒီအပေါ်ယံငရဲကို ဇာတိ ဇရာ မရဏဆိုတာ အပေါ်ယံလေးပါး
ပေါ့လေ... (မှန်ပါ) ဇာတိ ဇရာ မရဏဆိုတာ အပေါ်ယံ ဇာတိ၊
အပေါ်ယံဇရာ၊ အပေါ်ယံမရဏ ဖြစ်နိုင်တာဘဲ- (မှန်ပါ) အ မျိုးမျိုး
ဖြစ်နိုင်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါက ခင်ဗျားတို့က ဘယ်လိုဖုံးဖိုနေနေ သူ့လမ်းသူ သွား
တာဘဲ... (မှန်ပါ) လူတွေကို အဝတ်ဖုံးပြီးသကာလ အိုတာ၊
ပျိုတာကို ကာကွယ်လို့ အသင့်အတင့် ရနိုင်သေးတယ်၊ ဝမ်းထဲ
မှာ စိတ္တုပ္ပါဒ်အစဉ်ကို ကာကွယ်လို့ မရဘူး— (မရပါဘုရား)
သဘောပါလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ကို ဒီ မဂ္ဂုဗြဟ္မစရိယ=မဂ္ဂင်ငါးပါး— (မှန်ပါ)
မဂ္ဂုဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို မကျင့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘာဖြစ်သတုံး...၊
သူယှဉ်ပြထားပြီ၊ ဒါ... သူ ဒီလမ်းသွားမှာဘဲ... (မှန်ပါ) မဟုတ်
ဘူးလား... (မှန်ပါ) ဒီ-သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခရမှာဘဲ... (ရမှာပါ
ဘုရား) မဂ္ဂုဗြဟ္မစရိယ အကျင့်, ကျင့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဒီ သမုဒယနဲ့
ဒီဒုက္ခချုပ်မှာဘဲ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ကျင့်တဲ့အချိန်နဲ့ မကျင့်တဲ့အချိန်ဆိုတာ သူများ
မေးရမှာလား- ဒီခန္ဓာထဲမှာဘဲ ကိုယ်ဟာကိုယ် ဝေဘန်ကြည့်ရ
မှာလား... (ဝေဘန်ရမှာပါဘုရား)။

ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဝေဘန်တဲ့အခါကျတော့ကို ဘုရားက ကွာတဲ့ သူတပါးဟာ အကဲခတ်ရတာ မသိနိုင်ဘူး...တဲ့... (မှန်ပါ)။

သူတပါး အကဲခတ်ရတာ... (မသိနိုင်ပါဘုရား) ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် အကဲခတ်ကြည့်ပါတဲ့... (မှန်ပါ ဘုရား) ပေါ်ပလာ... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် အကဲခတ်ကြည့်ပါ။ ငါသည် သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခဖြစ်သလား၊ ငါသည် သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခချုပ်သလား၊ သူ့ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက် ဦးမာဒင် ပေါ်တယ်... (မှန်ပါ) မပေါ် သေးဘူးလား... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ငါ...ကျောင်းဆောက်နေတယ်၊ ငါ...ဘုရားတည်နေတယ်၊ အသာထားစမ်းပါ ဒါတွေ... (မှန်ပါ) မဆိုင်ပါဘူး ဒါ... တန်း မတန်းသာကြည့်၊ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ)။

ကျောင်းဆောက်နေတယ်ကွ၊ ငါ...ဘုရားတည်နေတယ်ကွ၊ ကျောင်းဆောက်တာက သူ့ဟာသူ လက်သမားက ဆောက် တာ၊ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ) စိတ်က သူ့ဟာသူ တန်းတာ (မှန်ပါ) ဘာဆိုင်တာမှတ်လို့... (မဆိုင်ပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က ဆင်သေ သားရေအုပ်တာကလေးက အတော် ကလေးကို အသားယူနေကြတယ်... (မှန်ပါ) ဆင်သေ သားရေ အုပ်လို့ ဘယ်မှလဲ လုံမှတ်တုံး... (မလုံပါဘုရား) နွားသားရေ လောက်နဲ့ ဆင်သေကြီးကို ဘယ်နှယ်လုပ် လုံမလဲ... (မလုံပါ ဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က ဦးလှတို့လှစု၊ ဦးမာဒင်တို့ လှစုတွေက တပည့်တော် တော်တော် စိတ်ချရလောက်ပြီထင်ပါရဲ့ ဘုရား...

ခင်ဗျားတို့က ခင်ဗျားတို့ဟာ ခင်ဗျားတို့ပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ)
တော်တော် စိတ်ချရလောက်ပြီထင်ပါရဲ့ ဘုရား၊တော်တော် စိတ်
ချရရဲ့ - စိတ်ချရလောက် ဆိုတာတော့ ဘုန်းကြီး မပြောတတ်
ဘူး၊ မဟုတ်ဘူးလား....(မှန်ပါဘုရား) ဒီ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှစ်ခုနဲ့
အကဲခတ်....(မှန်ပါ) ဒါ... လိုရင်းဘဲ.... (လိုရင်းပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ဆင်သေ သားရေအုပ်တာ မလိုချင်ဘူး....(မှန်လှ
ပါဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီဟာ လာမလာသာ အရေးကြီးတယ်....(မှန်ပါ)ရှင်းပလား
(ရှင်းပါပြီဘုရား) ဒီဟာ ပြတ် မပြတ် ဒါဘဲ အရေးကြီးတယ်
(မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား....(မှန်ပါ)။

ဘုရားတည်တာက အပြုကိုးဗျ... (မှန်ပါဘုရား) အပြုတွေနဲ့
ဦးမာဒင် ဒီကနေပြီး အမှန်ယူရမှာလား.... (မယူရပါဘုရား)
အတွင်းက အမှန်ယူမှပေါ့... (မှန်ပါ) ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါ
ပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ပြုံးချင်ယင်လဲ ခင်ဗျားတို့ ဒီနှစ်ခုမှာ ဒီဘက်က
နေပြုံး၊ ဟုတ်လား... (မှန်ပါဘုရား) ဖုံးချင်တဲ့ဥစ္စာဆိုယင်လဲ
ခင်ဗျားတို့ ဒီဟာကို ဖုံးနေတယ်လို့ အောက်မေ့ပါ။ ခင်ဗျားတို့
ပြောနေတဲ့ဟာ ဒါတွေ ဖုံးနေတာ... (မှန်ပါ) ဒီ သမုဒယနဲ့
ဒုက္ခဖုံးနေတာ... (မှန်ပါ၊ ဖုံးပါတယ်ဘုရား)။

ကျုပ်တော့ဗျာ သတိမလစ်ပါဘူး၊ အသက်ကလဲကြီး လာ
တော့ သူတော်ကောင်းနဲ့ စိတ်ကလဲ ဝင်စားလာတော့ လူဒါန်း
စွန့်ကြဲဆိုတာလဲ တယ်မပြတ်ပါဘူး... (မှန်ပါ) ဒါ...ဖုံးနေတာ

(ဖုံးပါတယ်ဘုရား) ဒါ...ဖုံးနေတာပါဗျ... (မှန်ပါ) ရိပ်မိ
ပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါတော့ ပါကိုမပါဘူး၊ ပါရဲ့လား... (မပါ-ပါဘုရား)
မပါတော့ မင်းတို့ ဘာပြောနေနေ အသက်အရွယ်ကြီးလို့
ဦးလှတို့ ဆံဖြူပြီ...သွားကျိုးပြီ ဟုတ်လား... (မှန်ပါ) ဘာပြော
နေနေ ကိုယ့်မှန် ကိုယ်ကြည့်.... (မှန်လှပါဘုရား) သဘောကျ
ပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒီမှန်နှစ်ချုပ်ထားတယ်၊ ဟုတ်လား... (မှန်ပါ) ကိုယ်က
ဥာဏ်နဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဒါကို မြင်သလား-ဒါကိုမြင်သလား
ကိုယ်မှန်နဲ့ ကိုယ်သာကြည့်.... (မှန်ပါ)။

ကိုယ်မှန်နဲ့ ကိုယ် ကြည့်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီဘက်ကဟာဖြစ်တာ
သိနေလို့ ရှိယင် သမုဒယချုပ်မှာဘဲ.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား....
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီဘက်ကဟာ မလာဘူး- သမုဒယနဲ့ဒုက္ခဖြစ်မှာဘဲ.... (ဖြစ်မှာ
ပါတဲဘုရား) ဘာဖုံးလို့ ဘာဖိနေနေ ဒါ-အပိုဘဲ၊ ပေါ်ပလား
(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျင့်ပုံ ကျင့်နည်း မပြောရသေးပါဘူး.... (မှန်ပါ)
ခင်ဗျားတို့ စိတ်နေစိတ်ထားကတော့ တနေ့မှာ ဒီဘက်ကလား-
ဟိုဘက်ကလား၊ ဟိုဘက် နာရီမှာ ဒီဘက်ကလား- ဟိုဘက်
ကလား....၊ နောက်နာရီမှာ ဒီဘက်ကလား- ဟိုဘက်ကလား
ဒါ ...အကဲခတ်နေ.... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)
နာရီနဲ့ စက္ကန့်နဲ့သာ အကဲခတ်၊ ပေါ်ပလား.... (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

အဲဒီတော့ သူများပြောကို ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမ
တွေ့က ဒါ သူများပြောဘဲ၊ မှားသည်ရှိ မှန်သည်ရှိ၏ ပြင်ဘက်
စာနေအကဲခတ်တာက၊ ငါ့ဟာငါ အကဲခတ်ကြည့်တော့ မတူ
ဘူးဟေ့... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘယ်နှယ်အကဲခတ်မတုံး... ကိုယ့်ဟာကိုယ် အကဲခတ်ကြည့်မှ
သိတာကိုး... (မှန်ပါ)။

သူများဆိုတာကတော့ တခါတည်း တသိန်းကုန် ဒီပစ္စည်း
ကြီးကို နိဗ္ဗာနပစ္စယာ လုပ်လိုက်ပါတယ်၊ ဆိုင်းဘုတ်ကြည့်ပြီး
သာဓုခေါ်သွားတာ၊ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ) ကိုယ်က ဘဝ
တကျာနဲ့ လုပ်ထားလို့ ရှိယင် သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခရမယ်... (ရပါတယ်
ဘုရား)။

အဲဒီတော့ သူများက ဆိုင်းဘုတ်ကြီးကြည့်ပြီး သာဓုခေါ်ပေ
မဲ ကိုယ့်မှာ သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သူများက ဆိုင်းဘုတ်ကြည့်ပြီး သာဓု ခေါ်ငြားသော်လဲ
ကိုယ့်မှာ ဘာဖြစ်နေသတုံး... (သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခဖြစ်နေပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူများ သာဓုခေါ်တာဟာ ကိုယ်ဒုက္ခကင်းရေးလား
ကိုယ်အလုပ် မလုပ်တတ်လို့ ကိုယ်ဒုက္ခရရေးလားဆိုတာ မေး
လိုက်... (မှန်ပါ) ပေပါပလား... (ပေပါပါပြီဘုရား) ရှင်းပြီနော်...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ရပ်နဲ့၊ ရှာနဲ့။ ဘာမှတော့မနေနဲ့ ကိုယ့်မှန်ကိုယ်ကြည့်... (မှန်ပါ) ကိုယ့်မှန်ဆိုတာ ဒီမှန်တချုပ်၊ ဒီမှန် တချုပ်... (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်ရိုတာမို့၊ ဖြစ်ပြီးသားမို့၊ ကိုယ့်ဥာဏ်နဲ့ပြန်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဒီနေ့ ဒါများတယ်၊ ဒါ-မပါဘူး၊ ဒီနေ့ဒါများ တယ်၊ ဒါ-မပါဘူး၊ ဒါ သူများမေးရမှလား... (ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကြည့်ရမှပေါ့ဘုရား) ပေါ်ပလား ... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကိုယ် ဟာကိုယ် ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် မောင် ချစ်စိန် သိရောပေါ့ကွာ... (မှန်ပါ) ဖုံးလို့၊ ဖိလို့၊ ရသေးရဲ့လား (မရပါဘုရား)။

ဒီပြင် လူ-သာဓုခေါ်၊ နတ်-သာဓုခေါ်တွေကို တယ်မလို ချင်ပါနဲ့... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့က လူ-သာဓုခေါ်၊ နတ်-သာဓု ခေါ်တယ်တွင် လမ်းဆုံးတယ်... (မှန်ပါ) မဆုံးဘူးလား... (ဆုံး ပါတယ်ဘုရား) သဘောကျရဲ့လား ... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

လူ-သာဓုခေါ်၊ နတ်-သာဓုခေါ် ဒါ အရပ်စကားပါ... (မှန်ပါ) ကိုယ့်ဟာကိုယ် သာဓုမခေါ်နိုင်သေးဘူး ... (မှန်ပါ) အရေးကြီးတာက ဘာတုံး၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သာဓုခေါ်နိုင်ဘို့... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

လူ-သာဓုခေါ်၊ နတ်-သာဓုခေါ် ငါ-မလိုချင်ပါဘူးကွာပေါ် ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) ဘာသာဓုခေါ်တုံး ... (ကိုယ့်ဟာ ကိုယ် သာဓုခေါ်ရပါမယ်ဘုရား) ကိုယ့်ဟာကိုယ် သာဓုမှ ကိုယ့် ဟာကိုယ်သိလို့ ခေါ်တာကိုးဗျ... (မှန်ပါ)။

လူ-သာဓုခေါ်, နတ်-သာဓုခေါ်ဆိုတာ လူဆိုတာအဘိညာဏ် ရတာမဟုတ်ဘူး ရမ်းပြီး သာဓုခေါ်တာ....(မှန်ပါ) နတ်ဆိုတာ ကလဲ ထိုနည်းအတူဘဲ မိစ္ဆာနတ်, သမ္မာနတ်ရှိတယ်၊ မိစ္ဆာနတ်က ခေါ်တော့ အပိုဘဲက... (မှန်ပါ) သမ္မာနတ်ကလဲ အကုန်တန်ခိုး ကြီးတာမဟုတ်ဘူး....(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ လူ-သာဓုခေါ်, နတ်-သာဓုခေါ်ဆိုတာ အသာ ချိတ်ထား....(မှန်ပါ) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ) ကိုယ်တိုင်သာဓု ခေါ်ဘိုဂရုစိုက်ပါ... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုလုပ်ကြမတုံး... (မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်- ကျင့်ရပါမယ် ဆုရား) ဒါမှ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သာဓုခေါ်နိုင်မှာကိုးဗျ... (မှန်ပါ) သူများသာဓုခေါ်တာကိုတော့ ခင်ဗျားတို့ ဘာမှဂရုမစိုက်နဲ့... (မှန်ပါ)။

သူများသာဓုက ပညာမရှိတဲ့ လူသာဓုခေါ်လိုက်တာဟာ ဦးမာဒင်တို့၊ ဦးသာဒင်တို့ တော်တော်နာတယ်... (မှန်ပါ) ကိုယ်က ဘုံဘဝဆုတောင်းတယ်၊ ကိုယ်က ဘုံဘဝဆုတောင်းတဲ့ အလှူ ကြီး လှူနေတယ်၊ ဟိုက သာဓုခေါ်လိုက်တယ် မင်း ဒုက္ခရောက် တာ ဝမ်းသာတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရောက်တယ် (မှန်ပါ) သဘော ပါပလား....(ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ရမ်းခေါ်တာကိုးဗျ... (မှန်ပါ) ရမ်းခေါ်လိုက်တော့ မင်း- ကျိုးကျသွားတယ်ကွာ၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ... (မှန်ပါ) ဒီအဓိပ္ပာယ် လဲရတယ်... (မှန်ပါ) ဟိုမှာ ဒုက္ခသစ္စာကြီး ရသွားတယ် (မှန်ပါ ဆုရား)။

အဲဒါကြောင့် သူများသာဓုခေါ်တာတော့ မင်းတို့ ဂရုကို မစိုက်နဲ့၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သာဓုခေါ် ဘုံဂရုစိုက်—(မှန်ပါ)ပေါ် ပလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဘာလုပ်ကြရမယ်....(မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ သိက္ခာပုဒ်အကျင့် ကျင့်ရ ပါမယ်ဘုရား) သိက္ခာပုဒ်မဟုတ်ဘူးဗျ... (မှန်ပါ)မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ကို ကျင့်ရမယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော်— (မှန်ပါ)။

ဦးမာဒင် ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ယထိုက်မှယူ၊ ဘယ်သူဘာပြော ပြော ကိုယ် ဟာကိုယ်သာဓုခေါ် နိုင်သေးတဲ့အလုပ်ဟာ မဟုတ် သေးဘူးသာမှတ်....(မှန်ပါ) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်သူ ဘာပြောနေနေ၊ ဦးမာဒင်ကြီးတို့ အရှယ်ကြီးကြ လို့ သတိတော့ရရှာသကဲ့ာ၊ ဦးလှကြီးလဲ ၇၁-နှစ်ရှိတယ်၊ ဆရာ ဘုန်းကြီးကောင်းနဲ့ တွေ့သွားရှာသကဲ့ာ သာဓု-သာဓု၊ အို.... မဟုတ်သေးဘူး၊ မဟုတ်သေးဘူး၊ ကိုယ် မှာသကဲ့ာယဟန်းလန်းနဲ့ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်က မကျင့်ရသေးဘူး... (မှန်ပါ)မဟုတ်ဘူး လား....(မှန်ပါ)။

သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခ မချုပ်သေးဘူး? ... (မချုပ်သေးပါဘုရား) မချုပ်သေးလို့ ရှိယင်ဖြင့် မင်းတို့သာဓုခေါ်တာ ငါရွက်လှခေ့ ရဲ့....(မှန်ပါ)။

ဒီလိုသာ ဆောက်မေ့ရမယ်၊ သူတို့ သာဓုခေါ်တာ ကိုယ် ရှက်ပါ... (မှန်ပါ) ဘာဖြစ်လို့ တုံးဆိုတော့ ကိုယ် မှာမှ မဂ္ဂ ဗြဟ္မစရိယအကျင့် မကျင့်သေးဘဲနဲ့ သူတို့ သာဓုခေါ် စောတဲ့

အတွက် ကိုယ် မှာ ရှက်စရာကြီး... (မှန်ပါ) သဘောပါပလား... (ပါပါပြီဘုရား)။

ကိုယ်က ဝဋ္ဋဒါနကြီးလုပ်နေတယ်၊ နိဗ္ဗာန် သေချာပြီပြော တာနဲ့ ဝမ်းသာယင်ခက်တယ်... (မှန်ပါ) သေသေချာချာခက် တယ်... (ခက်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်ကလုပ်တာက ဘာဒါနတုံး (ဝဋ္ဋဒါနပါဘုရား) ဘေးက လူတွေကတော့ မသိရှာတော့ သြော်... သူတို့တော့ဖြင့် နိဗ္ဗာန် လက်ဝါးနဲ့ ပုတ် မလွဲဘူး... (မှန်ပါ) အင်း... ခက်ပါသေးတယ် ပေါ့ပလား ဦးလှရဲ့... (ပေါ့ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဘုရားက လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ ဘာထူးသတုံးဆိုတာသာ အဓိကထားတာ... (မှန်ပါ) လူမိုက်က သမုဒယနဲ့ဒုက္ခပြန်ဖြစ်တယ်ကွ၊ ဒါ အနာဂတ်အကြောင်းကိုး... (မှန်ပါ)။

အနာဂတ်အကြောင်းကြောင့် အနာဂတ်အကျိုးဖြစ်ပါတယ် လူလိမ်မာကတော့ ပစ္စုပ္ပန် မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကြောင့် အနာဂတ် အကြောင်းနဲ့ အနာဂတ်အကျိုးချုပ်တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

လူမိုက်နဲ့လူလိမ်မာ ဘာထူးသတုံးမေးတော့မှ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ အကျင့်-ကျင့်တာ ဘာခေါ်ကြမယ်... (လူလိမ်မာခေါ်ပါတယ် ဘုရား) မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့် မကျင့်ဘဲနဲ့ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ထုံးစံ အတိုင်း သွားနေတာ ... (လူမိုက်ပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က အရပ်ထဲကမေးလို့ ရှိယင် ကျုပ်တို့တော့ဗျာ လူဆိုးမဆင်ပါနဲ့... (မှန်ပါ) ပေါ့ပလား... (ပေါ့ပါပြီဘုရား)

ကျုပ်တို့တော့ လူဆိုးမထင်ပါနဲ့ ဆိုတော့... (ဒီအတိုင်းသွားယင် ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား) ဟုတ်ပလား... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ပုတီးပုတီးနဲ့နေလဲ မဟုတ်သေးဘူးကွ... (မှန်ပါ) အဝတ်အသွင်ဝတ်နေရုံနဲ့လဲ မဟုတ်သေးဘူးကွ ဒါလိုရင်းဘဲ... (မှန်ပါ) ဒါလိုရင်းဘဲဆိုတာ သဘောပေါ်ကြပလား (ပါ-ပါပြီ) ကဲ... ကျေနပ်ပလား... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီအထဲမှာ တနေ့ကပြောခဲ့တဲ့ မင်္ဂလာသုတ် ဆက်လိုက် (မှန်ပါ) လူမိုက်- လူမိုက်ဆိုတာ လူကမိုက်တာလား၊ အတွင်း တရားက မိုက်တာလား... (အတွင်းတရားက မိုက်တာပါဘုရား) လူလိမ်မာ- လူလိမ်မာဆိုတာကကော... (အတွင်းတရားကလိမ်မာ တာပါဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

လူက ဘယ်တော့မှ မမိုက်ဘူး၊ အတွင်းတရားက မိုက်ယင် မိုက်တာဘဲ... (မှန်ပါ) အတွင်းတရားက လိမ်မာယင်လဲ ... (လိမ်မာပေါ်တယ်ဘုရား) လိမ်မာတာဘဲဆိုတာ သေချာပလား သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အခု အသေဝနာစ ဗာလာနံ မမှီဝဲကောင်းတဲ့တရား ချီဝဲလို့ မဖြစ်ကောင်းတဲ့တရား ဖြစ်တယ်(မှန်ပါ) ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သမုဒယနဲ့ဒုက္ခ၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ) သမုဒယ လောဘ တလုံးတည်းမယူနဲ့ တဏှာ၊ ဥပါဒါနံ၊ ကံ ဒါဖြစ်ကြောင်းချည့်ဘဲ ဒုက္ခ... (မှန်ပါ) သဘောပါပလား (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဒီတရား ပေါ်လာယင် အသေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ဒီတရား ပေါ်လာယင် ပဏ္ဍိတာနုဉ္စသဝနာ... (မှန်ပါ) ဒီတရားဆက်

နေယင်... (အသေဝနာစ ဗာလာနံပါဘုရား) ဒီတရား ပေါ်လာ
ယင်... (ပဏ္ဍိတနန္ဒ သေဝနာပါ) သဘောပါပလား (ပါ-ပါဖြူ
ဘုရား)။

ဒီတရားလာယင် (အသေဝနာစ ဗာလာနံပါ) မမှီဝဲကောင်းတဲ့
တရား သူမှီဝဲနေတယ်... (မှန်ပါ) ဒီတရားကို သူကြိုးစားယင်
(ပဏ္ဍိတနန္ဒ သေဝနာပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာဆိုတာ
မင်္ဂလသုတ်မှာလဲ ဒါဘဲဟောတယ်၊ အခုသံယုတ်ပါဠိတော်မှာလဲ
(ဒါဘဲဟောပါတယ်) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီနောက်က တဏှာ ဒိဋ္ဌိလာနိုင်သေးရဲ့လား... (မလာနိုင်ပါ
ဘုရား) မလာနိုင်ယင် ခန္ဓာဖြစ်ပါ့မလား... (မဖြစ်ပါ) မဖြစ်လို့
ရှိယင် အိုသေဆိုတာ မလာတော့ဘူး... (မလာပါ) ဒါဖြင့်
အိုသေမလာတာ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းတို့၏ ချုပ်ရာဟာ
နိဗ္ဗာန်ဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ... ပါသွားတာဘဲ၊ ခန္ဓာချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်၊ အို သေချုပ်ရာ
(နိဗ္ဗာန်ပါ) တဏှာ ဒိဋ္ဌိချုပ်ရာ... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား) ဒီသုံးခုချုပ်
ကတည်းက နိဗ္ဗာန်ဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

တော်တော် နေရာကျသွားပြီ... (မှန်ပါ) တော်တော်နေရာ
ကျသွားပြီ၊ ကောင်းပြီ ခင်ဗျားတို့က နောက်အကြောင်းညီညွတ်မှု
တွေ့ရမယ်၊ တွေ့ချင်မှလဲ တွေ့မယ်၊ သူကတော့ တွေ့နိုင်တယ်
ကိုစွဲခိုဘူး၊ သမီးရှိသေးလား (ပြန်သွားပါပြီ) မှတ်မိရုံတော်ပြီ
နို့ သားကဒီမှာလား... (သားက ဒီမှာပါဘုရား) အင်း... အင်း
ကောင်းတယ်။

ကဲ...ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ရှုတဲ့အခါကျတော့ ဖြစ်ပျက်-မဂ်၊
ဖြစ်ပျက်-မဂ်၊ ဖြစ်ပျက်-မဂ် ကိုက်အောင်လုပ်ရမယ်... (မှန်ပါ)
ဒီကြားမှာ တပါးသောတရား မဝင်စေနဲ့၊ သူနဲ့-သူနဲ့ကြားမှာ
တပါးသောစိတ်တွေ မဝင်စေနဲ့၊ ဒါသိပ်အရေးကြီးတယ် ...
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ကြားထဲမှာ... (တပါးသော စိတ်တွေမဝင်
စေနဲ့ ပါဘုရား) တပါးသော စိတ်ဆိုတာ လောဘလဲ မဝင်စေနဲ့၊
ဒေါသလဲ မဝင်စေနဲ့၊ မောဟလဲ မဝင်စေနဲ့ နော် ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဝင်လို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ ခုနစ်ရက်နဲ့ မရနိုင်ဘူး... (မှန်ပါ)
ဝင်လို့ ရှိယင် ခုနစ်ရက်နဲ့ နိဗ္ဗာန်မရနိုင်ဘူး... (မှန်ပါ) သူမဝင်
လို့ ရှိယင်ဖြင့် ညနေအားထုတ်- မနက်တောင်ရမယ်... (မှန်ပါ)
ညနေအားထုတ် မနက်တောင်နိဗ္ဗာန်ရမယ်၊ မဝင်ယင်ရမယ် ...
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပြီဘုရား) ၊

ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ အခု သူများက ပြောလိမ့်မယ်
မင်းတို့ တိဟိတ်လား- ဒွံဟိတ်လားဆိုယင် ဖြစ်ပျက်မြင်ယင်
တိဟိတ်သာမှတ်လိုက်... (မှန်ပါ) ဖြစ်ပျက် မြင်လို့ ရှိယင်တိဟိတ်
မှတ်ရမယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား) ။

ဒီကြား ကိလေသာကြားသာ မစွက်ယင်တော့ မနက်အား
ထုတ် ညနေရမယ်... (မှန်ပါ) ဆိုတော့ ကိလေသာဆိုတာလဲ
ဆယ်ပါးတောင်ရှိတယ်... (မှန်ပါ) ရှိပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့ကဒါနဲ့ဒါ

ကိုက်အောင်လုပ်ဟင် ဘယ်ဟာမှ မလာနိုင်ပါဘူး၊ လာနိုင်ပါ
မလား... (မလာနိုင်ပါဘုရား) အဲဒီမှာ ဝီရိယပြင်းထန်ပေးလိုက်။

လောဘကိလေသာ၊ ဒေါသကိလေသာ၊ မောဟကိလေသာ၊
ဣဿာကိလေသာ၊ မစ္ဆရိယကိလေသာ၊ ကုက္ကုစ္စကိလေသာ...
(မှန်ပါ) မာနကိလေသာ၊ ဥဒ္ဓစ္စကိလေသာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကိလေသာ
အဝိဇ္ဇာကိလေသာ၊ ကိလေသာ ဆယ်ပါးတောင် ရှိတယ် -
(မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါ ကြားမထိုးဘဲနဲ့ သူကဖြစ်ပျက်- သူက နောက်ကနေ
မြန်မြန်လိုက်၊ ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ မဂ်လိုက်လိုက်... (မှန်ပါ) သဘော
ကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

သူက ဖြစ်ပျက်ဆိုယင် နောက်က သြော် ... ဖြစ်ပျက်ကို
မြင်တာ ချက်ခြင်းလိုက်... (မှန်ပါ) သူက ဖြစ်ပျက်သွားပြီဆိုယင်
သူက ဖြစ်ပျက်မြင်တာကို ... (ချက်ခြင်းလိုက်ရပါမယ်ဘုရား)။

ဒီလို လိုက်လိုက်သွားတော့ ကိလေသာဆယ်ပါး သူတို့
ကြားထဲဝင်သေးရဲ့လား... (မဝင်ပါဘုရား) မဝင်လို့ ရှိယင် ညနေ
အားထုတ်ယင် မနက်ရမှာဘဲ... (မှန်ပါ) မနက်အားထုတ် ညနေ
ရမယ်ဆိုတာကို ဘုရားဟောခဲ့တယ်ဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်ပါ
(မှန်ပါဘုရား)။

ဘုရားကိုက ဟောတာ၊ ဉာဏ်ကောင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မနက်အား
ထုတ် ညနေရတာဘဲ ဟုတ်လား... (မှန်ပါ) ဒီ ထက်ဖျင်းတဲ့
လူဟာ ခုနစ်ရက်လောက်ကြာတတ်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

သိပ်ဖျင်းတဲ့ လူဟာ ခုနစ်နှစ်လောက် ကြာတတ်တယ် ဒါဘဲ....(မှန်ပါ) အဲဒီတော့ ဒါကတော့ ကိုယ်ပေါ်မှာမူတည် တယ်လို့ အောက်မေ့ပါ....(မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော်....(မှန်ပါ ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ကိလေသာ ကြားမခိုဘို့ဟာ ဒီအထဲမှာ နည်းသိပြီးသည့် အခြားမဲ့၌ ကိလေသာကြားမခိုဘို့ရာ ဦးလှ အရေးအကြီးဆုံး....(ကြီးပါတယ်ဘုရား)။

နည်းသိပြီးယင် ဘာအရေးကြီးသလဲ .... (ကိလေသာကြား မခိုဘို့ အရေးကြီးပါတယ်) ကိလေသာကြားမခိုဘို့ သိပ်အရေး ကြီးပါတယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

နည်းသိဘို့ရာ ပဋ္ဌမအရေးကြီးတယ်၊ နည်းသိပြီးတော့ သူ- ကြားမခိုဘို့ကိုတော့ ဟောဒီအထဲမှာ ဝိရိယပါတယ်၊ သမ္မာဝါ ယာမဆိုတာ.... (မှန်ပါ) အဲဒီဝိရိယကို ပြင်းထန်ပေးလိုက် သူ- ကြားမခိုနိုင်တော့ဘူး၊ ဒီအထဲ ဝိရိယကိုသာ ပိုပေး-ပိုပေးလိုက် လို့ ရှိယင် ကြားမခိုနိုင်ဘူးဆိုတာ သဘောကျပြီ.... (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် နည်းကောင်းကောင်း ငါရပြီ ဆိုပြီး သဏာလ ခင်ဗျားတို့ ဒီဥစ္စာကို ဆဲ သုံးခုဘဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိ တယ်၊ ဒါလှည့်ရှုရုံဘဲ....(မှန်ပါ)။

လှည့်ရှုလို့ အကုန်မြင်ပြီ တပည့်တော်တို့ ရှုတိုင်း ရှုတိုင်း ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ လဲကိုက်တယ် ကိလေသာလဲ ကြားမခိုဘူးဆို လို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ ဒါဟာ င-နံပါတ်အချက်အောင်ပြီ(မှန်ပါ ဘုရား)။

မိုးကုတ်ဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်တရား (၂၅) ၂၀၉

၁- နံပါတ် အချက်အောင်ပြီးတော့ကို ၂-နံပါတ်ကို ပြော
လိုက်မယ်၊ ၁-တော့ အောင်သွားပြီ၊ ဖြစ်ပျက်နဲ့မရှိနဲ့ ကိုက်ယင်
၁-အောင်ပြီ.... (မှန်ပါ)။

အဲဒီဖြစ်ပျက်ကို အောင်တယ်လို့ ခင်ဗျားတို့က မနေဘဲနဲ့
ဆက်ရှု၊ ဆက်ရှုလို့ ရှိယင် ဒီဖြစ်ပျက်တွေဟာ မိမိအသေလို့ မှတ်
ပါ.... (မှန်ပါ) ဒါ မိမိအသေနေတာ သူများသေတာမဟုတ်ဘူး....
(မှန်ပါ)။

ဒါ ဘာသေတာတုံး.... (မိမိသေတာပါဘုရား) မိမိသေတယ်၊
မိမိအသေ မိမိမြင်သောကြောင့်ဟောဒီဥာဏ်သည် မဂ္ဂင်ငါးပါး
သည် မုန်းတဲ့မဂ္ဂင်လာဖြစ်သည်၊ မုန်းလာလို့ ရှိယင် ၂- နံပါတ်
တက်လို့ မှတ် ... (မှန်ပါ) ဒါတွေရူတာ မုန်းလာလို့ ရှိယင်
၂-နံပါတ်တက်ပြီလို့ မှတ်.... (မှန်ပါ)။

မုန်းလာယင်.... (၂-နံပါတ်တက်ပါပြီဘုရား) ၂-နံပါတ်တက်
ပြီ၊ သူများမေးစရာမလိုဘူး.... (မလိုပါဘုရား) မလိုဘူးတဲ့....၊
သူများမေးစရာမလိုဘူးတဲ့။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ၂-နံပါတ်က မုန်းတဲ့ဥာဏ် တက်လာယင်
မုန်းတဲ့ဥာဏ် အထမြောက်ပြီ.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ပြန်မည့်လူတွေမို့ ဥာဏ်အဆုံးပေးလိုက်မယ်.... (မှန်ပါ) ကဲ....
မုန်းပေမဲ့ တဲ့ ခင်ဗျားတို့က ဆက်လက်ပြီးသကာလ ရှုနေကြပါ
လို့ ဘုန်းကြီးကဘဲပြောတယ်.... (မှန်ပါ)။

မုန်းပြီဘုရား ရှုကိုမရှုချင်ဘူး၊ မရှုချင်လဲရှုနေ၊ ကြီးစားရှုရ
မယ်.... (မှန်ပါ) မရှုချင်ယင်— (ရှုရပါမယ်ဘုရား) ကြီးစားရှုရ

မယ်၊ ကြိုးစားရှုတော့ ဒီဥာဏ်တက်လာလိမ့်မယ်၊ ၃-နံပါတ်တက်
လာလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ)။

ဒီဟာတွေဟာ ဒုက္ခသစ္စာတွေဘဲလို့ ဥာဏ်ထဲမှာမြင်လာလိမ့်
မယ်....(မှန်ပါ) ဒုက္ခသစ္စာတွေဘဲလို့ မြင်လာလို့ ရှိယင် ၃-နံပါတ်
တက်ပြီ....(မှန်ပါ)။

ဒုက္ခသစ္စာတွေဘဲလို့ မြင်လာယင်... (၃-နံပါတ်တက်ပါပြီ
ဘုရား) ၃-နံပါတ်တက်လာတဲ့ အခါကျတော့ကို ခင်ဗျားတို့
ဪ... ဒါ ဒုက္ခသစ္စာဘဲလို့ ၃-နံပါတ်လဲ တက်လာပါရော
အခုပြောတဲ့ ဆဲ သုံးခုတွေဟာ ခင်ဗျားတို့ဥာဏ်ရှေ့မှာ ဒုက္ခ
သစ္စာတွေလို့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိယင်အကုန်ပျောက်တယ်....(မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒါတွေ အကုန်ပျောက်သွားလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ) ဒါတွေ
အကုန်ပျောက်တော့ကို ခင်ဗျားတို့ခန္ဓာပျောက်တယ်လို့ အောက်
မေ့....(မှန်ပါ)။

ဒါတွေ အကုန်ပျောက်သွားလိမ့်မယ်၊ ဒီက မဂ္ဂင်ကလဲ သမ္မာ
ဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝပြည့်မယ်၊ ရှစ်ခုပြည့်တယ်....
(မှန်ပါ)။

ရှစ်ခုပြည့်သွားပြီ၊ ဒါက ပျောက်ပြီးတော့သွားတယ်၊ ဒါတွေ
ဟာ ဒုက္ခတွေဖြစ်သွားတယ်၊ ဒုက္ခပျောက်ပြီးသကာလ ဪ...
ဒုက္ခမရှိတာ ဒါပါကလားလို့ ဒီဥာဏ်ကသိတယ် ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဥာဏ်သည် ၃-နံပါတ်ဥာဏ်သည် နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့ ဥာဏ်....(မှန်ပါ) ၃-နံပါတ်ဥာဏ်သည်....(နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့ဥာဏ်ပါ ဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့ဥာဏ်ဘဲလို့ မှတ်လိုက်ပါ....(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ နိဗ္ဗာန်သာမြင်တော့တယ်၊ ဒီဖြစ်ပျက်တွေ့သင်္ခါရ တရားတွေ အကုန်ချုပ်တယ်.... (မှန်ပါ) သင်္ခါရတရားတွေ.... (အကုန်ချုပ်ပါတယ်ဘုရား) အကုန်ချုပ်တယ်၊ ဘာမှမရှိဘူး လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ....(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီဥာဏ်ဟာ ဘယ်သူ့ ကိုမြင်နေသတုံး သင်္ခါရချုပ်တဲ့ တရားမြင်နေတယ်.... (မှန်ပါ) သင်္ခါရချုပ်တယ်ဆိုတာ ခန္ဓာ ပျောက်တယ် အဲဒါပျောက်တာ မြင်လို့ ရှိယင် ဒါနိဗ္ဗာန်၊ ဒါ မဂ်ဥာဏ် သောတာပန်တည်တာဘဲ ... (မှန်ပါ)။

ဒီမဂ်ဥာဏ်လဲ ချုပ်သွားပြီး နောက် ဒီရှစ်ခုဘဲ ဖိုလ်ဥာဏ်လာ တာဘဲ၊ နောက်ကျတော့ ဒီရှစ်ခုနောက်ကနေပြီး ပစ္စဝေက္ခဏာ ဥာဏ်တွေလာတယ်....(မှန်ပါ) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

အဲဒီလိုလာတော့ ဒီအထဲမှာ ဒိဋ္ဌိ ရေသောက် မြစ်နဲ့ တကွ အကုန်ပျောက်တယ်၊ ပျောက်တော့ ဒီဘက်မှာ အပါယ်သွားတို့ ခန္ဓာဖြစ်သေးရဲ့လား....(မဖြစ်ပါဘုရား) အပါယ် အိုသေဒကာ (မရှိပါဘုရား) မရှိဘူးဆိုတော့ ပဌမနိဗ္ဗာန်ရပြီလို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချ....(မှန်ပါ) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

ဘာရသလဲ ... (ပဌမနိဗ္ဗာန်ရပါတယ်ဘုရား) ပဌမနိဗ္ဗာန် ရတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ၊ ပဌမနိဗ္ဗာန်ရပြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဒုတိယ

နိဗ္ဗာန်ရချင်တော့ ခုနင်ကဟာပြန်ကောက်၊ ဒီအတိုင်းပြန်ကောက်
လိုက်ယင်ရတယ်....(မှန်ပါ့)။

ခုနင်က ဆဲ သုံးခုပြန်ရုံရုံဘဲ....(မှန်ပါ့)ခုနင်ကလိုဘဲဖြစ်ပျက်
မြင်ပြီး ဖြစ်ပျက်မုန်း ဒီဖြစ်ပျက်တွေဆုံးယင် ဒုတိယနိဗ္ဗာန်ရဦး
မှဘဲ....(မှန်ပါ့) ဒုတိယမဂ်ပေါ့....(မှန်ပါ့)။

တတိယနိဗ္ဗာန် လိုချင်ပါသေးတယ်ဆိုယင် ထို့အတူဘဲ ဒီက
ပြန်ကောက်တယ်၊ အထူးတရားမရှိတော့ပါဘူး၊ သဘောကျ
ပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ပဋ္ဌမနိဗ္ဗာန်တခုကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ခင်ဗျားတို့
အလုပ်စဉ်နဲ့ တကွ ပါသွားတယ်ဆိုယင် ဒါကိစ္စပြီးတာဘဲ....
(မှန်ပါ့) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါက အို့သေပြတာ ၃-၄ ရက်ရှိနေပြီ....(မှန်ပါ့) ခန္ဓာကိုပယ်
ထဲမှာ အို့တတ်သေတတ်တဲ့ ဓမ္မရှိတယ်....(မှန်ပါ့)အဲဒါဘယ်က
လာတာတုံး....(ခန္ဓာက လာပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာငါးပါးကလာ
တယ်....။

သိပြီ၊ ဩော်....ခန္ဓာငါးပါးရှိလို့ အို့ရ သေရတယ်ဆိုတာ
ဖြင့် ရှင်းနေပြီ....(မှန်ပါ့) ခန္ဓာငါးပါးကလဲ မိုးပေါ်ကျမဟုတ်
ပါဘူးတဲ့... (မှန်ပါ့) သူ့မှာ အကြောင်းရှိပါသေးတယ်တဲ့၊ သူ့
ဘယ်ကလာသတုံး စဉ်းစားကြပါ.... (တဏှာက လာပါတယ်
ဘုရား)။

ဒီတဏှာကလဲ အလိုလိုတော့ အာရုံမရှိဘဲနဲ့ မပေါ်ဘူးတဲ့၊
အာရုံရှိမှသာ ပေါ်တယ်ဆိုတော့ သူဟာ အာရုံကြောင့်ပေါ်
တာ... (မှန်ပါ့)။

ဘယ်အာရုံပါလိမ့်မလဲဆိုတော့ အာရုံတွေကနည်းတာမဟုတ်ဘူး၊ အာရုံခြောက်ပါးတောင်ရှိတယ်-(မှန်ပါ) ဘယ်သူ့ကြောင့်ပေါ်ပါလိမ့်မလဲလို့ စဉ်းစားတဲ့ အခါကြတော့ မိမိနဲ့ဘာမှ မပတ်သက်ယင် မပေါ်ဘူး၊ ဒါ့ကြောင့် ခင်ရာမင်ရာက ပေါ်တယ်....(မှန်ပါ) ခင်ရာမင်းရာမရှိယင်တော့.... (မပေါ်တော့ပါဘုရား)။

ဒီနား မကျည်းပင် မရှိတော့ သူ့ဟာသူ ကျိုးနေတော့ ဪ... ကျိုးတတ်လို့ ကျိုးတာဘဲ ဘာမှမထိခိုက်ဘူး(မှန်ပါ) ဘုရား)။

ကိုယ့်သားသမီးကလေး ချော်လဲယင်တော့ အင်မတန်ထိခိုက် သွားတယ် မဟုတ်ဘူးလား....(မှန်ပါ) အဲဒီတော့ ဒါဟာ ခင်ရာမင်ရာကလာတယ်ဆိုတာ သေချာတယ်....(မှန်ပါ) ဒီတဏှာဟာ ဘယ်ကလာသတုံး....(ခင်ရာမင်ရာက လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ရာမင်ရာ ဆိုတဲ့ဥစ္စာက မှတ်ရလိမ့်မယ် ခင်ဗျားတို့၊ ကိုယ့်ခန္ဓာအခင်ဆုံးလို့ မှတ်လိုက်.... (မှန်ပါ) ခင်ရာမင်ရာဆိုတာ ကိုယ့်ခန္ဓာအခင်ဆုံး.... (မှန်ပါ) သဘောပါပလား.... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဘာ အခင်ဆုံးပါလိမ့်... (ကိုယ့်ခန္ဓာအခင်ဆုံးပါဘုရား) ကိုယ့်ခန္ဓာအခင်ဆုံး၊ ဒီ ပြင်လူခင်တယ်ဆိုတာ အလကားပြောတာ၊ ကိုယ်မချီ အမိသော်လဲ သားတော်ခဲလို့ အရှိသားဘဲ....(မှန်ပါ) ဘုရား)။

မယုံသေးလို့ ရှိယင် သက်သေသာဓကထုတ်ပြုလို့ ရှိယင် ရှင်း ပါတယ်၊ သက်သေသာဓက ဘယ်လိုရှင်းသတုံးလို့ မေးတဲ့အခါ ကျတော့ အိမ်ကိုမီးလောင်နေတယ်၊ တအိမ်လုံးလဲအိပ်နေကြ တယ်၊ မိမိက မီးလောင်တာအယင်သိလို့ ရှိယင် မိမိက အယင် ထွက်ပြေးပါတယ်... (မှန်ပါ) ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အယင်သယ်တယ် ထုတ်တယ်... (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်... (အယင် သယ်ထုတ်ပါတယ်ဘုရား) ပြီးတော့မှ နောက်မှ အချိန်ရသေးယင် သားကလေးသွားကယ် သမီးကလေးသွားကယ်၊ ခင်ပွန်းမ သွားကယ်ဆိုတော့ ဘယ်သူ့ အယင်ကယ်တင်သလဲဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်စမ်း၊ ဘာ တွေ့ကြ သလဲ... (ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အယင်ကယ်တင်ပါတယ်ဘုရား) ကိုယ့်ကိုယ်ကို အခင်ဆုံး... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် အဲဒါ ဝိပဿနာရှုရမယ်... (မှန်ပါ) သူ့ကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကြောင့် တဏှာဖြစ်တယ်၊ တဏှာကြောင့် နောက် ခန္ဓာငါးပါးရတယ်၊ နောက်ခန္ဓာငါးပါးရလို့ အိုရသေရတယ် (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ဟာ အခင်ဆုံး... (မှန်ပါ) ရှင်း ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ် အခင်ဆုံး... (မှန်ပါ) ကိုယ့်ကိုယ် အခင် ဆုံးလို့ တခါတည်း မှတ်လိုက်တော့ ပြီးသွားရော ... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝိပဿနာရှုတဲ့အခါကျတော့ကို... တဲ့ ဘယ်သူ့ ရှုရ မှာတုံးဆိုတော့ ကိုယ်အခင်ဆုံးရှုရမှာ... (မှန်ပါ)။

ဝိပဿနာရှုတဲ့အခါကျတော့.... (ကိုယ်အခင်ဆုံး ရှုရမှာပါ ဘုရား) အခင်ဆုံးကို ရှုရမယ်....(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဝိပဿနာရှုရမယ်ဆို အရင်ကလို သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးရှိတယ် နော်... (မှန်ပါ) ဝိပဿနာရှုတော့မယ်ဆိုတော့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးနဲ့ ဝေဘန်ရလိမ့်မယ်၊ ကိုယ်ရှုတဲ့ သတိ ပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မတွေရှုတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်... (မှန်ပါ) ဘုရား) သတိပဋ္ဌာန် ဘယ်နှစ်မျိုးရှိသတုံး.... (လေးမျိုးရှိပါတယ်ဘုရား) လေးမျိုး ရှိတဲ့အနက်က ဒါ....ကိုယ်ကိုယ်ချည့် မှတ်လိုက်ပါ.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ကြည့်လေ.... ရှင်တရားကလဲ ကိုယ့်ရုပ်ဘဲ၊ ဝေဒနာကလဲ.... (ကိုယ် ဝေဒနာပါဘုရား) ကိုယ် သန္တာန်ရှိတဲ့ ဝေဒနာဘဲ... ၊ သညာသင်္ခါရဆိုတဲ့ ဓမ္မာနုပဿနာကလဲ ကိုယ် သန္တာန်ရှိတာဘဲ (မှန်ပါ) စိတ်ဆိုတာကော.... (ကိုယ် သန္တာန်ရှိတာပါဘဲဘုရား) ကိုယ် သန္တာန် ရှိတာဘဲဆိုတာ မှတ်ထားလိုက်ပါ.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒါတွေ အကုန်ရှုမနေနဲ့ လို့ မှတ်လိုက်၊ စိတ် တလုံးတည်းကို ပြမယ်၊ စိတ်တလုံးတည်း ရှုလိုက်ယင် ကျန်တဲ့ သုံးပါးပါလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ)။

စိတ်တလုံးတည်း ရှုလိုက်ယင်.... (ကျန်သုံးပါး ပါမှာပါ ဘုရား) ကျန်သုံးပါးပါမယ်၊ သို့သော်.... ဒီဥစ္စာ ရှုပုံကလေး မပြောမီ ခင်ဗျားတို့ ဘုရားဟောတာတွေ နည်းနည်းနားထောင်

လိုက်ပါဦး၊ ရှုပုံကလေး မပြောမီ... (မှန်ပါ) ဒီစိတ်တွေတော့ ရှုတော့မှာဘဲ... (မှန်ပါ)။

ဘုရားက ဟောတယ်။ ဒီနားကနေပြီးသကာလ ဘုရားပွင့်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ တဏှာရှိတဲ့လူက ပုထုဇန်မိုက်... (မှန်ပါ) ပုထုဇန်မိုက်သည် ခန္ဓာဖြစ်တဲ့စိတ်ကို အားကြီးခင်တယ်။ ဘယ်လို ခင်သတိုးဆိုတော့ ကျုပ်က စိတ်ကောင်းပါတယ်။ ကျုပ်စိတ်ကောင်းရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တဦး တယောက်ဘဲ...။ ကျုပ်စိတ်ဟာ ဘယ်တော့မှ မပျက်ဘူးဆိုတဲ့စိတ်ပေါ်မှာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိတယ် (မှန်ပါ)။

စိတ်ပေါ်မှာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိ မရှိ... (ရှိပါတယ်ဘုရား) ကျုပ်စိတ်တဲ့၊ တခါတည်း ကျုပ်စိတ်ဆိုတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကရှိတယ်... (မှန်ပါ) ရှိတော့ စိတ်ပေါ်မှာ ဒိဋ္ဌိမြင်လာတာကိုးဗျ- (မှန်ပါ) မပေါ်ဘူးလား... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား) စိတ်အပေါ်မှာ... (ဒိဋ္ဌိများပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပဌမသောတာပန်တည်ချင်လို့ ရှိယင် စိတ်ရှုရလိမ့်မယ်— (မှန်လှပါတာဘုရား) ဒိဋ္ဌိခွါရမှာကိုး... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိခွါတဲ့ ဝိပဿနာပေးရလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိခွါတဲ့ဝိပဿနာမပေးလို့ ရှိယင် ရကိုမရဘူး... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ပဌမအဆင့်လိုချင်လို့ ရှိယင် စိတ်ကိုရှု... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘုရားက မင်းတို့ဟာ မင်းတို့ စိတ်ကို ငါ့စိတ်၊ ငါ့စိတ်နဲ့ မင်းတို့က ဒိဋ္ဌိ အင်မတန်စွဲတယ်တဲ့၊ အဲဒီ ငါ့စိတ်လို့

ဒိဋ္ဌိတဏှာနဲ့ မင်းတို့စွဲတယ်...၊ စွဲလို့ ခန္ဓာငါးပါး ရတယ်...
(မှန်ပါ) ရလို့ အိုရ,သေရတယ်....(မှန်ပါ)။

ရလို့ အိုရ,သေရတာပါ...တဲ့ အဲဒီတော့ မင်းတို့ ဒီစိတ်ဟာ
ဘုရားဖြစ်တဲ့အခါကျတော့ ဥာဏ်နဲ့ ကြည့်လိုက်တယ်၊ မင်းတို့
စိတ်ဟာ လောကီဥပမာပြုမယ်ဆိုလို့ ရှိယင် အဆိပ်နဲ့ ရောထား
တဲ့ အရက်ဘဲ....တဲ့... (မှန်ပါ)။

မင်းတို့သည် ငါ့စိတ်လို့ စွဲတဲ့လူဟာ သောက်တာဘဲ၊ ဒီအရက်
ကို သောက်တယ်....(မှန်ပါ) ဒီအရက် သောက်တဲ့အခါကျလို့
ရှိယင်ဖြင့် ဒီခန္ဓာ ဒီအရက်သောက်တော့ ဒါ... ခင်တယ် ပြော
တာပါဘဲ....(မှန်ပါ)။

ခင်တယ်, စွဲလမ်းတယ်၊ ဒိဋ္ဌိပါဒါန် ကာမုပါဒါန်နဲ့ စွဲလမ်း
တယ်... (မှန်ပါ) စွဲလမ်းတဲ့အခါကျတော့ သေသည်၏ အခြား
မဲ့၌ ခန္ဓာရတယ်.... (မှန်ပါ) ခန္ဓာရလို့ အိုရ,သေရတယ်....
(မှန်ပါ)။

ဒါဟာ အရက်သောက်မိလို့ ဆိုတော့ ဒါ-အရက်လို့ ဘုရား
က လာဟောတာလား၊ ဘုရားပွင့်တာက ခင်ဗျားတို့သန္တာန်ရှိတဲ့
စိတ်ကို အဆိပ်နဲ့ ရောထားတဲ့အရက်၊ ဒါကိုမသိလို့ မင်းတို့က
ခင်ကြ၊ မျိုကြတဲ့အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီခန္ဓာရတော့တာဘဲ....
(မှန်ပါ) ဒီခန္ဓာရယင် ဒီ- အို,သေဆိုတဲ့အဆိပ်တွေက သတ်
တော့တာဘဲ.... (မှန်ပါ,ဘုရား) သဘောပါလား....(ပါ-ပါပြီ
ဘုရား)။

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် ဒီစိတ်ကို ခင်ဗျားတို့ ဘုရားက ငါ...
ငါးမျိုးဟောခဲ့မယ်...တဲ့၊ သူ့ကို အနိစ္စလို့လဲရဲ့၊ ဒုက္ခလို့လဲရဲ့-
(မှန်ပါ) အနတ္တလို့လဲ... (ရှုရပါမယ်ဘုရား) အနတ္တလို့လဲ
ရှုပါ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါဘုရား) ရောဂါလို့လဲရှုပါ...
(မှန်ပါ) သေစေတတ်တဲ့ရောဂါလို့လဲ ရှုပါ... (မှန်ပါဘုရား)
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ...ဒီစိတ်ကို ဘေးသင့်စေတတ်တဲ့တရားလို့လဲရှုပါ
(မှန်ပါ) အိုဘေး၊ နာဘေးတွေသင့်မယ်၊ သူ့ခင်လို့ ရှိယင်
ဒီဘေးတွေ လွတ်ပါမလား... (မလွတ်ပါဘုရား) သင့်ရမှာဘဲ ဆို
တာ သဘောပါပလား... (ပါပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ သူ့ကို ဘယ်နှစ်ချက်ရှုရမလဲ... (ငါးချက်ရှုရပါ
မယ်ဘုရား) ငါးချက်ရှုရမယ်နော်... (မှန်ပါ)။

သို့သော်...ငါးချက်ဆိုတာ ပရိယာယ်မျိုးစုံအောင်ပြောတာ၊
ခင်ဗျားတို့ ရှုလိုက်တော့ အနိစ္စတလုံး ရှုလိုက်လဲ ပြီးတာပါဘဲ
(မှန်ပါ) အနိစ္စတလုံးတည်းရှုပါ၊ ကျန်တဲ့ဥစ္စာ အကုန်ပါမယ်-
(မှန်ပါ)။

ဒီလို မရှုယင် သူ့ကို အနိစ္စလို့ ထင်လိုထင်မယ်၊ သူခလို့
ထင်လိုထင်မယ်၊ အနာမရှိဘူးလို့ ထင်လိုထင်မယ်... (မှန်ပါ)
ဘေးမသင့်ဘူးလို့ ထင်ချင်ထင်မယ်... ၊ ထင်ယင် ခန္ဓာရမယ်၊
ခန္ဓာရယင် အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေး လာမှာဘဲ... (မှန်ပါ)
သဘောကျပလား .. (ကျပါပြီဘုရား) ဒါ... ရှုကြစို့ ဆိုတော့။

ဒါဖြင့် ရှုရမှာစိတ်ဟာ ဘယ်နှစ်မျိုးတုံးဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့
ပြန်မည်လူတွေက ဂရုစိုက်မှတ်၊စိတ်ဟာ များများမရှိပါဘူးတဲ့။

မုက်လုံးကနေပြီးတော့ အာရုံကိုမြင်တဲ့စိတ် တမျိုး၊ နားထဲ ပေါ်တဲ့ ကြားတဲ့စိတ်တမျိုး၊ နှာခေါင်းမှာ နံတဲ့စိတ်တမျိုး၊ လျှာမှာ စားစိတ်တမျိုး၊ ကိုယ်ပေါ်မှာ ယားတဲ့၊ ယံတဲ့ ဒုက္ခစိတ် တမျိုး... (မုန်ပုဂ္ဂိုလ်တရား)။

ငါးခုခုသွားပြီ... (မုန်ပုဂ္ဂိုလ်) ကိုယ်ပေါ်မှာ ကောင်းတဲ့သူခစိတ် တမျိုး၊ ခြောက်ခုခုသွားပြီ (မုန်ပုဂ္ဂိုလ်) အဲဒါကို ပြင်ဘက်ညွှန်သည် ခြောက်ယောက်လို့ ရေးလိုက်... (မုန်ပုဂ္ဂိုလ်တရား)။

ပြင်ဘက်ညွှန်သည် ဘယ်နှစ်ယောက်တုံး... (ခြောက်ယောက် ပုဂ္ဂိုလ်တရား) မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်၊ နံစိတ်၊ စားစိတ်၊ ယားယံနှာစိတ်၊ ကောင်းတဲ့စိတ် (မုန်ပုဂ္ဂိုလ်တရား)။

ဒါက ဒီယားစိတ်၊ ယံစိတ်၊ နှာစိတ်ဟာက ကိုယ်ပေါ်မှာပေါ် တယ်... (မုန်ပုဂ္ဂိုလ်) ကောင်းတဲ့စိတ်ကလဲ ကိုယ်ပေါ်မှာပေါ်တာဘဲ (မုန်ပုဂ္ဂိုလ်) ကောင်းပြီ၊ ဒါဟာ ကြည့်လိုက်လို့ ရှိယင် ကိုယ်၏ ပြင်ဘက်မှာ ပေါ်လို့ ပြင်ဘက်ညွှန်သည် ခြောက်ယောက် ... (မုန်ပုဂ္ဂိုလ်တရား)။

ပြင်ဘက်ညွှန်သည် ခြောက်ယောက် ပြီးတော့ကို အတွင်း ညွှန်သည်ပြောမယ်၊ အတွင်းမှာလဲ လောဘစိတ် အာရုံဟာခုကို လိုချင်တဲ့ လောဘစိတ်... (မုန်ပုဂ္ဂိုလ်) ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ်... (မုန်ပုဂ္ဂိုလ်တရား)။

အလောဘစိတ် မလိုချင်တဲ့ စိတ်လဲရှိသေးတယ်၊ လှူချင် တန်းချင်၊ ပေးချင်၊ ကမ်းချင်တဲ့စိတ်ဟာ အလောဘစိတ် (မုန်ပုဂ္ဂိုလ်) အဒေါသစိတ်တဲ့ သူတပါးမပြစ်မှားကြင်နှာတဲ့စိတ်၊ တခါတလေ ဝမ်းထဲမှာပေါ်တယ်... (မုန်ပုဂ္ဂိုလ်တရား)။

ဒါက အတွင်းဝမ်းထဲမှာ ပေါ်လို့ အတွင်းဧည့်သည် ငါးယောက်လို့ မှတ်... (မှန်ပါ) ဒါ အားလုံးမှတ်ရမယ်၊ ဒါ ရှုရ မယ်... (မှန်ပါတုရား)။

အတွင်းဧည့်သည် ငါးယောက်တည်း ထားရမှာလားဘုရား၊ အဲ... ငါးယောက်တည်း ထားမှပေါ့၊ တယောက်က ရှုရဦးမယ်၊ ရှုမည့်သမို့် ချန်ထားတယ်... (မှန်ပါတုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် အိမ်သည်နှစ်ယောက်... (မှန်ပါ) အိမ်သည် ဆိုတာက ခင်ဗျားတို့ ဒီပြင်ဟာ မတေးပါနဲ့၊ လေကိုပြင်ဘက် ထုတ်တဲ့စိတ်၊ လေကို အတွင်းပြန်ရိုက်တဲ့စိတ်၊ ဒီစိတ်ကိုယူပါ၊ လေကိုမယူနဲ့၊ ဘာဖြစ်သို့ တုံး စိတ္တာနုပဿနာမို့... (မှန်ပါ) စိတ္တာနုပဿနာဆိုကော့ လေကိုယူလို့ မရဘူး... (မှန်ပါတုရား)။

အိမ်သည်စိတ်ကနှစ်ခု၊ လေအပြင်ထုတ်တဲ့စိတ် ဒါက လေပြန် ရိုက်တဲ့စိတ်- ထုတ်တဲ့စိတ်၊ သွင်းတဲ့စိတ်... (မှန်ပါတုရား)။

အဲဒါကို ခင်ဗျား အမောဟချန်ပစ်ခဲ့... (မှန်ပါ) အမောဟ ဆိုတာက သူ့ဘဝတည်းဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ အမောဟဆိုတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိလဲခေါ်နိုင်တယ်... (မှန်ပါ) သမ္မာသင်္ကပ္ပံ၊ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ မဂ္ဂင်ငါးပါး၊ ဒါ အမောဟ ပြဋ္ဌာန်းတယ်၊ သူခေါင်းဆောင်... (မှန်ပါတုရား)။

ဒါနဲ့ ခင်ဗျားတို့ ရန်ကုန်ပြန်မည့်လူတွေက ဒီဧည့်သည်စိတ် လာယင်လဲဒီဧည့်သည်စိတ်ကိုဖြစ်ပျက်ရှုပါ... (မှန်ပါ) မြင်စိတ် လာလဲဖြစ်ပြီးပျက်သွားတာဘဲလို့ ဖြစ်ပျက်ရှုပါ (မှန်ပါ) ကြား

စိတ်လာယင်လဲ ကြားစိတ်ကိုဖြစ်ပျက်ရှုရုံဘဲဖြစ်ပြီးပျက်တယ်လို့ ရှု ဒါ ဖြစ်ပျက်ဆိုတာအနိစ္စဘဲ....(မှန်ပါ့)။

ကောင်းပြီ ဒါတွေ သူပေါ်ရာကိုလိုက်ရပါ။ သူမပျက်လုံး ထဲမှာပေါ်တယ်၊ နားထဲမှာပေါ်တယ်၊ နှာခေါင်းထဲမှာ ပေါ်တယ်၊ လျှာပေါ်မှာပေါ်တယ်၊ သူ တကိုယ်လုံးမှာပေါ်ချင်တဲ့ နေရာမှာပေါ်တယ်၊ သူကလဲတကိုယ်လုံးမှာ ပေါ်ချင်တဲ့နေရာမှာ ပေါ်တယ်....(မှန်ပါ့)ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တခါတလေ ကျတော့ စိတ်ကူးနဲ့ ပစ္စည်းတခု လိုချင်တဲ့ လောဘစိတ်လဲ ပေါ်တတ်တယ်၊ ဒေါသစိတ်လဲပေါ်တတ်တယ်၊ မောဟဆိုတဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာဥဒ္ဓစ္စလဲ ပေါ်တတ်တယ် ... (မှန်ပါ့) ဒါတွေပေါ်လို့ ရှိယင်လဲ အတွင်းညွှန်သည်လို့ ပေါ်ရာတခု တည်းရှု....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

နဂိုရ်တုန်းက ဒါတွေဟာ ဆဲ သုံးခုပြုထားပေမဲ့ တခုသာ ပေါ်လိမ့်မယ်၊ တခုကို ဒီမဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ အမောဟနဲ့ ရှုပေး... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူပေါ်လို့ရှိယင်လဲ သူက ဖြစ်ပျက်ဆိုယင် သူက မဂ်ဖြစ်မယ်... (မှန်ပါ့) သူက ဖြစ်ပျက်ဖြစ်ခဲ့လို့ ရှိယင် သူက ရှုပေး သူက မဂ်ဖြစ်မယ်၊ ဒါ မဂ်ရတယ်ဆိုတာ ဒါဘဲ၊ လောဘီမဂ် ရတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တခါ လောဘစိတ်ကလေး ပေါ်လာလို့ ခင်ဗျားတို့က လောဘစိတ်ကလေးလဲကြည့်၊ ဒါလဲ ကြည့်လိုက်တော့ သူမရှိ တော့ဘူး၊ မရှိတာက ဖြစ်ပြီးဖြစ်သွားတာဘဲ....(မှန်ပါ့) ဒါလဲ သူကဖြစ်ပျက် သူကမဂ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တော်တော်ကြာ ဒေါသစိတ်ပေါ်လာလဲ ကြည့်လိုက်ပြန်လဲ
မရှိဘူး... (မုန်ပါ) ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ကိုက်ရမယ်... (မုန်ပါဘုရား)
ဒါလဲ ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်၊ ဒါလဲ ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ပေါ်တဲ့
အခါလိုက်ပေးပါ... (မုန်ပါဘုရား)။

ဘာမှမရှိဘူး- အပြင်ညွှန်သည် ခြောက်ယောက်- အတွင်း
ညွှန်သည် ဝါးယောက်မရှိဘူး၊ အိမ်သည်နှစ်ခုက အမြဲတမ်းရှုနေ၊
ဘာမှမရှိယင် သူတို့နှစ်ခုလှည့်ရှု... (မုန်ပါ) ဥာဏ်နဲ့ မုန်းရှုပါ...
(မုန်ပါဘုရား)။

ဦးလှ ဒါ ရှုနေတဲ့အချိန်ဖြင့် သူတို့ကို သူတလှည့်-သူတလှည့်
သူက အလှည့်နဲ့ပေါ့လေ... (မုန်ပါ) ဘေးက အာရုံဝင်လာလို့
ရှိယင် ပေါ်ချင်တာက ပေါ်လာလိမ့်မယ်... (မုန်ပါ) ပေါ်ယင်
ပေါ်တာလိုက်ပေး... (မုန်ပါ) ပေါ်တဲ့စိတ်ကိုရှု... (မုန်ပါ)
သူတို့ မရှိပြန်ဘူး၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ... ဒီလို ရှုလိုက်တော့ကို ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ သွား
ကိုက်တဲ့အခါကျတော့ သူ့နေ့ကက ခုနက်က ပြောခဲ့တဲ့တဏှာ
လာသေးရဲ့လား... (မလာပါဘုရား) ခန္ဓာငါးပါးကော...
(မလာပါဘုရား) ခုနက်ကလာတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးလာသေးရဲ့လား
(မလာပါဘုရား) အအို-အသေကော... (မလာပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ သူတို့နှစ်ခုနောက်က တဏှာလိုက်မှ သူတို့ တခု
တခု နောက်မှ တဏှာ ဒိဋ္ဌိ လိုက်မှသာလျှင် ခန္ဓာငါးပါးလိုက်
တယ်... (မုန်ပါ) ခန္ဓာငါးပါးလိုက်မှ အအို အသေက... (အအို
အသေ လိုက်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဟာတွေကို ဖြစ်ပျက်လှည့်ရှုနေလို့ ရှိယင် မဂ် လာ
လိုက်ခြင်းကြောင့် တဏှာပြတ်-ခန္ဓာပြတ် (ပြတ်ပါတယ်ဘုရား)
ပေပါပလား....(ပေပါပြီဘုရား)။

အားလုံး နားလည်ကြရဲ့လား.... (နားလည်ပါတယ်ဘုရား)
ဒါ...စိတ္တာနုပဿနာကိုပေးတယ်.... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား....
(မှန်ပါ) ခင်ဗျား တော်တော်ကြာပြီ နာနေတာ၊ နားလည်
ပလား....(နားလည်ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ရှုတဲ့ကျေးဇူးကောသိပလား ... (ကျေးဇူး
တော့ မသိသေးပါဘုရား) ဒီဟာ ကျေးဇူးခံစားရတာပေါ့၊
ဒီတဏှာချုပ်တယ်၊ ခန္ဓာကော....(ချုပ်ပါတယ်) အို၊ နာ၊ သေ
ကော....(မရှိပါဘုရား)။

မရှိဘူးဆိုယင် ဒါ ကျေးဇူးပေါ့....(မှန်ပါ) မရှုဘဲနေလို့
ရှိယင် သူတို့နောက်က ဒါတွေအကုန်လိုက်မယ်၊ ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
လိုက်မယ်....(မှန်ပါ)မလိုက်ပေဘူးလား (လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီမဂ်သွင်းမှ ဒါပြတ်တယ်....(မှန်ပါ) ဒီအမောဟ
သွင်းမှ ခုနင်က ဒီနေရာမှာ အမောဟချန်သွားတယ်-အမောဟ
ဆိုတာ တခုတည်းမဖြစ်လို့ ချန်ထားတယ်....(မှန်ပါ)အမောဟ
ဆိုတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အမောဟလဲ ခေါ်နိုင်တယ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိလဲ
ခေါ်နိုင်တယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာ
သမာဓိ၊ မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ခင်ဗျားတို့ ပေပါရာကိုလိုက်နေ(မှန်ပါ)
သဘောကျပသား....(ကျပါပြီဘုရား)။

ရှုတတ်ပြီနော်... (ရှုတတ်ပါပြီ) ဒါ စိတ္တာနုပဿနာ၊ ရှုလိုက်
တော့ ဘာဖြစ်သတုံးဆိုတော့ ဒီနောက်က တဏှာဒိဋ္ဌိသေတယ်
(မှန်ပါ) တဏှာ ဒိဋ္ဌိသေတဲ့အတွက် တဏှာနဲ့ဒိဋ္ဌိဟာတဲ့လျက်....
(မှန်ပါဘုရား) တဏှာ ဒိဋ္ဌိကမှ ဒိဋ္ဌိပါဒါန် မဟုတ်ဘူး
လား... (မှန်ပါ) တဏှာကလဲ ဥပါဒါန်၊ ဒိဋ္ဌိကလဲဥပါဒါန်...
(မှန်ပါဘုရား)။

ဥပါဒါန်ချုပ်တော့ကို ခန္ဓာချုပ်တယ်... (မှန်ပါ) ခန္ဓာချုပ်
တော့ကို အအိုအသေချုပ်တယ်... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပ
လား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဩော်... ဒီအလုပ်ဟာ ခင်ဗျားတို့မှာ မလုပ်မဖြစ်တဲ့
အလုပ်... (မှန်ပါ) ဒီအလုပ် ဘာဆိုကြမယ်... (မလုပ်မဖြစ်တဲ့
အလုပ်ပါဘုရား) ထမင်းမစားဘဲ နေချင်နေ၊ ကိအလုပ် လုပ်ရ
မယ်... (မှန်ပါ) ဒီဒုက္ခကြောက်တဲ့လူ ဒီအလုပ် လုပ်ရမယ်...
(မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ ဒါက သမထလား ဝိပဿနာလားလို့ မေးဘို့
လိုတယ်... (မှန်ပါ) သမထလား ဝိပဿနာလားဆိုတော့ ဒီအထဲ
မှာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပက ဝိပဿနာ၊ သတိဝီရိယသမာဓိက
သမထ... (မှန်ပါ) သမထနဲ့ ဝိပဿနာရောပြီး ရှုတာ(မှန်ပါ)
ပေပါလား... (ပေပါပြီဘုရား)။

သမထနဲ့ ဝိပဿနာ... (ရောပြီးရှုတာပါဘုရား) ရောပြီးတော့
အလုပ်-လုပ်တာ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် သမထနဲ့ ဝိပဿနာ ရောပြီး လုပ်ခိုင်းလို့ သာလျှင်
ဖြစ်တာကို သိတာက သတိကလဲ သိတယ်၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း

သမာဓိတားလို့ လဲသိတယ်၊ ဝိရိယစိုက်လို့ လဲ သိတယ်၊ သမထက ပါနေတယ်... (မုန်ပဲ) ဒီတရားတွေ မခိုင်ဘူး၊ မမြဲဘူးလို့ သိတာက ပညာက သိတာ... (မုန်ပဲ)။

ဒါဖြင့် သတိပညာနဲ့ ရောလွှတ်တာ...၊ သတိပညာနဲ့ ရောလွှတ်တဲ့အတွက် သမထဝိပဿနာ နှစ်ခုနဲ့ရှုတာ... (မုန်ပဲ)။ သမထအထူးမတည်ထောင်နဲ့တော့... (မုန်ပဲ)။

ဘုရားက သမထရှေ့သွား ဝိပဿနာနောက်လိုက် ငါတမျိုး ဟောခဲ့ပြီတဲ့... (မုန်ပဲ)။ ဝိပဿနာရှေ့သွား သမထနောက်လိုက်လဲ ငါတမျိုးဟောခဲ့ပြီတဲ့... (မုန်ပဲ)။ တွဲပြီးသကာသ ရှုနည်းလဲ ငါတမျိုးဟောခဲ့တယ်တဲ့... (မုန်ပဲ)။ ကြိုက်တာယူတဲ့-သဘောကျပလား... (မုန်ပဲ)။

သမထရှေ့သွား ဝိပဿနာနောက်လိုက်၊ ဒီလိုလဲ ဟောခဲ့တယ်တဲ့၊ ဝိပဿနာရှေ့သွား သမထနောက်လိုက်လဲ ငါဟောခဲ့တယ်တဲ့... (မုန်ပဲ)။ တွဲပြီးလွှတ်တာလဲ... (ဟောခဲ့ပါတယ်ဘုရား) အခုဟာက တွဲပြီးလွှတ်တဲ့နည်း ပေးလိုက်တယ်... (မုန်ပဲ)။

ဘာဖြစ်လို့ ဒီနည်းကို ဘုန်းကြီးက ပေးပါသတုံးဆိုတော့ ဟိုဟာတွေက တသန့်စီ၊ တသန့်စီ လုပ်နေလို့ ကြာတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ သက်တမ်းတိုတိုနဲ့... (မုန်ပဲ)။ တွဲဟောလိုက်လို့ ရှိယင် တခါတည်း ပြီးသွားတာဘဲ... (မုန်ပဲ)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်တိုင်း-ဖြစ်တိုင်း သိလို့ ရှိယင် သမထကသိတယ် (မုန်ပဲ)။ ယျက်တိုင်း-ယျက်တိုင်း သိလို့ ရှိယင် ဝိပဿနာကသိတယ်- (မုန်ပဲ)။

ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသိယင် ... (သမထက သိပါတယ်ဘုရား)
ပျက်တိုင်းပျက်တိုင်းသိယင် .... (ဝိပဿနာကသိပါတယ်ဘုရား)
ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်သိလို့ ရှိယင် တဲ့လျက်... (မှန်ပါ) ပေင်သွား
ပလား... (ပေင်ပါပြီဘုရား) ပေင်သွားပြီ၊ ပေင်သွားပြီ။

ပြန်ပြောကြပါဦးတခေါက်... (မှန်ပါ) ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း
သိယင်... (သမထကသိပါတယ်ဘုရား) ပျက်တိုင်းပျက်တိုင်းသိ
ယင်... (ဝိပဿနာကသိပါတယ်ဘုရား) ဖြစ်ပျက်နှစ်ခုလုံးသိယင်
(သမထဝိပဿနာက သိပါတယ်ဘုရား)။

အဲ... နှစ်ခုတို့ ဆက်သိတဲ့နည်း ယုဂနဒ္ဒ၊ နည်းလို့ ခေါ်သည်
ယုဂနဒ္ဒဆိုတာ နွားနှစ်ကောင် တပြိုင်နက်မောင်းတာ (မှန်ပါ)
နွားနှစ်ကောင် တပြိုင်နက်မောင်းတာ တိုတိုနဲ့ ခရီးဆောက်တာ
ပေါ့... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဒီအပေင်မှာလွတ်လိုက်လို့ ရှိယင် အဖြစ်
မြင်လို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့မှတ်လိုက် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ သေပါတယ်...
(မှန်ပါ) အပျက်မြင်လို့ ရှိယင် သဿတဒိဋ္ဌိသေပါတယ် (မှန်ပါ
ဘုရား)။

အဖြစ်မြင်လို့ ရှိယင်... (ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသေပါတယ်ဘုရား) အပျက်
မြင်လို့ ရှိယင်... (သဿတဒိဋ္ဌိသေပါတယ်ဘုရား)။

အဖြစ်အပျက် နှစ်ပါးလုံးမြင်လို့ ရှိယင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိသေ
တယ်... (မှန်ပါ) ဒါကို သေသေချာချာမှတ်၊ ဒါ သိပ်အရေး
ကြီးတဲ့စကား .. (မှန်ပါ)။

အဖြစ်မြင်တော့ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိတာ
ကိုး၊ ဒါကြောင့် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသေတယ်... (မှန်ပါ) အပျက်မြင်တော့

မခိုင်လို့ ပျက်တယ်ဆိုတာ သိကတည်းကိုက ခင်ဗျားတို့ ခိုင်မြဲ
တယ်ဆိုတဲ့ သဿတဒိဋ္ဌိသေပြီ... (မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါ
ပြီဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်နှစ်ခုစလုံးကို မြင်လိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဩော်... ငါ-
ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသေတယ်... (မှန်ပါ) ရှင်း
ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါ တော်တော်အရေးကြီးတယ်လို့ မှတ်ပါ... (မှန်ပါ) ဘုရား၊
ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ရူတာ ဘာကျေးဇူးရှိသတုံးဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိ
သုံးမျိုးကွာတယ်... (မှန်ပါ)။

ရှုလိုက်ယင် ဘာကွာသတုံး... (ဒိဋ္ဌိသုံးမျိုး ကွာပါတယ်
ဘုရား) ဒါကွာသွားပြီ၊ ဒါ ဒိဋ္ဌိတဏှာလဲ၊ ကွာသွားပြီ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

သူ့ကွာကတည်းက ဒိဋ္ဌိကမူ ပပဉ္စဖြစ်ရမည့်ဥစ္စာ ဖြစ်နိုင်သေး
ရဲ့လား... (မဖြစ်နိုင်ပါဘုရား) ခန္ဓာဖြစ်အောင် ချဲ့နိုင်သေးရဲ့
လား... (မချဲ့နိုင်ပါဘုရား) မချဲ့နိုင်တော့ ဒီ အို့သေကော လာ
ပါ့မလား... (မလာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သံသရာပြတ်တယ်... (မှန်ပါ) ဒီသံသရာကြီးပြတ်
တယ်၊ ဒီဒိဋ္ဌိသုံးမျိုး မဂ်ကသတ်ချလိုက်တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပ
လား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မဂ်က ဘယ်နှစ်မျိုးသတ်သတုံး... (ဒိဋ္ဌိသုံးမျိုးသတ်ပါတယ်
ဘုရား) ဒိဋ္ဌိသုံးမျိုးသတ်လိုက်တယ်တဲ့... (မှန်ပါ) ဒီ-ဒိဋ္ဌိသုံးမျိုး
သတ်လိုက်တော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်တယ်... (ပြတ်ပါတယ်
ဘုရား)။

ကောင်းပြီ...ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့သည် ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟာ ဘုရားမရှိယင် သူဘဲ တန်းလာတာဘဲ... (မှန်ပါ)။

ဘုရားရှိငြားသော်လဲ ကလျာဏမိတ္တမတွေ့ယင် ဒီလာပြန် တာဘဲ... (လာပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ အခု ကလျာဏမိတ္တနဲ့ တွေ့ တော့တွေ့ပြီ... (မှန်ပါ) တွေ့ပေမဲ့ ဥပကတွေ့ဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အတွေ့က အမျိုးမျိုးရှိတယ်၊ ပဉ္စဝဂ္ဂ^၉ အတွေ့ကတမျိုး... (မှန်ပါ) ဥပကတွေ့က... (တမျိုးပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့က ဘာ တွေ့ဖြစ်နေသတုံး... (ဥပကတွေ့ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား)။

ဥပကတွေ့ဘဲရှိသေးတယ်... (မှန်ပါ) အရှင်ဟာ အရောင် အဆင်း၊ အလင်းတွေနဲ့ ဣန္ဒြေသမ္ပတ္တိနဲ့ ကိုယ်တော်ကြီးဘဲလို့ ဆိုပြီး အသင့်ဆရာ ဘယ်သူနည်းမေးဟော့ ငါ့ဆရာမရှိဘူးလို့ ဘုရားကပြောလိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။

အကြောင်းရှိယင် အားကိုးပါရစေ၊ အားကိုးတာပေါ့...၊ ဘွဲ့ကလေးပြောခဲ့စမ်းပါဦး၊ အနန္တဇီနတဲ့ ဒါဘဲပြောတာဘဲ ဘုရားက၊ သူတွေ့ရတော့ ဘာအထူးရသတုံး .... (မရပါဘုရား) ပဉ္စဝဂ္ဂ^၉ တို့ကတော့ တွေ့ယင်တွေ့ခြင်း... (ရပါတယ်ဘုရား) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အခု ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ဘာဖြစ်နေသတုံး ဆိုလို့ ရှိယင် ဒီမဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့် အထမမြောက်သေးလို့ ဥပကတွေ့ဘဲဖြစ်

နေသေးတယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

ဘာတွေ့ဖြစ်နေသတုံး... (ဥပကတွေ့ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား) ဒီအလုပ် မလုပ်တတ်ယင် ဥပကတွေ့ဘဲက... (မှန်ပါ) နည်းတော့ ပေးနေတာပါဘဲ၊ ဒါ မဂ္ဂုဗြဟ္မစရိယအကျင့်ဆိုတာ ဘာမှသံသယ မရှိနဲ့ ဒီနှစ်ခုပြတ်ဘယ်ဆိုတာ သူများပြောမဟုတ်ပါဘူး ဟင်... (မှန်ပါ) ။

ဒီသမုဒယသစ္စာသုံးခုနဲ့ ဒီဒုက္ခသစ္စာသုံးခု မပြတ်ဘူးလား (ပြတ်ပါတယ်ဘုရား) ဒါ သူများပြောလား... (ကိုယ်တွေ့ပါ ဘုရား) ။

ဒီဟာကိုသာ ခင်ဗျားတို့ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ တင်လိုက်စမ်း ဒီသုံးခု ချုပ်- မချုပ်... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား) ဒီသုံးခုချုပ်၊ ဒီသုံးခု ချုပ်... (မှန်ပါ) ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) ။

အဲဒီစော့ကို ဒို့ဟာ ဆရာဘုန်းကြီးကတော့ ဟောနေပြီ၊ ဆရာကောင်းလဲ တွေ့နေပြီ လူမိုက်နဲ့လူလိမ်မာ ကိုယ့်-ကိုယ် ကိုယ် ခွဲတတ်ပြီ... (မှန်ပါ) အချိန်ပိုင်းနဲ့ခွဲတတ်ပြီ... (မှန်ပါ) ။

ခင်ဗျားတို့ သူများကို တဆက်လုံးဆုံးမ ဪ... ငါ လူမိုက် ကြီးကိုးလို့ ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး... (မှန်ပါ) အချိန်ပိုင်းနဲ့ ခွဲတတ် တာ... (မှန်ပါ) ။

ဘယ်လိုခွဲတတ်သတုံး (အချိန်ပိုင်းနဲ့ ခွဲတတ်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) အချိန်ပိုင်းနဲ့ ခွဲတတ်တယ် ဆိုက တည်းက ခင်ဗျားတို့ ဪ... ဒါကျင့်နေလို့ ရှိယင် ဒီအချိန်မှာ

ပညာရှိ—(မုန်ပါ့ ပညာရှိပါဘုရား) ဒီအချိန်မှာ ဒါ မကျင့်မိယင် (လူမိုက်ပါဘုရား)။

သွားစရာ လာစရာကိစ္စတွေ များလွန်းလို့ ဘုရား၊ ဒါ သူ့ ဟာသူ ဘာပြောပြော သူ့ ဟာသူ ဘာဖုံးဖုံး၊ မဟုတ်ဘူးလား... (မုန်ပါ့) သူ့ ဟာသူ ဘာဖုံးနေနေ ဘာဆိုကြမယ်... (လူမိုက်ပါ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဦးမာဒင်တို့၊ ဦးလှတို့က ခင်ဗျားတို့သုံးတဲ့အသုံး အနှုန်းဟာက ဒီနေ့ဘယ်နှယ်တုံး ခင်ဗျား အဖြစ်အပျက်ကလေး တွေရဲ့ လား၊ ဘာလုပ်နေသတုံး၊ ဒါလုပ်နေပါတယ်၊ ဒီပြင်ဟာ အဖြေပေးစရာ ရှိပါဘူး... (မုန်ပါ့)။

တကာရင်း ဆရာရင်းဆိုယင် ဒါဘဲပြောရမယ်... (မုန်ပါ့) ဒီပြင် ကွေ့လည်ကြောင်ပတ် လုပ်မနေနဲ့ တော့... (မုန်ပါ့) ရှင်းပလားကွ... (ရှင်းပါပြီဘုရား) သဘောပါပလား(ပါ-ပါပြီ ဘုရား)။

ဒါက ငြင်းလို့ ကိုမှမရဘဲ... (မုန်ပါ့) ဦးလှကြီး ဒါဖြင့် ခင်ဗျား ဒီဘက်နဲ့ ဟိုဘက် ဘယ်ဘက်နဲ့ ကြီးလာသတုံး... (ဟိုဘက်ကကြီးလာပါတယ်ဘုရား) အဲ... သူ့ ဟာသူ ဖြေလာ တာဘဲ... (မုန်ပါ့) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါ သူ့မျှားမေးရမှာလား — (ကိုယ့်ဟာကိုယ် မေးရမှာပါ ဘုရား) ကိုယ့်ဟာကိုယ်မေးတော့ သြော်...ဒီဘက်က တပည့် တော် ဒီလိုကြီးလာခဲ့တယ်၊ ဒီဘက်တန်းနဲ့ ကြီးလာတယ် — (ကြီးလာပါတယ်ဘုရား)။

ဒီဘက်တန်းနဲ့ တပည့်တော်သည် အခုမှဥပကတွေ့ရှိသေးတယ် (မှန်ပါ) ပဉ္စဂဂီတွေ့ မဖြစ်သေးဘူး.... (မဖြစ်သေးပါဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ပဉ္စဂဂီတွေ့တော့ လုပ်ကြပါစို့....တဲ့၊ ပဉ္စဂဂီတွေ့- တွေ့မှ ခင်ဗျား သောတာပန် စ, တည်ရမှာ၊ မဟုတ်ဘူးလား.... (မှန်လှ ပါဘုရား)။

ကဲ.... ပဉ္စဂဂီတွေ့- တွေ့ကြစို့ ဆိုတော့ ဒါကို ဖြန့်လိုက်လို့ တနေ့က ပြောတယ်.... (မှန်ပါ) ဦးမာဒင် ဖြန့်ရလိမ့်မယ်.... (မှန်လှပါ) ဖြန့်လိုက်တော့ ခန္ဓာဘယ်နှစ်ပါးဖြစ်သလဲ.... (ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ် သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းလိုက်တဲ့အခါ ခန္ဓာငါးပါး.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးကို သတိပဋ္ဌာန်နဲ့ ပေါင်းလိုက်ယင် ဘယ်လောက် ရမလဲ... (လေးပါးပါဘုရား) လေးပါး... တဲ့ ကာယာနုပဿ နာ, ဝေဒနာ နုပဿနာ, စိတ္တာ နုပဿနာ, ဓမ္မာ နုပဿနာ.... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား.... သညာသင်္ခါရက ဓမ္မာနုပဿနာ၊ စိတ်က စိတ္တနုပဿနာ၊ ဝေဒနာက ဝေဒနာနုပဿနာ၊ ရုပ်က ကာယာနုပဿနာ.... (မှန်ပါ)။

ဟာ.... ကြာတယ်ဘုရား၊ တပည့်ဘောင်တို့ လူအိုကြီးတွေ ဖြစ် နေပါပြီ- သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးဆိုတော့.... (မှန်ပါ) သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးကို လေးပါးလုပ်နေနဲ့ ဦးမာဒင် တပါတည်းဘဲလုပ်၊ ခင်ဗျား ကြာပါတယ်၊ အသေစောသွားလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ)

တရားက ရမှာမဟုတ်ဘူး အသေက စောလိမ့်မယ်- မဟုတ်ဘူး
လား.... (မှန်ပါ) အပါယ်ရောက်မှာက စောနေလိမ့်မယ်....
(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒါလဲ ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာဘဲ၊ ဒါလဲ ဖြစ်ပျက်ရှုရ
မှာဘဲ၊ ဒါလဲ ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာဘဲ၊ ဒါလဲ ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာဘဲ ဆို
တော့ ဖြစ်ပျက်ဘာသစ္စာတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒါဖြင့်
ဒုက္ခသစ္စာတလုံးတည်းရှု ခင်ဗျားတို့ ကြာနေလိမ့်မယ် (မှန်ပါ)
ပေပါပလား....(ပေပါပြီဘုရား)။

ဘာ ဖြစ်ပျက်ရှုရမလဲ.... (ဒုက္ခသစ္စာတလုံးတည်းရှုရပါမယ်
ဘုရား) ဒါဖြင့် ဓမ္မာနုပဿနာ တလုံးတည်း လုပ်လိုက်တော့
ကြာတယ်....(မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာတလုံးတည်း လုပ်ရမတုံး....(ဒုက္ခသစ္စာတလုံးတည်း လုပ်
ရပါမယ်ဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာ ဆိုတော့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးထဲ
သွင်းတော့ ဘယ်အထဲဝင်သွားသတုံး.... (ဓမ္မာနုပဿနာထဲ ဝင်
သွားပါတယ်ဘုရား) ပေပါပလား... (ပေပါပြီဘုရား)။

နာရီကလဲ စေ့သွားတယ်....(မှန်ပါ) ဘာမှလဲ မကြာသေး
ဘူး နာရီဝက်တွင် ပေးတာကိုးကွ... (မှန်ပါ) နာရီဝက်တွင်
ပေးတော့ နာရီက စေ့သွားတယ်။

ဒါ... ဓမ္မာနုပဿနာတလုံးတည်း ရှုရမယ်.... (မှန်ပါ)ဘုရား)
သဘောပါပလား....(ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဓမ္မာနုပဿနာဆိုတာ ဓမ္မ + အနုပဿနာ ခွဲလိုက်.... (မှန်ပါ)
ဧက ဘာတုံး....(ဓမ္မပါ) ဒီဘက်က... (အနုပဿနာပါဘုရား)

အဲဒီတော့ ဓမ္မနဲ့ အနုပဿနာကိုက်ပေး... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒါမှ
ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ... (မှန်ပါ့)။

ခင်ဗျားတို့က ပန်းကလေးလှူပြီး “ဣမာယ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ
ယာ ဗုဒ္ဓံ ပူဇေမိ” တဲ့ ... (မှန်ပါ့) ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ ဆိုတာ
ဒါ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီဓမ္မက ဖြစ်ပျက်၊ ဒီ... အနုပဿနာက ရှုတာ
(မှန်ပါ့)။

ကဲ... ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့။

သဓု... သဓု... သဓု

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌ ဟောကြားတော်မူအပ်သော

ဆန္ဒရာဂ ပယ်ပုံ

ည အလုပ်ပေး တရားတော်

(၅ - ၉ - ၆၁)

မြတ်စွာဘုရားကို ရဟန်းတွေက တပည့်တော်တို့ ပစ္စာဘူမိ ဆိုတဲ့ အရပ်ကို တပည့်တော်တို့ သွားပြီး နေလဲနေမည်၊ အဲဒီ အရပ်ကို သွားလဲသွားချင်တယ်ဆိုပြီး ဘုရားကို သွားလျှောက် ကြတယ်။

တပည့်တော်တို့ ပစ္စာဘူမိ သွားပရစေဘုရား... ဆိုတော့ ဘုရားကလဲ သိတော်မူဘယ်၊ ဒီကိုယ်တော်တွေ ဝါဒကိုလဲ မသိ သေး၊ ဟောတဲ့အခါ အကျက်ကိုလဲ မသိသေး၊ ဒီအတိုင်းသွား လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဟိုက မေးကြ၊ မြန်းကြလို့ ရှိယင်ဖြင့် တော်အောင် ဖြေလို့ ရှိယင် ဘုရားကိုစွပ်စွဲတဲ့အဓိပ္ပါယ် ရောက်နေမယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။

မင်းတို့ သွားချင်ကြလို့ ရှိယင် မင်းတို့နောင်တော်ကြီးဖြစ်တဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို လျှောက်ထားပြီးကြပါလား...လို့ ဘုရားက စကားတောင်းလိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။

တပည့်တော်များ မလျှောက်ထားရသေးပါဘုရား ဆိုတော့ အေး.... မင်းတို့ နောင်တော်ကြီးဖြစ်တဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာဟာ ရဟန်းငယ်တွေကို အင်မတန် သနားတယ်၊ အကျိုးစီးပွားကိုလဲ အင်မတန် အလိုရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တယ်၊ ဒီတော့ သူ့ဆီသွားပြီး ပန်ကြားချေကြဦး.... (မုန်ပ ?) ဘုရားက သူ့ကိုယ်တိုင် မဟောချင်တာနဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာဆီ လှတ်လိုက်တယ် - (မုန်ပ ?)။

ဒါနဲ့ ရဟန်းတွေက ရှင်သာရိပုတ္တရာဆီ သွားကြတယ်...၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာက တခုသော ခြံတည်းမှာ တရားနှလုံးသွင်းပြီး သကာလနေတယ်၊ ရဟန်းတွေက သွားကြတယ်၊ အရှင်ဘုရား-တပည့်တော်တို့ ပစ္စာဘူမဆိုတဲ့အရပ်ကို သွားလဲ သွားချင်တယ်၊ အဲဒီမှာလဲနေချင်လို့ အရှင်ဘုရားဆီ လာလျှောက်ပါတယ်-တဲ့။

ဪ... မင်းတို့ ဘုရားဆီ ရောက်ခဲ့ကြပသား-ရောက်ခဲ့ပါပြီ ဘုရား၊ ဘုရားက နောင်တော်ကြီးဆီကို သွားပြီးဟော့ မင်းတို့ အကျိုးအကြောင်း ပြောကြဦး၊ သူက အမျိုးမျိုးသင်တတ်တယ်၊ ဆုံးမတတ်တယ်၊ သွန်သင်တတ်တယ်၊ ရှေ့ရေး- နောက်ရေးလဲ သိတယ်လို့ ဟောလိုက်ပါတယ်။

ဒီတိုင် ရှင်သာရိပုတ္တရာက ရိပ်မိတယ်၊ ဘုရားက ငါ့ကို ဆုံးမခိုင်းတာကိုးဆိုပြီးသကာလ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ကဲကွာ--မင်းတို့ ပစ္စာဘူမကို သွားကြတော့မယ်ဆိုတော့ ပစ္စာဘူမမှာ မင်းပညာရှိတွေလဲ ရှိတယ်၊ ပုဏ္ဏားပညာရှိတွေလဲ ရှိတယ်၊ လူပညာရှိတွေလဲ ရှိတယ် ၊ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက မင်းတို့ကို ခေးလိမ့်မယ်၊ ဘုရားဆီက လာတယ်ဆိုယင် မေးကြမှာဘဲ။

ဘယ်လိုမေးမလဲဆိုတော့ မြတ်စွာဘုရားဟာ ဘယ်ဝါဒတုံး-
ဘယ်လို သူတပါးကို ဟောလေ့ ပြောလေ့ ရှိသတုံးဆိုတဲ့ ဒီနှစ်
ချက်ကို ရှေးဦးစွာမေးမှတ်... (မှန်ပါ) ဆိုတော့ တပည့်တော်
များတော့ အဝေးကြီးက လာရတာဖြစ်ပါတယ်ဘုရား၊ ဘာမှ
တပည့်တော်များ မသိသေးပါဘူး- မေးမည့်မြန်းမည့်ဥစ္စာကိုလဲ၊
အရှင်ဘုရားက သင်ပြမှ တပည့်တော်တို့ ဖြေကြားတတ်မည့်
ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်ပါလိမ့်လို့ လျှောက်ကြတယ်... (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် မင်းတို့ကို မေးလိမ့်မယ်တဲ့ ဗိမ္ဗိသာရ
မင်းကြီးတို့၊ စိတ္တသုက္ကယ်တို့စတဲ့ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်တွေရှိတယ်၊ ပုဏ္ဏား
ပညာရှိ၊ လူပညာရှိတွေက အရှင်ဘုရားတို့ ဘုရားဟာ သူ့ဝမ်း
ထဲမှာ ဘယ်ဝါဒရှိသတုံး၊ သူတပါးကိုလဲ ဘယ်လို ဟောလေ့
ပြောလေ့ ရှိသတုံး...ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မေးလို့ ရှိယင် ဘုရားဝါဒဟာ
မင်းတို့မှတ်ထား ဆန္ဒရာဂကို ပယ်တဲ့ဝါဒဟာ ဘုရားဝါဒဘဲ...
(မှန်ပါ)။

စာလိုသုံးတော့ ဆန္ဒရာဂလို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဟောပါ
တယ်၊ ဒီတကာတကာမတွေ့ နားလည်မှုကျတော့ လောဘကို
ပယ်မှုအလုပ်ဟာ သူ့အလုပ်- သူလုပ်မြဲတမ်းလုပ်တဲ့ အလုပ်ဘဲ -
(မှန်ပါ)အဲဒါ သူ့ဝါဒဘဲ... (မှန်ပါ)ဘုရား။

ဒါ မင်းတို့မှတ်ထား- လောဘပယ်တဲ့ အလုပ်ဟာ ဘုရား၏
ဝါဒ၊ သူတပါးဟောလေ့ ပြောလေ့ ရှိတာလဲ လောဘပယ်
ဘို့ဘဲ၊ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ဘို့ဘဲ ဟောလေ့ ပြောလေ့ ရှိတယ်လို့
မင်းတို့ဖြေရမယ်၊ နှစ်ချက်နော်... (မှန်ပါ)ဘုရား။

ဒါဖြင့် အားလုံးတရားနာတဲ့ တကာတကာမတွေ့ သိရောပေါ့
ဘုရား၏ဝါဒဟာ လောဘပယ်တဲ့ ဝါဒ... (မှန်ပါ) သူတပါးကို
ဟောပြန် ပြောပြန်လို့ ရှိယင်လဲ လောဘပယ်ဘို့ကို ဟောလေ
ပြောလေ ရှိတဲ့ အသုံးအနှုန်းဟာ ဘုရား၏ အဆုံးအမဘဲ(မှန်ပါ)
ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဪ... ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုတာ ဘုရား၏
အယူဝါဒအတိုင်း လိုက်နာတာဆိုတာ၊ ဘုရားက သူ့ဝါဒဟာ
လောဘပယ်တဲ့ဝါဒ၊ သူတပါး ဆုံးမပြန်လဲ လောဘပယ်ဘို့ဆုံးမ
လေ ရှိတယ်ဆိုတဲ့ အပြောအဆိုမျိုးဟာလဲ သူ၏ဟောစဉ်ဆိုတာ
သိထားလို့ သူ့ကိုလဲ ကြည်ညိုတယ်၊ လေးစားတယ်၊ သူပြောတဲ့
ဥစ္စာလဲ အမှန်ချည်းဘဲ၊ သူ့ဝါဒ ကျုပ်တို့မလိုက်လို့ ရှိယင် ဦးလှ
နေရာမကျဘူး... (မကျပါဘုရား) သူ့ဝါဒ မလိုက်ယင် ကျုပ်တို့
အကုသိုလ်ဖြစ်မယ်... (မှန်ပါဘုရား) သူ့ဝါဒကို လိုက်လို့ ရှိယင်
ကျုပ်တို့ ကုသိုလ်ဖြစ်မယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ ဒီအယူမသိခင်တုန်းက မလိုက်ဘူး၊ ယခု
အချိန်က စပြီးသကာလ သူ့ဝါဒ သူ့ဟောလေ ပြောလေ
ရှိတဲ့ အလုပ်ကို စည်းကမ်းကို ကျုပ်တို့လိုက်ရတော့မယ်(မှန်ပါ)
ပေါ့ပြီ... (ပေါ့ပါပြီဘုရား)။

ဒါ တခြားသော အချိန်တွေ လောဘအာရုံတွေ၊ ဒေါသ
အာရုံတွေ၊ မောဟအာရုံတွေ ဝင်လာလို့ ရှိယင် ဒီတကာ
တကာမတွေ့က ဪ...ဒို့ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာအစစ် မဟုတ်သေး

ပါလား၊ ဒီအချိန်ဟာ တဏှာအာရုံတွေ ဝင်နေတယ်... (မှန်ပါ့
ဘုရား)။

ဘုရား၏ဝါဒ ဒို့ မလိုက်တဲ့ အချိန်ဘဲ၊ ဘုရားဟောစဉ်ကို
ဒို့နားမထောင်တဲ့ အချိန်ဘဲလို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ဘဲ ဆုံးမကြ...
(မှန်ပါ့) ဒို့ ပြင် အာရုံတွေဝင်လာယင်ပေါ့လေ၊ ရှင်းပြီနော်...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက မင်းတို့ကိုမေးလိမ့်ဦးမယ်တဲ့၊
ဘုရားဝါဒဟာ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်တဲ့ဝါဒ၊ လောဘပယ်တဲ့ဝါဒ၊
သုတပါးကို ဟောပြောလေ့ရှိတယ် ဆိုရုံနဲ့ အဖြေကုန်သွား
တယ်လို့ မင်းတို့က ယူနဲ့ ဆက်ပြီးမေးလိမ့်ဦးမယ်တဲ့... (မှန်ပါ့
ဘုရား)။

ဘယ်ပေပါ့မှာရှိတဲ့ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရမှာတုံး ဆိုတဲ့ဥစ္စာ
သူတို့က ဒီကောက်နှုတ်ချက်ကို ယူပြီးမေးမှာကွာတဲ့... (မှန်ပါ့)
ဒီတော့ မင်းတို့က မဖြေတတ်တော့ ခက်တယ်၊ အဲဒီတော့ ငါသင်
လွှတ်လိုက်မယ်၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါ်၌ ခင်တဲ့ တဏှာဆန္ဒတို့ကို
ပယ်ရမယ်လို့ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မင်းတို့ ဒီအတိုင်းဖြေပါတဲ့၊ သဘောကျ
ကြပါလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးအပေါ်၌ ခင်တယ်တဲ့ ဆန္ဒရာဂကို ... (ပယ်ရမှာ
ပါဘုရား) ပယ်ရမယ်၊ ရှင်းကြပါလား... (ရှင်းပါပြီ) ဘယ်မှာရှိတဲ့
ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရမလဲ... (ခန္ဓာငါးပါးမှာရှိတဲ့ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ရ
ပါမယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးမှာရှိတဲ့ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ရမယ်၊ ဘုရားက ဒါကို
ပယ်ဘို့ ဟောလေ့ရှိတာဘဲ... (မှန်ပါ့) သို့ ဝါဒပင်ကိုယ်ရင်း

ကလဲ ဒါပယ်တဲ့ဝါဒဘဲ... (မှန်ပါ) သဘောပါပလား... (ပါ-
ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်ပေါ်မှာရှိတဲ့ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရမှာတုံးလို့ ဆိုလို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့အလုပ်လုပ်တဲ့ အခါမှာ ဒီအပေါ်မှာ ရှိတဲ့ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ရမယ်နော်... (မှန်ပါဘုရား)။

ကောင်းပြီတဲ့ ပယ်နည်းနောက်မှ သင်မပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ) ဒီခန္ဓာငါးပါးပေါ်မှာရှိတဲ့ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရမယ်လို့ ဘုရား ဝါဒကရှိတယ်၊ ဘုရားဟောလေ့ ရှိတယ်ဆိုတာ သိပြီ၊ မပယ်ယင် ဘယ်အပြစ်သင့်သတုံးဆိုတာ မင်းတို့ကို ဆက်မေးလိမ့်မယ်တဲ့... (မှန်ပါ) မေးမှာဘဲ၊ မမေးပေဘူးလား... (မေးပါတယ်ဘုရား)။

မေးလို့ ရှိယင် မင်းတို့သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင် ဘာမဖြေ တတ်၊ ညာမဖြေတတ်နဲ့ ရမ်းဖြေပြန်လဲ ဘုရားဝါဒနဲ့ မညီညွတ် ပြန်လို့ ရှိယင်လဲ မင်းတို့ ဘုရားကိုစွပ်စွဲရာရောက်မယ်တဲ့... (မှန်ပါ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ မပယ်လို့ ရှိယင်တဲ့ ဒီကျတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အရေးကြီးလာတော့ ဒီခန္ဓာကို ဥပမာ ရူပက္ခန္ဓာခင်မယ် တဏှာ လာမယ်... (မှန်ပါ) ဥပါဒါန်လာမယ်၊ မလာပေဘူးလား (လာ ပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စ, ထွက်လာတယ်... (မှန်ပါ) ဇာတိ, ဇရာ, မရဏကော... (လာမှာပါဘုရား) သောက, ပရိ ဒေဝ, ဒုက္ခ, ဒေါမနဿ, ဥပါယာသဘောကော (လာမှာပါဘုရား) လာမယ်တဲ့၊ မပယ်ခြင်းကြောင့် ဒီအပြစ် သင့်တယ် ဆိုတာ

မင်းတို့ ဖြေကြပါကွာတဲ့... (မှန်ပါ) ဆိုတော့ ဒါတရားပါသွားပြီ (ပါပပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့လဲ ဒီပေါ်မှာရှိတဲ့ဥစ္စာကို မစွန့်ဘဲနဲ့ တတယ်တည်းတယ်- တငြိတည်း ငြိနေကြတယ်ဆိုယင် ဒါရမှာဘဲ (မှန်ပါ) သောက, ပရိဒေဝ, ဒုက္ခ, ဒေါမနဿဆိုတဲ့ အကုသိုလ် တွေရ-မရ ... (ရပါတယ်)ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးကဘဲ ကြားဝင်ပါဦးမယ်၊ မြို့ထဲ ရွာထဲမှာ သောက, ပရိဒေဝ, ဒုက္ခ, ဒေါမနဿ ဆောက်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဦးမာဒင်တို့၊ ဦးလှဘူးတို့ မြင်ကြမှာပေါ့... (မှန်ပါ) ဘာဖြစ်နေတာတုံးလို့ မေးလို့ ရှိယင် ခန္ဓာငါးပါးပေါ်မှာရှိတဲ့ ဒီတဏှာက မပယ်နိုင်လို့ ဖြစ်ရတာချည်းဘဲ ... (မှန်ပါဘုရား)။

ရွာထဲမှာ မျက်ရည်ကြီးငယ် ကျနေကြတာတွေ စိတ်ဆိုးပြီး ဆူနေကြတာတွေ- ရွာထဲမှာဖြစ်ချင်သလိုဖြစ်ပြီးသကာလ ရင်ထူ မြေလူး ကြမ်းခန့်နဲ့ ဟ ... ဘာဖြစ်နေကြတာတုံး .... (ခန္ဓာ ငါးပါးကိုခင် ဆန္ဒရာဂမပယ်လို့ဖြစ်တာ) မပယ်လို့ ဒီအပြစ် သင့်တာ၊ သားသမီးခန္ဓာဖြစ်စေ၊ မိမိခန္ဓာဖြစ်စေ မပယ်လို့ ဒီအပြစ်သင့်တာ.... (မှန်ပါဘုရား)။

နောက်ဆုံးပိတ် အရေးကြီးတာက မိမိခန္ဓာအရေးကြီးပါ တယ်... (မှန်ပါ) မိမိခန္ဓာရှိလို့ သားသမီးခန္ဓာ ခင်မှုဖြစ်လာတာ၊ (မှန်ပါ) သူမရှိယင် ငါခက်ချေရဲ့ဆိုပြီး ကိုယ့်အပေါ်ချည့် ပြန်ထောက်တယ် ... (မှန်ပါ) မလာဘူးလား... (လာပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဆန္ဒထုတ် မပယ်ခြင်း၏ အပြစ်ဟာ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿဆိုတဲ့ အကုသိုလ်တွေရတယ် .... (မှန်ပါ) မရဘူးလား....(ရပါတယ်ဘုရား)။

ဦးလှတို့- ဦးမာဒင်တို့ မြို့ထဲရွာထဲမှာ ရှောက်ကြည့်တော့ ဟိုအိမ်ကြည့်လဲ မျက်စိမျက်နှာ မချမ်းသာဘူး... (မှန်ပါ) ဘုရား ဒီအိမ်ကြည့်လဲ မျက်စိ မျက်နှာ မချမ်းသာဘူး...။ ဘာဖြစ်နေသတုံးလို့ ခင်ဗျားတို့က မေးဘို့မလို့ဘူးလား... (မှန်ပါ) သူ့ခန္ဓာပေါ်၌ ဆန္ဒထုတ် မစွန့်လို့... (မှန်ပါ) သူ့ပစ္စည်းပေါ်၌... (မစွန့်လို့ပါဘုရား) ဆန္ဒထုတ်ကို မစွန့်တဲ့အတွက် ဒါတွေချည်ထွက်နေတယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒါ ဦးလှတို့လို ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဦးမာဒင်တို့လိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒီအိမ်တွေ လိုက်မေးရတာကို မအားဘူး... (မှန်လှပါ) သူတို့အိမ်ဘာဖြစ်နေတယ်မသိဘူး မေးဦးမှတ်၊ နာခက်ဖြစ်ယင် သွားမေးတာဘဲ၊ ဟိုမှာ သောက ပရိဒေဝ ရောက်နေတယ်.... (မှန်ပါ) မမေးရကြဘူးလား... (မေးရပါတယ်ဘုရား)။

ဟ...ဘာကြောင့် ခင်ဗျားတို့က အမေးအမြန်းထူနေတာတုံးဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့က ဒီအမျိုး ဒါဘဲပြောတယ်... (မှန်ပါ) ဒါကို ခင်လို့...လို့ မပြောဘူး... (မှန်ပါ)။

ဦးလှတို့ ခင်ဗျားတို့ မေးပေါင်းတွေများလှပါပြီ... (မှန်ပါ) ဒါတော့ ကိုယ်တိုင်သွားမှ တော်မှာပါ၊ ဒါကတော့ သားသမီးများ လွှတ်လိုက် ပြီးပါတယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား သွားတော့ သွားရတာချည်ဘဲ... (မှန်ပါ) ဟိုမှာ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ရောက်နေတာကိုး... (မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ဖြစ်တာတုံးသာ သွားမေးနေတာဘဲ၊ ဘယ်သူ
အကြောင်းရယ်လို့ လက်သည်ကို ခင်ဗျားတို့ကမရွာဘူး(မှန်ပါ)
ရှာလို့ ထိုက်တန်သလောက်တွေ့ပြန်လဲ ဒီဟာကို ငါလဲ မျက်ရည်
သိမ်းတဲ့ဇာတ် လိုက်မှတ်လို့ ထိုးထွင်းဥာဏ်က မပေါ်လာဘူး...
(မပေါ်ပါဘုရား) အိမ်ကျဟော့ သူများလိုနေလိုက်တာဘဲ...
အတော်ဖျင်းသေးတာဘဲ၊ ရိပ်မိကြပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ဘယ်အိမ်မှာ သောကဖြစ်နေတယ်၊ ပရိဒေဝမျက်ရည်
ကျနေတယ်၊ ကိုယ့်၏ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခဖြစ်နေတယ်၊ ဒေါမနဿ
မကျေနပ်ပွဲကြီးဖြစ်နေကြတယ်၊ ဥပါယာသ ပြင်းစွာပူပန်ခြင်း
ဖြစ်နေတယ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အဆုံး ရောက်နေတယ် .... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်မလဲလို့ တွေးကြစမ်းပါတဲ့ အဲ-ခင်ဗျားတို့
တွေးမိကြပလား.... (တွေးမိပါပြီဘုရား) ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံး....
(ခန္ဓာငါးပါးပေါ်မှာခင်နေတဲ့ ဆန္ဒရာဂကြောင့်ပါဘုရား)။

ဆန္ဒရာဂ တဏှာမပယ်လို့ ဥပါဒါန်ကံ ဇာတိ, ဇရာ, မရဏ
သောက, ပရိဒေဝ, ဒုက္ခ, ဒေါမနဿ, ဥပါယာသ မလာပေဘူး
လား.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တဏှာဥပါဒါန်ကံကြောင့် သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ
ဒေါမနဿတွေဟာ ဇာတိဇရာမရဏမလာနဲ့ဦး သူတို့လာရမှာဘဲ
(မှန်ပါ)။

ဒါကိုခင်လို့ ချီယင် ဒါကဖောက်ပြန်ပျက်စီးဦးမှာကိုး(မှန်ပါ)
ကိုယ့်ခန္ဓာကလဲ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးမှာဘဲ၊ သားသမီးခန္ဓာက
ကော... (ဖောက်ပြန်ပျက်စီးမှာပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဖေါက်ဖြန့်ပျက်စီးလို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့မှာဘာဖြစ်
တတ်သတုံး၊ ဘယ်နှယ်ဖြေကြမတုံး.... (သောကပရိဒေဝဖြစ်ပါ
တယ်ဘုရား) သောကပရိဒေဝဆောက်ကြတယ်... (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့က သနားလိုက်တာ၊ ခင်ဗျားတို့က ဒါလမ်းဆုံးဘဲ
(မှန်ပါ) သနားလိုက်တာ၊ သူ့အဖြစ်က တော်တော်ဆိုးတယ်၊
ခင်ဗျားတို့ လောကုတ်ချော်တယ်... (မှန်ပါ)။

လောကုတ်ချော်ခဲ့တယ်၊ မင့်ကိုက နောက်ဆုံးပိတ်ကျတော့
မင့်ကိုက ကံမကောင်းဘဲကိုးကွ၊ နောက်တော့ ကံကောင်းအောင်
လုပ်တာပေါ့ကွာ... (မှန်ပါ)။

ကံလဲမပါဘူး ဒီအထဲမှာ၊ သောကပရိဒေဝလုပ်တာက ခန္ဓာ
ငါးပါးခင်တဲ့ တဏှာကလုပ်တာ... (မှန်ပါ) ဒါကို ခင်ဗျားတို့က
လူကြီးလူကောင်း လုပ်ပြီးတော့ .... (ကံကိုပစ်ချနေပါတယ်
ဘုရား)။

အံ့မာလေး... တကာတကာမတွေ့ ဒါဘဲ မြို့ထဲကလဲ နားကျ
နေကြတယ်... (မှန်ပါ) လူကြီးတွေ ပြောသွားတာ ဒီအတိုင်းဘဲတဲ့
ဒါတလုံးမှလဲ မမှန်ဘူး... (မှန်ပါ) မှန်ကြရဲ့လား... (မမှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒီအိမ်မှာဖြစ်တယ်ဆိုတာ သူ့ခန္ဓာခင်တဲ့ တဏှာမစွန့်လို့
သောကပရိဒေဝဆောက်တာ... (မှန်ပါ) သူ့သမီးခန္ဓာကိုခင်တဲ့
တဏှာကြောင့် သူ့မှာ သောကပရိဒေဝဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ)
ကံမကောင်းလို့ ဟုတ်ကဲ့လား... (မဟုတ်ပါဘုရား)။

လက်သည်က သူ့ခန္ဓာခင်လို့... (မှန်ပါ) ငိုတဲ့အခါကြည့်ပါ၊
နှင့်မရှိ ငါခက်ရစ်လိမ့်မယ်ဆိုတော့ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ)။

နဂိုရ်က ခင်ထားကဘာဏာ.... (မုန်ပါ) နဟာဒီမ္မာဆက်လုံး
တွေလာနေတယ်၊ မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)ပေပါပ
လား....(ပေပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးလှတို့ ခေါင်းဖြူစွယ်ကျိုးတွေက သွားပြောလိုက်
တော့ ဟို တကားတကားမတွေ့က ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်မှာပေါ့
(မုန်ပါ) မင်းတို့အိမ်များ အကုသိုလ်ဝင်ထင်ပါရဲ့.... (မုန်ပါ)
ဘယ်အကုသိုလ်မှ ခင်တာမဟုတ်ဘူး.... (မုန်ပါ) မဟုတ်ပါဘူး၊
အကုသိုလ်ကိုယ်ကလုပ်နေတာ၊ အကုသိုလ်က တောက်လျှောက်
ဝင်လာတာမဟုတ်ဘူး....(မုန်ပါ) အကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ကိုယ်က
ခင်နေလို့.... (မုန်ပါ) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

အကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ကိုယ်ကခင်နေလို့ ဘာတွေရသတုံး....
(သောကပရိဒေဝနုပေါတယ်ဘုရား)။

ကဲ.. ခင်ဗျားတို့ လူကြီးစကားပေမဲ့ ချင့်ယုံကြံရမယ်....
(မုန်ပါ) မုန်ရဲ့လား....(မမုန်ပါဘုရား)ဦးလှမုန်ရဲ့လား.. (မမုန်
ပါဘုရား) သုံးဘာက မမုန်ဘူး လက်သည်မှ အရင်းမကျဘဲ....
(မုန်ပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့ လက်သည်ကိုဖမ်းမမိဘူး... (မုန်ပါ
ဘုရား)။

အခု ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဒီခန္ဓာငါးပါးခင်လို့ ဆန္ဒရာဂကို
မပယ်ခဲ့သော် ခင်တဲ့ ဆန္ဒရာဂကိုမပယ်ခဲ့သော် အပြစ်က ဒါသင့်
လိမ့်မယ်တဲ့.... (မုန်ပါ) ကိုယ့်ခန္ဓာခင်လို့ ဒီအပြစ်သင့်တာ....
(မုန်ပါ) သူတပါးခန္ဓာခင်ယင်ကော.... (ဒီအပြစ်သင့်ပါတယ်
ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ကတော့ အပြစ်မျိုးစုံလက်ခံတဲ့လူတွေ ဖြစ်နေတယ် ကိုယ့်ခန္ဓာလဲခင်တာဘဲ၊ သားသမီးခန္ဓာလဲ.... (ခင်ပါတယ်ဘုရား) မိတ်သင်္ဂဟတွေလဲ.... (ခင်ပါတယ်ဘုရား) ဒါ သောကပရိဒေဝ မျက်ရည်ကျချင်လို့.... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား.... (ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒီကပြန်ပြီး ဒီခန္ဓာပြန်ဆက်ချင်လို့.... (မှန်ပါ) ဒီအဓိပ္ပာယ်မှတစ်ပါး ဘာရှိသေးသလဲ.... (မရှိပါဘုရား) ဒါ နား ကြီးကြီးနဲ့ ထောင်လိုက် ဒီပြန်ဆက်တယ် .... (ဆောက်ပါတယ် ဘုရား)။

ကဲ.... ဦးလှ အလုပ်- မလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒီလိုဘဲရမယ်— (မှန်ပါ) သဘောပါကြပလား (ပါ-ပါပြီဘုရား) အလုပ်-မလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ.... (ဒီလိုဘဲရပါတယ်ဘုရား) ဒီလိုဘဲရမယ်.... (မှန်ပါ) အလုပ်-လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဒါငြိမ်းသွားမယ် (မှန်ပါ)။

ဒါငြိမ်းယင် “အသောကံ၊ ဝိရဇံ၊ ခေမံ၊ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ” စိုးရိမ် မရှိဟုတ်လား၊ ဘာကင်းခြင်းရှိတယ် ဝိရဇံ ဆိုတာ ဘာကင်းဘယ် ခေမံဆိုတာ နိဗ္ဗာန်.... (မှန်ပါ) ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံဆိုတာ နိဗ္ဗာန်ဘဲ (မှန်ပါ)။

ဒါချုပ်ယင် နိဗ္ဗာန်ကွဲ.... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့ မင်္ဂလသုတ် ကိုက ဟောနေတယ် .. (မှန်ပါ) မဟောဘူးလား.... (ဟောပါ တယ်ဘုရား) အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့က ရမ်းသာရွတ်နေတာဘဲ၊ ဘာကလာလို့ ဘာမှန်း မှသိဘူး စင်စစ် သူနိဗ္ဗာန်ဟောတာ (မှန်ပါ) အဲဒီတော့ ဒီတကျာ ချုပ်ယင် နိဗ္ဗာန်ရမယ်၊ ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီတဏှာချုပ်ယင်.... (နိဗ္ဗာန်ရပါမယ်ဘုရား)ဒီတဏှာမချုပ်
ယင် သောကပရိဒေဝရမယ်... (မှန်ပါ)သဘောပါကြပလား....
(ပါ.ပါပြီဘုရား)။

တဏှာမချုပ်ယင် (သောကပရိဒေဝရပါမယ်ဘုရား)တဏှာ
ချုပ်ယင်....(နိဗ္ဗာန်ရပါမယ်ဘုရား) အသောကံ ဝိရဇ ဖြစ်မယ်...
(မှန်ပါ) ခေမံဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်မယ်... (မှန်ပါ) ဧတံ= ဤတရား
သည်၊ ဥတ္တမံ=မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ= နိဗ္ဗာန် မင်္ဂလာမည်သည်၊
ဟောတိ=ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗာန်မင်္ဂလာဘဲတဲ့၊ မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က အန္တရာယ်ရှိယင် မင်္ဂလာသုတ်ကလေးများ ရှုတိ
ပေးပါဦးဘုရား မင်္ဂလာရှိအောင်လို့တဲ့.... (မှန်ပါ)အံမာလေး...
အတော်ဖျင်းတဲ့ လူတွေထဲကကျနေတယ်... (မှန်ပါ)။

မင်းတို့ကလဲ ရမ်းတောင်းတာဘဲ၊ ရှုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ အေး
မင်္ဂလာရှိအောင် ရှုတ်ပေးခဲ့ရဦးမယ်ဆိုပြီး မင်္ဂလာထဲသွားသုံး
တယ်....(မှန်ပါ)။

သူ့ မင်္ဂလာကလဲ အောက်တန်းမင်္ဂလာ... (မှန်ပါ)အန္တရာယ်
ကင်း ဘေးရှင်းပါစေတဲ့.... (မှန်ပါ) ဒီဥစ္စာကအာသဝေါသုဉ်းတဲ့
မင်္ဂလာ ကာမာသဝကုန်တာကိုးဗျ (မှန်ပါ)။

သူက ကာမာသဝကုန်တဲ့မင်္ဂလာ၊ သူ့သာ ချုပ်လို့ရှိယင်
အာသဝေါသုဉ်းတဲ့မင်္ဂလာ ဖြစ်တယ်.... (မှန်ပါ) သူမချုပ်လို့ရှိ
ယင် အ,မင်္ဂလာသွားဖြစ်တယ်....(မှန်ပါ) သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ
ဒေါမနဿတွေဟာ ဒီအိမ်မှာ အ,မင်္ဂလာဘဲ.... (မှန်ပါ) ရှင်းပ
လား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ မျက်ရည်ဇာတ်သိမ်းချင်တယ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြတ်ချင်တယ်ဆိုဆန္ဒရာဂပယ်ရမယ်... (မုန်ပါ) ပေၤကြပလား... (ပေၤပါပြီဘုရား)။

မျက်ရည်ဇာတ်သိမ်းချင်ယင်... (ဆန္ဒရာဂပယ်ရပါမယ်ဘုရား) ခင်ဗျားတို့က မသိမ်းချင်တော့ ခင်ဗျားတို့လူစုကလဲ သိပ်ရွှာပါတယ်... (မုန်ပါ) မသိမ်းချင်တော့ကို ဘယ်နှယ်နေသတုံး သွားမေးလိုက်သေးတယ်... (မုန်ပါ) ငိုတန်လဲ ငိုရအောင် (မုန်ပါ) ငိုတန် ငိုရအောင်လို့ သွားမေး... တာဘဲ... (မုန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား၊ ငိုစရာမရှိတော့ လက်တို့ပြီးငိုချင်တယ်... (မုန်ပါ)။

ဦးလှ အတော်ရှူးတာဗျ... (မုန်ပါ) ပေၤပလား... (မုန်ပါ) ဥပမာ သားမယားတွေရှိတယ်၊ သားသမီးတွေရှိတယ်၊ ဘယ်နှယ်နေသတုံး ဖြစ်စဉ်အကုန် ပြောစမ်းပါ...၊ ဖွက် မထားစမ်းပါနဲ့၊ ပူစရာရှိ တူတူပါ၊ ကိုယ်၊ ကိုယ်တိုင်က လောကုတ်ချော်တာ... (မုန်ပါ)။

ပူစရာရှိယင် ဘာတဲ့တုံး... (အတူတူပါဘုရား) တူတောင် မတူချင်ဘူး၊ ကဲတောင် ကဲလိုက်ချင်သေးတယ်... (မုန်ပါ)။

ဥာဏ်ပေၤကြပလား... (ပေၤပါပြီဘုရား) ဘယ်က လာတဲ့ အပူတုံးမေးတော့ယနေ့ လက်သည် ဖမ်းမိပါပြီ... (မုန်ပါ) ခန္ဓာကို မပယ်တဲ့ တဏှာ၊ ဆန္ဒ၊ ရာဂ မပယ်လို့ ဒီအပူရတယ်... (မုန်ပါ) ဆိုတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ကော တန်းမနေဘူးလား... (တန်းနေပါတယ်ဘုရား) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အသည်က စတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် (မုန်ပါ) တမြန်နေက ဟောတာက အဆုံးက စတာ... (မုန်ပါ)

သူက အလည်က စ,တယ်... (မှန်ပါ- အလည်က စ,ပါတယ် တုရား)။

ကဲ...မင်းကော သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ) အိမ်က လာတဲ့အခါ မင်းဟာ အရောင်းအဝယ် ဘယ်နှယ်နေသတုံးဟု မေးလို့ ရှိယင် ပူချင်လို့ ပြောတာ၊ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ) အရောင်းအဝယ် ဘယ်နှယ်နေသတုံးဟ...။ ကုန်တွေမှ ရှိသေး သလား...။ ရှိတဲ့ကုန်ဟာ ဘယ်နှယ်နေသတုံး- အရှုံးများခံပြီး ရောင်းနေရသလား... အစရှိသည်နဲ့ ဒါမေးတာဟာ ဦးမာဒင် ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီတုရား) ဘာဖြစ်လို့ တုံး... (ပူချင်လို့ ပါတုရား) သောက,ပရိဒေဝ ဖြစ်ချင်လို့... (မှန်ပါ) ရိပ်မိ ပလား... (ရိပ်မိပါပြီတုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ မေးကြတာတုံး... (သောက,ပရိဒေဝ ဖြစ်ချင်လို့ ပါတုရား) ဒါ... ခင်ဗျားတို့ အသုံးအနှုန်းနဲ့တော့ ခင်ဗျားတို့ ယဉ်ကျေးတာပေါ့... (မှန်ပါတုရား) ဘယ်လိုယဉ်ကျေးသတုံး၊ ဧည့်... မေးဖေ၊ မြန်းဖေ၊ ရတယ်... (မှန်ပါ) ဒါဘဲ သုံးတယ်... (မှန်ပါ) မေးဖေ၊ မြန်းဖေ၊ ရပေတယ်၊ ပူအတူ အေးအမျှကိုး (မှန်ပါ) အံမာလေး... ရှုပ်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်းမှ...။

ဘယ်နှယ်တုံး... ဒီ-လောကုတ်တွေက ဘယ်ကလာတဲ့ လော ကုတ်တွေတုံးဆိုတော့ ဒီခန္ဓာခင်ခြင်းကြောင့် ဒီတဏှာလောကုတ် ပေါ်လာတာ... (မှန်ပါ) တဏှာလောကုတ်ကြောင့် ဒီရောင်းတဲ့ ပစ္စည်းက ဟန်မရတော့ သောက ပရိဒေဝဖြစ်တာ (ဖြစ်ပါတယ် တုရား) ဒီခန္ဓာဘဲ ရောင်းတဲ့ပစ္စည်းလဲ ခန္ဓာဘဲ... (မှန်ပါတုရား)

သွားလာနေတာတွေလဲ ခန္ဓာဘဲ... (မှန်ပါ) ဒီခန္ဓာခင်လို့ ရှိယင် ဒီဟာ လာရမှာဘဲ... (မှန်ပါ) မလာရပေဘူးလား... (လာရပါ မယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သောက, ပရိဒေဝဟာ မိုးပေါ်ကျလား... (မဟုတ် ပါဘုရား) မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့၏ တောင်းယူမှုဘဲ... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမယ်... (တောင်းယူမှုပါဘုရား) ဒီခန္ဓာကို ခင်လို့ - ဒီခန္ဓာကို မခင်ရယင် မနေနိုင်လို့ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ) ဒို့ ဆိတ် လာနေပါ၊ တောင်းယူတာ... (မှန်ပါ) ကဲ... မင်္ဂအတွက် ပူပရစေ... ဆွေးပရစေ... (မှန်ပါ) မရှိ-ငှါးပြီး မွေး... (မှန်ပါ) ကဲ... တောင်းယူတာ ဟုတ်, မဟုတ်... (ဟုတ်ပါ တယ်ဘုရား)။

တောင်းယူတော့ ဘာတွေ ရသတုံးတဲ့... (သောက, ပရိဒေဝ တွေ ရပါ တယ်ဘုရား) ဪ သောက, ပရိဒေဝဆိုကာ တောင်း ယူရမှာလား- မရှိလေ ကောင်းလေလား... (မရှိလေ ကောင်းလေ ပါဘုရား) သို့သော်... ခင်ဗျားတို့စိတ်က... (တောင်းယူပါ တယ် ဘုရား) ဘယ်နှယ်တုံး- ဘုရားဝါဒ လိုက်ကဲ့လား... (မလိုက်ပါ ဘုရား)။

တော်တော်ကြာကျယ် အချိန်ကျယ် ဘုရား ရှိခိုးပြန်ပြီ ခင်ဗျားတို့၊ အချိန်ကျတော့ ထ, ပြီး ဘုရားရှိခိုးတယ်... (မှန်ပါ) လိုက်နာပါမယ်ဘုရား- အကျိုးပေးပါဦး... (မှန်လှပါ) မလာ ဘူးလား... (လာပါ တယ်ဘုရား)။

တော်တော်ကြာကျတော့ တောင်းယူပြန်ပြီ...၊ တောင်းယူ
တော့ ဘုရားက ပယ်ရမယ်ဆိုတာ မင်းတို့က တောင်းယူတယ်၊
ဒါ...သဘောတွေလို့ မှတ်ပါ... (မှန်ပါ)။

ဘုရားက ဘာတဲ့တုံး... (ပယ်ရမှပါ) ဘုရား) ခင်ဗျားတို့က
(တောင်းယူပါတယ်ဘုရား) ဟာ... ဂွကျပြန်ပေါ့... (မှန်ပါ)
ဒီအဆိပ်ကလေး စားပရစေ၊ ဒါမှ အူပြတ်မယ်... (မှန်ပါ) ရိပ်မိ
ပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဦးလှကြီးတို့များ အခု ရိပ်မိသွားယင် တော်သေးတယ်နော်-
(မှန်ပါ) မရိပ်မိဘဲနဲ့ စုံလုံးကန်းများသေသွားယင် ငါးပါး
မှောက်ပြီ... (မှန်ပါ) အခုဟာ ရိပ်မိအောင် ဟောနေတာ...
(မှန်ပါ)။

ကဲ ဒါဖြင့် အိမ်ပြန်ချေဦးမယ်ဘုရား... ဦးလှက လျှောက်
လျှောက်ဦးမာဒင်က လျှောက်လျှောက်၊ ဟိုဘက် တကာတကာမ
တွေ့ကလျှောက်လျှောက်၊ ဘာလုပ်မလို့ တုံး၊ ဒါဘဲ မေးရမှဘဲ
(သောက၊ ပရိဒေဝဖြစ်ချင်လို့ ပါဘုရား) ဘာမှ ဒီ့ပြင်အဖြေကို
မထွက်ဘူး၊ ဒါဘဲ တွက်ရမှဘဲ... (မှန်ပါ) ဘုရား) ဦးလှ ဒီ့ပြင်
ထွက်စရာရှိသေးရဲ့ လား ... (မရှိပါဘုရား)။

ဒီ့ပြင်ထွက်စရာ ဘာမှ မရှိဘူး- (မရှိပါဘုရား) ဒီဟာကြောင့်
ပြန်ဖြစ်တာဘဲ... (မှန်ပါ) ဒီ-ဆန္ဒထုဂကြောင့် ဘယ် နှယ်တုံး...
(ပြန်ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ဒီအဖြစ်တွေထွက်လာတယ်၊ သောက
ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿတွေ မရဘူးလား- (ရပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒီနေ့ရတာ ကောင်းပါတယ်၊ ကောင်းပေမဲ့ လဲ
တဲ့၊ ကောင်းပေမဲ့ လဲဆိုတာ ဒီသုံးတာ... (မှန်ပါ) ဘယ်လောက်
ရှူးသလဲ... (မှန်ပါ) ဦးလှ ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒီ-ဆန္ဒရာဂ မကင်းသ၍ကာလပတ်လုံး ဒါ... ရမယ်ဆိုတာ
ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဘုရားက ဆုံးမခိုင်းလို့ သူ-ဆုံးမတာ...
(မှန်ပါ) ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သောက, ပရိဒေဝ, ဒုက္ခ, ဒေါမနဿ ဆိုတဲ့ တရားဟာ
ကံမကောင်း အကြောင်းမသင့်လို့ ဖြစ်တာလား မိမိခန္ဓာ, သူ
တပါးခန္ဓာ မိမိပစ္စည်း-သူတပါးပစ္စည်းဆိုတဲ့ ခန္ဓာတွေကို တွယ်
တာလို့ ဖြစ်တာလားမေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ... (တွယ်
တာလို့ ဖြစ်တာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကံချည့်မဆိုင်ဘူးကွ... (မှန်ပါ) ကံက ဒီနောက်မှာ
အဝေးကြီး ကျန်သေးတယ်... (မှန်ပါ) သူက စ, တယ်၊ တဏှာက
စ, တယ်၊ ခင်တဲ့တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်ပြီး ကံက သူ့ခမျာ
နောက်လိုက်... (နောက်ကျပါတယ်ဘုရား)။

နောက်ကျပြီးတော့ သူက သူ့သဘောအတိုင်း စီမံနိုင်တာ
ဟုတ်ကဲ့လား... (မဟုတ်ပါဘုရား) သူ့အထက်က တဏှာ
ဥပါဒါန် အုပ်ချုပ်ရေးအတိုင်း စီမံရတယ်၊ သူ့ဘာ ပြဋ္ဌာန်းတဲ့
သဘောပါရဲ့လား... (မပါပါဘုရား)။

အဲဒါ... လူကြီး လူကောင်းလုပ်ပြီး ပြောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက
ဪ... မင်းတို့ဟာ ကံမကောင်းလို့ ဒါ ရ, ထားတာ၊ ကံနဲ့
ဘာမှ မဆိုင်ဘူး... (မှန်ပါ) ဆိုင်ရဲ့လား... (မဆိုင်ပါ
ဘုရား)။

မင်းတို့က ကံမကောင်းလို့ ကိုးကွ၊ ဒိုက်ဆိုတာကလဲ နိမ့်ချ
မြင့်ချိပါကွာ၊ ပူမနေပါနဲ့၊ တက်ချင်တက်လာဦးမှာ အဖြေ
လုံးက....(မှန်ပါ)။

ဒါဖြေလိုက်ယင် သိပ်ကောင်းမှာ ဟင်... (မှန်ပါ) ဒါတော့
မဖြေဘူးဘူး....(မဖြေဘူးပါဘုရား) မဖြေဘူး ဘာကြောင့်တုံး
ဆိုတော့ ကိုယ့်ကိုယ်လဲ ဒီဥစ္စာရှိနေလို့....(မှန်ပါ)ဘုရား။

ဦးလှတို့များ ထူလိုက်တာ(ထူပါတယ်ဘုရား) တော်တော်ကို
ထူတာဘဲ... (မှန်ပါ) အခု သေသေချာချာ ကြည့်တော့မှ
ကံလက်သည်မှ မဟုတ်ဘဲ....(မှန်ပါ) ဘာလက်သည်တုံး ...
(တဏှာလက်သည်ပါဘုရား)။

တဏှာလက်သည်၊ သူက ပေးတဲ့ဒုက္ခ၊ သူကသမုဒယသစ္စာ၊
သူက... (ဒုက္ခပါဘုရား)အဲ... သူက သမုဒယသစ္စာ၊ သူ့ကြောင့်...
(ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်ပါတယ်) သစ္စာနဲ့ ကိုက်ကြည့်လဲ တန်းနေတာဘဲ
(မှန်ပါ)ဘုရား။

ဒါဖြင့် ကံနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး၊ အဝေးကြီးကျန်ပါသေးတယ်...
(မှန်ပါ)ကံက သူတို့စီမံလို့သာ ပေါ်လာတာ... (မှန်ပါ) ရှင်း
ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မြို့ထဲရွာထဲမှာ စိတ်ဆိုးပဲ့၊ ငိုပဲ့၊ လင်နဲ့ မယား အလို
မကျတဲ့ပဲ့ ဘယ်ကလာတာတုံး.... (တဏှာက လာပါတယ်ဘုရား)
ဒါဘဲ အလိုမကျတာ တဏှာက လာတာ....(မှန်ပါ)ဘုရား။

မိန်းမက သုံးဖြိုးလို့ ယောက်ျားမှာ သောက၊ ပရိဒေဝဖြစ်
ချတယ်... (မှန်ပါ)မိန်းမကို မိန်းမပေါ်မှာခင်နေလို့ ယောက်ျား

မှာ သောက, ပရိဒေဝဖြစ်ရတယ် .... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား....
(မှန်ပါ) ယောကျ်ား အသုံးအဖြိုးများလို့ ယောကျ်ားခန္ဓာ
ခင်မိလို့ မိန်းမမှာ သောက, ပရိဒေဝဖြစ်ရတယ်.... (မှန်ပါ) ဒါ
အခင်ကလာတာ....(မှန်ပါ) ပေတိပလား....(ပေတိပါပြီဘုရား)။

ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ကပြောတော့ ငါ့စိတ်မချမ်းသာအောင်
တော့ မလုပ်ကြစမ်းပါနဲ့ ၊ အံမာ....လူကြီးပီပီ ခင်ဗျားတို့က....
(မှန်ပါ) ငါ့စိတ်မချမ်းသာအောင်တော့ မလုပ်နဲ့ ငါ့အသက်
ကြီးပြီ ၊ ငါ့အပါယ်မချကြနဲ့.... (မှန်ပါ) သူ့ဟာသူအပါယ်
ချတာ၊ ဟိုက ချတာမဟုတ်ဘူး....(မှန်ပါ) ပေတိပလား....(ပေတိ
ပါပြီဘုရား)။

အံမာလေး ခင်ဗျားတို့ ပြောဆိုတဲ့စကားတွေဟာ အတော်
ရှော်တဲ့စကားတွေ....(မှန်ပါ) အရမ်းမှတ်ကြပြီး တောင်ပြော
မြောက်ပြောနဲ့....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါ မင်းတို့ သုံးနေတာဘဲကွ၊ မသုံးကြဘူးလား(သုံးပါတယ်
ဘုရား) ကိုယ်ပယ်ရမှာ ကိုယ်က မွေးနေကြပါတယ်ဘုရား)။

အင်း.... ကိုယ်ပယ်ရမှာ ကိုယ်ကမွေးပြီး ကိုယ်ကဘဲ သူတို့
လုပ်လို့ ထင်နေတယ်... (မှန်ပါ) ကိုယ်က သားသမီးခန္ဓာခင်မိလို့
ဒီ သောက, ပရိဒေဝရတာ .. (မှန်ပါ) မခင်လို့ ရှိကင် သောက
ပရိဒေဝရပါ့မလား....(မရပါဘုရား)။

အဲဒါ ဒီရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်က ဘယ်နှယ်ဆိုသတုံး ဆိုတော့ ငါ
အသက်ကြီးပြီကွာ ဒီစိတ်မချမ်းသာ, လက်မချမ်းသာတော့မဖြစ်
ပရစေနဲ့၊ မင်းတို့ကို တောင်းပန်ပရစေတဲ့....(မှန်ပါဘုရား)။

ကိုယ့်ကိုယ်-ကိုယ်တောင်းပန်ရမယ်၊ ဟ...မခင်နဲ့လို့ (မှန်ပါ) ဟ...မခင်နဲ့လို့ ကိုယ့်ကိုယ်- ကိုယ်တောင်းပန်ယင် ပြီးသွားတာ ဘဲ... (မှန်ပါ) ဟိုလူကို တောင်းပန်ရဦးမလား- ဟင်... ရှင်းပါဦး ခင်ဗျားတို့၊ ကဲ...ဘယ်နှယ်တုံးဦးလှ .... (ကိုယ့်ကိုယ် တောင်းပန် ရမှာပါဘုရား)၊

ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်မမိုက်နဲ့လို့ ပြောရမယ်.... (မှန်ပါ)ဘုရား) မခင်နဲ့ ကိုယ့်ခန္ဓာလဲ မခင်နဲ့၊ သူတပါးခန္ဓာလဲ မခင်နဲ့၊ ဒီလို ကိုယ့်ကိုယ်- ကိုယ်ဆုံးမရမယ် (မှန်ပါ) အခုတော့ သားမကောင်း သမီးမကောင်းလို့ ဖြစ်ရလေခြင်းတဲ့ ... (မှန်ပါ) ဒီတကျာ မကောင်းလို့ ဖြစ်ရလေခြင်းလို့ လာရဲ့လား (မလာပါဘုရား)။

အရပ်စကား နားထောင်ယင်တော့ မင်းတို့ဟာ ကံမကောင်း ဘူး.... (မှန်ပါ) အရပ်စကား နားထောင်ယင်တော့ မင်းတို့ဟာ အလွဲဘဲ... (မှန်ပါ) ကိုယ့်ကိုယ်ကို စဉ်းစားပြန်တော့ကော အလွဲ ဘဲ... (မှန်ပါ) ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ဦးလှ ခင်ဗျားတို့လဲ မင်းတို့ သားတွေ သမီး တွေကွာ- ဒို့ အသက်ကြီးမှတော့ ဒို့ အပါယ် မချကြပါနဲ့၊ အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ မျက်လုံးမှိတ်တာတောင် စိတ်ချလက်ချ မှိတ်ပရစေ၊ လေချိုသွေးတော့ မညံ့ဘူး... (မှန်ပါ) ညံ့ရဲ့လား (မညံ့ပါဘုရား) အပြီးသတ်တော့ ကိုယ်သာဆိုးနေတာ (မှန်ပါ) ဟိုကံ တယောက်မှ မဆိုးဘူး... (မှန်ပါ) ဆိုးရဲ့လား... (မဆိုးပါ ဘုရား)။

ဟိုကံ တယောက်မှ မဆိုးဘူးတဲ့၊ ကိုယ်ခင်လို့ သူတို့ပါးစပ်ထဲ ထည့်နေတာ.... (မှန်ပါ) မခင်ယင်.... (မထည့်ပါဘုရား)။

ကဲ...စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဥပမာ ဆွေမျိုးဥာတကာ ဘာမှ မတော်တဲ့၊ တရုပ်ပြည်မှာဖြစ်နေတယ်၊ အိန္ဒိယမှာ ဖြစ်နေတယ်၊ သားနဲ့ အမေ အတော်ဒုက္ခရောက်နေတယ်ဆိုယင် အို-ကျုပ်တို့နဲ့ မဆိုင်ပါဘူး၊ မခင်ယင် မဆိုင်ဘူးပြောတာ... (မှန်ပါ) သဘော ကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ခင်ယင်... (ဆိုင်ပါတယ်) ဘယ်လောက်ဝေးနေနေ ခင်ယင် ဘာဖြစ်မလဲ(ဆိုင်ပါတယ်ဘုရား) ဆိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ ရှင်းနေတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုရားက သိမ်းဟောလိုက်တယ်၊ သိမ်းကြုံးပြီး ဟောလိုက်တယ်၊ ဘာမှ မခင်ယင် ဒီသောက, ပရိဒေဝ (မရောက် ပါဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အပြစ်တွေကြပလား(တွေ့ပါပြီ)ဘယ်သူ့ အပြစ်တုံး (ခန္ဓာခင်တဲ့အပြစ်ပါဘုရား) ဒါဖြင့် မိမိ၏အပြစ်ဘဲ ... (မှန်ပါ) ဒါကို မိမိထားလိုက်စမ်းပါ၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မင်းတို့ငါ့ရှာထားတဲ့ပစ္စည်းတွေရှိတယ်၊ အဲဒါစားသောက်ပြီး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေကြလို့ရှိယင် ဒို့ ဝမ်းသာရတာပေါ့ - (မှန်ပါ) ရှာတာ မရှာတာတော့ အပထားပါ(မှန်ပါ) အခုတော့ မင်းတို့က မသင့်မတင့် ဖြစ်နေတော့ ဒီအမေမိဘ ဘယ်စိတ်ချမ်း သာမတုံး၊ ခလေးတွေပေါ် အပြစ်ချတယ်... (မှန်ပါ) စင်စစ် တော့ဖြင့် ကိုယ်က သူတို့အပေါ်ခင်လို့ ကိုယ့်မှာ သောက, ပရိ ဒေဝလာဖြစ်တာ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အမေမိဘများ စိတ်ချမ်းသာ- လက်မချမ်းသာ ဖြစ်အောင် မင်းတို့သားသမီးတွေက မလုပ်နဲ့ အင်မတန်အပြစ်

ကြီးတယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ အပြစ်ချဘို့မလိုဘူး၊ ကိုယ် ခင်မှုရပ်စဲ လိုက်ယင် သူတို့လဲ အပြစ်ကြီးစရာမလိုဘူး(မှန်ပါ) ကိုယ် မှာလဲ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နောက်ထပ် သံသရာပြန်လည်စရာ... (မလည်ပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဒီကရှေ့ကို ပြင်ရလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ) ဦးလှ ဘာလုပ်ရမှာတုံး... (ပြင်နေမှပါဘုရား) တော်သေးတယ်၊ ပြင်ချိန်ရသေးလို့၊ အသေစောယင် ပြင်ချိန်ကိုမရဘူး (မှန်ပါ) ရပါမလား (မရပါဘုရား) ကဲ...ဒါဖြင့် ဒီနေ့ကစပြီး ခင်ဗျား တို့ ပြင်ရလိမ့်မယ်... (မှန်ပါဘုရား) ပေါ်ပြီနော်... (ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)။

ကိုယ် မှာ သောက ပရိဒေဝ ဖြစ်သမျှ ဟူသမျှ အကြောင်း ဟူသ၍ ခန္ဓာခင်မှုကြောင့်ဟုမှတ်... (မှန်ပါဘုရား) ခန္ဓာခင်မှု ကြောင့်၎င်း- ခန္ဓာဟူသ၍ ပေါ့ဗျာ...၊ ခန္ဓာဆိုတာ လုံးမိတယ် မဟုတ်လား... (မှန်ပါ) သားသမီးကော... (ခန္ဓာပါတဲဘုရား) ပစ္စည်းကော... (ခန္ဓာပါတဲဘုရား) တပည့်သားမြေးကော... (ခန္ဓာပါတဲဘုရား)။

အဲဒီ ခန္ဓာကိုသာ သွားခင်လို့ ရှိယင် ဒါကတော့ ရရမှာဘဲ (မှန်ပါ) မရပေဘူးလား... (ရပါတယ်ဘုရား) ကဲ...ဒါဖြင့် ကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ...တဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက အပြစ်တော့ မင်းတို့ကို အခု ခန္ဓာကို ဆန္ဒရာဂ မပယ်နိုင်လို့ ရှိယင် ဒီအပြစ် သင့်တယ် ဆိုတာ သဘောကျပါပြီ၊ ပယ်တဲ့အကျိုးကလေး ပြောစမ်းပါ

ဦးလို့ ဆက်လာလိမ့်မယ်...တဲ့... (မှန်ပါ) မလာပေဘူးလား...
(လာပါတယ်ဘုရား)။

ပယ်တဲ့အကျိုးကလေး ပြောပါဦး၊ ခင်တဲ့ အပြစ်တော့ဖြင့်
တပည့်တော်တို့ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿကနေပြီး
အဝိဇ္ဇာပြန်လှည့်တယ်... (မှန်ပါ)ဘုရား) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆိုတာလဲ
ဒီအတိုင်းဘဲ... (မှန်ပါ) အခုလက်ရှိဆိုတော့ သောက ပရိဒေဝ
ဒုက္ခဒေါမနဿ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (မှန်ပါ)။

ဘဝနဲ့စပ်လျက်တော့ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿထဲပါ
တဲ့ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကြောင့် ဒီ ဝိညာဏ်ဆိုတဲ့
ခန္ဓာပြန်ဖြစ်မယ်... (မှန်ပါ) မလှည့်ပါနဲ့ ဆိုလို့ ရရဲ့ လား... (မရ
ပါဘုရား) ပေပါပလား... (ပေပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အရှင်ဘုရားတဲ့ ခင်တဲ့ အပြစ်တော့သိရပါပြီတဲ့၊ ဟိုက
လှပညာရှိ၊ ရဟန်းပညာရှိတွေက ကျေနပ်သွားလိမ့်မယ်တဲ့၊ ဆန္ဒ
ရာဂပယ်ခြင်း၏အကျိုးလဲ ပြောဦးမှဖြစ်မှာဘဲတဲ့... (မှန်ပါ) မေးမေး
သင့်ဘူးလား... (မေးသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

မေးသင့်တယ်၊ အဲဒီတော့ ပယ်ခြင်း၏အကျိုးက ဒီလိုကွာတဲ့၊
ပယ်ပုံပြတော့ ခင်ဗျားတို့အလုပ်မပါယင် မရဘူး၊ ဒီဟာကို
ဝိပဿနာရှုမှလဲ ပယ်ပုံရောက်မှာကိုး - (မှန်ပါ) ဝိပဿနာမရှုတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ပယ်မှုဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား... (မဖြစ်နိုင်ပါ
ဘုရား)။

ကိုင်း...ဆန္ဒရာဂကို ပယ်လို့ ရှိယင်လဲ ပယ်လို့ ရှိယင်ဆိုတော့
ခင်ဗျားတို့က သာမည ဘုန်းကြီးတို့လိုအလုပ်ကို ပြပေးမည့်လူ

မရှိလို့ ရှိယင် ထမင်းလျှော့စားရတော့မလိုလို့ အဝတ်ဘဲ ချွေ
တာဝတ်ရတော့မလိုလို့ သက်သတ်လွတ် စားရတော့မလိုလို့....
(မှန်ပါ) အဲဒီပယ်မှုမျိုး မလိုချင်ဘူး... (မှန်ပါ) သဘောကျပ
လား....(ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကအဝတ်လျှော့ဝတ်တာလဲ အဝတ်ကြီးပေါ်မှာတဏှာ
ပယ်ပြီး အပတ်သေးပေါ်မှာ တဏှာငြိတာဘဲ... (မှန်ပါ)မငြိ
ဘူးလား....(ငြိပါတယ်ဘုရား)။

အသက်ရှင်တဲ့ သတ္တဝါပေါ်မှာ တဏှာ ပြတ်ပြီးသကာလ
သစ်ရှက် ဟင်းသီးဟင်းရွက်ပေါ်မှာ တဏှာလာတာဘဲ (မှန်ပါ)
တဏှာပြောင်းတာ ဟိုဟာတွေက....(မှန်ပါ) တဏှာပြောင်းတာ
သက်သတ်လွတ်က.... (မှန်ပါ)ဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါ မလိုချင်ဘူးတဲ့ ဘုရားက... (မှန်ပါ)ဘုရားက သက်သတ်
လွတ် ဟောခဲ့တာမဟုတ်ဘူး.... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား....
(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီခန္ဓာငါးပါး တပါးပါး ခင်ဗျားတို့ ဖြစ်ပျက်ရှု
ပါ....(မှန်ပါ) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးကို... (တပါးပါးဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်ဘုရား)ဖြစ်
ပျက်ရှုလိုက်တော့ သူ ဖြစ်ပျက် သူသည် ပယ်တဲ့မဂ်တွေ ထွက်
မယ်....(မှန်ပါ) ဒီတဏှာလာသေးရဲ့လား.... (မလာပါဘုရား)
မလာတော့ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿ ... (မလာပါ
ဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါး ပယ်ခြင်း၏အကျိုးကတော့ကို တဏှာသေယင် သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနုဿငြိမ်းတယ် (ငြိမ်း ပါတယ်ဘုရား)။

တဏှာသေ၍... (သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနုဿငြိမ်းပါ တယ်ဘုရား) တဏှာသမုဒယချုပ်တယ်ဟုတ်လား၊ ဒီက နိရောဓ ပေတယ်... (မှန်ပါ) သမုဒယချုပ်လို့ နိရောဓပေတယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ခုနစ်ကတော့ သမုဒယဖြစ်လို့ ဒုက္ခဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ) အခု နောက်ဟောလိုက်တာကတော့ သမုဒယချုပ်လို့ နိရောဓပေတယ်... (မှန်ပါ) ဒါကိုဟောတယ်... (မှန်ပါ) စာလိုတော့ ဒီလို မရေးဘူးပေါ့ဗျာ- အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ဒါဘဲ... (မှန်ပါ)။

ဦးလှ နေရာကျပလား... (မှန်ပါ) ဘုရား) ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဝိပဿနာမှတစ်ပါး ခင်ဗျားတို့ တဏှာသတ်၊ နိဗ္ဗာန်ရဆိုတာ မရှိ ဘူး... (မှန်ပါ) ပေတယ်လား... (ပေတယ်ပါပြီဘုရား)။

တဏှာသတ်တာလဲ ဝိပဿနာဘဲ၊ ဝိပဿနာမက်ဘဲ (မှန်ပါ) နိဗ္ဗာန်ရတာကလဲ... (ဝိပဿနာကြောင့်ပါဘုရား) ဒါဘဲရမယ် ၊ ဒီပြင်နည်းတော့ ရှိကိုမရှိဘူး... (မှန်ပါ) ပေတယ်လား... (ပေတယ် ပါပြီဘုရား)။

တဏှာပယ်တာလဲ... (ဝိပဿနာပါဘုရား) ဝိပဿနာမက် ဟုတ် လား ဒီထက်ရင့်လာယင် လောကုတ္တရာမက်... (မှန်ပါ) သဘော ကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား) နိဗ္ဗာန်ပေတယ်တာလဲ ဝိပဿနာမက် (မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

နောက် ရင့်ကျက်လာတော့ လောကုတ္တရာမဂ်... (မှန်ပါ)
ဒါဘဲရှိတာဘဲဆိုတော့ ဒီအလုပ်မပါဘဲနဲ့တော့ဖြင့် ဦးမာဒင်တို့၊
ဦးလှတို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်လိမ့်မယ်လို့ ဟောကိုမဟောနိုင်တော့ဘူး-
(မှန်ပါ) အခု ဒီပါဠိတော်နဲ့ကော မသေချာဘူးလား-(သေချာ
ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဟာ ဒေဝဒဟသုတ်တဲ့ ခန္ဓဝဂ္ဂ သံယုတ်ပါဠိတော်မှာ....
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတကာတကာမတွေ့မှာ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ
ဒေါမနဿချုပ်တဲ့နိဗ္ဗာန်ကို လိုချင်လို့ရှိယင် ဒီတဏှာ မလာ
အောင်လုပ်ရမယ်....(မှန်ပါ) ဒီတဏှာမလာအောင် ဒီခန္ဓာပေါ်
မှာ ဒီမဂ်ရောက်....(မှန်ပါ) ဒီခန္ဓာအနိစ္စ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း မဂ်
ဖြစ်ရမယ်....(မှန်ပါ)။

သုတ္တံက အနိစ္စဘဲ... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့က နိစ္စယူထားလို့
သာ....(မှန်ပါ) သုတ္တံကတော့ အနိစ္စ၊ ရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာတော့ မဂ္ဂ
လာဖြစ်တယ်....(မှန်ပါ) မရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာတော့ ဒိဋ္ဌိလာဖြစ်တယ်
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား....(မှန်ပါ)။

ဒိဋ္ဌိလာတော့ ဒိဋ္ဌိပါဒါန်လာတာပေါ့.... (မှန်ပါ) ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ် ပြန်ပွင့်လာတယ်....(မှန်ပါ) သဘောပါရဲ့လား... (ပါ
ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးကို ဆန္ဒရာဂပယ်ခြင်းသည် သောက ပရိ
ဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ငြိမ်းတယ်လို့ မင်းတို့သိကြပြီ... (မှန်ပါ)
ပယ်နည်းကျတော့ အခု ဘုန်းကြီးက သွင်းပြလိုက်ပြီ... (မှန်ပါ)
ခန္ဓာငါးပါးကို ဝိပဿနာရှုရမယ်၊ တပါးပါးကိုနော်.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ကဲကွာတဲ့ ငါ့ဘဲ သေသေချာချာ ရှင်းပြပါမယ်တဲ့ အရှင် သာရိပုတ္တရာက ဒီဟာကို ပယ်လိုက်လို့ ရှိယင် တဏှာ ပယ်လိုက် ယင် ဒုက္ခဒေါမနဿ ငြိမ်းတယ်... (မှန်ပါ) မငြိမ်းဘူးလား... (ငြိမ်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက တဏှာပယ် ယင် ဒုက္ခဒေါမနဿ ငြိမ်းတယ်... (မှန်ပါ) တဏှာမပယ်ယင် ဒုက္ခဒေါမနဿဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တဏှာမပယ်ယင် သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခဖြစ်တယ်၊ တဏှာ ပယ်လိုက်ယင် သမုဒယချုပ်၍ နိဗ္ဗာန်ပေတယ်(မှန်ပါ)ရှင်းပ လား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့်မင်းတို့ ဒီဟာနားလည်ပြီးယင်တော့ ပစ္စာဘူမက သွားတော့တဲ့ ဒီဟာနည်းမလည်သေးယင်မသွားနဲ့ဆိုတာ အလုပ် လုပ်ပြီးမှ သွားပြောတာ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့လဲ ဒီအလုပ်အောင်မြင်မှသွား(မှန်ပါ ဘုရား) နို့ မဟုတ်ယင် ဒီအထဲမှာ အလုပ်မမြင်ဘဲ သွားလို့ ရှိယင် သောက ပရိဒေဝ သွားယူတဲ့အဓိပ္ပာယ်ဘဲရောက်မယ်... (မှန်ပါ) မရောက်ဘူးလား... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဦးလှကော ကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား) ဒါဖြင့် တဏှာ ပယ်တယ်ဆိုတာသည် အလုပ်လုပ်ပါ ခိုင်းတာ... (မှန်ပါ)။

တဏှာပယ်တယ်ဆိုတာ... (အလုပ်-လုပ်ပါ ခိုင်းတာပါဘုရား)
ဒီပြင် ဘာရှိသေးသတုံး... (ဘာမှမရှိပါဘုရား) အလုပ်-လုပ်
တော့ ဘယ်သစ္စာနှစ်ခု ပျောက်သွားသတုံး... (သမုဒယနဲ့ဒုက္ခ
ပျောက်ပါတယ်ဘုရား)။

သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခပျောက်တော့ကို သမုဒယချုပ်ခြင်းတည်းဟူ
သော နိဗ္ဗာန် ဟုတ်လား... (မှန်ပါ) သောကပရိဒေဝ ချုပ်ခြင်း
တည်းဟူသော... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား) အဲ... နိဗ္ဗာန်ပေါ်လာတယ်
(မှန်ပါ) တဏှာချုပ်တဲ့နိဗ္ဗာန် သောကပရိဒေဝချုပ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်
မရဘူးလား... (ရပါတယ်ဘုရား) အဲဒါ သေသေချာချာမှတ်
ထားပါ။ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ဒီတွင်တော်ကြဦးစို့။

သာဓု... သာဓု... သာဓု

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌ ဟောကြားတော်မူအပ်သော

မုန်ကို ဥပမာပြု၍ ဟောတော်မူသော

ည အလုပ်ပေး တရားတော်

(၆ - ၉ - ၆၁)

မုန်ကြီး ဥပမာလိုမှတ်ကြစမ်းပါ... (မုန်ပါ) ပြဒါးသုတ်
ထားတဲ့ မုန်ကြီး။

ဒီကနေ့ပြီးသကာလ မုန်ကြည့်တဲ့လူကနေ့ပြီးကြည့်လိုက်တယ်၊
ဒါက မုန်၊ ဒါက ကြည့်တဲ့လူ... (မုန်လှုပ်ပါဘုရား) မုန်ကြည့်တဲ့
လူက ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒီအထဲမှာ အရိပ်ပေါ်သွား
တယ်... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) မုန်ထဲမှာ အရိပ်ပေါ်တယ်...
(မုန်ပါ)။

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် မုန်ရယ် ရှေ့ကကြည့်တဲ့လူရယ် နှစ်ခု
တည့်နေလို့ ရှိယင် ဒီအရိပ်ဟာ မပေါ်ပါနဲ့ဆိုလို့ မရဘူး... (မရ
ပါဘုရား) ပေါ်မှာဘဲ။

အရိပ်ဟာ သူတပါးလား- မိမိလားလို့ ခေးကြလို့ ရှိယင်
ဘယ်နှယ်ဖြေကြမတုံး... (မိမိပါဘုရား) မိမိဆိုလို့ ရှိယင် လဲ့လိမ့်
မယ်၊ မိမိဆိုယင် လဲ့ပြီ... (မုန်ပါ) မိမိက ဒီမှာရှိနေတာကိုး...

(မုန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား... (မုန်ပါ)ဘုရား၊ အကြည့်သမားက ပုထုဇန့်၊ မိမိက ဒီမှာဘဲတဲ့... (မုန်ပါ) ဒါဖြင့်လဲ မိမိလဲ မဟုတ် ဘူး... (မဟုတ်ပါဘုရား) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

မိမိက ဒီမှာလေ၊ သူက ကြည့်တာကိုးဗျ... (မုန်ပါ) ဒီမုန်ကို ကြည့်လိုက်တော့ ဒါက အရိပ်ကြားက ပေါ်တာဘဲ... (မုန်ပါ) ဒီအရိပ်ကို မိမိလား-သူတပါးလား မေးကြလို့ ရှိယင် ဘယ်နှယ် ဖြေမလဲ... (မဟုတ်ပါဘုရား)။

မိမိလားလို့ မေးယင် မဟုတ်ဘူး၊ သူတပါးလားလို့ မေးယင် သူတပါးလဲ မဟုတ်ဘူး... (မုန်ပါ)ဘုရား၊ ဒါဖြင့် မိမိ၊ သူတပါး နှစ်ဦးသား မဟုတ်တဲ့တရား... (မုန်ပါ)။

ဘယ် နှယ်ဆိုကြမလဲ... (မိမိ၊ သူတပါး နှစ်ဦးသား မဟုတ်တဲ့ တရားပါဘုရား)။

မိမိ၊ သူတပါး နှစ်ဦးသားမဟုတ်တဲ့တရား၊ ဒါ... စောစော စီးစီးက ပြေလည်ထားမှ ဒါ... သောတာပန်တည်မည့် တရား... (မုန်ပါ) သောတာပန်တည်မည့်တရားပါ...တဲ့။

ဒါက မုန်ကြီးထားပါ၊ ဒါက ကြည့်တဲ့လူ၊ ကျန်တဲ့လူနဲ့သာ ဒီ-ကြည့်တဲ့လူနဲ့ သာ တည်မည်ဆိုယင် အရိပ်ကတော့ဖြင့် ပေါ် မှာဘဲ... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) မဟုတ်ဘူးလား... (မုန်ပါ)။

ဒါကို မိမိဆိုလို့ ရှိယင်လဲ ဒါက မခံနိုင်ဘူး၊ ခံနိုင်ပါ့မလား (မခံနိုင်ပါဘုရား) သူတပါးဆိုလို့ ရှိယင်လဲ မခံနိုင်ဘူး...တဲ့... (မုန်ပါ) ဘာဖြစ်လို့ တုံးဆိုလို့ ရှိယင် ကြည့်တဲ့လူနဲ့ တူနေတယ်၊ မတူဘူးလား... (တူပါတယ်ဘုရား) မိမိလားလို့ ဆိုရမှာလဲ

မိမိက ဒီဘက်က ကြည့်တဲ့ဘက်က နေတယ်၊ ဒါက တခြား... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီအရိပ်ဟာ မိမိလဲ မဟုတ်ဘူး၊ သူတပါးကော... (သူတပါးလဲ မဟုတ်ပါဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

အံ့မာလေး... မှန်ကြည့်တာ ကြာလှပြီ မကွဲသေးဘူး ခင်ဗျား တို့... (မှန်ပါ) မှန်ကြည့်တာ ကြာလှပြီ၊ မှန်ဟာ သွားမည် လာမည်ကြံယင် ကြည့်ကြတာဘဲ၊ ပြင်ဆင်ပြီး ကြည့်ကြတာဘဲ (မှန်ပါ)။

မိမိလားလို့၊ မှန်ကြည့်လို့က်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီအရိပ်ဟာ မိမိလဲ မဟုတ်ဘူး၊ သူတပါးလားလို့ မေးယင်... (သူတပါးလဲ မဟုတ် ပါဘုရား) သူတပါးမဟုတ်လို့ ရှိယင် မိမိ၊ မိမိမဟုတ်လို့ ရှိယင် သူတပါး၊ ဒီနှစ်ခုဖြစ်ရမှာ ခင်ဗျားတို့ဒီအထဲမှာ မိမိလဲ မဟုတ်ဘူး သူတပါးလဲ မဟုတ်ဘူးဆိုတာသဘောကျတို့ အရေးကြီးပါတယ် (မှန်ပါ)။

မိမိမဟုတ်ယင်လဲ သူတပါးဖြစ်ရမှာကိုး... (မှန်ပါ) မိမိ မဟုတ်ယင် ဘယ် နှယ်တဲ့... (သူတပါး ဖြစ်ရပါမယ်ဘုရား) သူတပါးဆိုခဲ့လို့ ရှိယင်လဲ ဒီကြည့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ မတူရဘူး၊ မဟုတ် ဘူးလား... (မှန်ပါ) ရှင်းရဲ့လား... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

မိမိလား မေးယင်ကော... (မဟုတ်ပါဘုရား) သူတပါးလား မေးယင်... (မဟုတ်ပါဘုရား) အဲ... မိမိ-သူတပါး နှစ်ဦးသား မဟုတ်တဲ့တရား။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီလိုပြောရသတုံးလို့ မေးလို့ ရှိယင်ဖြင့် မိမိဖြစ်ခဲ့လို့ ရှိယင်လဲ ဒါဟာ တခြားသွားဖြစ်တယ်.... (မှန်ပါ) မိမိက ဒီဟာကိုး- မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်လှပါ) သူတပါး ဖြစ်ခဲ့လို့ ရှိယင်လဲ ကြည့်တဲ့လူနဲ့ အရိပ်ဟာ မတူရဘူး (မှန်ပါ) ဘုရား) အဲဒီတော့ မိမိလဲ မဟုတ်ဘူး၊ သူတပါးကော.... (မဟုတ်ပါဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မိမိ-သူတပါး နှစ်ဦးသား မဟုတ်တဲ့တရား၊ နို့... သူဟာ မိမိလဲ မဟုတ်ဘူး၊ သူတပါးလဲ မဟုတ်ဘူးဆိုယင် လောကကြီးထဲမှာ အပြောကြပ်တဲ့စကား.... (မှန်ပါ) မကြပ်ဘူးလား (ကြပ်ပါတယ်ဘုရား) မိမိ မဟုတ်လို့ ရှိယင် သူတပါး ဖြစ်ရမယ်- သူတပါးမဟုတ်လို့ ရှိယင် မိမိဘဲ ဖြစ်ရမယ်.... (မှန်ပါ) အခုတော့ ဘယ်နှယ်ဆိုကြမတုံး....တဲ့.... (မိမိလဲ မဟုတ်ဘူး၊ သူတပါးလဲ မဟုတ်ပါဘုရား) ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒီမှန်ကို အစွဲပြုပြီးဖြစ်တဲ့တရားမျိုးလို့ မှတ်ရမယ်.... (မှန်ပါ) ဒီမှန်ကို.... (အစွဲပြုပြီးဖြစ်တဲ့တရားတမျိုးပါဘုရား) တရားတမျိုး၊ မိမိလဲ မဟုတ်ဘူး၊ သူတပါးလဲ မဟုတ်ဘူး၊ မှန်အစွဲပြုဖြစ်တာ- (မှန်ပါ)။

မိမိဆိုယင် ဒီဘက်ရောက်ရမယ်.... (မှန်ပါ) သူတပါးဆိုယင်လဲ မတူရဘူး-မတူရဘူးမဟုတ်လား.... (မှန်ပါ)။

သူတပါးဆိုလို့ ရှိယင်လဲ မျက်နှာချင်းတူပါ့မလား.... (မတူပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ.... (မိမိလဲ မဟုတ်ဘူး သူတပါးလဲ မဟုတ်ပါဘုရား) မှန်ကို အစွဲပြု ဖြစ်တဲ့ တရား... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာအစွဲပြုဖြစ်တာတုံး... (မှန်အစွဲပြုဖြစ်တဲ့ တရားပါဘုရား)
မှန်အစွဲပြုဖြစ်တဲ့တရားလို့ ဆိုတော့ သြော်... မိမိလဲ မဟုတ်ဘူး၊
သူတပါးလဲ မဟုတ်ဘူး၊ မှန်ကို အစွဲပြုပြီးဖြစ်တဲ့တရား... (မှန်လှ
ပါဘုရား) ဆိုတော့ အတော်ရှင်းသွားတယ်... (မှန်ပါ) ။

ဒါက အရှင်အာနန္ဒာဆရာ အရှင်ပုဏ္ဏဆိုတာရှိတယ်၊ အရှင်
ပုဏ္ဏက မှန်တရားကိုပြတယ်... (မှန်ပါ) ရှင်အာနန္ဒာကို ဒီမှန်
တရားပြပြီး ဟောလိုက်တုန်းက သောတာပန်တည်တယ်၊ ဘုရား
ဟောလို့ တည်တာမဟုတ်ဘူး- ရှင်အာနန္ဒာ သောတာပန်တည်
တာဟာ... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်ပုဏ္ဏကြောင့်တည်ရတာ... (မှန်ပါ
ဘုရား) ။

ကဲ... ဒါဖြင့် မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသား မဟုတ်တော့ သိပြီ၊
ဒီအရိပ်တရားကလေးဟာလေ... (မှန်ပါ) မိမိလဲ မဟုတ်ဘူး-
သူတပါးလဲ မဟုတ်ဘူး ထင်ရှားပြီ၊ မိမိဖြစ်လို့ ရှိယင်လဲ သူက
မခံနိုင်ဘူး၊ ကြည့်တဲ့လူက ခံနိုင်ပါ့မလား... (မခံနိုင်ပါဘုရား)
အရိပ်က မိမိလုပ်ခဲ့ယင်လေ ခံနိုင်ပါ့မလား... (မခံနိုင်ပါဘုရား)
သူတပါးလုပ်ခဲ့လို့ ရှိယင်လဲ အရိပ်က မခံနိုင်ဘူး...တဲ့ မျက်နှာ
ချင်းက တူနေတယ်... (မှန်ပါ) မျက်နှာချင်းက ထပ်နေတယ်...
(မှန်ပါ) ။

ဒါဖြင့် မိမိ-သူတပါး နှစ်ဦးသား မဟုတ်တဲ့တရား- (မှန်ပါ)
ဒါဖြင့် ဒီတရားသည် ဘယ်သူ့ အစွဲပြုဖြစ်ပါလိမ့်- မှန်ကို အစွဲပြု
ဖြစ်ဘယ်... (မှန်ပါ) ဒီဘက်နဲ့ မဆိုင်ဘူးပေါ့ဗျာ မှန်အစွဲပြု
ဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ။

ကောင်းပြီ... ဒီကဲ့သို့ ခင်ဗျားတို့ သိပြီးသကာလ ထားတော့ ဒို့ မှာ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိက ဘယ်က လာပါလိမ့်မလဲဆိုတော့ ရှင်ပုဏ္ဏက ဒါက ပုထုဇန်က...တဲ့၊ ဒါက ခန္ဓာငါးပါးက မှန်က...တဲ့... (မှန်ပါ့ဘုရား) ပုထုဇန်မျက်လုံးတပ်ပြီး ခန္ဓာငါးပါး ကြည့်လိုက်တော့ ငါ-ဆိုတာ ဒီမှာ လာထွက်တာ.... (မှန်ပါ့) တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ဒီမှာ လာထွက်တယ်... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား) သူဟာ သဘောသိပ်ပါတဲ့ဥစ္စာ.... (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

ဒါက ခန္ဓာငါးပါးက ကြည့်နေတယ်....(မှန်ပါ့) ကြည့်နေ တော့ ပုထုဇန်က ဒီကနေပြီး ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ ဒီမှန်ကို ကြည့် လိုက်တယ်....(မှန်ပါ့) ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ မှန်ထဲမှာ ထင်လာတဲ့အရိပ်သဖွယ် အရိပ်သဘောဖြစ်လာတဲ့ ငါဆိုတာ ဒီ-အကြည့်လဲ့လို့ ဖြစ်လာတာ....(မှန်ပါ့) ငါ့ဥစ္စာဆိုတာလဲ ထို့ အတူဘဲ....(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဟာ အလိုလို ပေါ်လာတာလား ဒါ....တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်သွားဘူးလား.... (မှန်ပါ့) တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဟာ အလိုလို ပေါ်လာတာလား- ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ မိမိခန္ဓာ မှန်ကြည့်မိလို့ ပေါ်လာတာလား....(မိမိခန္ဓာမှန်ကြည့် မိလို့ ပေါ်လာတာပါဘုရား) နေရာကျပြီ....(မှန်ပါ့)။

ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ မိမိ ခန္ဓာတွေကို မှန်သဘောထားပြီး ကြည့်မိလို့ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ အရိပ်ထွက်လာတယ် -- (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

ဦးလှ ပေါ်ကြပလား....(မှန်ပါ) မျက်လုံးက ဘာမျက်လုံးတုံး (ပုထုဇန်မျက်လုံးပါ) ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ ခန္ဓာငါးပါး မှန်ကို ကြည့်မိလို့ ငါနေရာကျသားဘဲ....(မှန်ပါ) ငါတော်သေးတယ်၊ မဟုတ်ဘူးလား....(မှန်ပါ) သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ငါ ဘယ်သူ့မှ အောက်မကျဘူး၊ ငါလုပ်နိုင်သေးတယ်၊ ကိုင်နိုင်သေးတယ်... (မှန်ပါ) ဒီအရိပ်တည်းဟူသော တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိထွက်လာတယ်... (မှန်ပါ) ပေါ်ပလား .... (ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)။

ဘာမျက်လုံး ဘာခန္ဓာကြည့်လို့ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အရိပ် တွေ ထွက်လာပါလိမ့်မလဲလို့ မေးတော့ ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော မှန်ကိုကြည့်မိလို့ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော အရိပ်တွေထွက်လာတယ်....(မှန်ပါ) ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာအရိပ်တွေများ ထွက်လာသတုံး.... (တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အရိပ်တွေ ထွက်လာပါတယ်) ဒီအရိပ်တွေ ထွက်လာတယ် ... (မှန်ပါ) ဘာမျက်လုံးတပ်ကြည့်လိုက်တာတုံး....(ပုထုဇန်မျက်လုံး တတ်ကြည့်ပါတယ်) ဘာကို ကြည့်လိုက်တာတုံး .... (ခန္ဓာငါး ပါးကို ကြည့်လိုက်ပါတယ်) ခန္ဓာငါးပါးကြီးကို မှန်သဘော ထားကြည့်လိုက်တယ်.... (မှန်ပါ)ဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးကို မှန်သဘောထားကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျ တော့ ငါလုပ်နိုင်သေးတယ်ကွ....(မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ငါ့မှာလဲ ခင်စရာ မင်စရာရှိသေးတယ်ကုသိုတော့ တဏှာလဲ
လာတာဘဲ....(မှန်ပါ) ငါဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိလဲလာတာဘဲ၊ ငါဘယ်သူ
အောက်မှ သားသမီးလက်အောက်ခံပြီး စားဘို့မလိုသေးပါဘူး
ဆိုတဲ့ မာနလဲလာတာဘဲ....(မှန်ပါ)ဘုရား။

ဒါဖြင့် ဒီအရိပ်ဟာ မှတ်လိုက် တကာတကာမတို့ သုံးခုထွက်
လာတယ်....(မှန်ပါ) တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ အရိပ်သုံးခု ထွက်
လာတယ်....(မှန်ပါ)ဘုရား။

ဒါဖြင့် တဏှာ, မာန ဒိဋ္ဌိလက်သည် ယခုပေါ်သွားပြီ....
(မှန်ပါ) ခန္ဓာက ထွက်လာတယ်၊ ခန္ဓာကို အကြည့်မှားလို့
ထွက်လာတယ်....(မှန်ပါ)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)ဘုရား။

တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိဟာ အလိုလိုပေါ်တာလား၊ ပုထုဇန် မျက်
လုံးတပ်ပြီး ခန္ဓာကို အကြည့်မှားလို့ ပေါ်တာလား... (ပုထုဇန်
မျက်လုံးတပ်ပြီး ခန္ဓာကိုအကြည့်မှားလို့ ပါဘုရား)။

အဲ... ဒီတလုံးပိုင်ယင် ဘုန်းကြီးက ကျေနပ်ပြီ.... (မှန်ပါ)
သူဥပမာနဲ့ လာတယ်၊ ရှင်ပုဏ္ဏက ရှင်အာနန္ဒာကို ဟောနေ
တယ်.... (မှန်ပါ)ဘုရား။

ကိုင်း- ခင်ဗျားတို့သန္တာန်တဏှာမချုပ်သေးတာလဲဒီအကြည့်
ဘဲ....(မှန်ပါ) မာနမချုပ်သေးတာလဲ.... (ဒီအကြည့်ပါဘဲ)ဘုရား
ဒိဋ္ဌိမချုပ်သေးတာလဲ (ဒီအကြည့်ပါဘဲ)ဘုရား) အခုမှ လက်သည်
ပေါ်တယ်(မှန်ပါ)ဘုရား။

ပုထုဇန်မျက်လုံးတပ်ပြီး ခန္ဓာငါးပါးကြည့်လိုက်တာ တဏှာ
မာန, ဒိဋ္ဌိ အရိပ်တွေ ထွက်လာတယ်....(ထွက်လာပါတယ်)ဘုရား)

ဘာမျက်လုံး တတ်ကြည့်သလဲ ... (ပုထုဇန်မျက်လုံး တတ်ကြည့် ပါတယ်)ဘယ်သူ ကြည့်တာတုံး- (ကိုယ်ခန္ဓာကိုယ်ကြည့်ပါတယ်) ဘာတွေများ ထွက်လာသတုံး- (တဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိ ထွက်လာပါ တယ်ဘုရား)။

ဪ...တဏှာ,မာန, ဒိဋ္ဌိအရိပ်တွေ ထွက်လာဘယ်၊ ခက်ပါ သေးတယ် ခင်ဗျားတို့ ကြည့်ကို မကြည့်တတ်သေးဘူး(မှန်ပါ) ကြည့်လိုက်ယင် ဒါလာတာဘဲ ... (မှန်ပါ) ကြည့်လိုက်ယင် ကိုယ် ကိုယ် ကိုယ်ကြည့်လိုက်တာဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

ပုထုဇန်မျက်လုံးဆိုတာကတော့ အခု ရိုးရိုးမျက်လုံးပေးဗျာ- (မှန်ပါ) ရိုးရိုးမျက်လုံးနဲ့ ကိုယ် ကိုယ်ကြည့်တယ်၊ လက်မောင်း ကလေးဆုပ်ကြည့်၊ ဟုတ်လား... (မှန်ပါ) ခြေထောက်ကလေး လှမ်းပြီးသွားကြည့်၊ ဟိုဟို ဒီဒီ သဘောနဲ့ စာကြည့် အင်း... ငါလုပ်နိုင်သေးတယ်၊ လာပြီ... (မှန်ပါဘုရား)။

ငါလုပ်နိုင်သေးတယ်လို့ ဒိဋ္ဌိကလာပြီ... (မှန်ပါ) ငါ့အရိုး ငါ့ချိုနိုင်သေးတယ်ဆိုတဲ့ တဏှာကလဲ... (လာပါတယ်)ငါ သား သမီးလက်အောက် မကျနိုင်သေးဘူး... (မှန်ပါ) ဘယ်ကလာတာ တုံးဗျ ဒီဥစ္စာ .. (ခန္ဓာကလာပါတယ်) ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ ခန္ဓာ ကြည့်လိုက်လို့... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်သူ ကြည့်သလဲ... (ခန္ဓာကြည့်ပါတယ်ဘုရား)ခန္ဓာက သူများခန္ဓာမဟုတ်ဘူးနော်- လက်ရှိခန္ဓာ .. (မှန်ပါ) လက်ရှိခန္ဓာ ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ဘဲ ဘာအရိပ်တွေများ ထွက်လာသတုံး ... (တဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိရိပ်တွေ ထွက်လာပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိလာတဲ့ လက်သည်ဟာ ယနေ့
တော့ဖြင့် ပေါ်ပြီ... (မှန်ပါ) အကြည့်မှားတာနဲ့ ပုထုဇနီ
မျက်လုံးတပ်ပြီး ခန္ဓာကြည့်လိုက်တာနဲ့ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ တည်း
ဟူသော အရိပ်တွေထွက်လာတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါ ပြင်ပေးမည့်သူသာ မရှိဘူးဆိုယင် ဒီအရိပ်မှတစ်ပါး ထွက်
စရာကိုမရှိဘူး... (မှန်ပါ) ဘယ်နှယ်ထင်ကြသတုံး (မရှိပါဘုရား)။
တနေ့သော်လဲငါသာ မာပါစေကွာဘာအရေးကြီးသလဲတဲ့-
(မှန်ပါ) အင်း... ငါသာမာပါစေတဲ့... (မှန်ပါဘုရား)။

ငါသာ မာပါစေဆိုတာက ဒိဋ္ဌိ၊ ဘာပုစရာရှိသတုံးဆိုတာက
မာန၊ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ) ငါ့ကိုယ် ငါ့မှူးနေတာဘဲ
တဏှာ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အံ့မာလေး... ဦးလှရ ဒါပေါ်ဘို့မလွယ်ဘူးနော်... (မလွယ်
ပါဘုရား) ရှင်ပုဏ္ဏက အင်မတန် ဥပမာပေး ကောင်းတယ် ....
(မှန်ပါဘုရား)။

ကိုင်း... ဦးလှ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဟာ မိုးပေါ်ကျလားတဲ့
ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒါတွေ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ထောက်ထောက် လာပါ
လိမ့်မလဲ၊ ဖြေကြပါဦး ခင်ဗျားတို့... (မိမိခန္ဓာကို တဏှာ၊ မာန၊
ဒိဋ္ဌိနဲ့ ကြည့်လို့ ပါဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးရယ်လို့ သိလို့ ကြည့်တာမဟုတ်ဘူး (မှန်ပါ)
ပုထုဇနီမျက်လုံးနဲ့ မိမိကိုယ်ကိုကြည့်လိုက်တယ် .... (မှန်ပါ)
ပုထုဇနီမျက်လုံးနဲ့ မိမိကိုယ်ကို ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့
သျှော်... ငါလုပ်နိုင်သေးတယ်၊ ငါ့ကိုင်းနိုင်သေးတယ်၊ ငါ့သွား

နိုင်သေးတယ်၊ မဟုတ်ဘူးလား... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား) ငါကျေး
နိုင်သေးတယ်... (ဒီအဓိပ္ပာယ်ရောက်ပါတယ်) သဘောပါလား
(ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ မိမိကိုယ်ကို ကြည့်လိုက်တာ
နေ့တိုင်း ခင်ဗျားတို့တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိလာတယ်... (မှန်ပါ) ကိုယ်
ကိုယ်ဆိုတော့လဲ နေ့တိုင်းကြည့်မိတယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား။

ခြေထောက်ကလေး လှမ်းကြည့်တယ်၊ ဒီနေ့မနာဘူး ကု-
သွားနိုင်တယ်ဆိုတာ ဒါကြည့်တာဘဲ ... (မှန်ပါ) ပြေးပြေး
လေးငါးဆယ်လှမ်း လျှောက်ကြည့်တယ်၊ မမောသေးပါဘူးကု
သွားနိုင်သေးတယ် ... (မှန်ပါ) ဘုရား။

ဒါ ကိုယ် မှန်ကြည့်ပြီးသကာလ ငါ လုပ်နိုင်သေးတယ်၊ ငါ
ကိုင်နိုင်သေးတယ် ... (မှန်ပါ) ခန္ဓာငါးပါးရယ်လို့ မဟုတ်
တော့ဘူး၊ မိမိကိုယ်ကိုယ်ကြည့်ပြီး မိမိကိုယ်ကိုယ်လဲ ပုထုဇန်
မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်တာ ... (မှန်ပါ) သဘောကျကြပါလား...
(ကျပါပြီဘုရား)။

မိမိကိုယ်ကို... (ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်ပါတယ် ဘုရား) ဘာ
တွေ့ထွက်လာသတုံး ... (တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတွေ့ထွက်လာပါတယ်
ဘုရား)။

တနေ့ ဘယ်နှစ်ခါများ ကြည့်ကြသတုံးလို့ မေးယင် ဦးလှ
ဘယ်နှယ်ပြောပါ့မလဲ... (မရေတွက်နိုင်ပါဘုရား) မရေတွက်နိုင်
ဘူး ပုထုဇန်မျက်လုံးတပ်ပြီးကြည့်လိုက်တာ... (မှန်ပါ)။

မရေတွက်နိုင်တော့ တနေ့တနေ့မှာ ကြည့်လိုက် သည်နဲ့ တပြိုင်နက်တည်း တဏှာဥပါဒါန်ကံ၊ ဇာတိဇရာမရဏလာဦး မှာဘဲ... (လာပါတယ်ဘုရား) မလာပါနဲ့ဆိုလို့ ဘုန်းကြီးကလဲ မတားနိုင်ဘူး... (မတားနိုင်ပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့က အကြည့် လဲ့ပေါ့ကိုး... (မှန်ပါ)။

အကြည့်လဲ့တဲ့ ကိုယ်ကိုယ် ကိုယ်ခင်တဲ့ တဏှာကလာတော့ ဥပါဒါန်ကံဟုတ်လား ဇာတိဇရာမရဏဆိုတာ လာရမှာဘဲ (လာ ပါတယ်ဘုရား) မာနလာပြန်တော့လဲ မာနတဏှာဘဲ မဟုတ်ဘူး လား... (မှန်ပါ)။

မာနဆိုတာလဲ တဏှာဘဲ တဏှာ... (မှန်ပါ) အဲဒီတော့ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်ကံ၊ ဇာတိဇရာမရဏ မာနကလဲတန်းမှာဘဲ... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိကလဲတန်းမှာဘဲ ဒိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိပါဒါန်၊ ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်တဲ့ကံ မလာပေဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား) အဲဒီတော့ ကံလာယင် ကမ္မဘဝပစ္စယာ ဇာတိဇရာမရဏ... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ တနေ့ ခင်ဗျားတို့ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ တဏှာကလဲ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က ဇာတိဇရာမရဏကျအောင် ပို့လိုက်တာဘဲ... (မှန်ပါ) ကံကျအောင်ပို့ လိုက်တယ်... (မှန်ပါ) သေယင်တော့ ဇာတိဇရာမရဏပို့ မှာပေါ့ မရောက်ခင်တော့ ကံကျအောင်ပို့ လိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒိဋ္ဌိလာပြန်တော့ကော... (အတူတူပါဘုရား) ကံကျအောင် ပို့လိုက်တာဘဲ... (မှန်ပါ) မာနလာပြန်တော့ကော... (ကံကျ အောင်ပို့ ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ဟာ ဒီပုထုဇန်မျက်လုံးမပျောက်သ၍ ကာ
လပတ်လုံးဖြင့် ဒီလိုဘဲကြည့်နေကြမှာဘဲ.... (မှန်ပါ) ကြည့်နေ
ယင်လဲ ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သုံးမျိုးစလုံး လာနေမှာဘဲ.... (လာပါ
တယ်ဘုရား)။

ဒါ သာမညနားနဲ့ မထောင်ပါနဲ့၊ အလွန်ကြီးကျယ်တဲ့
တရားလို့ မှတ်ပါ.... (မှန်ပါ) အလွန်ကြီးကျယ်တဲ့ တရားလို့ မှတ်
ပါ.... (မှန်ပါ) ကြည့်စမ်း ကြည့်ရုံကလေးနဲ့ တဏှာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
မာနပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ဒိဋ္ဌိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်.... (မှန်ပါ)။

ဟာ.... ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က ဦးမာဒင် ဘယ်ကလာတာတဲ့တုံး
(မှန်ပါ) အို.... ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ ကိုယ်ကိုယ်ကြည့်လိုက်တာပေါ့
ဘုရား... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

-ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့.... (ကိုယ်ကိုယ်ကြည့်လိုက်ပါတယ်ဘုရား)
ကိုယ်ကိုယ်ကြည့်လိုက်တော့ ဘာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တွေ ထွက်လာသ
တုံး....၊ တဏှာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ မာနပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

တဏှာတွင်မဆိုနဲ့ သူ ဟိုတန်းမှာဘဲ.... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ် မလာပေဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား) ရှင်းကြားလား
(ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဪ... ခင်ဗျားတို့ အပါယ်သွားကြမှာ သူတပါးသတ်မှ
လို ထင်မနေနဲ့.... (မှန်ပါ) သူတပါးလိမ်မှ သူတပါးဟာ
ခိုးမှလို ထင်မနေနဲ့၊ ဒီမှာသွားပြထားတယ်.... (မှန်ပါ)။

ပုထုဇန်မျက်လုံးတပ်ပြီး မိမိကိုယ်သာကြည့်လိုက်ယင် တတန်း၊
နှစ်တန်း၊ သုံးတန်း အပါယ်ချည့်သွားတာဘဲ.... (မှန်ပါ) ဆိုနိုင်

ကြရဲ့လား.... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား) ဒီလိုနဲ့ကျတော့သိခဲတယ် (မှန်ပါ) မသိခဲဘူးလား....(သိခဲပါတယ်ဘုရား)။

ဒါက ကြမ်းမှမကြမ်းဘဲကိုး.... (မှန်ပါ) မကြမ်းသာမကြမ်း တယ် ဖြစ်နေတာကတော့ .... (အပါယ်သွားဘို့ချည့်ဖြစ်နေပါ တယ်ဘုရား) သေချာနေတာဘဲ.... (မှန်ပါ) ဘာမျက်လုံးတပ် ကြည့်တာတုံး... (ပုထုဇန်မျက်လုံး တပ်ကြည့်တာပါဘုရား) ဘာကိုကြည့်သတုံး .... (ကိုယ့်ကိုယ် ကိုကြည့်ပါတယ်ဘုရား)မိမိ ကိုယ်ကိုကြည့်တယ်.... (မှန်ပါ မိမိကိုယ်ကိုကြည့်ပါတယ်ဘုရား) ဘာတွေများထွက်လာသတုံး.... (တဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိတွေထွက်လာ ပါတယ်ဘုရား)။

တဏှာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒီလိုဆိုလိုက်... (မှန်ပါ တဏှာပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်, မာနပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်, ဒိဋ္ဌိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ထွက်လာပါတယ် ဘုရား) တံဆောက်အောင် မသွားဘူးလား.... (သွားပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ပြုထားတဲ့ကျောင်းကန်ဘုရားတည်ထားထဲ့ ဒါနကလေးလောက်နဲ့ ဒီခန္ဓာကြည့်မိလို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုံးမျိုး လှည့်ပေါ်နေတာနဲ့ ကာမိပါမလားလို့ မေးလိုက်တယ်(မကာမိ ပါဘုရား) ဘယ်....သူ့ အချိန်က နည်းတာမှမဟုတ်ဘဲ....(မှန်ပါ) နည်းသလား....(မနည်းပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ တသက်ပတ်လုံး အရောင်းနဲ့ အဝယ်နဲ့ နေနိုင် တာ ဒါကြည့်ပြီး ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ ဒါကြည့်ပြီး ဒါတွေပေါ် နေတာပြောတာ... (မှန်ပါ)။

ဒါ အေးအေးဆေးဆေး ပြောနေတာ ဖြစ်စဉ်ကိုက်ပါတယ် (မှန်ပါ) မကိုက်ဘူးလား.... (ကိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဦးမာဒင် ခင်ဗျား စီးပွားရေးလိုက်လာတာ ဘယ်လောက် ကြာပြီတုံး၊ ဦးလှ စီးပွားရေးလိုက်လာတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီ တုံး၊ ကြာပါပြီဘုရား တပည့်တော်တို့ အိမ်ထောင် မကျခင် ကတည်းကလိုက်လာတာပါ... (မှန်ပါ)။

မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျားတို့ စီးပွားရေးလိုက်လာတော့ ဘုန်းကြီး တို့က ဘာမှမပြောလိုပါဘူး၊ ဘယ်နှယ်ကြောင့်ခင်ဗျားတို့ ဒီ စီးပွားရေးကို ခင်ဗျားတို့ ဖြိုင်ဖြိုင် လိုက်မိတာတုံး ဆိုတော့ လူကလဲ ကျန်းမာသကဲ့သို့ဘုရား လာပြီ... (မှန်ပါ) လူကလဲ ကျန်း မာသကဲ့သို့ဘုရားဆိုတာ အနိစ္စအချက်ကို သူမမြင်ဘူး.... (မှန်လှပါ မမြင်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ တပည့်တော်က မာန်ကလေးကလဲရှိတယ်ဘုရား၊ ဒါ ခန္ဓာကြည့်ပြီးပြောနေတာ.... (မှန်ပါ) သူတို့တောင် ရအောင် ရှာသေးတာဘဲ ငါဘယ်နှယ်ကြောင့် ရအောင်မရှာရမတုံး၊ ခန္ဓာ ကိုကြည့်လာတာ.... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ကို သူများအောက် မကျချင်ဘူးဘုရား တပည့် တော်က၊ ထုံးစံထုံးစံ... (မှန်ပါ) ဘယ်သူ့ကြည့်ပြောတာတုံး... (ခန္ဓာကြည့်ပြောတာပါဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

အင်း.... ဒါဖြင့် ဒီလိုမှမရှာလဲ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်း ဘယ်ရှိမတုံး ဆိုတော့ ဒီဌို.. (မှန်ပါ) ဒါ ဘာကြည့်ပြီး ဒီအသံသုံးသံ ထွက်

လာပါလိမ့်မတုံး .... (ခန္ဓာကြည့်ပြီး ထွက်လာပါတယ် ဘုရား)
ဪ...ဘယ်လောက်ကြာကြာပြီတုံးခန္ဓာကြည့်ပြီးဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
သုံးမျိုးဖြစ်တာ....(မရေတွက်နိုင်ပါဘုရား)။

အင်မတန်မိတဲ့တရား .... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့က ဒီဥစ္စာ
အကုသိုလ်ဖြစ်တယ်လို့ မထင်ဘူး... (မှန်ပါ) ထင်ရဲ့လား(မထင်
ပါဘုရား)။

တပည့်တော်က မခံချင်တတ်ဘူးဘုရား၊ မခံချင်လို့ ထုလုပ်
တာ၊ တပည့်တော်ကလဲ ကိုယ့်မှာပစ္စည်း မရှိလို့ ရှိယင်ဖြင့်
သူတပါးက ခေါင်းပေ၀တက်နင်းမှာစိုးလို့.... (မှန်ပါ) မဟုတ်
ဘူးလား....(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်ရှာကျွေးချင်တယ်ဘုရား၊ သူများ
ကျွေးတာ မစားချင်ဘူး... (မှန်ပါ) အင်း.... ကိုယ့်ကိုယ်ချည့်
လှည့်နေတယ်၊ ဒီမှန်ချည့်ကြည့်တာဘဲ... (မှန်ပါ) ဘယ်မှန်များ
ကြည့်သေးသတုံး....(ခန္ဓာငါးပါးမှန် ကြည့်မိပါတယ်ဘုရား)ဘာ
မျက်လုံးနဲ့တပ်ကြည့်သတုံး... (ပုထုဇန်မျက်လုံးပါဘုရား) အဲ....
ပုထုဇန်စိတ်က ပြောင်းကို မပြောင်းဘူး.... (မပြောင်းပါ
ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်နှစ်မျိုး ထွက်လာသတုံး....
(သုံးမျိုးထွက်လာပါတယ်ဘုရား)။

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဥာဏ်နဲ့ ကြည့်လိုက်တော့မှ
အပါယ်ကတက်လမ်းမရှိဘူး .... (မှန်ပါ) တက်လမ်းရှိသေးရဲ့
လား....(မရှိပါဘုရား)။

ကဲ.... ဦးလှတို့ မိုက်ပုံ— (မုန်ပ!) ဦးမာဒင်တို့ဆိုးဝါးပုံ... (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား) ဒါ အခု သေသေချာချာရှင်းပြောပြီ... (မုန်ပ!)။

ဪ... ဒို့လုပ်နိုင်ကြတယ်၊ ကိုင်နိုင်ကြတယ်၊ လုပ်နိုင် ကိုင်နိုင်တယ်ဆိုတာ မခံချင်လို့ လုပ်တာလဲရှိတာဘဲ... (မုန်ပ!) စားချင်လို့ လုပ်တာလဲရှိတာဘဲ... (မုန်ပ!) ငါ့ဟာလုပ်ချင်လို့ ဖြစ်တာကော... (ရှိပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဒီသုံးမျိုးမှတစ်ပါး (မရှိပါဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ အသံကလဲထွက်ပါတယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကိုယ်အရိုး ကိုယ်ချီနိုင်တဲ့... (မုန်ပ!) ခန္ဓာကြည့်လုပ်တာကိုး- (မုန်ပ!)။

ကိုယ်အရိုး ကိုယ်ချီနိုင် ကုန်းလုပ်တာတဲ့၊ ခန္ဓာကြည့်ပြီးတော့ ဒီတကျထွက်လာတယ်... (မုန်ပ!) ခန္ဓာကြည့်ပြီးတော့ မာန၊ ခန္ဓာကြည့်ပြီးတော့... (ဒိဋ္ဌိထွက်လာပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့လူစု ဦးမာဒင်တို့လူစုက အားများပေးလိုက်သေး တယ် မောင်တို့အရွယ် ငယ်သေးတယ်... (မုန်ပ!)။

ဟိုမုန်ကို သွားကြည့်ပြန်ပြီ... (မုန်ပ!) ကြီးစားကြပါဦး-တဲ့၊ ဘယ်မုန်သွားကြည့်သလဲ တခြားသောမုန်... (မုန်ပ!)။

ဟိုပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ကြီးစားကြပါဦးဆိုတော့ နဂိုရ်က သူကလဲ မုန်ကြည့်လဲနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတော့ သူက ကြီးစားတယ်- (မုန်ပ!) ဒီကလဲ မုန်ကြည့်လဲနဲ့ တိုက်တုန်းလိုက်တယ်... (မုန်ပ!) ဟိုကလဲ ကျေးဇူးရင်မှတ်ပြီး ကြီးစားတယ်... (မုန်ပ!) ငယ်သေးတယ်

ငယ်တုန်းက ဥစ္စာကိုးကွ... (မှန်ပါ) ဘာဖြစ်ကြတာတုံး...
အို...နားထောင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ မှန်ကြည့်လဲ့တယ်၊ တိုက်တုန်းတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ... (မှန်ကြည့်လဲ့ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း... အတော်ခက်ကုန်ပြီကွ... (မှန်ပါ) မခက်ဘူးလား...
(ခက်ပါတယ်ဘုရား) ဒါ...လူကြီးစကားလား... (မှန်ပါ) ဦးလှ
ဒါ... လူကြီးစကားလား၊ ခင်ဗျားတို့ ဒါ...နှုတ်ထဲကို တက်နေ
တယ်... (မှန်ပါ) တောက်လျှောက် လဲ့လာတာ... (မှန်ပါ)
ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တဏှာတန်း၊ ဒိဋ္ဌိတန်း၊ မာနတန်းဟာ တဏှာ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ် မာန ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ဒိဋ္ဌိ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်က လာ
သတုံး... (ခန္ဓာက လာတာပါဘုရား) ဒီလိုချည်း မပြောနဲ့၊
ခန္ဓာက သူ့ဟာသူနေတာ၊ ပုထုဇန် မျက်လုံးတပ်ကြည့်မှ လာ
တာ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လိုလုပ်မယ်... (ပုထုဇန်မျက်လုံးတပ်ကြည့်မှ မြင်ပါတယ်
ဘုရား) ပုထုဇန်မျက်လုံးတပ်ပြီး ကိုယ်၊ ကိုယ်ကြည့်မှ၊ ခန္ဓာကို
ကြည့်တယ်ဆိုယင် တော်သေးတယ်... (မှန်ပါ) သူ့ခန္ဓာသိသွား
ပြီ... (မှန်ပါ) ကိုယ့်ကိုယ်ကြည့်လို့... (မှန်ပါ)။

ပုထုဇန်မျက်လုံးတပ်ပြီးတော့ ဘာတုံး... (ကိုယ့်ကိုယ် ကြည့်
ပါတယ်ဘုရား) ကိုယ့်ကိုယ်ကြည့်လိုက်တော့ ဘာတွေထွက်လာ
သတုံး (တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိထွက်လာပါတယ်ဘုရား) တဏှာ၊ မာန၊
ဒိဋ္ဌိ ဆိုတဲ့ ပပဉ္စတရား သုံးပါး... (မှန်ပါ)။

ပပဉ္စဆိုတာက သူတယောက်တည်းခွဲလို့ ရမှလား... (မရပါဘူး) မရဘူး၊ ဒါကြောင့် တဏှာ-ဥပါဒါန်-ကံ ဇာတိဇရာ မရဏဆိုမှ ဘဝကျယ်သွားတယ်... (မှန်ပါ) သူတခုတည်းခွဲလို့ မရဘူး... (မရပါဘူး) သူတို့နဲ့ပေါင်းပြီးတော့... (ခွဲရပါတယ် ဘုရား) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က သူက ခွဲတယ် အောက်မေ့နေတယ်၊ မဟုတ်ဘူး သူတို့နဲ့ ပေါင်းရမယ်... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူး တဏှာကနေ မာန၊ မာနကနေ ဒိဋ္ဌိ၊ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ကို တဏှာ-ဥပါဒါန်-ကံ ဇာတိ ဇရာ မရဏက ကျယ်သွားတာ၊ ဘဝ ကျယ်မသွားဘူးလား... (ကျယ်သွားပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတရားတွေဟာ ကျယ်တဲ့အခါမှာ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သောကြောင့် တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိကို ပပဉ္စလို့ မှည့်တာ... (မှန်ပါ) သူတို့မပေါင်းယင် မကျယ်နိုင်ဘူး... (မှန်ပါ)။

သို့သော်... သူတို့ရှိယင်လဲ သူတို့နှစ်ခုက အစဉ်အတိုင်း လာရမှဘဲ၊ မလာရပေဘူးလား... (လာရပါမယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ဪ... ဒီ-ပုထုဇန်မျက်လုံး မပျောက်သ၍ သံသရာဖြင့် လည်တော့မှဘဲ... (မှန်ပါ) ဆိုနိုင်-မဆိုနိုင် (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘာမပျောက်သ၍တုံး... (ပုထုဇန်မျက်လုံး မပျောက်သ၍ သံသရာလည်မှာပါတဲ့ဘုရား)။

ကြည့်လေ - ပုထုဇန်မျက်လုံး မပျောက်သ၍ ဒီကိုယ်ချည့် ကြည့်နေမှဘဲ... (မှန်ပါ) မိမိကိုယ်လဲ ကြည့်မယ်... (မှန်ပါ)။

သူတပါးကိုယ်လဲ....(ကြည့်ပါတယ်ဘုရား) ကြည့်ယင် ဘာတွေ
လာနေမတုံး....(တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိ လာနေမှာပါဘုရား)။

တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိလာလို့ ရှိယင် တဏှာကလဲ ချဲ့လိုက်မှာဘဲ
(မှန်ပါ) မာနကကော.... (ချဲ့မှာပါဘုရား) ဒိဋ္ဌိကကော....
(ဋ္ဌိဒိကလဲ ချဲ့မှာပါဘုရား)။

ဦးမာဒင် ခင်ဗျားတို့ အခုတွေ့လို့ တော်ဘဲ တော်သေးတယ်
(မှန်ပါဘုရား) အဲဒီတော့ ဦးမာဒင်တို့, ဦးလှတို့ လူကြီးတွေမို့
ဘုန်းကြီးများက ဆုံးမပါတယ်....၊ သွန်သင်ပါတယ်၊ ပုထုဇန်
မျက်လုံးမပျောက်သ၍ ကာလပတ်လုံး အပါယ်လေးပါးမျော
ဆိုတာ ပေါ်ပြီ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ပုထုဇန်မျက်လုံးမပျောက်သ၍.... (အပါယ်လေးပါးမျောရ
ပါမယ်ဘုရား) သူက အပါယ်ချည့်ချလိုက်တယ်.... (မှန်ပါ)
ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ အခု ခင်ဗျားတို့ ဆရာသမားနဲ့ ဆည်းဆည်းကပ်ကပ်
နေလို့ သာလျှင်....(မှန်ပါ) မြို့ထဲကလူတွေ ဘာလုပ်နေသတုံးလို့
မမေးနဲ့....၊ ကုန်သည်ကြီးတွေ ဘာလုပ်နေသတုံးလို့ မမေးနဲ့၊
ဒီသုံးခုထွက်တာဘဲ.... (မှန်ပါ) ပုထုဇန်မျက်လုံးတပ်ပြီး ကိုယ်
ကိုယ်ကြည့်တာဘဲ....(မှန်ပါ) ကိုယ် သားသမီး ကိုယ်ကြည့်လိုက်
တယ်.... (မှန်လှပါ) ကြည့်လိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ငါ့မှာ သားနဲ့
သမီးနဲ့ မလာဘူးလား....(လာပါတယ်ဘုရား)။

ငါ့ အားကိုးတွေနဲ့....၊ သားကလေးတယောက် ရှိပြန်လဲ
ဒါကလေးဘဲ အားကိုးနေရတယ်ဆိုတဲ့ မာန-မဟုတ်ဘူးလား....

(မှန်ပါ) ငါ့သားက သူများသားနဲ့မတူဘူးဆိုတဲ့ဒီဒီ... (မှန်ပါ)
ခင်ဗျားတို့ကလဲ ဒီမှန် လှည့်ကြည့်နေတာဘဲ... (ကြည့်ပါတယ်
ဘုရား) ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

တနေ့လုံးဘာလုပ်နေကြသတုံး ဝိပဿနာမလုပ်ယင် ဘာလုပ်
သတုံးမေးယင်... (မှန်ကြည့်နေပါတယ်ဘုရား) မှန်ကြည့်နေတယ်
(မှန်ပါ) ကိုယ့်ကိုယ်ကြည့်လိုက်၊ သမီးခန္ဓာကိုယ် ကြည့်လိုက်၊
သားခန္ဓာကိုယ်... (ကြည့်ပါတယ်ဘုရား) ဘာဖြစ်လို့ တုံး...
(မှန်လှည့်တာပါဘုရား) မှန်လှည့်ကြည့်နေတယ် ဘာဖြစ်လို့
တုံး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်သွားမှာစိုးလို့... (မှန်ပါ) ပေါ်ပလား
(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါ... နည်းတဲ့အဓိပ္ပါယ်မဟုတ်ဘူးကွ၊ တော်တော်နက်တယ်
(မှန်ပါ) ဒါ...ရှင်အာနန္ဒာ သောတာပန်တည်တဲ့ တရား...
(မှန်ပါ) အခုဟာက အပြစ်ပြုတုန်းရှိသေးတယ်၊ အဖြေ မပါ
သေးဘူး... (မှန်ပါ) ကဲ...သဘောကျပလား... (မှန်ပါ)။

ဟိုအိမ်မှာ ရန်ဖြစ်နေတယ်၊ လင်နဲ့မယား ရန်ဖြစ်နေတယ်၊
အလိုမကြကြဘူး...တဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့ တုံး၊ အို... ငါ့သူ့ လုပ်စာ စား
တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ကိုယ် ကိုယ်ကိုယ်ကြည့်ပြီး ရန်ဖြစ်တာပေါ့တဲ့
(မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ)။

မိန်းမလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အို...သူ့ မိပြီး ငါ့ထမင်းစားနေတာ
မဟုတ်ပါဘူး ဆိုပြီး ကိုယ် ကိုယ်ကိုယ် ကြည့်ပြီး ဟိုကို မာန်
ထောင်တော့တာဘဲ... (မှန်ပါ) ဘုရား) ရန်ဖြစ်တာ ဒီကဟာဘဲ၊
ခန္ဓာကိုယ် ပုထုဇန်မျက်လုံးတပ်ပြီး ရန်ဖြစ်တာဘဲ (မှန်ပါ) ဘုရား)
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မြို့ထဲရွာထဲ ဆူနေကြတာ ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ် ပါပြီဘုရား) ဘာတုံး.... (ပုထုဇန်မုက်လုံးတပ်ပြီး ကြည့်လို့ပါ ဘုရား) ဘယ်သူ့ကြည့်သတုံး (ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်ကြည့်ပါတယ်) အဲဒါ ရန်ဖြစ်နေတာ၊ ပေါ်ပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ရန်ဖြစ်တာလဲ သူ့ဘဲ- မဟုတ်ဘူးလား.... (မှန်ပါ) တခါ ချစ်ချစ်ခင်ခင် ကြင်ကြင်နာနာနဲ့ နေကြတာကြည့်ဦး၊ အဲဒါ အဲဒါ တဏှာလာတာဘဲ.... (မှန်ပါ) ပေါ်ကြရဲ့လား.... (ပေါ် ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ ဘာမုက်လုံးတပ်ပြီး ကြည့်တာနဲ့ တဏှာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် လာပြန်တာတုံး.... (ပုထုဇန်မုက်လုံး တပ်ကြည့်လို့ပါဘုရား) ပုထုဇန်မုက်လုံးတပ်ပြီး သကာလ ကိုယ်ကြည့်ပြန်တာနဲ့ ခင်ကြ မှင်ကြပြန်တာဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား)။

တခါ မာန၊ ကိုယ့်အိမ်သားနဲ့ တော့ မာနမဖြစ်ပါဘူး၊ ဘေးအိမ်နဲ့ ကိုယ်လို အရောင်းအဝယ် လူချင်းမာန်ဖြစ်ကြတယ်- (မှန်ပါ) မာန်ဖြစ်ကြတာ မာန်ထောင်ကြတာရှိသေးတာကိုး.... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါလဲ ဘယ်သူ့ကြည့်ပြီး ထောင်တာတုံး .... (ပုထုဇန် မုက်လုံးနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်ကြည့်တာပါ) ကဲ....သုံးဆဲ့ တဘုံ မကုန်သေးဘူးလား.... (ကုန်ပါပြီ)ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မင်းတို့သည် ဒီပုထုဇန်မုက်လုံးကို ပျောက်အောင် ဆရာဘုန်းကြီးက ဒါဟောမပေးနိုင်၊ ဟောသည် တိုင်အောင် မင်းတို့ကလဲ ဒီမုက်လုံးပျောက်အောင် အားမထုတ်ဘူးဆိုလို့

ရိုယင် ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်သူမှ ဖြတ်မပေးနိုင်ဘူး... (မှန်ပါ)
မြင်သေးရဲ့လား... (မမြင်ပါဘုရား) ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဖြတ်မပေး
နိုင်ဘူး၊ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် မြို့ထဲပြုံးနေတာလဲ ပုထုဇန်မုက်လုံးတပ်
ကိုယ်ကိုယ်ကြည့်လို့... (မှန်ပါ) မြို့ထဲ မဲ နေကြတာကော ...
(ပုထုဇန်မုက်လုံးတပ်ပြီး ကိုယ်ကိုယ်ကြည့်လို့ ပါဘုရား) ပုထုဇန်
မုက်လုံးတပ်ပြီး ကြည့်နေပြန်တော့ ငါဖြင့်ခက်ရချေရဲ့ မဟုတ်
ဘူးလား... (မှန်ပါဘုရား)။

အိုလဲ အိုပြန်ပြီ၊ ပစ္စည်းကလဲ မရှိပြန်၊ ပုထုဇန်မုက်လုံး
တပ်ပြီးကြည့်ပြန်တာ ... (မှန်ပါ) အိုလဲအိုပြန် ပစ္စည်းကလဲ
မရှိပြန်ဆိုတာ သူ့ဟာသူကြည့်တာ (မှန်ပါ) အဲဒီမှာ ဒေါ်မနုဿ
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တွေကော... (လာပါတယ်ဘုရား) ပေါ်ကြပလား...
(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဖြစ်လေသမျှ ပုထုဇန်မုက်လုံးမစွန့်
နိုင်သေးသ၍ တဏှာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ မာနပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ဒိဋ္ဌိ
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဦးမာဒင်တို့၊ ဦးလှတို့ သွားပြီ ... (မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် တရားတကားတရားထဲမှာ သူ့အရင်းကျတယ်၊
မကျဘူးလား... (ကျပါတယ်ဘုရား) ဟိုအိမ်မှာ ပြုံးနေတာလဲ
ဘာတုံး... (ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် ပုထုဇန်မုက်လုံးနဲ့ ကြည့်လို့ပါ)
ပုထုဇန်မုက်လုံးနဲ့ ကြည့်ပြီးပြုံးတာ (မှန်ပါ) သဘောကျပလား
(မှန်ပါဘုရား)။

ငါ လုပ်ကျွေးနိုင်သေးတယ် ဆိုပြီးသကာလ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
တခါတည်း ဝမ်းသာတယ်... (မှန်ပါ) လုပ်ကျွေးနိုင်တဲ့ စွမ်းရည်

သတ္တိရှိတယ်ဆိုပြီး ပြုံးပြီးတော့ နေတာလဲ ကိုယ့်ကိုယ် ကြည့် ပြုံးတာဘဲ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

မဲ တာကော .... (ကိုယ့်ကိုယ်ကြည့်မဲ တာပါဘုရား) မာန် ထောင်တာကော.... (ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်ကြည့်ပြီးထောင်တာပါ) ဘယ်လိုနည်းတုံးဗျ... (ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ ပါ) ဘာကြည့်တာတုံး (ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ် ကြည့်ပြုံးတာပါဘုရား)။

ဪ... ခင်ဗျားတို့လဲ ဒီအရိပ်နှိပ်စက်နေတာ... (မှန်ပါ့) တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိအရိပ်... (မှန်ပါ့) ငါလဲမဟုတ်ဘူးတဲ့ ခုနင်က ဟောထားတယ်... (မှန်ပါ့) သူတပါးကော... (မဟုတ်ပါဘုရား) ငါ, သူတပါးမဟုတ်တာ နှိပ်စက်နေတာ... (မှန်ပါ့) မပေင် သေးဘူးလား... (ပေင်ပါပြီဘုရား)။

ကဲ .. မင်းတို့နှိပ်စက်တဲ့တရား အခုလက်သည်ရှာတော့မှ ခက် နေတယ်၊ ဖမ်းလို့ ကိုမမိဘူး... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ငါက နှိပ်စက်တာကော ဟုတ်ကဲ့လား... (မဟုတ်ပါဘုရား) သူတပါးက နှိပ်စက်တာကော (မဟုတ်ပါဘုရား) ဘယ်တရားက နှိပ်စက်နေသတုံး... (ငါ, သူတပါးမဟုတ်တဲ့ တရားက နှိပ်စက်တာ ပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ခုနင်က အဖြေဆွက်ထားပြီ... (မှန်ပါ့) မှန်ကြည့် လို့ ကျုပ်အစောကြီးက ခိုင်းတယ်၊ ဒီအရိပ်ဟာ ငါလားလို့ မေးပြန်တော့... (မဟုတ်ပါဘုရား)။

ငါလဲ မဟုတ်ဘူး၊ သူတပါးလား မေးပြန်တော့ (မဟုတ်ပါ ဘုရား) ဒါဖြင့် ငါ, သူတပါးမဟုတ်တဲ့တရား... (မှန်ပါ့ဘုရား) ငါ သူတပါးမဟုတ်တဲ့တရားက ခင်ဗျားတို့ကို ဘာလုပ်နေသတုံး... (နှိပ်စက်နေတဲ့ တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

အဲလေ....ငါ့ သူတပါးမဟုတ်တဲ့တရားက တဏှာ၊မာန၊ဒိဋ္ဌိ...
(မှန်ပါ) သူတို့က ဘာလုပ်သလဲ ခင်ဗျားတို့ကို .... (နှိပ်စက်နေ
ပါတယ်) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တန်းပြီးတော့ သံသရာလည်စေတယ်...
(မှန်ပါ) ဆင်းရဲမျိုးစုံပေးတယ်... (မှန်ပါ) မဆိုနိုင်ကြဘူးလား....
(ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ....ခင်ဗျားတို့ နှိပ်စက်တဲ့တရားသည် ငါကလဲ နှိပ်စက်တာ
မဟုတ်ဘူး...တဲ့၊ သူတပါးကလဲ.... (နှိပ်စက်တာ မဟုတ်ပါ
ဘုရား) ငါ့ သူတပါး မဟုတ်တဲ့တရားက.... (နှိပ်စက်တာပါ
ဘုရား)။

အခုမှ သိတော့မယ်၊ ဟင်.... (မှန်ပါ) အခုမှ သိပေတော့
တယ်.... (မှန်ပါ) နဂိုရ်က ငါ့ကြောင့် ဖြစ်တယ်ထင်နေတာ၊
မဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ) သူ့ကြောင့် ဖြစ်တယ်ထင်တာကော...
(မဟုတ်ပါဘုရား) အခုတော့ ဘာတုံး... (ငါ့ သူတပါးမဟုတ်
တဲ့ တရားကြောင့်ပါဘုရား)။

အံ့မာလေး....ခင်ဗျားတို့ မရှိတဲ့ဒုတ်နဲ့ ရိုက်တာနဲ့ နာနေတာ
နော်....(မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘာနဲ့ ရိုက်ထားတာတုံး.... (မရှိတဲ့ဒုတ်နဲ့ ရိုက်ထားတာပါ
ဘုရား) ဒါ့ကြောင့် အပါယ်သွားနေရတယ်....(မှန်ပါ) မရှိတဲ့
ဒုတ်နဲ့ ရိုက်ပြီး အပါယ်သွားရတယ်....(မှန်ပါ)။

ဒါတွေက မရှိတဲ့တရားကိုးကွ၊ မင်းတို့ပြောထားပြီကော....
(မှန်ပါ) ငါလားဆိုတော့လဲ မှန်ကြည့်တုန်းက ဘယ် နှယ်တုံး
(မဟုတ်ပါဘုရား) သူတပါးဆိုတော့လဲ.... (မဟုတ်ပါဘုရား)
ဒါဖြင့် ငါ့ သူတပါးမဟုတ်တဲ့တရား....(မှန်ပါ) ဒီတရားကနေပြီး
ခင်ဗျားတို့ အကြည့်မှားလို့ ဒီတရားပေါ်တာ ... (မှန်ပါဘုရား)

ဒီတရားက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တန်းပြီး သံသရာထဲ အိုဘေး၊ နာဘေး၊ ပေးလိုက်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) မပေးဘူးလား....(ပေးပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ရှိတဲ့တရားက နှိပ်စက်တာလား၊ မရှိတဲ့ တရားက နှိပ်စက်တာလား .... (မရှိတဲ့တရားက နှိပ်စက်တာပါ ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ တယ်ခက်တယ်၊ ရှိတဲ့တရားက နှိပ်စက်ယင်လဲ ကျုပ်တို့က အကူအညီပေးပြီး ရှိတဲ့တရားကို ရိုက်ထုတ်ရရဲ့ .... (မှန်ပါ့) အခုနှိပ်စက်နေတာက ဘယ်နှယ်ဆိုမလဲ(မရှိတဲ့တရားက ပါဘုရား)အတော်ခက်နေတာပေါ့ဗျာ- ဟင်....(မှန်ပါ့)သဘော ပါပါပြောတော့မှ ဒီရောက်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါ နဂိုရ်က ဥပမာရှင်းလာလို့ နို့ မဟုတ်ယင် ဦးမာဒင် ဒီရောက်ပါမလား... (မရောက်ပါဘုရား) နားကိုလည်မှာ မဟုတ် ပါဘူး၊ နဂိုရ်က ဥပမာကရှင်းလာခဲ့လို့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် နေရာကျပလား....(ကျပါပြီ) ဒါဖြင့် ခင်ဗျား တို့မှာ ဒီနေ့ နာရီကလဲစေ့ပြီ အချိန်သိမ်းရမယ်၊ နက်ဖြန်မှ ဒီတရားပြီးမှာကိုးကွ... (မှန်ပါ့) ခင်ဗျားတို့ ပုထုဇန်မျက်လုံး မပျောက်သ၍ မရှိတာကနှိပ်စက်မှာချည့်ဘဲ— (မှန်ပါ့) ရှင်းပြီ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကြည့်လေ- သမီးကလေးမရှိလို့ ဆိုပြီး နှိပ်စက်လိုက်တယ်— (မှန်ပါ့)သားကလေး မရှိလို့ ဆိုပြီး....(နှိပ်စက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်သူက နှိပ်စက်သတုံး— (ပုထုဇန်မျက်လုံးက နှိပ်စက်ပါ တယ်ဘုရား) ပုထုဇန်မျက်လုံးက၊ မရှိလို့....တဲ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)

သူမရှိလေ ကျုပ်ငိုလေ.... (မုန်ပ!) ဘယ်သူက နှိပ်စက်သတုံး (ပုထုဇန်မျက်လုံးက နှိပ်စက်ပါတယ်ဘုရား) မဟုတ်ဘူး မရှိတာက နှိပ်စက်တယ်....(မုန်ပ!)။

ဘယ်က နှိပ်စက်တယ်ဆိုတာ ပေၤကြပလား....(ပေၤပါပြီဘုရား) ဒီကြည့်လေကွာ မရှိတာက နှိပ်စက်နေတာ.... (မုန်ပ! ဘုရား)။

ခင်ဗျား မျက်စိ မျက်နှာ မသာပါဘူး ဘာဖြစ်နေသတုံး၊ သားကလေးမရှိလို့ ဘုရား....(မုန်ပ!)။

ဦးလှ ဘယ်သူက နှိပ်စက်သတဲ့....(မရှိတာက နှိပ်စက်ပါတယ်ဘုရား) ကျုပ်-ဆေးမကုတတ်ဘူး- အဲဒါ မရှိတာက နှိပ်စက်နေတော့ ဆေးကို မကုတတ်ဘူး.... (မုန်ပ! ဘုရား) မရှိတဲ့ဆေးသောက်မိတာနဲ့ ဝမ်းလျှောတယ်ဆို ဆေးရှာလို့ ဘယ်တွေ့တော့မတုံးဗျ....(မုန်ပ!)။

မရှိတဲ့ဆေးသောက်မိလို့ ဝမ်းလျှောတယ် ဆိုတာနဲ့ ဟာနဲ့ ပြန်ဖြေမလဲ ဟင်၊ ဖြေစရာရှိသေးရဲ့လား....(မရှိပါဘုရား) အဲဒီခင်ဗျားတို့ဖြစ်စဉ်က ဒီအတိုင်း.... (မုန်ပ!) မရှိဘာ နှိပ်စက်နေတာ....(မုန်ပ!) ပေၤပလား... (ပေၤပါပြီဘုရား)။

ကြည့်လေ ဒီဥစ္စာ၊ ဒါ-ရှိတဲ့တရားလား- မရှိတဲ့တရားလား.... (မရှိတဲ့တရားပါဘုရား)။

ဒီကနေ ပုထုဇန်မျက်လုံးတပ်ပြီး ခန္ဓာငါးပါး မှန်ကြည့်လို့က်တဲ့အခါကျတော့ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိထွက်လာတယ်... (မုန်ပ! ဘုရား) ဒီအရိပ်ထွက်လာတယ်.... (မုန်ပ!) ငါလားမေးတော့

(မဟုတ်ပါဘုရား) သူတပါးလားမေးတော့-(မဟုတ်ပါဘုရား)
ဒါဖြင့် ငါ,သူတပါးမဟုတ်တဲ့တရား.... (မှန်ပါ) အဲဒါက
နှိပ်စက်နေတာ....(မှန်ပါ)။

ရှိတာက နှိပ်စက်တာလား- မရှိတာက နှိပ်စက်တာလား....
(မရှိတာက နှိပ်စက်တာပါဘုရား) ခက်ပြီ....ဒါဖြင့် မရှိတဲ့ဒုတ်နဲ့
ရိုက်သွားတာဗျ၊ ကျုပ် ဒါ့ကြောင့် အော်ငိုနေတာ....(မှန်ပါ)
ဒါ...ဘယ် နှယ်လုပ်မလဲ ဆေးကုလို့ မရဘူး....(မှန်ပါ) ရသေး
ရဲ့လား....(မရပါဘုရား) ကြားဝင်စရာကိုမပါဘူး....(မပါ-ပါ
ဘုရား) ရူးချက် ဘယ်လောက်သန်တယ်ဆိုတာ.... (မှန်ပါ)
ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ....ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့။

သဓု...သာဓု...သာဓု

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌ ဟောကြားတော်မူအပ်သော
ခန္ဓာငါးပါးဟာ မှန်ကြီးနဲ့ တူကြောင်း

နေ့အလုပ်ပေး တရားတော်

(၇ - ၉ - ၆၁)

မန္တာနီပုဏ္ဏားမ၏သား ရှင်ပုဏ္ဏဆိုတာ ရှိတယ်။ သူ့အမေက
မန္တာနီပုဏ္ဏားမလို့ ခေါ်တယ်။ သူ့သားက ရှင်ပုဏ္ဏလို့ ခေါ်
တယ်။ တရားဟောတဲ့နေရာမှာ တေဒဂ်ရတယ်...။ သူ တကြိမ်
တည်း ဟောတာနဲ့ ရဟန်းငယ်၊ ရဟန်းသစ်များစွာ သောတာပန်
တည်ကြတယ်... (မှန်ပါ)။

ဟောပုံက အင်မတန်မှ အဘိုးဘန်ပါဘယ်။ ဘာမှ သူ့ဟာ
က အရောအနှောမပါဘဲနဲ့ ဥပမာနဲ့ပြုပြီးတော့ကို ဒိဋ္ဌိခွါလိုက်
တယ်။ ဒိဋ္ဌိခွါပြီးတော့ ဝိပဿနာ တင်လိုက်တယ်...။ ဆဲဒိမှာ
ရှင်အာနန္ဒာနဲ့ တကွ ရဟန်းငယ်များစွာ တပြိုင်နက် သောတာ
ပန် တည်တယ်... (မှန်ပါ)။

အခုဟာက သူ... သေတော့ပန်တည်လာတဲ့ တရားကို ရှင်
အာနန္ဒာက သူ့တပည့်တွေကို တဆင့်ဟောပြန်တယ်... (မှန်ပါ)
သူနဲ့ တကွ ရဟန်းသစ်တွေ သောတာပန်တည်လာလို့ ရှင်ပုဏ္ဏ

ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မန္တာနီပုဏ္ဏားမ၏သား ရှင်ပုဏ္ဏဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ
ငါတို့ ရဟန်းသစ်များစွာကို အဆုံးအမနဲ့ ဆုံးမတော်မူတယ်။
ဘယ်လို ဆုံးမသတုံးဆိုတော့....

“ ဥပါဒါယ အသ္မိဟောတိ၊ နော အနုပါဒါယ၊ ရူပံ
ဥပါဒါယ အသ္မိဟောတိ၊ ဝေဒနံ ဥပါဒါယ အသ္မိ
ဟောတိ၊ သညံ ဥပါဒါယ အသ္မိဟောတိ၊ နော အနု
ပါဒါယ ” ။

သ္မုပါဠိတော်၊ ခန္ဓပဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် အာနန္ဒသုတ်...
(မုန်ပါ)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့သိမှုက ဒီခန္ဓာငါးပါးဟာ မုန်ကြီးနဲ့
တူတယ်လို့ မှတ်... (မုန်ပါ)။

ခန္ဓာငါးပါးဟာ ဘာနဲ့ တူသလဲ (မုန်နဲ့ တူပါတယ်ဘုရား)
မှတ်ထားပါ။ ခန္ဓာငါးပါးဟာ မုန်နဲ့ တူတယ်လို့ မှတ်ထားပါ။

ကြည့်တဲ့လူက ပုထုဇန်နဲ့ တူတယ်... (မုန်ပါ) မုန်နဲ့ လူနဲ့
ကြည့်တာ တည့်နေပြီ ဆိုမှဖြင့် အရိပ်တွေဟာ တခါတည်း
မထွက်ပါနဲ့ ဆိုလို့ မရတော့ဘူး ထွက်တာတယ်။ အရိပ်မှ သုံး
ရိပ်တောင် ထွက်လာတယ်လို့ မှတ်ရမယ်.... (မုန်လှပါဘုရား)။

မုန်ကို ပုထုဇန်မျက်လုံးတပ်ပြီး ကြည့်လိုက်လို့ ရှိသင် အရိပ်
သုံးရိပ်ထွက်လာတယ်။ ငါ့ဆိုတာအရိပ်နှင့် ငါ့ဥစ္စာဆိုတာ အရိပ်၊
ငါ့ထက်သာတာ မရှိဘူးဆိုတာ အရိပ်၊ သုံးရိပ်ထွက်လာတယ်...
(မုန်ပါ) ငါဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိအရိပ်၊ ငါ့ဥစ္စာဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိအရိပ်၊ ငါ့ထက်

သာတာ မရှိဘူး- ငါ ဘယ်သူ့မှ လူမထင်ဘူးဆိုတဲ့အရိပ် ထွက်လာတယ်... (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါ... ဘယ်က ထွက်လာတာတုံးလို့ မေးလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဦးလှတို့၊ ဦးမာဒင်တို့က ဘယ်လိုဖြေပါ့မယ်၊ ကိုယ့်ခန္ဓာငါးပါးကို မိမိကိုယ်ကို မိမိပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက်ပြီဆိုမှဖြင့် ခင်စရာဘဲ- ငါ့ဥစ္စာဘဲ- ငါ ဘယ်သူ့လက်အောက်မှ မကျသေးပါဘူးဆိုတာ ဒီသုံးခု တခုခုထွက်လာတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော မှန်ကို ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက်ပြီဆိုမှဖြင့် အရိပ်သုံးပါးထွက်လာတယ်... (မှန်ပါ)၊ ငါဆိုတဲ့အရိပ်လဲ ထွက်လာတယ်... (မှန်ပါ)၊ ငါ့ဥစ္စာဆိုတဲ့ အရိပ်လဲ... (ထွက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ငါ-ဘယ်သူ့လက်အောက်မှ မကျသေးဘူးဆိုတဲ့ မာနရိပ်ကော... (ထွက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ငါ-ဆိုတဲ့ တဏှာရိပ်၊ ငါ့ဥစ္စာဆိုတဲ့ အတ္တနိယအရိပ် ငါ... ဘယ်သူ့လက်အောက်မှ မကျသေးဘူးဆိုတဲ့ မာနရိပ်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် တဏှာရိပ်၊ ဒိဋ္ဌိရိပ်၊ မာနရိပ် တခါတည်း ထွက်လာတာဘဲ... (မှန်ပါ)၊ ဘယ်မျက်လုံးတပ်ကြည့်တာတုံး... (ပုထုဇန်မျက်လုံးတပ်ကြည့်တာပါဘုရား)၊ ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ ဘာကြည့်လိုက်တာတုံး... (ခန္ဓာကြည့်လိုက်တာပါဘုရား)၊ ခန္ဓာမကြည့်နဲ့ ခန္ဓာဆိုတော့ သိနေတယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကြည့်... (မှန်ပါ-ကိုယ်ကိုယ်ကြည့်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ် ကိုယ်ကြည့် ခန္ဓာမကြည့်နဲ့၊ ခန္ဓာသိပြီးသားပုဂ္ဂိုလ် ဆိုယင် တော်တော်-တော်သွားပြီ....(မှန်ပါ) ခန္ဓာလို သိယင် အတော်-တော်သွားပြီ....(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ကို ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် ကြည့် လိုက်တဲ့အခါ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ အရိပ်သုံးခု ထွက်လာတယ်.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဪ...ခင်ဗျားတို့ အကြည့်လိုပါကလား.... (မှန်ပါ-လိုပါ တယ်ဘုရား) ဦးလှ အကြည့်သိပ်လိုတယ်....(မှန်ပါ) အကြည့် သိပ်လိုပါတယ်...တဲ့ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့မှာ ဒီအကြည့် ပြင် ပေးတို့ရာလဲ အထူးဘဲ အရေးကြီးတယ် မှတ်ရမယ် (ကြီးပါတယ် ဘုရား)။

ဒီအကြည့်ကို ခင်ဗျားကို မပြင်ကြတော့ပါဘူး ဆိုလို့ ရှိယင် ဖြင့် ကိုယ် ကိုယ်ဟူသော အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ကိုယ် ကိုယ်ကို ပုထုဇန်မျက်လုံးတပ်ကြည့်လိုက်ပြီဆိုမှဖြင့် ဒါ- ငါဘဲ၊ ငါရိပ် ထွက်လာတယ်... (မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာဘဲဆိုတဲ့ တဏှာရိပ်၊ သဘော ကျပလား....(မှန်ပါ) ငါဆိုတာက ဒိဋ္ဌိရိပ်....(မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာ ဆိုတာက တဏှာရိပ်၊ ငါ့ပစ္စည်းကိုး....(မှန်ပါ) ငါ- ဘယ်သူ့ လက်အောက်မှ မကျသေးပါဘူးဆိုတဲ့ မာနရိပ်....(ထွက်ပါတယ် ဘုရား) ဘယ်နှစ်ရိပ်ထွက်လာသတုံး .. (သုံးရိပ်ထွက်လာပါတယ် ဘုရား) ဒါဖြင့် ပပဉ္စထွက်လာတယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့်ဗျာ ဒီမျက်လုံး ပြင်ပေးမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လုံးလုံးမရှိတော့ပါဘူးဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့်ကျုပ်တို့သံသရာခရီးသည် ဘဝမှ လွတ်ရေး၊ ကျွတ်ရေးမမြင်သေးပါဘူး... (မှန်ပါ!) မြင်သေး ရဲ့လား... (မမြင်ပါဘုရား)။

မမြင်သေးပါဘူးတဲ့၊ သံသရာခရီးသည်ဘဝမှ လွတ်ရေး၊ ကျွတ်ရေး မမြင်သေးဘူးဆိုတဲ့ဥစ္စာ သေသေချာချာ မှတ်ပါ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ သံသရာရှည်တဲ့ လက်သည်စာခု ပေါ်ပြန်ပြီ (မှန်ပါ) မိမိကိုယ်ကို ပုထုဇန့်မျက်လုံးချည့်တပ်ကြည့်နေလို့ ရှည် တာဘဲ... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ)။

မိမိကိုယ်ကို ပုထုဇန့်မျက်လုံးနဲ့ တပ်ကြည့်နေတာနဲ့ဘဲ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌပါဒါန် ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်တဲ့ကံ၊ ကမ္မဘဝ ပစ္စယာဇာတိဇရာမရဏ မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား) ဒိဋ္ဌိဘက်က ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တတန်း... (မှန်ပါ)။

တဏှာဘက်ကကော တဏှာ ဥပါဒါန်ကံ ဇာတိဇရာမရဏ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကတန်း... (မှန်ပါ) လာပါတယ်ဘုရား။

မာနဘက်ကလဲ မာနဟုတ်လား မာနဆိုတာ တဏှာဘဲ... (မှန်ပါ) မာနက သူဟာ ဒိဋ္ဌိဂတ ဝိပ္ပယုတ်တဏှာကိုး... (မှန်ပါ) ဘုရား။

အဲဒီတော့ သူလဲ မာနအုပ်ချုပ်တဲ့တဏှာ၊ မာနအုပ်ချုပ်တဲ့ ဥပါဒါန်၊ မာနအုပ်ချုပ်တဲ့ကံဆိုပြီး ဟိုဘက်ကျတော့ ဇာတိဇရာ မရဏ ကျတော့ မထူးဘူး... (မှန်ပါ)။

ဒီအတိုင်းမသွားဘူးလား.... (သွားပါတယ်ဘုရား) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်နှစ်မျိုး ထွက်လာသတုံး.... (သုံးမျိုးထွက်လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိက စ, လိုက်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တမျိုး.... (မှန်ပါ) တဏှာက စ, တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တမျိုး, မာနက စ, တဲ့.... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တမျိုးပါတည်း)။

ဪ... ဦးမာဒင်တို့, ဦးလှတို့ မကြည့်တတ်ယင်အခက်ကြီးပါတယ်လား.... (မှန်ပါ) မကြည့်တတ်ယင်အခက်ကြီးဆိုတော့ ဪ... ကြည့်တတ်ဘို့ရာလဲ ဒီမျက်လုံး ပြောင်းပေးမည့်လူကလဲ ရှာမှရှား.... (မှန်ပါ) ရှားပါတယ်ဘုရား။

ဘုရားတဆူတဆူပွင့်မှ ဒီဒိဋ္ဌိမျက်လုံး, တဏှာမျက်လုံး, မာနမျက်လုံး တခါတည်း အနိစ္စမြင်တဲ့ မျက်လုံး, ဒုက္ခမြင်တဲ့မျက်လုံး အနတ္တမြင်တဲ့မျက်လုံး ပြောင်းပေးနိုင်တယ်... (မှန်ပါ) ပြောင်းပေးလိုက်တော့မှ ဒါ အနိစ္စဉာဏ်, ဒုက္ခဉာဏ်, အနတ္တဉာဏ်ဖြစ်မှစတဲ့.... (မှန်ပါ)။

ဒီခန္ဓာကို အနိစ္စမြင်တဲ့ မျက်လုံးတပ်ပေးရမယ်, ဒုက္ခမြင်တဲ့မျက်လုံး... (တပ်ပေးရပါမယ်ဘုရား) အနတ္တမြင်တဲ့မျက်လုံး.... (တပ်ပေးရပါမယ်ဘုရား)။

အဲဒါတပ်ပေးမှသာလျှင် ဒိဋ္ဌိသေ, တဏှာသေ, မာနသေမယ်ဆိုတော့ တပ်ပေးလိုက်ယင် ဒီနေရာမှာ မဂ်ဝင်လာမယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား) ဝိပဿနာမဂ်ဝင်လာမယ် (မှန်ပါ) ဒါ ဒီနေ့ တိုးလာတာလို့ မှတ်လိုက်ပါ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီမျက်လုံးကို တပ်ပေးတဲ့ဆရာဖြင့် ခင်ဗျားတို့၏ သံသရာစခန်း သတ်ပေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဘဲ... (မှန်ပါ) ဆိုထိုက်ရဲ့လား (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား) ။

ဒါက ကိုယ့်သံသရာကြီးကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးကြည့်မှ သံသရာလည်သ၍ဟာ ဒီမျက်လုံးသတ္တိဘဲ...၊ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ) ဒီမျက်လုံးနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်ကြည့်မိလို့ ဒီပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ် သုံးမျိုးထွက်လာတာ... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ။

အံမာလေး ဦးမာဒင်တို့၊ ဦးလှတို့ တယ်မလွယ်ပါလား... (မလွယ်ပါဘုရား) ဒီဥစ္စာကို ပုထုဇန်မျက်လုံးက အရိယာတို့၏ တပည့်မျက်လုံးဖြစ်အောင် ပြင်ပေးရမယ်... (မှန်ပါ) ။

ပြီးတော့မှ အရိယာတို့၏ တပည့်မျက်လုံး ခင်ဗျားတို့ရတော့မှ ခင်ဗျားတို့ကိုယ်တိုင် အရိယာမျက်လုံးဖြစ်သွားမှပြတ်တော့မယ်- (မှန်ပါ) နို့ မဟုတ်ယင်... (မပြတ်ပါဘုရား) ။

မပြတ်ဘူးဆိုတော့ သြော်... ဒီအရေးဟာ တယ်ကြီးပါလား (ကြီးပါတယ်ဘုရား) ဒီအရေးဟာ တယ်ကြီးတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သံသရာနဲ့တွေ့လိုက်မှ ဒါပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား) ။

ကဲ... ဦးလှ လွယ်ပါ့မလား ... (မလွယ်ပါဘုရား) ဒါနု စာရားနဲ့ သီလတရားနဲ့ ဦးမာဒင်ချိန်ကြည့် အဝေးကြီး ကျန်သေး တယ်... (ဝေးပါတယ်ဘုရား) မိုးနဲ့ မြေကြီးဘဲ... (မှန်ပါ) ဒီ- မျက်လုံးမှန်သွားဘို့လေ... (မှန်ပါ) ။

မျက်လုံးမှန်သွားဘို့ ဒါကို အနိစ္စမြင်အောင် ဒီနေရာမှာ ဒိဋ္ဌိက သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ရမယ်... (မှန်ပါ) တဏှာတ အလောဘ ဖြစ်ရမယ်၊ မာနက သူ့သတ္တိ ရုပ်သိမ်းရမယ်... (မှန်ပါ) ဒါမှသာ လျှင် အမှန်ရောက်မယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့မျက်လုံးကို သုတဝါ အရိယ သာဝကော၊ သုတဝါ=အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယသာဝကော= အရိယာ တို့၏ တပည့်ဖြစ်အောင်... (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ အရိယာအစစ်တော့ မဖြစ်သေးဘူး၊ အကြား အမြင်များတဲ့ အရိယာတို့၏ တပည့်အဖြစ်နဲ့ မျက်လုံးကိုပြောင်း ယူ... (မှန်ပါ) မျက်လုံးပြောင်းလိုက်ပါ... (မြောင်းရမှာပါ ဘုရား)။

အကြားအမြင်မျက်လုံးနဲ့ ပြောင်းလိုက်လို့ ရှိယင် အရိယာ တို့၏ သာဝက မျက်လုံးဖြစ်သွားလို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ ဒီဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကြည့်ဌာသော်လဲ ကိုယ့်ကိုယ်မမြင်ဘဲနဲ့ အနိစ္စမြင်၊ ဒုက္ခမြင်၊ အနတ္တမြင် ဟုတ်လား... (မှန်ပါ)။

ဒီလိုမြင်လောကော့မှ ဒီအရိပ်တွေက ဒီဒိဋ္ဌိကသေ... (မှန်ပါ) ဒီတဏှာက... (သေပါတယ်ဘုရား) ဒီမာနက... (သေပါတယ် ဘုရား) မျက်လုံးပြောင်းတာ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါ ပြီဘုရား)။

ဘာလုပ်ကြမယ် ... (မျက်လုံးပြောင်းရမှာဘုရား) ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ချင်ယင် မျက်လုံးပြောင်း (မှန်ပါ) နိဂုံးချုပ်တော့ (မှန်ပါ)။

ပုထုဇန်မျက်လုံးက အရိယာတို့၏တပည့် မျက်လုံးပြောင်းဖြစ်
အောင်....(မှန်ပါ) အရိယာတို့၏တပည့် မျက်လုံးကို ခင်ဗျားတို့
ရပါမို့ နောင်ကို ခင်ဗျားတို့ ဒီမျက်လုံးဟာ ကျင့်သားရပြီး
အရိယာ မျက်လုံးအစစ် ခင်ဗျားတို့ဖြစ်မယ်....(မှန်ပါ)။

ပိဋ္ဌမရှေးဦးစွာ အရိယာတို့၏ တပည့်သား မျက်လုံး၊အရိယာ
တို့တပ်ပေးတဲ့ မျက်လုံးနဲ့ ခင်ဗျားတို့ ပြောင်းကြည့်ရမယ်....
(မှန်ပါ) ဒါ ပွားနေရမယ်....(မှန်ပါ) ပွားနေတော့ ကိုယ်ကိုယ်
တိုင် အမှန်မြင်လာတော့မှ အရိယာမျက်လုံးဖြစ်မယ်.... (မှန်ပါ)
ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် သံသရာဖြတ်ဘို့ရာ မျက်လုံးပြင်ပေးဘို့အလုပ်
ပါလား....(မှန်ပါ) သံသရာဖြတ်ဘို့ရာ.... (မျက်လုံးပြင်ပေးဘို့
အလုပ်ပါဘုရား) မျက်လုံးပြင်ပေးဘို့ အလုပ်ဘဲ ဆိုတာဟာ
ဒီတညဟောတော့ ပေါ်လာတယ်....(မှန်ပါ)။

ကြည့်လေ....ဥပါဒါယ=ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောဘုရားကို
စွဲ၍၊ အသ္မိ=တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏၊ ပုထုဇန်
မျက်လုံးတပ်ကြည့်လိုက်ပြီဆိုမှဖြင့်ဘဲ သူ့စွဲပြီး ဒီတဏှာ၊မာန၊ဒိဋ္ဌိ
ပေါ်တာဘဲ....(မှန်ပါ)။

ကဲ....ဒါဖြင့် သူ့ကိုစွဲပြီး တဏှာ မာန ပိဋ္ဌ ပေါ်တယ်ဆိုတဲ့
ဥစ္စာ ပုထုဇန်မျက်လုံးတပ်ကြည့်တာ... (မှန်ပါ ပုထုဇန်မျက်လုံး
တပ်ကြည့်တာပါဘုရား) ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဥပါဒါယ အသ္မိဟောတိ နော အနုပါဒါယ၊ စိတ်ကို အနိစ္စ
ဒုက္ခ အနတ္တလို့ အရိယာတို့၏ သာဝကမျက်လုံး တပ်ကြည့်လို့

ရိုယင် ဒီတကာမာနဒိဋ္ဌိချုပ်တာဘဲတဲ့... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ အကြည့်ကေခင်း တချက်ဘဲ... (မှန်ပါ)
ဘယ့်နှယ် ဆိုကြမယ်... (အကြည့်ကောင်း တချက်ပါဘုရား)
အကြည့်ကောင်း တချက်ဘဲဆိုတာ ပေါ်လာတယ် ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်မဝေးဘူး ... (မှန်ပါ) အကြည့်
မကောင်းလို့ ရိုယင်လဲ သံသရာခရီးသည် အဖြစ်နဲ့ ဘဲ လမ်းဆုံး
တော့မှ မဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘာလိုသတုံး မေးယင် ဘယ့်နှယ်ဖြေပါမလဲ ...
(အကြည့်လိုပါတယ်ဘုရား) မျက်လုံးလိုတယ်၊ မျက်လုံးကလဲ
မိဘရိုးရာ မျက်လုံးနဲ့မရဘူး... (မှန်ပါ) မရပါဘုရား။

အရိယာတို့၏ တပည့်ဖြစ်တဲ့ မျက်လုံး- တပည့်များ၌ရှိတဲ့
မျက်လုံးမျိုး... (မှန်ပါ) အရိယာတို့၏ တပည့်များမှာ အရိယာက
တပ်ပေးတဲ့မျက်လုံး- သင်ပေးတဲ့မျက်လုံး- ပြင်ပေးတဲ့မျက်လုံး
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သင်ပေးတဲ့မျက်လုံး... (မှန်ပါ) ဒီမျက်လုံးကမှ ရင့်ကျက်လာ
တော့မှ ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်ပိုင်မျက်လုံးသွားဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ)
ခင်ဗျားတို့မှာ အရိယာဖြစ်တော့မှ အရိယာမျက်လုံး ကိုယ်ပိုင်
ဖြစ်မယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား။

အခုတော့ သင်ပေးတဲ့မျက်လုံး (မှန်ပါ) သင်ပေးတဲ့မျက်လုံး
ပါဘုရား) ဒီမျက်လုံးနဲ့ ခင်ဗျားတို့ကြည့်ဦး... (မှန်ပါ) မပေါ်
သေးဘူးလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးဓာဒင်တို့ ဦးလှတို့ ဝိပဿနာမျက်လုံး အယင် တပ်ရလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ) ပြီးတော့မှ မင်မျက်လုံး တပ်ရလိမ့် မယ်... (မှန်ပါ) ဝိပဿနာမင်မျက်လုံး ရင့်ကျက်လာတော့မှ ဟုတ်လား- မင်မျက်လုံးအစစ်ဖြစ်မယ်... (မှန်ပါ) ဝိပဿနာမင် မျက်လုံးရင့်ကျက်လာတော့မှ လောကုတ္တရာမင် မျက်လုံးအစစ် ဖြစ်မယ်... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးလှကြီးတို့ သံသရာစခန်းသတ်တယ်ဆိုတာ နိဗ္ဗာန် ရောက်တာ... (မှန်ပါ) သံသရာစခန်းသတ်တယ်ဆိုတာ နိဗ္ဗာန် ရောက်တာဘဲဆိုတာ မှတ်လိုက်တော့မှ သြော်... နိဗ္ဗာန်ရောက်- မရောက်ဟာ မျက်လုံးပေါ်မှာ မှီနေတယ် (မှန်ပါ) ဘယ်ပေါ်မှ မှီဘူး၊ သေသေချာချာစဉ်းစားမှ နော်... (မှန်ပါ) ဘုရား။

နိဗ္ဗာန်ရောက်- မရောက်သည် ဘယ်သူ့ အပေါ်မှာ မှီသတုံး (မျက်လုံးပေါ်မှီပါတယ်ဘုရား)။

မျက်လုံးကြောင့်လဲ သံသရာလည်တယ်... (မှန်ပါ) မျက်လုံး ကြောင့်လဲ သံသရာပြတ်တယ်... (မှန်ပါ) ဦးလှကြီး နေရာကျပြီ (ကျပါပြီဘုရား)။

မျက်လုံးကြောင့်လဲ ... (သံသရာလည်ပါတယ်) မျက်လုံး ကြောင့်လဲ... (သံသရာပြတ်ပါတယ်) သံသရာပြတ်တယ် ဆိုတော့ ကျုပ်တို့ရှင်းသွားပါပြီ... (မှန်ပါ) ဘုရား။

သြော် ဒါဖြင့်ခင်ဗျားတို့ ဒီမှာ ဆရာသမားမှီဝဲဆည်းကပ်ပြီး သကာလ နေကြတယ်၊ ဘယ်အကျိုးငှာတုံး ဆိုတော့ တပည့် တော်တို့ မျက်လုံးပြောင်းပေးပါဘုရား၊ ဒါဘဲ ... (မှန်ပါ) ဒီပြင်ဟာ ဘာမှမပါဘူး၊ မျက်လုံးပြောင်းပေးစမ်းပါ... (မှန်ပါ) ဘုရား။

မျက်လုံး ပြောင်းပေးစမ်းပါ ဆိုတဲ့ လျှောက်ထားချက်ဟာ အကြီးဆုံးအချက်ပါဘဲ... (မှန်ပါ) မျက်လုံးပြောင်းမပေးလို့ ရှိယင် အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေးဟာ တပည့်တော်တို့ပစ္စည်း ချည့်ဖြစ်မှတ်... (မှန်ပါ) မျက်လုံးပြောင်းပေးလိုက်လို့ ရှိယင် အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေးလဲ ရပ်စဲသွားမယ် ... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးလှရေ တော် တော်သေးတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ဒါ့ကြောင့် ဒီဝိပဿနာအလုပ်၊ မလုပ် မျက်စိ မပြောင်းဘဲနဲ့ သေသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ မဟုတ်တာမြင်တော့ အကန်းသေ (မှန်ပါ) မဆိုထိုက်ဘူးလား... (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား) ဘယ်နှယ် ဆိုကြမယ်... (အကန်းသေပါ) အကန်းသေဘဲဆိုတာ ပေါ်ကြ ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

သို့သော် အကန်းသေ- သေတယ်လို့ ဆိုကြငြားသော်လဲ ကန်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က သူ့ဟာသူ ကန်းမှာမသိဘူး။

အကန်းတောထဲ မွေးလာတဲ့အတွက်... (အကန်းကလေးပါ) သူ့ဟာ အကန်းကလေးဘဲ ... (မှန်ပါ) သို့သော် သူ့ဟာသူ အကန်းလို့ မသိဘူး... (မှန်ပါ) ဟိုမမြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ မမြင် သလိုပြောတာကို သူကလဲ မမြင်သလိုယုံနေတယ်... (ယုံပါတယ် ဘုရား) တယ်လဲဆိုးပါကလား... (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

သေသေချာချာတွေးကြည့် ဦးလှ၊ ဦးမာဒင် (မှန်ပါ) သေသေ ချာချာတွေးကြည့် ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့မွေးလာတာက အမေ မိဘလဲဘာတုံး- အကန်း... (မှန်ပါ) ကျုပ်တို့ကလဲ သူတို့ကျော်ပြီး

မြင်တာပါသေးရဲ့လား... (မပါပါဘူး)ဟာ... ဒါဖြင့်အကန်း
စာလေးဘဲ... (အကန်းကလေးပါဘူး)။

အကန်း အမေမိဘကမေးပြီး အကန်းကလေးသည် အရိယာ
သာဝက အဖြစ်ကိုမယူတော့ပါဘူးဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် အကန်းသည်
နောက်ကို အကန်းသားကလေး သေလေရဲ့... (မုန်ပါ) ဒါဘဲ
ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမယ်... (မုန်ပါဘူး)။

အကန်း အမေ, အဖေနောက်ကို အကန်းသားကလေးလိုက်ပြီး
သေလေရဲ့... (မုန်ပါ) ဒါဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမှာဘဲ... (မုန်ပါ)
အကန်း အမေ, အဖေနောက်ကို အကန်းသားသမီး လိုက်သေ
တာဘဲ... (သေရမှာပါဘဲ) ဒါဖြင့် အကန်းတောကြီးဘဲ... (မုန်ပါ
ဘူး)။

ခင်ဗျားတို့ နာချင်လဲနာတော့ မုန်တာတော့ သေချာဘယ်
(မုန်ပါ) ဒီအတိုင်းဖြစ်နေတာဘဲ အကန်းတောကြီးထဲမှာ ဒို့
မေးလာပြီးသကာလ ဒို့သည်ကားလို့ ဆိုယင်ဖြင့် အခု တမင်
ရှာလို့သာ ဪ... အကန်းဘဝလွတ်ဘို့ရာအရေး အစ အန
ဒို့ တွေ့ပြီ... (မုန်ပါဘူး)။

ဒို့ အဖိုး, ဒို့ အဖွားတွေဖြင့် ဒို့ အမေအဖေတွေဖြင့် သူတော်
ကောင်းယောင်၊ အယောင်ကလဲ သူတော်ကောင်းယောင် ဝဋ်
တွေနဲ့ သေသွားတယ်... (မုန်ပါ) ပြီးတော့ မျက်လုံးကမပွင့်ဘူး
(မုန်ပါ) သူတော်ကောင်းယောင် မျက်လုံးမပွင့်နဲ့ အကန်းအဖြစ်
နဲ့ဘဲ မြေထဲဝင်ကြရတယ်... (မုန်ပါ) သိပ်ကြောက်စရာ ကောင်း
ပါလား... (ကောင်းပါတယ် ဘူး)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က ငါ ပါရမီရှိလေလား-မရှိလေလား
ငါ ပါရမီပြည့်လေလား- မပြည့်လေလား ဘာမှ မတေးနဲ့၊
အကန်းတောထဲမှာ အမြင်ဖြစ်လာတယ်- ထူးလို့... (မုန်ပါ)

သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။
အကန်းတောထဲမှာ အမြင်ကလေးတွေ ထွန်းလာတယ်၊
သန်းပေါင်း ငါးထောင်ထဲမှာ လူကလေး ထောင်ကိုးရာ မြင်
တာဗျ... (မုန်ပါဘုရား)။

ကမ္ဘာပေါ်မှာ သန်းပေါင်း ငါးထောင်လောက် ရှိတဲ့
အနက်က ခင်ဗျားတို့ ထောင်ကိုးရာ၊ နှစ်ထောင် သုံးထောင်...
(ဒါလောက်ရှိမှာပါဘဲ) ဒါလောက်ကလေး အရိယာသာဝက
မျက်လုံးကလေးဖြစ်လာတာ... (မုန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုရားက မြေမှုန့်ကလေးလက်မ လက်သည်းပေါ်
တင်ပြီး အာနန္ဒာ ဒီမြေမှုန့်နဲ့ အောက်မြေမှုန့် ဘယ်သူကများ
သတိုးကဲ့ မေးတာများ မနှိုင်းယှဉ် လောက် ပါ ဘူး ဘုရား၊
အကန်းသေက ဟိုဟာတွေက (မုန်ပါ) မျက်လုံးဖွင့်သွားတာက
ဒီအပေါ်မှာရှိသလောက်ဘဲ... (မုန်ပါ) နှိုင်းချိန်သင့်- မနှိုင်းချိန်
သင့်... (နှိုင်းချိန်သင့်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ကြိုးစားလုပ်ပေတော့... (မုန်ပါဘုရား)
ဒို့ဟာ လူထူး-ဥာဏ်ထူး-ကံထူး (ထူးပါတယ်ဘုရား) ဆိုတာဟာ
သူများမပြောဘဲနဲ့ ဘဲ သိတယ်... (မုန်ပါဘုရား)။

ကဲ... ကိုယ့်ဟာကိုယ် အတိုးတန်မှန်းသိပလား... (သိပါပြီ
ဘုရား) အဲဒီအချိန်မှာ ခင်ဗျားတို့ တဏှာကပြောတာသွားမယ့်
နဲ့... (မုန်ပါ)။

မင်းက အသက်ကလဲကြီးပြီ၊ ရောဂါကလဲ ထူသေးတယ် ဆိုတော့ မင်းက အခုမှ ပါရမီမျိုးစေ့ အစ၊ ထင်ပါရဲ့လို့ တဏှာကပြောတာများ သွားယုံမနေနဲ့... (မှန်ပါ)။

အကန်းထဲကမှ ထူးချင်သလောက်ထူးပြီးမျက်လုံးမြင်ကလေး တယောက် မွေးတယ်လို့ အောက်မေ့... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အကန်းပေါင်း သိန်းသန်းထဲကမှ မျက်လုံး မြင်ကလေး တယောက် မွေးဖွားလာတယ်၊ လူထူး ကံထူးကလေး... (မှန်ပါ) ဆိုထိုက်ပလား... (ဆိုထိုက်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က ငါ့မှာ ပါရမီများ ရှိရဲ့လားလို့ လုပ် ချင်သေးသလား... (မလုပ်ချင်ပါဘုရား) လျှော့မှာစိုးလို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ သေသေချာချာ သက်သေခံ လုံလောက်လို့ ပြော တာ... (မှန်ပါ)။

လျှော့မှာစိုးလို့ ဘုန်းကြီးက တွန်းပြန်တာဘဲလို့ ဝိပဿနာ အလုပ် ဒို့ အတိုးကြီးတွေ ကြိုးစားချင်အောင်လို့ တွန်းပြန်တာ ဘဲလို့ ဒီလိုမယူနဲ့တော့... (မအောက်မေ့ပါဘုရား)။

ကိုယ်တိုးဘွားဘိဘင်အထက်ကို ဆွေခုနစ်ဆက် မျိုးခုနစ်ဆက် မေးကြည့်၊ သေသွားကုန်ကြပါပြီ... (သေသွားပါပြီဘုရား) သ သွားကုန်ကြပါပြီ၊ မွေးတုန်းကလဲ အကန်း ဘယ်တော့မှလဲ မျက်လုံးဖွင့်မသွားဘူး... (မဖွင့်ပါဘုရား) ဒီတဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိသာ ပွားသွားတာဘဲ... (မှန်ပါ)။

သူ့ ကိုယ်ကြည့်တော့လဲ ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်တာဘဲ၊ ကြည့်လိုက်တော့ ဘာတွေ အရိပ်ထွက်လာသတိုး... (တဏှာ၊

မာန, ဒိဋ္ဌိ အရိပ် ထွက်လာပါတယ်ဘုရား) ဘယ်တုန်းကများ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တအရိပ် ထွက်ခဲ့လို့လဲ.... (မထွက်ခဲ့ပါဘုရား)။

ကဲ.... ဒီအထဲက ခင်ဗျားတို့က အကန်းပေါင်း သိန်း, သန်း ထဲက အမြင်ကလေး အနည်းငယ်ပေါ်လာတာ ပါရမီမှ ရှိရဲ့ လားလို့ ဆိုချင်သေးသလား... (မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကဲ.... ဒါဖြင့် အသက်ကြီးတာ ရောဂါထူတာ ဒါတွေ ပဓာန မဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ့) မြင်အောင်ကြည့်တာ ပဓာန... (မှန်ပါ့) မြင်ယင်တော့ အနိစ္စအရိပ်တွေထွက်လာမယ် ဒီခန္ဓာကြီးထဲမှာ ဪ... အနိစ္စပါကလေးလို့ ဆိုတော့ အနိစ္စလို့ သိတဲ့ မဂ္ဂင် ကလေး ထွက်လာမှာဘဲ.... (မှန်ပါ့) ခုနင်က ပုထုဇန်မျက်လုံး တပ်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိထွက်တယ်... (မှန်ပါ့)။

ဒီကနေ ဘုန်းကြီးက မျက်လုံး ပြောင်းပေးလိုက်တယ်.... ၊ ဟောဒါ ခန္ဓာငါးပါးဗျ၊ ခန္ဓာငါးပါးမှာလဲ သေသေချာချာ ကြည့်ဗျ၊ တော်တော်ကြာကျတော့ ဖြစ်ပျက်တွေဗျလို့ ဆိုတော့ ဒီဟာ အရိယာမျက်လုံး တပ်ကြည့်လိုက်တော့ ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ မင်ဇော့ထွက်လာတယ်... (မှန်ပါ့)။

ကဲ.... အရိပ်တွေ ကွာသွားပြီ၊ ခုနင်က တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိ၊ အခုတော့ မဂ္ဂင်တွေ ထွက်လာတယ်.... (မှန်ပါ့) ဘာဖြစ်သတုံး (မဂ္ဂင်ရိပ်ထွက်ပါတယ်ဘုရား) ကဲ.... တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိ သေ သွားတဲ့သဘောတွေထွက်လာတယ်.... (မှန်ပါ့)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့သည် အရိယာတို့၏ တပည့်သား မျက်လုံးတပ်ကြည့်လိုက်တယ်... (မုန်ပါ) အရိယာတို့၏ တပည့် သား မျက်လုံးနဲ့ ခန္ဓာငါးပါး ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ခင်ဗျားတို့ ကြည့်ပါ...တဲ့ ဘာတွေမြင်သတုံး ယောက်ျား မြင် သလား- မိန်းမမြင်သလား- အနိစ္စတွေမြင်သလား... (အနိစ္စတွေ မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

အနိစ္စတွေ မြင်တယ်ဆိုတော့ ဒါ...ဘုန်းကြီးတို့က တပ်ပေး လိုက်တဲ့ အရိယာမျက်လုံးဖြစ်သွားတယ်... (မုန်ပါ)။

အဲဒီ မျက်လုံးလဲ ရောက်ပါဇော- သူတို့လဲ သေကုန်တာဘဲ... (မုန်ပါ) တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိ ဘယ် နှယ်တုံး... (သေသွားပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တဏှာချုပ်လဲ နိဗ္ဗာန်၊ * ဒိဋ္ဌိချုပ်လဲ... (နိဗ္ဗာန်ပါ) *မာနချုပ်လဲ... (နိဗ္ဗာန်ပါတည်း) ဒီဘက် ဇာတိ, ဇရာ, မရဏမှ မလာတော့ဘဲကိုးဗျ... (မုန်ပါတည်း) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ငြောက်... ဒို့ - မျက်လုံးပြောင်းလိုက်တော့လဲ သံသရာစခန်းသတ်တယ်... (မုန်လှပါတည်း)။

ဒါဖြင့် ဘယ်တော့ကမှလဲ မပြောင်းခဲ့ဘူး... (မုန်ပါ) ဦးလှ ရေ ဆိုရတော့မှဘဲ... (ဆိုရပါတယ်ဘုရား) ဘယ်တော့ကမှလဲ မပြောင်းခဲ့ဘူး...၊ ဘယ်တော့မှ မပြောင်းခဲ့လို့ ဘုရားတွေနဲ့ တွေ့လဲ မကျွတ်ခဲ့ဘူး၊ မတွေ့လို့လဲ မကျွတ်ခဲ့ဘူး... (မုန်ပါ ဘုရား)။

---

* ပဋ္ဌမအဆင့်၊ တတိယအဆင့်များကို ဆိုလိုသည်။

တွေ့လဲ မကျွတ်ခဲ့ဘူး၊ မတွေ့လဲ မကျွတ်ခဲ့ပါဘူး....(မှန်ပါ?)
ဘာကြောင့်တုံးလို့ မေးတော့မှ မျက်လုံးမပြောင်းခဲ့ဘူး-(မှန်လှ
ပါဘုရား) ပြောင်းပေးမဲ့ လူလဲမတွေ့၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ပြောင်း
နိုင်တဲ့ဥာဏ်ကတော့ ဝေးပါသေးရဲ့... (ဝေးပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ အသေမစောသေးတာဟာ သိန်း
ထိ အကြိမ်ပေါင်း နှစ်ရာသုံးရာလောက် ပြန်ပေါက်တာလောက်
မကပါဘူး... (မကပါဘုရား) အဘိုးတန်ပါတယ်.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ကိုင်းဒါဖြင့် ပြန်ဆက်ကြဦးစို့ ၊ အရှင်ပုဏ္ဏက ဟောလိုက်တယ်၊
ခုနစ်တုန်းကတော့ကွာတဲ့ ဒီဟာစွဲပြီး တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်၊
အခုတော့ ငါ...မျက်လုံးတပ်ပေးမယ် မင်းတို့ကို ဆိုပြီးသကာလ
ဝိပဿနာမျက်လုံး တပ်ပေးလိုက်တယ်....(မှန်ပါ?) ခုနစ်က သတိ
ပဋ္ဌာန် လေးပါးထဲက တပါးတပါး ဖြစ်ပျက်ရွာတာပေါ့ ဗျာ....
(မှန်ပါ?) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ရွာလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဖြစ်ပျက် ဒီက မျက်လုံး
ကလဲ မဂ်မျက်လုံးဖြစ်သွားတယ်....(မှန်ပါ?)ဝိပဿနာမဂ်မျက်လုံး
ဖြစ်သွားတဲ့အခါကျတော့ အနိစ္စမဂ္ဂ ဖြစ်သွားတော့ကို ခုနစ်
တုန်းကတော့ ခန္ဓာကို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိနဲ့ ကြည့်တယ် ပုထုဇန်
မျက်လုံးတပ်တုံးက.... (မှန်ပါ?) အခုဟာကတော့ အရိယာတို့၏
တပည့်မျက်လုံးတပ်လိုက်တော့ ဒီခန္ဓာကြည့်လိုက်တော့ ဖြစ်ပျက်
မဟုတ်ဘူးလား....(မှန်ပါ?)။

ဒီမျက်လုံးဟာ မဂ်မျက်လုံး ဖြစ်သွားတယ်... ၊ မဂ်မျက်လုံး
ဖြစ်သွားတော့ သူတို့ဟာ ဒီနေရာမှာကို ပေါ်ခွင့်ရှိသေးရဲ့လား

(မရှိပါဘုရား) မရှိတော့ဘူး- ခုနစ်တ မျက်လုံးမှားနဲ့ ကြည့်လို့ ဒီအရိပ်ထွက်တာ.... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

အခုတော့ မျက်လုံးမှားနဲ့ မကြည့်ပါဘူး...တဲ့၊ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောသလို ဆရာဘုန်းကြီးက တဆင့် တပ်ပေးတဲ့ မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ ဝေဒနာကလေးတွေ ကြည့်လိုက်ပြန်လဲ ဖြစ်ပြီး ပျက်တာဘဲ မြင်တယ်၊ သညာကလေး တွေ ကြည့်လိုက်ပြန်လဲ- (ဖြစ်ပြီးပျက်တာဘဲမြင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါတွေချည့်မြင်နေလို့ ရှိယင်တော့ဖြင့်....တဲ့ ဩော်... ငါ- ငါ့ဥစ္စာ-ငါ့ထက်သာတာ မရှိတော့ဘူးဆိုတဲ့ မာနတွေ လာသေး ရဲ့လား... (မလာပါဘုရား) မသာတော့ ပစ္စုပ္ပန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်တယ်....(မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမယ်.... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်ပါတယ်ဘုရား) ဘယ်နှယ်ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်တယ်လို့ ဆိုရသတုံး အတိတ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တော့ ဘုန်းကြီးက မပါဘူး၊ အနာဂတ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လဲ မပါဘူး၊ ပစ္စုပ္ပန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်တယ်လို့ တလုံးတည်းကွက်ပြီး ဆိုလိုက်ခြင်းသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆိုတာ ကာလသုံးပါးဆက်တာကို ဆိုပါတယ်....(မှန်ပါ)။

ဟုတ်တယ်..တဲ့၊ အခု မျက်လုံးကြောင့် အခု ပေါ်တာ၊ ခုနစ်က ခန္ဓာကို ပုထုဇန်မျက်လုံး တပ်ကြည့်တော့ အခု ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ပေါ်တယ် ပစ္စုပ္ပန်... (မှန်ပါ)။

အခု အရိယာတို့၏ တပည့်သား မျက်လုံးကို တပ်ပေးလိုက်တဲ့ အခါ ကျတော့ အခု ချုပ်တယ်... (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် ပစ္စုပ္ပန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြတ်တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဘယ် နှယ် မှတ်ကြမယ်... (ပစ္စုပ္ပန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်ပါတယ် ဘုရား) ပစ္စုပ္ပန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်တယ် ဆိုတာ သေချာသွား တော့မှ ပစ္စုပ္ပန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်ယင် အနာဂတ် မလာတော့ ဘူး... (မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ် ဆိုကြမလဲ... (မှန်ပါ - အနာဂတ် မလာတော့ပါ ဘုရား) အနာဂတ် မလာတော့ဘူး...၊ အတိတ်ကဟာတော့ ဘုန်းကြီးက ဆက်ပြောတို့လဲ မလိုဘူး ခင်ဗျားတို့လဲ လွန်ပြီး ကျပြီး... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

အတိတ်ကဟာတော့... (လွန်ပြီး ကျပြီး ပါပြီ ဘုရား) လွန်ပြီး ကျပြီး ဆိုတော့ ဘယ်မင်္ဂလာ သွားဖြတ်မှာတုံး... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီဟာတွေကို ခင်ဗျားတို့ ဖြစ်ပျက်လို့ ဝေဒနာရှုရှု စိတ်ရှုရှု ရှုနိုင်လို့ ရှိယင်ဖြင့် အရိယာတို့၏ တပည့်သား မျက်လုံး ဖြစ်ပါတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါတွေကို ဖြစ်ပျက်- ဖြစ်ပျက်လို့ မြင်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘာ မျက်လုံးဖြစ်သွားသလဲ... (အရိယာတို့၏ တပည့်မျက်လုံးဖြစ်ပါ တယ် ဘုရား) အရိယာတို့၏ တပည့်မျက်လုံးဖြစ်သွားတယ်နော်... (မှန်ပါ) ဖြစ်ပျက်မြင်ယင် အရိယာတို့၏ တပည့်မျက်လုံးဖြစ် သွားပြီ... (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ၊ ဖြစ်ပျက်မှုန်းပြန်ပြီဆိုတဲ့ ဥာဏ်တက်လာပြန်လဲ အရိယာတို့၏ တပည့်မျက်လုံးဘဲရှိမယ်....(မှန်ပါ)။

ဒီဖြစ်ပျက်တွေ ကဲ....တေသံ ဝူပဿမော သုခေါဆိုတဲ့အတိုင်း ဖြစ်မှုရော၊ ပျက်မှုရော ချုပ်သွားတယ်ဆိုတော့ နိဗ္ဗာန်ပေပါမ္မာ ပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ) ပေပါပေဘူးလား.... (ပေပါပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒီကျမ္မ ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အရိယာမျက်လုံး.... (မှန်ပါ) ခုနင်တုန်းကတော့ အရိယာတို့၏ တပည့်မျက်လုံး.... (မှန်ပါ) ပေပါပလား....(ပေပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ တပည့်ကမ္မဆရာအဖြစ်တက်ရမှာ(မှန်ပါ) တပည့်အဖြစ်မခံဘဲနဲ့ ဆရာအဖြစ် တက်ချင်လို့တော့ မရနိုင်ဘူး (မရပါဘုရား) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝိပဿနာအလုပ် လုပ်မှသာလျှင် အရိယာဖြစ်မယ်.... (မှန်ပါ)ဘုရား) ဝိပဿနာ အလုပ် မလုပ်ယင်.... (မဖြစ်ပါ ဘုရား)။

ဝိပဿနာအလုပ် လုပ်တော့ကို အရိယာတို့၏ တပည့်မျက်လုံး တပ်တယ်.... (မှန်ပါ) ဝိပဿနာလမ်းဆုံးသွားပြီ ဖြစ်ပျက်တွေ ဆုံးသွားပြီဆိုတော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အရိယာဖြစ်တယ်....(မှန်ပါ ဘုရား)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ တကာကြီးတွေ နောက်က တကာမကြီး တွေ ညြော်.... ပဌမ အရိယာတို့၏ တပည့်မျက်လုံး ကိုယ်မှာ ရဘို့အရေးကြီးတယ်.... (မှန်ပါ) မကြီးဘူးလား....(ကြီးပါတယ် ဘုရား)။

အရိယာတို့၏ တပည့်မျက်လုံးရဘို့အရေးကြီးတယ်၊ ဒီမျက်လုံးကို မရသ၍ တာလပတ်လုံး ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အရိယာမျက်လုံး ဖြစ်ဘို့တော့ ဝေးပါသေးတယ်... (ဝေးပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ရှင်ပုဏ္ဏက ဟောလိုက်တယ်၊ အာနန္ဒာ... ဟောဒီရုပ်တရားကလေးဟာ အနိစ္စလား၊ နိစ္စလားကွ မေးတာဘဲ... (မုန်ပါ) အနိစ္စပါဘုရား၊ ဒါဖြင့် မင်း အရိယာတို့၏ တပည့်မျက်လုံးရပြီ၊ ဒုက္ခလား သုခလားလို့ မေးတော့ ရှင်အာနန္ဒာတို့က ဒုက္ခပါဘုရား၊ ဒါဖြင့် အရိယာတို့၏ တပည့်မျက်လုံးရပြီ... (မုန်ပါ)။

အနတ္တလား- အတ္တလားလို့ မေးလိုက်တယ်၊ အနတ္တလို့ ဖြေလိုက်တယ် ရှင်အာနန္ဒာတို့က... (မုန်ပါ) ဒါဖြင့် အရိယာတို့၏ မျက်လုံးရပြီ... (မုန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီကနေပြီး မင်းတို့သည်ကားလို့ ဆိုယင် ဒါကို မုန်းသည့်တိုင် အောင် ပေရူပါ၊ ပေရူလိုက်တော့ ဖြစ်ပျက်တွေ မမုန်းပေဘူးလား... (မုန်းပါတယ်ဘုရား) မုန်းလို့ ရှိယင်လဲ ဒါ အရိယာတို့၏ တပည့်မျက်လုံးဘဲရှိသေးတယ်... (မုန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဒီဖြစ်ပျက်တွေ ဦးလှတို့၊ ဦးမာဒင်တို့ ဆုံးသွားပြီ၊ ကြည့်တဲ့မျက်လုံးက ဒုက္ခသစ္စာမုန်း သိသွားပြီ၊ ဆုံးသွားပြီ... (မုန်ပါ) ဘာမျက်လုံးဖြစ်မတုံး... (အရိယာတို့၏ မျက်လုံးဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) တပည့်မျက်လုံးကနေပြီး ဆရာ့မျက်လုံးဖြစ်သွားတယ်... (မုန်ပါ) အောက်တန်း မျက်လုံးက အထက်တန်းမျက်လုံးဖြစ်သွားတယ်... (မုန်ပါ)။

ဘယ်လိုဆိုကြမယ်....(အောက်တန်းမျက်လုံးက အထက်တန်း မျက်လုံး ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား) ဒီလိုချည့်တက်ရတယ်၊ ဒါ ဘယ်မှ ဒီကလွဲပြီး တက်လို့ မရဘူး.... (မှန်ပါ၊ ဒါက မြင်သိ·သိ ထာပါဘုရား)။

အေး... မြင်သိ၊ ဒီဟာက ကိုယ်တိုင်သိ ဟုတ်လား (မှန်ပါ၊ ဘုရား)ဟိုဟာက သုတနဲ့ သိတယ်၊ သဘောကျပလား... (ကျပါ ပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သုတဝါ အရိယသဘာဝကောလို့ စာတွေ့မှာပါတာ ကော ကျေနပ်ပလား....(ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)သုတဝါ=အကြား အမြင်ရှိသော၊ အရိယသဘာဝကော= အရိယာတို့၏ တပည့်သား သည် ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ အကြားအမြင်မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်၊ ဖြစ် ပျက်ကို....(မှန်ပါ)နောက်ကျတော့ ဒိဋ္ဌဓမ္မော ဟော ကိုယ်တိုင် မြင်ပြီ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒိဋ္ဌဓမ္မောဆိုတာ ဘာတုံး .... (ကိုယ်တိုင်မြင်ပါတယ်ဘုရား) ပတ္တဓမ္မောတဲ့ ကိုယ့်သန္တာန်မှာ ကိုယ်မြင်ခြင်းသို့ရောက်ပါပြီတဲ့.... (မှန်ပါ) ဝိဒိတဓမ္မော ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်ပြီတဲ့(မှန်ပါ ဘုရား)။

ပရိယောဂါဋ္ဌဓမ္မော = ဥာဏ်ကဒီအထဲမှာ နိဗ္ဗာန်ထဲချည့် သက်ဝင်ပြီတဲ့....(မှန်ပါ) တိဏ္ဍဝိစိကိုဇ္ဈောတဲ့....၊ ဝိစိကိုဇ္ဈာ ကင်း ပြီတဲ့.... (မှန်ပါ)။

ဝိဂတကထံကထော...တဲ့ ဒီအလုပ် ဟုတ်လေသလား-မဟုတ် လေသလားလို့ ဒီသံသယ မရှိတော့ဘူး....(မှန်ပါ) ဝေသာရဇ္ဇ

ပတ္တော = ရဲရဲတင်းတင်းကြီး ဒီလမ်းဟာ နိဗ္ဗာန်ဘဲလို့ သေသေ
ချာချာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချတယ်... (မှန်ပါ)။

အပရပစ္စယော = သူများပြောမဟုတ်ပါဘူးတဲ့၊ ကိုယ်ကိုယ်
တိုင်မြင်ပါပြီတဲ့... (မှန်ပါ) ဒီဉာဏ်တွေဟာ ဒါ-သောတာပန်
တည်လို့ ရတဲ့ဉာဏ်တွေ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

အဲဒီလို အခုပြောခဲ့တဲ့ ဉာဏ်တွေ ဒိဋ္ဌဓမ္မော = ကိုယ်တိုင်မြင်
ပြီ... (မှန်ပါ) ပတ္တဓမ္မော = ကိုယ်ကိုယ်ဘဲ ဒီဉာဏ်တွေရောက်လာ
ပြီ၊ ဝိဒိတဓမ္မော = ဟောဒါ ကော်ဒုက္ခဆုံးတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဘဲလို့ ဆုံး
ဖြတ်ချက်ချ... (မှန်ပါ)။

တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆောတဲ့ = သံသယရှိသေးသလား ဒါ-နိဗ္ဗာန်မဟုတ်
ဘူးလို့... (မရှိပါဘုရား) အဲဒါလဲ အရိယာမဂ္ဂလုံး အစစ်ဖြစ်
လို့... (မှန်ပါ)။

ဝိဂတဏထံကထောတဲ့ = ရဲရဲတင်းတင်းကြီး တခါတည်း
ဝိစိကိစ္ဆာကင်းပြီးသကာလ ဘယ်သူကပြောပြော ဟောဒါမှ
နိဗ္ဗာန် ဒီ ပြင်လမ်းဟာ လမ်းလွဲချည့်ဘဲ... (မှန်ပါ) ဒီလို ရဲရဲတင်း
တင်းဟာလဲတဲ့ အရိယာအစစ်ဖြစ်လို့... (မှန်ပါ) သဘောကျပ
လား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အပရပစ္စယောတဲ့ = သူတပါးအကြောင်း မကူတော့ဘူး...
သူတပါးကူနေဘို့ မလိုတော့ဘူး၊ ကိုယ်-ကိုယ်တိုင် မြင်ပါပြီ...
(မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီကျတော့မှ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မှ တပါး ခင်ဗျားတို့ မရှေ့တဲသဘောထောက်ပြီ... (မှန်ပါ) နို့မဟုတ်လို့ ရှိယင် ဟိုလူကလာပြောလဲ ဟုတ်ထင်ပါရဲ့... ဒီလူကလာ ပြောလဲ ဟုတ်ထင်ပါရဲ့နဲ့ မှားသေးတယ်ဗျ ... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျသွားပါပြီဘုရား) ။

အဲဒီတော့ အခုတော့ဖြင့် ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ကိုပြောရ တယ်၊ အရိယာမျက်လုံး အစစ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပါ၊ နို့မဟုတ် ခင်ဗျားတို့ တိမ်းလိမ့်ဦးမယ်... (မှန်ပါ) မဆိုထိုက်ဘူးလား... (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပြီနော် ... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ။

ဒါကြောင့် ရှင်အာနန္ဒာနဲ့ တကွ ရဟန်းသစ်၊ ရဟန်းငယ်တွေ အကုန် သောတာပန်တည်တယ်... (မှန်ပါ) ။

ဒီအတိုင်းဘဲ အခုပြောတဲ့အတိုင်းဘဲ ဖြစ်ပျက်မြင်၊ ဖြစ်ပျက် မှန်း၊ ဖြစ်ပျက်ဆုံးတယ်... (မှန်ပါ) သူ့ဒိဋ္ဌိဖြုတ်တာဘဲ၊ တဏှာ ကတော့ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင်းပါသွားတယ်... (မှန်ပါ) ။

အဝိဇ္ဇာကလဲ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ယင် လေးပုံ- တပုံ ပါသွားတယ်... (မှန်ပါ) တဏှာကလဲ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင်း လေးပုံ- တပုံပါသွားတယ် ဒိဋ္ဌိတခုကို ဖြတ်လိုက်တာ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား) ။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိဟာ ပုထုဇန်မျက်လုံးတပ် လို့ လာတာ... (မှန်ပါ) အရိယာမျက်လုံးတပ်ပေးယင် သူမလာ

၃၉၆ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ လုပ်ငန်းစဉ်တရား (၂၅)

ဘူး....(မလာပါဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)
အရိယာအစစ်ဖြစ်ယင် ဒီမုက်လုံးကို ဘယ်တော့မှ မပေါ်တော့
ဘူး....(မပေါ်ပါဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)ဒါဖြင့်
လုပ်တတ်ပလား....(လုပ်တတ်ပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ယနေ့ ဒီတွင်တော်ကြဦးစို့.

သာဓု....သာဓု... သာဓု....

ကျေးဇူးတော်ရှင် - အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

မိုးကုတ်မြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌ ဟောကြား ဆုံးမတော်မူသော

စိတ်၏အလိမ် မိနေကြရပုံ

ညအလုပ်ပေး တရားတော်

(၈ - ၉ - ၆၁)

ခန္ဓာငါးပါးရှိတယ်လို့ မှတ်ရမယ်၊ ဒီခန္ဓာငါးပါးဟာ အနိစ္စ
တရား၊ ဒုက္ခတရား၊ အနတ္တတရား၊ အသုဘတရား၊ ဒုက္ခသစ္စာ
တရား၊ ဘယ်အချိန် ဥာဏ်နဲ့ကြည့်ကြည့် ဥာဏ်သမားကဖြင့်
ယောကျ်ား၊ မိန်းမ မတွေ့ဘူးဟေ့ ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘ၊
ဒုက္ခသစ္စာ ဒီငါးချက် တချက်ချက်ဘဲတွေ့မယ်... (မှန်ပါ) ဒါ
ဥာဏ်မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်မှနော်....(မှန်ပါဘုရား)။

ပဏတိမျက်လုံးနဲ့ ကြည့်မယ်ဆိုယင် ဒါဖြူတယ်၊ ညိုတယ်၊
လှတယ်၊ ဝဇာယ်၊ ဒါဘဲဖြစ်မှဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဥာဏ်မျက်လုံးဆိုတာက မျက်လုံးမှိတ်ကြည့်ရတယ်၊ မျက်လုံး
မှိတ်ကြည့်တော့မှ ဥာဏ်နဲ့ကြည့်ရတယ်... (မှန်ပါ) အဲဒီ ကြည့်
လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဖြူ၊ နီ၊ အကြောင်၊ အကြားလဲ မတွေ့ဘူး၊
ဟိုနေထုက ရှုရှု ဒီနေထုကပူလိုက် အေးလိုက်၊ ဒါတွေဘဲ တွေ့
တယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါတွေ့ဘဲတွေ့တော့ ဒါက ဥာဏ်တွေ့ကို ပြောနေတယ်လို့ စိတ်ဇာတိကမတွေ့က မှတ်ရမယ်... (မှန်ပါ) ဥာဏ်တွေ့က ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါပျောက်တယ်၊ မျက်လုံးတွေ့က ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါပျောက်ရဲ့ လား... (မပျောက်ပါဘုရား)။

ဥာဏ်တွေ့က ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါပျောက်တယ်လို့ မှတ်ထားတော့ ငြော်... ဥာဏ်တွေ့မှ အမှန်ပါလား... (မှန်ပါ) ဥာဏ်တွေ့မှ အမှန်ပါလားလို့ မှတ်ထားပါ... (မှန်ပါ) ဘုရား။

ဥာဏ်တွေ့မဟုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ မျက်လုံးစိတ်ကတော့ မြင်တယ်ဆိုလို့ ရှိယင် မုန်းတယ်ယင်လဲ လာရမယ်... (မှန်ပါ) မုန်းတယ် မကြည့်ချင်ဘူး ဟုတ်လား... (မှန်ပါ) သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဥပါယာသတွေ့ လာမှတ်ဘဲ... (လာပါတယ်) အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရတွေ့ကော... (လာပါတယ်ဘုရား)

ပဉ္စဒါရဆိုတဲ့ စက္ခု၊ သောတ၊ ခင်္ဃန၊ ဇိဝှာ၊ ကာယ၊ တွေ့ကတော့ မမှန်ဘူး... (မှန်ပါ) ဒွါရအလိုက်တော့မှန်ရဲ့၊ စိတ်က လိမ်လိမ်သွားတယ် မမှန်တော့ဘူး... (မှန်ပါ) ဘုရား။

ဥပမာမယ် ဒါက မျက်လုံးတွေ့တယ်ထားပါဦးတော့ ဒါက ခန္ဓာ... (မှန်ပါ) မျက်လုံးတွေ့တာကတော့ အဆင်းတွေ့တာဘဲ... (မှန်ပါ) ဟောဒီ နောက်စိတ်တွေ့က ဒေါသ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဥပါယာသဆိုတဲ့ နောက်စိတ်တွေ့က လိမ်ပစ်လိုက်တာနဲ့ မြင်တာဟာ အဆင်းဘဲလို့ သူတို့က ဆုံးဖြတ်ချက်မချဘူး၊ မုန်းစရာဘဲလို့ သူတို့က ဆုံးဖြတ်ချက်ချတယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား။

ဒါဖြင့် ဒီနောက်စိတ်တွေ့က အလိမ်စိတ်တွေ့ပေါ့... (မှန်ပါ) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပေါ်တော့ ပေါ်တယ်၊ ပေါ်ပေမဲ့ လိမ်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါ မဟောသေးဘူးလို့ မှတ်ပါ... (မုန်ပါ) မဟောသေးဘူး၊ ဒါဖြင့် မြင်တယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် မြင်တာသည် ဒီက အဆင်း၊ ဒီကမြင်တယ်၊ မြင်တယ်ဆိုယင် ဒီကမုန်းတဲ့စိတ် လာတယ် -- (မုန်ပါ) လိမ်စိတ်ဆိုတာ ဒါပါဘဲ... (မုန်ပါ) မြင်တယ်၊ ခင်တယ်၊ စွဲလမ်းတယ်၊ အားထုတ်မယ်ဆိုတော့ ဒါ လိမ်တာဘဲမှတ် -- (မုန်ပါ) ဘုရား။

ဒါဖြင့် ဝိပင်္ဂါ အမှန် လောအပြန်ဆိုတာ မှတ်ထားပါ ... (မုန်ပါ) ဝိပင်္ဂါ အမှန် လောအပြန်ဆိုတာက ဝိပင်္ဂါဆိုတာက မြင်တဲ့စိတ်ဟာ ဝိပင်္ဂါစိတ်နဲ့မြင်တာ ... (မုန်ပါ) ဥပေက္ခာ သဟဂတံ စက္ခုဝိညာဏံဆိုတော့ ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဝိညာဏ်ဘဲ (မုန်ပါ) ဘုရား။

သူနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ အမှန်တော့ မြင်တာဘဲ၊ အဆင်းကို မြင်တာဘဲ... (မုန်ပါ) သို့သော် နောက် ဒီလောစိတ်တွေက လော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တွေက လိမ်ပစ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ အဆင်း မဟုတ်ဘူး၊ မုန်းစရာဖြစ်သွားတယ်... (မုန်ပါ) ဘုရား။

သူကတော့ ဘာမြင်သတုံး... (အဆင်းမြင်ပါတယ်ဘုရား) သူတို့ကျတော့ မုန်းစရာဖြစ်နေတယ်... (မုန်ပါ) ဒါဖြင့် သူတို့ဟာ မူမုန်တဲ့စိတ်လား၊ မူမမုန်တဲ့စိတ်လား... (မမုန်တဲ့စိတ်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် “စိတ္တေန နိယတေ လောကော” ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ စိတ်ကို ခင်ဗျားတို့ မနိုင်တာနဲ့ သူက အပါယ်ပို့ လိုက်တာ... (မုန်ပါ) လိမ်တဲ့စိတ်က အပါယ်ပို့ လိုက်တာ (ပို့ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်သူက အပါယ်ပို လိုက်သတုံး... (လိမ်တဲ့စိတ်ကအပါယ် ပို ပါတယ်) ဒါဖြင့် လိမ်တဲ့စိတ်ကြောင့် အပါယ်ရောက်ရတယ်... (မှန်ပါ) စိတ်ကြောင့် ချမ်းသာရတယ်၊ စိတ်ကြောင့်ဆင်းရဲ ရတယ်၊ စိတ်ကြောင့် အပါယ်ရောက်ရတယ်၊ စိတ်ကြောင့်ဘဲ နိဗ္ဗာန်သွားရတယ်... (မှန်ပါ) အမျိုးမျိုးပေါ့ဗျာ ... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် စိတ်သည် ကောင်းကျိုးလဲ ဆောင်နိုင်တယ်၊ ဆိုးကျိုး ကိုလဲ ဆောင်နိုင်တယ်၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့မှာတော့ ဆရာသမားကင်းပြီးသကာလ နေတဲ့အတွက်တဲ့ စိတ်သည် ဆိုးကျိုးချည့် အောက်မေ့ နေတယ်- (မှန်ပါဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့တုံး ဆိုတော့ မြင်တာက အဆင်းဘဲ အမှန် သားဘဲ၊ ဝိပါက်ကတော့ အမှန်သားဘဲ.... (မှန်ပါ) ဝိပါက်စိတ်နဲ့ မြင်တာကိုး.... (မှန်ပါ) ဟောဒီ ဇောတွေကျတော့ ဖေါက်ပြန် သွားတယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

သူမြင်သလို ဒီဇောတွေကသိတဲ့ သဘောမရောက်တော့ဘူး- (မှန်ပါ) သူကအဆင်းမြင်ယင် မြင်တာကိုမှန်းတယ်ဆိုကတည်းက ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က ကောင်းသေးရဲ့လား.... (မကောင်းပါဘုရား) မကောင်းတော့ဘူး၊ ဒီဇောစိတ်တွေက ခင်ဗျားတို့ကို လိမ်တာဘဲ (မှန်ပါ) စိတ်ကလိမ်သွားတယ်.... (စိတ်ကလိမ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မျက်လုံးကလိမ်တာလား- မျက်လုံးနောက်ကလိုက်တဲ့ စိတ်တွေက လိမ်တာလားလို့ မေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ... (မျက်လုံးနောက်ကလိုက်တဲ့ စိတ်တွေကလိမ်တာပါဘုရား) ဆဲ....

ခင်ဗျားတို့က ဒါ တတန်းတည်း မလုပ်နိုင်လို့ နိဗ္ဗာန်နဲ့ဝေးနေ
တာ....(မှန်ပါ) သူနဲ့ တတန်းတည်းသွားယာင် ရှင်းသွားမယ်....
(မှန်ပါ)ဘုရား။

မြင်တာနဲ့ နောက်ကသိတာတွေနဲ့ တတန်းတည်းသွားယာင်
ဘာမှမရှုပ်ပါဘူး....(မှန်ပါ) မြင်တာကလဲ အဆင်း၊ သိတာကလဲ
အဆင်းဆိုယာင် ကိစ္စမရှိဘူး.... (မှန်ပါ) သဘောကျပါလား....
(ကျပါပြီ)ဘုရား။

အခုတော့ ရှိတာကအဆင်း၊ မြင်တာကလဲအဆင်း၊ သူ့ကျမှ
မှန်စရာတွေချည့် ဖြစ်လာတယ်....(မှန်ပါ) မှန်စရာချည့်ဖြစ်ပြီး
သကာလလာတော့ ငြေငြိမ်း နောက်စိတ်တွေဟာ လိမ်ပါကလား
(မှန်ပါ) လိမ်ပါတယ်ဘုရား။

ဒါကြောင့် “ဝိစိတ္တကရဏံ စိတ္တံ” စိတ္တံ =စိတ်သည်၊ ဝိစိတ္တ
ကရဏံ =ဆန်းကြယ်အောင် လုပ်တတ်၏”တဲ့....(မှန်ပါ) ဒါဟာ
ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်စိတ် ကိုယ်မနိုင်တာ ဒါဘဲ.... (မှန်ပါ) နိုင်ရဲ့
လား....(မနိုင်ပါ)ဘုရား။

မျက်လုံးက မြင်တာက အာမြင်သဘုံး... (အဆင်းမြင်ပါတယ်
ဘုရား) အဆင်းမြင်တာကို ခင်ဗျားတို့က မှန်စရာဖြစ်လာတယ်
(မှန်လှပါ)ဘုရား မဟုတ်ဘူးလား- ဒေါသဖြစ်တယ် သောက
ဖြစ်တယ်၊ အဆင်းမြင်တာနဲ့ ဒေါသ၊ သောကနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး
(မဆိုင်ပါ)ဘုရား မဆိုင်ဘူး၊ အဆင်းမြင်တယ်ဆိုယာင် အဆင်း
ရယ်လို့ဘဲ ရှောက်သိရုံဘဲ....(မှန်ပါ) အခုတော့ ဒီလိုမသိဘူး....
မှန်စရာဖြစ်လာတယ်....(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် မြင်စိတ်က လိမ်တာလား- နောက်က ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
ဇောစိတ်က လိမ်တာလား... (ဇောစိတ်က လိမ်တာပါဘုရား)

ခင်ဗျားတို့ အလိမ်မိနေတဲ့လူတွေ... (မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ... (အလိမ်တွေမိနေပါတယ်ဘုရား)

အလိမ်မိနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ... (မှန်ပါ)။

အလိမ်မိနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာတဲ့ ဘယ်သူ လိမ်ထားတာတုံး
ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့စိတ်က ခင်ဗျားတို့ကို လိမ်ထားတာ (မှန်ပါ
ဘုရား)။

မြင်တာ အဆင်းမှန်းသိလျက်သားနဲ့ အဆင်းဆိုလို့ ရှိယင်
ဖြင့် အဆင်းလို့ဘဲ နောက်ကသိပေးဘို့ဘဲ... (မှန်ပါ) မြင်တာက
အဆင်း၊ သိတာက ဖြူတယ်၊ နီတယ်၊ ကြောင်တယ်၊ ကြား
တယ်ဆိုတာ ဒါလဲသိဘို့ဘဲ... (မှန်ပါ)။

အခု ဒီလိုသိရဲ့လား... (မသိပါဘုရား) မြင်ရတာကို မှန်း
လိုက်တာ... (မှန်ပါ) မြင်ရတာကွာ မကြည့်ချင်ဘူး ဆိုတော့
ဇောစိတ်ကလိမ်နေတာ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

တခါ မြင်ပြန်သည်၊ ပြီးတော့ ခင်ပြန်တယ် စွဲလမ်းပြန်တယ်
ဆိုတော့လဲ မြင်တာကတော့လဲ အဆင်းမြင်တာ... (မှန်ပါ) ဒါ
တွေက မြင်တာဘဲ လိုက်ဘို့ဘဲ... (မှန်ပါ)။

အဖြူ၊ အနီ၊ အကြောင်၊ အကြားရယ်လို့ သိဘို့ဘဲ၊ မသိ
ဘူး ခင်ဗျားတို့က မြင်တာလိုချင်တယ်၊ သဘောကျပလား...
(ကျုပ်ပြီဘုရား) ဒါလဲ အလိမ်မိတာဘဲ... (မိတာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်လောဘဘောကလိမ်လိုက် ဒေါသဘောကလိမ်လိုက် ဟင်-
(လိမ်ပါတယ်ဘုရား) မောဟဘောကလိမ်လိုက်... (မှန်ပါ) ဒါဖြင့်
ခင်ဗျားတို့ စိတ်တွေမှာ ခင်ဗျားတို့ကို အမြဲတမ်း လိမ်နေတာ
ဟောဒီရှေ့ စိတ်က မလိမ်ဘူး၊ မြင်တာ၊ ကြားတာတွေက မလိမ်
ဘူး၊ နောက်က ခင်တာ၊ မုန်းတာတွေက ဒါတွေကလိမ်တယ်...
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ဒါဖြင့် ရှေ့ကအမှန်
ရှိတယ်၊ နောက်က လိမ်တယ်လို့ မှတ်ထားရမယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့မှာ ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲလို့ မေးတော့
စိတ်အလိမ်မိနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား...
(ကျပါပြီဘုရား)။

စိတ်အလိမ်မိနေတာ မြင်တာက အဆင်း(မှန်ပါ)မျက်လုံးက
မြင်တာက အဆင်း... (မှန်ပါ) စိတ်က သမီးလုပ်ပစ်လိုက်တယ်
(မှန်ပါ) စိတ်က သမီးလုပ်ပစ်လိုက်တော့ ခင်ရမှာဘဲ၊ ခင်ရမှာဘဲ
စောင့်ရှောက်ရမှာဘဲ... (မှန်ပါ)။

အလိမ်မိပြန်ပြီ .. (မှန်ပါ) မြင်တာကတော့ ဘာမြင်တာဘူး
အဆင်းမြင်တယ်... (မှန်ပါ) အဆင်းဟာ အဆင်းရှိတာကို သူ-
အမှန်မြင်တာဘဲ - (မှန်ပါ)။

မြင်တော့ ခင်ဗျားတို့စိတ်က သမီးလုပ်ပစ်တယ်၊ သားလုပ်ပစ်
တယ်... (မှန်ပါ) သားလုပ်ပစ်လိုက်တော့ တခါတည်း
ခင်ဗျားတို့သည် ခင်မှဘဲ၊ မင်မှဘဲ ဆိုတာလာတာဘဲ၊ တနည်း
စိုးရိမ်တာဘဲ၊ ကြောင့်ကြတာဘဲလို့... (လာပါတယ်ဘုရား)
အဲဒါ ဘာဖြစ်တာဘူး... (အလိမ်မိတာပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ကလဲ အလိမ်မိတာကိုပင်လျှင် အလိမ်မိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အလိမ်ခံရတာနဲ့ ပျော်နေတယ်... (မှန်ပါ့ ပျော်နေပါတယ် ဘုရား)။

ကိုယ့်လဲ အလိမ်မိထားတယ်... (မှန်ပါ့) ဒီအလိမ်မိထား တာ သူလိမ်ထားဘဲ တရားကလေးနဲ့ ပျော်နေတယ်... (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခလေး ဈေးထဲသွားတယ်၊ အခုလို နတ်ပွဲဈေးထဲ သွားတယ်၊ ဟိုက အရုပ်တဲ့ လူမဟုတ်ဘူး၊ အရုပ်သည်က အရုပ် ကလေးတွေရောင်းတယ်... (မှန်ပါ့)။

ခလေးက ဒီအရုပ်ကလေးကို မိန်းမကလေးမို့ လှတယ်...၊ မိန်းမရုပ်မို့ လှတယ်၊ ယောကျ်ားရုပ်မို့ ဘဲ တင့်တယ်·တယ်ဆိုပြီး ဒီအရုပ်ကလေးတွေကို မိန်းမ-ယောကျ်ားလုပ်ပြီး ခလေးကပျော် နေတယ်... (မှန်ပါ့) ဟိုက အရုပ်သည်ကတော့ အရုပ်ဘဲရောင်း တယ်... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အရုပ်သည်က ဘာရောင်းသတုံး... (အရုပ်ဘဲရောင်းပါတယ် ဘုရား) ခလေးကတော့ သူ မိန်းမ· ယောကျ်ား လုပ်ပြီးတော့ (ပျော်နေပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ဒီအတိုင်းဘဲ... (ဒီအတိုင်းပါဘုရား) အလိမ်မပြေ သေးဘူး... (မှန်ပါ့) ပြေကြပလား... (မပြေသေးပါဘုရား) ဪ... ခက်ပြီကော သေခါနီးတောင် မပြေသေးဘူးဘဲ၊ ရှင်း ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဈေးထဲက ဘာရောင်းတာတုံး... (အရုပ်ရောင်းတာပါဘုရား) ခလေးက ဘာလုပ်ပြီးပျော်နေသတုံး... (မိန်းမ, ရုပ် ယောကျ်ား

ရုပ်, လုပ်ပြီး ပျော်နေပါတယ်ဘုရား) မိန်းမ, ရုပ် ယောက်ျားရုပ် လုပ်ပြီးသကာလ ဟုတ်လား....(မှန်ပါ့)။

မိန်းမ, ရုပ် ကလေး ငယ်ပေးပါ။ ယောက်ျားရုပ်ကလေးငယ် ပေးပါ မဟုတ်ဘူးလား....(မှန်ပါ့) အဆင်းတမျိုးတည်းဘဲမဟုတ် လား....(မှန်ပါ့)။

သို့သော် သူက မိန်းမ-ယောက်ျားလှပျက်, အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ အရုပ်ကလေးတွေပေါ့ဗျာ(မှန်ပါ့) အဲဒါကလေးတွေ ဒီခလေးက ဝယ်ပေးလိုက်တော့ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်ပြီးသကာလ အင်္ဂု တိတ်တယ်....(မှန်ပါ့) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဈေးသည်က ဘာရောင်းသတုံး.... (အရုပ်ရောင်းပါတယ် ဘုရား) ဝယ်တဲ့လူက မိန်းမ-ယောက်ျားလုပ်ပြီး ငယ်တယ်... (မှန်ပါ့) ဒါကြောင့် ရောင်းရတာပေါ့....(မှန်ပါ့)နို့ မဟုတ်ယင် ဘယ်နှုတ်တုံး.... (မရောင်းရပါဘုရား) မင်းတို့လဲ ဒါကြောင့် အပယ်ကျတာဟေ့၊ နို့ မဟုတ်ယင် ကျစရာမရှိဘူး... (မှန်ပါ့ မရှိပါဘုရား)။

မိန်းမ-ယောက်ျား လုပ်မိတာနဲ့.... (အပယ်ကျပါတယ် ဘုရား) ဘယ်သူလုပ်တာတုံး....(အဆင်းကပါဘုရား) အဆင်းက မဟုတ်ဘူး....(မှန်ပါ့ စိတ်ကလုပ်တာပါဘုရား)။

အဆင်းကတော့ အဆင်းဘဲ၊ မြင်တာတော့ အဆင်းဘဲ... (မှန်ပါ့) ဟောဒီ ခင်ဗျားတို့စိတ်က လိမ်ပစ်လိုက်တယ် (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့စိတ်က လိမ်ပစ်လိုက်တာနဲ့ ခင်ဗျားတို့ လိမ်မိတဲ့ အလိမ်နဲ့ မျက်ရည်ကျတယ်... (မှန်ပါ) လောကကြီးဖြစ်နေတာ ပြောပါတယ်... (မှန်ပါ)။

ကိုယ်မိထားတဲ့ လိမ်ချက်နဲ့ဘဲ ပြုံးလိုက်တယ်... (မှန်ပါ) ကိုယ်မိထားတဲ့ လိမ်ချက်နဲ့ဘဲ ... (မျက်ရည်ကျပါတယ်ဘုရား) မျက်ရည်ကျ မဲ့ လိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ရိုးရိုးမျက်ရည်ကျနဲ့ ရိုးရိုးပြုံးတာဟုတ် ရဲ့လား... (မဟုတ်ပါ အလိမ်မိတာပါဘုရား) ရိုးရိုးမျက်ရည်ကို ခင်ဗျားတို့မပါဘူး... (မှန်ပါ) ရိုးရိုးပြုံးတာကော... (မပါပါဘုရား)။

ကိုယ့်ဟာကိုယ် တခါတည်း အလိမ်မိပြီးသကာလ ပြုံးတာ အလိမ်မိပြီးသကာလ မဲ့တာ... (မှန်ပါ) ဒါနဲ့ အချိန်ကုန်နေတာ ဘဲ... (မှန်ပါ) ရှင်းပသား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ လှုပ်ရှားတွေလား၊ အလိမ်ခံသမား တွေလား မေးလိုက်တဲ့အခါ ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ... (အလိမ်ခံ သမားတွေပါဘုရား)။

လိမ်ဘာက ခင်ဗျားတို့ကို မျက်ရည်ကျအောင်ဘဲ စိတ်က လိမ်တယ်... (လိမ်ပါတယ်ဘုရား) မပြုံးထိုက်တာနဲ့ ပြုံးအောင် ကော... (လိမ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ စွမ်းရည်တုံးပြီ... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့ စွမ်းရည်တုံးပြီ... (တုံးပါပြီဘုရား) ဘာမှ ကိုယ်အမှန်သိ မရှိ တော့ဘူး၊ စိတ်လိမ်ထားတဲ့အထိုင်း ပြုံးလိုက်တယ်... (မှန်ပါ) စိတ်လိမ်ထားတဲ့အထိုင်း မဲ့ လိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။

သမီးကလေး ဆိုလို့ ရှိယင် သမီးကလေး နေမကောင်း ထိုင် မသာဘူးဆိုလို့ ရှိယင် နဂိုရ်က သမီးမဟုတ်တာ သမီးလို့ ကိုယ့် စိတ်ကလုပ်ထားတော့ ဒီစိတ်လိမ်ထားတာနဲ့ ဘဲ ဒီသမီးကလေး တဆက်ပြီး နေမကောင်း ထိုင်မသာရှိတယ်၊ မဲ ကြတယ် (မှန်ပါ) ဘာဖြစ်လို့ မဲ သတုံး... (စိတ်လိမ်ထားလို့ ပါ) ဘုရား။

အလိမ်ကမပြောဘူး၊ နဂိုရ်က သမီးဆိုတဲ့ လိမ်ချက်ကတမျိုး၊ အဲဒီ လိမ်ချက်ကမပြောတော့ သမီးနေမကောင်းဘူး...၊ သမီးက ဖောက်ပြန်သွားတယ်... (မှန်ပါ) ဘာဖြစ်ကြသတုံး... (ဖောက် ပြန်သွားပါတယ်ဘုရား) ခင်ဗျားတို့ ဖောက်ပြန်သွားတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါ အမှန်ကြောင့် ဖောက်ပြန်တာလား...၊ ကိုယ့်စိတ်အလိမ် ခံပြီးသားလူ အလိမ်မပြောလို့ ဖောက်ပြန်တာလား... (အလိမ် မပြောလို့ ဖောက်ပြန်တာပါဘုရား) ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ပြုံးသ၍ မဲ သ၍ဟာ အလကားပါဘဲ... (မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ... (ပြုံးသ၍ မဲ သ၍ အလကားပါ ဘုရား) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ဘုရားဟောတော်မူတဲ့အတိုင်း ဆရာဘုန်းကြီးတို့က ဥာဏ်ဝင်မပေးလို့ ရှိယင် ဒီအလိမ်ဟာ သေသည်တိုင်အောင် မပြောဘူး... (မပြောပါဘုရား)။

သားကလေးက နေရာမကျလို့ ကျုပ်မှာ ဆင်းရဲနေတယ်... သမီးကလေးကလဲ နေရာမကျလို့ ဆင်းရဲနေတယ် ရှိလဲမရှိဘူး... (မှန်ပါ) အဆင်းဘဲရှိတယ်၊ အသံဘဲရှိတယ်... (မှန်ပါ) အဲဒါ

သူတို့ နေရာမကျလို့ ကျုပ်မှာ အခု မျက်စိ- မျက်နှာညှိုးငယ် နေရတယ် ဟုတ်လား....(မှန်ပါ)။

သူတို့က အခု ကောင်းကောင်းမွန်မွန် နေပြန်တော့လဲ သား ကလေး၊ သမီးကလေးက အမေ အတွက်၊ အဖေ အတွက်လိုက် နေပြန်လို့ ကျုပ်တို့ ပြုံးရှင်ရတယ်....(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ပြုံးတာ အမှန်မဟုတ်ပါဘူး.... (မမှန်ပါ ဘုရား) ခင်ဗျားတို့ မဲ ပုံကော... (မမှန်ပါဘုရား) ဘယ်သူမှ သနားစရာမရှိဘူး၊ ဥာဏ်သမားက သနားစရာမရှိဘူး- (မှန်ပါ) အလိမ်မိလို့ ပြုံးနေတာ အလိမ်မိလို့ မဲ နေတာ.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဥာဏ်သမားက.... (သနားစရာမရှိပါဘုရား) သနားစရာလဲ မရှိဘူး၊ ဝမ်းသာစရာလဲ.... (မရှိပါဘုရား) ဘာဖြစ်လို့ တုံး.... (အလိမ်မိနေလို့ ပါဘုရား)။

အလိမ်မိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သူ့ ဟာသူလဲ မဖြေတတ်ဘူး....(မဖြေ တတ်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးမာဒင်တို့ ဦးလှတို့ အကဲခတ်ရလိမ့်မယ်၊ လူတွေ ဟာ အလိမ်ပြေပြီး သေသွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရှားလိမ့်မယ်ထင်တယ်.... (ရှားပါတယ်ဘုရား) ရှိကို မရှိဘူး... (မရှိပါဘုရား)။

မရှိဘူး၊ ခေါင်းထဲကျတောင်မှ လိမ်တုံး....(မှန်ပါ) ဒါ... ဘာတုံး လိမ်နည်းပြောစမ်းပါဦး ဟင်....(မှန်လှပါ) ခေါင်းထဲ ကျတောင်မှ... (လိမ်တုန်းပါဘုရား)ပြေပလား (မပြေပါဘုရား) နောက်ကျတော့ မြေမြုပ်လို့ ဆွေးပြီ၊ မြေပုံကြီး ကျတော့.... (လိမ်တုန်းပါဘုရား) ပြေကို မပြေပါလား... (မပြေပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကဲ...ငိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ ဒီစိတ်နဲ့ သေသွားတယ်ဆိုတော့ အလိမ်ပြေတာလား၊ မပြေတော့ဘူးလား... (မပြေပါဘုရား) သွားပြီ၊ တောက်လျှောက်သွားပြီ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ အလိမ်ပြေအောင် မနည်းလုပ်ရဦးမှာပါကလား (မှန်ပါ) ပေပါပလား... (ပေပါပြီဘုရား)။

ဦးလှ၊ ရေ... ငါ အသက်ကြီးပြီကွ၊ ပါးပြီလို့ မသုံးနိုင်ဘူး ခင်ဗျားတို့ (မသုံးနိုင်ပါဘုရား) မသုံးနိုင်ဘူး ၊ သားက ပြုံးအောင် လုပ်လိုက်ယင် ပြုံးလိုက်တာဘဲ... (မှန်ပါ) သားက မဲ အောင်လုပ်လိုက်ယင်... (မဲ ပါတယ်ဘုရား) နဂိုရ်က သူက သားရယ်လို့ အလိမ်က မိထားဘာကိုး... မှန်ပါ) မိထားတော့ ဒီသား အစွဲက မပြုတ်ဘူး၊ မပြေဘူး... (မှန်ပါ) မပြေတော့ သူကမဲ အောင်လုပ်ယင် မဲ တယ်၊ ပြုံးအောင်လုပ်ယင်... (ပြုံး ပါတယ်ဘုရား) ဘာဖြစ်တာတုံး နဂိုရ်အလိမ် မဖြေနိုင်လို့... (မှန်ပါ)။

အပြင်ကတော့ မှန်တယ်... (မှန်ပါ) ဟောဒီ ဇောတွေက လိမ်ထားတာ... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အမြင်ကတော့... (မှန်ပါတယ်ဘုရား) ဇောကျတော့... (ဇောကျတော့ လိမ်သွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီအလိမ်ကို ခင်ဗျားတို့က ဘယ်နှယ်တုံး၊ မဖြေနိုင်၊ မပြေနိုင်၊ မပြုတ်နိုင်ဘူး... (မှန်ပါ)။

ဒါ့ကြောင့် ဘယ်မှာ မသာပို့ကြပြီ၊ အို... မျက်ရည်ကြီးငယ် ကျကြပြီဘုရား၊ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ကျကြတာတုံး၊ အို...

တတန်းတည်းဘဲ အလိမ်မိတဲ့လူချည်းဘဲ....(မှန်ပါ) ရှင်းပလား....
(ရှင်းပါပြီဘုရား) ပြေတဲ့လူ တယောက်မှ မပါဘူး၊ ပါသေး
သလား... (မပါပါဘုရား)။

ဟာ....ဒါဖြင့် ခက်ကုန်ပေါ့၊ ရှင်းကြရဲ့လား... (ရှင်းပါတယ်
ဘုရား) တယ်လဲ ခဲယဉ်းပါလား... (ခဲယဉ်းပါတယ်ဘုရား)။

ဥာဏ်နဲ့တွေ့မှ ဒါ....ပေါ်မယ်နော်.... (မှန်ပါ) အဲဒီတော့
ခင်ဗျားတို့ အလိမ်ပြေချင်ယင် ဒီလိုလုပ်ပါ၊ မျက်လုံးက မြင်
တယ်၊ ဘာကိုမြင်သတုံး၊ ဖြူတာ၊ နီတာကို မြင်တယ်....(မှန်ပါ)
နောက်စိတ်တွေက ဇောစိတ်တွေကတော့ ဖြူတာဘဲ၊ ဖြူတာ
ကိုဘဲ သိနေရမယ်....(မှန်ပါ)။

ဪ...ဖြူတယ်၊ မျက်လုံးကလဲ အဖြူမြင်တယ်၊ နောက်
စိတ်တွေကလဲ အဖြူရယ်လို့ဘဲ ရှောက်သိနေလို့ရှိယင် ဒါ....
လိမ်သေးရဲ့လား... (မလိမ်ပါဘုရား)။

အခုတော့ မျက်လုံးကတော့ အဖြူမြင်ရဲ့၊ ဒီဇောက ကိုယ်
သမီးကလေး၊ ကိုယ့်သားကလေးလုပ်ပစ်တယ်... (မှန်ပါ-ဇောလိမ်
သွားလို့ပါဘုရား) ဇောလိမ်သွားလို့....(မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား
(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီမြင်စိတ်နဲ့ ဇောနဲ့ တတန်းတည်းသွားရမှာကို ဆရာ
ဘုန်းကြီးက ပြင်ပေးနိုင်မှ ခင်ဗျားတို့ မျက်ရည်လဲ သိမ်းမယ်၊
အပြုံးလဲ ရပ်မယ်.... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

နို့ မဟုတ်လို့ ရှိယင် မျက်ရည်လဲ မသိမ်းဘူး၊ ပြုံးပြန်လဲ
အရူးပြုံး၊ ပြုံးချမယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။
ဒါဖြင့် ဆရာသမားက သိပ်လိုတယ်— (လိုပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ... ယနေ့ ဒီတိုင် တော်ကြဦးစို့။ ။

သာဓု... သာဓု... သာဓု...

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌ ဟောကြားတော်မူအပ်သော
မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားကြီးအား ခန္ဓာကိုယ်၌ ရောဂါတွေဖေါ်ပြ၍
ဝေဒနာနုပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း သစ္စာလေးပါးဒေသနာ

နေ့အလုပ်ပေး တရားတော်

(၁၀ - ၉ - ၆၁)

တကာတကာမတွေ့ ဝိပဿနာရှုတဲ့ အရေးဟာဖြင့် ဘုရား
သခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားကြီးကို ဟောတဲ့
နေရာမှာ အရေးတကြီး အချက်တွေပါတယ်ဆိုတာကို တကာ
ကြယ်တို့ မှတ်ရမယ်နော် ... (မှန်လှပါဘုရား)။

မင်းကွာ....တဲ့ ပုထုဇန်မျက်လုံး ပြောင်းပြီး အရိယာတို့၏
မျက်လုံးကို မင်း တပ်ရလိမ့်မယ်တဲ့.... (မှန်ပါ) တပ်တဲ့အခါကျ
လို့ ရှိယင် မင်း အမြင်သည်ကား....လို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီခန္ဓာ
ကိုယ်ကြီးထဲ ရောဂါရှိတာလဲ သိလိမ့်မယ်၊ အနာတွေ ရှိတာလဲ
သိလိမ့်မယ်၊ ဒီမျက်လုံးမှ မတပ်ရသေးလို့ ရှိယင်လဲ မင်းဟာ
မင်းခန္ဓာကိုယ်ကြီးဘဲ နိဗ္ဗာန်ထင်တယ်၊ အဲဒီတော့ မင်းအထင်
တွေသည် မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အထင်တွေ

ဖြစ်နေတော့ မင်းသည် အရိယာမျက်လုံး တပ်ပြီးမှ သာလျှင် ငါ...တရားဟောနိုင်မယ်လို့ ဘုရားက အမိန့်ရှိတယ်... (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အရိယာမျက်လုံးတပ်ဘို့အရေးဟာ ကြီးတယ် ဆိုတာ တကာတကာမတွေ့ မှတ်ရမယ်.... (မှန်ပါ့)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် အရိယာမျက်လုံးဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဘာပါလိမ့်မလဲ လို့ မေးတော့မှ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိကို သဘောကျအောင် လုပ်ရ မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဓမ္မ,က=တရား၊ အနုဓမ္မ,က လျော်တာ၊ ပဋိပတ္တိ,က ကျင့်တာ....(မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဓမ္မ,က ဘာပါလိမ့်.... (တရား) အနုဓမ္မ,က....(လျော်တာ) ပဋိပတ္တိ,က.... (ကျင့်တာပါဘုရား) ဒါဖြင့် တရားနဲ့လျော်အောင်ကျင့်....(မှန်ပါ့)။

ဘယ်လိုမှတ်မိကြသလဲ ... (တရားနဲ့လျော်အောင် ကျင့်ရပါ မယ်ဘုရား)။

ဪ... တရားနဲ့ လျော်အောင် ဉာဏ်ထဲမှာ မြင်လာလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒါ... အရိယာမျက်လုံးရပြီလို့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့က အောက်မေ့ ရမယ်.... (မှန်ပါ့)။

တကာကြွယ် ဒီ- မျက်လုံးတပ်ဘို့လဲ မလွယ် ပါကလား... (မလွယ်ပါဘုရား)။

အားလုံး တကာတကာမတွေ ဒီမျက်လုံးဟာဖြင့် ဪ... တသံသရာလုံးက ကန်းလာတဲ့မျက်လုံး ယနေ့ဖြင့် ဘုန်းကြီး ဖွင့် ရတော့မယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဦးလှဘူးတို့ မှတ်ရလိမ့်မယ်.... (မှန်လှပါ ဘုရား)။

တကာသစ်ရေ ဂရုစိုက်ပါနော် ... (မှန်ပါ) ဦးမာဒင်တို့
ကြပ်ကြပ်ဂရုစိုက်ပါ... (မှန်ပါ) ဘုရား။

အခုကြည့်စမ်း မာဂဏ္ဍ^၀ ပုဏ္ဏားကြီးဟာ သူ့ကိုယ်ကြီးကို
“အာရောဂျံ ပရမံလာဘံ၊ နိဗ္ဗာနံ ပရမံသုခံ” ဆိုတော့
သူ့ကိုယ်ကြီးကို ပုတ်ပြတယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား။

ဒါနိဗ္ဗာန်ဘဲတဲ့ ဒါ အနာကင်းပြီး ဒါနိဗ္ဗာန်ခေါ်တာပါဘဲ
လို့ဆိုတော့ မင်းက မျက်စိနှစ်ကွင်းအလင်းကမရတော့ အနာ
ရှိလို့လဲ အနာရှိမှန်းမသိ၊ မင်းအတွက်တော့ ခက်ပါသေးတယ်
လို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတောင်မှ ညည်းလုံးထုတ်ရ
သေးတယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့လဲ ကိုယ့်ဟာ
ကိုယ် ကျန်းမာတယ်လို့ ထင်ပြီးသကာလ နေကြလို့ ရှိယင်
အရိယာမျက်လုံး မရှိသေးလို့... (မှန်ပါ) အရိယာမျက်လုံးရှိ
လာပြီဆိုမှဖြင့် ဪ... ရောဂါတွေပါကလား၊ အနာတွေ
ပါလား၊ ငြောင့်တံသင်းစူးနေတာ တွေပါလား “ရောဂါတော
ဂဏ္ဍတော အာဗာဓတော” ဆိုတဲ့ အတိုင်းတဲ့... (မှန်ပါ) ဘုရား။

အရိယာမျက်လုံး တပ်ပြီးမှဘဲ မင်းသည်ကားလို့ ဆိုလို့
ရှိယင်ဖြင့် အမှန်ကိုမြင်လိမ့်မယ်ကွာ ဆိုတော့ တပည့်တော် မြင်
ကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်အောင် အရိယာမျက်လုံး တပ်ရအောင်
တရားဟောပေးပါလို့ ဆိုတော့ မင်းကမျက်လုံးမမြင်ခင် ငါက
ပြောရမယ်ဆိုလို့ ရှိယင်လဲ မဖြစ်သေးဘူး၊ မျက်လုံးမြင်အောင်
အယင်လုပ်ပေးရဦးမယ်တဲ့... (မှန်ပါ) ဘုရား။

ဘာအယင်လုပ်ရမှာတုံး... (မျက်လုံးမြင်အောင် အယင်လုပ်ရ
မှာပါ) ဘုရား။

တကာတကာမတို့ မျက်လုံးမြင်အောင် အယင်လုပ်ပေးရမယ် ဆိုတဲ့အတိုင်း ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေလဲ ငြော် ... မျက်လုံးမြင်အောင် လုပ်မှဘဲဆိုတဲ့ စိတ်ကိုဖြင့် တသံသရာလုံးက တန်းလာတဲ့မျက်လုံးကို တကာကြွယ်ရေ ယနေ့ မြင်ရအောင် လုပ်ရတော့မယ်ဆိုတော့ အတော်ကလေး အရေးတကြီးလုပ်ရ လိမ့်မယ်ဆိုတာ ဦးမာဒင်တို့ မှတ်ရမယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ အရိယာမျက်လုံးတပ်ချင် တော့ကွာတဲ့ ဓမ္မနု ဓမ္မပဋိပတ္တိဟာ အရေးကြီးတယ်တဲ့ (မှန်ပါ့) ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိဆိုတာက ဓမ္မက ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို မှတ်လိုက်ပါ။ အနုဓမ္မက လျော်တာ၊ ပဋိပတ္တိက အကျင့်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာကိုယ် ဓမ္မနဲ့ လျော်တဲ့ အမြင်ကို (ဝါ) အကျင့်ကို ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိလို့ ဆိုပါတယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီခန္ဓာကြီးကို ရောဂါရှိတာလဲ သိရအောင် အနာတွေရှိတာလဲ သိရအောင်- ငြောင့်တံသင်း တွေကို ခဏခဏ ဟိုကယား၊ ဒီကနာ၊ ဟိုကစူး၊ ဒီကစူးနဲ့ နေတဲ့ ခန္ဓာကြီးလဲ သိရအောင်ဆိုတော့ဖြင့်တရားနဲ့လျော်စွာကျင့်မှရမယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

“ဓမ္မဿ အနုဓမ္မ” ဓမ္မဿ = တရားအား၊ အနုဓမ္မ = လျော် သော၊ ပဋိပတ္တိ = အကျင့်၊ တရားနဲ့ လျော်တဲ့အကျင့်ကို ကျင့်ရ လိမ့်မယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘာလုပ်ကြရမယ်... (တရားနဲ့ လျော်တဲ့ အကျင့်ကိုကျင့်ရမှာ ပါ့ဘုရား) တရားနဲ့ လျော်တဲ့အကျင့်ကို ကျင့်ရမယ် ဆိုတော့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးထဲမှာ တကာတကာမတို့ မှတ်ကြပါ။ ခန္ဓာ

ကိုယ်ကြီးထဲမှာ ဘာတွေ ရှိနေသတုံး မေးတဲ့အခါ ကျတော့ အားလုံး ရုပ်ကြည့်ပြန်လဲ ရုပ်မဟုတ်ဘူး ဖြစ်ပျက်အနိစ္စဘဲ ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဝေဒနာကြည့်ပြန်လဲ အပြောသာဝေဒနာ ဥာဏ်မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ ဖြစ်ပြီး ပျက်နေတာကလေးဘဲ မြင်ရမယ် ... (မှန်ပါ့) သညာကြည့်ပြန်တော့လဲ အပြောသညာ၊ ကိုယ် ဥာဏ် မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ ဖြစ်ပြီးပျက်နေတဲ့အနိစ္စဘဲ မြင်ရမယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တခါ သင်္ခါရဆိုတဲ့ စေတနာကလေးတွေ သွားချင်တဲ့ စေတနာ ပြောချင်တဲ့ စေတနာကလေးတွေ ကြည့်လိုက်ပြန်လို့ ရှိယင်လဲတဲ့ သူများပြောတော့ စေတနာလို့ ပြောတာဘဲ၊ ကိုယ် ဥာဏ်မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဖြစ်ပျက်အနိစ္စဘဲ တွေတာဘဲလို့ ဒီလိုတွေသွားလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဪ ... ဓမ္မဿ အနုဓမ္မံ ၊ ဓမ္မဿ = တရားအား၊ အနုဓမ္မံ = လျော်သော၊ ပဋိပတ္တိ အမြင်၊ အကျင့်ဘဲ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီလိုဆိုလို့ ရှိယင် တရားနဲ့ လျော်တဲ့ အမြင်ရပါပြီ (မှန်ပါ့) ဘယ်လိုပါလိမ့်... (တရားနဲ့ လျော်တဲ့ အမြင်ရပါပြီဘုရား)။

တရားနဲ့ လျော်တဲ့ အမြင်ရအောင် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ ဪ... တရားနဲ့မလျော်တဲ့ အမြင်ရှိလို့ ဘုရားက ဒီဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိကို မင်းကြီးစားပါဦးလို့ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားကြီး ပြောတာဖြင့် ဦးမာဒင်တို့ သဘောကျလောက်ပါပြီ... (ကျပါပြီ ဘုရား) နဂိုရ်အမြင်က တရားနဲ့ မလျော်တဲ့အမြင်မို့ ... (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

နဂိုရ်အမြင်ကဖြင့်.... (တရားနဲ့ မလျော်တဲ့ အမြင်ပါဘုရား)
တရားနဲ့ မလျော်တဲ့ အမြင်၊ တရားက ရှိတာက တကာတကာမတို့
ဖြစ်ပြီးပျက်နေတဲ့ အနိစ္စ၊ ဖြစ်ပြီးပျက်နေတဲ့ ဒုက္ခ၊ ဖြစ်ပြီးပျက်
နေတဲ့အနတ္တ.... (မှန်ပါ) မွေးပြီးသေနေတဲ့ အသုဘ၊ တရားက
ဒါဘဲရှိတယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

တကာဘကာမတွေ့က မြင်နေတာက လက်မောင်းမြင်တယ်၊
ခြေမြင်တယ်၊ ခေါင်းမြင်တယ်ဆိုတော့ ဒါ တကာကြွယ်တို့
တကာသစ်တို့ဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ၊ ရှိတာနဲ့ ဖြစ်တာနဲ့ တခြားစီ
ဖြစ်နေတယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

ရှိတာနဲ့ မြင်တာနဲ့ တခြားစီဖြစ်နေတော့ ဓမ္မဿ အနုဓမ္မ
ဆိုတဲ့အတိုင်း တရားနဲ့ လျော်တဲ့ သဘောရောက်သေးရဲ့လား....
(မရောက်ပါဘုရား) ဒါဖြင့် ကိုယ့်အမြင်ဟာ အရိယာမျက်လုံး
လားတဲ့ စုံလုံးကန်းအမြင်လား... (စုံလုံးကန်းအမြင်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာကြွယ် ဒီမျက်လုံးဟာ မမြင်လို့ ရှိယင်ဖြင့်
သံသရာခွဲမည့် မျက်လုံးဘဲ .. (မှန်ပါ) အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့
တကာတကာမတွေ့မှာ အရေးကြီးရမည့် တရား အရေးကြီးတဲ့
အမြင်ကို ပြရမှာဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ သြော်... ဒို့အမြင်ဟာ
ဘဝတိုင်းက ကန်းလာတာကိုး... (မှန်ပါဘုရား)။

ဦးလှဘူး ဘယ်နှယ်ဆိုပါ့မလဲ... (ဘဝတိုင်းက ကန်းလာတာ
ပါဘုရား) ဘဝတိုင်းက ကန်းပြီးသကာလလာတော့ ဘယ်တော့မှ
အရှိနဲ့ အသိနဲ့ ဟာဖြင့် ကိုက်ကို မကိုက်ဘူး (မကိုက်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အရှိနဲ့ အသိဆိုတာက မြန်မာလိုရှင်းအောင်ပြော
တော့ စင်စစ်တရားနဲ့ လျော်တဲ့အမြင်လို့ ဆိုတာပါဘဲ(မှန်ပါ)
သဘောပါကြပလား....(ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ တရားနဲ့မလျော်တဲ့ အမြင်နဲ့
ကျုပ်တို့နေခဲ့ရတဲ့ အတွက် ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးကိုဘဲ ဆီသုတ်တဲ့
အဝတ်ကြီးဝတ်ပြီး မည်းလှသော သိုးမွေးကြီး ခြုံနေရတာကို
ကျုပ်အဝတ်နဲ့ ကျုပ်သိပ်လိုက်တယ်လို့ ထင်တယ်.... (မှန်ပါ)
ဒါကြောင့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို သူ့စွဲလမ်းတယ် တသံသရာလုံး
စွဲလမ်းလာကြတယ်....(မှန်ပါ)။

ဘယ်လောက်ထိအောင် စွဲလမ်းသလဲလို့ မေးယင် ဒီခန္ဓာကိုယ်
ကြီးကို စွန့်ရတော့မယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် တကာတကာမတို့ စွန့်
ချင်တဲ့စိတ် လာရဲ့လား....(မသေပါဘုရား)။

မလာတော့ ဒီခန္ဓာကြီးကို ဆော့ဂါတွေ အနာတွေရယ်လို့
မသိတော့ တကာတကာမတို့က ဥပါဒါနိဒြပ်နေတယ် (မှန်ပါ)
ဥပါဒါနပစ္စယာ ကမ္မဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝပစ္စယာ.... (ဇာတိပါ
ဘုရား) ဇာတိပစ္စယာ....(ဇရာမရဏပါဘုရား)။

ဇရာမရဏဘက်ချည့်လှည့်သွားနေတော့ ဩော်.... ဒီခန္ဓာကြီး
စွဲလမ်းလို့ နောက်ခန္ဓာဆိုတဲ့ ဇာတိဇရာမရဏတွေ ပြန်ရနေတာ
ဘဲဆိုတဲ့ဥစ္စာ အမြင်မှန်မရသေးတော့ စွဲလမ်းဘယ် ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဩော်.... ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ ဒီမျက်လုံးမြင်ဘို့
အရေးဟာဖြင့် တကာကြွယ် တယ်ကြီးပါလား....(ကြီးပါတယ်
ဘုရား)။

အားလုံး တကာတကာမတို့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပွင့်လာတစ်ခုသည် ဘယ်အကျိုးငှါတုံးလို့ ကျကျနနတေးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ပုထုဇန်မုက်လုံးမှ အရိယာမုက်လုံးအဖြစ်သို့ ပြောင်းလိုလို့ ပွင့်လာတာဘဲလို့ ကျုပ်တို့ကျေးဇူးတင်စရာပါ... (မုန်ပါ)။

မြန်မာလို ရိုးရိုးပြောစမ်းပါဆိုတော့ အကန်းတွေ ဆေးကု မလို့ ဆေးဆရာ ပေါ်လာတာဘဲ... (မုန်ပါ)ဆေးဆရာ ပေါ် လာတာဘဲဆိုတာ တကာတကာမတွေ ရှင်းသွားပြီ... (ရှင်းသွား ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဒီဆေးကလဲ သာသနာတွင်းမှ ပေါ်သနော် (မုန်ပါ) အခါတိုင်း ပေါ်တဲ့ဆေးလား- သာသနာတွင်းပေါ်တဲ့ ဆေးလား... (သာသနာတွင်းပေါ်တဲ့ဆေးပါဘုရား)။

သာသနာတွင်းမှာသာ ပေါ်တဲ့ဆေးဖြစ်နေတော့ ဒီဆေး မမှီလိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် အကန်းနေ- နေ၍ အကန်းသေ သေပြီး အကန်းသွား- သွား၍ အကန်းတို့ကျရာ ချောက်မှတစ်ပါး ဘယ်မှ ရောက်စရာမရှိဘူး... (မုန်ပါ)။

ဒါကြောင့် အားလုံး တကာတကာမတွေ သာသနာတွင်း ဆေးကိုဖြင့် ကုဖြစ်အောင်ကုပါ။ ဒါမှ စုံလုံးကန်းအဖြစ်မှမုက်စိ နှစ်ကွင်း အလင်းရတဲ့အဖြစ်ကို ရောက်တော့မပေါ့ဆိုတာ တကာ ကြွယ် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ... (မုန်ပါ) သဘောကျ ကြပါစား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အေး... ဒါကြောင့် မလွယ်ဘူး- မလွယ်ဘူးဆိုတာ ဆရာ ကောင်း သမားကောင်းရှာပါဆိုတာ ဦးမာဒင်ရေ ဘုရားသခင်

ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အကြိမ်ပေါင်း ၁၇၉၂-ကြိမ်တောင် ဆရာ
ကောင်းရှာဟ၊ သမားကောင်းရှားဟ။နို့မဟုတ် မျက်စိအသင်း
မှရမှာပူဟ၊ ၁၇၉၂-ကြိမ်မှာတယ်... (မှန်ပါ) ဘယ်လောက်မှာပါ
လိမ့်... (၁၇၉၂-ကြိမ်မှာပါတယ်ဘုရား)။

အံမာလေး ကိုယ်တော်ကြီးလွန်လွန်းလှချည့်လား၊ ဒါလောက်
တောင်ဘဲ မှာရသလားလို့ ခင်ဗျားတို့ကများ အပြစ်ဘင်ချင်
သေးသလားလို့ မေးတော့ တသံသရာလုံးကန်းလာတာသာ အကဲ
ခတ်ပါတော့ ... (မှန်ပါ)။

၁၇၉၂-ကြိမ်နဲ့ စာလို့ ရှိယင် တသံသရာလုံးနဲ့ စာလို့ ရှိယင်
မပြောလောက်ပါဘူး... (မပြောလောက်ပါဘုရား) ၁၇၉၂-
ကြိမ်က နည်းပါသေးတယ် အကန်းသက် ရှည်တာကများပါ
သေးတယ် ... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် တကာကြွယ် မှာသင့်သဗျာ... (မှာသင့်ပါ
တယ်ဘုရား) အားလုံးတရားနာကြတဲ့ တကာတကာမတွေ မှာပုံ
ထောက်တော့လဲ မဟာကရုဏာတော် ရင်ကြီးပါလားဆိုတာ
ပေါ်လာတယ်... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

ဘာတွေပေါ်လာသတုံး... (မဟာကရုဏာတော်ရင်ကြီးပါ
ဘုရား) ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ဆိုယင်ဖြင့် ဒါလောက်ဘောင်နော်
သုံးခွန်း ငါမပြောချင်ဘူးဟေ့ လုပ်နေကြမှာဗျာ— (မှန်ပါ
ဘုရား)။

တကာကြွယ် တပည့်သားမြေးတွေဆုံးမ၊ အိမ်သူအိမ်သား
တွေ ဆုံးမတဲ့အခါကျတော့ တခွန်းပြောလို့ နားထောင်ယင်တော်

ပြီကွာ နှစ်ခွန်းဆိုယင် လွန်ပြီဟေ့၊ သုံးခွန်းဆိုယင် ငါ-လက်
လျှော့ပြီဆိုပြီး တကာကြွယ်တို့ကိုတော့ လက်လျှော့မှာ... (မုန်ပါ
ဘုရား)။

ဘုရားက ၁၇၉၂-ကြိမ် လက်မလျှော့ဘဲနဲ့ ပြောနေတာ...
(မုန်ပါ) ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒါလောက် ပြောရပါလိမ့်မတုံး...၊
အကန်းသက်ရှည်ကြီးတွေ သနားလွန်းလို့... (မုန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်... (အကန်းသက်ရှည်ကြီးဟော သနားလို့
ပါဘုရား) ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ ဦးခါဒင်ရေကျုပ်တို့
ခင်ဗျားတို့ အကန်းသက်ရှည်ကြီးဟာလေ... (မုန်ပါ)။

ဪ... နောက်တုန်းက ငါ-ဘာဖြစ်ပါလိမ့်မတုံး ဆိုတာ
မျက်စိကန်း တစ္ဆေမကြောက် သွားနေတာဘဲဘုရား၊ ဘာရယ်လို့
မဟုတ်ဘူး... (မုန်ပါ) ဒါဘဲ တကာကြွယ်တို့ တကာသစ်တို့
အဖြေထုတ်ရုံဘဲနဲ့မယ်... (မုန်ပါ)။

နိဗ္ဗာန်သမီးဆိုတာ ဘယ်နေ့မှန်းမသိဘူးဘုရား... (မုန်ပါ)
ကန်းလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်းမှ တခါတည်း နတ်ပြည်မှာ ဒုက္ခသစ္စာရှိပါ
တယ် ဆိုလျက်သားနဲ့ နတ်ပြည်ရောက်ရပါလိမ့်... (မုန်ပါ)
ကန်းလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း ကဲ... သေချာကြပလား... (သေချာပါပြီ
ဘုရား)။

နတ်ပြည်ရောက်တော့ ဘာသစ္စာဖြစ်မတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်
ပါမယ်ဘုရား) အဲဒါ နတ်ပြည်ရောက်ရပါလိမ့်ဆိုတော့ တကာ
ကြွယ်ဘဲ စဉ်းစားပါ၊ ဒါ အကန်းမှ ဟုတ်ရဲ့လား... (ဟုတ်ပါ
တယ်ဘုရား)။

ဗြဟ္မာ့ပြည် ရောက်ရပါလိမ့်ဆိုတော့ ဗြဟ္မာ့တွေဟာ ဘာ သစ္စာတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒါ- ဆုတောင်းယူတယ်၊ အဲဒီ ဘက် မရောက် ရောက်အောင် တိုးသွားတယ် သမထတွေလုပ်ပြီး တော့.... (မှန်ပါ) အင်း... ဒါဟာ ဘာသွား- သွားတာတုံး ဦးမာဒင်ဘဲ အကဲခတ်ပါ ... (အကန်းသွား- သွားတာပါ ဘုရား)။

နောက်ဘဝ လူချမ်းသာ ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုပြန်တော့လဲ နောက် ဘဝ ဇာတိလာမယ်... (မှန်ပါ) ဇရာဗျာဓိကော... (လာပါမှစ ဘုရား)။

အဲဒါကို ရချင်ပါသေးတယ်ဆိုတော့ ဘာသွား- သွားတာ တုံး... (အကန်းသွား- သွားတာပါဘုရား) ဒီ-ဆေးဆရာကြီးများ မပေါ် ယင်မခက်လား.... (ခက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီ- သံသရာဆေးဆရာကြီး မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးများ မပေါ်လာစင် တကာကြွယ် ခင်ဗျားတို့သွားချင်တဲ့ဆီ သွားနေမယ်... (မှန်ပါ) မသွားပေဘူးလား.... (သွားပါတယ် ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါတွေကို အကြောင်းခြင်းရာတွေ သေသေချာချာ ရေးရလည်လည်သိရတော့မှ ငြောက်... အဟုတ်ကန်းနေကာကိုး၊ ဒါကြောင့် ဘုရားက မင်း- မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရချင်လို့ ရှိ ယင် ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိ အလုပ်- လုပ်ပါဦးကွ၊ မှာတာများ ဦးမာဒင် မှာသင့်- မမှာသင့်.... (မှာသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကရုဏာ တကာကြွယ်တယ်ကြီးပါလား (ကြီးပါတယ်ဘုရား) ဆရာရှာပါဆိုတာ ၁၇၉၂-ကြိမ် (မှန်ပါ)

မျက်စိဖွင့်ပေးမည့် ဆရာရှာကွ... (မှန်ပါ) ဘယ်နှစ်ခါမှာသတဲ့... (၁၇၉၂-ကြိမ်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် တကာသစ်တို့ ပြောရတယ် သြော်... ဘုရား သခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး နှစ်ခွန်းမပြောတဲ့ ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးက ၁၇၉၂-ကြိမ်မှာတာ ကရုဏာတော် ကြီးပါပေတယ် ဆိုပြီးသကာလ ကျုပ်ဘို့ရှိခိုးထိုက်ပါတယ်... (မှန်ပါ) မရှိခိုးထိုက် ဘူးလား... (ခိုးထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

နို့ မဟုတ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီအကန်းဇာတ်ဟာ ဆရာမရှာလို့ ရှိ ယင် ဒီအကန်းဇာတ်နဲ့ဘဲ အကန်းနဲ့မေးပြီး၊ အကန်းနဲ့နေပြီး၊ အကန်းသေ- သေကြ၊ နောက်ဘဝ ရောက်ပြန်တော့လဲ ဒီအကန်း ကလဲ မဖွင့်ဘဲနဲ့ သွားပြန်တော့ တကာသစ် အကန်းကကေး မေးလာဦးမှာဘဲ.... (မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်နေပါ့မလဲ .... (အကန်းကလေး မေးလာမှာပါ ဘုရား) ဒါဖြင့် အကန်း ဆင်ပြသလိုဖြစ်နေပြီ.... (မှန်ပါ) ဘုရား) အကန်းဆင်ပြတယ်ဆိုတော့ သူတို့က စမ်းကြည့်မှ သိတာဖြစ်နေ တော့ အကန်းတွေ ရှင်ဘုံရင်ကခေါ်ပြီး ဆင်၊ ဆိုတာသိရအောင် မင်းတို့ စမ်းကြည့်ကြဟေ့.... ဆိုတော့ အကန်း တယောက်က ဆင်၏ ရှေ့ခြေထောက် စမ်းကြည့်တယ်၊ ပြီးတော့ နောက်ဆုတ် တယ်... (မှန်ပါ)။

တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဗိုက်ကိုစမ်းကြည့်တယ်၊ စမ်း ကြည့်ပြီး ဆင်ဆိုတာ ဒါကိုးဆိုပြီး သူ့နောက်ဆုတ်တယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။

တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်က အမြီးကို စမ်းကြည့်တယ်...၊
ဪ... ဆင်ဆိုတာ ဒါကိုးလို့ ဒီလိုဘဲ သူ့ နောက်ဆုတ်တယ်
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါနဲ့ အရှင်ဘုရားက ကဲ... ဆင်တွေဘူးကြပလားမေးတော့
တွေ့ဘူးပါပြီ... တဲ့၊ ပြောစမ်းဆိုတော့ ဆင်ဆိုတာ တိုင်ကြီးနဲ့
တူတယ်... တဲ့... (မှန်ပါ့) ကဲ... အကန်းပြော၊ ပြောချလိုက်တယ်
(မှန်ပါ့)။

တိုင်ကြီးနဲ့တူတယ်ဆိုတော့ မှန်ကြရဲ့လား- မြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က
စဉ်းစားတော့လေ... (မမှန်ပါ့ဘုရား)။

တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မေးတော့ ဆင်ဆိုတာ ဇဉ်းအိုးကြီး
လိုဘဲဆိုတဲ့၊ ဗိုက်စမ်းမိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဆင်ကို ဇဉ်းအိုးလိုဘဲတဲ့ ...
(မှန်ပါ့) စွဲမိစွဲရာ ကိုယ်စမ်းမိစမ်းရာ... (မှန်ပါ့)။

တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်က အမြီးစမ်းမိတော့ မင်းက ဆင်
ဆိုတာ ဘယ်နှယ်နေသတုံး ပြေးစမ်းလို့ ရှင်ဘုရင်ကမေးတော့
ဆင်ဆိုတာ တံမြက်စီးနဲ့ တူတယ်တဲ့... (မှန်ပါ့) ဒီတော့ တကာ
တကာမတို့ ဘယ်သူမှန်သတုံး... (ဘယ်သူမှ မမှန်ပါ့ဘုရား)
အဲ... ခင်ဗျားတို့ကလဲ နောက်တုန်းက ဆင်ကို တံမြက်စီးလုပ်
လာတဲ့ လူချည်ဘဲမှတ်ပါ... (မှန်ပါ့) ရှင်းကြပသား... (ရှင်းပါ
မြီဘုရား)။

အံ့မာလေး... ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာမှ မပြောပါနဲ့
တော့ တကာကြွယ်ရာ... (မှန်ပါ့) ဒီ သုတ်ကို ဘုရားက ဟော
တော်မူခဲ့တယ်... (မှန်ပါ့)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဆင်၏ တကိုယ်လုံး မြင်ရ မှုလဲ ဆင်အကြောင်းသိမှာပေး... (မှန်ပါ) ဟိုစမ်း၊ ဒီစမ်းနဲ့ ဆိုယင်ဖြင့် မျက်စိကန်း စမ်းတော့ ကိုယ်ထင်ရာ ကိုယ်စွပ်ပြီး သကာလ ပြောနေတယ် ယုံကြည်နေတဲ့ အဓိပ္ပာယ် မရောက်ပေ ဘူးလား... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီမှာလဲ တကာတကာမတွေက ခန္ဓာကိုယ်ကြီး “အာရောဂျ် ပရမံ လာဘ” ဆိုတော့... ကျုပ်က အရုပ် ကလေးကလဲ ကောင်းသေးတော့ လူကလဲ ကျန်းမာသေးသကဲ့သို့ပဲ၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်ဟာ လုပ်နိုင်၊ ကိုင်နိုင်သေးတယ် ဆိုတော့ ရောဂါတော့နဲ့ တော့ ကွာသွားပြီ... (ကွာသွားပါပြီဘုရား) ဂဏ္ဍတော့နဲ့ ကော (ကွာသွားပါပြီဘုရား) ရောဂါအပြည့်ပါက၊ အနာတွေ အပြည့် ပါက... လို့ ဘုရားက ဟောထားတယ်။ သူက ကျန်းမာတယ် ဆိုပြီးသကာလ စမ်းမိစမ်းရာ စမ်းပြီးပြောနေတာ... (မှန်ပါ) မပြောဘူးလား... (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါလောက်ကျအောင် ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ အရုပ်ဆိုးတာ ကိုလဲ ဒီလို တရားထူး၊ တရားမြတ်တွေကို အဓိပ္ပာယ်နဲ့တကွ သိရမှု ဦးမာဒင်၊ ရေ...ကိုယ်အကြောင်း ကိုယ်သိတယ်....(မှန်ပါ)။

နို့ မဟုတ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ငယ်ငယ် တုန်းက ကျုပ် သိပ် ကျန်းမာတာပဲ၊ အခုသာ နည်းနည်းမကျန်းမာတာ၊ မျက်လုံးက ရှေးတုန်းက သိပ် ကြည်တာပဲ၊ မျက်မှန်တွေ ဘာ တွေ မလိုပါဘူး တကာကြွယ်တို့က ပြောချင် ပြောနေကြမှာ... (ပြောခဲ့ပါတယ်ဘုရား)။

ကျုပ်က အင်မတန် အန္တရာယ်ကင်းတာဗျ-အစရှိသည်နဲ့အနာ
မမြင်ဘူးတော့ အနာတွေ အပြည့်ဆိုတာ မမြင်တော့ ကျုပ်က
အင်မတန် အန္တရာယ်ကင်းတဲ့လူ...လို့ ပြောချင် ပြောနေမှာ...
(ပြောမှာပါဘုရား)။

အခု တရားနာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မေးကြည့်ပြန်လဲ ဝိပဿနာ
မလုပ်သေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မေးကြည့်မယ်ဆို ဘယ်နှယ်ကြောင့် တုံး၊
အို...ကျန်းမာလို့ လာနိုင်တာပေါ့ဗျ၊ တပြိုင်တည်း ဖြေမှာဘဲ...
(မှန်ပါဘုရား) တပြိုင်တည်းဖြေမှာဘဲဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်...
(မှန်ပါ)။

ဒါ...အရိယာမဂ္ဂလုံး မပါသေးလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဆောဂတော၊
ပဏ္ဏတော၊ သလ္လတော၊ အသံတော၊ အာဗာဓတောဆိုတဲ့ ငါး
ချက်ကို မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရလို့ ရှိယင် ဒီတော့ ငါးခု
မသိပါဘူးကွာ... ထဲ့... (မှန်ပါ)။

မင်းခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ရောဂါလဲရှိတယ်၊ အနာလဲရှိပါတယ်၊
ငြောင့်တံသင်းတွေလဲ စူးနေပါတယ်၊ ဘာမှ အသုံးမကျတာ
တွေလဲ စုနေပါတယ်၊ အာဗာဓတော...တဲ့ အနာမျိုးစုံလဲ ရှိပါ
တယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒါ မင်းသည်ကားလို့ ဆိုယင် ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ အလုပ်ကို
မလုပ်သေးသ၍ ကာလပတ်လုံး မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရသော
ကြောင့် “ အာရောဂျံ ပရမံ လာဘ ” ဆိုယင် မင်းကိုယ်
ကြီးမင်း ပုတ်ပြနေတာ ငါ-ယုံပါတယ်ကွ၊ အကန်းပြော-ပြော
နေတာပါ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တကာကြွယ် ရှေးတုန်းက အမြင်တွေနဲ့ဖြင့် သိပ် ကွာခြား
တယ်... (ကွာခြားပါတယ်ဘုရား) အခု ကိုယ်တိုင် ဝိပဿနာ
ထိုင်ကြည့်တော့မှ ဘယ်အချိန်အနာအင်းကြသဘုံး... (မကင်းပါ
ဘုရား)။

ဟိုက ယားလိုက်၊ ဒီက နာနေလိုက်၊ ခင်ဗျားတို့က ထမင်း
စားဘို့ရာ ခွေးကို အို...အို...လို့ ခေါ်လိုက်တယ်။ ထမင်းခွက်
ကလေးကိုပြုံး၊ ခွေးက အယားဖျောက်တုန်း ရှိသေးတယ် . ၊
ဒီခွေးများ တယ်ခက်ပါလား၊ အနာပေါ် - ပေါ်လွန်းလှ
တယ် တကိုယ်လုံးက ဝဲချည့်ကိုး၊ ခွေးများ ကဲ့ရဲ့နေလိုက်တာ...
(မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ ထိုင်နေတဲ့အခါကျတော့ ဟိုပြောင်း ဒီပြောင်းနဲ့
ခွေးနေရာမရသလို ဘာဖြစ်တာတုံးမေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြ
မလဲ... (အနာပေါ်တာပါဘုရား) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

ဒီအတိုင်းဘဲ တကာတကာမတို့ ဆရာဝါက ဘယ်သူမှ မကင်း
ဘူး... (မှန်ပါဘုရား) တော်တော်ကြာ ဒီဘက်က ကြွင်လိုက်၊
ဟိုဘက်က ကိုက်လိုက်၊ ဒီဘက်က ခဲလိုက်၊ ဒီဘက်က တံခွား
ထွေးချင်လိုက် ဟုတ်လား... (မှန်ပါ)။

ဒီဘက်က နားထဲက ယားလိုက်၊ ခေါင်းပေါ်က နေပြုံး
သကာလ ရှုရှု-ရှုရှုဖြစ်လိုက်၊ အောက်ကြမ်းတွေက ပူပြုံးသကာလ
အသားတွေက ပူပြုံးရွှေ့လိုက်၊ အဝတ်ကလေးတွေက ချွေးတွေ
လူးနေလို့ ကပ်နေတဲ့အခါ ခွါလိုက်....(မှန်ပါ) ဘာဖြစ်တာတုံး

ခွေးနေရာမရသလိုဖြစ်တာဘုရား... (မုန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တကာကြွယ် တောက်လျှောက် သွားနိုင်ရဲ့လား... (မသွားနိုင်ပါဘုရား) အိမ်ပေါ်မှာ တော်တော်ကြာ အိပ်ရာပေါ်ကနေ ပြီး ကုလားထိုင်ပေါ်ရွှေ့ပြန်ပြီ၊ ကုလားထိုင်ပေါ်ကနေပြီး သင်ဖြူးကလေးခင်းပြီး ကြမ်းပေါ်ရွှေ့ပြန်ပြီ- (ရွှေ့ပါတယ်ဘုရား) ကြမ်းပေါ်ကနေပြီး ကြမ်းပေါ်မှာ အနာရလာပြန်တော့ ကိုက်တယ်၊ ခဲတယ်နဲ့ ကုလားထိုင်ပေါ်ရှိပြန်ပြီ... (မုန်ပါ)။

ဟာ... နေရာမရပြန်ဘူး ဘာဖြစ်တာတုံးမေးယင် တကာကြွယ် ဖြေတတ်ပလား... (ဆရာဂါရတာပါဘုရား) ရှင်းသွားပလား... (မုန်ပါ) သဘောပါကြပလား... (ပါ-ပါ ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ အိမ်တွေရှောက်ပြီးကြည့်လိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် နေရာအမျိုးမျိုး ဘာဖြစ်လို့ ထားတာတုံး၊ အနာမျိုးစုံ တပည့်တော်တို့မှာရှိတော့ နေရာအမျိုးမျိုးနဲ့ ကုသရတယ်.. (မုန်ပါ)။

အိမ်ပေါ်မှာ ကုလားထိုင်အမျိုးမျိုးနဲ့ ခင်ဗျားတို့က ဩော် သူက ပိုက်ဆံရှိလို့ ထားနိုင်တာ၊ ဆိုဖါကြီးတွေဟာ ခုနစ်ရာတန်၊ တသောင်းတန်တွေ... (မုန်ပါ) မဟုတ်ဘူး အနာပေါက်လိမ့်ဦးမယ်၊ ရွှေ့ဘို့ လုပ်ထားရတာ... (မုန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘာလုပ်ဘို့တုံး... (အနာပေါက်လို့ ရွှေ့ဘို့ပါဘုရား) အနာပေါက်လို့ ရွှေ့ဘို့လုပ်ထားရတဲ့ဥစ္စာ၊ သို့သော်လဲ ဒါက ဖေ

ပြောလို့သာ တကာကြွယ်က သိတာကိုး(မှန်ပါ) တကာကြွယ်
တို့လို ဦးမာဒင်တို့လိုဆိုယင် ဒါ အိမ်ကြွက်သရေဘုရား (မှန်ပါ)
အံမာလေး-ဖြစ်မှ- ဖြစ်ရပသေ ကိုယ့် အနာကိုယ်ပြန်မကြည့်ဘူး
အိမ်ကြွက်သရေတဲ့... (မှန်ပါ)ဘုရား။

တကာကြွယ် ဒီဟာတွေထားတာ နဂိုရ်တုန်းက ခင်ဗျားတို့
နဂိုရ်တုန်းကတော့ အနာပေါက်လို့ ရွှေ့ဘို့လို့ အောက်မေ့ရဲ့
လား.... (မအောက်မေ့ပါဘုရား)ဘာများ အောက်မေ့နေသလဲ
(အိမ်ကြွက်သရေလို့ အောက်မေ့ပါတယ်ဘုရား)။

အံမာလေး....လူနာသည် ရွှေ့နေတာကြီး အိမ်ကြွက်သရေ
လုပ်နေယင်ဖြင့် ခက်ပါသေးရဲ့ဗျာ.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား....
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီဟာတွေ ပြောင်းစရာတွေ ထားရတာတုံး
အိပ်ဘို့နေရာကတမျိုး၊ လေညှင်းခံဘို့နေရာက တမျိုး၊ ကုလား
ထိုင်နဲ့ နေဘို့နေရာက တမျိုး၊ ထမင်းစားတဲ့ နေရာကတမျိုး၊ မီးဖို
ချောင်ကတမျိုး တကာကြွယ် အိမ်ရှုပ်ဘဲ ရှုပ်လွန်းလှတယ် ....
(မှန်ပါ)ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံးဗျာ ဆိုလို့ ရှိယင် ဘယ်နှယ်ဖြေ
ကြမလဲ.... (အနာပေါက်ယင် ရွှေ့ဘို့ပါဘုရား)။

ဆာတဲ့အနာပေါက်တော့ ထမင်းအိုးချောင်မပါယင် မရ
ဘူးဗျာ.... (မှန်ပါ) ညောင်းနာ, ကိုက်နာတွေ လာပြန်တော့
ကုလားထိုင်မပါယင်... (မရပါဘုရား)ကုလားထိုင်ပေါ် ထိုင်ရင်း
မတ္တနဲ့ အကြောတွေ ဘာတွေက တောင့်လာပြန်တော့ကော
အိပ်ရာမပါယင်ကော.... (မရပါဘုရား)။

အိပ်ချည့်နေတော့လဲ စင်းစင်းကြီး နေရတာ တောင့်လာ
တောင့်လာပြန်တော့ စောင်းစရာကလေး ပါအောင်ကော...
(ထားရပါတယ်ဘုရား) ခေါင်းကို ဒီအတိုင်းထားပါတော့လား
ဆိုလို့ ရှိယင်လဲ ခေါင်းအုံးကနိမ့်သလေး- မြင့်သလေးနဲ့ ရှုပ်
လာပြီ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခေါင်းနာက ကြွလာပြန်တော့ ခေါင်းအုံးအမျိုးမျိုး လဲရ
တယ်... (မှန်ပါ့) ဘယ်မှာတုံး ခင်ဗျားတို့ဟာ ခင်ဗျားတို့ပစ္စည်း
တွေ ဘာလုပ်ဘို့လဲ အနာကုဘို့တွေ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘာလုပ်ဘို့ဘာလိမ့်... (အနာကုဘို့ပါ့ဘုရား) ဒါကို တကာ
ကြွယ်တို့၊ ဦးမာဒင်တို့က ဂုဏ်များယူနေလိုက်သေးတယ် (မှန်ပါ့)
ဒို့ မှာ အကြောင်းညီညွတ်လို့ ဒီပစ္စည်းတွေဘယ်အိမ်မှမရှိဘူးကွ
ဒို့ တအိမ်ရှိတာနဲ့ လုပ်ချင်လုပ်နေသေးတာ ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အံ့မာလေး... ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေတကာကြွယ်ရေ ဂုဏ်မယူသင့်
တာ ဘယ်နှယ်တုံး ... (ဂုဏ်ယူပါတယ်ဘုရား) စင်စစ်တော့ဖြင့်
လူနာပြောင်းဘို့ နေရာတွေဆိုတာလဲသလား... (မလွဲပါ့ဘုရား)။

အဲဒါ ဂဏ္ဍတော သဘောကျလာတော့ သြော် ဒါတွေဟာ
ဘာအကျိုးငှာ ထားတာပါလိမ့်မတုံးလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဆေး
ရုံပေါ်မှာ လူမမာသက်သာတဲ့နည်းနဲ့ နေရအောင်လို့... (မှန်ပါ့
ဘုရား)။

အိမ်ကြီးက ဆေးရုံ၊ တိုက်ကြီးက ဆေးရုံပေါ့... (မှန်ပါ့)
အတွင်း ပရိဘောဂတွေကလူမမာသက်သာဘို့ထားတယ် (မှန်ပါ့)
ဒါဖြင့် ဒီအိမ်မှာ လူမမာ ဘယ်လောက်များသတုံး ဆိုတော့
တကာကြွယ် ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ) တအိမ်လုံးပေါ့- (မှန်ပါ့
ဘုရား)။

ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ... (တအိမ်လုံးပါဘုရား) သြော်...
ခင်ဗျားတို့ တအိမ်လုံးဆုတောင်း ပြည့်နေကြတာကို လူမမာ
ချည့်ဘဲဆိုတာက အခုဖော်ပြောမှသိတယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကုဋ္ဌိ- အိမ်သာကလေးတွေ ထားတာကလဲ တကာကြွယ်
ဘာလုပ်ဘို့တုံးဗျ... (လူမမာသုံးဘို့ပါ) ဝမ်းထဲကမမာယင် အဲဒီ
သွားစွန့်ရမယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကျင်ငယ်အိမ်ကလေးတွေ ထားတာကလဲ ဘာလုပ်ဘို့တုံး၊
လူမမာကုဘို့ထားရတာဘဲ ... (မှန်ပါ့) ဒါဘဲ တကာကြွယ်တို့က
ကျုပ်တို့က ကြောအိုးနဲ့ ဘာနဲ့ဆိုတော့ ဟုတ်သလိုလိုထင်နေ
သေးတယ်... (မှန်ပါ့) စင်စစ် ဘာမှမဟုတ်ဘူး သူ့ဟာက ...
(မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အံမာလေး... တကာတကာမတွေက အနာရှိလို့လဲ ရှိမှန်း
မသိဘူး၊ ရှိပြန်တဲ့အနာတွေနဲ့လဲ ကြားလုံးထုတ်တယ်(မှန်ပါ့)
ခုနင်က ဆီချေးတွေသုတ်ထားတဲ့ အဝတ်ကြီးဝတ်ပြီး မျက်လုံး
ကန်းတဲ့လူက ကျုပ်အဝတ်နဲ့ ကျုပ် မလှိုက်ဘူးလား ဗျာလို့
လူတွေထဲလည်ပြီး အော်သလိုဖြစ်နေတယ်(မှန်ပါ့) တကာကြွယ်
ဒီအတိုင်းမကျဘူးလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မျက်လုံးဘာဖြစ်နေသတုံး (ကန်းနေပါတယ်ဘုရား)
ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိအကျင့် မကျင့်ရသေးလို့ ရှိယင်ဖြင့်
ဒီကြားလုံးဟာ တကာကြွယ်လဲပျောက်မှာမဟုတ်ပါဘူး(မှန်ပါ့)
ဦးမာဒင်ကော... (မပျောက်ပါဘုရား)။

အို ... ဘယ်သူကကြားတာတုံး- ပြောပါဦး ဂုဏ်မသိမ်ပါ
ဘူးဗျ၊ ဘယ်သူက ကြားတာတုံး- အကန်းကကြားတာ(မှန်ပါ)
ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အကန်းက ဘယ်အထဲမှာကြားသတုံး မေးတော့မှ အကန်း
တောထဲကြားတယ်... (မှန်ပါ) ဘယ်အထဲကြားသတုံး... (အကန်း
တောထဲကြားပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်မှ- ဖြစ်ရပလေဗျာ၊ ဂုဏ်တော့မတက်ပါဘူး တကာ
ကြယ်ရေ... (မှန်ပါ) တက်သေးရဲ့လား ... (မတက်ပါဘုရား)
ကြားရတာက ဘယ်အထဲတုံး... (အကန်းတောထဲပါ) အကန်း
တောထဲမှာ အကန်းလူကြီးမင်းက ကြားတာလား... (မှန်ပါ)
အံမာလေး... ကြောက်စရာကြီးပါလား... မှန်ပါဘုရား)။

တကာသစ်ရေ- ဘုရားသာမကယ်ယင် ကျုပ်တို့သည်ကားလို့
ဆိုလို့ ရှိယင် အကန်းအဝင်မြင့်ဖြစ်နေဦးမယ်... (မှန်ပါ) မဖြစ်
ဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ အလုပ်- မလုပ်သေးသ၍ ကာလ
ပတ်လုံးဟာ အကန်းဘဲ မင်းမူလိမ့်ဦးမယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်လိုဆိုကြမယ် (အကန်းဘဲမင်းမူမှာပါဘုရား) မြောက်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ အကန်း၊ ကြံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ... (အကန်းပါဘုရား)
ဖြစ်မှ- ဖြစ်ရပလေလို့ ပြောထိုက်- မပြောထိုက် - (ပြောထိုက်
ပါတယ်ဘုရား)။

မြောက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က... (အကန်းပါဘုရား) ဪ ... ခင်ဗျား
တို့တော့ ကာမာဝစရရှိတော့ ဘာမဆို လိုတ-ရသကိုး (မှန်ပါ)

အင်းမြောက်ပြန်ပြီ... (မှန်ပါ) ဘယ်သူကမြောက်ပါလိမ့် ...
(အကန်းကမြောက်ပါတယ်ဘုရား)။

လိုတ၊ ရဆိုလဲကွာ ကိုယ် အကျိုးပေးကလေးက အကြောင်း
ညီညွတ်လို့ပါ။ အဲဒီတော့ဖြင့် လူနဲ့သူနဲ့ တူအောင် ထားလိုက်
ရတော့တာဘဲတဲ့၊ ဘယ်လူနဲ့ တူအောင်တုံး - (အကန်းနဲ့ တူ
အောင်ပါ) ရိပ်မိသား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား) အံမာလေး...
အကန်းချင်းတူအောင် လုပ်ရတာ... (မှန်ပါဘုရား)။

တကာကြွယ်ရေ...ဒီတရား မနာဘူးသေးသ၍ ဓမ္မာနု ဓမ္မာဋီ
ပတ္တိကို မသိသေးသ၍ ကာလပတ်လုံး ဒီကြားလုံးနဲ့ဘဲ ကြားလုံးက
တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ... (မှန်ပါ) တဏှာ ဥပါဒါန် ကံဆိုတော့
တာယကံ ဝစီကံတွေနဲ့ မဝယ်ပေဘူးလား (ဝယ်ပါတယ်ဘုရား)
ကမ္မဘဝပစ္စယာ... (ဇာတိပါဘုရား)။

ဟင်... ဒါဖြင့် သူ့ အကန်းသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင် အကန်း
တော ပြန်ရောက်ပြန်ပြီ... (မှန်ပါ) မရောက်ပေဘူးလား...
(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါတွေ ဉာဏ်ထဲရောက်တော့မှ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးသည် ရှေ့နန်းသုံးဆောင်က စွန့်လာတယ်ဆိုတာ ဦးမာ
ဒင် စွန့်ထိုက်လို့ စွန့်တာ... (မှန်ပါ) ရှေ့အိုးကြီးလေးလုံးဟာ
တယူဇနာပတ်သည်ရှိတာကြီးတွေ စွန့်နိုင်မစွန့်နိုင်ကော ... (စွန့်နိုင်
ပါတယ်ဘုရား) ယသောဓရာ အမှူးရှိသော မောင်းမပေါင်း
များစွာနဲ့ စီးစိမ်တွေကိုလဲ တကာကြွယ် စွန့်နိုင် မစွန့်နိုင် ...
(စွန့်နိုင်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒါ ရောဂတော, ဂဏ္ဍတောဆိုတာ
သူ မြင်တော်မူလာတယ်... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား...
(ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့မှာတော့ ကိုယ် ဟာကလေးနဲ့ ကိုယ်
ငါးချဉ် ကိုယ်ချဉ်ပြီးသကာလ တကာကြွယ်တို့က ဘာမှ မစွန့်
နိုင်သေးပါဘူး....(မစွန့်နိုင်ပါဘုရား) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

ဘာများ စွန့်နိုင်သတုံးမေးတော့... (မစွန့်နိုင်ပါဘုရား) ပါရမီ
သေးနုတ်တယ်တဲ့၊ ပါရမီချမနေနဲ့ မျက်လုံးချ.... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပ
လား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

နဂိုရိုက ချနေတာက ဘာချနေကြသလဲ.... (ပါရမီချနေပါ
တယ်ဘုရား) စင်စစ်ဘာတုံး.... (မျက်လုံးပါဘုရား) မျက်လုံးက
အမှန်မမြင်သေးလို့ပေါ့၊ ဆေးရုံကြီးဟာ လူမမာတို့၏ကိုရိယာ
ဟုတ်လား.... (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်ကိုယ်က လူနာ၊ လူနာအဖြစ်မှလွတ်အောင် လုပ်ပါ
တော့မယ်၊ ဒီလူနာပစ္စည်းတွေနဲ့ မစီးချင်ပါဘူးဆိုတာ စွန့်ကြဲမှာ
ဘဲ.... (မှန်ပါ)။

အခုတော့ ကိုယ့်အကြောင်းကိုက ကောင်းကောင်းကမျက်စိ
နှစ်ကွင်းက အလင်းမရသေးတော့ တကာကြွယ်ရေ ဥပါဒါန်
ကလေးကရှိနေတယ်.... (ရုံပါတယ်ဘုရား) ဥပါဒါန်ပစ္စယာ...
(ကမ္မဘဝေါပါဘုရား) ကမ္မဘဝပစ္စယာ... (ဇာတိပါဘုရား)။

အဲ... ဥပါဒါန်ကလေးတွေရှိနေလို့ ဒါ အိမ်ကြက်သရေ၊
ရွာကြက်သရေ၊ မြို့ကြက်သရေ၊ ကိုယ်ကြက်သရေနဲ့ ဆိုပြီး
ဥပါဒါန်ကလေးတွေကြောင့် ဒီလူနာပစ္စည်းတွေကိုလဲ ဝယ်နိုင်
တယ်၊ ခြမ်းနိုင်တယ် သူများမပေးနိုင်တယ်၊ မစွန့်နိုင်တယ်၊ ဒါ

တွေ့ သာယာနေတယ်ဆိုတာကိုလဲ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပေါ်လာတာ လို့ မှတ်ရမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဘာပေါ်လာတာတုံး ... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပေါ်လာတာပါ ဘုရား) ဘယ်သူ့မှာ ပေါ်လာတာတုံး အကန်းမှာ ပေါ်လာ တာ... (မှန်ပါ့) အံမာလေး လျှော့ဈေးလုပ်မနေနဲ့ ခင်ဗျားတို့ (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါတွေ မစွန့်နိုင်တာက နဂိုရိက ကန်းတော့ လူနာ့ပစ္စည်း လို့ သိသေးရဲ့လား.... (မသိပါဘုရား) မသိတော့လဲ ဥပါဒါန် ရှိမရှိ.... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ဥပါဒါန်ရှိတော့ တကာတကာမတို့ ဥပါဒါနပစ္စယာ ကမ္မ ဘဝေါ ဖြစ်လာတယ်.... (မှန်ပါ့) ကမ္မဘဝပစ္စယာ... (ဇာတိပါ ဘုရား)။

ဒါတွေဟာ ဇာတိပဋိသန္ဓေရှိကြောင်းတွေလို့ သိရဲ့လား.... (မသိပါဘုရား) ဘယ်နှယ်ကြောင့် မသိတာပါလိမ့်.... (ကန်းလို့ မသိတာပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုရားက ဟေ့.... မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရ အောင်ကုပြီးမှ မင်းသည်ကားလို့ ဆိုယင် အနာရှိတယ် မရှိဘူး ဆိုတာ သိလိမ့်မယ်ကွ... (မှန်ပါ့) မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားကြီး ဟောတာ များ တကာသစ် ဟောထိုက်- မဟောထိုက်.... (ဟောထိုက်ပါ တယ်ဘုရား)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ တကာ တကာမတွေ့လဲ နဂိုရ် တုန်းက မွေးလာတာတော့ အကန်းဘဲ တကာကြွယ်ရေ(မှန်ပါ့)

အခုအချိန်မှာ အလင်းရအောင် ပြင်နိုင်ကြလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဦးမာဒင်တို့ တကာသစ်တို့ အဘိုးတန်ပြီ... (မုန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါလဲ သာသနာတိုင်း ဆေးနဲ့ကုမုနော်... (မုန်ပါ) သာသနာ တိုင်းဆေးနဲ့ မကုဘူးဆိုယင် ပျောက်ပါ့မလား... (မပျောက်ပါ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ကိုယ့်ပါရမီတွေ ဘာတွေချမနေနဲ့တော့ သာ သနာတိုင်းရောက်ကတည်းက ဒီဆေးနဲ့ တွေ့ပဟ — (မုန်ပါ) ဒီဆေးနဲ့တွေ့ယင် မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရမယ်၊ အလင်းရလို့ ရှိ ယင် ဥပါဒါန်ချုပ်ပြီ... (မုန်ပါ)။

ဥပါဒါန်ချုပ်ယင် ကံကော... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား) ကံချုပ် ယင် ... (ဇာတိချုပ်ပါတယ်ဘုရား) ဇာတိနိရောဓေါနိဗ္ဗာနံ— ဇာတိနိရောဓေါ... (နိဗ္ဗာနံပါဘုရား) မရဏနိရောဓေါ... (နိဗ္ဗာနံ ပါဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရလို့ ရှိယင် ဖြင့် ဒါတွေ မစွဲလမ်းဘူး၊ မစွဲလမ်းလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဥပါဒါန်ချုပ် တယ်... (မုန်ပါ)။

ဥပါဒါန်နိရောဓေါ ဘဝနိရောဓေါ... (မုန်ပါ) ဘဝနိရော ဓေါ... (ဇာတိ နိရောဓေါပါဘုရား) ကိုင်း... တကာသစ် မျက်စိ နှစ်ကွင်း အလင်းရတော့ စွဲသေးသလား... (မစွဲပါဘုရား) ကိုယ့် ခန္ဓာလဲ စွဲသေးသလား... (မစွဲပါဘုရား) ပရိဘောဂတွေကော... (မစွဲပါဘုရား)။

မစွဲတော့ တကာကြွယ် ဘယ်သူက စ,ချုပ်သတုံးဗျာ... (ဥပါဒါန်က စ,ချုပ်ပါတယ်ဘုရား) ဥပါဒါန်က စ,ချုပ်တော့ ကျန်တာတွေ ဦးမာဒင် ချုပ်စရာလိုသေးသလား... (မလိုပါဘုရား) ဥပါဒါန်ချုပ်ကတည်းက ကံချုပ်... (မှန်ပါ) ကာယကံ ဝစီကံတွေနဲ့ လုပ်ဖြစ်သေးရဲ့လား... (မလုပ်ဖြစ်ပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ကမ္မဘဝပစ္စယာ ဇာတိဆိုတာ ဒီဘဝကာယကံ ဝစီကံ ဇာတ်သိမ်းကတည်းက နောက်လာလတ္တံ့ ဖြစ်တဲ့ ဇာတိ ဇရာမရုဏလဲ တကာသစ် ဘာတုံး... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား) ဇာတ် သိမ်းတယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အခုတော့ဖြင့် တကာ တကာတွေ မျက်စိနှစ်ကွင်းအလင်းမရ သေးတော့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကိုလဲ ရောဂါရှိတယ်လို့ မထင်...၊ ရောဂါကုစရာ ကုလားထိုင်တွေနဲ့ တကွဆိုပါအမျိုးမျိုးတွေကိုလဲ ဩော်... ဒါတွေဟာ လူနာကုစရာတွေဘဲ ကြက်သရေမရှိပါ ကလားလို့ မလာသေးဘူး... (မလာသေးပါဘုရား)။

မလာသေးဘူး တခါတည်း ဧည့်ကောင်း၊ စောင်ကောင်းလာ ယင် ဒီနေရာပို့၊ ပြန်သွားတဲ့အခါကျတော့ အပေါ်ကအဝတ်က လေး ဖုံးထား... (မှန်ပါ)။

အံ့မာ ... အင်မတန် ကြက်သရေရှိနေတာ သူ့ဟာနဲ့သူ ဟုတ်နေတာကိုး... (မှန်ပါဘုရား) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

အံ့မာသေး ဒါ ဘာဖြစ်လို့ ဒီဥစ္စာ ဒါလောက် သာယာနေ ပါလိမ့်မတုံး ဆိုလို့ ရှိယင် တကာကြွယ် ပေါ်ပလား (ပေါ်ပါ ပြီဘုရား) ဥပါဒါန်ချုပ်လို့... (မှန်ပါ)။

သူ့ အပြစ်မမြင်သေးတော့....(သာယာပါတယ်ဘုရား)အပြစ် မမြင်သေးတော့ ဘာဖြစ်သတုံး....(ဥပါဒါန် ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ဥပါဒါန်ပစ္စယာ(ကမ္မဘဝေါပါဘုရား) ကမ္မဘဝပစ္စယာ.(ဇာတိ ပါဘုရား)။

ဪ...ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့အိမ်မှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေ အပြစ် မမြင်သေးယင်လဲ ဥပါဒါန်ရှိဦးမှာဘဲ၊ ရှိပါတယ်ဘုရား)ဥပါဒါန် ရှိလို့ ရှိယင် ကမ္မဘဝက.... (ရှိပါတယ်ဘုရား)ကမ္မဘဝပစ္စယာ... (ဇာတိပါဘုရား) ဪ... အိမ်မှာရှိတဲ့ပစ္စည်းတွေ ဇာတိဖြစ် ကြောင်းတွေပါကလား... (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာကြီးကလဲ... (ဇာတိဖြစ်ကြောင်းပါဘုရား) ပစ္စည်းတွေ ကလဲ... (ဇာတိဖြစ်ကြောင်းပါဘုရား) ဒါတွေကိုဘဲ ခင်ဗျားတို့ ဇာတိဖြစ်ကြောင်းတွေ မမြင်သေးသ၍ကာလပတ်လုံး ဒါတွေ အနိစ္စအချက်၊ ဒုက္ခအချက်၊ အနတ္တအချက်၊ ရောဂါအချက်တွေကို တဏှာကြွယ်တို့ မမြင်သေးသ၍ကာလပတ်လုံးဖြင့် ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကြီး ဦးမာဒင် လည်မှာဘဲ .. (လည်မှာပါဘုရား) မလည်ပေဘူး လား.... (လည်ပါတယ်ဘုရား) တဏှာကြွယ်တော်တော်ရှင်းပ လား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘာမြင်ဘို့ အရေးကြီးပါလိမ့်.... (မျက်လုံးမြင်ဘို့ အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား) အဲ...မျက်လုံးမြင်ဘို့အရေးကြီးတယ် မျက်လုံးမှားကို ပြောနေရတာကိုကအတော် ကြာသွားတယ်... (မှန်ပါ)။

အတော်ကြာသွားတယ် တဏှာတဏှာမတို့၊ မှားချက်ကသန် တော့လဲ သေသေချာချာပေါ်မှ ဪ... ဟုတ်ပါလားဆိုတာ

လာတာနော်... (မှန်ပါ) နို့ မဟုတ်ယင် ကိုယ့်ကားနဲ့ ကိုယ်ဘဲ
တကာကြွယ်ရေ ဆေးရောင်ကလေး သ,ကာသ,ကာနဲ့ ဟင် ...
(မှန်ပါ)။

အင်း... လူမမာတင်ဘို့ရာ ကြီးပါလားလို့ လာရဲ့လား...
(မလာပါဘုရား) သူမို့ ဝယ်နိုင်တာဆိုတာ လာသေးတယ်...
(လာပါတယ်ဘုရား) ဖြစ်မှ- ဖြစ်ရပလေ....(မှန်ပါ)။

စင်စစ်တော့ဖြင့် မာဘဲပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်လဲ သွားမှာပေါ့ ကိုယ့်စွမ်း
ရည်နဲ့ဟင်....(မှန်ပါ) အခုတော့ အရွယ်ကလဲကြီးတယ်၊ သွားဘို့
ခရီးကလဲ ဝေးတယ်၊ ကိုယ့်ခန္ဓာကြီးကလဲ မသန်စွမ်းဘူး၊ ရောဂါ
တွေ ပြည့်စုံနေတော့ တကာကြွယ်ရေ လျှင်မြန်တဲ့ကားကိုဘဲ
အဘိုးတန်တဲ့ကားကိုဘဲ စီးရတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ လူမမာတင်တာဗျ
(မှန်ပါ)။

ဘာဆိုကြမယ်....(လူမမာတင်တာပါဘုရား) လူမမာတင်တာ
လို့ တကာကြွယ်သိပလား....(သိပါပြီဘုရား) ဦးမာဒင်တို့သိပြီ....
(သိပါပြီဘုရား)။

ဘာတင်တာတုံး(လူမမာတင်တာပါ ဘုရား) လူမမာဆိုတာက
ဘယ်သူတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ စဉ်းစား ကြည့်ပါတဲ့
ကိုယ့်အတွက်ဝယ်တာ....(မှန်ပါ)။

ဘယ်သူ အတွက်ဝယ်တာတုံး.... (ကိုယ့်အတွက်ဝယ်တာပါ
ဘုရား) ဒါဖြင့် ကိုယ်လူမမာဘဲ....(မှန်ပါ)ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိ
ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ဘေးကလူတွေက လက်ခတ်တီးပေးတယ်၊ သူတို့တော့
ကံက အကြောင်းသင့်တယ်တဲ့၊ ဘာ အကြောင်းသင့်ရမတုံး

လူမမာကြီး ဖြစ်နေတဲ့ဥစ္စာ... (မှန်ပါ!) အကြောင်းသင့်စရာပါ
သေးရဲ့လား... (မပါ-ပါဘုရား)။

တကာကြွယ် ဘာတုံးဗျ- လူမမာ မဟုတ်လား.... (မှန်ပါ!)
လူမမာတင်ဘို့ ထမ်းစင်သဘောလုပ်ရတယ် မဟုတ်လား... (မှန်ပါ!
ဘုရား)။

အဲဒါကို ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တွေက သူတို့ကတော့ စီးနိုင်မှဘဲ အကြောင်းက ညီညွတ်
နေတယ်... တဲ့.... (မှန်ပါ!ဘုရား) မညီညွတ်လို့ စီးရတာ.... (မှန်ပါ!
ဘုရား)။

ဒီက ဘယ်လိုအောက်မေ့ ရမလဲ... (အကြောင်းမညီညွတ်လို့
စီးရတာပါဘုရား) သို့သော်လဲ အခု ဆရာဘုန်းကြီးပြောလို့
သာကိုးဗျ... (မှန်ပါ!) နဂိုရ်က ညီညွတ်လို့ စီးတယ် အောက်မေ့
နေတယ်.... (မှန်ပါ!) စင်စစ် စီးရတာက... (မညီညွတ်လို့ စီးရတာ
ပါဘုရား)။

တကာကြွယ် ညီညွတ်လို့ စီးတာလား... မညီညွတ်လို့ စီးတာ
လား... (မညီညွတ်လို့ စီးတာပါဘုရား) ဘာမညီညွတ်တာတုံး
ခန္ဓာတွေက ရောဂါတွေဘဲဘုရား.... (မှန်ပါ!)။

မြင်းနဲ့ သွားလို့ ရှိယင်ဖြင့် အတွင်းရောဂါတွေက မျက်လုံးက
ယင်လဲ ထ,မယ်ဘုရား၊ လေနာကယင်လဲ ထ,မယ်ဘုရား၊ ဒုလ္လဘ
ပါဒရက်ကသော်၎င်း... (ထ,ပါမယ်ဘုရား) နဂိုရ်က ဘာဖြစ်
နေသလဲ ငုတ်နာတွေဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ!) ဒီဟာနဲ့မူ မသွား
လို့ ရှိယင်ဖြင့် ပေါ်တဲ့အနာတွေဖြစ်လာမယ်.... (မှန်ပါ!)။

ဒါဖြင့် ဘယ်သူ့ တင်ဘို့ရာတုံး... (လူမမာတင်ဘို့ရာပါဘုရား)
အံမာလေး...လူမမာတင်ဘို့ရာကို ခင်ဗျားတို့ဘေးက လျှောက်တဲ့
လူကလဲ စုံလုံးကန်း စီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်း
မရ... (မှန်ပါ) သူ့ ဟာနဲ့ သူ့များ ဟုတ်နေလိုက်တာ... (မှန်ပါ)
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ... အရိယာမျက်လုံးကို မရသေးသ၍ ကာလပတ်လုံး
တကာကြွယ် နောက် ဒါမျိုးဖြစ်ရပါလို့၏... ဆိုတော့ နောက်
ဒီလူမမာဖြစ်ရပါလို့၏လာတာ... (မှန်ပါ)။

ဒါမျိုးဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုတော့... (ဒီလူမမာ ဖြစ်ရပါလို့၏)
ဒီ ထက်ကြီးတာကြီးဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုတော့ကော... (လူမမာဖြစ်ရ
ပါလို့၏) ဒီ ထက်ကြီးတဲ့လူမမာကြီး၊ ထည့်ပါဦး- ထည့်ပါဦး
တကာသစ်, ရ လျှော့စေ့မလုပ်ပါနဲ့... (မှန်ပါ)။

ဒီ ထက်ကြီးကြီး လေးကျွန်းစီးရတဲ့ စကြာရတနာကြီး ရရ,
ပါလို့၏ဆိုတော့ ဘယ်နှယ်ဆိုပါ့မယ်... (ဒီ ထက်ကြီးတဲ့ လူမမာ
ကြီး ရ, ရပါလို့၏) ဒီ ထက်ကြီးတဲ့ လူမမာကြီး ဖြစ်ရပါလို့၏...
(မှန်ပါ)။

တကာကြွယ် ဒါတွေဘဲဗျ၊ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရလို့
အရှုပ်ကြီးရှုပ်နေတာ ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါတွေက ဉာဏ်စခန်းကို ပြောရတော့ ဦးမာဒင်
မလွယ်ဘူးနော်... (မလွယ်ပါဘုရား) ဒါ... တဏှာသတ်နေတာ
အောက်မေ့ပါ... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိသတ်နေတာကော... (ဟုတ်ပါ
အယ်ဘုရား) တဏှာဒိဋ္ဌိသတ်နေတာ... (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ကတော့ ဒီဥစ္စာ ဒါတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီးသကာလ တကာကြွယ်တို့၊ တကာသစ်တို့၊ ဦးမာဒင်တို့က တော်၊ တော်သေးရဲ့ များ ထင်မိထင်ရာ .. (မှန်ပါ) တော်၊ တော်သေးရဲ့ ဘုရား ဒီလောက် လူတန်းစေ့ကလေး ကိုယ့်မှာ ကာမာဝစရရှိလို့ - တဲ့၊ အခုတော့ မဟုတ်ဘူး ကာမာဝစရရှိလို့ လူမမာဖြစ်နေတာ... (မှန်ပါ) လူမမာဖြစ်လို့ ထမ်းစင်ကြီးကြီးဝယ်ရတယ်- (မှန်ပါ) ဒီလိုယူမှ တဏှာဒိဋ္ဌိသေတော့မယ်... (မှန်ပါ) ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် မျက်လုံးကလေး နည်းနည်းရှင်းပြီ (မှန်ပါ) အရိယာမျက်လုံးကလေး နည်းနည်းတန်းမိပြီ တကာကြွယ်၊ ရ... (မှန်ပါ)။

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ရှေ့နန်းသုံးဆောင်က စွန့်တာ ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) တောလဲထွက်ပါရော မာရ်နတ်မင်းက ရှေ့ကနေ မြင်းဆီးဆွဲပြီးထားတယ်... (မှန်ပါ) ခုနစ်နှစ်ရှိလို့ ရှိယင် ထမ်းစင်အကြီးစားရမယ်လို့ ပြောတာ... (မှန်ပါ) ဘုရားက ဟေ့... ဒီထမ်းစင်မလိုချင်ဘူးကွ... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတိုင် ထမ်းစင်မလိုချင်တော့ နိဗ္ဗာန်ရသွားတာ-- (မှန်ပါ ဘုရား) နို့ မဟုတ်ယင် ထမ်းစင်ကြီးနဲ့ မသာလောင်း အဖြစ်နဲ့ လေးကျွန်းလည်ဦးမှာ... (မှန်ပါ) မလည်ပေဘူးလား - (လည် ပါတယ်ဘုရား) ကဲ... တကာကြွယ် မျက်စိအမှန် ရသွားတော့... (မှန်ပါ) ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ဒိဉ္ဇစွာ ဒါလောက်ဆိုလို့ ရှိယင် မေ့လဲ မမေ့ ကြပါနဲ့၊ စီးတိုင်း၊ သွားတိုင်း၊ လာတိုင်း ဘယ်လောက်တန်ကြီး ဝယ်နိုင်ဝယ်နိုင် ငြော်... လူမမာ ထမ်းစင်ပေါ်ရောက်တာမှတ် (မှန်ပါ) သဘောပါပလား....(ပါ-ပါပြီဘုရား)။

လူမမာ ဘာတဲ့....(ထမ်းစင်ပေါ် ရောက်တာပါဘုရား) မာယင် စကားတကာမှတို့ ကိလေသာမရှိဘဲနဲ့ သာ နေကြမယ် ဆိုယင် ကွေးတဲ့လက် ဆန့်သလောက်နဲ့ ဗြဟ္မာ့ပြည်ရောက်တယ် (မှန်ပါ)။

မာသွားတော့ ကွေးတဲ့လက် ဆန့်သလောက်နဲ့ ဗြဟ္မာ့ပြည် မရောက်ဘူးလား.... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒါက လူမာတွေ ကိုးဗျ- (မှန်ပါ) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မမာလို့ ပက်တရိုကုန်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့ တော့ (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား) ဧတံတော်ကြာ လေးလွန်းလို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက အောက်ချည့် သွားမယ်လို့ ပြောနေလို့ ကျွတ်ပေါက်ရတာနဲ့ တာယာပေါက်ရတာနဲ့ ရှုပ် ကုန်ပြီ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလားပြီ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ဒါ တကားကြွယ် ခန္ဓာကိုယ်လေးကြောင့် သေချာ ပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား) ဘာဖြစ်လို့ ဒီတာယာတွေ ကျွတ်တွေက ဒါလောက်တောင်ပေါက်ရပါလိမ့်... (လေးလွန်း လို့ ပါဘုရား) သူက ဘယ်သွားမယ်ပြောနေတာတုံး... (အောက် သွားမယ်ပြောနေတာပါဘုရား)။

ဖြစ်မှ ဖြစ်ရပေလေ၊ တကားကြွယ် သူက အောက်သွားမယ် ချည့် ပြောနေတာ တာယာကျွတ်လဲ ဘယ်ခန့်မလဲ.... (မှန်ပါ)

အဲဒါ ကိလေသာလေးတာလို့ မှတ်လိုက်... (မုန်ပါ) ဖောဂါလေး
တာ... (မုန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား) ကိလေ
သာနဲ့ ဖောဂါဟာ အလေးဆုံးဘဲ... (မုန်ပါ) ရှင်းကြပလား...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် အရိယာမျက်လုံးဘပ်ကြပါစို့ဗျာ... (မုန်ပါ)
တကာကြွယ် ဘာတပ်ပေးရမတုံး... (အရိယာမျက်လုံး တပ်ပေး
ရပါမယ်ဘုရား) ပုထုဇန်မျက်လုံးတော့ဖြင့် အရူးချည့်ဖြစ်နေပြီ
(မုန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ပုထုဇန်မျက်လုံးနဲ့ကြည့်လိုက်ယင်ဖြင့်... (အရူးချည့်ဖြစ်နေပါ
တယ်ဘုရား) အရူးချည့် ဖြစ်နေတာဘဲဆိုတော့ အဲဒါတော့
ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ဘော့ နားလည်ထားလို့ ကိစ္စ
မရှိဘူးနော်... (မုန်ပါ)။

မြို့ထဲမှာ ဒီအသွားမျိုး သွားပြီးမပြောနဲ့ ခင်ဗျားတို့ကို ရေနဲ့
ပက်ထုတ်လိမ့်မယ်... (မုန်ပါ) ရကို မရဘူး... (မုန်ပါ) သူတို့က
ဒါကို အင်မတန် ကြက်သရေမင်္ဂလာနဲ့ သပြေပန်းနဲ့ ကားသစ်
ကလေး လာတယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် အောင်စေသတည်း... တွေ
ရှုပ်နေတာဘဲ... (မုန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘာမှ ဒီဥစ္စာတွေက ဟုတ်ကောတွေမဟုတ်ဘူးဆိုတာ မျက်စိ
နှစ်ကွင်း အလင်းမရဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၏ ယခု ယနေ့ ပြောတော့
ပေါ့ပါပြီ... (မုန်ပါ)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိမရသေးယင် မျက်စိနှစ်ကွင်း
အလင်းမရသေး... (မုန်ပါ) ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ မကျင့်ရသေးယင်

(မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရသေးပါဘုရား) မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရသေးလို့ဆိုတာ သေချာပလား ... (သေချာပါပြီ ဘုရား)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် တကာကြွယ် ဒီနေ့မျက်စိ အလင်းရအောင် မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးပေးတဲ့ ဝိပဿနာ ဉာဏ် ဆေး၊ မဂ်ဉာဏ်ဆေး ဒါနဲ့ကုမှရမယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပ လား...(ကျပါပြီဘုရား)။

ဝိပဿနာဉာဏ်ဆေး၊ မဂ်ဉာဏ်ဆေးနဲ့ ကုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဉာဏ်မျက်စိဟာ တကာတကာမတို့ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရ လာမယ်ဆိုတာ သေချာပလား...(သေချာပါပြီ)ကိုင်း- ရှင်းကြ ပလား...(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ပြကြပါစို့တဲ့ ဒီနေ့ တကာတကာမတို့ ဝေဒနာသုံးမျိုးဘဲ ပြမယ်... (မှန်ပါ) ငါးမျိုးယင်လဲ ပြဖြစ် လိမ့်မယ်နော်...(မှန်ပါဘုရား)။

တကာတကာမတွေ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ယားတယ်၊ နာတယ်၊ အောင့်တယ်တကာသစ် ဘာဝေဒနာတုံး(ဒုက္ခဝေဒနာပါဘုရား) ဪ...ဒုက္ခဝေဒနာနော်...(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါလဲ သူ့ အချိန်နဲ့ သူ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်ယင်ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာပေါ်နေတာဘဲ ... (မှန်ပါ) တခါတလေ ကျတော့ ယားတာ၊ နာတာ၊ အောင့်တာကလေး ပျောက်သွားပြန်တယ် လို့ ဆိုပြန်တော့လဲ အခုမှနေကောင်းတယ်(မှန်ပါ) သုခဝေဒနာ ပေါ်ပြန်ပြီ - (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

အခုလို ပန်ကာတွေလှည့်ပြီး နေတဲ့အချိန် တကာတကာမ တွေ့ကလဲ အကြိုက်ဖြစ်နေတဲ့ အချိန်ကျတော့ ခေါင်းပေါ်မှာ ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ပေါ်မှာဖြစ်စေ၊ သုခဝေဒနာကလေးတွေ ပေါ် လာတယ်... (ပေါ်လဲပေါ်တယ်ဘုရား)။

ဒါလဲ အပေါ်ကလေးနဲ့ ထိလို့ ပေါ့ဗျာ... (မုန်ပေါ့) ဒါလဲ ဖဿပစ္စယာ... (ဝေဒနာပါဘုရား) လေထဲမှာပါတဲ့ ဓါတ်တွေက ထိလို့... (မုန်ပေါ့) ဖဿပစ္စယာ သုခဝေဒနာ... (မုန်ပါဘုရား)။

တချို့ကျတော့ ပန်ကာ လေကြောင့်ဘဲ တကာတကာမတွေ အအေးပတ်တဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာရတယ်... (မုန်ပေါ့) အဲဒါကျတော့လဲ ဖဿပစ္စယာ ဒုက္ခဝေဒနာ... (မုန်ပေါ့) ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီအထဲမှာ တကာတကာမတို့ တချို့လဲဒုက္ခဝေဒနာနဲ့ နေကြတယ်၊ တချို့လဲ... (သုခဝေဒနာနဲ့ နေပါတယ်ဘုရား)။

တချို့ကျတော့လဲတဲ့ အင်း၊ ဟိုကြည့်၊ ဒီကြည့်နဲ့ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာပေါ်နေတယ်... (မုန်ပေါ့) မျက်စိတွေနဲ့ကြည့်၊ နားတွေနဲ့ နားထောင်တဲ့ အခါကျတော့ ဘာဝေဒနာ ပေါ်နေသတိုး... (ဥပေက္ခာဝေဒနာပေါ်နေပါတယ်ဘုရား)။

တယောက်အနဲ့ တွေ့က နှာခေါင်းထဲ ဝင်လာတဲ့ အခါကျ တော့... (ဥပေက္ခာဝေဒနာပေါ်ပါတယ်) ကိုယ့်တံထွေးကလေးကို မျိုချနေတဲ့အခါကျတော့ ... (ဥပေက္ခာဝေဒနာ ပေါ်ပါတယ်) မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာပေါ်မှာ ပေါ်တာတွေဟာ ဥပေက္ခာဝေဒနာနော်... (မုန်ပေါ့) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒီနေရာမှာ သုခလဲပေ- ဒုက္ခလဲပေ၊ ဥပေက္ခာလဲပေ၊ နေတယ်ဆိုတာ ပေတိုင်း- ပေတိုင်း တကာ တကာမတို့ ဘာပေတယ် ဆိုကြမတုံး....(ဝေဒနာပေပါတယ် ဘုရား)ဘယ်မှာ အန္တရာယ်ကင်းလို့ တုံး....(မကင်းပါဘုရား)။

တကာကြွယ် ဘာတွေများ ပေပေနေသတုံး....(ဝေဒနာ တွေ ပေပါတယ်ဘုရား)အို.... အခုဝေဒနာက မပြောနဲ့ တော့ အနာလဲမရှိဘူး - (မှန်ပါ) ရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါ) ဘာတွေ ပေနေသလဲ(ဝေဒနာတွေပေပါနေပါတယ် ဘုရား) သဘောကျ ပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့်ရောဂတော့ ဝေဒနာအစုကြီးကလို့ ဘုရားက ဟောလိုက်တာ အခု နည်းနည်းကလေး မျက်လုံးကလေးလဲ အလင်းရမယ်ကြံတော့ ဟုတ်သားဘဲဆိုတာတွေ ဝေဒနာပေပါ၌ အလင်းရပြီ - (မှန်ပါ)အလင်းရတဲ့အခါ ဟုတ်သားဘဲ ဝေဒနာ တွေလှည့်နေတာဘဲ....(မှန်ပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ မြို့သုံးနဲ့ တခြားစီနော်....(မှန်ပါ) မြို့သုံးကတော့ တနေ့ရွှေ- တနေ့ငွေ၊ ဒါ ဝေဒနာသုံးနေတာ ..(မှန်ပါ) ဝေဒ နာကို ရွှေငွေလုပ်သုံးနေတာ....(မှန်ပါဘုရား)။

မြို့သုံးကတော့ ဘာဘဲ.... (တနေ့ရွှေ တနေ့ငွေပါဘုရား) တကာကြွယ်...တရားပေမယ်ကြံ ရွှေငွေနဲ့ ပြန်ဖုံးထားတယ်.... (မှန်ပါ) စင်စစ်ကတော့ တနေ့ရွှေ တနေ့ငွေလား- ဝေဒနာတွေ လှည့်ပတ်နေတာလား .... (ဝေဒနာတွေ လှည့်ပတ်နေတာပါ ဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က တရားရမှာစိုးတာနဲ့ တကာကြယ်တို့က မြို့သုံး ဘယ်လိုသုံးလိုက်ပါလိမ့်... (တနေ့ရှေ့ တနေ့ငွေပါဘုရား) ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေဗျာ... (မုန်ပါ့ဘုရား)။

တကာတကာမတွေ့ ဘုရားရှေ့ များ သွားမသုံးပါနဲ့ တနေ့ ရှေ့- တနေ့ငွေဖြစ်နေတယ်လို့... (မုန်ပါ့) ခင်ဗျားတို့ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ရှေ့လဲမပါဘူး၊ ငွေကော... (မပါ-ပါဘုရား) မပါတာ အလွဲ သုံးစားလုပ်ပြီးသကာလ တခါတည်း သုံးများ နေလိုက်သေး တယ်... (မုန်ပါ့) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဪ...ဘေးက ပုဂ္ဂိုလ်တွေကလဲ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်း မရတော့ ဖြစ်ပေမှာဘဲတဲ့ (မုန်ပါ့) အင်း... တနေ့ရှေ့-တနေ့ငွေကို ဟိုကလဲ ဖြစ်ပေမှာဘဲနဲ့ ဖျောက်ပြန်ပြီ... (မုန်ပါ့) တကာကြယ် အတော်လွဲကုန်ပြီနော်... (လွဲပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း- ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီအထဲမှာဝေဒနာဘယ်နှစ် မျိုးလှည့်ပေင် နေကြသတုံး... (သုံးမျိုးပါဘုရား)။

အဲဒါ ဘယ်နေရာ ပေင်သတုံးဆိုတော့ တကာတကာမတို့ ခန္ဓာပေင်အနွံအပြားပါဘုရား... (မုန်ပါ့) ဘယ်နေရာပေင်ကြ သတုံး... (ခန္ဓာပေင်မှာ အနွံအပြားပါဘုရား)။

ခန္ဓာပေင် အနွံအပြားမှာ ပေင်နေကြတယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ငြင်းတို့မလိုဘူး... (မလိုပါဘုရား) အခု အောက်ပိုင်းက တကာ တကာမတွေ့ ရှေ့ပေင်သလား- ဒုက္ခဝေဒနာ ပေင်နေသလား... (ဒုက္ခဝေဒနာပေင်နေပါတယ်ဘုရား)။

ပန်ကာကလေး ဘာကလေးကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အထက်ပိုင်း မှာတော့ ဘာပေင်နေသလဲ... (သုခဝေဒနာပေင်ပါတယ်ဘုရား)

တရားသံကလေးကြားလိုက်တော့ ဘာဝေဒနာပေတိနေသတုံး... (ဥပေက္ခာဝေဒနာပေတိပါတယ်ဘုရား) ဟာ...ဒါဖြင့် ဦးမာဒင် ဝေဒနာမပြတ်ပါဘူး... (မပြတ်ပါဘုရား) တနေ့ရှေ့၊ တနေ့ငွေ့ မလုပ်ပါနဲ့တော့... (မှန်ပါ) ဘာမပြတ်တာပါလိမ့်... (ဝေဒနာ မပြတ်တာပါဘုရား) ပေတိကြပလား... (ပေတိပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ အရိယာမဂ္ဂလုံးတပ်လာတော့မှ ဘယ်အချိန် ဝေဒနာ ကင်းသတုံးမေးလိုက်တယ်... (ဘယ်အချိန်မှ မကင်းပါဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ဒီခန္ဓာကြီးသည်ကားလို့ ဆိုယင် ဝေဒနာ အစုအခဲကြီး ဝေဒနာ အစုအပုံကြီးဆိုတဲ့ဥစ္စာ အရိယာမဂ္ဂလုံး ကလေးတပ်ပေးလိုက်တော့မှ ဝေဒနာပေတိတိုင်း၊ ပေတိတိုင်း သတိထားလိုက်တော့မှ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါလဲ ပျောက်ပြီးသကာလ ဝေဒနာအစုအစိုင်အခဲကြီး ဝေဒနာတို့၏ဖြစ်ရာဌာနကြီး(မှန်ပါ) လူသည် ရူပက္ခန္ဓာဆိုတဲ့ဆေးရုံကြီးဆောက်ထားလို့ ဝေဒနာဆိုတဲ့ လူနာသည် အမျိုးမျိုးရောက်လာတယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျ ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ရူပက္ခန္ဓာ ဆေးရုံကြီး ဆောက်မိတာနဲ့... (ဝေဒနာအမျိုးမျိုး ရောက်လာပါတယ်ဘုရား) ဝေဒနာသည် အမျိုးမျိုးရောက်လာ တယ်... (မှန်ပါ)။

တကာကြယ်ရေ လူ့ဘဝ ဆုတောင်းလိုက်တာနဲ့ ဒီရူပက္ခန္ဓာ ကြီး ဆေးရုံကြီး သွားပြီး ဆုတောင်းမိတာနဲ့ အခုတော့ဖြင့် ကြက်သရေမဂ်လာ ရှိသလား ဝေဒနာသည်တွေ့ချည့်ရောက်နေ သလား... (ဝေဒနာသည်တွေ့ချည့် ရောက်နေပါတယ်ဘုရား)။

ဖဿပစ္စယာ သုခဝေဒနာ ဖဿပစ္စယာ ဒုက္ခဝေဒနာ ဖဿ
ပစ္စယာ ဥပက္ခေသဝေဒနာ....(မှန်ပါ)တကာတကာမတို့ ဝေဒနာ
ကင်းကြရဲ့လား....(မကင်းပါဘုရား)။

တကာကြွယ် ဘာမျက်လုံးပါလိမ့်.... (အရိယာမျက်လုံးပါ
ဘုရား) အရိယာမျက်လုံးတပ်လိုက်တော့မှ ဦးမာဒင် အဖြေမှန်
လာတယ်....(မှန်ပါ) အဖြေမမှန်ကြသေးဘူးလား.... (မှန်ပါ
တယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဘယ်နေရာထာယင် ဝေဒနာ
ကင်းပါ့မတုံး .... (ဘယ်နေရာမှမကင်းပါဘုရား) ဘယ်နေရာမှ
မကင်းဘူး တကာတကာမတို့ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

မကင်းတော့ ဒီဝေဒနာတွေက တခါ တကာတကာမတွေ
နှိပ်စက်သေးတယ်(မှန်ပါ)ဘယ်လိုများ နှိပ်စက်သတုံးလို့ မေးတဲ့
အခါကျတော့ ဒီဝေဒနာတွေက တကာတကာမတို့ ကိုယ့်စိတ်
ကိုလဲ နှိပ်စက်တာဘဲ....(မှန်ပါ) သဘောကျပလား (ကျပါပြီ
ဘုရား) သံသရာ ရောက်အောင်ကော.... (နှိပ်စက်ပါတယ်
ဘုရား)။

ဟော.... ဒုက္ခဝေဒနာ နောက်က ဒေါသ,သောက,ပရိဒေဝ
ဥပါယာသ အဝိဇ္ဇာဆိုတော့ သံသရာမနှိပ်စက်ဘူးလား.... (နှိပ်
စက်ပါတယ်ဘုရား) သုခဝေဒနာ နောက်ကတော့ တဏှာ
ဥပါဒါန် ကံ ဇာတိဇရာမရဏ မလိုက်ဘူးလား... (လိုက်ပါတယ်
ဘုရား) ပစ္စုပ္ပန်လဲ နှိပ်စက်၊ သံသရာကော.... (နှိပ်စက်ပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဝေဒနာဟာ ဒုက္ခသစ္စာ.... (မှန်ပါ) ညွှာတာ မဖက် အမြဲနှိပ်စက်သောကြောင့်....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)ပေါ်ပ လား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဥပက္ခောဝေဒနာ ပေါ်မှန်းမသိတော့ တကာတကာမတို့ မသိတာက အဝိဇ္ဇာ....(မှန်ပါ) အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ.... (သင်္ခါရာပါ ဘုရား) သင်္ခါရာပစ္စယာ....(ဝိညာဏ်ပါဘုရား)။

ဟော... ဇာတိ,ဇရာ,မရဏ ကျအောင် မသွားဘူးလား.... (သွားပါတယ်ဘုရား)ဒါ ဥပက္ခောဝေဒနာလဲ သံသရာမနှိပ်စက် ဘူးလား....(နှိပ်စက်ပါတယ်ဘုရား) ယခုကော ဖြစ်ပျက်အဖြစ်နဲ့ မနှိပ်စက်ဘူးလား.... (နှိပ်စက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဟာ.... ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဝေဒနာကွနွာကြီး သည်ကားလို့ ဆိုယင် တကာတကာမတို့ သံသရာမှာလဲ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အဖြစ်နဲ့ နှိပ်စက်လိုက်သေး....(မှန်ပါ) ယခုလဲ နှိပ်စက်လိုက်သေး.... (မှန်ပါ)။

ပစ္စုပ္ပန်နှိပ်စက် သံသရာမှာနှိပ်စက်....(မှန်ပါ)တကာတကာမ တို့ ဝေဒနာ မရှိမှအေးမယ်... (မှန်ပါ)ဘုရား)။

ဝေဒနာမရှိမှ တကာကြယ်....(အေးပါမယ်ဘုရား) ဝေဒနာ မရှိဆိုတော့ ခန္ဓာမရှိတာဘဲ.... (မှန်ပါ)ဘုရား) ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ဝေဒနာကွနွာကိုးဗျ.... (မှန်ပါ) သူမရှိယင်.... (အေးမှာပါ ဘုရား) အေးတဘဲဆိုတာ ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)။

ဒါကြောင့် အားလုံး တကာတကာမတို့ ဝေဒနာတွေလှည့်ရှု (မှန်ပါ) ဝေဒနာတွေလှည့်ရှုပြီး ဝေဒနာနောက်ကနပြီး

သကာလတကာတကာမတွေ့က မဂ္ဂင်ကလေးတွေ လိုက်လိုက်ပေး
ပါ... (မှန်ပါ)။

မဂ္ဂင်လိုက်ပေးတော့ မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ဝေဒနာတွေကို တကာ
တကာမတွေ့က ရှုပြီးသကာလ ဖြစ်ပျက် ဖြစ်ပျက်နဲ့ သာ လိုက်
ရှုနေ - (မှန်ပါ) သုခဝေဒနာလာသဲ ဖြစ်ပျက်ရှု - (မှန်ပါ) ဒုက္ခ
ဝေဒနာလာသဲ... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်ဘုရား) ဥပေက္ခာဝေဒနာ
လာသဲ... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်ဘုရား) ဝမ်းထဲ သောမနဿလာ
ကော... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား) ဒေါမနဿလာယင်ကော...
(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်ဘုရား) ဝမ်းထဲမှာ ဥပေက္ခာလာယင်ကော
(ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား) အကုန်ရှု- အကုန်ရှု တကာတကာမတို့
နော်... (မှန်ပါ)။

ရှုလိုက်တဲ့အခါကျတော့မှ သြော်... ဘာတွေ့များရှုနေသတိုး
မေးတဲ့အခါကျတော့မှ ပဌမတော့ဖြင့် ဝေဒနာဘဲဘုရား (မှန်ပါ)
နောက်ကျတော့ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာတွေ ရှုနေရတယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား) ။

ဖြစ်ပြီးပျက်တာ ဘာသစ္စာ... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) နာတာ
ကလေးနဲ့ ပဌမတွေ့တုန်းကတော့ ဝေဒနာဘဲ... (မှန်ပါ) နောက်
ဥာဏ်နဲ့ စိုက်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဘာတွေ့သတိုး... (ဒုက္ခသစ္စာ
တွေ့ပါတယ်ဘုရား) ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာတွေ့တယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား) ။

အဲဒီလို ရှုလိုက်တဲ့ အခါကျတော့မှ သြော်... ခဏခဏ
မွှေးပြီး ခဏခဏသေတဲ့ ရောဂါသည်ပါကလား ... (မှန်ပါ)

ဘယ်လိုဆိုကြမလဲ... (ခဏခဏမွှေးပြီး ခဏခဏသေတဲ့ ရောဂါ သည်ပါဘုရား) ပေင်ကြပလား... (ပေင်ပါပြီဘုရား)။

ဪ တကာတကာမတို့ ကျန်းမာကြရဲ့လား...။ ခဏခဏ မွှေးပြီး ခဏခဏ သေနေကြရသလား... (ခဏခဏမွှေးပြီး ခဏ ခဏ သေနေကြရပါတယ်ဘုရား) ဘာနဲ့သေသတုံး ဝေဒနာနဲ့ ဘုရား... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်တကာတကာမတို့ နတ်ပြည်ရောက်လဲ ဒီဝေဒနာကန္တာ ကြီးက နေရစ်ပါ့မလား... (မနေရစ်ပါဘုရား) နတ်ပြည်ရောက် တော့ ဘာနဲ့ သေကြရမလဲ... (ဝေဒနာနဲ့ သေမှာပဲ ဟုရား) နှိပ်စက်တော့ ဘယ်သူကနှိပ်စက်မှာတုံး... (ဝေဒနာကနှိပ်စက်မှာ ပါဘုရား)။ ဝေဒနာကနှိပ်စက်၊ ဝေဒနာက သေပဲ့တုန်းလို့က် (မှန်ပါ)။

တကာတကာမတို့ ဘယ်နေရာမှာ ခင်ဗျားတို့သည်ကားလို့ ဆိုယင် နတ်စည်းစိမ်ဆိုတာ သူများပြောပါတဲ... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့လဲ ရမ်းယုံတာဘဲ... (မှန်ပါ) နတ်စည်းစိမ်လား ဟိုမှာ သေပဲ့သွားရတာလား- (သေပဲ့သွားရတာပါဘုရား) တကာကြယ် ပေင်ပြီဗျ... (ပေင်ပါပြီဘုရား) အဲဒါ ရောဂါတွေက ဟိုမှာ အသစ်သွားပေင်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာ ရောဂါတွေက(ဟိုပါသွားပါတယ် ဘုရား) နတ်ပြည် မကောင်းပါဘူး ဗြဟ္မာ့ပြည် ရှေ့ပါဦးမယ်ဆိုတော့ ဒီဝေဒနာ တွေက ဟိုမှာ အသစ်တွေမပေါ်ဘူးလား... (ပေင်ပါတယ် ဘုရား) ဝေဒနာ အသေးပေင်သလား အကြီးပေင်သလား... (အကြီးပေင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဪ... တကာ တကာမတွေ့က မသိတော့ သုံးဆဲ တဘုံ
ကြီးကို တခါတည်း နိဗ္ဗာန်ဘုံကြီးထင်ပြီးသကာလ နေကြတယ်
ဟိုရွှေ ဒီရွှေနဲ့ တကာတကာမတွေ့ အရွှေမှားကုန်ပြီ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

တကာကြယ် ဘာတဲ့... (အရွှေမှားပါတယ်ဘုရား) အရွှေ
မှားကုန်တယ်ဆိုတာ တဏှာကရွှေ တာနော်... (မှန်ပါ) တဏှာက
ဟိုကောင်းနိုးနိုး- ဒီကောင်းနိုးနိုးနဲ့ ဆိုတော့ ဦးမာဒင်ရေ မမှား
ဘူးလား... (မှားပါတယ်ဘုရား)။

မှားတော့ ဒီနေရာမှာ ဝေဒနာမကင်းလို့ ဟိုနေရာမှာကော
ဝေဒနာကင်းရဲ့ လား... (မကင်းပါဘုရား) ပြဟွာ့ပြည်မှာကော...
(မကင်းပါဘုရား) စကြာဝတေး မနွာတ်ဖြစ်တော့ကော (မကင်း
ပါဘုရား) ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဝေဒနာမရှိမှတ် ကျုပ်တို့
ချမ်းသာကြမယ်... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်... (ဝေဒနာမရှိမှ ချမ်းသာမှာပါဘုရား)
ဝေဒနာမရှိမှတ် ချမ်းသာကြမယ်ဆိုတာ သေသေချာချာ ပေါ်
ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်ကြပေတော့ တကာတကာမတို့
ဝေဒနာမရှိအောင် လုပ်ကြပေတော့ဆိုတော့ ဝေဒနာသည်ကား
လို့ ဆိုယင် ခန္ဓာ... (မှန်ပါ) ဝေဒနာနောက်က နောက်ခန္ဓာ
မလိုက်အောင် ကျုပ်တို့လုပ်ရလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ) ဒီဝေဒနာက
တော့ဖြင့် ကျုပ်တို့မရုန်းနိုင်ဘူး ဆုတောင်းပြည့်နေလို့ (မှန်ပါ
ဘုရား)။

လူဖြစ်ရပါလိမ့်ဆိုတော့ ဝေဒနာသုံးမျိုးက ကျုပ်လိုက်ခဲ့ဦး၊
မယ်....(မှန်ပါ) နတ်ဖြစ်ရပါလိမ့်ဆိုတော့....(ဝေဒနာသုံးမျိုးက
ကျုပ် လိုက်ခဲ့ဦးမယ်ဘုရား) ဗြဟ္မာဖြစ်ရပါလိမ့်....(ဝေဒနာသုံး
မျိုးက ကျုပ်လိုက်ခဲ့ဦးမယ်ဘုရား)။

သူတို့မပါဘဲနဲ့လဲ ဗြဟ္မာရယ်လို့ သမုတ်လို့ မဖြစ်ဘူး....
(မှန်ပါ) သူတို့မပါဘဲနဲ့ နတ်လို့ ကော.... (သမုတ်လို့ မဖြစ်ပါ
ဘုရား) သမုတ်လို့ မဖြစ်ဘူးဆိုတာ ပေါ်လာကြပလား(ပေါ်
လာပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ တကာစာကာမတို့ နတ်ဝေဒနာနဲ့ သေချင်သလား
ဗြဟ္မာဝေဒနာနဲ့ သေချင်သလား လူဝေဒနာနဲ့ သေချင်သလား
တကာကြွယ် တောင်းစမ်း.... (ဘာဝေဒနာနဲ့မှ မသေချင်ပါ
ဘုရား)။

အင်း.... ဒီကျတော့ မျက်လုံးကလေးပွင့်လာပြီ.... (မှန်ပါ)
ဒါ ဘာဖြစ်လာတာတုံး.... (မျက်လုံးကလေး ပွင့်လာတာပါ
ဘုရား) ရောဂါတော့ သဘောကျလာတာ - (မှန်ပါ) သြော်...
ရောဂါချည့်ပါလား ဘယ်နေရာမှ မလွတ်ပါလား.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ရောဂါတော့ ဂဏ္ဍတော့ သလ္လတော့ အသတော့ အာဗာဓ
တော့ ဒီတော့ငါးခုကို မာဂဏ္ဍ^၉မင်း မမြင်တာဟာကွာ....တဲ့
ခုနင်က မျက်လုံးမတပ်ရသေးလို့ပါ....(မှန်ပါ)။

အခုတော့ မျက်လုံးတပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ရောဂါတော့
ဆိုတာ ဟုတ်ပါပေတယ်....(မှန်ပါ) ဂဏ္ဍတော့ အိုင်းအမာနဲ့

တူတယ်ဆိုတာကော....(ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား) သလ္လတော ခဏ ခဏ ရွှေ့နေရတယ်ဆိုတာကော....(ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား) ငြောင့် စူးလို့လေ ခန္ဓာကြီးက ရွှေ့-ရွှေ့ မနေရဘူးလား.... (နေရပါတယ်ဘုရား) အသတော....တဲ့ ဘာမှ အသုံးကောကျသေးရဲ့လား....(မကျပါဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား) အာဗာဓတော....တဲ့ အနာမျိုးစုံနဲ့ ကော မနေရဘူးလား.... (နေရပါတယ်ဘုရား) အရိယာမျက်လုံး တပ်လာတော့မှ ဒါတွေ ခန္ဓာထဲမှာ မြင်လာသကဲ့....တဲ့....(မှန်ပါ)။

ဒါတွေ မြင်လာတော့ တကာ တကာမတို့ စဉ်းစားပါတော့ ဒါတွေ ဖြစ်ပျက်၊ဖြစ်ပျက်နဲ့ မြင်လာတော့ စွဲလမ်းသေးရဲ့လား (မစွဲလမ်းပါဘုရား) မစွဲလမ်းတော့ ဥပါဒါန နိရောဓါ- ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ- (ဘဝနိရောဓေါပါဘုရား) ဘဝနိရောဓါ- (ဇာတိ နိရောဓေါပါဘုရား) ဇာတိ နိရောဓါ.... (ဇရာ၊မရဏနိရောဓေါပါဘုရား)။

ဒီကျမှ ဩော်- ကိုယ့်အဝတ်အစားကြီးဟာ ဆီချေးသုတ်တဲ့ အဝတ်မဲလှစွာသော သိုးမွေးကြီးနဲ့ခြုံထားတဲ့ ခန္ဓာကြီးပါလား (မှန်ပါ)။

နဂိုရ် မျက်စိမမြင်တုန်းကတော့ ကိုယ် အဝတ်နဲ့ ကိုယ်လိုက် နေတာဘဲ....(မှန်ပါ) အခုတော့ဖြင့် ကိုယ်အဝတ်နဲ့ ကိုယ်လိုက် သလား တကာတကာမတို့ ဒီ အဝတ်ကြီးကိုဖြင့် တဏှာ လှည့် စားလို့ ဝတ်ထားတာလား.... (တဏှာလှည့်စားလို့ ဝတ်ထားတာပါဘုရား) သဘောပါကြပလား....(ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဒီခန္ဓာကြီး ရ,ထားတာက....(တဏှာလှည့်စားလို့ ပါဘုရား)
ဆဲဒီတဏှာကို အခုတော့ဖြင့် တကာ တကာမတွေ့က မျက်စိ
နှစ်ကွင်းလဲ အလင်းရပါရော သူလိမ်တာ ယုံသေးရဲ့လား....
(မယုံပါဘုရား)။

ကိုယ်ဝတ်ထားတဲ့အဝတ်ကြီးက ရောဂါတွေဝတ်ထားတာ....
(မှန်ပါ) မဲနေတာတွေ ဝတ်ထားတယ်၊ ဟုတ်လား.... (မှန်ပါ)
ကြည့်မကောင်းတာတွေ... (ဝတ်ထားပါတယ်ဘုရား)။

အဲ.... ကိုယ် ခန္ဓာကိုယ် တခုလုံးထဲမှာ တကာ တကာမတို့
အကောင်းပါကြာရဲ့လား....(မပါပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ အကောင်းမပါတော့ ဘယ်ဆုတောင်းချင်သေး
ဆတုံး... (ဘယ်ဆုမှ မတောင်းချင်ပါဘုရား) နောက်ထပ်
ဒီခန္ဓာအဝတ်ကြီးကော ဝတ်ချင်သေးရဲ့လား.... (မဝတ်ချင်ပါ
ဘုရား) မဝတ်ချင်တော့ ခန္ဓာစွဲတဲ့ဥပါဒါန် ရှိသေးရဲ့လား....
(မရှိပါဘုရား) ဆိုစမ်းပါ။ ဥပါဒါန် နိရောဓါ.. (ဘဝနိရော
ဓေါပါဘုရား)ဘာ နိရောဓါ(ဇာတိ,နိရောဓေါပါဘုရား)ဇာတိ,
နိရောဓါ....(ဇရာ,မရဏ,နိရောဓေါပါဘုရား)။

ဇရာ, မရဏ, နိရောဓေါ-ဆိုတော့ ဦးမာဒင်တို့က သိပြီ...
(မှန်ပါ) သြော်.... သူ့စွဲလမ်းတာ ပြုတ်တော့လဲ နိဗ္ဗာန်ကိုး...
(မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမယ်....(သူ့စွဲလမ်းတာပြုတ်တော့ နိဗ္ဗာန်ပါ
ဘုရား) ရောဂါမှန်း သိသည်နဲ့တပြိုင်နက်တည်း စွဲလမ်းသေးရဲ့
လား.... (မစွဲလမ်းပါဘုရား) မစွဲလမ်းတော့ ဥပါဒါန် မချုပ်

ဘူးလား....(ချုပ်ပါတယ်ဘုရား) စွဲလမ်းတာက ဥပါဒါနိ၊ မစွဲ
လမ်းတာက ဥပါဒါနိချုပ်တယ်.... (မှန်ပါ) ဥပါဒါနိချုပ်လို့
ရှိယင်ဖြင့် ကံကော.... (ကံချုပ်ပါတယ်ဘုရား) ကံချုပ်ယင်
နောက်လာမည့်ဇာတိ....(ချုပ်ပါတယ်ဘုရား) ဇရာ၊ မရဏ....
(ချုပ်ပါတယ်ဘုရား) သောက၊ ပရိဒေဝ.... (ချုပ်ပါတယ်
ဘုရား)။

အဲဒါတွေချုပ်တာ တကာသစ်တို့က ဦးမာဒင်တို့က ဆုံးဖြတ်
ချက်ချ၊ ဒါတွေ ဘာတွေပါလိမ့်မတုံး.... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)
ဪ...နိဗ္ဗာန်တွေပါလား.... (မှန်ပါ) ဒီကျမှ နိဗ္ဗာန်သိတယ်
(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ပုဏ္ဏားကြီး ပြောတာ....၊ နဂိုရ်တုန်းက သူက
“အာရောဂျံ ပရမံ လာဘ” ဆိုယင် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ပုတ်
ပြုတ်၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာလဲ ဒါဘဲ၊ အနာကင်းတဲ့လာဘ် အကြီး
ဆုံးဆိုတာလဲ ဒီခန္ဓာကြီးဘဲ....(မှန်ပါ) ဒီလိုဘဲ ပြောနေကြတာ
အခု သေသေချာချာ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးက
ရောဂါတွေဖေပြုပြီး ဝေဒနာ နုပဿနာတွေ ဟောလိုက်တဲ့
အခါကျတော့မှ တကာ တကာမတို့ ဒီခန္ဓာကြီးဟာ နဂိုရ်က
တဏှာကလှည့်စားလို့ ဒီခန္ဓာအဝတ်ကြီးကို ဝတ်နေကြတာ....
(မှန်ပါ)။

ဘယ်သူက လှည့်စားတာတုံး... (တဏှာက လှည့်စားတာပါ
ဘုရား) အခု သေသေချာချာ တဏှာက လှည့်စား တာကို
မျက်စိနှစ်ကွင်းအလင်းရအောင် ဘုရားဟောတော်မူသည့်အတိုင်း

ဘုန်းကြီးက ပြောလိုက်တော့ တကာတကာမတွေ့ ရောဂါတွေ မမြင်သေးဘူးလား.... (မြင်ပါတယ်ဘုရား) ရောဂါအဝတ်ကြီး ဝတ်နေရတယ်.... (မှန်ပါ) အရုပ်ဆိုးတာကြီး ဝတ်နေရတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) အဲဒီတော့ စွဲလမ်းသေးရဲ့လား.... (မစွဲလမ်းပါ ဘုရား) ဖြစ်ပျက်တွေမြင်တော့ စွဲလမ်းသေးရဲ့လား.... (မစွဲလမ်း ပါဘုရား) ရောဂါမှန်းသိတော့ စွဲလမ်းသေးရဲ့လား- (မစွဲလမ်း ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘာချုပ်သွားသလဲ.... (ဥပါဒါန် ချုပ်သွားပါတယ် ဘုရား) ဥပါဒါန် ချုပ်ပြီးယင် နောက် ဘာချုပ်ဦးမယ်.... (ကံချုပ်ပါတယ်ဘုရား) ကံချုပ်ပြီးယင် ဘာချုပ်ဦးမယ်.... (ဇာတိချုပ်မှာပါဘုရား) ဇာတိ,ဇရာ,မရဏတွေ မချုပ်ပေဘူး လား.... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဪ.... မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းလဲရပါရော တကာတကာ မတို့ ဪ....ဒါမှ နိဗ္ဗာန်ပါကလား.... (မှန်ပါ) ဇာတိ,ဇရာ, မရဏချုပ်တာမှ နိဗ္ဗာန်ပါလား- ရောဂါကင်းတာက ဒါပါလား ဆိုတာ အလင်းရတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ရောဂါကင်းတာက နိဗ္ဗာန်.... (မှန်ပါ) ရောဂါရှိတာက ခန္ဓာ.... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ရောဂါရှိမှန်းသိတော့ ခန္ဓာကြီး စွဲသေးရဲ့လား (မစွဲပါဘုရား) မစွဲတာ ဘယ်သူချုပ်တာ - (ဥပါဒါန်ချုပ်တာ ပါဘုရား) ဥပါဒါန်ချုပ်တော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာတော် အတိုင်း ဟောရမှာ- ဥပါဒါန်ချုပ်ပြီး ကံချုပ်ရုံရှိမှာဘဲ- (မှန်ပါ)

ဘုရား) ကံချုပ်ယင် ဇာတိ,ဇရာ,မရဏတေ့ကော.... (ချုပ်ပါ
တယ်ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတုန်းမှ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားကြီးက ငြော်.... တပည့်တော်
တသံသရာလုံး ဆီချေးသုတ်တဲ့အဝတ်နဲ့ မဲနက်သော သိုးမွှေးကြီး
ဝတ်ပြီးသကာလ တဏှာက လှည့်စားပြီးနေလို့ မျက်လုံး စုံလုံး
ကန်းဆိုတာ ယုံပြီဘုရား....(မှန်ပါ)။

အခုတော့ဖြင့် မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရလို့ ရောဂါကင်း
ဆိုတာက ဇာတိ,ဇရာ,မရဏချုပ်မှပါကလား....(မှန်ပါ) ရိပ်မိ
ပလား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာကြွယ် ရောဂါကင်းဆိုတာ ဘာပါလိမ့်....
(ဇာတိ, ဇရာ, မရဏ ချုပ်တာပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဇာတိ,ဇရာ,
မရဏချုပ်တာ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ထင်ရှားပလား.... (ထင်ရှားပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရောဂါက ဒုက္ခသစ္စာ....(မှန်ပါ) သဘောကျပလား-
(ကျပါပြီဘုရား) မြင်တာက .. (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) တဏှာ
ဥပါဒါန်ချုပ်တာက သမုဒယသေတာ....(မှန်ပါ) နောက် ဇာတိ
ဇရာ မရဏ မလာတာက.... (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား) သစ္စာ
လေးပါး ဟောတာ... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

ကဲ...ယခု ဒီတုန်း တော်ကြဉ်းစို့။ ။

သာဓု....သာဓု .. သာဓု....

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌ ဟောကြားတော်မူအပ်သော
လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ
မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယာအကျင့်ကြောင့် ကွာခြားပုံ

နေ့အလုပ်ပေး တရားတော်

(၁၅ - ၉ - ၆၁)

မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် နာမဂ္ဂိယပြည်
မှာ သီတင်းသုံးနေတယ်။ သီတင်းသုံးနေတော့ ရဟန်းတွေက
တရားနာချင်ကြလို့ အနား ဝိုင်းပြီးနေပါတယ်။ ထိုကဲ့သို့ ဝိုင်း
နေတဲ့အခါကျတော့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ရဟန်း
တို့ လူလိမ်မာလဲကွာ အဝိဇ္ဇာ, ပစ္စယာ, သင်္ခါရာ- သင်္ခါရ ပစ္စယာ
ဝိညာဏ်ဆိုတဲ့ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်တာဘဲ...တဲ့၊ သင်္ခါရ
ကြောင့် ဝိညာဏ်, နာမ်ရုပ်, သဠာယတန, ဖဿ, ဝေဒနာဆိုတဲ့
ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်တာဘဲ... (မုန်ပါ)။

လူလိမ်မာလဲ နောက်ဘဝက အဝိဇ္ဇာ, သင်္ခါရကြောင့် ဒီဘဝ
ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်တယ်။ ဒါ... လူလိမ်မာနော်... (မုန်ပါ) လူမိုက်
မှလဲကွာ...တဲ့ အဝိဇ္ဇာ, သင်္ခါရကြောင့် ဒီဘဝမှာ ခန္ဓာငါးပါး
ဖြစ်တာဘဲ...တဲ့၊ ခန္ဓာငါးပါးရတဲ့ အထဲမှာ အတူတူဘဲကွာ...တဲ့
(မုန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီဘက်က လူလိမ်မာ၊ ဒီဘက်က လူမိုက်...(မှန်ပါ) လူလိမ်
မာမှလဲ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရကြောင့် သစ္စာလေးပါး မသိတဲ့
အဝိဇ္ဇာကြောင့် ပြုချင်သလိုပြုတဲ့ ကုသိုလ်နဲ့ တောင်းချင်သလို
တောင်းတဲ့ တဏှာကြောင့် ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်တယ်ကွဲ့...(မှန်ပါ
ဘုရား) လူမိုက်မှလဲအတုတုဘဲကွဲ့ သစ္စာလေးပါး မသိဘူး
ပြုချင်သလိုပြုတဲ့ ကုသိုလ်ကြောင့် တောင်းချင်သလို တောင်းတဲ့
တဏှာကြောင့် ခန္ဓာငါးပါးရတာကွဲ့... (မှန်ပါ) လာပုံက
အတုတုဘဲကွဲ့...တဲ့... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ မင်းတို့ ဘယ်လိုများထူး
သတုံးတဲ့၊ ရဟန်းတွေကိုမေးလိုက်တယ်...(မှန်ပါဘုရား)။

မေးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ အရှင်ဘုရားတဲ့ ဒီအမေးမျိုး
ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်ကတည်းက ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
တရားတော်ကြီးဟာ ကွယ်သွားပြီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော့ ကွယ်
သွားပြီ - (မှန်ပါဘုရား)။

ကွယ်သွားပြီးသည့်နောက် မည်သူ တဦးတယောက်မျှ လူ
မိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ ဒီလိုလာပြီး ဒီလိုထူးတယ် ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မဟော
ဘူး၊ မပြောဘူးပါဘူးတဲ့၊ အဲဒီတော့ တပည့်တော်များမှာ သာ
သနာကုယ်ပြီး အခုသာသနာ နောက်ထပ် တွေ့ရတော့ အခုမှလဲ
လက်စဖြစ်ပြီး လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာထူးပုံကို အရှင်းဘုရားက
မေးတော့ ကဲ့သာတာလဲကြာ အဆက်ကလဲပြတ်၊ အရှင်ဘုရား
ဟောမှ အရှင်ဘုရားပြောမှဘဲ တပည့်တော်များမှာ သိရမည့်
ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် အရှင်ဘုရားဘဲ ဟောတော်
မူပါလို့ ဘုရားကိုဘဲ လျှောက်ကြတယ်...(မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်သူ့ လျှောက်သတိုး ... (ဘုရား လျှောက်ပါတယ် ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့လဲ အခုမေးလို့ ရှိယင် ဒီအတိုင်း လူမိုက်နဲ့ လူ လိမ်မာ ဘာထူးသတိုးကွ၊ လူလိမ်မာလဲ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ ကြောင့် ခန္ဓာငါးပါးရတာဘဲ... (မှန်ပါ) ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးရတာဘဲ၊ လူ မိုက်လဲ မသိမှုအဝိဇ္ဇာကြောင့် ပြုချင်သလိုပြုတဲ့ သင်္ခါရတွေ ကြောင့် ခန္ဓာငါးပါးကတော့ အခုရနေကြပြီကွ၊ သဘောပါပ လား....(ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ကဲ...ဒီအထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ကလဲ ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ နေကြတယ်- (မှန်ပါ)ဟို တံငါတွေကလဲ... (ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ နေပါတယ်) လာပုံအတူတူဘဲကွ....(မှန်ပါဘုရား)။

ဘာထူးသတိုးကွ- လူမိုက်လဲ ခန္ဓာငါးပါး- လူလိမ်မာလဲခန္ဓာ ငါးပါးဘဲ၊ ဘယ်သူကများ ခြောက်ပါးဖြစ်သေးသတိုး(မဖြစ် ပါဘုရား) မဖြစ်ဘူးဆိုတာ သေချာပါတယ်နော် ... (မှန်ပါ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ကွာ ... တဲ့၊ ငါ့ရှင်းပြောပါ့မယ်တဲ့၊ လူလိမ်မာ ကတော့ နောက်ခန္ဓာမရဘူး....(မှန်ပါ) နောက်ခန္ဓာ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏမရဘူးတဲ့....(မှန်ပါ)ရှင်းပြီနော်....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါ လူလိမ်မာအတွက်က ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏဆိုတာ ဒါက ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ၊ ဒါကအနာဂတ်ခန္ဓာ....(မှန်ပါ)လူလိမ်မာကတော့ ကွာ-တဲ့ အနာဂတ်ခန္ဓာမရဘူးတဲ့ လူမိုက်ကတော့ကွာ အနာဂတ် ခန္ဓာရမယ်တဲ့....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် လူ့မိုက်က ဒီခန္ဓာရတယ်၊ လူ့လိမ်မာက ဒီသုံးခုမရဘူး။
ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏမရဘူး....(မှန်ပါ) ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

လူ့လိမ်မာကတော့ နောက်ခန္ဓာ....(မရပါဘုရား) လူ့မိုက်
ကတော့....(ရပါမယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားသာ
ကြည့်ကြပေတော့ သြော်....လူ့မိုက်နဲ့ လူ့လိမ်မာဟာ ဘာထူး
တယ်ဆိုတာ နောက်ခန္ဓာရမှု- မရမှုထူးခြားတယ်....(မှန်ပါ)
သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါ- နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်မှာ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်ဆိုပြီး
ဘုရားက ဟောလိုက်တယ်၊ လူ့မိုက်နဲ့ လူ့လိမ်မာ ထူးခြားပုံကို
မင်းတို့ ငါ့ရှင်းပြမယ်ဆိုပြီး ဟောတယ်....(မှန်ပါ)ဘုရား)။

ဒါဖြင့် နောက်ခန္ဓာရဘို့ ဆုတောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဦးလှနဲ့
ဦးမာဒင်က ဒီအထဲမှာ လူ့ကြီးလုပ်ပြီးဆုံးဖြတ်ချက်ချ၊ မဟုတ်
ဘူးလား....(မှန်ပါ) နောက်ခန္ဓာမရချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလဲဆုံးဖြတ်
ချက်ချကြ....(မှန်ပါ)ဘုရား)။

အခု မြယ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူလိုက်ပြီ၊ နောက်ခန္ဓာ
မရချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် လူ့လိမ်မာ၊ နောက်ခန္ဓာရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်.... (လူ့မိုက်
ပါဘုရား)ရှင်းနေပြီ....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုရားရှေ့ သွားမိုက်တာတော့ အတော်ဆိုးတယ်....
(မှန်ပါ)မဆိုးဘူးလား (ဆိုးပါတယ်ဘုရား) ဘုရားရှေ့ သွားပြီး
အရှင်ဘုရား လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာချမ်းသာပေး
တော်မူပါဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဘာဖြစ်တာတုံး....(မိုက်တာပါဘုရား)။

ဒါက ဘုန်းကြီးကပြောတာမဟုတ်ပါဘူး(မှန်ပါ) ဘုရားက ဟောတာပါ...(မှန်ပါ) အဲဒီတော့ ဦးလှက ဆုံးဖြတ်ချက်ချ ခင်ဗျားအကြီးဆုံးဘဲနော်...(မှန်ပါ)ခင်ဗျားက နောက်ဘဝများ ရချင်သေးတဲ့သဘောနဲ့ ဒါနု၊ သီလတွေ လုပ်သေးသလားလို့ မေးလို့ ရှိယင် ခင်ဗျားဘယ်နှယ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ.... (မရချင် ပါဘုရား)။

အခု မလုပ်တော့ဘူး- ဟင်... (မှန်ပါ) နဂိုရ်ကစော့ မိုက် ထားတာတော့ ရှိဦးမှာပေါ့...(ရှိပါဘယ်ဘုရား)အဲ ... ရှိထား ပေမဲ့လဲ အခု နောက်ထပ်မိုက်နဲ့ တော့....(မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူး လား - (မှန်ပါ)ဘုရားက ရက်ရက်စက်စက်ဟောတာ....(မှန်ပါ) သဘောပါလား....(ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးမာဒင်လဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချတော့ သြော်...လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာဟာ အတော်လူမိုက်များပါလား(မှန်ပါ)ဆိုထိုက် မဆို ထိုက် ခင်ဗျားတို့....(ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဆိုထိုက်တယ်၊ ဇာတိဒုက္ခသစ္စာ၊ ဇရာဒုက္ခသစ္စာ၊ မရဏဒုက္ခ သစ္စာ လူမိုက်မှ ရမှာကွာတဲ့....(မှန်ပါ) လူလိမ်မာမရဘူး(မရပါ ဘုရား)ပေါ့ပါလား....(ပေါ့ပါပြီဘုရား)။

နောက်ဘဝ လှချင်၊ ဝချင်တဲ့လူတွေနဲ့ တွေ့နေယင်တော့ အတော်ကလေး မိုက်ဦးမှာဘဲ... (မှန်ပါ)အတော်ကလေးမိုက်ဦး မှာဘဲဆိုတာ ဟိုနောက်က တကမတွေ့ ဘက်ကလဲသေဒသ ချာချာ မှတ်ရလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ)ဘုရား) သြော်...ငါတို့ မိုက် ချက်ဟာ လမ်းပြကောင်းမတွေ့သ၍ကာလပတ်လုံး ဒီစုတိပြီးယင်

ဟိုပဋိသန္ဓေဒုက္ခသစ္စာကို သွားဖက်မှာဘဲ....(မှန်ပါ) မဖက်ပေဘူး
လား....(ဖက်ပါတယ်ဘုရား)။

ယခုဘဝ စုတိပြီးတော့... (နောက်ဘဝ ပဋိသန္ဓေ ဖက်မှာပါ
ဘုရား) ဘာတော့တုံး ဒီလူတွေဟာ.... (လူမိုက်တွေပါဘုရား)
ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မြို့ထဲ၊ ရွာထဲမှာ ကျုပ်တို့ချင်းဘဲ ပြောကြပါစို့ ဆိုလို့
ရှိယင်ဖြင့် ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အများအစား ရှိလိမ့်မယ်ဆိုတာ
ခင်ဗျားတို့ဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၊ ဘယ်နှယ်တုံး....(လူမိုက်တွေများ
ပါတယ်ဘုရား) လူမိုက်များတယ်။

ဒါဟာ သိပြီးသားပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ သိပြီးသားပုဂ္ဂိုလ်မှာလဲ
ဪ... ဘုန်းကြီးဟောတာက ဘုရားဟောတာကို ဟောတာ
ဘဲ....၊ ဒို့ကလဲ တဘဝတည်းနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုပြီး
ခင်ဗျားတို့ တဏှာကလှည့်လိမ့်ဦးမယ်....(မှန်ပါ)။

အဲဒီ လှည့်ချက်ကိုလဲ အခုကတည်းက ပါးနပ်ထားမှ(မှန်ပါ
ဘုရား) ဒါဟာ နဖူးပေါ်လက်တင်စဉ်းစားမှ သူလာလိမ့်မယ်
(မှန်ပါ) သူလာယင် ဒုက္ခသစ္စာမသိဘဲတရား လာတာဘဲ....
(မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ ကိုယ့်အိပ်ရာပေါ်မှာ ကိုယ့်ခေါင်းအုံးနဲ့ အိပ်တဲ့
အခါကျတော့မှ လှည့်မှာ သူက....(မှန်ပါ) အခုမလှည့်သေးဘူး
(မှန်ပါ) အဲဒီအချိန်မှာ အလှည့်မခံကြနဲ့ နားလည်ပလား....
(မှန်ပါ)။

ဦးလှကြီး... ခင်ဗျားကို ဒေါင်ချာစိုင်းအောင် လှည့်မယ်...
(မှန်ပါ) သားတွေ၊ မယားတွေကြားထဲ ရောက်သွားမယ်...။

စီးပွားရေးတွေ့ကြားထဲ ရောက်သွားမှယ် ဆိုလို့ ရှိယင် ဟိုက သားတွေ သမီးတွေကလဲ ယုယပြုကြ ဆိုလို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ လှည့်ပစ်လိုက်မယ်နော်... (မုန်ပဲ) ဘယ်ထဲရောက်အောင် လှည့် ပစ်မယ် ထင်ကြသတုံး... (လူမိုက်ဘဝရောက်အောင် လှည့်ပစ် မှာပါဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ကလဲ မိုက်လက်စက မသတ်သေး၊ ကိလေသာ ကလဲ အချော့ကောင်းနဲ့ တဏှာတ အချော့ကောင်းနဲ့ ခင်ဗျားတို့ သွားပြီး ယောင်လိုက်မယ်ဆိုယင် ဆုံးနိုင်ပါ့မလား ဒီဒုက္ခသစ္စာ ဟင်... (မဆုံးနိုင်ပါဘုရား)။

အဲဒီ မဆုံးနိုင်တဲ့ဒုက္ခကြီးကို ခင်ဗျားတို့ လှည့်တဲ့ဥစ္စာ အလှည့် ကောင်း၊ အပတ်ကောင်း၊ အချော့ကောင်း၊ အမော့ကောင်း ကိလေသာဘဲလို့ မှတ်ပါ... (မုန်ပဲ) ခင်ဗျားတို့အရှယ် ခေါင်းဖြူ စွယ်ကျိုးတွေကို အလှည့်မခံနဲ့... (မုန်ပဲ) ရှင်းပလား... (ရှင်း ပါပြီဘုရား)။

ဘာပြောပြော ဘုရားပြောတာ ငါယုံမယ်၊ သူပြောတာ ငါမယုံဘူး၊ လိုက်ရမယ်... (မုန်ပဲ) တဏှာကတော့ပြောလိမ့်မယ် ခင်ဗျားတို့ကို... (မုန်ပဲ)။

မင့်မှာ သားနဲ့ သမီးနဲ့ ဟုတ်လား... (မုန်ပဲ) တဘဝတည်း နဲ့ လဲ မင်း-နိဗ္ဗာန်ရောက်မှာမဟုတ်ဘူး လုပ်လဲမကြည့်ဘူး၊ လွတ် အောင်လဲမလုပ်ဘူး... (မုန်ပဲ)။

လွတ်အောင်လဲမလုပ်ဘူး သူက အလကား ဆင်ခြေတွေဘာ တွေနဲ့ ခင်ဗျားတို့ လူကြီးတွေကို တော်အောင် ရော်အောင်

ကျောက်ကျအောင် လုပ်လိမ့်မယ်... (မုန်ပ!) မလုပ်ပေဘူးလား (လုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ အခုက ပြောထားတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ အိပ်ရာပေါ်ရောက်လို့ ခင်ဗျားတို့ နယ်ထဲရောက်သွားလို့ ရှိယင် ဒီဥစ္စာလာလိမ့်မယ် (မုန်ပ!) ဘယ်သူလာမယ်ဆင်သတိုး... (တဏှာလာမှပာပါတုရား) တဏှာလာလိမ့်မယ် လာလို့ ရှိယင် အာရုံတွေကို သူပြုမယ်... (မုန်ပ!) မပြုပေဘူးလား... (ပြုမှပာပါတုရား) ပြုပြီး သကာလ ခင်ဗျားတို့ကို ချော့မယ်၊ မော့မယ် ကျောက်ကျအောင်လို့... (မုန်ပ!) မဟုတ်ဘူးလား... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ အဘင်းကန်ရမှာ ခုကတည်းက သတိပေးထားတယ်၊ မင်းပြောတာ တလုံးမှမယုံဘူး... (မုန်ပ!) ခါးတောင်းကြိုက် ထား ရိုးတီးရူးဟားလုပ်မနေနဲ့... (မုန်ပ!)။

ဘုရားက အခု သေသေချောချောဟောပြီ၊ သဘောကျရဲ့လား (ကျပါတယ်ဘုရား) ဒီက ကြိုက်သွားမှ ဦးလှကြီး... (မုန်ပ!) အိမ်တို့ ယာတို့ ရောက်တဲ့အခါ ကျလို့ ရှိယင် နတ်ပြည်ပန်းချီကား တွေကြည့်ပြီး ခင်ဗျားတို့က ယောင်လိုက်ဦးမှာ... (မုန်ပ!) မဟုတ်ဘူးလား (မုန်ပ!)။

ဘာကြည့်ပြီး ယောင်မှာတိုး... (ပန်းချီကားတွေကြည့်ပြီး ယောင်မှာပာပါတုရား) ပန်းချီကားတွေကြည့်ပြီးယောင်မှာပန်းချီ သမားကို ခင်ဗျားတို့က အကဲခတ်တတ်ဘူး... (မုန်ပ!)။

မင်း- နတ်ပြည်ရောက်ဘူးလို့ မင်း- နတ်ပုံစံ ရေးတာလား မင်းဟာမင်း မုန်းဆရေးတာလား၊ သူ့ကိုလဲ ခင်ဗျားတို့ မစစ်ဆေးဘူး... (မုန်ပ!)။

ကဲ.... အခု စစ်ဆေးတတ်ပလား.... (စစ်ဆေးတတ်ပါပြီ ဘုရား) သူ- ရောက်ဘူးသလား.... (မရောက်ဘူးပါဘုရား) မရောက်ဘူးတဲ့လူက လိမ်တာ... (မှန်ပါ) ဘာတဲ့တုံး... (မရောက် ဘူးတဲ့လူက လိမ်တာပါဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က ခြေ... နတ်ပြည်ဆိုတာ ဒီလိုတဲ့...၊ ခင်ဗျားတို့ကလဲ ရမ်းပြီးယုံနေတာ... (မှန်ပါ) ရမ်းပြီးယုံချင်လို့ ယုံတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ငမ်းထဲမှာ ကောက်ကျစ်တဲ့ ဟောင်းက တဏှာက ရှိတယ် (မှန်ပါ) သူက ယုံချင်လျက်ဖြစ်နေတာ (မှန်ပါ) ဦးလှကြီး သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကွာ... ငယ်တုန်းကလိမ်တာ မိုက်တုန်းကမို့ ရှိပေစေတော့ ခေါင်းဖြူ စွယ်ကျိုးမှတော့ အလိမ်မခံနိုင်တော့ဘူး... (မှန်ပါ) ဒီလို ကို ပြင်ရဲနုမယ်...၊ ပြင်ရဲပါ့မလား... (ပြင်ရဲပါတယ် ဘုရား)။

ဒီတရားကို ချီးမြှီး ဟောနေတယ် အောက်မေ့ မနေနဲ့ ဘုရားက လူလိမ်မာနဲ့ လူမိုက် ဘာသူးသတုံးမေးလို့... (မှန်ပါ) မပေါ်သေးဘူးလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဘုန်းကြီးဟောတာလဲ ဟုတ်ပါတယ် ဘုရားဟောတော်မူ တိုင်း ဟောတာပါ...၊ ဒါပေမဲ့ မင်း အချိုးအစားက ဒီလို မဟုတ်ဘူး၊ အံ့မာ သူက ဘုန်းကြီးထက် တရားဟောကောင်း သေးတယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား) မလာပေဘူးလား... (လာပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒါ နောက်က တကာတကာမတွေ့လဲ ယောင်ချာချာနဲ့ ဒီလိုလုပ်မနေကြနဲ့ဦး ဂျောက်ကျလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ) တခါတည်း

ဂျောက်ကျယ် မတက်နိုင်တော့ဘူး... (မုန်ပါ) တက်နိုင်ပါ့မလား... (မတက်နိုင်ပါဘုရား) မတက်နိုင်ဘူးဆိုတာ သေချာပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ အခုကတည်းက ဘုန်းကြီးပြောတာကိုမှတ်၊ ဘုရားဟောတာကိုမှတ်ပြီးသကာလ ခါးတောင်းကြိုက် မဖြုတ်ဘူး၊ မင်း၊ ဘယ်လိုညာလိုဆိုပြီး မယုံနဲ့... (မုန်ပါ!) ရဲပါ့မလား... (ရဲပါတယ်ဘုရား)။

ကြိုးစားရမှာဘဲ၊ ကြိုးစားမယ်၊ အခုကတည်းက ပြောနေယင်တော့ သားကြား၊ သမီးကြားကျယ်တော့ အရှုံးပေးလိမ့်မယ်... (မုန်ပါ) တော်တော် ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့တရား... (မုန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ ဟသံသရာလုံး ငလုံးကျင်နိုင်သလို လှည့်လာတာ (မုန်ပါ) ကောက်ကျစ်တဲ့အထဲမှာ သူ့-အဆိုးဆုံး... (မုန်ပါ) ဘယ်သူတုံး... (တဏှာပါ ဘုရား)။

အဲ... သူက ခင်ဗျားတို့ကို ချယ်လှယ်ပြီးသကာလ တဘဝတည်းနဲ့ ရမှာမဟုတ်ဘူးဆိုပြီး သူက တရားသံနဲ့ ထွက်လာတာ (မုန်ပါ)။

မင်းတို့ကလဲ ဘယ်လိုညာလို ဆိုပြီးသကာလ သူကနေပြီးသကာလ ခင်ဗျားတို့ကို ပရိယာယ်တွေ၊ မာယာတွေနဲ့ အကြောင်းတွေပြုပြီး သကာလ သာဝက ပါရမီဉာဏ်ကို သူက သိတာမဟုတ်ဘူး၊ သာဝက ပါရမီဉာဏ်က ခင်ဗျားတို့ကို ဟောထားပြီ... (မုန်ပါ) သစ္စာတရား နာရလို့ သစ္စာမြင်ယင်ပြီးတာ

ဘဲ... (မုန်ပ!) တဘဝတည်းနဲ့ ပြီးနိုင်တယ်... (မုန်ပ!) အဲဒါတွေ
သူ့က ဖုံးထားတယ်... (မုန်ပ!)။

ဖုံးထားပြီးသကာလ လူချမ်းသာဆိုတာ မမြင်ဘူးလားကွ၊
မမြင်ဘူးလားကွသာ ပြောတယ် ကိုယ်လဲမမြင်ဘူး... (မုန်ပ!)
ပန်းချီ လမ်းဆုံးနေတယ်၊ မဟုတ်ဘူးလား... (မုန်ပ!)။

ဘာလမ်းဆုံးစနုသလဲ... (ပန်းချီလမ်းဆုံးနေပါတယ်ဘုရား)
ပန်းချီလမ်းဆုံးတော့ ခင်ဗျားတို့ ပန်းချီထက်ဆိုးတဲ့လူတွေပေါ့
(မုန်ပ!) မဆိုးဘူးလား... (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

ပန်းချီလမ်းဆုံးတော့ ပန်းချီထက်ဆိုးတဲ့လူပေါ့၊ ပန်းချီက
တွေးရေးတာ... (မုန်ပ!) အစဉ်အဆက်မို့ ရေးလာတာ မဟုတ်
ဘူးလား... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား) ဘယ်သူ မြင်ဘူးသတုံး ဆိုပြီး
အဲဒီပန်းချီ သွားမေးကြည့် မြင်ဘူးရဲ့လား... (မမြင်ဘူးပါ
ဘုရား)။

အဲဒီပန်းချီကို သွားကြိုက်နေမယ်ဆိုလို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့
သည် ဩော်... ဘုရားဟော လမ်းမဆုံးဘဲနဲ့ ပန်းချီလမ်းဆုံးနေ
တဲ့လူတွေ... (မုန်ပ!) အတော် ကို အ, တဲ့ လူတွေပေါ့ (မုန်ပ!)
ဆိုထိုက်- မဆိုထိုက်... (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဗြဟ္မာကျတော့ အဝတ်ဖြူကြီးတွေနဲ့ ရေးလို့ မဟုတ်ဘူးလား
(မုန်ပ!) နတ်ကျတော့ မကိုဋ် ဒွါဒယာ တန်းဆာနဲ့ အချွန်တွေ၊
အတက်တွေနဲ့ ရေးလို့၊ အဲဒါ ဦးလှကြီးတို့က ဩော်... နတ်
ပြည်ဆိုတာ တယ်ချမ်းသာတယ်၊ ချမ်းသာတာကလဲ ခန္ဓာရှိတဲ့
ပြည်ဟာ ဘယ်ပြည်ချမ်းသာတာတုံးမေး၊ ခန္ဓာရှိယင် ဘယ်

နေရာ ချမ်းသာသတုံး... (ဘယ်နေရာမှ မချမ်းသာပါဘုရား)
ပေပါပလား... (ပေပါပါပြီဘုရား)။

အဲဒါခင်ဗျားတို့ မယောင်နဲ့ဆိုတာကို အတော်ထိန်းရမယ်...
(မှန်ပါဘုရား) မထိန်းရပေဘူးလား... (ထိန်းရပါတယ်
ဘုရား)။

သမုဒယသစ္စာက အချော့ ကောင်း၊ အမော့ ကောင်းလို့
ဘုန်းကြီးက ပြောထားပြီ၊ ကောက်ကျစ်တဲ့အထဲမှာ ပဌမတန်း၊
မျက်လုံးပိတ်ညာတယ်... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ)
မျက်လုံးပိတ်ထားတာက အဝိဇ္ဇာ၊ ညာတာက တဏှာ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

မျက်လုံးပိတ်ထားတာက... (အဝိဇ္ဇာပါဘုရား) ညာတာက
(တဏှာပါဘုရား) အဲဒီလက်တွင်းမှ ခင်ဗျားတို့ကလဲ လွတ်ကင်း
အောင် မရုန်းနိုင်ဘူး... (မှန်ပါဘုရား) အတော်ဆိုးတဲ့လူတွေ...
(မှန်ပါ) ဆိုးတာမဟုတ်ပါဘူး- ထူတာ အံ့တာပါ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ငါက လက်တွေ့မှ ယုံမယ်ကွ... လို့ ဒီနေရာကျတော့ မလာ
ဘူး... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ) အလကား ဓါတ်ပုံ
မှာ လမ်းဆုံးနေတယ်... (မှန်ပါ) ဆေးရေးတဲ့ဆီမှာ... (လမ်းဆုံး
နေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလူ သွားမေးကြည့်တော့ ဘယ်နှယ်ဆိုမလဲ... (မမြင်ဘူး
ပါဘုရား) မသိပေမဲ့ ရမ်းကြိုက်ပရစေမျှား... (မှန်ပါ) ဒီအဓိပ္ပာယ်
မရောက်ဘူးလား... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) မသိတာ ရမ်း

ကြိုက်ပရစေ-ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ မသိတဲ့လူထက် ရမ်းကြိုက်တဲ့ လူက သာဆိုးတယ်... (မှန်ပါ) မဆိုးဘူးလား.... (ဆိုးပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒါ အခု ပိတ်ပင်ထားတယ်နော်- တော်တော် ကြာယင် ယောင်ချာချာလုပ်မနေနဲ့.... (မှန်ပါ) သစ္စာနဲ့ ကိုင်ထား၊ ဒါ.... ဘာသစ္စာတုံး... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) လူမိုက်မှာ ဒုက္ခသစ္စာ ရတယ်၊ လူလိမ်မာမှာ ဒီဒုက္ခကျွတ်သွားတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) မကျွတ်ဘူးလား.... (ကျွတ်ပါတယ်ဘုရား) ဒါ... နတ်ဘဲ ဆိုပါဦး ပြဟွာဘဲ ဆိုပါဦး မကျွတ်ဘူးလား- ကျွတ်သလား.... (ကျွတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ.... ဒုက္ခကျွတ်တာနဲ့ ဒုက္ခချတာ ခင်ဗျားတို့ဘဲ သစ္စာသိပြီး သား ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ ဝေဘန်ပေးလိုက်ပါတယ်....တဲ့၊ ယောင်စရာ များ ရှိသေးသလား.... (မရှိပါဘုရား)။

ဘုရားရှိခိုးတဲ့အခါကျတော့ ခင်ဗျားတို့က ဘုရားရှိခိုးကြီးနဲ့ ဟုတ်လား.... (မှန်ပါ) နိဗ္ဗာန်မရောက်မီစပ်ကြားများ တဏှာက အထည့်ခိုင်းလို့ သွားပြီး မထည့်လိုက်ပါနဲ့.... (မထည့်ပါဘုရား) မထည့်လိုက်ပါနဲ့ - ၊ ထည့်လိုက်လို့ ရှိယင် ဘုရားရှိခိုးထဲ သူဝင် ကောက်တယ်.... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘယ်အထဲ သူ ဝင်ကောက်သလဲ.... (ဘုရားရှိခိုးထဲ သူ ဝင် ကောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ.... ဘုရားရှိခိုးထဲ ဝင်ကောက်တာကို တချို့ တကာတကာ အတွေ့က သိကို မသိဘူး... (မှန်ပါဘုရား) ဘုရားရှိခိုးရင်း ဝါ့မှာ

တဏှာ ဝင်နေပါပေါ့လား- အဝိဇ္ဇာ ဝင်နေပါပေါ့လား.... လို့ အတော် သိခဲတယ်.... (မှန်ပါ) မသိခဲဘူးလား... (သိခဲပါတယ် ဘုရား) ပန်းကလေးကလှတော့ ပန်းလို လှချင်တာဖြစ်လာတယ်၊ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ)။

ဆမ်းကလေးက ဝ,တော့ ချမ်းသာအောင် ဆာလောင် မှတ်သိပ်ခြင်းကို ပျောက်အောင်လုပ်နိုင်တော့ ဟိုကျ ဒီထက် ဝ,မယ်ဖြစ်လာတယ်.... (မှန်ပါ) ဝ,ဟာ အထည်ကြီးနော်... (မှန်ပါ) အထည်ကြီး လှချက်နီးတာဘဲ... (မှန်ပါ) အထည်ကြီးယင် လှချက်နီးတယ်.... (မှန်ပါ- နီးပါတယ်ဘုရား) ဝက် အသားတိုးလို့ လှချက်နီးတာ ပုံစံရှိလျက်သားနဲ့ ဟင်- (မှန်ပါ) ပုံစံရှိလျက်သားနဲ့ ခင်ဗျားတို့က ယောင်ချာချာ လုပ်ချင်သေးတယ်၊ သဘာဝပါပလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဒါဟာ တရားပြောနေတယ် မှတ်ပါ၊ ခင်ဗျားတို့ လူကြီးတွေ လှည့်သွားမှစိုးလို့.... (မှန်လှပါ) မလှည့်ပေဘူးလား.... (လှည့်ပါတယ်ဘုရား)။

အခု မင်းငါ့ကို မလှည့်နဲ့တော့ ငါဟာ ငယ်ရာက ကြီးလာတာ၊ ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်းတွေလဲ မှီဝဲနေတယ်၊ ဒီလိုကလေးများလဲ ပြန်ပြောကြပါဦး... (မှန်လှပါ) ပြန်လဲပြောကြပါဦး၊ ငုံ့ချည့်ခံမနေကြပါနဲ့... (မှန်ပါ) ငုံ့ခံနေတဲ့လူက များတယ်၊ မများဘူးလား.... (များပါတယ်ဘုရား) ဒီသားနဲ့ ဒီသမီးဆိုပြီး သူကနေပြီးတော့ ထည့်လိုက်တယ်.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒီသားနဲ့ ဒီသမီးနဲ့ ဒီမြေးနဲ့ ဒီမြစ်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ဝင်တာတောင် အတူတူမှ ဝင်ချင်တယ်။ အတူတူဝင်ယင် ဘဝတွေ အများကြီး လာမယ်... (မှန်ပါ) မလာဘူးလား-လာမလား....(လာပါမယ် ဘုရား)။

တယောက်က အဝီစိမ္မာဗျ... ၊ တယောက်က လူ့ပြည်မှာ၊ တယောက်က ကမ္ဘာများစွာ အသက်ရှည်တဲ့ ဗြဟ္မာပြည်ရောက် နေတယ်။ ဘယ်က ဆုံနိုင်မှာတုံး.... (မှန်လှပါဘုရား) ဆုံစရာ မြင်သေးရဲ့လား .. (မဆုံပါဘုရား) နိဗ္ဗာန်မရ၊ ရပါလို့၏ဆိုတာနဲ့ ဘယ်နှယ်နေသလဲ.... (အတူတူပါတဲဘုရား)။

အဲ...ခင်ဗျားတို့ သွားပြီး လောကုတ်မချော်နဲ့... (မှန်ပါ) လောကုတ်ချော်မှာ ဘုန်းကြီးက သိပ်ကြောက်တယ်။ ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ လူမိုက်နဲ့လူလိမ်မာ ဘာထူးသတုံး လို့ ဘုရားက မေးလိုက်တော့ ရဟန်းတွေက မဖြေတတ်ဘူး။ ဘုရားက လူမိုက်က နောက်ခန္ဓာရတယ်။ လူလိမ်မာက (နောက် ခန္ဓာမရပါဘုရား)။

ခန္ဓာရတဲ့လူ လူမိုက်လို့ ဆိုထားပေ။ ခင်ဗျားတို့ ဘာတဏှာ ချော့စရာ မော့စရာမရှိဘူး။ တဏှာချော့လို့ မော့စရာ လိုသေး သလား... (မလိုပါဘုရား) ပေါ်ပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒီအရွယ်ကြီးကျမှတော့ဗျာ ဟုတ်လား ... လိမ်တာလဲ များ လှပြီ။ ဆရာကောင်း၊ လမ်းညွှန်ကောင်းမတွေ့လို့ လိမ်ခဲ့တာတွေ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီတခါမှ အလိမ် မိဦးမယ်ဆိုယင် နောက် ဖြေပေးမည့်လူ ရှိဦးမလား... (မရှိပါဘုရား) သဘောပါကြပလား... (ပါ-ပါပြီ ဘုရား) နောက်က တကာ တကာမတွေ့ကော သဘောပါရဲ့ လား... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ... သေသေချာချာမှတ်ထား ခင်ဗျားတို့ တကာတကာမ တွေ့က ပန်းကလေးလူယင် ပန်းလိုလှချင်တာက အတော်ရှုပ်သာ တတ်တယ်... (မှန်ပါ) ပေပြီနော်... (ပေပြီပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟောတဲ့ တရားကို ပြန်ကောက်။

နို့... ဘုရား... လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ၊ ခန္ဓာရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် လူမိုက်၊ ခန္ဓာမရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်... (လူလိမ်မာပါဘုရား) လူလိမ်မာဆိုတော့ ဒီဘက်တန်းက လူလိမ်မာ ခန္ဓာမပါဘူး... (မှန်ပါ) ပါသေး သလား... (မပါ-ပါဘုရား)။

ဒီဘက်တန်းကတော့... (လူမိုက်ပါဘုရား) လူမိုက်ကပါတယ် (မှန်ပါ) ခန္ဓာရယင် မိုက်နေတာကိုး... (မှန်ပါ) နောက်ခန္ဓာ ရတဲ့လူဟာ... (မိုက်ပါတယ်ဘုရား) မိုက်လို့ ရတာ ဒီတလုံး မှတ်ထားလိုက်ယင် ရှင်းနေတာဘဲ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

နောက်ခန္ဓာရယင်... (လူမိုက်ပါဘုရား) လူမိုက်ဘဲ၊ အခု ခန္ဓာရတောင် မိုက်လို့ ရထားတဲ့ဆယ့်မှာ နောက်ခန္ဓာ ထပ်မိုက် ဦးမယ်ဆိုတော့ မိုးကြိုးပစ်ဘာထက် နာသေးတယ်... (မှန်ပါ- နာပါတယ်ဘုရား) ပေပြီပလား... (ပေပြီပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ အခု သေသေချာချာ ပြောနေတယ်...၊
ယောင်ချာချာတော့ မလုပ်နဲ့... (မှန်လှပါဘုရား) ယောင်ချာ
ချာတော့ မလုပ်နဲ့...၊ ယောင်ချာချာလုပ်မှာမြင်လို့ ပြောတာ...
(မှန်ပါ)။

ယောင်ချာချာဆိုတာ မြို့ထဲ ရွာထဲမှာက သူဌေးကြီးတွေ
သူကြွယ်ကြီးတွေက ရှိကြသေးတယ်၊ သူတို့ တယ် ကံကောင်း
တယ်၊ သူတို့လိုများ ဖြစ်ချင်သေးတယ်ဆိုတာ ရှိယင်ဖြင့် ဒါ...
ဒုတိယဘဝ ဖြစ်ချင်သေးတယ်ပြောတာ... (မှန်ပါ)။

ဘာဖြစ်ချင်တာတုံး (ဒုတိယဘဝ ဖြစ်ချင်တာပါဘုရား)
အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ ဖြစ်ချင်ယင် မိုက်ပြီ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား...
(မှန်ပါ)။

ဘုရားက ဟောတယ်၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်ခြင်းကို
အလိုရှိ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဒုက္ခအလိုရှိတာဘဲတဲ့၊ သံယုတ်ပါဠိတော်
မှာ - (မှန်ပါ)။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်ခြင်းကို အလိုရှိ၏... (ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဒုက္ခ
အလိုရှိတာပါဘုရား) ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဪ... ဒါကလဲ အင်မတန်မှမှတ်ထိုက်တဲ့ ဘုရား၏တရားပါ
ကလားဆိုတာ ကောင်းကောင်းပေလောတယ်... (ပေလောပါ
တယ်ဘုရား) မပေလောဘူးလား... (ပေလောပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဖြစ်ချင်းကို ဘာမှ အလိုမရှိနဲ့... (မှန်ပါဘုရား)
သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘာအလိုမရှိရမှာတုံး... (ဖြစ်ခြင်းကို အလိုမရှိရပါဘုရား)
ဖြစ်ခြင်းကိုအလိုရှိယင် ဘာအလိုရှိတာတုံး... (ဒုက္ခကိုအလိုရှိတာ
ပါဘုရား)။

တော်ဘဲ တော်သေးတယ်၊ ဒီအသံကလေးတလုံးဟာ မသေးဘူး... (မှန်ပါ) ဒီအသံတလုံးက ဘုရားတခါပွင့်မှ တခါဟောတာ... (မှန်ပါ) အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ခြင်းကိုအလိုရှိ၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဒုက္ခအလိုရှိတာဘဲ၊ ပေၤပလား... (ပေၤပါပြီဘုရား)။

ပြောစမ်းပါဦး ခင်ဗျားတို့... (ဖြစ်ခြင်းအလိုရှိယင် ဒုက္ခအလိုရှိတာပါဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဘဲရမှာဘဲ၊ ဇာတိပိဒုက္ခသစ္စာ... (မှန်ပါ) ဇရာပိ... (ဒုက္ခသစ္စာ) မရဏမ္မိ... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒါ ဘယ်သူဟောတာတုံး (ဘုရားကဟောတာပါ) သူ့ထက် မြင်တဲ့လူများရှိသေးသလား (မရှိပါဘုရား) မရှိဘူး၊ ဖြစ်ခြင်းအလိုရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဒီဒုက္ခသစ္စာ ရမယ်... (မှန်ပါ) သဘောပါပလား... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဖြစ်ခြင်းအလိုရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်... (ဒုက္ခသစ္စာ ရပါမယ်ဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာရမယ်ဆိုတော့ တော်တော်ဉာဏ်ကောင်းပြီး တော်တော်ခါးတောင်းကြိုက် မဖြုတ်ဘဲနဲ့ ကိုင်း... အမှန်တွေ့ပြီ၊ ဖြစ်ခြင်းတော့ဖြင့်ကြောက်မှဘဲ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ အခုက-ကတည်းကအားတင်းထားမှ... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့ ပတ်ဝန်းကျင်က လှည့်လိုက်လို့ ရှိယင် လည်သွားမယ်... (မှန်ပါ လည်သွားမှာပါဘုရား) မလည်ပေဘူးလား... (လည်မှာပါဘုရား)။

ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဒီတရားထူး အခုပြောတဲ့လူမိုက်နဲ့ လူသိမ်မာထူးတဲ့တရား မနာရခင် ခုနစ်က ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိထော် ဖြစ်ခြင်းအလိုရှိယင် ဒုက္ခအလိုရှိတာဘဲဆိုတဲ့ စကားများ မကြားရခင်တုန်းက ငါ့တော်တော် မိုက်ခဲ့သေးပါကလားဆိုတာ ပေၤ

လာတယ်... (မှန်ပါ) မပေပါဘူးလား (ပေပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပြီ နော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ၁-နံပါတ်က လာပုံအတူတူဘဲဆိုတာ တချက် မှတ်လိုက်... (မှန်ပါ) သွားပုံမတူဘူးဆိုတာ တချက်မှတ်လိုက်... (မှန်ပါ) ဘုရား။

လာပုံ... (တူတူပါဘဲဘုရား) သွားပုံ... (မတူပါဘုရား) သွားပုံတော့ မတူဘူး လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာဟာ... (မှန်ပါ) ရှင်းပြီ နော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ နို့ မတူတာတော့ ရှိပါပြီဘုရားတဲ့ ရဟန်းတွေက မတူအောင် လုပ်နည်းကလေး အမိန့်ရှိတော်မူပါတဲ့... (မှန်ပါ) ဒါ တတိယဘဲ... (မှန်ပါ) မတူအောင် လုပ်နည်းကလေး အမိန့် ရှိတော်မူပါတဲ့။

တရားနာတယ်ဆိုတာ ဒီပျိုငံကိုမှတ်ရမှာ... (မှန်ပါ) ဘုရား) ခင်ဗျားတို့ တောက်လျှောက်ကြီး ဘုန်းကြီးဟောတာတွေ ရှည် လိုက်တာလုပ်မနေနဲ့... (မှန်ပါ) သုံးလုံးတည်းဟောမယ် ဒီနေ့ သုံးလုံးဘဲပြောမယ်... (မှန်ပါ) လာပုံမှာ တချက် တူဘယ် သွားပုံမှာ တချက်မတူဘူး (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါ ပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ မတူပုံဘယ်လိုကြောင့်တုံးဆိုတဲ့ တတိယအချက် လိုလာတယ်... (မှန်ပါ လိုပါတယ်ဘုရား) မတူပုံကတော့ ဒါ- လူလိမ်မာကဲ့တဲ့၊ သူသည် မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဆိုတဲ့ မဂ္ဂင်ငါးပါး အကျင့်နဲ့ ခန္ဓာကြိုးစားတယ်... (မှန်ပါ) သူကတော့ မဂ္ဂင်ငါး

ပါးနဲ့ ရထားတဲ့ခန္ဓာ မကြိုးစားဘူးကုတ်... (မှန်ပါ) ဒါထူးခြား
တယ်... (မှန်ပါ ထူးခြားပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်နှစ်ချက်ရှိသွားပြီတုံး- (သုံးချက်ရှိသွားပါပြီ) ဒီသုံးချက်
ကလေးများကိုလဲ အိမ်ကျတော့ မေ့မနေနဲ့ ဦးနှောက်... (မှန်ပါ)
များများဟောလို့ တရားတွေက များလိုက်တာလို့ မေးယင်
တော့ ဘုန်းကြီးက ဪ... ငါ့ကိုက များများဟောမိလို့
ကိုးလို့... (မှန်ပါဘုရား)။

အခုဟာက လာပုံမှာတူတယ်၊ သွားပုံမှာ... (မတူပါဘုရား)
ကျင့်ပုံမှာ... (မတူပါဘုရား) သူက မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ကို
ကျင့်တယ်၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ဆိုတာ မဂ္ဂင်ငါးပါးအလုပ်ကို
လုပ်တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာအလုပ်- လုပ်သတုံး... (မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို ကျင့်ပါ
တယ်ဘုရား) မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဆိုတာ မဂ္ဂင်ငါးပါး ဝိပဿနာမဂ်နဲ့
ခုနစ်က ရထားတဲ့ ခန္ဓာကိုကြိုးစားတယ်... (မှန်ပါ) လူမိုက်
ကတော့ မိစ္ဆာမဂ်နဲ့ မိစ္ဆာမဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်သာယာ
တယ်... (မှန်ပါ) ဒါကြောင့် သူကခန္ဓာရတယ်... (မှန်ပါ)
လူမိုက်က မိစ္ဆာမဂ္ဂင်ငါးပါး၊ လူလိမ်မာက သမ္မာမဂ္ဂင်ငါးပါး-
(မှန်ပါ)ပေပါပလား... (ပေပါပါပြီဘုရား)။

မိစ္ဆာမဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ခန္ဓာကြီးကို ကျွေးလိုက်၊ မွှေးလိုက်၊ သုတ်
သင်လိုက်၊ ခန္ဓာကြီးပွားရေး ကြိုးစားနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဒါရမယ်
ကုတ်... (မှန်ပါ) သမ္မာမဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ရထားတဲ့ ခန္ဓာကို
ဝိပဿနာအလုပ်-လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဒါ မရနိုင်ဘူး ... (မရပါ
ဘုရား)။

ဒါတွေကျတော့ ဘုရားက ပါရမီတွေ ဘာတွေဟောမနေ
တော့ဘူး... (မှန်ပါ) ဟောမနေတော့ဘူး၊ ပါရမီတွေ ဘာတွေ
လိုမနေတော့ဘူး၊ ကျင့်မှု-မကျင့်မှုမှာမူတည်တယ်... (မှန်ပါ)
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ပဒပရမတွေဘာတွေ ခင်ဗျားတို့ဟာ ခင်ဗျားတို့ရွေးမနေနဲ့၊
နဂိုရ်ကဖျင်းရတဲ့အထဲ ဖျင်းတာတွေနဲ့ ရောမနေနဲ့... (မှန်ပါ)
ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ) ဒါတွေ ဘုန်းကြီးတို့ နားလည်ပြီး
သားတွေ၊ ဘုရားက ဒါ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကျင့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ မကျင့်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ် ထူးတယ်လို့ ဟောထား ကတည်းက သေချာနေပြီ...
(မှန်ပါဘုရား)။

ကျင့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ခန္ဓာငါးပါးမရဘူး... (မှန်ပါ) မဂ္ဂဗြဟ္မ
စရိယအကျင့် ကျင့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ခန္ဓာငါးပါးမရဘူး... (မှန်ပါ)
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ) မကျင့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ (ရပါတယ်ဘုရား)
ပေတိပလား... (ပေတိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်နှစ်ချက်ဟောသတုံး ဦးမြ- (သုံးချက်ပါဘုရား)
နာရီဝက်ရှိသွားပြီ... (မှန်ပါ) နာရီဝက်ရှိသွားပြီ ဘယ်နှစ်ချက်
ဟောသတုံး... (သုံးချက်ဟောပါတယ်) လာပုံမှာတူတာတချက်
(မှန်ပါ) သွားပုံမှာထူးပုံကော... (တချက်ဟောပါတယ်ဘုရား)
ပစ္စုပ္ပန်မှာ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကျင့်ပုံနဲ့ မကျင့်ပုံထူးခြားတယ် (မှန်ပါ)
ပေတိပလား... (ပေတိပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ကျင့်နည်းပြောရုံဘဲရှိတယ်... (မှန်ပါ) ဒီလူက
မိဘရိုးရာအတိုင်း နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဒါကထူးခြားပြီး အလုပ်-လုပ်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်... (မှန်ပါ) ပေတိပလား... (ပေတိပါပြီဘုရား)။

မိဘရိုးရာအတိုင်း နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဒီခန္ဓာပြန်ရတယ်.... (ရပါ
တယ်ဘုရား) သဘောကျပလား....(မှန်ပါ) မိဘရိုးရာဆိုတာက
တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ ရောင်းလိုက်-ဝယ်လိုက်-စားလိုက်သောက်
လိုက်၊ ပိုတာကလေး လူလိုက်တန်းလိုက် နောက်ဘဝကောင်း
စားရေးတဲ့ ဒီလိုနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်....(မှန်ပါဘုရား)။

အသက် ရှည်ချင်လို့ သီလ ဆောက်တည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး
မဟုတ်ဘူးလား.... (မှန်ပါ) ဘဝကောင်းစားရေး ကြိုးစားတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မိဘရိုးရာမှတ်ပါ....(မှန်ပါ)။

ဘဝကောင်းစားရေးကို.... (ကြိုးစားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မိဘရိုးရာ
ပါဘုရား) ဘဝပြတ်ရေးကို ကြိုးစားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှ သာသနာ
တွင်းလဲဖြစ်တယ်....(မှန်ပါ) ချမ်းပလား.... (ချမ်းပါပြီ
ဘုရား)။

ဘဝပြတ်ရေး ကြိုးစားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှ.... (သာသနာတွင်းသား
ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) သာသနာတွင်းသား ဖြစ်တယ်.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ အပြင်ကဘဲနေမလား-အတွင်းသားဖြစ်အောင်ဘဲ
ကြိုးစားရမလားဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချတာပေါ့၊
ဘယ် နှယ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ.... (အတွင်းသားဖြစ်အောင် ကြိုး
စားပါမယ်ဘုရား) ဟုတ်ပါ့မလား။

ခါးတောင်းကြိုက်မဖြုတ်မှ ရမှာ... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူး
လား... (မှန်ပါ)ခါးတောင်းကြိုက်ဖြုတ်လို့ ရှိယင်တော့-(မရပါ
ဘုရား)။

ဒါက အခုပြောတာက အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့ အချက်ပါ (ကြီးပါတယ်ဘုရား) ခါးတောင်းကြိုက်ဖြုတ်လိုက်လို့ ဘုရား ဟောတာကို ဒါလဲတမျိုးဘဲလို့ ဆိုယင် သွားတော့မယ်....(မှန်ပါ့ ဘုရား)။

ဒါ....ခါးတောင်းကြိုက်ဖြုတ်ပြီ... (မှန်ပါ့) ဒါလဲတမျိုးဘဲ ဘုရားကတော့ အကောင်းဆုံးဟောတာဘဲ(မှန်ပါ့)ဒါ တဏှာက စ,လာပြီ... (မှန်ပါ့)။

ဘုရားကတော့ အကောင်းဆုံးဟောတာဘဲ၊ ဒီအသံလာယင် ကို ခင်ဗျားတို့ ခါးတောင်းကြိုက်တဝက်ဖြုတ်ပြီ .... (မှန်ပါ့) မဖြုတ်သေးဘူးလား.... (ဖြုတ်ပါပြီဘုရား)။

ဖြုတ်မယ်ကြည့်၊ အကုန်ဖြုတ်ပစ်လိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) အတော်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ တဏှာဗျ....(မှန်ပါ့) မျက်လုံး ပိတ်ညာတာ.... (မှန်ပါ့) မျက်လုံးပိတ်တာက အဝိဇ္ဇာ.... ညာတာက တဏှာ... (မှန်ပါ့)။

အဲ... ဒီနှစ်ခုမိယင် ခင်ဗျားတို့ ဒေါင်ချာစိုင်းရုံဘဲရှိတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီပြင် ဘာရှိသေးသတုံး.... (ဘာမှမရှိပါ ဘုရား)။

အံမာလေး... အခုလို ဒေါင်ချာစိုင်းလို့ အမောမပြေသေ ဘူးကွ....(မှန်ပါ့)နောက်ထပ် မင်း ဒေါင်ချာစိုင်းအောင်လုပ်ဦး မလားဆိုတဲ့ဥစ္စာ အခု အတင်းမေးမှကိုက်မှာ....(မှန်ပါ့) မမေး ယင်... (မကိုက်ပါဘုရား) ဒါ-စစ်တိုက်တာ.... (မှန်ပါ့) ကိလ သာ ရန်သူကိုစစ်တိုက်တာ၊ နားလည်တယ်မဟုတ်လား (မှန်ပါ့

ဘုရား)ဘာ စစ်တိုက်တာတုံး (ကိလေသာရန်သူကို စစ်တိုက် တာပါဘုရား)။

ကိလေသာရန်သူကိုစစ်တိုက်ဘာ၊ကိလေသာရန်သူကိုအောင်ပဲ့ ယူမှ နိဗ္ဗာန်ရောက်တာကိုး .... (မှန်ပါ) ကိလေသာရန်သူကို အောင်ပဲ့မယူယင်....(မရပါဘုရား) မရနိုင်ဘူးဆိုတာ တထစ်ချ မှတ်ထားပါ....(မှန်ပါ)။

ကိလေသာရန်သူ အုပ်ချုပ်ရေးလက်အောက်မှာ နေတဲ့လူ အကောင်းဘယ်တော့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး....(မှန်ပါ) ဖြစ်ပါ့မလား.... (မဖြစ်ပါဘုရား)။

မင်းတို့ကလဲ ထင်တော့ထင်မှာပေါ့၊ တကာကြီးတွေကလဲ ထင်ချင်ထင်မှာပေါ့၊ နတ်ပြည်၊ဗြဟ္မာ့ပြည်ဟာ ဒါ-ကိလေသာ နယ်....(မှန်ပါ) နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ဟာ ဘယ်သူ့နယ်တုံး.... (ကိလေသာနယ်ပါဘုရား)။

မယုံယင် ခင်ဗျားတို့စဉ်းစားကြည့်ပါ။ အာသဝေါတရား မေးကြည့်၊ ဘယ်ကျအောင် မင်းလိုက်နိုင်သတုံး မေးကြည့်.... (မှန်ပါ) ကျုပ်သတ္တိမခေပါဘူးလို့ သူကပြောလိမ့်မယ်၊မဂ်ရှေ့ ကျအောင် ကျုပ်လိုက်နိုင်တယ်....(မှန်ပါ) နည်းတဲ့သတ္တိလား.... (မနည်းပါဘုရား) အို.... ခင်ဗျားတို့မေးလို့ ရှိယင် သုံးဆဲ တဘုံ ကျုပ်ဟာချည့်ဘဲ.... (မှန်ပါ) သဘောပါပလား.... (ပါ-ပါပြီ ဘုရား)။

အဲဒီ စကား နားထောင်လို့ ရှိယင် သုံးဆဲ တဘုံ ထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လှူရုံသွားပြီး ခင်ဗျားတို့ သစ်တုံးဖြစ်ချင်

သတုံး မေးလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ) ဘယ်လှူရုံသွားသွား သစ်တုံး
ဖြစ်ယင်တော့ အဖြတ်ခံရမှာဘဲ... (မှန်ပါ) ဇရာမရဏတွေနဲ့တွေ့
မှာဘဲ... (တွေ့ပါတယ်ဘုရား) မတွေ့ဘူးလား... (တွေ့ပါတယ်
ဘုရား) ကဲ... ဘယ်လှူကြိုက်သတုံး... (ဘယ်လှူရုံမှ မကြိုက်ပါ
ဘုရား) ။

သုံးဆဲ တဘုဟာ ဘုကြီးတွေက လှူကြီးတွေ၊ ဇရာမရဏက
ဖြတ်စက်တွေ... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့
ခန္ဓာကိုယ်က သစ်တုံးတွေ... (မှန်ပါ) ခန္ဓာကိုယ်သစ်တုံးမှာ
ဇရာကဆွဲတင် မရဏကဖြတ်... (မှန်ပါ) ။

ဇရာဝန်ချီစက်က ဆွဲတင်ပြီး မရဏလှူသွားကြီးက ဖြတ်ချ
လိုက်တာဘဲ... (မှန်ပါ) ဘယ်လှူမှာ ခင်ဗျားတို့ ဘာသားမှမခံ
နိုင်ဘူး... (မှန်ပါ) ပျဉ်းကတိုး မာပါတယ် မရဘူး၊ သွားမှာဘဲ
(မှန်ပါ သွားမှာပါဘုရား) ။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ သုံးဆဲ တဘု ဘယ်လှူမှမဖြစ်ချင်
ကြနဲ့... (မှန်ပါ) ဘယ်လှူထဲမှာ ဘယ်သစ်တုံးဖြစ်ရပါလို့၏လို့
သွားမလုပ်နဲ့... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား ... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား) ဒါ
ပိတ်ဟောတာဘဲ... (မှန်ပါ) သဘောပါပလား... (ပါ-ပါပြီ
ဘုရား) ။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဗြဟ္မစရိယအလုပ် ကျင့်ယင်တော့ဖြင့်
ဒီလှူထဲကော ။ သွားစရာရှိသေးသလား ... (မရှိပါဘုရား)
ဘယ်သူက မြှောက်မြှောက် မယုံနဲ့ တဏှာကတော့ မြှောက်
လိမ့်မယ်၊ ဒိဋ္ဌိကကော... (မြှောက်မှာပါဘုရား) ။

ဒိဋ္ဌိကလဲ မြောက်မယ်၊ မင်းပြုထားတဲ့ ကုသိုလ်တွေနည်းတာ
တွေမဟုတ်ဘူး။ မင်းခံစားသွားပါဦးလား.... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိကလဲ
မင်းလုပ်ထားတယ်....(မှန်ပါ)။

တဏှာကလဲ မင်းဥစ္စာတွေက ဟိုမှာ ဘုံပေါက်နေတယ်၊
အင်း... သူကလဲ ပြောလိမ့်မယ်.... (ပြောပါတယ်ဘုရား) အဲဒီ
လှူရုံသွားပါဦးမယ် - ။

မဆိုးဝါးဘူးလား... (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား) ဒီလိုနက်နက်
နဲနဲ နှိုက်နှိုက် ချွတ်ချွတ် ပြောမည့်၊ ဆိုးမ၊မည့်လူ မရှိလို့ ရှိယင်
ခင်ဗျားတို့ သေသေချာချာ ကျောက်ကျတယ် ... (ကျပါတယ်
ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ကလဲ ထူထူနဲ့ အဝိဇ္ဇာကလဲ မျက်လုံးပိတ်တတ်
တာနဲ့ တဏှာကလဲ အလှည့်မတော့ ပိုလ်စွဲနေတာနဲ့.... (မှန်ပါ)
ခင်ဗျားတို့ကလဲ ယောင်ချင်-ချင်နဲ့....(မှန်ပါ)။

မပါးသေးဘူးဗျ ခင်ဗျားတို့.... (မပါးသေးပါဘုရား)မပါး
သေးဘူး၊ မပါးသေးတာကလဲ တခြားမဟုတ်ဘူး၊ တနေ့က
ပြောခဲ့တဲ့ နိဝရဏတွေက ဥာဏ်ပေါ်မှာ မဟာရဇက္ခပုဂ္ဂိုလ်တွေ
ဖြစ်နေတော့ * ကိလေသာမြူက တခါတည်း အုပ်နေတယ်....
(မှန်ပါ)အုပ်နေလို့ ပါးစရာကော့ရှိသေးရဲ့လား(မရှိပါဘုရား)
အဲဒါလုပ်နေတာ၊ ဒါကို ဘုန်းကြီးက နေ့တိုင်း ထိုးလှန်နေရတာ
(မှန်ပါ)။

---

* မဟာရဇက္ခ = မျက်လုံးမှာ ကိလေသာမြူတွေ များစွာဖုံး
ကွယ်နေသောသူ။

ဒီအဘိုးကြီးတွေတော့ ခက်ပါသေးရဲ့၊ ခက်ပါသေးရဲ့ ဆိုပြီး ဒါကလေး လှန်ပေးလိုက်၊ နည်းနည်းကလေး မျက်လုံးကလေး ကြည်လာအောင်....(မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား.... (မှန်ပါ)ဘုရား) နို့ မဟုတ် ခလေးကလေး မွေးစ၊ လို့ စိန်လဲမသိ၊ မြဲလဲမသိဟုတ် လား....(မှန်ပါ) အမေလဲ မသိဘူး၊ အဖေလဲမသိဘူး၊ ခလေး မွေးစ၊ မျက်လုံးပြာတယ်....(မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့လဲ ပြာနေတာဘဲ... (မှန်ပါ) ဘာမှမသိဘူး၊ ဟိုဟာ တလေးဖြင့်လဲ လှတယ်၊ လှယင် ကြိုက်မှဘဲ... (မှန်ပါ)ဘုရား) ဒါကလေး အရုပ်ဆိုးတယ် မကြိုက်ဘူး၊ ဒါဘဲ ခင်ဗျားတို့တတ် တယ်၊ သစ္စာနားမလည်ဘူး.... (နားမလည်ပါဘုရား) ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ် တခုလုံးလဲ... (နားမလည်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခလေး မွေးစ၊ ပေါက်ဖြစ်နေတယ်.... (မှန်ပါ) ရိပ်မိ ပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား) ဘာမှနားမလည်ဘူး.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား) အံမာလေး ထူလိုက်တဲ့ လူတွေမှ မပြောပါနဲ့ တော့....(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့် မကျင့်လို့ ရှိယင် ဒီခန္ဓာရမယ်- (မှန်ပါ) မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့် ကျင့်ယင်... (မရပါဘုရား) ဒါဖြင့် သတ္တုချလိုက်ပါတဲ့ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ဟာ လိုရင်းအကျင့်ဘဲ (မှန်ပါ) မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ဟာ... (လိုရင်း အကျင့်ပါ ဘုရား) လိုရင်းဘဲ....။

မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကိုကန့်ကွက်တာဟာ ဒိဋ္ဌိကလဲကန့်ကွက် တယ်၊ တဏှာကလဲ ကန့်ကွက်တယ်... (မှန်ပါ) ငါကလဲကန့်ကွက်

တယ်၊ ငါ့ဥစ္စာကလဲ ကန့်ကွက်တယ်၊ ငါက ဒိဋ္ဌိ၊ ငါ့ဥစ္စာက
တဏှာ... (မှန်ပါ) ဒီ-နှစ်ခုက ကန့်ကွက်တယ်... (မှန်ပါ)။

မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို ကျင့်တာတော့ ငါ-ကျင့်နိုင်ပါတယ်
တော်တော်ကြာကျတော့ ငါက ကန့်လန့်ဖြစ်နေဦးမှာ (မှန်ပါ)
ငါကလဲ ကန့်ကွက်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒီပစ္စည်းတွေကြားထဲမှာ ဒါတွေလူဒါန်းပြီးနိဗ္ဗာန်သွားကော
မဖြစ်ဘူးလားတဲ့၊ တဏှာကလဲ လှည့်ပစ်လိုက်တယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား) ကဲ... ဘယ်လောက် ကြောက်စရာကောင်းသတုံး...
(ကောင်းပါတယ်ဘုရား) ဒါတွေ လူဒါန်းသွားပြီး သကာလ
နိဗ္ဗာန်မရောက်ဘူးလားတဲ့၊ သူက ဒီလိုလှည့်ပစ်လိုက်တာ (မှန်ပါ
ဘုရား)။

သူက ကိလေသာ ဖြတ်ပါဆိုတော့ မပါဘူး... (မှန်ပါ)
ဒါတွေလူဒါန်းပြီး နိဗ္ဗာန်သွားယင် မဖြစ်ဘူးလားတဲ့... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဘုရားလက်ထက်ကတည်းက ဒီလိုဟာတွေက အများကြီး
ပေါ်တယ်... (မှန်ပါ) သာသနာတောင်မှာ မမေ့မလျော်လို့
ရှိယင် လူထွက်ပါတော့မယ်၊ လူထွက်ပြီး ဒါနု၊ သီလတွေလုပ်ပြီး
သကာလ သွားပါတော့မယ် ဆိုတဲ့ဥစ္စာတွေ ဘုရားကိုယ်တိုင်
မနည်းကန့်ကွက်ယူရတယ်... (မှန်ပါ) မကန့်ကွက်ရဘူးလား...
(ကန့်ကွက်ရပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

အဲ... ခင်ဗျားတို့လဲ အလုပ်ကလေးကလဲ လုပ်မည့်ကြံ၊ ဗြဟ္မစရိယကလဲ ဖြစ်မည်ကြံ၊ ခေါင်းကကိုက်၊ လည်ကနာ၊ ရင်ကကြပ်နဲ့၊ ဟင်... လူ့ဒါနိုးပေးကမ်းပြီး ပြေးဖြေးယူပါတော့မယ်၊ အင်း...တဏှာက ဒီလိုလှည့်ပစ်လိုက်တာကိုးဗျ... (မှန်ပါဘုရား)။

အသက်အရွယ်ကလဲကြီးတော့ မေ့တတ်၊ ရော့တတ်နဲ့ ဒီဘဝ ဒါဘဲ ထင်ပါရဲ့လို့ ဦးလှကြီးကလဲ ယောင်ချာချာ လုပ်နေဦးမယ်၊ ဒီဥစ္စာကို လုပ်ရမယ်... (မှန်ပါ) နားလည်ပလား- (မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို ကျင့်ရမယ်... (မှန်ပါ) သဘောပါကြပလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား) ဘာအကျင့်တုံး... (မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်-ကျင့်ရပါမယ်ဘုရား)။

မဂ္ဂ,က=ခရီး၊ ဗြဟ္မစရိယ,က=မြတ်တာ၊ ခရီးတကာ့ ခရီးထဲမှာ အမြတ်ဆုံးခရီး... (မှန်ပါ) အပါယ်သွားတဲ့ ခရီးလမ်းက မိစ္ဆာမဂ္ဂင်ကလဲ ရှိသေးတာကိုး... (မှန်ပါ) နတ်ရွာသုဂတိသွားတဲ့ ခရီးလမ်းကလဲ ရှိသေးတယ်... (မှန်ပါ) ဗြဟ္မာပြည်သွားတဲ့ ခရီးလမ်းကလဲ ရှိသေးတယ်... (ရှိပါတယ်ဘုရား) ခရီးတွေ အများကြီးရှိတဲ့အနက်က မဂ္ဂါနံ အဋ္ဌဂိကော သေဋ္ဌောကိုး... (မှန်ပါ) မဂ္ဂင်မှ အမြတ်ဆုံးလမ်းဟေ့... ကျန်တဲ့ခရီးတွေ အလကား ခရီးတွေ... (မှန်လှပါ) ပေပါပလား... (ပေပါပြီဘုရား)။

၄၉၀ မိုးကုတ်ဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်တရား (၂၅)

ဒါဖြင့် ဘာလုပ်ရမလဲ... (မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်- ကျင့်ရပါ
မယ်ဘုရား) သေသေချာချာကျင့်မှ ရမယ်နော်... (မှန်ပါ့ဘုရား)
မကျင့်ယင်.... (မရပါဘုရား)။

ကဲ....နက်ဖြန်မှကျင့် နာရီစေ့နေပြီ။

သာဓု...သာဓု...သာဓု....

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌ ဟောကြားတော်မူအပ်သော
အရှင်တရားရော- အရှင်ဥာဏ်တရားရော
နှစ်ဘက်စလုံး သက္ကာယပြုတ်ရမည်

နေ့အလုပ်ပေး တရားတော်

(၁၆ - ၉ - ၆၁)

မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် သတ္တဝါဝေ
နေယျတို့အား သနားလို့ တောင်းပန်လို့ ဟောတာလဲရှိတယ်...
(မှန်ပါ) မတောင်းပန်ဘဲနဲ့ ဟောတာလဲရှိတယ်၊ အကြောင်း
တိုက်ဆိုင်လို့ ဟောတာလဲရှိတယ်... (မှန်ပါ) တရားသုံးမျိုးလို့
မူတ်ထားရမယ်နော်... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘာကို အကြောင်းပြုပြီး ဟောတော်မူပါဆိုလို့ ညီတော်
အာနန္ဒာတောင်းပန်လို့ ဟောရတာလဲ ရှိတာဘဲ... (မှန်ပါဘုရား)
အကြောင်းကိစ္စပေါ်လာတာနဲ့ ဟောရတဲ့ကိစ္စကလဲ ရှိသေးတယ်-
(မှန်လှပါ) အကြောင်းကိစ္စမရှိဘဲနဲ့ သက်သက် ကရုဏာ ရှေ့
ရှုပြီး ဟောတာလဲ ရှိတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါ...ပင့်တာ မပင့်တာ လိုရင်းမဟုတ်ဘူး၊ အခုဟာကတော့
(မှန်ပါ) အကြောင်းကိစ္စ တိုက်ဆိုင်လာလို့ ရှိယင်လဲ ဪ...။

ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒီအကြောင်းဟောမှတ်၊ သူ့ဆွေတော်၊ မျိုးတော်
တွေ ရန်ဖြစ်တဲ့အခါကျလို့ ရှိယင်ဘဲ အကြောင်းကတိုက်ဆိုင်လာ
တာနဲ့ ဒီဝတ္ထုဟောမှတ်ဆိုပြီးသကာလ ကုဏာလဇာတ်တို့များ
ဟောတဲ့အခါကျတော့ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လို့ ဟောတာလို့
မှတ်ထားရမယ်... (မှန်ပါ)။

တခါတလေကျတော့လဲ ကျွတ်စေချင်လို့ဘဲ မဟာကရုဏာ
က ကြီးကျယ်တာနဲ့ဘဲ ထုဟောတာ ဒီလိုလဲ ရှိတာဘဲ... (မှန်ပါ)
တောင်းပန်လို့ ဟောတာလဲ ရှိတယ်... (မှန်လှပါ)ဘုရား။

ဒါဖြင့် တရားသည် သုံးမျိုးရှိတာပေါ့... (မှန်ပါ) တောင်း
ပန်လို့ ဟောတာကတမျိုး၊ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လို့ ဟောတာ
တမျိုး၊ ကရုဏာလွန်ကဲ၍... (ဟောတာတမျိုးပါဘုရား) ဘယ်
နှယ်မျိုးရှိသလဲ... (သုံးမျိုးပါဘုရား)။

အဲဒီသုံးမျိုးထောက်လို့ ရှိယင် သူ့မဟာကရုဏာတော်ဟာ
ပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါ)။

ဪ... အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လဲ လွန်ကျ ကုန်မှာ စိုးတာနဲ့
ဟောရှာတာဘဲ... (မှန်ပါ) ဒါလဲ ကရုဏာတော်ဘဲ... (မှန်ပါ)
တောင်းပန်လို့ ဟောပြန်တော့လဲ ဒီတောင်းပန်လို့ ဟောပြန်တဲ့
နေရာဘဲ ကျွတ်တမ်းဝင်ကြရတာလဲ ရှိတာဘဲ၊ ဒါလဲ အချည်းနှီး
မဖြစ်ဘူးဆိုယင် ဟောလိုက်တာဘဲ... (မှန်ပါ)။

ဘယ်သူမှလဲ မတောင်းပန်ပါဘူး...။ သူ့ကရုဏာနဲ့ သူဘဲ၊
ဒီဟာ ဟောလိုက်ရလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘယ်သူ တောင်းပန်မှ စောင့်
နေဘို့လဲ အချိန်မလို့ပါဘူးဆိုပြီး ဟောတဲ့နေရာလဲ ရှိတယ်...
(မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ယခု ဗာလနဲ့ ပဏ္ဍိတကို ခွဲခြမ်းဝေဘန်ပြီ၊ ငါ့ဟောမယ် တဲ့၊ နိဒါန ဝဂ္ဂသံယုတ်မှာ ဟောတယ်....(မှန်ပါ) ဘယ်သူ တောင်းပန်လို့ တုံး- ဘယ်သူမှ မတောင်းပန်ဘူး... (မှန်ပါ)။

ဘယ်သူ အကြောင်းပြုလို့ တုံး-ဘယ်သူမှလဲ အကြောင်းမပြု ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သက်သက် လူလိမ်မာနဲ့ လူမိုက် ထူးခြားတာ သိပါစေဆိုတာတကြောင်း၊ ကျင့်ခြင်း၏ ခရီးပေါက်ပုံကို ပြုလို့ တာက တကြောင်း ဒီအကြောင်းတွေကြောင့်သာ ဟောတယ် လို့ ခင်ဗျားတို့က မှတ်ရမယ်နော်....(မှန်ပါ)။

လူမိုက်နဲ့လူလိမ်မာ ဘာထူးသတုံးကွ-ဆိုတော့ ရဟန်းတွေက အနီးမှာရှိတာနဲ့ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ ဘာထူးသတုံးကွ....လို့ ဘုရားက မေးတော့ ရဟန်းတွေက အရှင်ဘုရားကထာပဘုရား သာသနာ့ကွယ်ကတည်းက တရားဟူသ၍ အကုန်ကွယ်ခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒီတော့ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ ဘာထူးသလဲ- မထူးဘူး ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ တပည့်တော်များမှာ အရှင်ဘုရား စပြီးပြောယင်တော့ သိရမှာပါဘုရား၊ စပြီး မပြောယင်တော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ သိဘို့ ရာ အကြောင်းမရှိဘူးဆိုတဲ့ဥစ္စာ လျှောက်တော့တာဘဲ....(မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒီမှာလဲ အခု တရားနာနေတဲ့ တကာတကာမတွေ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှတ်ရမတုံးဆိုတော့ လူမိုက်နဲ့လူလိမ်မာ ဘာထူးသတုံး ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့က ဆဲတတ် ဆိုတတ် မတရားသဖြင့် လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် လူမိုက်ပေါ့ဘုရား၊ လူနိုင်၊ တမ်းနိုင်၊ ပေးနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်-

လူမ၊ ပေးမ၊ ကမ်းမကို ဝါသနာပါတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် လူလိမ်မာပေါ့
ဘုရား။ ဒါဘဲ လျှောက်မယ်၊ ဒီလောက်လျှောက်လို့လဲ ဘုရား
က အလိုကျမယ်မဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ) ကျုပ်မလား... (မကျပါ
ဘုရား)။

မကျဘူး... တဲ့၊ သူ့အလိုရှိတာက ဒါမဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့
သိသလောက်ကို သူ့အလိုရှိတဲ့ အချက်အလက်ထဲ မပါ-ပါဘူး...
(မှန်ပါ) သူ့အလိုရှိတဲ့အချက်အလက်က နောက်ခန္ဓာရမူ- မရမူ
ဒါ... အရေးအကြီးဆုံးအချက်... (မှန်ပါ) နောက်ခန္ဓာမရယင်
သူ့စိတ်ထဲမှာ မည်သူမဆို သဘောကျတယ်၊ နောက်ခန္ဓာရမယ်
ဆိုယင် မည်သူမဆို သနားတယ်... (မှန်ပါဘုရား) ဒါ... အဓိက
အချက်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်လှပါဘုရား)။

နောက်ခန္ဓာရမူရှိယင် မည်သူမဆို သူ့-သနားတယ်- (မှန်ပါ)
နောက်ခန္ဓာရမူ မရှိဘူးဆိုလို့ ရှိယင် မည်သူမဆို သူသည် ဝမ်း
မြောက်ပြီးသကာလ နေတော့တာဘဲ... (မှန်ပါ)။

ဒါ... အခု ခင်ဗျားတို့ တဆူးနာနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ သြော်...
ဒီနှစ်ချက်ဟာ အဓိကအချက်ပါလား- ဘုရား အကြိုက်ဆုံး-
ဘုရားအချိုးမုမ်းဆုံး ဒီနှစ်ခုပါလား... လို့ မှတ်ထား လိုက်ပါ...
(မှန်ပါ)။

နောက်ခန္ဓာရမူကို ဘုရား အစက်ဆုပ်ဆုံး... (မှန်လှပါဘုရား)
သဘောကျပြီနော်... (ကျုပ်ပြီဘုရား) နောက်ခန္ဓာ ချုပ်ငြိမ်း
ရုပ်သိမ်းသွားတယ်လို့ ရှိယင် ဘုရားက အကြိုက်ဆုံးဘဲ... (မှန်လှ
ပါဘုရား) သဘောပါလား... (ပါ၊ ပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ အဲဒီ အကြောင်းကို သိစေချင်လို့ ဗာလပဏ္ဍိတ သူတ်ဆိုပြီးသကာလ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟော တော်မူတယ်။

အဲဒီတော့ အကြောင်းယုတ္တိလဲ သူပြတယ်၊ အကြောင်းယုတ္တိ ဘာပြသတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ ဘဝများစွာက အဝိဇ္ဇာ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ဘဝများစွာက ပြုတဲ့ ပုညာတိသင်္ခါရနဲ့ အပုညာတိသင်္ခါရ၊ အနေ့ဘာတိသင်္ခါရ ထည့်ချင်ထည့် ကိစ္စ မရှိဘူး၊ ခင်ဗျားတို့နဲ့မဆိုင်လို့ မထည့်လိုက်တာ ... (မှန်ပါ ဘုရား)။

သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏ်ဆိုပြီးသကာလ ဝိညာဏ်ဆိုတော့ စိတ်ဝိညာဏ်ကလေး တခုဖြစ်တယ်လို့ တကာတကာမတွေ့က မယူပါနဲ့၊ ဝိညာဏ်ရယ်၊ နာမ်ရုပ်ရယ်၊ သဠာယတနရယ်၊ ဖဿရယ်၊ ဝေဒနာရယ်တဲ့ဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါး ပါးဖြစ်တယ်ဆိုကြပါစို့... (မှန်ပါ) စာဆိုမှာ ဒီငါးခက တန်း ထက်နေတယ်၊ ဖြစ်စဉ်မှာတော့ ပေါင်းနေတယ် - (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သူတ္တန်ချင်းချင်းဟောတော့ ဒါ အတန်းလုပ်ဟောရမယ်... (မှန်ပါ) ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ တန်းဟောရမယ် - (မှန်ပါ) နို့တန်းဟောတာသည် ဘာဖြစ် လို့တုံး- တန်းဟောတာသည် သူတ္တန်က၊ တန်းဟောမှသိမည့် ပုဂ္ဂိုလ် တန်းဟောရတယ်၊ အဘိဓမ္မာနည်းနဲ့ဖြင့် ဖြစ်စဉ်ကတော့ ငါးခု တပြိုင်နက်ပေါ်လာတာ၊ သဘောကျပလား ... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒီက သင်္ခါရဆိုတဲ့ ကံကပြုလိုက်ပြီဆိုမှဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးဟာ တွားကနဲပေါ်လာတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ) အဲဒါ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ၊ နာမရူပ ပစ္စယာ သဠာယတနံ၊ သဠာယတနပစ္စယာ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာတဲ့ပေါ်တယ်... (မှန်ပါ) ခန္ဓာဘယ်နှစ်ပါးရှိသတုံး... (ငါးပါးပါ) တုရား။

အဲဒီတော့ ဒီငါးပါးပေါ်ပြီး ဒီအထဲမှာ လူမိုက်မှူးလဲ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ မပါဘူးလား... (ပါ-ပါတယ်တုရား) ဖဿပစ္စယာ သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ လူမိုက်မှူးလဲ ဒီဘဝမှာ ချမ်းသာတာလဲ သူခံစားတာဘဲ၊ ဆင်းရဲတော့ကော... (ခံစားပါ တယ်တုရား) အလယ်အလတ်စားကော (ခံစားပါတယ်တုရား)။

အဲဒါကို ဘုန်းကြီးပြောချင်တာက အို ... စာက ဝေဒနာ သုံးပါးပေါ်သတဲ့၊ ဒါ မလိုချင်ဘူး... (မှန်ပါ) ဒါ ဘယ်နှယ် ကြောင့် မလိုချင်သတုံးလို့ မေးဘို့လို့ပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့က စာမှာ ဝေဒနာသုံးပါး ပြုထားတယ်လို့ ဆိုလို့ ရှိယင် ဘုန်းကြီး တို့က မကြိုက်ဘူး၊ စာမှာဝေဒနာသုံးပါးပေါ်သတဲ့၊ ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဝေဒနာသုံးပါးရှိသတဲ့- မလိုချင်ဘူး။

ဘာဖြစ်လို့ မလိုချင်သတုံး မေးတဲ့အခါကျတော့ ဥာတ ပရိညာဖြစ်နေလို့ မလိုချင်ဘူး၊ ဥာတပရိညာဆိုတော့ သိမှု ကလေးသက်သက်ဘဲ... (မှန်ပါ) တိရဏပရိညာဆိုတာ ပွားမှုကို ဟောတယ်... (မှန်ပါ) တုရား။

ဥာတပရိညာဆိုတာ (သိမှုကိုဟောပါတယ်) တိရဏပရိညာက (ပွားမှုကိုဟောပါတယ်တုရား) ပွားမှုကိုဟောတယ် ဆိုတော့

ခင်ဗျားတို့က မှတ်ထား၊ သူတို့သုံးခုက တပြိုင်နက်တည်းလည်း မပေါ်နိုင်ဘူး....(မှန်ပါ) ဖဿပစ္စယာ သုခဝေဒနာ ဖဿပစ္စယာ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဖဿပစ္စယာ ဥပေက္ခာဝေဒနာ....(မှန်ပါ) ဟိုထဲမှာ သဠာယတနက ပါနေတာကိုး၊ သဠာယတနပစ္စယာ ဖဿော ပါနေတယ်....(မှန်ပါ) တပြိုင်နက်ပေါ်ပါ့မလား ... (မပေါ်ပါဘူး)။

မပေါ်တော့ ခင်ဗျားတို့က ပေါ်တဲ့အချိန်ကို ဩော် ... ဖဿပစ္စယာ သုခဝေဒနာဘဲ၊ ဒါ ခင်ဗျားတို့မှာသိတဲ့အရေးကြီးတယ်....(မှန်ပါ) သူစာတမ်းရေးထားတာ မသိချင်နေ(မှန်ပါ) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဖဿပစ္စယာ ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်တဲ့အချိန်မှာ ခင်ဗျားတို့ သိလိုက်ရမယ်(မှန်ပါ) ဖဿပစ္စယာ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဘာလုပ်ရမလဲ....(ပေါ်တဲ့အချိန် သိလိုက်ရပါမယ်ဘုရား) ပေါ်တဲ့ အချိန် သိရမယ်၊ အဲဒါမှ တိရဏပရိညာ....(မှန်ပါ) သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ကဲ .... ပေါ်တဲ့အချိန် မသိလိုက်လို့ စာထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ ရှိတယ်လို့ ထင်နေသေးလို့ ရှိယင်ဖြင့် ပေါ်ဦးလို့ဖြစ်မှာဘဲ.... (မှန်ပါ) နိဗ္ဗာန်မဆောက်တော့ဘူး.... (မှန်ပါ) ဆောက်ပါ့မလား (မဆောက်ပါဘူး)။

ဒါဖြင့် ဘယ်အချိန်သိရမတုံး.... (ပေါ်တဲ့အချိန်သိရပါမယ် ဘုရား) ဒါ အလုပ်ပေးပြီ၊ နားလည်ပလား.... (မှန်ပါ) ပေါ်တဲ့ အချိန်မှာ သုခကလေး ပေါ်လာလဲ သိရမယ်၊ ဒုက္ခကလေး

ပေါ်လာလဲ... (သိရပါမယ်) ဥပေက္ခာပေါ်လာလဲ... (သိရပါမယ်ဘုရား)။

ဒါပေါ်တဲ့ အချိန်သိမှ ဖဿပစ္စယာ သုခဝေဒနာ၊ ဖဿပစ္စယာ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဖဿပစ္စယာ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ပေါ်တဲ့ အချိန်သိမှ တိရဏပရိညာဖြစ်ပါတယ် (မှန်ပါ) တိရဏပရိညာ ဖြစ်မှ ပဟာနပရိညာဆိုတာ လာနိုင်မယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျ ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်အချိန်သိရမတုံး.... (ပေါ်တဲ့အချိန်သိရပါမယ် ဘုရား) ဒါ အလုပ်သမားတွေမှာ သတိထားပါ၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာဆိုတာ ယားတယ်၊ ယံတယ်၊ အင်း... ဒုက္ခဝေဒနာပေါ် တယ်ဆိုယင် ချက်ခြင်းဒီဥစ္စာ ဒုက္ခဝေဒနာကို သိလဲသိပါ၊ ကြည့်လဲကြည့်ပါ... (မှန်ပါ) ဘုရား။

ကြည့်ပေးလိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့က ကြည့်ပေးတဲ့စိတ် လာလို့ ရှိယင် သူပျက်ပြီလို့ မှတ်ပါ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဘယ်ကြောင့် ကြည့်လိုက်တဲ့အချိန် ပျက်ပြီလို့ ခင်ဗျားတို့ ကို ဟောရသတုံးလို့ မေးတဲ့အခါ ဝေဒနာနှစ်ခု မပြိုင်လို့ မှတ်ရမယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကြည့်တာလဲ ဝေဒနာနဲ့တကွ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတွေကြည့်တာကိုး ဖြစ်တာကလဲ ဝေဒနာနဲ့တကွ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတွေ ဖြစ်နေတာ အကြည့်ခံ ဝေဒနာဖြစ်နေတုန်းကြည့်တဲ့ ဉာဏ်ဦးစီးတဲ့ဝေဒနာ မဖြစ်ဘူး... (မှန်ပါ) အဲဒီတော့ ဝေဒနာမပြိုင်ကောင်းဘူး.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဝေဒနာမပြိုင်ကောင်းဘူး၊ ဒီမှာကြည့် ဥာဏ်ထဲမှာပါတာက
သောမနဿဝေဒနာ အကြည့်ခံတာက ဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်နေတော့
ဝေဒနာပြိုင်ကောင်းပါ့မလား... (မပြိုင်ကောင်းပါဘုရား) မပြိုင်
ကောင်းတော့ တဝေဒနာချုပ်ပြီးမှ ကြည့်တဲ့ဝေဒနာဖြစ်ရမယ်...
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကြည့်တဲ့ဝေဒနာက အနိစ္စနော်... (မှန်ပါ့ဘုရား)
အကြည့်ခံတဲ့ ဝေဒနာကအနိစ္စ... (မှန်ပါ့) ကြည့်တဲ့ ဝေဒနာက
သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကနေပြီး အနိစ္စကိုသွားကြည့်တယ် .... (မှန်ပါ့)
သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

သင်္ခါရဆိုတာ ပေါ်တဲ့တရား၊ ပေါ်တဲ့တရားက ပျောက်တဲ့
တရားကို ကြည့်တယ်... (မှန်ပါ့)။

ဒါကို မှတ်ကြပါ... (မှန်ပါ့) ဘာတဲ့တုံး... (ပေါ်တဲ့တရားက
အနိစ္စတရားကို ကြည့်ပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် အနိစ္စ တရားကို
သင်္ခါရနဲ့ကြည့် - (မှန်ပါ့) သဘောပါရဲ့လား... (ပါ-ပါတယ်
ဘုရား)။

အနိစ္စကို... (သင်္ခါရနဲ့ ကြည့်ရပါမယ်ဘုရား) ဒီက သင်္ခါရ
မရှိလို့ ရှိယင် ကြည့်မဖြစ်တော့ဘူး... (မှန်ပါ့) သဘောပါရဲ့
လား... (မှန်ပါ့)။

အနိစ္စကို သင်္ခါရနဲ့ ကြည့်ပါ။ ဒီဝေဒနာက ကိုယ်ပေါ်မှာ
ပေါ်နေတယ်- သုခ, ဒုက္ခ ပေါ်နေတယ်၊ ဝမ်းထဲကနေပြီးသကာ
လ အသစ်ပေါ်လာတဲ့သင်္ခါရနဲ့ ကြည့်ရမယ်... (မှန်ပါ့) ချုပ်
ပျောက်တဲ့အနိစ္စကို အသစ်ပေါ်လာတဲ့ သင်္ခါရနဲ့ကြည့်ပေးပါ...
(မှန်ပါ့) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က ဒီ-သင်္ခါရ ချုပ်သွားယင်လဲ မရတော့ဘူး... (မှန်ပါ) ရပါမလား... (မရပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့က တခါ သင်္ခါရချုပ်သွားလို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့မှာလဲ ဝမ်းထဲမှာ အနိစ္စ ဖြစ်နေတော့ အနိစ္စ၊ အနိစ္စချင်းတော့ မရွှေ့နိုင်ဘူး... (မှန်ပါ) ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ချုပ်သွားတာက အနိစ္စ၊ ပေါ်လာတာက... (သင်္ခါရပါ ဘုရား) အဲဒီ သင်္ခါရနဲ့ကြည့်ပေး... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီက ပေါ်တာက ပေါ်ပြီးတော့ ကြည့်မယ်လို့ လုပ်တော့ သူပျောက်တယ် - (မှန်ပါ) ပျောက်သွားတာနဲ့ ဒီက ပေါ်လာတဲ့ မေ့နဲ့ သွားတွေ့တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ပျောက်သွားတာနဲ့... (ပေါ်လာတာနဲ့ တွေ့ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား) နို့ မဟုတ်လို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ မှာ ဘာဖြစ်မတုံးတဲ့၊ ဒီနည်းကို မပြောလို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ ဝိပဿနာသမားတွေမှာ ဘာဖြစ်မတုံးလို့ မေးလို့ ရှိယင် လိုလာ တယ်... (မှန်ပါ) မလိုဘူးလား... (လိုပါတယ်ဘုရား)။

လိုတာကို ဦးမာဒင်တို့၊ ဦးလှတို့က သေသေချချာမှတ်ရမယ် ရှုတဲ့တရားက အမြဲတမ်းရှိနေတာဘဲ၊ ဒို့က သူ့ဘက်မလှည့်လို့၊ အနိစ္စဘက်ကို မလှည့်လို့၊ ဖြစ်ပျက်ဘက်ကို မလှည့်လို့ ရှုတဲ့ တရားက ဝမ်းထဲမှာ မြဲတယ်ရှိနေတယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ထင်မှာစိုး တယ်... (မှန်ပါ) နို့ မဟုတ်ယင် ခင်ဗျားတို့က အတွင်းမှာ

သဿတသွားဖြစ်မယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

အတွင်းမှာ ဘာဖြစ်မလဲ... (သဿတသွားဖြစ်နေပါမယ် ဘုရား) အဲဒါကြောင့် ဟိုက အနိစ္စကို ဒီက သင်္ခါရနဲ့ကြည့်... (မှန်ပါ) ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ပျောက်ပျောက်သွားတဲ့ အနိစ္စကို (သင်္ခါရနဲ့ ရှုရပါမယ် ဘုရား) ပေါ်တဲ့ သင်္ခါရနဲ့ကြည့်... (မှန်ပါ) မဂ်သင်္ခါရပေါ်ဗျာ- (မှန်ပါ) ဝိပဿနာသင်္ခါရ၊ အခုသင်္ခါရနဲ့ကြည့်၊ ဝိပဿနာ-မဂ် သင်္ခါရပေါ်... (မှန်ပါ)။

ဦးလှကြီး တသက်မှ တခါကြားရတာ ခင်ဗျား ရိုးတီးယား တား မသုပ်နဲ့ဒီဥစ္စာ(မှန်ပါ) ရိုးတီးယားတားလုပ်ယင် သဿတ ဒိဋ္ဌိ ချက်ခြင်းဝင်သွားမယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ရိုးတီးယားတားနဲ့ သူများက ရှုခိုင်းတာကလေး ကိုယ်က ရှုနေတယ်လို့ ခင်ဗျားတို့က ဒီလိုဆိုလို့ ရှိယင် ငါးပါးမှောက် တယ်... (မှန်ပါ)။

ဘာဖြစ်လို့ ငါးပါးမှောက်သတုံးဆိုလို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့က ရှုတဲ့စိတ်ကလေးက စိုက်ကြည့်နေတာဘဲတဲ့၊ အို... သဿတဖြစ် နေပြီ... (မှန်ပါ)။

ရှုတဲ့စိတ်ကလေးက သူလဲ အနိစ္စဘဲ၊ သူလဲ သင်္ခါရအနိစ္စ... (မှန်ပါ) အရှုခံတဲ့တရားကလဲ ဖြစ်ပေါ်တာ သင်္ခါရ၊ ပျက်တာ အနိစ္စ ... (မှန်ပါ) ဖြစ်ပေါ်တာ... (သင်္ခါရပါဘုရား) ပျက်တာက- (အနိစ္စပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ သူပျက်တာနဲ့ ဒီက သင်္ခါရပေတိတာနဲ့မှ သွား
ကိုက်တယ် .. (မှန်ပါ) နို့ မဟုတ်ယင် ကိုက်ပါလား... (မကိုက်
ပါဘုရား) အဲဒါ သေသေချာချာမှတ်ရတယ်၊ ဒါမှ သဿတ
လွတ်မယ်.... (မှန်ပါ)။

အာရမ္မဏိက ဘက်ကလဲ သဿတမရှိအောင် အယင်လုပ်ရ
မယ်၊ ဒိဋ္ဌိမကွာတဲ့ ဝိပဿနာဟာ လိုရင်းအကျိုးမရတဲ့ ဝိပဿနာ
လို့မှတ်.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိမကွာတဲ့ ဝိပဿနာဟာ (အကျိုးသိပ်မများတဲ့ ဝိပဿနာ
ပါဘုရား) အကျိုးမများတဲ့ ဝိပဿနာဆိုယင် မဂ်၊ ဖိုလ်မဆိုက်
ဘူး .. (မှန်ပါ) တဖက်ဖက်ငြိနေယင် မကိုက်တော့ဘူး.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကကွာတဲ့ မင်းတို့
သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒိဋ္ဌိမကွာမှတစ်ဆင့်အဘွက် ငါ....
အရေးအကြီးဆုံး စိုးရိမ်တယ်.... (မှန်ပါ) အရေးအကြီးဆုံး စိုးရိမ်
တယ်.... (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့က နဂိုရိက မှတ်နေတာက ဝိပဿနာသမားပင်
ဆိုငြားသော်လဲ ခင်ဗျားတို့ကိုကလဲ ဘယ်လိုဖြစ်နေသတုံးမေးတဲ့
အခါကျတော့ ကျုပ်ကလဲ ရှုနေတာဘဲ၊ တွေ့ကိုမတွေ့လို့ တဲ့....၊
ရှုနေတဲ့ တရားကလေးက မြဲနေသလိုဖြစ်နေတယ်.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

တွေ့ကိုမတွေ့လို့ တဲ့၊ ဒီလို နဂိုရိကမထင်ဘူးလား၊ ဒီလိုဆိုယင်
ဒီအထဲက သဿတဖြစ်နေတယ်.... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား....
(ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒီနေ့ ပိုမိုရှင်းပေးလိုက်ပါတယ်... (မှန်ပါ)
အနိစ္စကို သင်္ခါရနဲ့ ရှုပါ... (မှန်ပါ)ဘာတုံး... (အနိစ္စကိုသင်္ခါရနဲ့
ရှုရပါမယ်ဘုရား) သဘောပါလား... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဟိုနောက်က တကာမကြီးတွေလဲ သေသေချာချာမှတ်ကြ၊
ဒီစကားမျိုးက အင်မတန်မှ ခဲယဉ်းတဲ့ စကားမျိုး... (ခဲယဉ်းပါ
တယ်ဘုရား) မှန်တာလဲလွန်နေပြီ... (မှန်ပါ)။

နို့ မဟုတ်လို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့အာရုံမှာ အနိစ္စ၊ အာရမ္မဏိကမ္မ
သဿတသွားဖြစ်နေတတ်တယ်... (မှန်ပါ)။

အာရုံမှာ... (အနိစ္စပါဘုရား) အာရမ္မဏိကမ္မမှာ... (သဿတ
သွားဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား) ဒီလူဟာ သွားရော တခါတည်း၊
အာပေါက်အောင်အားထုက် မရဘူး... (မှန်ပါ) ရပါမလား...
(မရပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် သင်္ခါရေ သင်္ခါရာ ဝိပဿန္တိ၊ အဋ္ဌကထာဆရာ
က... (မှန်ပါ) သင်္ခါရတရားကို သင်္ခါရတရားက ရှုနေတာကွ၊
မင်းတို့ ဒီပြင်ဟာ မှတ်မနေနဲ့... (မှန်ပါ)။

ဒါ မသိယင်ဖြင့် ကျုပ်ဟာ အမြဲရှုနေတယ် ပြောတာ...
(ဒီအတိုင်းယူပါတယ်ဘုရား) ဒီအတိုင်းယူမှာဘဲ၊ ကျုပ်ဟာအမြဲ
ရှုနေတယ်ဆိုလို့ ရှိယင် အထင်က အမြဲထင်နေလို့ ရှိယင် သဿတ
ဒိဋ္ဌိမက္ခာဘဲနဲ့ ရှုနေတာ... (မှန်ပါ) သဿတဒိဋ္ဌိမက္ခာဘဲနဲ့ ရှုနေ
လို့ ရှိယင် သာတိဖြစ်မယ်... (မှန်ပါ)။

သာတိရဟန်းက တခါတည်း တခြားသော ရုပ်နာမ်တွေသာ
သေတယ်၊ စိတ်ဝိညာဏ်ကလေးက မသေဘူးတဲ့... (မှန်ပါ)

ဒါကြောင့် ဇနက္ကတို့ကနေပြီးသကာလ ဝေဿန္တရာဖြစ်လာတယ်။
ဝိညာဏ်မသေဘဲနဲ့ ဖြစ်လာတယ်တဲ့... (မှန်ပါ) ဒီဝိညာဏ်က
လေးက မသေဘူးတဲ့ ကျန်တာတွေက သေတယ်တဲ့... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒီမှီလဲ ခင်ဗျားတို့ ရှုတဲ့စိတ်ကလေးက မသေဘူး၊ အရှုခံ
ကသာ သေတယ်ဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိ
ပါပြီဘုရား)။

ဘာက သေသလဲ (ရှုတဲ့စိတ်က မသေဘဲနဲ့ အရှုခံတဲ့တရားက
သေပါတယ်ဘုရား) ဒါက ဘာဖြစ်နေသတုံး အဲဒီတော့—
(သဿတဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား) ဘဟ်က သဿတဖြစ်သတုံး၊
အပြင်က သဿတလား၊ အတွင်းက သဿတလား (အတွင်းက
သဿတပါဘုရား) ကြောက်စရာကြီးပါလား... (မှန်ပါ) မဟုတ်
ဘူးလား... (မှန်ပါ) ဘာဖြစ်နေသတုံး... (သဿတဒိဋ္ဌိဖြစ်နေပါ
တယ်ဘုရား)။

အတွင်းက ဖြစ်နေတာ၊ အပြင်ကမဖြစ်ဘူးတဲ့၊ အတွင်းက
ဖြစ်နေတာ... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် သင်္ခါရေ သင်္ခါရာ ဝိပဿန္တိ^၀၊ သဘောကျပ
လား... (မှန်ပါ) ဟောဒီက သင်္ခါရတရားကို ဒီကသင်္ခါရတရားနဲ့
ကြည့်တယ်၊ ဒီလိုမှတည့်တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါ
ပြီဘုရား)။

ဥပမာ မျက်လုံးထဲပေါ်လာတဲ့ ဖဿပစ္စယာ ပေဒနာကလေး
သင်္ခါရတရား မနေဘူးလား... (မှန်ပါ) အဲဒီတရားကို မနော

သင်္ခါရကနေပြီး ကြည့်ပေး....(မှန်ပါ!) သင်္ခါရကို သင်္ခါရချင်း ရှုတယ်ဆိုမှ နှစ်ဘက်ဒိဋ္ဌိကုန်တယ်.... (မှန်ပါ!) ပေပါပလား.... (ပေပါပါပြီဘုရား)။

သင်္ခါရ သင်္ခါရချင်းရှုတယ်ဆိုမှ (နှစ်ဘက်ဒိဋ္ဌိကုန်ပါတယ် ဘုရား) နှစ်ဘက်ဒိဋ္ဌိကုန်တယ်တဲ့၊ နို့ မဟုတ်လို့ ရှိယင် တော် တော်ခဲယဉ်းသွားတယ်....(မှန်ပါ!) တော်တော်မကဘူး မဂ်ဖိုလ် တားလိုက်တာဘဲ....(မှန်ပါ!) သဘောပါပလား.... (ပါပါပြီ ဘုရား)။

ဘာဖြစ်သတုံး.... (မဂ်ဖိုလ်တားပါတယ်ဘုရား) ဟိုဘက်က ဒိဋ္ဌိရှိလို့ လဲ တားမှဘဲ.... ဒီဘက်က ဒိဋ္ဌိရှိလဲ.... (တားမှပါ ဘုရား)။

ဒါကြောင့် “သင်္ခါရေ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော အနတ္တတော ဝိပဿတိ” ပဌာန်းကလဲ ဒီအတိုင်းလာတယ်.... (မှန်ပါ!)နောက် ကျတော့ အဋ္ဌကထာဆရာက “သင်္ခါရေ သင်္ခါရာ ဝိပဿန္တိ” တို့-သင်္ခါရကို ဒီသင်္ခါရနဲ့ ရှုပေးကွ....(မှန်ပါ!)ဒီတော့မှ ခင်ဗျား တို့ နှစ်ဘက်ဒိဋ္ဌိစင်မယ်....(မှန်ပါ!) ပေပါကြရဲ့လား....(ပေပါပါ တယ်ဘုရား)။

ဘယ်လိုပေပါသတုံး.... (သင်္ခါရကို သင်္ခါရနဲ့ ရှုပေးရပါမယ် ဘုရား) အေး... သင်္ခါရကို သင်္ခါရနဲ့ ရှု ဆိုပေမဲ့ လဲ ဒီမှာ စကား ကျန်နေတယ်....(မှန်ပါ!) ဒီ သင်္ခါရက ဥပမာ အရှုသင်္ခါရကို ရှုဉာဏ်သင်္ခါရက ရှုရမယ်....(မှန်ပါ!) ရှုဉာဏ်သင်္ခါရက ရှုတော့ မယ်ဆိုဘော့ သူက သင်္ခါရမဟုတ်ဘူး၊ အနိစ္စအဖြစ်သို့ရောက်ပြီး

အရှုခံတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီကတော့ သင်္ခါရဖြစ်တုန်းရှုတာ...
(မှန်ပါ့ဘုရား) သူက အနိစ္စအဖြစ်နဲ့ အရှုခံတယ်.... (မှန်ပါ့
ဘုရား)။

ဒီ-သင်္ခါရတရားက-(အနိစ္စဖြစ်သွားပြီး အရှုခံပါတယ်ဘုရား)
အနိစ္စဖြစ်ပြီး အရှုခံဖြစ်တယ်၊ ဒီက ရှုဉာဏ်ကတော့ သင်္ခါရ
မြင်တုန်းသာ ရှုဉာဏ်ရတယ်၊ အနိစ္စဖြစ်သွားယင် သူ မရှုနိုင်
တော့ဘူး.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောပါလား....(ပါ-ပါပြီ
ဘုရား)။

တော်တော်အရေးကြီးတယ်....(ကြီးပါတယ်ဘုရား) အလွန်
အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ဒီအတိုင်းသာ ဆရာက ရှုဟဲ့....ရှုဟဲ့....ဆိုလို့ သာ
ရှုနေမယ်၊ ဒီလိုလဲ ရှင်းပေးမည့်ဆရာနဲ့ မတွေ့ဘူးဆိုယင် တဘက်
ဘက်ကတော့ မောင်ချစ်စိန် ဒိဋ္ဌိခံမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) မခံပေ
ဘူးလား....(ခံပါတယ်ဘုရား)။

တဘက်ဘက်က ဒိဋ္ဌိခံနေလို့ ရှိယင်ဖြင့် တခါတည်း သော
တာပတ္တိမဂ်ပေါ်ဘို့အရေးဟာ မရှိတော့ဘူး.... (မှန်ပါ့) ရှိသေး
ရဲ့ လား....(မရှိပါ့ဘုရား)။

သောတာပတ္တိမဂ်က သူက ဒိဋ္ဌိသတ်ဘို့ ပေါ်လာတာ....
(မှန်ပါ့) ဒိဋ္ဌိမရှိမှ ပေါ်နိုင်တာကိုးဗျ....(မှန်ပါ့) အခု သူတည်း
ဟူသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိနေယင် သောတာပတ္တိ မဂ်တည်း ဟူသော
သမ္မာဒိဋ္ဌိက မလာနိုင်ဘူး.... (မလာနိုင်ပါ့ဘုရား) လာနိုင်ပါ
မလား.... (မလာနိုင်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ပါလား.... (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

သင်္ခါရကနေပြီး ကြည့်ပေး....(မှန်ပါ!) သင်္ခါရကို သင်္ခါရချင်း ရှုတယ်ဆိုမှ နှစ်ဘက်ဒိဋ္ဌိကုန်တယ်.... (မှန်ပါ!) ပေပါပလား.... (ပေပါပါပြီဘုရား)။

သင်္ခါရ သင်္ခါရချင်းရှုတယ်ဆိုမှ (နှစ်ဘက်ဒိဋ္ဌိကုန်ပါတယ် ဘုရား) နှစ်ဘက်ဒိဋ္ဌိကုန်တယ်တဲ့၊ နို့ မဟုတ်လို့ ရှိယင် တော် တော်ခဲယဉ်းသွားတယ်....(မှန်ပါ!) တော်တော်မကဘူး မဂ်ဖိုလ် တားလိုက်တာဘဲ....(မှန်ပါ!) သဘောပါပလား.... (ပါပါပြီ ဘုရား)။

ဘာဖြစ်သတုံး.... (မဂ်ဖိုလ်တားပါတယ်ဘုရား) ဟိုဘက်က ဒိဋ္ဌိရှိလို့လဲ တားမှဘဲ.... ဒီဘက်က ဒိဋ္ဌိရှိလဲ.... (တားမှပါ ဘုရား)။

ဒါကြောင့် “သင်္ခါရေ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော အနတ္တတော ဝိပဿတိ” ပဌာန်းကလဲ ဒီအတိုင်းလာတယ်.... (မှန်ပါ!)နောက် ကျတော့ အဋ္ဌကထာဆရာက “သင်္ခါရေ သင်္ခါရာ ဝိပဿန္တိ” တို့-သင်္ခါရကို ဒီသင်္ခါရနဲ့ ရှုပေးကွ....(မှန်ပါ!)ဒီတော့မှ ခင်ဗျား တို့ နှစ်ဘက်ဒိဋ္ဌိစင်မယ်....(မှန်ပါ!) ပေပါကြရဲ့လား....(ပေပါပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်လိုပေပါသတုံး.... (သင်္ခါရကို သင်္ခါရနဲ့ ရှုပေးရပါမယ် ဘုရား) အေး... သင်္ခါရကို သင်္ခါရနဲ့ ရှု ဆိုပေမဲ့လဲ ဒီမှာစကား ကျန်နေတယ်....(မှန်ပါ!) ဒီ သင်္ခါရက ဥပမာ အရှုသင်္ခါရကို ရှုဉာဏ်သင်္ခါရက ရှုရမယ်....(မှန်ပါ!) ရှုဉာဏ်သင်္ခါရက ရှုတော့ မယ်ဆိုဘော့ သူက သင်္ခါရမဟုတ်ဘူး၊ အနိစ္စအဖြစ်သို့ရောက်ပြီး

ဟောတော်မူတာ၊ ဟိုနေရာမှာ ဘုရား တမျိုးဟောတယ်လို့ သွားမယူလိုက်ပါနဲ့။ သူ့အကြောင်းနဲ့ သူ့အကျိုး ဆက်လိုက် တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင် အခုကြည့် ခင်ဗျားတို့မှာ အတွင်းက သဿတဒိဋ္ဌိ အပြင်ဘက်ကတော့ အနိစ္စ၊ အတွင်းက နိစ္စဖြစ်နေ တယ်... (မှန်ပါ)။

အပြင်ဘက်က... (အပြင်ဘက်က အနိစ္စပါဘုရား) အတွင်းက (အတွင်းက နိစ္စဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား) ရနိုင်စရာများ မြင်သေး သလား... (မမြင်ပါဘုရား)။

မမြင်တော့ဘူး...တဲ့ အပြင်ဘက်က အနိစ္စ၊ အတွင်းက နိစ္စ ဒိဋ္ဌိ... (မှန်ပါ) နိစ္စဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ ခံနေတယ်... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဦးလှကြီး သေခါနီးမှ ဒီရောက်လာလို့ တော်၊ တော်သေး တယ် ခင်ဗျား ဟင်... (မှန်ပါ)။

ဒါကလဲ ရှာမှလဲ ရဘယ်... (မှန်ပါ) နို့ မဟုတ် အပေါ်ယံ နဲ့ဘဲ သွားလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒါ... ခင်ဗျားတို့က ဦးမာဒင်တို့ လူစုက တောင်ဖြတ်၊ မြောက်ဖြတ် ဖြတ်ယူလိုက်တာဘဲ... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူး၊ မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူတာကို ကျမ်းဂန်မစုံယင် မရဘူးနော် (မှန်ပါ) ကဲ ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် လူမိုက်မှာလဲ ဝေဒနာသုံးပါး ခံစားတာဘဲ နော်... (မှန်ပါ) လူလိမ်မာမှာလဲတဲ့ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရကြောင့် ဒီမှာ ခန္ဓာငါးပါးပေါ်ပြီးသကာလ သူလဲ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာဆိုတဲ့

ဝေဒနာ ခံစားတယ်... (မှန်ပါ) သူလဲ ဝေဒနာပေါ်တာဘဲ၊ ထူးသေးသသား... (မထူးပါဘူး)။

အထက် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က လူလိမ်မာ၊ အောက် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က... (လူမိုက်ပါဘူး) သူတို့ ဒီနေရာကျအောင် မထူးဘူး... (မှန်ပါ) ထူးသေးရဲ့လား... (မထူးပါဘူး) မထူးဘူး၊ သူလဲ ဖဿ၊ ပစ္စယာ၊ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ပေါ်ချင်ရာပေါ်တာဘဲ... (မှန်ပါ) သူ့မှာလဲ ဖဿ ပစ္စယာ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ပေါ်ချင်ရာပေါ်တာဘဲ... (မှန်ပါ) သူ့မှာလဲ ဖဿ ပစ္စယာ သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ပေါ်ချင်တာ ပေါ်လိမ့်မယ်... (မှန်ပါ) အာရုံတိုက်ဆိုင်ယင် မပေါ်ပေဘူးလား (ပေါ်ပါတယ်ဘူး)။

ဒီထိအောင် မထူးပါဘူး...တဲ့၊ လူမိုက် အတန်းနဲ့ လူလိမ်မာ အတန်း ၁-၂-၃-၄-၅-၆၊ လူလိမ်မာလဲ ၆-ဘဲ၊ လူမိုက်ကော... (၆-ပါဘဲဘူး)။

အဲဒီတော့ လူလိမ်မာနဲ့ လူမိုက်ဟာ ဒီလို လာတယ်က...တဲ့၊ မင်းတို့ ဘာထူးသတုံးလို့ ရဟန်းတွေ မေးလိုက်တယ်- (မှန်ပါ) မမေးသင့်ဘူးလား... (မေးသင့်ပါတယ်ဘူး) ၆-ချင်းအတူတူဘဲ၊ မတူဘူးလား မင်းတို့... (တူပါတယ်ဘူး)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မှာ သူလဲ ၆-ခုမြောက် အတူတူဘဲ၊ ဒီဘက်က ၆-ခုမြောက်ဘဲ၊ အတူတူဘဲ ဝေဒနာ သုံးပါးချည့်ဘဲ... (မှန်ပါ) ဘူး)။

ဘာထူးသတုံးက...လို့ ဘူးသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက မေးတော့ ကဿပဘူးရှင် သာသနာ့ကွယ်ကတည်းက တရား

ကွယ်လာပါတယ်ဘုရား၊ ဒါကို အရှင်ဘုရား ပြောမှ ဆိုမှသိရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်ပါတယ် ဆိုတာ မလျှောက်ကြဘူးလား ရဟန်းတွေကလေ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဿပဘုရား သာသနာမရှိကတည်းက တရားကွယ်တယ်... (မှန်ပါ့) ကဿပမြတ်စွာဘုရားက အသက်ရှည်သင်္ကန်းပါ။ အသက်ရှည်တော့ ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး တရားပြတ်တယ်... (မှန်ပါ့) ကျုပ်တို့ မြတ်စွာဘုရားကတော့ အသက်တမ်း တိုတော်မူတဲ့ ဘုရားမို့ သာသနာထားခဲ့တာကိုး... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သင်္ကတိုဘုရားမို့ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ ပြောဟောခွင့် အခုရနေတာ... (မှန်ပါ့) သက်ရှည်ဘုရားလက်ထက်ဆိုယင် ခင်ဗျားတို့ အခုပြောတာတွေ မနာတတ်ဘူး၊ ကျုပ်လဲ မဟောတတ်ဘူး... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါကောင်းကောင်းရှင်းပလား- လူမိုက်မှာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်နှစ်မျိုးလာသတုံး... (ခြောက်မျိုးပါ) ဝေဒနာကတော့ ပေါင်းပြလိုက်လို့ သာ၊ စင်စစ်တော့ လေးနဲ့ ပြီးပါတယ်နော်၊ သို့သော် ခင်ဗျားတို့ ထင်ရှားအောင်လို့ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒါတွေဟာ ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံးလို့ ဘုရားကို ခင်ဗျားတို့က မေးလို့ ရှိယင် ရှုဘို့ရာ အကွက်ဖော်ပေးတာ ... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘာတုံး ဝေဒနာဟာ လူမိုက်မှာလဲသုံးမျိုး၊ လူသိမ်မှာမှာလဲ သုံးမျိုး ဘာဖြစ်လို့ တူနေသလဲ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ၊ ဟေ... တူချင်တူ

မိုးကုတ်ဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်တရား (၂၅) ၅၁၁

ပေစေက၊ တူတာကတော့ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ ဒီနေရာတော့ အတူရှိသေးတာဘဲ....(မှန်ပါ) သဘောပါပြီနော် .... (ပါ.ပါပြီ ဘုရား)။

နောက်ဆုံးပိတ် ဖြေလိုက်တော့ နိဂုံးချုပ်ကို ဘုရားကဖြေ လိုက်တယ်။ အလည်မှာ အလုပ်စခမ်း မပါဘဲနဲ့ ဖြေချလိုက်တာက ဘယ်လိုဖြေလိုက်သတုံး- လူမိုက်က နောက်ခန္ဓာရတယ်ကွာတဲ့၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ ရတယ်... (မှန်ပါ) လူမိုက်မှာ ဒါရတယ်။ လူလိမ်မာမှာ ဒါမပါဘူးကွ... (မှန်ပါ) ပေါ်ပလား.... (ပေါ် ပါပြီဘုရား)။

လူမိုက်ကဘာတုံး(နောက်ခန္ဓာရပါတယ်ဘုရား)လူလိမ်မာက (နောက်ခန္ဓာမရပါဘုရား) အဲ.... လူလိမ်မာက ၆- ချင်းတူငြား သော်လဲ ဟိုဘက် ၃-ကိစ္စကျတော့ လူလိမ်မာမှာမရှိဘူး(မှန်ပါ) လူမိုက်မှာတော့ ၃-ကိစ္စလာတယ် .... (မှန်ပါ) ပေါ်ပလား ... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

လူမိုက်မှာတော့....(၃- ကိစ္စလာပါတယ်) ၃- ကိစ္စဆိုတာ အကြိမ်ပေါင်းခတာ့ မရေတွက်နိုင်ဘူး....(မှန်ပါ) ရေတွက်နိုင် ရဲ့လား....(မရေတွက်နိုင်ပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် လူလိမ်မာမှာတော့ဖြင့် တကာတကာမတို့ အကြိမ်ပေါင်းမပြောပါနဲ့တော့ တကြိမ်တောင် မလာတော့ဘူး (မှန်ပါ)ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တိုတိုပြောကြစို့ ဆိုလို့ ရှိယင် တဘဝ-တဘဝပေါင်း နှစ်ဘဝမနေဘူးလား....(မှန်ပါ) တဘဝဟော လူမိုက်ကသုံးဘဝ

ဖြစ်တယ်၊ ဟုတ်လား....(မှန်ပါ) လူလိမ်မာက နှစ်ဘဝနဲ့ ပြတ်တယ်....(ပြတ်ပါတယ်ဘုရား)။

လူလိမ်မာက....(နှစ်ဘဝနဲ့ ပြတ်ပါတယ်ဘုရား) အတိတ်ဘဝ ပြီးတော့ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝရောက်လာတယ်....(မှန်ပါ) အဲဒီ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝပြီးယင် အနာဂတ်ဘဝ မဆက်ဘူး....(မှန်ပါ) ပေၤပလား (ပေၤပါပြီဘုရား)။

လူလိမ်မာက ... (နှစ်ဘဝပါဘုရား) ကြည့်လေ ပုံကြည့်ပြော၊ ဒီအတိုင်းပြောယင် မှားကုန်လိမ့်မယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

လူလိမ်မာက ဘာတုံး .... (နှစ်ဘဝပါဘုရား) နှစ်ဘဝနဲ့ ပြတ်တယ်....(မှန်ပါ) လူမိုက်ကတော့....(၃ ဘဝပါဘုရား)။

၃-ဆိုတဲ့ဥစ္စာဟာ ဘုန်းကြီးရှင်းပြပါမယ်၊ ၃-ဆိုတာ အစရှာမတွေ့ဘူး၊ ၃- ပွင့်ဆိုင် ဘယ်ကအစတုံး မေးယင် ခင်ဗျားတို့ ဘယ်နှယ်ဖြေပါမလဲ ... (ရှာမတွေ့ပါဘုရား) ရိပ်မိပလား .... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

၃-ဆိုတာ သူကအစလား သူကအစလားလို့ ဆိုယင် ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုမှမဖြေနိုင်တော့ဘူး၊ ဖြေနိုင်သေးရဲ့လား .... (မဖြေနိုင်ပါဘုရား)အဲ....၃-ဆိုတာ အစမရှိဘူးတဲ့ ကြက်ဥလိုနေတာ၊ လှည့်သွားတာဘဲ....(မှန်ပါ) ပေၤပလား....(ပေၤပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ၃-ကြိုက်သလား၊ ၂- ကြိုက်သလား....(၂-ကြိုက်ပါတယ်ဘုရား) ဦးလှကြီးကော....(၂- ကြိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

၂-ကြိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ကျုပ်တို့ ကိုင်း.... ၂-ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘာလုပ်ရမှာတုံးမေးတော့ တကာတကာမတို့ လူမိုက်က ၃- ဘဝဆက်တယ်၊ ၃-ကိုလည်တယ်နော်....(မှန်ပါ) လူလိမ်မာ ၂- မို့

တကာစကမတို့ တချောင်းဆွဲယင် တချောင်းပြုတ်တဘဲ...
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တချောင်းဆွဲယင်... (တချောင်းပြုတ်ပါတယ်ဘုရား) ၂-ခု
ထောင်ထားတာကိုးဗျ... (မှန်ပါ့) တချောင်းဆွဲယင် တချောင်း
ပြုတ်မှာပေါ့... (မှန်ပါ့) ၃-ထောင်ထားလို့ ရှိယင်ဖြင့် ၁-ချောင်း
ဆွဲ၊ ၂-ချောင်းကျန်မှာဘဲ... (မှန်ပါ့) ထိပ်တိုက်ပြီး ကျန်နေရစ်
မှာဘဲ... (မှန်ပါ့) မကျန်ပေဘူးလား... (ကျန်ပါတယ်ဘုရား)
ဒါကြောင့် ၃-ကလည်တယ်၊ ၂-ကပြတ်တယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ဘဝပေါင်းအကြိမ်ကြိမ်ဆုတောင်းသမားမှာဖြင့် ၃-
လည်း က၊ မထင်ပါဘူးဟင် (မကပါဘုရား) ကင်းခြေများဖြစ်နေ
တယ်တချောင်းကျိုးအရေးမကြီးဘူးကဲ့အသွားမပျက်ဘူး (မှန်ပါ့
ဘုရား)။

ဒီမှာလဲ သံသရာခုခရီးသည် သွားမယ်ကွ၊ ဒီအဓိပ္ပာယ်ဘဲရနေ
တယ်... (မှန်ပါ့) ဒီ ပြင်ဘာရသေးသတုံး... (မရပါဘုရား) ရှင်းပြီ
နော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း ... ဒါဖြင့် မနေ့က ကတိထားခဲ့တာ လူလိမ်မာက မဂ္ဂ
ဗြဟ္မစရိယအကျင့် ကျင့်တယ်... (မှန်ပါ့) သူ့မဂ္ဂင်ငါးပါး
နောက်က လိုက်တယ်ပြောတာ... (မှန်ပါ့)။

လူမိုက်ကတော့ကွာတဲ့ ဝေဒနာနောက်ထဲ တဏှာ ၂ပါးဒါနီ၊
ထုံ၊ လိုက်တယ်... (မှန်ပါ့) ဆက်ပေးလိုက်တော့ တဏှာ ၂ပါးဒါနီ
ကံ၊ ဆိုပြီး ဇာတိဇရာမရဏဆက်တယ်... (မှန်ပါ့)။

ဟိုကတော့ မဂ်လိုက်နေတယ်၊ တဏှာ ၂ပါးဒါနီ ကံ မလိုက်
ဘူး... (မှန်ပါ့) ဒါကြောင့် ၃-မဖြစ်ဘူး၊ ၂-နဲ့ ပြတ်တယ်...
(မှန်ပါ့) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

၃-မဖြစ်ဘူး.... (၂-နဲ့ ပြတ်ပါတယ်ဘုရား) ဘာကြောင့်တုံး ဆိုတော့ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်နော်.... (မှန်ပါ) မဂ္ဂ-က နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း ခရီးအမှန်၊ ဗြဟ္မစရိယက အကျင့်— (မှန်ပါ) မဂ္ဂ-က နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ခရီးအမှန် ဗြဟ္မစရိယက အကျင့်- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့် မကျင့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ၃-ချောင်း ထောက် ဖြစ်မယ်.... (မှန်ပါ) ဝဋ်သုံးပါးလာမယ်ပြောတာ....၊ ကိလေသဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်.... (မှန်ပါ) ထိုဝိပါကဝဋ်ထဲ မှာ ကိလေသဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်— (မှန်ပါ) လည်မသွားဘူးလား... (သွားပါတယ်ဘုရား) သဘောကျပလား .... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဘာလုပ်ရမတုံး ၂-ဘဝနဲ့ ပြတ်ချင်ကြ ယင်.... (မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့် ကျင့်ရပါမယ်ဘုရား) ၂-ဘဝ ဆိုပေမဲ့ လဲ ဟို-တဘဝကတော့ ခင်ဗျားတို့ ကိစ္စပြီးခဲ့ပါပြီ—၊ ခင်ဗျားတို့ အခွေးဆပ်လို့ လဲ မရတော့ပါဘူး.... (မှန်ပါ) ရသေး ရဲ့လား.... (မရပါဘုရား)။

ဒီ-ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာ ဝေဒနာသုံးပါး ရှိလိမ့်မယ်ကွာတဲ့- (မှန်ပါ) မရှိပေဘူးလား- (ရှိပါတယ်ဘုရား) ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာ ဝေဒနာသုံးပါး ရှိလိမ့်မယ် သုခ, ဒုက္ခ, ဥပေက္ခာ.... (မှန်ပါ)။

အဲဒီလို မင်းတို့သည်ကားလို့ ဆိုယင် သင်္ခါရတရားကို သင်္ခါရ တရားနဲ့ ရှုပါ.... (မှန်ပါ) အနိစ္စတရားကို သင်္ခါရနဲ့ရှုပါ ဒီလိုလဲ ရတာဘဲ၊ သင်္ခါရတရားကို သင်္ခါရချင်းရှုယင်လဲ... (ရပါတယ် ဘုရား) ရတာဘဲဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီ ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမတုံး၊ လူမိုက် ဖြုတ်ကြစို့ နော်.... (မှန်ပါ) လူမိုက်စွမ်းရည် သတ္တိကတော့ဖြင့် ဆည်မရ၊ ကယ်မရဆိုတာတော့ ခင်ဗျားတို့ ရှင်းနေပါပြီ(မှန်ပါ ဘုရား) မရှင်းသေးဘူးလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဆည်မရ၊ ကယ်မရဘဲ၊ ဒါကလေး သိရတာနဲ့ ခင်ဗျားတို့ အခု အများကြီးသေပျော်ပါပြီ.... (မှန်ပါ) ဒါကလေး ယူလိုက်မဟဲ့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဘဲ မဂ္ဂုဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကလေး ငါ လုပ်မဟဲ့ ဆိုကတည်းက ကိုယ့်သံသရာ ကိုယ်ဖြတ်မှရမယ်(မှန်ပါ) သူများဖြတ်လို့ မရဘူး... (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်သံသရာကို... (ကိုယ်ဖြတ်မှ ရပါမယ်ဘုရား) ကိုယ်ဆိုတာ မဂ္ဂင်.... (မှန်ပါ)။

ကိုယ်ဆိုတာ.... (မဂ္ဂင်ပါဘုရား) အဲဒါကြောင့် ဘုရားက “အတ္တာဟံ အတ္တနော နာထော” (မှန်ပါ) အတ္တာဟံအတ္တာဝေ= မိမိကိုယ်သည်သာလျှင်၊ အတ္တနော=မိမိ၏၊ နာထော=ကိုးကွယ် ရာတည်း၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိ အားကိုးရမယ်တဲ့.... (မှန်ပါ)။

မိမိကိုယ်ဆိုတော့ အတ္တဒိဋ္ဌိ ဖြစ်နေမှာ စိုးသောကြောင့် အဋ္ဌဂီကော မဂ္ဂေါလို့ တခါလာရပြန်တယ်.... (မှန်ပါ) မဂ္ဂင် ကွဲတဲ့၊ မိမိကိုယ်ဆိုပေမဲ့ ဒါကြီးသွားမယူနဲ့ဦး... (မှန်ပါ) ရှင်း ပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာအားကိုးရမှလဲ.... (မဂ္ဂင် အားကိုးရပါမယ်ဘုရား) မဂ္ဂင် အားကိုးရမယ်ဆိုတာ ပေပေလား... (ပေပေပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒါ ခင်ဗျားတို့၏ ခန္ဓာက ကျန်ခန္ဓာ လေးပါးဆို လိုက်ပါတော့နော်.... (မှန်ပါ) ကျန်ခန္ဓာလေးပါးထဲ တခါတလေ ကျတော့လဲ သုခကလေးကလဲ ဒီအပေပေ-ပေပေတယ်... (မှန်ပါ)

ပေါ်တဲသုခကို ခင်ဗျားတို့ ဒီကနေပြီးသကာလ မဂ်သင်္ခါရနဲ့ ပေါ်တဲအနိစ္စကို ရှုပေး....(မှန်ပါ)။

ပေါ်တဲအနိစ္စကို... (မဂ်သင်္ခါရနဲ့ ရှုပေးရပါမယ်ဘုရား) မဂ်သင်္ခါရနဲ့ ဘယ်သူ့ကို ရှုရမလဲ... (ပေါ်တဲအနိစ္စကိုရှုရပါမယ်ဘုရား)။

အဲ... ပေါ်တဲအနိစ္စကိုရှုပေး၊ မပေါ်တာကို သွားမရှုနဲ့ ပညတ်သွားဖြစ်နေမယ်....(မှန်ပါ) သဘောကျပလား (ကျပါပြီ ဘုရား)။

တခါတလေကျတော့ ဒီကိုယ်ပေါ်မှာဘဲ ဒီကာယပေါ်မှာဘဲ ဒုက္ခကလေး ပေါ်လာတယ်၊ ဒီမဂ်သင်္ခါရနဲ့ဘဲ... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

တခါတလေကျတော့ ဥပေက္ခာပေါ်တယ်၊ ကျန်ခန္ဓာလေး ပါးပေါ်မယ်၊ ဘာလုပ်ရမလဲ(မဂ်နဲ့ရှုရပါမယ်ဘုရား)မဂ်သင်္ခါရနဲ့ ရှုပေး... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ခန္ဓာဥာဏ်နဲ့ တည့်ထားတယ်... (မှန်ပါ)ခန္ဓာဥာဏ်နဲ့ တည့်ထားတော့ သူတို့က ဒီခန္ဓာပေါ်မှတာပါ၊ ဘယ်မှ ရှေ့ မပေါ်ဘူး....(မှန်ပါဘုရား) ပေါ်သေးရဲ့လား.... (မပေါ်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ဆုံးမထားတာကို လေးလေးစားစား နားထောင်ရမယ်... (မှန်ပါ) ခန္ဓာနဲ့ဥာဏ်နဲ့ တည့်ထားရမယ်.... (မှန်ပါ) ခန္ဓာနဲ့ ဥာဏ်နဲ့တည့်ထားတော့ ဘာဖြစ်မတုံး၊ ခန္ဓာနဲ့ ဥာဏ်နဲ့ တည့်ထားတဲ့အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘယ်မှမလှည့်နဲ့ ခန္ဓာက ထစ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဥာဏ်ကလဲ ထစ်ဆိုသည်နဲ့ တပြိုင်

နက်တည်းသူ့ ဘက်ကိုလှည့်ဖြစ်အောင်လှည့်မယ် (မုန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား... (မုန်ပါ)။

လောကီဥပမာ ပြောကြပါစို့ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ အိမ်မုခ်ဝက ကြွက်ကလေးဝင်လာတယ် နော်... (မုန်ပါ) ကြွက်ဝင်လာတာကို ခင်ဗျားတို့ ကြွက်မဝင်ခင်က မြင်သလား ကြွက်ဝင်မှ မြင်သလား မေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ... (ကြွက်ဝင်မှတ်မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

ကြွက်ဝင်သလို ဒီမှာလဲ အတူတူဘဲတဲ့ သူပေါ်မှမြင်တယ်... (မုန်ပါ) ကြွက်မဝင်ခင်က ခင်ဗျားတို့စိတ်က ကြွက်ဆီမှာမရှိဘူး... (မုန်ပါ) သဘောကျပါလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကြွက်မဝင်ခင်က ခင်ဗျားစိတ်ဟာ ကြွက်ကြည့်မယ်လို့ ရှိကို မရှိဘူး... (မုန်ပါ) ရှိရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား) ကြွက်ဝင်လာတော့မှ ဟာ... ဒါကြည့်မှတ်၊ ကြည့်မှတ်ဆိုတော့ ကြွက်မြင်တဲ့ စိတ်ကသေးပေါ်လာတယ်... (မုန်ပါ) ဒါဖြင့် ဒီသင်္ခါရဟာ အသစ်ဘဲ... (မုန်ပါ)။

ရှုတဲ့သင်္ခါရက... (အသစ်ပါဘုရား) ခံတဲ့သင်္ခါရက... (အသစ်ပါဘုရား) အသစ်-အသစ်ချင်းကြည့်တယ်... (မုန်ပါ) သဘောပါလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဘာတဲ့တုံး... (အသစ်-အသစ်ချင်းကြည့်ပါတယ်ဘုရား) အသစ်-အသစ်ချင်းကြည့်ပါ... (မုန်ပါ) ရှင်းပြီ (ရှင်းပါပြီဘုရား) ဘယ်လို လုပ်ကြမယ်... (အသစ်- အသစ်ချင်း ကြည့်ရမှာပါဘုရား)။

အသစ်-အသစ်ချင်းကြည့်ရမယ်ဆိုတော့ ဒီနေ့နာရတဲ့တရားမှာ ဘာဖြစ်သွားသတုံးလို့ မေးဘို့လိုတော့တယ်၊ ဪ... တပည့်

တော်တို့ အရှင်ဘက်ကလဲ သဿတပြုတ်ပေပြီဘုရား၊ သဿတ၊ သက္ကာယပြုတ်ပြီ....(မှန်ပါ) ရှုဉာဏ်ဘက်ကလဲ သဿတသက္ကာယ (ပြုတ်ပါပြီဘုရား) ဒီနေ့အတွက် ဒါ...အထူးတလည်မှတ်ပါ.... (မှန်ပါဘုရား)။

အရှင်တဲဘက်ကလဲ.... (သဿတ, သက္ကာယ ပြုတ်ပါတယ် ဘုရား) ရှုဉာဏ်ဘက်ကကော.... (သဿတ, သက္ကာယပြုတ်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒီလိုပြုတ်ပြီးရှုယင် ခင်ဗျားတို့ မကြာတော့ဘူး ရတော့မယ်... (မှန်ပါဘုရား) ဉာဏ်က ရှင်းထားပြီ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဪ... အရှင်တရားကလဲ သင်္ခါရ အနိစ္စလမ်းဆုံးတာဘဲ၊ ရှုဉာဏ်တရားကလဲ သင်္ခါရအဖြစ်နဲ့ နေတုန်းသာရှုနိုင်တာ၊ အနိစ္စ ဖြစ်တော့ကို မရှုနိုင်တော့ဘူး....(မှန်ပါ)။

ပြန်ပြောလိုက်ပါဦးမယ်၊ ဒီစကား နှစ်လုံးဟာ သိပ်အရေး ကြီးနေလို့၊ အရှင်တရားက သင်္ခါရဖြစ်နေတုန်းကို ခင်ဗျားတို့ သင်္ခါရက မပေပါနိုင်ဘူး.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ) မိမိခန္ဓာကိုယ်သာ စိုက်ထားမယ်ဆိုလို့ ရှုယင်ဖြင့် နှစ်ခုပြိုင်ပြီး မပေပါကောင်းဘဲကိုး....(မှန်ပါ) “ကေစိတ္တသမာယုတ္တာ၊ လဟု သော ဝတ္တတေ ခဏော” တခုတည်းသာပေပါရမယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အရှင်သင်္ခါရ ပေပါနေတုန်း ရှုဉာဏ်သင်္ခါရပေပါပါ မလား.... (မပေပါဘုရား) ဒါဖြင့်အရှင်အနိစ္စအချိန်မှာ ရှုဉာဏ် သင်္ခါရပေပါတယ်... (မှန်ပါ) သဘောပါပလား (ပါပါပြီ ဘုရား) ဒါဖြင့် ဟိုကအနိစ္စ ဒီကသင်္ခါရဆိုယင် သွားကိုက်တယ် (မှန်ပါဘုရား)။

အရှုခံက... (အနိစ္စပါဘုရား) ရှုဉာဏ်က... (သင်္ခါရပါဘုရား)
အဲ...ဟို အနိစ္စကို ဒီသင်္ခါရနဲ့ရှုပေး... (မှန်ပါ) သေသေချာချာ
ပေပါပလား... (ပေပါပြီဘုရား)။

ပေပါပြီ၊ ဒီကြားမှာ ဘဝင်တွေ ဘာတွေခြားတာ ကျုပ်တို့
နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး၊ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး ကျုပ်တို့နဲ့- ဘဝင် ဘယ်
လောက်ခြားနေနေ ပုထုဇန်ဘဲ ဘဝင်အရေအတွက် မရှိ ခြားမှာ
ဘဲ... (မှန်ပါ) ဒါ... ကျုပ်တို့နဲ့ မဆိုင်ဘူး... (မှန်ပါ)။

ကံက ဆက်ပေးနေတော့၊ ဒါ-ကိလေသာမဆိုဘူး၊ ဒီကြားထဲ
မှာ ဒီပြင်ဟာ ဝင်လာယင်တော့ ကိလေသာခြားတယ်- (မှန်ပါ
ဘုရား) ဘဝင်ခြားတာတော့ ဘာမှ ကိစ္စမရှိဘူး၊ သဘောပါ
ပလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဘဝင်ခြားတာတော့... (ဘာမှ ကိစ္စမရှိပါဘုရား) ဘာမှ ကိစ္စ
မရှိဘူး၊ အပြစ်မရှိဘူး... (မှန်ပါ) ကိလေသာခြားယင်တော့...
(အပြစ်ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ကိလေသာခြားယင် ခုနစ်ရက်လောက်နဲ့ ရမှောက် ဆဲလေး
ရက်ဖြစ်သွားမယ်... (မှန်ပါ) သဘောပါပလား... (ပါ-ပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာသင်္ခါရပေပါမှာ ဝေဒနာသုံးခု လှည့်လည်ပြီး
သကာလ ပေပါတိုင်း၊ ပေပါတိုင်း သင်္ခါရမဂ်နဲ့ ရှု-ရှုပေးပါဆိုတဲ့
ဥစ္စာ သေသေချာချာမှတ်ပါ... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား...
(ကျပါပြီဘုရား)။

ဝေဒနာခန္ဓာပေပါမှာ ဘယ်နှစ်မျိုးပေပါမလဲ- (သုံးမျိုးပေပါ
ပါမယ်ဘုရား) အဲဒီ သုံးမျိုး အနိစ္စနဲ့ မဂ်သင်္ခါရနဲ့ သွား၊
သွား ကိုက်ပေစေ... (မှန်ပါ)။

၅၂၀ မိုးကုတ်ဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်တရား (၂၅)

သုံးမျိုး အနိစ္စနဲ့....(မဂ်သင်္ခါရသွားကိုက်ပါ) သွားကိုက်လို့ ရှိယင် ဒီဘက်က တဏှာ,ဥပါဒါန်,ကံ လာဦးမလား... (မလာ ပါဘုရား) မလာယင် ဇာတိ, ဇရာ, မရဏ... (မလာပါဘုရား) ပြတ်တယ်ဆိုတာ သေချာပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ကဲ....ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဉ်းစို့။။

သာဓု...သာဓု...သာဓု....

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်၌ ဟောကြားတော်မူအပ်သော
မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်သည် သာသနာတိုင်းတရား
နေ့အလုပ်ပေး တရားတော်

(၁၈ - ၉ - ၆၁)
~~~~~

လူ့မိုက်နဲ့လူလိမ်မာကို ထူးထူးခြားခြား သိစေချင်တယ်။ ထူးထူးခြားခြားသိစေချင်တော့ကို လူ့မိုက်နဲ့လူလိမ်မာ ထူးထူးခြားခြား သိစရာအရေးကို သံဃာတွေ စည်းဝေးပြီးသကာလ ရဟန်းတို့...လူ့မိုက်နဲ့လူလိမ်မာ ဘာထူးသတိုးကွာ....တဲ့မေးတယ်။ မေးပင် မေးငြားသော်လဲ ကဿပဘုရားလက်ထက်ကတည်းကိုက သာသနာက ဘုရားလဲ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ သာသနာကွယ်ဖြစ်နေတော့ တခါတည်း တရားတွေက အကုန်ပျောက်နေတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပျောက်ကုန်တော့ ရဟန်းကလဲ အဆက်က သာမညဘဲ ရှိကြတယ်။ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံလို့ သာသနာ လုံးဝ ဆုတ်ယုတ် သွားတော့ အကုန် အကျင့်တွေ ဖောက်ပြန်ပြီးတော့ ဒါ့ကြောင့် တချို့ ရဟန်းတွေတောင်ကလပ်ပေါ တက်ပြီးတော့ ကဲ-သာသနာ တော်ဖြင့်ဘုရားကလဲ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီ။ သာသနာတော်မှာလဲ ရဟန်း

တော်တွေ ဖေါက်ပြန်ပြီဆိုပြီးတော့ တောင်ကလပ်ပေါ်တက်ပြီး အားထုတ်ကြတယ်။ ရဟန်းတွေ အကျင့်ဖေါက်ပြန်တာနဲ့ ရဟန်းတော်အချို့ အသေခံပြီး အားထုတ်ကြတယ်။ ကဿပ မြတ်စွာ ဘုရားက သာသနာမထားရစ်ခဲ့ဘူး။ အဲဒီကတည်းက သာသနာက ကွယ်ပြီးလာတော့ ဂေါတမ ဘုရား လက်ထက်မှာ ဘုရားလဲ ပွင့်လာရော လူ့မိုက်နဲ့ လူ့လိမ်မာ ဘာထူးသတုံး...လို့ ဘုရားက သံဃာတွေစည်းဝေးပြီး မေးလိုက်တဲ့အခါမှာ တပါးမှ မဖြေနိုင်ဘူး... (မှန်ပါ) ဘာဖြစ်လို့ မဖြေနိုင်တာတုံးမေးတော့ တရားအစဉ်အဆက် ဆောင်လာတာ မရှိလို့... (မှန်ပါ) ။

အသက်တမ်းကလဲ ရှည်တဲ့ ဘုရား နှစ်သောင်းတန်းမှာပွင့်တဲ့ ဘုရားဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ သာသနာ မထားတော့ဘူး... (မှန်ပါ) ။

ဒါနဲ့ ရဟန်းတွေ စည်းဝေးပြီး ဘုရားက လူ့မိုက်နဲ့ လူ့လိမ်မာ ဘာထူးသတုံးကွ...လို့ မေးလိုက်တဲ့အခါမှာ တပါးမှ မဖြေနိုင်ဘူး... (မှန်ပါ) ။

ကဲ... မဖြေနိုင်ပုံ ရိပ်မိကြပြီ၊ ပါရမီမရှိလို့... (မှန်ပါ) ပါရမီမရှိလို့ ဆိုတာ သိတော့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့လဲ သာသနာက တည်းတည်းကျန်တော့တယ်... (မှန်ပါ ဘုရား) တည်းတည်းကျန်လို့ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတာတွေလဲ ဦးမာဒင်တို့ သိတဲ့အတိုင်းပါဘဲ... (မှန်လှပါ ဘုရား) အကောင်းနဲ့ အဆိုးဆိုလို့ ရှိယင် အကောင်းက အနည်းဘဲ ရှိတယ်။ အဆိုးက များနေတယ်... (မှန်ပါ) ။

အဲဒီတော့ ဒီသာသနာကလေးမှာ နောက်ပိုင်းလဲ ကျနေတော့ အခုဟာ အကောင်းဆုံးအချိန်ဆိုတာကို ကိုယ့်ဟာကိုယ်

ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး ဒီအရောင်ကွယ်ယင် ပျောက်တော့မယ်...။
မေးလာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အပါယ်သွားဘို့မေးတာတစ်မျိုးတယ်
လို့ မှတ်ရမယ်... (မှန်လှပါ) အခု ဒီအရောင်ကလေး ကွယ်သွား
ယင်ပေါ့လေ... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ကိုယ်လဲ မှီလိုက်ရုံရှိတာဘဲဆိုပြီး အားလုံး တကာ
တကာမတွေ့စာ မှီတာကလေး လက်မလွတ်စေနဲ့... (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

မှီတာကလေးကို လက်မလွတ်စေနဲ့ဆိုတာ ဘုန်းကြီးများက
တခါ ကဿပဘုရား သာသနာမသားတာ ထောက်ခံလို့ အခု
ဘုရားလက်ထက်မှာ လာမေးတော့ တပါးမှ မဖြေနိုင်တာ
ထောက်ကြည့်တော့ သာသနာဟာ ပြတ်ထွက် သွား တယ်...
(မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဒီဘုရားကတော့ သက်တန်းတိုတဲ့ခေတ်မှာ ပွင့်
တော်မူတဲ့ မြတ်စွာဘုရားမို့ သာသနာထားခဲ့တယ်... (မှန်ပါ)
ထားတာဟာ ထားချင်လို့ ထားတာမဟုတ်ပါဘူး-တဲ့ အားလုံး
ပေါင်း ငါနဲ့ ကျွတ်ထိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ငါချွတ်လို့ ကုန်ပြီ
ဆိုတော့ ဘုရားနဲ့ ကျွတ်ထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ပဉ္စာဂ္ဂ အစ သုဘဒ္ဓိ
ရဟန်းအဆုံး... (မှန်ပါ) ဘုရား) ကျန်တာတွေနဲ့ သာဝကတွေက
သူ့ဆရာနဲ့ သူ့တပည့် သူတို့ ချွတ်ရစ်လိမ့်မယ် ဆိုပြီးတော့
သာသနာထားခဲ့တယ်... (မှန်ပါ)။

သူ့ဆရာနဲ့ သူ့တပည့် ကျွတ်ရစ်လိမ့်မယ်ဆိုပြီး သာသနာ
ထားခဲ့တော့ကို ဒို့တော့ ဒို့ဆရာနဲ့ ဒို့တပည့်နဲ့ဘဲ ကျွတ်တန်း
ဝင်ဘို့ ထားခဲ့တဲ့အတိုင်း ဒို့အတွက်လဲ အခုတွေ့တာ ဒါဘဲ

ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးတော့ကို တရားမှန်၊ တရားထူးကို ကြီးစား
ယူကြ... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အားလုံး တကာတကာမဟေ့ ဒီအတိုင်း မှတ်ထားရတယ်...
(မှန်ပါဘုရား) ဒီအတိုင်းမှတ်ထားရမယ်၊ အို... တော်တော်ကြာ
သူ့ ဟာသူဖြင့်တာမှန်းမသိ၊ ညာမှန်းမသိနဲ့ ဒါတွေတော့ဦးမာဒင်
တို့ လှည့်ကြည့်မနေနဲ့ တော့၊ ကြည့်လို့လဲ မဖြစ်တော့ဘူး...
(မှန်ပါ) မွေးလာတာ ဘာဖြစ်လို့ မွေးလာသတုံး- စားဘို့
သောက်ဘို့ မွေးလာတယ်၊ စားဘို့ ရှာဘို့မွေးလာကယ်၊ အခု
တနိုင်ငံလုံး ပြောဆိုနေတဲ့စကားဟာ ဘယ်သူကဘာ၊ ဘယ်သူက
ဘာနဲ့ စားဘို့ပြောတာဘဲ... (မှန်ပါ) ဒီပြင် ဘာမှ မပါဘူး...
(မှန်ပါ) ဒါဘဲ အရေးတကြီးပြောတော့တာဘဲ၊ သံသရာဖြတ်
ရေးဆိုတာ ဦးမာဒင်တို့ ရှာမှ ရှားပါကယ်... (ရှားပါကယ်
ဘုရား)။

စားဘို့ဘဲ ပြောနေတာဘဲ၊ ဘယ်သူ ကြီးပွားတယ်၊ မင်း...
ဘယ်လို လုပ်ပါလား၊ ဘယ်လို ခိုးပါလား၊ ဘယ်လိုဝှက်ပါလား
ဒါဘဲ နောက်ဆရာတွေရှိမယ် (မှန်ပါ) ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းရေး ဆရာ
ဆိုတာကဘော့ ကွယ်လာလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ) ကွယ်လိမ့်မယ်၊
ကွယ်လိမ့်မယ် ဒါ... မကြာတော့ဘူး... (မှန်ပါ)။

ကဲ... ဒါဖြင့် အခု မေးလို့ မရတော့ ရဟန်းတွေက တပည့်
တော်များ ကဿပဘုရား လက်ထက်ကတည်းက သာသနာက
ကွယ်လာခဲ့လို့ အခု လူမိုက်နဲ့ လူသိမ်မာ အထူးကို တပည့်တော်
များကို အရှင်ဘုရားက မေးတဲ့အခါမှာ ဖြေဘို့ရာ အကြောင်း
တပည့်တော်တို့ ဥာဏ်ထဲမှာ ပေါ်ကိုမလာဘူး...တဲ့၊ ဒါကြောင့်
ရှင်အာနန္ဒာကလဲ ပါလာတော့ အရှင်ဘုရား...တဲ့ ဒီဥစ္စာ အရှင်

ဘုရား ဟောမှ ပြောမှ သိရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အရှင်ဘုရားကသာလျှင် ဆိုပါ၊ ဆုံးမပါဆိုပြီး သကာလတောင်းပန်တယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

အေး....ရိုရိုသေသေနာကြကွာ၊ ကိုင်း ကိုင်း ညွတ်ညွတ်နာကြကွာ ငါသေသေချာချာ ရှင်းပြမယ်ဆိုပြီးသကာလ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာထူးပုံကို အကြောင်း အကျိုးဆက်ပြီးသကာလ ပြပါတယ် (မှန်ပါဘုရား)။

လူမိုက်မှလဲ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရအလုပ်- လုပ်တယ်ကွာ...တဲ့၊ သင်္ခါရအလုပ်-လုပ်လို့ သူလဲ ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးရတာဘဲကွာတဲ့၊ ဒါ ခန္ဓာရပုံတော့ တူတူဘဲတဲ့... (မှန်ပါ) ထို့အတူဘဲတဲ့ လူမိုက်မှလဲ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကြောင့် ခန္ဓာငါးပါးဆိုတာ ရတာဘဲတဲ့ ထူးတော့ မထူးပါဘူးကွာတဲ့ အတိတ်အကြောင်းမှာ မထူးကြပါဘူးတဲ့... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါတွင်မကသေးပါဘူးကွာတဲ့၊ ပစ္စုပ္ပန်မှလဲတဲ့ လူလိမ်မာလဲ ဝေဒနာခံစားတာဘဲတဲ့၊ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဝေဒနာသုံးမျိုးတော့ ခံစားတာဘဲတဲ့၊ လူမိုက်မှလဲ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဆိုတဲ့ ဝေဒနာသုံးပါး ခံစားတာဘဲတဲ့... (မှန်ပါဘုရား)။

ကျုပ်တို့ ဒီကောင်းတလဲကျုပ်တို့ကြိုက်ကြတယ်၊ မကောင်းတလဲ တွေ့ကြုံရတာဘဲ၊ အလတ်စားဖြစ်တာတွေလဲ တွေ့ကြုံရတာဘဲဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါပြီဘုရား)။

သို့သော်ကွာတဲ့ ဒီဘက်က လူမိုက်ကတော့ ဝေဒနာနောက်က နေပြီးသကာလ ပြတ်သောအကျင့်ကို မကျင့်တဲ့အတွက် သူ့မှာ

တော့ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ လိုက်ပြီးသကာလ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏတော့နဲ့ သူ့မှာ အခါများစွာတော့ရတယ် ... (မှန်ပါ) ဒါလူမိုက်မှာ ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

လူမိုက်တန်းကတမျိုး ဝေဒနာသုံးမျိုး နောက်က တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ လိုက်ပြီးသကာလ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏလိုက်တယ်... (မှန်ပါ) ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ၊ မလိုက်ပါနဲ့ ဆိုလို့ မရဘူး... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဟိုလူလိမ်မာတော့ ဝေဒနာသုံးမျိုးလဲ သူခံစားတာဘဲတဲ့၊ ခံစားငြားသော်လဲ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံတို့ မလိုက်ဘူး (မှန်ပါ) မလိုက်လို့ ဇာတိ ဇရာ မရဏ... (မရပါဘုရား) မရဘူးဆိုတော့ ဪ... ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တိုတိုပြောကြစို့ ဆိုတော့ လူလိမ်မာက နောက်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြတ်တယ်... (မှန်ပါ) လူမိုက်က နောက် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆက်တယ်... (မှန်ပါ) ဘုရား)။

တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံလာတော့ ဇာတိ ဇရာ မရဏဆက်တယ် (မှန်ပါ) ဒီကလဲ သူဆက်ဦးမှာဘဲ... (မှန်ပါ) ဘုရား) ဇာတိ ဇရာ မရဏထဲ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရထဲ သူပြန်လှည့်မှာဘဲ .... (မှန်ပါ) ဒီဘက်ပြန်ရောက်မယ်... (မှန်ပါ) မရောက်ပေဘူးလား... (ရောက် ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ ဘာတုံးမေးယင်ဦးမာဒင်က ဘယ်နှယ်ဖြေမတုံး (မဂ္ဂဗြဟ္မ စရိယအကျင့် မကျင့်လို့ ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ လူလိမ်မာဖြစ်ချင်လို့ ရှိယင်လဲ မဂ္ဂဗြဟ္မ စရိယအကျင့်ဟာ သူလိုရင်းအချက်ဘဲ ... (မှန်ပါ) လူမိုက်ဖြစ် ချင်လို့ ရှိယင်လဲ မကျင့်ဘဲနေရုံဘဲ... (မှန်ပါ) မကျင့်ဘဲနေတော့

အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေးတွေဟာ ကိုယ့်ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်မှဘဲ (မှန်ပါ) မဖြစ်ပေဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါတွေ ထောက်ပြီးသကာလ ကြည့်တော့မှ သြော်... မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ဆိုတာက သာသနာရှိတုန်း အလုပ် ... (မှန်ပါ) ဘုရား။

မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ဆိုတာ... (သာသနာရှိတုန်းအလုပ်ပါ) သာသနာလဲကွယ်ရော ဒီမဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ဆိုတာ သာသနာ ဆိုတာ အဆုံးအမ၊ အဆုံးအမဆိုယင်မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကျင့်ရမယ်ကွ၊ အဲဒီ အဆုံးအမကလေးလဲ ကွယ်ပါရောတဲ့ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ကို နည်းပေးမည့်လူလဲမရှိဘူး၊ ကျင့်မည့်လူလဲမရှိဘူး... (မှန်ပါ) ကဲ... ဘယ်လောက်နစ်နာသတုံး... (မှန်ပါ) မဆိုးဝါးဘူး လား... (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် လူမိုက်မှာ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့် ကွယ်နေလို့ ရှိယင် အခုပြောတဲ့ ဝိပဿနာမဂ်ဉာဏ်တွေ ကွယ်နေလို့ ရှိယင် လူမိုက်မှာ အခုလဲ သာသနာမရှိဘူး ဆုံးဖြတ်ချက်ချ... (မှန်ပါ) ဘုရား။

အခုလဲ... (အခုလဲ သာသနာမရှိပါဘုရား) သူ့အတွက်ဖြင့် အခုလဲ သာသနာမရှိဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ ... (မှန်ပါ) နောက်က တကာမကြီးတွေ ဒီအတိုင်းမှတ်ထားပါ... (မှန်ပါ) စားကာ၊ သောက်ကာ၊ သားရေး၊ သမီးရေး၊ ဝယ်ခြမ်း ရောင်း ဝယ်ကျွေး၊ ကလေးတွေ ပညာရဘို့ ကိုယ်ကနေပြီး အိမ်ကနေပြီး၊ အပင်ပန်းခံပြီး ထောက်ပံ့ ဘို့တွေကြီးစား၊ ဒါဘာမှမဟုတ်ဘူးလို့ မှတ်ရမယ်... (မှန်ပါ) မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်နဲ့ ဘာဆိုင်သတုံး၊ ဆိုင်သေးသလား... (မဆိုင်ပါဘုရား)။

သားရေး၊ သမီးရေး၊ စီးပွားရေးကိုကြိုးစားနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ကိုယ့်အရေးပါရဲ့ လားလို့ မေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ ... (မပါ-ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိုယ့်အရေးသည် မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ဘဲ(မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီ) ကိုယ့်အရေးဟာ ဘာပါလိမ့် ... (မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒါကို ဦးမာဒင်တို့ မကျင့်ရသေး-နောက်က တကစ တကမတွေ့ မကျင့်ရသေးဆိုယင် ဒို့အရေး ဗလာရို့ပါသေး လား... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ) ကိုယ် ကိုယ် ကယ်တင်တဲ့အရေးကဖြင့် ဗလာဘဲရို့သေးတယ် (မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ...ဦးမာဒင်က အချိန်ကြည့်တာပေါ့၊ နောက်က တကစ တကမတွေ့က အချိန်ကြည့်တာပေါ့၊ လောကကြီးထဲမှာဘယ်သူ ကြီးပွားတယ်၊ ဘယ်သူ အလတ်စားဖြစ်နေတယ်၊ ဘယ်သူ မင်း ဖြစ်နေတယ်၊ ဘယ်သူ အမတ်ကြီးဖြစ်နေတယ်၊ ဗလာသမားချည်း မှတ်ပါ... (မှန်ပါ) ဆိုထိုက်ပလား... (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဗလာသမားတွေတဲ့ ဗလာသမားဆိုတာ ဘာကြောင့်ဆိုရပါ လိမ့်မတုံးဆိုတော့ သာသနာ အဆုံးအမ ကွယ်နေလို့ မဂ္ဂဗြဟ္မ စရိယအကျင့်ကို မကျင့်ဖြစ်၊ မကျင့်ဖြစ်သည်နဲ့ တပြိုင်နက် တည်း သူ့မှာ သာသနာကွယ်တာဘဲ... (မှန်ပါ) ဆိုထိုက်ပလား (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် အဲဒါကို အသာထားလိုက်၊ သူများ မချိန်နဲ့၊ ကိုယ် ကိုယ် ကိုယ်ချိန်လိုက်ပါလို့ သတိပေးလိုက်တယ် (မှန်ပါဘုရား)။

ငါသည် ဒီဝေဒနာသုံးပါးကို မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်နဲ့ မကျင့်
သေးဘူး၊ အဲဒီ အချိန် ငါ့မှာ သာသနာမရှိတဲ့အချိန်လို့ ဆုံး
ဖြတ်ချက်ချ... (မှန်ပါ) ကိုယ် အတွက် ... (မှန်ပါကိုယ် အတွက်
ပါဘုရား) သဘောပါလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ကိုယ် အတွက်ပါပြီတဲ့၊ ဪ... ငါသည် ဒီအချိန်မှာ
ကိုယ် ခန္ဓာ၏ အဖြစ်အပျက် ဒုက္ခသစ္စာမမြင်သေး၊ ထိုအခါ၌
ငါသည် သာသနာပြင်ဘက်နေတဲ့ လူတိုင်းတယောက်ဘဲ ...
(မှန်ပါ) လူမိုက်တန်းလှည့်သွားတယ် ... (မှန်ပါ) အချိန်နဲ့ပိုင်း
တာ... (မှန်ပါ) ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်၊ အချိန်နဲ့ပိုင်းမှတ်ရမယ် ... (မှန်ပါ)
မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို မကျင့်သေးယင် ... (သာသနာမရှိပါ
ဘုရား) သာသနာမရှိဘူး သူ့မှာ၊ ရှိပါတယ် သာသနာပအလုပ်
ရှိတယ်... (မှန်ပါ) သာသနာတွင်း အလုပ်ကတော့ မဂ္ဂဗြဟ္မ
စရိယအကျင့်... (မှန်ပါ) ဒါ လေးလေးစားစား မှတ်ရမယ်...
(မှန်ပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့လူဒါန်း ပေးကမ်းနေတဲ့ဥစ္စာ သာသနာတွင်းလို့
ဒါ ဘုန်းကြီးတို့ အခုဒေသနာတော်နဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ
မဆိုလိုဘူး... (မှန်ပါ) သာသနာပမှာ ထမင်းရေချောင်းစီး
လူတာတွေရှိနေတာဘဲ... (မှန်ပါ) ရှိတယ်တဲ့ ဝေလာမပုဏ္ဏားတို့
ကြည့်ပါလား- ဟင်... (မှန်ပါဘုရား)။

နို့ ဒါတွေဟာ သာသနာတွင်း အလုပ်လားလို့ တကယ်
တမ်း မေးစိစစ်ပြီး ထုတ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ မဟုတ်ဘူး...တဲ့၊
မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်မှ သာသနာတွင်းအလုပ်... (မှန်ပါ) ရှင်းကြ
ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာအကျင့်မှတုံး... (မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအလုပ်မှ သဒ္ဓသနာတွင်း အလုပ်ပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဒို့-မိလိက်ရုံရှိသေးတာဘဲ ... (မှန်ပါ) ဆိုထိုက်ကြပလား... (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား) မိလိက်ရုံရှိတယ်... (မှန်ပါ)။

နို့ မဟုတ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် သာမညသိတဲ့ ဆရာနဲ့ သာမညဟောတဲ့ ဆရာနဲ့ဆိုယင် မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့် မပါတာများတယ် ဦးမာဒင်ရ... (မှန်ပါ)။

ကွာ... မင်းတို့ လူရယ်လို့ ဖြစ်လာယင် လူတန်းစေ့ လဲနေရပြီ၊ တိုက်နဲ့ တာနဲ့ ရှေ့နဲ့ စိန်နဲ့ ကားနဲ့ ထိုက်တန်သလောက်လဲ စားဦးစားဖျားတွေ လှူကြတယ်၊ ဒါတော်တာဘဲကွ၊ ဒီလိုမှ မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက များတယ် အစရှိသည်နဲ့ သာသနာပတရား သာ ဟောနေတာဘဲ... (မှန်ပါ) သာသနာတွင်းတရားမပါလာဘူး... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ အင်မတန် စိစစ်ပြီးသကာလမှ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ ထူးပုံ ဟောတော့မှ လူမိုက်က မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ကို မကျင့်ဘူးကွဆိုတာတလုံးကို ဘုရားက သေသေချာချာဟောတာဘဲ... (မှန်ပါ)။

အာနန္ဒာ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ ဘာထူးသတုံးကွ၊ လူမိုက်က မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို မကျင့်လို့ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ လာတယ်ကွ... (မှန်ပါ) တဏှာ ဥပါဒါန် ကံဆိုတာကဘော့ နောင်ဘဝလို့ချင်လို့ လုပ်တဲ့တဏှာ နောင်ဘဝစွဲလမ်းတဲ့ ဥပါဒါန် နောင်ဘဝရောက်ကြောင်းကံတွေ လုပ်နေယင်တော့ ဒါဘဲရတာဘဲ... (မှန်ပါ)။

ဇာတိဇရာမရဏဘဲပြန်ရတယ်... (မုန်ပါဘုရား) မဟုတ်ဘူးလား... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒီတော့ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်မှ သာသနာတွင်းအကျင့်ဆိုတာ ပေါသွားပြီ... (မုန်ပါ) မပေါသေးဘူးလား... (ပေါပါပြီ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဪ— မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို မှီတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာဖြင့် ကျွတ်ထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မို့ မှီတာဘဲ (မုန်ပါ) မကျွတ်ထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် ဒီတန်းစာသွားတယ်... (မုန်ပါ) ကျွတ်ထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဒီဘက်တန်းကလာတယ်... (မုန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိုယ့်အတွက် ပါရမီရှိလေသလား- မရှိလေဘူးလား ကိုယ့်အတွက် ဘယ်လိုစဉ်းစားရမှာတုံး မစဉ်းစားရဘူးလားလို့ ဒီသုတ်က ထောက်ခံချက်ပေးနေတယ်... (မုန်ပါ) ဗာလပဏ္ဍိတ သုတ်တဲ့ ဒီဥစ္စာ... (မုန်ပါ)။

လူမိုက်နဲ့လူလိမ်မာ ဒီလိုထူးခြားသကဲ့လို့ ဟောထားဘာလာပုံအတူတူပါဘဲကွ၊ ဒီဘက်ဆက်သွားတဲ့အခါကျတော့ ဟိုကတော့ ဆက်မသွားဘူး... (မုန်ပါ) လူမိုက်ကတော့ ဆက်သွားတယ်... (မုန်ပါ) လူမိုက်ကတော့ အဝိုင်းပြေးပေါ့ဗျာ... (မုန်ပါ ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ... (အဝိုင်းပြေးပါဘုရား) အဝိုင်းပြေးလို့ မှတ်စမ်းပါ၊ ဟိုနောက်က တကာတကာမတွေ့နော်... (မုန်ပါ) အဝိုင်းပြေးလောက် ကြောက်စရာ ကောင်းတာတော့ဖြင့် မောင်ချစ်စိန် ရှိကို မရှိဘူး... (မုန်ပါ) ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား) စုဘိနဲ့ပဋိသန္ဓေပေါ လှည့်ပြေးနေတာ... (မုန်ပါ)။

ဘယ်လှည့်ပြေးနေတာတုံး ... (စုတိပဋိသန္ဓေပေါ်ပြေးနေပေါ့
တယ်ဘုရား) စုတိနဲ့ ပဋိသန္ဓေပေါ် လှည့်ပြေးနေတာ... (မှန်ပေါ့)
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

“စုတိ ပဝတ္တိ ပဋိသန္ဓေ ပဝတ္တိ စုတိ” ရှင်းပလား... (ရှင်းပါ
ပြီဘုရား) သူ့ပဋိသန္ဓေနေလိုက်တာကြည့်၊ တော်တော်ကြာကျ
တော့ ပဝတ္တိနောက်ကနေ သားရေး၊ သမီးရေးနဲ့ လုပ်လိုက်တယ်
(မှန်ပေါ့) တော်တော်ကြာကျတော့ သူ့စုတိပြန်ရောက်တယ်...
(မှန်ပေါ့) တော်တော်ကြာ ပဋိသန္ဓေပြန်ရောက်တယ်... (မှန်ပေါ့)
တော်တော်ကြာ ပဝတ္တိပြန်ရောက်တယ်... (မှန်ပေါ့) တော်တော်
ကြာ စုတိ၊ ဒါဘဲလှည့်နေတယ်... (မှန်ပေါ့) ပဋိသန္ဓေ ပဝတ္တိ စုတိ
ဒါဘဲလှည့်တယ်... (မှန်ပေါ့)။

စုတိကနေ ဘယ်သွားမလဲ... (ပဋိသန္ဓေ သွားပါမယ်ဘုရား)
ပဋိသန္ဓေက ဘယ်သွားမလဲ (ပဝတ္တိသွားပါမယ်ဘုရား) ပဝတ္တိက
ဘယ်သွားမလဲ... (စုတိသွားပါမယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီသုံးခုလုံးကလဲ ပဋိသန္ဓေကလဲ ဒုက္ခသစ္စာ ပဝတ္တိ
လုပ်ကိုင်စားသောက်နေတာတွေလဲ... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) သေ
သွားတာကလဲ... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) နောက်ခန္ဓာနေပြန်တာ
(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ပဋိသန္ဓေနေတာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ပဋိသန္ဓေ
နေပြီးသည်၏အခြားမဲ့၌ သားရေး၊ သမီးရေး၊ စီးပွားရေး ကြီး
စားပြန်တော့ကော... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) သူ့မှာ ဒါဘဲလှည့်
နေတယ်၊ ပဋိသန္ဓေပေါ်အကျဉ်း လှည့်လိုက်တော့ ဒါဘဲရတယ်
(မှန်ပေါ့)။

ပဋိသန္ဓေ ပဝတ္တိ စုတိ ဒါဘိရိတယ်... (မုန်ပ!) ငြော်...
လူမိုက်မှာ အဝိုင်းပြေးပလားဆိုတာ ပေါ်ကြပါပြီ... (ပေါ်ပါ
ပြီဘုရား) မပေါ်သေးဘူးလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

သူက ဘယ်ပေါ်မှာ လှည့်နေသတုံးဆိုတော့ မီးပုံသုံးပုံပေါ်
မှာ လှည့်ပြေးနေတယ်... (မုန်ပ!) ဘယ်မှာခြေချချ မီးပုံ (မုန်ပ!)
ပေါ်ကြပါလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ ပဋိသန္ဓေနေရတာလဲ မီးပုံပေါ်နေရတာ
လဲ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲဘဲ... (မုန်ပ!) ပဝတ္တိကျတော့ကော... (မီးပုံပေါ်
ပါဘုရား) သေဘော့ကော ... (မီးပုံပေါ်ပါဘုရား) ဒါဖြင့်
ဇာတိမီး၊ ပဝတ္တိမီး၊ မရုဏမီး၊ မီးသုံးပါးပေါ်မှာ လှည့်ပြေးနေ
တယ်... (မုန်ပ!)။

ဦးမာဒင်က ဘေးကနေရပ်ကြည့်နေတယ်၊ မီးသုံးပါးပေါ်မှာ
လှည့်ပြေးနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို တယ်ကြီးတဲ့ ဝဋ်ပါကလားဟေ့...၊
ဆိုနိုင်-မဆိုနိုင်... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ... (ကြီးတဲ့ဝဋ်ပါဘုရား) ဒီထက်ကြီးတဲ့
ဝဋ် ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား) မရှိတော့ဘူး၊ ဒီထက်ကြီးတဲ့
ဝဋ် မရှိပါဘူး...တဲ့။

ဒါဖြင့် ဒီဥစ္စာ ဝဋ်လို့ခေါ်ပါတယ်၊ မီးသုံးပါးလုံးနေတာ
ဘဲ၊ သူ့အတွက် ဘေးကနေပြီးရပ်ကြည့်ပါတဲ့ နောက်ကတကာ
တကာမတွေ့ကရာ ဦးမာဒင်တို့လို ပုဂ္ဂိုလ်တွေ့ကရာကြည့်လိုက်
တဲ့အခါမှာ ဒီအဖြစ်တော့ မဖြစ်ချင်ဘူးဟေ့၊ လူတိုင်း ညည်း
မှာဘဲ... (မုန်ပ!) မညည်းပေဘူးလား... (ညည်းပါတယ်ဘုရား)
မီးပုံပေါ်တွင် ရှောက်ပြေးတာ၊ သဘောကျပါလား... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

ဘယ်ပေါ်မှာ ရှောက်ပြေးသတုံး... (မီးပုံပေါ်မှာရှောက် ပြေးပါတယ်ဘုရား) ဘယ်တော့သူ ဒီမီးပုံက လွတ်မှာတုံး မေး တော့လဲ သူ့ အတွက်တော့ မြော်လင့်ချက်မရှိဘူး - (မှန်ပါ) ဘယ်တော့မှ လွတ်လိမ့်မယ်လို့ မြော်လင့်ချက်မရှိဘူး (မှန်ပါ) ရှိကြရဲ့ လား... (မရှိပါဘုရား)။

အဲ...ဘုရားက ဥဏ်တော်နဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့ တခါကျတော့ ဒီလို လှည့်ပြေးနေတာမြင်တယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ကရုဏာတော်ရှင်ဖြစ်နေတော့ ဘယ်လိုပြောပြီး ဘယ်လိုများ ကယ်တင်ရပါ့မလဲဆိုတဲ့ဥဏ်ဟာ မပေါ်ပေဘူး လား... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) ဒါကိုမြင်လို့ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ကို ဟောတော်မူတာ... (မှန်ပါ) နို့ မဟုတ်ယင် မီးပုံ သုံးပုံပေါ် လှည့်ပြေးတော့မယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်း ပါပြီဘုရား)။

ဒါက ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ ဘုန်းထူး ကံထူး ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေမို့ ကြားရတာကိုးဗျ... (မှန်ပါ) ဟို မီးပုံပေါ်ပြေးနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က သူ့ မှာ အရူးစိတ်ပေါက်နေတော့ ဒီလိုပြေးရတာကို ကြက်သရေ မင်္ဂလာကြီး မှတ်နေတယ်... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ ဘုရား)။

သူ့ မှာ ဘာမှတ်နေသလဲ... (ကြက်သရေမင်္ဂလာကြီးမှတ်နေ ပါတယ်ဘုရား) ကြက်သရေ မင်္ဂလာမှတ်နေတာဘဲ၊ သဘောကျ ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါက ဥဏ်မျက်လုံးကလေး တပ်ကြည့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့မှ မီးပုံပေါ်ပြေးနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် ဘယ်လိုများ လွတ်ရေး၊ ကျွတ်ရေး ရှိပါ့မတုံးလို့ တွေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ သူ့ အတွက်

ကဖြင့် သာသနာ့ကွယ်နေတယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား ကျပါပြီဘုရား။

ကောင်းပြီ...ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ သာသနာ့နဲ့ တွေ့လို့ သာ သနာ့အလုပ် မလုပ်ခဲ့သည့်ရှိသော် မီးသုံးပုံပေါ် လှည့်ပြေးရုံမှ တပါး တခြားအလုပ်မရှိ... (မရှိပါဘုရား)။

သာသနာ့နဲ့ တွေ့လျက်သားနဲ့ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ အလုပ်ကို မလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့် မီးသုံးပုံပေါ်မှာ ဘုရားအဆူဆူပိုင်လဲ မီးပုံပေါ်က သူမဆင်းရပါဘူး... (မှန်ပါ) ဆင်းရပါ့မလား... (မဆင်းရပါဘုရား)။

မဆင်းရဘူး...တဲ့၊ အဲဒီတော့ကို ခင်ဗျားတို့ဟာ နောက်ဆုံး ပိတ်ဘဝထားပြီးလုပ်မှ... (မှန်ပါ) ဘာတဲ့တုံး... (နောက်ဆုံးပိတ် ဘဝထားပြီး အလုပ် လုပ်မှပါဘုရား)။

နောက်ဆုံးပိတ်ဘဝထားလုပ်ပါ။ ရှာထဲ၊ မြို့ထဲက မီးပုံပေါ် သွားနေတဲ့လူတွေက ဘာပြောပြော၊ မသိပြောသာ ကိုယ်ကစိတ် ထဲမှာ ထားပြီးသကာလ ကိုယ်သာ မီးပုံပေါ်က လွတ်ဘို့ကို ကိုယ်ဟာကိုယ်သာရုန်း... (မှန်ပါ) သူများ ဘာပြောပြော ကိုယ်ဟာကိုယ်ရုန်းမှ ကိုယ်လွတ်မှာဆိုတာ ပေါ်ပလား... (ပေါ် ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ လောကုတ္တရာ အလုပ်ဆိုတာ ထုံးစံနဲ့ ဖွဲ့တိုက်ရ တယ် အားလုံးတကာတကာမတွေ့ ဆုံးမတယ် ... (မှန်ပါ) လောကုတ္တရာ အလုပ်ဆိုတာ... (ထုံးစံနဲ့ ဖွဲ့တိုက်ရ ပါတယ် ဘုရား)။

ထုံးစံနဲ့ ဖဲ့ တိုက်ရတယ်၊ ဒီတလုံးဟာ အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့ စကားမှတ်ပါ... (မှန်ပါ) အရေးကြီးပါတယ်...တဲ့၊ ဘာနဲ့ ဖဲ့ တိုက်ရမလဲ... (ထုံးစံနဲ့ ဖဲ့တိုက်ရပါမယ်ဘုရား)။

အို...ဟုတ်တယ်၊ ဟိုဟာတွေက တဏှာ ခိုင်းသလို ထုံးစံ အတိုင်း သွားနေတာ... (မှန်ပါ) ကျုပ်တို့က အို... မင်းခိုင်းတာ မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့အလုပ်ကို ကျုပ်တို့ လုပ်ရမှာ... (မှန်ပါ) အဲဒီ တော့ တဏှာကျွန်တော့်နဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့ ကန့်လန့်ဖြစ်ရမယ်၊ သဘော ပါပလား... (ပါပါပြီဘုရား)။

တဏှာကျွန်တော့်နဲ့... (ကန့်လန့်ဖြစ်ရပါမယ်ဘုရား) ကန့်လန့် လုပ်ရမယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ အားလုံးကလဲ တဏှာကျွန်ချည့်ဘဲ... (မှန်ပါ) ကျုပ်တို့က တဏှာကျွန်တော့ မခံနိုင်ဘူးကွ၊ မင်းကျွန်က မီးပုံ ပေါ် အပြေးခိုင်းတာ၊ မီးသုံးပုံပေါ်မှာ လှည့်အားပြေးခိုင်းတာ၊ ဒါ့ကြောင့် မင်းကျွန်တော့ မလုပ်နိုင်ဘူးကွ...၊ မင်းကျွန်လုပ်တဲ့ လူတွေနဲ့လဲ ဒါနဲ့ မတည့်ဘူးကွ...ဆိုတဲ့ စိတ်ကို မွေးရမယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ဒါဖြင့် အားလုံးနဲ့ ဖဲ့တိုက်ရမယ်... (မှန်ပါ)။

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟာ ဒီ... ဖဲ့တိုက်လို့ ဘုရား ဖြစ်တာ... (မှန်ပါ)။

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဘုရားဖြစ်လာတာ မင်းတို့ ဘယ်နှယ်ထင်ကြသတုံး... (ဖဲ့ တိုက်လို့ ပါဘုရား)။

ဖအေအလဲ စကြာဝတေးမင်းဖြစ်စေချင်တယ်၊ ယသော်ဓရာ တို့ကလဲ တောမထွက်စေချင်ဘူး... (မှန်ပါ) ဘာလုပ်ရသတုံး...

(ဖဲတိုက်လာရပါတယ်ဘုရား) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ကောင်းပြီ... လမ်းကျတော့ မာရ်နတ်က စကြာရတနာကြီး ပေးမယ် ခုနစ်ရက်လည်ယင် ရောက်ပါလိမ့်မယ် ဆိုတော့တော့ (ဖဲ တိုက်ရပါတယ်ဘုရား) ဖဲ တိုက်လို့ သူ့ဒုက္ခလွတ်တာ... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ခင်ဗျားတို့လဲ ဝမ်းထဲက တဏှာကဖြင့် သားနဲ့ ချည်ထားလိုက်၊ သမီးနဲ့ ချည်ထားလိုက်၊ ပစ္စည်းနဲ့ ချည်ထား လိုက် တဏှာက... (မှန်ပါ) အဲဒါ ဖဲ တိုက်ရမယ်... (မှန်ပါ) ဖဲတိုက်ယင် ဗြဟ္မစရိယအကျင့်ဖြစ်ပြီ... (မှန်ပါ)။

ဖဲတိုက်ယင်... (ဗြဟ္မစရိယအကျင့်ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ဖဲမတိုက် နိုင်သေးယင် ငဲ့လုံးပါလို့ ရှိယင် ဒီအတိုင်းသွားမယ်... (မှန်ပါ) လူမိုက်တန်းသွားတာဘဲ... (မှန်ပါ) ဖဲ တိုက်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်

ဒါ... လူစွမ်းကောင်းဘဲလို့ ဆိုရမယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား) ဝန်လေးသလား ခင်ဗျားတို့ ဖဲ တိုက်ရမှာ။

ဖဲဆိုတာက တဏှာ သမားကတော့ဖြင့် သုံးဆဲ တဘုံက တဏှာကျန်ကိုးဗျ... (မှန်ပါ) တဏှာကျန်တွေနဲ့ တော့ သူတို့ ပြောတာလဲ မယုံနဲ့၊ သူတို့ပြောတာကိုလဲ အားမကျနဲ့၊ မဟုတ် ဘူးလား... (မှန်ပါ) အဲဒါတွေယုံပြီး အားကျနေလို့ ရှိယင်ဖြင့် ခုနစ်က ဒုက္ခသက်ရှည်သွားမှာဘဲ... (မှန်ပါ) မရှည်ပေဘူးလား (ရှည်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ အားလုံးနဲ့ ဖဲတိုက်ရမယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာမဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့် ဟာ အားလုံးနဲ့ ဖဲတိုက်တဲ့အလုပ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သူက ထမင်းရှာတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ငွေရှာတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ဒုက္ခသိမ်းတာ... (မှန်ပါ) သဘောကျပါလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ထမင်းရှာတာမဟုတ်ဘူး၊ ငွေရှာတာမဟုတ်ဘူး၊ သားသမီးရှာတာ မဟုတ်ဘူး...။ သူက ဒုက္ခသိမ်းတဲ့ အလုပ်-လုပ်တာ... (မှန်ပါ) ပေါ်ပါလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ထမင်းရှာယင်လဲ ထမင်းထုပ်နဲ့ တွေ့မယ်...။ ထမင်းရှာယင် ထမင်းစားရမယ်၊ ထမင်းစားတဲ့အတွက် ကုဋိဆောက်ရမယ်... (မှန်ပါ) မဆောက်ရဘူးလား... (ဆောက်ရမှာပါဘုရား) ဒါ- ထမင်းရှာတဲ့အလုပ်... (မှန်ပါ) သဘောပါလား... (ပါ-ပါပြီ ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ဘဲ ထမင်းရှာလို့ ထမင်းရှာရတဲ့ ဒုက္ခတွေဟာ ဟိုလူက မျက်စောင်းထိုး- ဒီလူက မျက်စောင်းထိုး...။ သူ့ထမင်းများများ ရသွားတယ်... (မှန်ပါ) ထမင်းရှာတဲ့ဒုက္ခ သေးတာမဟုတ်ဘူးက... (မသေးပါဘုရား) မျက်စောင်းထိုးထဲ မှာ ရှာရတာ၊ ရိပ်မိပါလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အိမ်ရှာကော... (မသေးပါဘုရား) ဒီအတိုင်း မျက်စောင်း ထိုးထဲကဘဲ... (မှန်ပါ) သဘောပါလား... (ပါ-ပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘာရှာရှာ တဏှာခိုင်းလို့ ရှာတာဟူသ၍ မျက်စောင်း ထိုးလဲ မလွတ်ဘူး အပါယ်ကျလဲ မလွတ်ဘူး... (မှန်လှပါ ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ဆိုမလဲ... (မျက်စောင်းထိုးလဲ မလွတ်ဘူး- အပါယ် ကျလဲ မလွတ်ပါဘုရား) ဘယ်ဟာကောင်းသတုံး... (မကောင်း

ပါဘုရား) ဘယ်ဟာမူ မကောင်းဘူးဆိုတာ ပေါ်လာတော့ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကတော့ဖြင့် သူတော်ကောင်းဟူသ၍ကလဲ မျက်စောင်းမထိုးဘူး သာဓုခေါ်တယ်၊ သူယုတ်မာဟူသ၍ကလဲ အနားမကပ်ဘူး....(မှန်ပါ) အနားကပ်သေးရဲ့လား....(မကပ်ပါဘုရား) အနားမကပ်လို့လဲ သူတို့က မျက်စောင်း မထိုးတော့ဘူး၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ ကိုးစားရာ အားထားရာ အစစ်ဖြင့် မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ဘဲဆိုတာ ပေါ်လာတယ်.... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ဟာ အင်မတန်ကောင်းပါတယ်၊ ဟောဒါက တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံက ကာမသုခလ္လိကာ နှုယောဂအကျင့်-ကာမဂုဏ်ခံစားတဲ့အကျင့်....(မှန်ပါ) သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါ-ဘာခေါ်ကြမယ်- (ကာမဂုဏ်ခံစားတဲ့အကျင့်ပါဘုရား) ဒါဖြင့် ကာမသုခလ္လိကာ နှုယောဂ အကျင့်၊ ဓမ္မစကြာမှာလဒတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

တုံဘဝတွေဆုတောင်းတဲ့လူဟာ ကာမသုခလ္လိကာ နှုယောဂအကျင့်.... (မှန်ပါဘုရား) ကာမသုခလ္လိကာ နှုယောဂ ဆိုတာ ကာမဂုဏ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ကျင့်တဲ့-အကျင့်....(မှန်ပါ)။

အတ္တကိလမထာ နှုယောဂကတော့ ဝ.က.ဝ.က.မ.တို့ မှတ်ထားပါ...တဲ့၊ ဘုရားဟောတဲ့ အကျင့်မှတစ်ပါး တစ်ပါးသော အကျင့်ကို အပင်ပန်းခံကျင့်တာဟူသ၍ အတ္တကိလ မထာနှုယောဂ....(မှန်ပါ)။

ခုနစ်က ပြင်းပြင်းရှူ၊ တုံးခုံ၊ ဇယ်ခတ်၊ မီးလုံဆိုတာတွေ အသေ ခံပြီး ခြိုးခြံကျင့်တာတွေ... (မှန်ပါ) အဲဒါတွေကတော့ ကိုယ့် ကိုယ် ညည်းဆဲကျင့်တဲ့အကျင့်ဖြစ်သောကြောင့် အတ္တကိလမသာ နဲ့ယောဂ၊ အဲဒါလဲ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့် မဟုတ်ဘူးကွဲ့တဲ့... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ငါးပါးအာရုံ ကမဂ္ဂဏ်တွေ ဆုတောင်းပြီးတော့ကို ဘဝ ကောင်းစားရေးလုပ်တာလဲ ကမသုခလ္လိကာနုယောဂ အကျင့် (မှန်ပါ) ဒါလဲ နိဗ္ဗာန်မရောက်နိုင်ဘူး... (မရောက်ပါဘုရား) ကိုယ့်ကိုယ်ညည်းဆဲကျင့်တဲ့ အကျင့်ဟာလဲ... (နိဗ္ဗာန်မရောက်နိုင် ပါဘုရား)

အဲဒီတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟော လိုက်တယ် နတ်တဦးကမေးလျှောက်လို့၊ အရှင်ဘုရား ဘယ်လိုနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်လာသတုံးတဲ့ နတ်တဦးက မေးတယ် ... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ငါဟာ ကူးပြန်တော့လဲ မျောသွားတယ်၊ မကူးပြန်တော့လဲ မြုပ်တယ် ရေထဲမှာ... (မှန်ပါ) ရေထဲမှာ ငါနေတာတဲ့ သံသရာ ရေထဲမှာပေါ့လေ... (မှန်ပါ) ကူးပြန်ကော့လဲ ငါ့မျောမျောတယ် - (မှန်ပါ) မကူးဘဲနေပြန်တော့ ရပ်နေပြန်တော့လဲ မြုပ်တယ် ကွဲ့တဲ့... (မှန်ပါ) ဒါကြောင့် မြုပ်ခြင်း၊ မျောခြင်းနှစ်ခုကို ကျဉ် ပယ်ပြီးသဏ္ဍာလ ငါ့နိဗ္ဗာန်ရောက်လာတယ်တဲ့... (မှန်ပါ) ဒါက သံယုတ်ပါဠိတော်မှာနော်... (မှန်ပါဘုရား)။

မြုပ်ခြင်း မျောခြင်းကို ငါရှောင်တာနဲ့ ရောက်လာခဲ့တယ် ဆိုတော့ ငါအလယ်လမ်းလိုက်ခဲ့တယ် ပြောတာ ... (မှန်ပါ) သတောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘုံဘဝတွေ ဆုတောင်းနေပြန်တော့လဲ မျောသွားတယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအကျင့်တွေကို ကျင့်နေပြန်တော့လဲ မြုပ်တယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ) အဲဒါကြောင့် မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အလယ်လမ်းကို ငါ ကြိုးစားတဲ့အတွက် ငါသည် ဘုရားဖြစ်လာတယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်ဟာ ဘယ်လမ်းတုံးမေးယင် ဖြေတတ်ကြပလား... (အလယ်လမ်းပါဘုရား) အလယ်လမ်း။

ဘုံဘဝကူးတဲ့ လမ်းလဲမဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ) ဘုံဘဝကူးတဲ့ လမ်းဟာ မျောလမ်း... (မှန်ပါ) ကိုယ် ကိုယ်ညှဉ်းဆဲတဲ့ ဥစ္စာ တာတော့ အတ္တကိလမထာနုယောဂ ကတော့ မြုပ်လမ်း ဟုတ် လား... (မှန်ပါ) အဲဒီတော့ မျောလမ်း- မြုပ်လမ်း ရှောင်ပြီး သကာလ ငါသည် မကူးဘဲလည်းမနေဘူး၊ ဒီအတိုင်းလဲရပ်မနေ ဘူး၊ အလယ်လမ်းအလုပ်- လုပ်တာနဲ့ ငါဟာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ခဲ့ တယ်တဲ့... (မှန်ပါ) ပေါ်ကြပသား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ဟာဖြင့် အလယ်လမ်း အလုပ်ပါဘဲ... (မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော် ... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအလုပ် ပြကြစို့တဲ့၊ လူ လိမ်မာမူလဲ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ သုံးပါးလာတယ်... (မှန်ပါ) သူတို့သုံးခုဟာတဲ့ ဒါသုခထားပါ၊ ဒါဒုက္ခ၊ ဒါဥပေက္ခာ (မှန်ပါ) သံသရာကျင်လည်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒီသုံးခုတော့ ရှိတာ ဘဲတဲ့၊ ဒီသုံးမျိုးတော့ရှိတာဘဲ (မှန်ပါ) ဒီခန္ဓာထဲမှ သုခမရှိယင်

ဒုက္ခရှိမယ်၊ သုခနဲ့ ဒုက္ခမရှိယင် ဥပေက္ခာရှိမယ်... (မုန်ပ!) မရှိဘဲ
နေ ပါ့မလား... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ဧကောင်းပြီ၊ သုခမရှိယင် ဒုက္ခရှိမယ်၊ သုခနဲ့ ဒုက္ခကြားမှာ
ဘာရှိမလဲ... (ဥပေက္ခာရှိပါတယ်) ဧကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒီလိုမှတ်
လိုက် ဒါ သုခ... (မုန်ပ!) ဒါ ဒုက္ခ... (မုန်ပ!) ခင်ဗျားတို့ မသိ
လိုက်ဘူးတဲ့၊ ဥပေက္ခာကြားခိုတာကို... (မုန်ပ!) ကြားခိုတာမသိ
လိုက်ဘူး... (မသိလိုက်ပါဘုရား) ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဥပေက္ခာက ကြားသက်သက်ကြီး ... (မုန်ပ!) အင်မတန်မှ
ဥပေက္ခာက အရှုခက်ပါတယ်တဲ့၊ အဲဒီတော့ အရှုသာခက်တယ်
သုခဝေဒနာပစ္စယာကို မရှုမိလို့ ရှိယင် တဏှာ ဥပါဒါန် ကံသွား
တော့မှာပေါ့ ... (မုန်ပ!) ဥပေက္ခာဝေဒနာ မရှုမိလို့ ရှိယင်
အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာလမ်းသွားတယ်ကွဲ့တဲ့... (မုန်ပ!) ဒုက္ခ
ဝေဒနာမရှုမိလို့ ရှိယင် ဒေါသ၊ သောက အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရာဘက်
လှည့်တာဘဲတဲ့... (မုန်ပ!) သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

သုခမရှုမိလို့ ရှိယင်... (တဏှာ ဥပါဒါန် ကံလှည့်ပါတယ်)
အဲ... ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အလယ်ကနေပြီး ဖောက်စတယ် ... (မုန်ပ!)
ဥပေက္ခာဝေဒနာမရှုမိလို့ ရှိယင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစက ပြန်ပေါ်
တယ်... (မုန်ပ!) ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဖြစ်တာပျက်တာကို မသိလိုက်
လို့ ရှိယင်လဲ မသိတာက အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာနဲ့
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစကနေပြီး စတယ်... (မုန်ပ!) ရှင်းပလား ...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒုက္ခဝေဒနာမရှုမိလို့ ရှိယင် ဒေါသ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ အဝိဇ္ဇာ
သင်္ခါရာဆိုပြီး သကာသ အဆုံးကနေပြီး အဝိဇ္ဇာဆိုပြန်ပတ်တယ်
(မုန်ပ!) မပတ်ဘူးလား... (ပတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကလေး ရှင်းအောင်လုပ်လိုက်ပါတဲ့၊ မရှုတဲ့အပြစ်၊ မဂ္ဂဗြဟ္မံ စရိယအကျင့် မကျင့်လိုက်လို့ ရှိယင် ဤသုံးခုသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟာ ငါတို့သန္တာန်မှာ တနေ့မှမရပ်ပါလား ဆိုတာ မှတ်ပါ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ .... သုခမဂ္ဂမိလို့ ရှိယင် ဦးမာဒင်ရေ ဘာသာမတုံး ... (တဏှာ ဥပါဒါန်လာပါမယ်) ဒါဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အလယ်က ဖောက်တယ်... (မှန်ပါ့) အလယ်ကဖောက်တယ်၊ ကြည့်လေ အဝိဇ္ဇာက မစ, ဘူးလား... (မှန်ပါ့) ဟို... ဇာတိ, ဇရာ, မဇဏကလဲ ပြန်ပတ်တာမဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ့) ဒါဖြင့် အလယ်က စ, တယ်၊ အလယ်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။

သုခဝေဒနာ မဂ္ဂမိလို့ ရှိယင် အလယ်က ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က ဖြစ်တယ်၊ အလယ်ကစတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြစ်တယ်လို့ မှတ် လိုက်ပါ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဥပေက္ခာဝေဒနာ ကြားဝင်နေတာ မဂ္ဂမိလို့ ရှိယင် အစက ဝင်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပေါ်ပါတယ်၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတနေ သွား ရော... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒုက္ခဝေဒနာမဂ္ဂမိလို့ ရှိယင် အဆုံးကပြန်ပတ်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် လာမယ်... (မှန်ပါသောက, ပရိဝေဒ, အဝိဇ္ဇာ) သောက, ပရိဝေဒက မသိလို့ ဖြစ်တာကိုး၊ မသိတော့ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ လှည့်မလားဘူး လား... (မှန်ပါ့ လှည့်လာပါတယ်) ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကဲ... ပြန်ပြီး တခေါက်ပြောပါဦးတဲ့၊ သုခဝေဒနာ မဂ္ဂမိလို့ ရှိယင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဘယ်ကနေ စ, မလဲ ... (တဏှာ ဥပါဒါန် အလယ်ကနေ စ, ပါမယ်ဘုရား)။

ဥပေက္ခာကလေး ကြားခိုတာ ခင်ဗျားတို့က မသိလိုက်ပြန်
တော့ ဘယ်ကစမလဲ ... (အစကနေ စ, ပါတယ်) အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ
သင်္ခါ၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒုက္ခကလေးပေါ်တာ ခင်ဗျားတို့က မရှုမိဘူး၊ ညည်းသာနေ
ကြမယ် ဆိုလို့ ရှိယင် ဘယ်ကစ, မလဲ ... (အဆုံးကနေစ, ပါတယ်
သောက- ပရိဒေဝ) အဲ-အဆုံးကနေပြီး အစပြန်ပတ်မယ် (မှန်ပါ)
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုံးမျိုး ဖြတ်ချင်လို့ ရှိယင် ဘယ်ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်မဆို “ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ... (မှန်ပါ)
သဘောပါပလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဘယ်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မဆို... (ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယောဟောတိ
ပါဘုရား) နောက်ဆုံးပိတ် အဲဒီချဉ်းသွားတာဘဲ၊ အလယ်က
ဖောက်စတာလဲ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ... (မှန်ပါ)
အစက စ, တာလဲ... (ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယောဟောတိ) အဆုံးက
ပြန်ပတ်တာကော ... (ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယောဟောတိ ပါ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီသုံးခုအစဖျောက်မှ ကိုက်မယ် ... (မှန်ပါ) ရှင်းပ
လား... (ရှင်းပါပြီ) ဒီသုံးခု ဘာလုပ်ရမလဲ ... (အစဖျောက်မှ
ကိုက်မှပါ) ခင်ဗျားတို့က အစမဖျောက်တာက ဝုက္ခနေတယ်
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာလုပ်ရမလဲ (အစဖျောက်ရပါမယ် ဘုရား) ဟုတ်ပြီ-ဟုတ်ပြီ
တော်သေးတယ်၊ အစ ဖျောက်ရမယ် ဆိုတာ သိသေးတယ်...
(မှန်ပါ) ဘုရား)။

အစပျောက်ရမယ်ဆိုတာကို သိသေးတယ်ကွ... (မုန်ပါ)
မင်းတို့ ဒီအတိုင်းသာ ဟောမည့်၊ ပြောမည့်သူ မရှိဘူးဆိုယင်
အစပျောက်ရမုန်းတောင် မသိဘဲရှိကြမယ်... (မုန်ပါ)။

အစပျောက်မှတ်၊ အမြတ်တော်ကြေးကျတော့ အစပျောက်
တာကောင်း ထင်ပါရဲ့ ဟင်...၊ အမြတ်တော်ကြေးကျတော့
ဒါဘဲ စိတ်ကူးနေကြတယ်၊ မကူးဘူးလား... (ကူးပါတယ်
ဘုရား)။

ကွာ... အလုပ်တွေရော ဘာတွေရော အကုန် စာရင်းတွေ
ဘာတွေ လုပ်မနေပါနဲ့ တော့ ဘာမှအလုပ်မရှိဘူး ဒီဥစ္စာ ဟိုဆွဲ
ဒီဆွဲ ဆွဲသွားတာ အစပျောက်တာကောင်းတယ်၊ ဘာကြောင့်တုံး
ဆက်နေမှာစိုးလို့၊ သေတောင် သုံးနှစ်လာမှာကိုး ... ဟင်...
(မုန်ပါ)။

သေတောင် သုံးနှစ် နို့တစ်နဲ့ လာနေတာဘဲ၊ ရပ်ကဲ့လား...
(မရပ်ပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဘာလုပ်ကြသလဲ... (အစပျောက်မှတ်
ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီမှာလဲ ခင်ဗျားတို့ ဒါကို အစပျောက်ရမယ်... (မုန်ပါ)
အံ့မာလေး... မနည်းပြောရပါလား၊ မဟုတ်တဲ့ နေရာကျတော့
အစပျောက် သဘောကျနေကြတယ်... (မုန်ပါ) တကယ် ဒုက္ခ
ရောက်မည့်နေရာကျတော့ အစပျောက်တတ်ဘူး... (မုန်ပါ
ဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် အစပျောက်ကြပါစို့... တဲ့၊ အစပျောက်ကြပါ
စို့ ဆိုတော့ လွယ်ပါတယ်၊ ငြော်... ဒီမှာ အဝိဇ္ဇာက စတယ်၊
သူ့ မရူလို့ ရှိယင် တဏှာက စတယ်၊ မဟုတ်ဘူးလား (မုန်ပါ)

ဒီတဏှာ အစပျောက်ရမယ်....(မုန်ပါ) သဘောပါလား....(ပါ ပါပြီဘုရား)။

သူ့ မရှုလို့ ရှိယင် အဝိဇ္ဇာလာမယ်.... (မုန်ပါ) သူ့ အစကို.... (ပျောက်ရပါမယ်ဘုရား) သူ့ မရှုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒုက္ခ ဒေါမနဿ လာမယ်၊ ဘာလုပ်ရမလဲ....(အစပျောက်ရပါမယ်ဘုရား)။

သူ့ အစပျောက်ချင်လို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ ဝေဒနာသုံးပါး လှည့်ရှုလိုက်တော့ တဏှာ အစပျောက်မယ်....(မုန်ပါ)မပျောက် ပေဘူးလား... (ပျောက်ပါတယ်ဘုရား) ဒီက ဒေါသအစတွေ... (ပျောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အစပျောက်တော့ သူတို့ ဒီမှာဆက်နိုင်သေးရဲ့ လား (မဆက်နိုင်ပါဘုရား) ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ အစပျောက် လိုက်လို့....(မုန်ပါ) ရိပ်မိပါလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ တဏှာ အစမပေါ်စေနဲ့.... (မုန်ပါ) အဝိဇ္ဇာအစ(မပေါ်စေနဲ့ ပါဘုရား)ဒေါသအစ....(မပေါ်စေနဲ့ ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် မပေါ်စေနဲ့ ဆိုတော့ မလာဘဲနဲ့ မပေါ်တာ ကောင်းတယ်... (မုန်ပါ)ဘုရား) သဘောကျပါလား.... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူ့ အစပျောက်ချင်လို့ ရှိယင်ဖြင့် သူလာမှ အစ ကိုတော့ မရဘူး....၊ သူလာယင် ဆက်လိမ့်မယ်....(မုန်ပါ)ဒါဖြင့် မစအောင် လုပ်မှတ်....(မုန်ပါ) မစအောင် လုပ်မှတ်ဆိုတော့ သူ့ ကိုဖြစ်စေတဲ့အကြောင်း ဝေဒနာကုန်ပေး....(မုန်ပါ)သဘော ပါပါလား....(မုန်ပါ)ဘုရား)တဏှာ အစ ပျောက်တယ်....(မုန်ပါ ဘုရား)။

ဒီဇာ ဥပေက္ခာဝေဒနာရှုလိုက်လို့ ရှိယင် အဝိဇ္ဇာ အစ,ပျောက်
တယ်... (ပျောက်ပါတယ်ဘုရား) ဒုက္ခကို ရှုလိုက်ယင်လဲ...
(ဒေါသ အစ,ပျောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သံသရာမှာ ရန်သူသုံးယောက် ခင်ဗျားတို့ ဝေဒနာ
သုံးယောက်က လုပ်တဲ့ရန်သူ... (မှန်ပါ) သဘောပါကြပလား
(ပါ.ပါပြီဘုရား)။

ဝေဒနာသုံးမျိုးကြောင့် ရန်သူ သုံးမျိုးပေါ်တယ်၊ ဒါဖြင့်
ဝေဒနာရှုလိုက်လို့ ရှိယင် အစ,ပျောက်-မပျောက်... (ပျောက်ပါ
တယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုရားက ဝေဒနာနုပဿနာဟာ အတော်ကောင်း
တယ်ဟေ့...တဲ့... (မှန်ပါဘုရား) ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

ဝေဒနာနုပဿနာ... (အတော်ကောင်းပါတယ်ဘုရား) ဘာ
ဖြစ်လို့တုံး... (အစ,ပျောက်လို့) ဘယ်အစတုံး မေးတော့မှ
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစဟူသ၍... (မှန်ပါဘုရား) လောဘကစ,မှာလဲ
သူ-ဖျောက်တယ်၊ မောဟက စ,မှာလဲ... (ဖျောက်ပါတယ်
ဘုရား)။

ကဲ...တဏှာက စ,မှာလဲ ဖျောက်တယ်၊ ဒေါသက စ,မှာလဲ
ဖျောက်တယ်၊ အဝိဇ္ဇာက စ,မှာကော... (ဖျောက်ပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ ရန်သူသုံးယောက်ကို ကျုပ်တို့ သေတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျုပ်တို့၏ ဒုက္ခက္ခန္ဓာထွေ့ မရှိတော့ဘူး၊ ဒီဘက်
လာမည့် ဒုက္ခက္ခန္ဓာထွေ့ ဘယ်နှယ်တုံး... (မရှိပါဘုရား) ဘယ်

နွယ်ကြောင့်တုံး ဆိုလို့ ရှိယင် သူတို့ အစ၊ ဖျောက်လိုက်လို့....
(မှန်ပါ) ပေၤပလား....(ပေၤပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူတို့ အစ၊ ဖျောက်ချင်တော့ အစ၊ ဆိုတာဟေ့...
ဘယ်လိုဘဲ စာရင်းစစ်စစ် မပေၤမ့....(မှန်ပါ) လုံးဝမပေၤမ့
ဆိုတော့ ဝေဒနာရှုလိုက်ယင် သူတို့ အစဖျောက်တယ်... (မှန်ပါ)
ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာသုံးပါးကို ခင်ဗျားတို့ပေၤရာကို လိုက်ပါ
(မှန်ပါ) ဒါ ဘာလုပ်တာတုံးလို့ မေးလို့ ရှိယင် အစဖျောက်
တာ....(မှန်ပါ) ဘယ်သူ၏ အစဖျောက်တာတုံးလို့ မေးတော့မှ
ဒုက္ခက္ခန္ဓာ၏ အစဖျောက်တာ ... (မှန်ပါ) ပေၤပလား....
(ပေၤပါပြီဘုရား)။

ဘာတဲ့တုံး....(ဒုက္ခက္ခန္ဓာ၏ အစဖျောက်တာပါဘုရား)
ဒါဖြင့် ဒုက္ခအစုကြီး၏ အစဖျောက်တယ်ဆိုတော့ ကျုပ်တို့
သည် အစကိုဖျောက်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မို့ ဒုက္ခတွေ့စရာ မြင်သေးရဲ့
လား... (မမြင်ပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဒုက္ခဆုံးတာ နိဗ္ဗာန်.... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

အစဖျောက်လို့ ရတာ၊ အစမဖျောက်ယင်... (မရပါဘုရား)
မှတ်မိပလား... (မှတ်မိပါပြီ) ကဲ... ဒါဖြင့် ဒါလုပ်.... (မှန်ပါ)
နေရာကျပြီ... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ဤတွင်တော်ကြဦးစို့။
သာဓု... သာဓု... သာဓု

ဤတွင် အမှတ်စဉ် (၂၅) ပြီးဆုံးပါပြီ

